

63117

III

Dodatek do N-ru 18. „Przewodnika Kółek rolniczych“ r. 1912.

XXIX.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH“

za rok 1911.

LWÓW 1912.

„NAKŁADEM ZARZĄDU GŁÓWNEGO TOWARZYSTWA KÓŁEK ROLNICZYCH“
CZCIONKAMI „DRUKARNI POLSKIEJ“ WE LWOWIE, CHORAŻCZYŻNA 31.

XXIX.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH”

za rok 1911

Biblioteka Jagiellońska

1002219948

LWÓW 1912.

NAKŁADEM ZARZĄDU GŁÓWNEGO TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH”
CZCIONKAMI „DRUKARNI POLSKIEJ”, CHORAŹCZYNY 21.

nia Trzeciego Maja, roku 1882 — w 91-szą rocznicę wiekopomnej Konstytucji Trzeciego Maja założone zostało we Lwowie Towarzystwo Kółek rolniczych. Powołali je do życia ludzie dobrej woli a rozumiejący doniosłość sprawy ludowej dla naszego narodu, który przecież w trzech czwartych częściach z ludu włościańskiego się składa. Lud włościański w takich stosunkach jak nasze to podwalina narodu i jego główna treść. Rozumieli tę wielką prawdę twórcy Konstytucji majowej, bo powiedzieli wyraźnie, że „z pod ręki ludu rolniczego płynie najobfitsze bogactw krajowych źródło, bo najliczniejszą on w Narodzie stanowi ludność, a zatem najdzielniejszą kraju siłę“.

Pełnię sił tego ludu miała jednak dopiero rozwinięta organizacja i świadoma zbiorowa praca, pod którą fundamenty w r. 1882 w dzień Rocznicy majowej położono. Od tego wielkiego dla nas dnia minęło Trzeciego Maja br. lat trzydzieści. Jak rolnik, odwalając skibę po skibie, oglądnie się od czasu do czasu poza siebie i obejmie okiem całość zoranej roli — tak i nam po naszej trzydziestoletniej orce warto się wstecz oglądnać i przejrzeć się plonowi 30 letniej pracy.

Ze znikomo małych początków i przy pomocy niesłychanie szczupłych środków rozpoczęła Tow. Kółek rolniczych swoją pracę przed 30-tu laty. Z pewnem rorzewnieniem czyta się pierwsze sprawozdanie Tow. Kółek rolniczych za rok 1882—1883. Jest to malutka 15-stronicowa książeczka, w której 5' stronic zajmuje przedruk okólników Wydziału krajowego i Namiestnictwa, oraz Arcybiskupów i Biskupów, polecających pieczę nad Tow. Kółek rolniczych instytucjom i ludziom dobrej woli.

Całe sprawozdanie mieści się tedy na 10-ciu małych stronicach, gdzie opowiedziano trudy i kł

poty, jakie wyrastające, młode Towarzystwo miało do pokonania. Były to kłopoty moralne i materyalnej natury. Tow. Kółek rolniczych wchodziło na grunt przez nikogo nie zajęty i przez nikogo nieprzygotowany. Na wsi panowała ciemnota, brak jakiegokolwiek woli i chęci do organizacji i zbiorowej pracy.

Nie rozumiano poprostu jej wartości, lekceważono ją i odnoszono się do niej z niechęcią i podejrzliwością. Wieś nie była zupełnie myślą organizacyjną przeorana, wszyscy gospodarzyli „po staremu“, tak jak ojcowie i dziadkowie synów nauczyl. Wieś nurzała się w ciemnocie, często w pijaństwie, a skutkiem braku oświaty chłop chodził luzem, nie rozumiał, co to wspólna, zbiorowa praca, nie rozumiał, co to wspólna obrona przed wyzyskiem i pasożytnictwem, które jak mrowie wieś naszą obsiadło.

Gdy pod zaborem pruskim pierwsze polskie włościańskie Kółko rolnicze powstaje jeszcze w r. 1862 we wsi Pasicznie (założone przez Juliana Kraziewicza) a w Wielkopolsce zakłada pierwsze Kółko włościanin Dyonizy Stasiak we wsi Dolsku w r. 1866. — u nas w Galicyi nie myślano jeszcze o Kółkowej pracy. Wielkopolanie mieli już około 60 Kółek rolniczych mieli już swój „Związek“, mieli takiego patrona, jak nieodżałowanej pamięci Maksymilian Jackowski, gdy u nas o organizacji Kółek rolniczych dopiero myśleć zaczęto.

Nie dziw też, że praca szła niezmiernie opornie i twardo, jak opornie idzie karczunek nieprzebytych zarośli i chwastów. Brakło założycielom Tow. Kółek rolniczych poparcia, bo już nie tylko na wsi, ale nawet wśród klas oświeconych nie rozumiano wartości i znaczenia pracy zbiorowej. Wielka idea kooperatywy, to znaczy wspólnej zbiorowej pracy, mimo, że ją pierwszy w Europie postawił i w czyn wcielił Polak ks. Staszic, nie była jeszcze należycie rozumiana przez polskie społeczeństwo. Myśl polska nie była nią jeszcze przetrwoną, a bez tego o planowej pracy myśleć nie można. Wszelka bowiem praca bierze swój początek z woli i myśli, a gdzie myśl kuleje, gdzie pewna idea nie zdobyła jeszcze

mózgów i nie nadała stałego kierunku woli ludzkiej — tam i o pracy planowej mowy być nie może.

Borykało się też młode Towarzystwo Kółek rolniczych z kłopotami materialnej natury. Wprawdzie samo założenie Kółek rolniczych spotkało się z dużą sympatją w społeczeństwie, ale o pomocy pieniężnej na cele Towarzystwa nie wiele wzmianek w pierwszych rocznikach Towarzystwa znajdujemy. Jedno z pierwszych pospieszyło z pomocą pieniężną „Towarzystwo zaliczkowe“ w Łańcucie, które uchwałą z dn. 23. kwietnia 1883 roku przeznaczyło ze swych funduszy kwotę 100 zł. na zakładanie Kółek rolniczych w powiecie łańcuckim. Ponadto nadzwyczajne datki złożyło kilku obywateli, rozumiejących doniosłość Kółek rolniczych i na tem się w pierwszym roku ofiarność społeczeństwa skończyła. Dochody zwyczajne Tow. Kółek rolniczych wynosiły w r. 1882 tj. w roku założenia aż.... 96 złotych.

Mimo tak ciężkich warunków założono już w pierwszym roku istnienia Towarzystwa (a względnie 5-ciu pierwszych miesiącach istnienia) 36 Kółek rolniczych i zyskano razem 1.034 członków.

O ile chodzi o treść i kierunek pracy Towarzystwa, to już w pierwszym roku istnienia znajdujemy zapoczątkowanie prawie wszystkich gałęzi pracy, które się dziś w obrębie Kółek rolniczych dokonują. Już w pierwszym roku zaczęto przeprowadzać lustrację Kółek rolniczych, zaczynając od powiatu lwowskiego, przyczem urządzano wykłady o gospodarstwie rolnem przy zainteresowaniu okolicznego włościanstwa. Za pośrednictwem Centralnego Zarządu zaczęto do Kółek sprowadzać doborowe nasiona, szczepy owocowe, pośredniczono w nabywaniu maszyn rolniczych, za pewnym opustem ze zwykłych cen. W pierwszym także roku zaczęły wyrastać sklepiki kółkowe, tak, że Zarząd centralny czuł się zniewolonym wydać „w popularny sposób napisany przewodnik z pouczeniem co do zakładania i prowadzenia sklepików kółkowych“. Równoległe z tą pracą szła intensywna działalność oświatowa, tak, że w ciągu 5-ciu pierwszych miesięcy zaopatrzone 35 czytelni kółkowych w 660 książeczek polskich i 116 ruskich.

Widzimy więc już od samego założenia zapoczątkowanie wszystkich ważniejszych działów pracy kółkowej i pewne wyniki tej pracy we wszystkich gałęziach.

Z samej natury rzeczy praca to była nie tak określona i skupiona jak praca obecna. Towarzystwo Kółek rolniczych miało z początku więcej charakter humanitarny, aniżeli współdzielczej samopomocy. Idea kółkowa krystalizowała się zwolna, na na podścielisku świadomości i wspólnego doświadczenia.

Trzeba było długich doświadczeń, aby większość kółkowców zrozumiała, że o wartości Kółka rolniczego stanowi zbiorowa praca lu-

dzi, którzy w ten sposób rozpoczynają nową formę gospodarowania, zgoła inną i lepszą, aniżeli praca każdego gospodarza z osobna na swoim. Czasem ludzie nie rozumieli tej wielkiej prawdy. Nie rozumieli, że wartość „Kółka rolniczego“ zależy nie od nikogo innego, tylko od nich samych i od tego, czy oni zbiorowo pracują czy nie. Stąd wiele zawodów i rozczarowań. Śledząc przyrost członków w Kółkach rolniczych przez szereg lat widzi się jak na dłoni, jak ludzie masowo garnęli się do Towarzystwa, spodziewając się widocznie bez pracy sutojczy. Kiedy jednak — mimo przynależności do Kółek pieczone gołąbki nie przylatywały same na talerz — wielu członków, a nawet całe Kółka zniechęcały się do wspólnej pracy. Nie widziały żadnej korzyści w przynależności do wspólnej organizacji. Kółka więc upadały, wykazy liczebne pozostawały martwą cyfrą, która nie reprezentowała żadnej zbiorowej pracy.

Fala rozrostu i upadku powtarzała się kilkakrotnie w dotychczasowej historii Tow. Kółek rolniczych.

Na drodze rozwoju naszej organizacji pozostały setki trupów, wlokły się setki maruderów. Równocześnie jednak z biegiem lat tworzył się mocny, zdrowy i żywotny rdzeń takich Kółek, które niemal od samego początku weszły na normalną drogę rozwoju. Te Kółka przetrwały lata młodzieńczych chorób, nabrały doświadczenia, doświadczenie to przekazują młodszym pokoleniom i kroczą jasno i śmiało gościncem zbiorowej pracy na pożytek swych członków i całej organizacji.

Są trzy główne działy, które stanowią treść pracy Towarzystwa Kółek rolniczych, a mianowicie: organizacja wewnętrzna, zbiorowa praca rolnicza i zbiorowa praca handlowa. Do tych głównych działów przybyły z biegiem lat inne działy, jako organizacja obrony pożarnej, organizacja pracy wśród kobiet, różne formy pracy oświatowej, wreszcie współpraca z innymi instytucjami, zarówno na polu rolnictwa jakoteż handlu. Rdzeń jednak pracy kółkowej stanowiły od samego początku dotąd trzy działy powyżej wymienione.

Pragnąc więc zbadać historyczny rozwój Tow. Kółek rolniczych w jego podstawowej treści, musimy się bliżej przypatrzeć jego pracy organizacyjnej, pracy rolniczej i handlowej.

Rozwój organizacji Tow. Kółek rolniczych.

Przedmiotem organizacji Tow. Kółek rolniczych jest rolnik-gospodarz, który sam się poddaje pewnym karbom organizacyjnym i nakłada na się pewne obowiązki, w tem rozumieniu, że to mu korzystać w jego pracy przyniesie. Życie gospodarze jest bowiem wieczną wielką o byt, nieustannem zmaganiem się z przyrodą, która nie ujęta w karby i nieopanowana silną dłońią czło-

wspólnej pracy i wspólnego pożytku bez nieczyjzego wycisku.

Po 10-ciu latach pracy kółkowej widzimy już 564 sklepików kółkowych: Dochody z nich — jak pisze sprawozdanie z r. 1893 — obracane są na zaspokojenie potrzeb Kółek roln., gminy, parafii, a nawet powiatu.

W tymże roku mają już sklepiki kółkowe swój „Związek handlowy Kółek roln.“ w Krakowie, oraz Tow. handlowe we Lwowie, jako centralne składnice towarowe Kółek roln. W tymże roku wychodzi „Przewodnik handlowy“ opracowany przez dra Stefczyka, którzy się niemało do pogłębiania kultury handlowej przyczynił.

W ten sposób z biegiem lat uwidacznia się w działalności handlowej Kółek rolniczych centralizacja zakupów, dokonywanych bądź przez Zarząd główny, bądź też przez centrale handlowe. U dołu zaś dokonuje się zwolna i mozolnie przemiana niewyraźnych pod względem handlowym sklepów Kółek rolniczych w kooperatywy włościańskie.

W r. 1902 tj. po 20 latach działalności dochodzi już liczba sklepów Kółek roln., prowadzonych we własnym Zarządzie cyfry 459, kapitał udziałowy w nie włożony wynosił w tym czasie 381.445 K.

Wreszcie w r. 1910 wynosi liczba sklepów Kółek roln., prowadzonych we własnym Zarządzie 488 (wydzierżawionych sklepów 401), udziały włożone w tym roku w przedsiębiorstwach handlowych wynosiły w tym roku 530.000 kor. — Obroty handlowe Zarządu głównego wynosiły w tym roku 4,907.634 K., za rok zaś 1911 wyrastają do imponującej kwoty **12,580.556 K.**

Cyfry te, któremi można pochlubić się nie tylko wobec polskiego społeczeństwa, ale nawet wobec dawniej już pracującej na polu kooperatywy zagranicy dowodzą, że współdzielczy handel Tow. Kółek rolniczych stał się w naszym kraju czynnikiem potężnym, z którym się liczą zarówno kupcy, jakoteż fabrykanci. I jakkolwiek kooperatywa handlowa objęła niewielki procent ludzkości wiejskiej — to jednak jest ona potężnym środkiem w kierunku zwalczania lichwy handlowej i uregulowania cen artykułów, masowo przez ludność rolniczą spożywanych.

Handel współdzielczy Kółek rozwijał się z dołu, od Kółek rolniczych, jako wyraz potrzeby społeczno-gospodarczej masy ludowej. Wytwarzał zwolna składnice powiatowe i okręgowe jako hurtownie, dostarczające potrzebnych towarów na pewien okręg, objęty działalnością Kółek roln. — a równocześnie u samej góry przy Zarządzie głównym tworzyła się Agencja handlowa, jako wspólna macierz handlowa na cały kraj. Dopiero przez taką organizację handel kółkowy został ześrodkowany i pozwala wszystkim przedsiębiorstwom handlowym T. K. r. występować jako jednolitemu, potężnemu ciału, jako całości na zew-

nątrz. To zaśrodkowanie zapewnia T. K. r. tę ogromną siłę, przed którą się muszą ugiąć najpotężniejsi przemysłowcy i najbardziej niezadowoleni kupcy, bo teraz nie mogą już kieszeni konsumentów eksploatować pojedynczo — ale mają do czynienia z potężną jednolitą, dziesiątki tysięcy ludzi obejmującą organizacją.

Poza organizacją kupna przystąpiło Tow. Kółek rolniczych w ostatnich latach do organizacji zbytu produktów rolniczych z pominięciem pośrednictwa.

Jest to nowa forma organizacji kooperatywnej, skupiająca włościan jako producentów dla sprzedawania produktów rolniczych. Rozpoczęto od zbytu materiału rzeźnego przez wolne organizacje, stworzone przy Związkach powiatowych Kółek rolniczych. W krótkim stosunkowo czasie rozrosła się ta organizacja, względnie nowy typ zbytu do tego stopnia, że w r. ubiegłym sprzedano za pośrednictwem tej organizacji 45.391 sztuk nierogaczyny za kwotę 3,532.065.24 K. Z organizacji wolnej przekształcona będzie ta organizacja niedługo w związku ujęte w formę prawną, przez zarejestrowanie ich jako Spółek, opartych na zasadzie stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Będą one miały na celu nie tylko zbyć ale i podniesienie produkcji, co możliwem będzie tylko przez nadanie organizacjom producentów form prawnie określonych i odpowiedzialnych. W sprawie zbytu była Tow. Kółek rolniczych szło ręką w rękę z Spółką zbytu bydła i trzody chlewnej we Lwowie.

Towarz. Kółek rolniczych współdziała też w sprzedaży jaj za pośrednictwem Spółki zbytu jaj i drobiu, która — mimo dość krótkiej działalności — w kwestyi zbytu jaj wyrobiła sobie bardzo poważne miejsce zarówno wśród krajowych producentów, jakoteż krajowych i zagranicznych konsumentów, względnie ich organizacji.

W dziedzinie handlowej stanęło Tow. Kółek rolniczych w r. 1912. wobec nowego okresu swego rozwoju, opartego na odmiennych, niż dotąd formach prawnych. W 30. rocznicę założenia Tow. Kółek rolniczych wniesiono do Sądu handlowego podanie o zarejestrowanie „Związku ekonomicznego Kółek rolniczych“, jako Spółki, założonej na podstawie ustawy z r. 1906. Ponadto zarejestrowane zostaną silniejsze organizacje handlowe Kółek rolniczych, a w pierwszym rzędzie składnice, jako stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze. Działalność ich zostanie scentralizowana w Związku ekonomicznym K. r., przez co zyska on poważną podstawę finansową i środki do należytej organizacji handlu, a wreszcie nada jednolity kierunek całemu handlowi współdzielczemu Kółek rolniczych. Zcentralizowane kapitały, siła kredytowa, a wreszcie ześrodkowane siły konsumentów, stworzą nowy czynnik w polityce handlowej Kółek rolniczych, która podejmować będzie szereg nowych zadań twórczych, zmierzają-

jących do spełniania nie tylko obowiązków handlowych, ale i zbiorowej produkcji artykułów, znajdujących wśród kółkowców masowe zapotrzebowanie.

W ten sposób Związek ekonomiczny stanie się poniekąd kopułą, przykrywającą dorobek handlowy Kółek rolniczych nową formę prawną i otwierającą drogę do rozwoju nowym formom życia współdzielczego.

„Związek ekonomiczny“ jest organizacją przyszłości Tow. Kółek rolniczych...

Inne działy pracy T. K. R.

Obok trzech głównych wyżej wymienionych działów pracy współdzielczej, Towarzystwo Kółek rolniczych odejmowało szereg prac innych, które bądź stwarzały warunki dla pracy kółkowej, bądź też wyłaniały się z biegiem lat, jako konieczne dopełnienie pracy krystalizowanej w działach zasadniczych.

Każda praca Tow. Kółek rolniczych była poprzedzona szeroką pracą, uświadamiającą oświatową, bo dopiero oświata stwarza dostateczne zapasy kultury, w której ogniu dojrzewać może nowoczesna praca gospodarcza. Praca uświadamiająca poprzedziła narodziny organizacji kółkowej i prowadzi się z niezmiernym wysiłkiem do dnia dzisiejszego. Narzędziami tej pracy są biblioteki i czytelnice, istniejące prawie przy każdym Kółku, dalej wykłady i pogadanki, publikacje, oraz artykuły, zamieszczane w organie Tow. „Przewodniku Kółek rolniczych“, który rzetelną i uczciwą pracą zyskał sobie ogromny wpływ na wsi i pełne zaufanie czytelników.

Tow. Kółek rolniczych prowadzi od szeregu lat intensywną pracę nad uświadomieniem i organizacją kobiet wiejskich przez urządzenie kursów dla gospodyń wiejskich, które — jak praktyka wykazała — dają znakomite rezultaty.

Tow. Kółek, wykonując swój program organizacji samopomocy ludowej w każdej dziedzinie organizuje od szeregu lat ochotnicze straże pożarne Kółek rolniczych, które dziś już są potężną organizacją wiejską, liczą bowiem po koniec 1911 r. 396 straży i 6·867 członków.

Tow. Kółek rolniczych, współdziała w każdej akcji, która ma na celu podniesienie siły duchowej, moralnej i materialnej ludu wiejskiego, współdziała z każdą organizacją, która ma podobne cele na oku i, gdzie trzeba, bierze na siebie ciężar pracy wykonawczej, nie bacząc na to, czy sława dokonania jakiegoś dzieła dobrego spadnie na jego rachunek czy nie.

Po trzydziestoletniej pracy staje Tow. Kółek rolniczych przed społeczeństwem polskim z wielkim dorobkiem pracy narodowej wśród tych mas, które stanowią rdzeń polskiego narodu. Jego zasługą, której mu nawet żaden przeciwnik nie odmówi, będzie to, że do tej pracy stanęło pierwsze. Pierwsze przeorało niwę wiejską ideą pracy organizacyjnej; zasiało pierwsze ziarna pracy assocjacyjno-współdzielczej. Co na tej niwie wyrosło, to wykazują jego sprawozdania roczne w ciągu minionego 30-lecia, to wykazują sprawozdania innych organizacji assocjacyjnych, dla których praca T. K. R. orała grunt i przygotowała glebę pod nasiew. Że się ten zasiew — ku chlubie naszych Towarzystw assocjacyjnych — dał, w tem leży i cząstka zasługi Tow. Kółek rolniczych, które po ugorze mózgów wiejskich szło pierwsze z pługiem.

*

*

*

wieka staje się żywiołem niszczenia. Człowiek widząc potęgę przyrody i czując swoją słabość — łączy się razem, zaprzęga do walki z przyrodą setki ramion swoich współbraci i tak rodzi się wszelka organizacja i wszelkie dobrowolne ludzkie współdziałanie wszelka współpraca czyli wszelka kooperatywa.

Miarą potęgi każdej organizacji jest liczba jej członków tj. zorganizowanych ludzi, bo ostatecznie wszelka organizacja przez ludzi i dla ludzi jest stwarzana.

Przypatrzmy się teraz, jak się z biegiem lat przedstawia przyrost Kółek rolniczych i członków-kółkowych a to nam najlepiej uprzytomni rozrost samej organizacji w ciągu minionego trzydziestolecia:

W roku: było Kółek: w nich członków:

1882	36	1.034
1883	116	2.632
1884	237	6.132
1885	307	10.204
1886	357	12.220
1887	382	13.105
1888	411	14.384
1889	486	19.198
1890	607	23.203
1891	701	34.226
1892	825	34.780
1893	992	43.410
1894	998	48.529
1895	1.081	51.222
1896	1.220	56.052
1897	1.291	58.309
1898	1.374	61.259
1899	529	26.117
1900	723	34.296
1901	898	40.691
1902	952	41.116
1903	972	44.188
1904	1.094	46.681
1905	1.189	52.929
1906	1.234	54.229
1907	1.295	51.079
1908	1.340	52.375
1909	1.470	62.203
1910	1.536	65.815

Wyżej przytoczone cyfry przedstawiają nam jak z małych początków rozwijała się organizacja Kółek rolniczych do ogromnej potęgi, obejmującej w r. 1910 — 1536 ogniw organizacyjnych z 65.815 członkami.

Cyfry te przedstawiają nam również ciekawe falowanie rozwoju Kółek rolniczych, w którym z samych cyfer odczytać można 3 fazy rozwoju.

Pierwsza faza to rozrost Kółek pod względem liczbowym i skupianie coraz większej ilości członków. Od samego założenia Tow. Kółek rolniczych, tj. od roku 1882 liczba zarówno Kółek, jakoteż członków rośnie z roku na rok. W niektórych latach (np. r. 1884) prawie się po-

dwaja, potem prawie z roku na rok przyrasta po sto nowych Kółek i 2—4 tysiące nowych członków. Widzimy tu rozrost organizacji wszcz, zdobywanie coraz to nowych obszarów pracy, zaprzęganie do tej pracy tysiące nowych ludzi,

Z wielkim rozrostem organizacyjnym nie szło jednak w parze pogłębianie pracy kółkowej i obejmowanie nią tych dziedzin, które rolnikogospodarza zajmują. Wiele powstających Kółek nie okazywało po pewnym czasie należytej żywotności i pracy, były organizacją papierową, bez należytej wewnętrznej treści. Z braku sił organizacyjnych i dostatecznej kontroli nie można się było zorientować, które właściwie Kółka zasługują na to miano, a które nie. Doliczano więc z roku na rok członków zupełnie mechanicznie, zdając sobie dokładnie sprawę z tego, że wiele wykazywanych pozycyji są tylko martwą cyfrą.

Wiele Kółek nie spełniało nawet tego podstawowego obowiązku, jakim jest przedkładanie rocznych sprawozdań, wskutek czego brakło materiału, któryby w obliczeniu dał rzetelną i prawdziwą całość ruchu organizacyjnego Tow. Kółek rolniczych. Skarżą się na to niejednokrotnie roczniki sprawozdań z lat osmdziesiątych i dziewięćdziesiątych i nie kryją tej niewłaściwości, rozwój Kółek paraliżującej. Pisze o tem np. wyraźnie sprawozdanie z r. 1898 w sposób następujący, broniąc się przed atakami „przyjaciół“.

„Okoliczność, że wiele Kółek rolniczych istnieje tylko formalnie, na papierze, a nie objawia życia w rzeczywistości, nie powinna nas zrażać i nie usprawiedliwia ujemnych sądów o samej instytucyji, jeżeli pamiętać będziemy o wielu Kółkach innych, żywotnych, odznaczających się wielką ruchliwością na rozmaitych polach pracy obywatelskiej i ekonomicznej. Wszak Kółka rolnicze — pisze dalej sprawozdanie — dopiero w ostatnich latach przeradają się coraz powszechniej w utwory asocycacyi, opartej na własnej pomocy i samodzielnej przedsiębiorczości i nie podobna żądać, aby wszelkie instytucyie, wśród tak ciężkich warunków założone, wszędzie się przyjęły i bujnie rozkrzewiły. Mamy w naszym kraju od czasu wydania ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych tj. od 25 lat, stowarzyszenia oparte z góry na idei własnej pomocy, założone przeważnie wśród więcej oświeconej i zamożniejszej ludności miejskiej, kierowane przez ludzi zawodowo wykształconych, a przecież i ta asocycacya rozwija się nie bez wielu zawodów i zarzutów. Z pośród 558 stowarzyszeń kredytowych zarejestrowanych w Galicyi po koniec roku 1897, ubyło formalnie 117 a z pośród 169 stowarzyszeń wytwórczych i innych ubyło po koniec roku 1897 formalnie 91 (a więc przeszło połowa) nie licząc tych stowarzyszeń, które formalnie istnieją dotychczas, ale tylko na papierze. Mimo to jednak organizacya tych stowarzyszeń jest niezmiernie ważnym czynnikiem w rozwoju ekonomicznym naszego kraju“.

W roku 1899 Zarząd główny zrywa z taktyką „dopisywania“ Kółek rolniczych i doliczania członków i w ewidencji Kółek zaczyna wysuwać na czoło te Kółka, które nadesłały roczne sprawozdania.

Była to druga faza w historii rozwoju Tow. Kółek rolniczych. Dodawała ona przeciwnikom Tow. Kółek roln. dużo argumentów na temat „upadku“ idei Kółek rolniczych — ale w praktyce okazała się ona zdrową, istotą pracy kółkowej wprzód posuwającą. Tu już bowiem za właściwą miarę rozwoju Kółek roln. bierze się nie tylko samych członków, ale treść pracy przez nich zbiorowo wykonanej. Każę się Kółkom wykazywać tę pracę w rocznym sprawozdaniu i ujawnić tę pracę wobec całego społeczeństwa. Kółko, które swej pracy nie wykazuje, zostaje pominięte w rejestrach kółkowych. Niema go w sprawozdaniu.

Z wyżej podanych cyfer widzimy, jak trudno było przyzwyczaić Kółka rolnicze do nowego obowiązku składania sprawozdań.

W r. 1899, w którym wprowadzono poniekąd przymus składania sprawozdań na 1464 Kółek, nadesłało sprawozdania tylko 529. Liczba członków spadła formalnie z 61.000 na 26 tysięcy, bo członków, nie wykazanych w sprawozdaniach za członków Kółek nie liczone.

Następne lata rozwoju Kółek rolniczych stwierdzają jednak, że przez zaprowadzenie przymusu sprawozdaniowego nie sprowadzono na Kółka nie tylko żadnego nieszczęścia, ale przeciwnie wprowadzono jasność i szczerść w łonie samego Towarzystwa i w stosunku do społeczeństwa.

Po chwilowem wstrząśnieniu r. 1899, zaznaczającym się formalnie nagłym spadkiem Kółek nadsyłających sprawozdania — liczba tych Kółek w następnych rośnie imponująco. W r. 1900 cyfra obowiązkowych Kółek skacze na 723, w r. 1901 — na blisko 900, w roku 1904 przekracza tysiąc — a w 10 po zaprowadzeniu tej zbawiennej reformy mamy już 1536 członków; wykazanych w sprawozdaniach.

Drugi okres rozwoju przeżyło Tow. Kółek rolniczych szczęśliwie i zwycięsko.

Czekała jednak Tow. Kółek roln. jeszcze jedną próbą, dotyczącą już nie tylko organizacji, ile samych członków. W r. 1907 zaprowadzono przymus legitymacyjny t. j. obowiązek zaopatrywania się każdego członka w legitymację. „Nowinę“ tą przyjęła część członków niechętnie, a wielu dowodziło, że „to się nie uda — bo nasz chłop niema wyrobionej obowiązkowości“. Wyżej podane cyfry wykazują nam dokładnie, jak ta „obowiązkowość“ się wyrabiała. W r. 1907 spadła liczba członków z 54 tysięcy na 51 tysięcy. W następnym jednak roku przyzwyczajają się do obowiązkowości tysiąc nowych członków. W r. 1909 liczba tych członków skacze o 10 tysięcy, tak, że ogół legitymowanych członków dosięga już olbrzymiej cyfry 62,203,

W r. zaś 1910 rozpoczyna się już normalny przybytek. Przybywa blisko 100 Kółek rocznie i 3000 członków!

A zatem i trzecią fazę rozwoju, określającą się przymusem legitymacyjnym przeżyło Tow. Kółek rolniczych zdrowo, szczęśliwie i zwycięsko.

W ten sposób w ciągu trzydziestolecia Tow. Kółek rolniczych skonsolidowało się organizacyjnie, ujęło swoją organizację w ustalone formy, wyzbywało się zwolna organizmów nieżywotnych, dobrowolnie pozwalało odpadać żywiołom, na razie do organizacji nieprzygotowanym i szerzącym rozprężenie i dezorganizację. Przebywając różne fazy rozwoju Tow. Kółek roln. ujmowało zwolna w karby organizacyjne Kółka i członków, formowało w nich ideę organizacyjną, uczyło praktycznie jej ogromnej wartości — jednym słowem uczyło ludzi sposobów pracy organizacyjnej, na której obecnie polityka gospodarcza w całym świecie stoi.

Praca nad podniesieniem rolnictwa.

Praca ta była od samego początku ośrodkiem działalności Towarzystwa. W początkach swoich zmierzała ona do tego, aby członków Kółek rolniczych zaopatrzyć w lepsze ziarno, nasiona, aby im wskazać, gdzie tych artykułów nabyć można tanio, a dobrze i gdzie kto mógł w nabywaniu tych artykułów zapośredniczyć.

Od samego też początku widzimy troski Zarządu głównego o podniesienie hodowli bydła, o podniesienie sadownictwa i ogrodnictwa a wreszcie pasiecznictwa.

Już w pierwszym sprawozdaniu z r. 1882 czytamy, że Zarząd główny pośredniczył w nabywaniu dla Kółek roln. nasion zbożowych, pastewnych i ogrodowych, lnu, szczepów owocowych itp. Z tego też sprawozdania dowiadujemy się, że Zarząd główny odnosił się do Towarzystw gospodarskich z prośbą o ułatwienie nabywania roplodników poprawnej rasy, a w zakładzie przeszczelniczym A. Wagnera we Wiedniu pośredniczył o nabycie dla Kółek najlepszych pszczoł kaukaskich, włoskich i cypryjskich.

Z początku działalność ta była dosyć szczerą, bo wśród samych kółkowców nie było przecie dla tej pracy należytego zrozumienia. Stopniowo jednak zainteresowanie się sprawą rolniczą a z niemi rozrosła się też — o ile środki na to pozwalały — praca na tem polu

Od samego też początku Zarząd główny zaczął pośredniczyć w nabywaniu narzędzi i maszyn rolniczych, bo postęp w rolnictwie bez stosowania postępowych narzędzi, ułatwiających pracę i zaoszczędzających czas — nie da się pomyśleć. W sprawozdaniu z r. 1884 czytamy już o pośredniczeniu w nabywaniu „mączki kościanej“ po niższych cenach, czyli, że Kółka rolnicze, pod wpływem nauki — zaczęły się brać, do sprowadzania nawozów sztucznych. Już w drugim roku działalności Towarzystwa nie-

które Kółka zaczęły zaprowadzać u siebie szkółki zbożowe, na co otrzymywały od Zarządu głównego doborowe nasiona, z tem, aby plon rozdawano potem pomiędzy członków Kółka rolniczego.

Od roku 1883 zaprowadza Zarząd główny lustracye gospodarze w Kółkach rolniczych, dokonywane przez nauczycieli rolnictwa, a mające na celu — jak pisze sprawozdanie — „dokładne zbadanie na miejscu warunków gospodarskich włościan, omówienie z nimi ważniejszych spraw dotyczących się ich gospodarstw, podanie im rad, w jaki sposób najłatwiejszy i najtańszy osiągnąć można większe korzyści z ulepszenia gospodarstw rolniczych“. Lustracyi takich odbyto w r. 1884 — 34 ze nakomitym rezultatem. Lustracye te, jak widzimy — są zapoczątkowaniem wykładów rolniczych; potem przedłużone w regularne kursy, kilka — a potem kilkunasto dniowe, które nie dadzą wprawdzie rolnikowi, tego, co może dać dobra szkoła rolnicza, ale zaznajamiają go z ważnością teorii i praktyki rolniczej, budzą ciekawość i chęć do dalszego kształcenia się.

Od r. 1884 wydawał Zarząd główny o tych lustracyach bardzo ciekawe sprawozdania w osobnych książeczkach, gdzie wrażenia i nauki lustratora w każdym Kółku były szczegółowo przedstawione.

Z pierwszych tedy sprawozdań widzimy, że rozpęd do pracy nad podniesieniem rolnictwa był wzięty niemal od razu na całej linii. W każdym sprawozdaniu stwierdzony jest stały i systematyczny postęp w pracy na tem polu. Widzimy po cyfrach, jak każdy dział pracy rolniczej rośnie, nabrzmiewa, przybiera coraz postępowsze formy i wskutek tego coraz większe wyłaje rezultaty.

Po 10-ciu latach pracy nabywają już Kółka nasion zbożowych i pastewnych za sumę 10.230 zł., lustracye obejmują 407 gmin (z 33 powiatów) a w tymże roku (1902) bierze udział w wykładach 15.782 słuchaczy. Postęp zatem w całej pracy ogromny.

Z pokazem swego dorobku przyszło Tow. Kółek roln. przed całe społeczeństwo polskie na Wystawie krajowej. w r. 1894, w setną rocznicę Kościuszkowską. Na tej wystawie miało Tow. Kółek rolniczych własny pawilon, składający z izby zebrania, czytelnicy, sklepu, magazynu, ogródka owocowego, gnojarni wzorowej, i składu na maszyny i przyrządy pożarnicze. Prawe skrzydło w sąsiednim magazynie rolniczym użyte zostało na wystawę Zarządu głów. Związku han. Kółek roln., wystawy członków Kółek roln. i dostawców dla Kółek rolniczych. Wystawców, którzy udział wzięli w grupie Kółek rolniczych, było 554 a wystawionych przedmiotów było 1145.

Wystawa Kółek rolniczych budziła powszechne zainteresowanie wśród całego ogółu, a Cesarz, który bawił na wystawie w sierpniu 1894 r. i zwiedził pawilon Kółek rolniczych wyrażał się o postępie pracy kółkowej z największym zado-

woleniem, rząd zaś węgierski, zainteresowany wystawą Kółek rolniczych, wysłał dla zbadania działalności naszego Towarzystwa delegata, król. sekcijnego radcę bar. Malcomesa, który bardzo szczegółowo studyował wystawę przez dwa dni, badał daty statystyczne w biurze Zarządu głównego, poczem z lustratorem Tow. p. Korolem odbył lustracyę gospodarczą Kółka rolniczego w Sokolnikach pod Lwowem.

Jakiem tempem szedł rozwój działalności rolniczej dowodzą dalsze sprawozdania. Po 20. latach działalności widzimy już wykazy z kilkuset pól doświadczalnych zbóż, nasion pastewnych, oraz sprawozdania włościańskie z przeprowadzonych doświadczeń. Dalej widzimy kilkadziesiąt doświadczeń z nawożeniem łąk i pastwisk, 30 prób doświadczalnych z nawozami sztucznymi.

Pośrednictwo w nabywaniu zbóż i roślin pastewnych ogromnie się podnosi, bo samej koniczyzny zakupują Kółka za pośrednictwem Zarządu głównego za 160.000 K., nawozów sztucznych za 73.705 K., maszyn za 52.000 K. itd.

Dowodem dalszego rozwoju jest to, że rok 1911 wykazuje w każdym kierunku rolniczej działalności dalsze poważne wzmożenie się pracy rolniczej. Kursów gospodarczych odbyło się 23, lustracyi gospodarczych przeprowadzono 195, — konkursowych prac piśmiennych od członków Kółek rolniczych otrzymano 59, opisów gospodarstw członków Kółek rolniczych otrzymano 121, pól doświadczalnych z odmianami zbóż, roślin pastewnych, ziemniaków z nawozami sztucznymi pod zboże, na łąkach i pastwiskach urządzono 2.132, gnojowni ulepszonych nagrodzono 75, drzewek owocowych dostarczono 15.115 sztuk, upręży na krowy dostarczono bezpłatnie par 47, subwencjonowano par 16, narzędzi i maszyn do wspólnego użytku dostarczono 189 sztuk, pośrednictwo handlowe zaś w dziale rolniczym wyniosło 620.963 K. za dostarczone Kółkom rolniczym nasiona koniczyzny, traw pastewnych, zbóż i ziemniaków, nawozy sztuczne, narzędzia i maszyny. Dodać do tego należy, że z inicjatywy Kółek rolniczych powstało w kraju 66 spółek mleczarskich.

Tak więc z małych początków, obejmujących działalnością kilka lub kilkadziesiąt Kółek, dział rolniczy rozrósł się do wielkich rozmiarów i objął całokształt pracy rolniczej, a trwałymi śladami swej pracy zasiał kraj cały.

Organizacya handlu współdzielczego.

Przed założeniem Tow. Kółek rolniczych cały nasz kraj znajdował pod jarzmem kapitalistycznej gospodarki handlowej. Jarzmo to dawało się w pierwszym rzędzie odczuwać wsi, która oddalona od centrów miejskich, zdana była na łaaskę i niełaaskę pośredników, wyzyskujących warstwę włościańską w niebywały sposób. Każdy towar przechodził przez kilka szeregów większych i mniejszych pośredników, którzy wciskali się nieproszeni pomiędzy producentów a spożywców

(w tym wypadku włościan) podrażali cenę towarów w niebывały sposób a równocześnie pogarszali jego jakość. W ten sposób wieś płaciła za towar, najgorszej jakości dwa lub nawet trzy razy tyle, ile on był wart, kupowała do tego najgorszą pruską lub niemiecką tandetę a artykułami spożywczymi, zazwyczaj tańszowanymi, formalnie się zatruwała. Niema na całym świecie kraju, w którymby na koszt konsumenta żyło tylu pośredników, co u nas. Niema nigdzie na świecie tylu partackich handłów, tylu oszukańczych „kucpów“, tyle fałszu handlowego, co w naszym biednym i nieświadomym pod względem handlowym kraju. Rozwielmożnione pośrednictwo handlowe rujnowało i rujnuje poprostu kraj i społeczeństwo. Pośrednik bowiem niczego nowego nie tworzy, on wytworzone już przez kogo innego dobro podaje z ręki do ręki, nie przydając mu żadnej wartości, a co najwyżej fałszując je dla własnego zarobku, a na szkodę spożywcy. Pośrednik jest zatem ze stanowiska społecznej gospodarki próżniakiem i nierobą. Nie w tem znaczeniu, aby on nie wykonywał żadnej pracy, ale w tem znaczeniu, że on zupełnie nie pomnaża dobra społecznego, nie przysparza ani produktów przemysłowych, ani rolniczych, a tylko pośredniczy w podawaniu tego, co przez kogo innego zostało wypracowane.

Stosunki handlowe naszej wsi przed laty trzydziestu w chwili zakładania Tow. Kółek rolniczych były wręcz przerażające. W każdej wsi siedziało co najmniej po kilku takich „kucpów“, którzy wyteżali wszystkie siły, aby na warstwie włościańskiej jak najwięcej zarobić. Jeden „sklep“ a względnie jedna buda kramarska wypadała na 20—30 rodzin chłopskich, czyli 20 chłopów musiało swojemi rękami (prócz swojej rodziny) żywić zazwyczaj nader liczną rodzinę „kucpa“-pośrednika.

Straty włościańskie wskutek tego rodzaju stosunków handlowych szły rokrocznie w dziesiątki, a może nawet setki milionów koron, nie licząc już strat w zdrowiu konsumentów, podgryzanem spożywaniem fałszowanych produktów.

Tow. Kółek rolniczych, chociaż uznało za podstawową swą działalność pracę nad podniesieniem rolnictwa, nie mogło dziedziny handlowej powstawić odłogiem. Rolnictwo bowiem i handel to sprawy tak ściśle ze sobą związane, że jedno bez drugiego istnieć nie może. Choćby rolnik nie wiedzieć jak dobrze uprawiał rolę, chował bydło i t. p. — to gdy sprzedać, lub kupić nie umie, dochodów ze swego gospodarstwa mieć nie będzie.

W myśl więc statutu swego a dla uzdrowienia stosunków handlowych wsi — Tow. Kółek rolniczych powołuje zaraz w pierwszym roku do życia szereg sklepów Kółek rolniczych. W pierwszym zaraz roku wydano popularny przewodnik z pouczeniem o sposobach prowadzenia

sklepeków kółkowych, oraz ustanowiono, jak — pisze sprawozdanie z r. 1883 — agentów handlowych po większych miastach, którzy mieli kółkowcom udzielać informacji, gdzie i po jakich cenach nabywać mogą dobre artykuły.

Była to — jak widzimy — działalność handlowa całkiem prymitywna. Nie można tu jeszcze mówić o kooperatywie handlowej, polegającej — jak wiadomo — na wspólnym zakupie towarów wprost od fabrykanta i na podziale zysków pomiędzy członków kooperatywy w stosunku do pozycjonowanych w ciągu roku zakupów. I w tych jednak zaczątkach działalności handlowej widzimy ogniki nowej pracy, która zmierzała najpierw do usunięcia zbyt jaskrawego wyzysku i uwolnienia się od dotychczasowych pośredników.

Pierwsze sklepiki kółkowe, choć one nie były jeszcze sklepami współdzielczymi, stanowią nową erę w stosunkach handlowych wsi galicyjskiej. Pojawiła się bowiem na wsi instytucja, której założeniem nie był zysk jednostki, gromadzony choćby kosztem wyzysku i zdrowia bliźniego, ale dobro społeczne, interes tych, którzy kupowali i płacili tj. konsumentów. Odrazu też — nawet przeciw tym nikłym sklepom społecznym T. K. r. — rozpoczęła się zażarta walka ze strony zorganizowanych pośredników, którzy przerazili się nowym konkurentem, wykazującym ludziom, że dane produkty można nabyć lepiej i taniej, a przede wszystkim w praktyce wskazującym, że zorganizowany spożywcza może się wogóle bez pośrednika obejść i sam siebie obsługiwać.

Myśl współdzielcza torowała sobie drogę na wieś powoli i mozolnie, pokonując po drodze całe góry trudności. Kultura handlowa w naszym narodzie była zawsze bardzo niska, od wieków daliśmy się w tem wyręczać innym, którzy też nasz kraj handlowo zupełnie opanowali. My jesteśmy właściwie pierwszym pokoleniem, które bierze się — zwłaszcza na wsi na seryo do handlu. To też wskutek naszego dotychczasowego nieuctwa i braku zainteresowania się handlem musimy się uczyć od samych początków, musimy płacić nieraz drogo za tę naukę, bo jak każda nauka, tak też nauka handlowa drogo kosztuje.

Powoli jednak przełamywało się uprzedzenie wśród włościan do „łokeia i miary“. Powoli zaczęli wyrastać i z warstwy chłopskiej doskonalili kupcy. Kultura handlowa — nie tyle ze szkolnej nauki, bo tej nie było, ale z doświadczenia, gromadzonego codzienną pracą, zaczęła wzrastać w warstwę chłopską. Tworzyła się nowa kultura handlowa — można powiedzieć pod palcami Tow. Kółek rolniczych, bo ono pierwsze na wieś z nowoczesną ideą handlową wkroczyło.

Widzimy też, jak z roku na rok wzrasta liczba sklepów kółkowych, mimo że niejedyn trup na placu boju pozostał, widzimy, że wiele sklepów kółkowych staje po pewnym czasie na silnych nogach, staje się placówką niezależną, placówką

rokiem minionym zamknęliśmy trzydziestoletni okres działalności Tow. Kółek rolniczych.

Pracę naszą w tym roku wyteżyliśmy przede wszystkim w kierunku pogłębiania wszystkich gałęzi naszej działalności, która — jak to samo życie wykazuje — tak głęboko zażyła na wychowaniu nowego typu włościanina polskiego i formie jego wytwórczej i handlowej pracy. Wychowaliśmy — można powiedzieć — nowe pokolenie włościańskie, świadome praw, które mu się należą, ale też i pomne obowiązków, które na niem ciążyą. Wychowaliśmy typ włościanina solidarnego, zdolnego do biurowej pracy, która musi się stać fundamentem nowoczesnego wytwórstwa wsi polskiej, o ile ona chce żyć życiem samodzielnem, obywatelskiem niezależnem od kaprysów zorganizowanego kapitalizmu.

Do przez otchłań stosunków wiejskich, ten częsty bezkształtny chaos, dzierzgany ciemnotą i rozpaczą, biedą i krzywdą, bezradnością i bohaterkami wysiłkami jednostek — wije się dziś jasny strumień pracy, ujętej w łożysko świadomej organizacji. Do tego strumienia spływają bożeczne dopływy jednostkowych wysiłków, które rodzi z każdym dniem ziemia nasza, jako owoc dojrzewającego do nowych form pracy ducha ludzkiego.

Im bardziej tężeje i krystalizuje się nasza praca, przybierając zdecydowane formy, tem większa odpowiedzialność spada na Zarząd główny za przyszłość tej pracy. W assocyacji luźniejszej można łatwiej naprawiać błędy, które życie wyłania, w assocyacji o ustalonych formach prawnych, fałszywa teoretycznie zasada może się stać kłeską dla całej działalności Towarzystwa.

Zarząd główny zdawał sobie doskonale sprawę z tego, że po trzydziestoletniej działalności, nadeszła dla Tow. Kółek rolniczych pora, kiedy musi działalność swą oprzeć na trwalszych formach prawnych. Dotyczy to zarówno działalności rolniczej, ale przede wszystkim działalności handlowej, która po pierwszym okresie rozwoju — musi przybrać formy, ogólnie obowiązujące. Transakcje handlowe Tow. Kółek rolniczych idą dziś w cyfry milionowe. Setki

ognisk organizacyjnych pracują w tym kierunku, krociowe kapitały są już w przedsiębiorstwa handlowe zaangażowane, dziesiątki tysięcy członków uczestniczy w kooperatywie handlowej Kółek rolniczych.

Taki olbrzymi aparat ludzi i środków wy maga dla sprężystego i harmonijnego funkcjonowania większej niż dotąd centralizacji ideowej i materialnej. Nie dlatego, aby czemkolwiek krępować rozwój i działalność pojedynczych ogniw organizacyjnych, którym Zarząd pozostawiał i pozostawiać będzie zawsze autonomię jak najdalej idącą, ale dlatego, aby przez mocniejsze prawne związanie pomnożyć potęgę całej organizacji a przede wszystkim jej poszczególnych ogniw, rozrzuconych po całym kraju.

W ten sposób w tym roku — może szczęśliwie, że to się dzieje u progu nowego trzydziestolecia — Tow. Kółek rolniczych wkracza w ten okres, który niektórzy członkowie i krytycy chcieli przyspieszyć — w okres wytwarzania nowych narzędzi pracy, ujętych w ramy obowiązującego ustawa stowarzyszeniowego. „Luźność“ organizacji Kółek rolniczych jest już od długiego czasu przedmiotem nieraz nawet bardzo surowej krytyki ze strony ludzi mało liczących z warunkami terenu, z uświadomieniem ludności i z tym doniosłym pewnikiem, który powiada, że w pracy kooperatywnej lepiej przygotować umysły, lepiej wyrobić ludzi, a potem dopiero do zrealizowania zamierzonego programu przystąpić. Wiemy o tem dobrze z praktyki, jaką kłeską w naszym budzącym się ruchu współdzieleczym są trupy padłych po drodze stworzeń. Zatruwają one powietrze nieraz przez lata całe, budzą niedowierzanie do całej idei kooperatywnej, wogóle zniechęcają ludzi do assocyacji, demoralizują nawet zdrowe organizacje, szerząc depresję i brak wiary w lepszą przyszłość, którą dobra kooperatywa zawsze przynosi.

Bo tak częściej u nas niestety śmiertelności organizacji kooperatywnych nie genialna idea jest winna — ale brak umiejętności i przygotowanych twórców — jak się u nas pospolicie mówi „brak ludzi“.

Dlatego też Zarząd główny, trzymając poniekąd rękę na pulsie świadomości włościaństwa naszego — z pewną nieustępliwością odnosił się do wprowadzania form, które jeszcze nie miały należytego odpowiednika w życiu. Bo czasem najlepsze, najpiękniej teoretycznie zbudowa-

ne dzieło idzie w gruzy, dlatego tylko, że je nie w porę zbudowano.

W roku ubiegłym Zarząd główny przyszedł do przekonania, że pora reform jest dojrzała, bo nabrzmiała nowem życiem treść — nowych form domaga się, i te formy zapoczątkował.

Omówimy je bliżej w dalszych ustępach, bo przedtem zdać sobie należy sprawę z tego, jak się przedstawia sama organizacja Tow. Kółek rolniczych i jej rozrost w minionym roku sprawozdawczym.

Daty podane szczegółowo na innem miejscu dowodzą, że rozrost organizacyi kółkowej postępuje normalnem tempem w dalszym ciągu. Za ubiegły rok sprawozdawczy przedłożyło sprawozdanie roczne z czynności 1606 Kółek rolniczych a ogólna ilość członków Kółek rolniczych zaopatrzonych w legitymacye imienne, doszła do 69'040.

Dodając te cyfry do zestawienia podanego w ustępach poświęconych trzydziestoleciu — otrzymamy całość rozwoju organizacyi Tow. Kółek do roku minionego. Widzimy, że postęp w trzeciem stadium rozwoju, idzie normalnie bez niespodzianek i skoków, bo na płaszczyźnie stałych i normalnych rozwojów niespodzianki są wogóle wykluczone.

Z przyrostem członków i Kółek narasta też poczucie i świadomość odpowiedzialności, jaką przynależność do Tow. Kółek rolniczych za sobą pociąga. Cyfry, wykazujące ilość Kółek, poczuwających się do obowiązku zdawania dokładnych sprawozdań Zarządowi głównemu i przyrost tych Kółek w roku ubiegłym — dalej suma wkładek złożonych przez Kółka, jako członków wspierających Tow. Kółek rolniczych — reprezentują tę sumę świadomości obowiązków i odpowiedzialności wobec całej organizacyi, jaka dziś organizacyę Kółek rolniczych przenika. Sprawność wykonawcza Kółek rolniczych jest z roku na rok większa. Zarówno Zarządy miejscowe, samych Kółek jakoteż związanych z nimi organizacyi (sklepików i straży pożarnych) funkcjonują coraz lepiej, a znaczny procent prowadzi swe dzieło bez zarzutu. Zainteresowanie się tak sprawami samego Kółka, jakoteż sprawami całego Towarzystwa jest coraz większe. Wyrabia się ambicya i szlachetne współzawodnictwo na tle wzorowego prowadzenia Kółka. W coraz liczniejszych Kółkach zaznacza się rozumna dążność do podziału pracy, która jest podwaliną nowoczesnej pracy organizacyjnej.

Wogóle obok rozszerzania się terenu pracy kółkowej przez powstawanie nowych Kółek — zaznacza się wszędzie pomnażanie się treści tej pracy, oraz wydoskonalanie się wewnętrznej sprawności, przychodzącej zawsze ze zrozumieniem mechanizmu nowoczesnego życia gospodarczego.

A teraz co do samej treści pracy.

W głównej gałęzi pracy kółkowej tj. w rolnictwie zaznaczył się w roku sprawozdawczym postęp znacznie większy, aniżeli w latach ubiegłych. Jest to wynikiem rozwinięcia większej

ekspanzyi ze strony Zarządu głównego — dzięki subwencyjom traktatowym, przez c. k. rząd centralny udzielonym. Mimo to zapotrzebowanie masy ludowej, w Kółkach zorganizowanej, nie zostało wcale pokryte. Zdołano tylko nadrobić wielkie deficyty lat dawniejszych, kiedy to Zarząd główny wskutek braku funduszków musiał odmawiać najbardziej naglącym potrzebom, bo nie było ani sił ani środków do ich urzeczywistnienia.

Stosunki w roku ubiegłym znacznie się poprawiły, ale do zaspokojenia wszystkich potrzeb, które wyłania życie i świadomi ludzie, jest jeszcze bardzo daleko.

Szczegółowe cyfry odnośnych działów wykazują, że praca Tow. Kółek rolniczych nad podniesieniem produkty rolniczej dała dobre i zdrowe rezultaty. Teoretyczne wskazówki, udzielane na kursach lub nabyte z książek, wydawnictw, „Przewodnika Kółek rolniczych“ znajdują coraz liczniejsze zastosowanie i — co ważniejsza — zastosowanie uwieńczone prawie zawsze pomyślnym skutkiem, o czem świadczą pisma, stosowane do Zarządu głównego lub drukowane w „Przewodniku Kółek rolniczych“. W ten sposób nabyte doświadczenie utrwała się, rozszerza się na inne gospodarstwa i wolna obejmuje całą okolicę, która nieraz w typie produkcyi zmienia zasadniczo swoją fizyognomię. Przytem zauważyć można tę tak naturalną a zbawienną ostrożność, która charakteryzuje rolnika. Żadnych „nowin“ nie wprowadza się już na ślepo, pod wpływem pierwszego impulsu. Każdą prawie „nowinę“ przepuszcza się najpierw przez pole doświadczalne, wypróbowuje się przy kontroli ogółu jej wartość, a dopiero po stwierdzeniu jej niewątpliwych korzyści utrwała się jako nowy nabytek, nie stający się wcale własnością jednostki, ale własnością ogółu kółkowców, a nawet ogółu gminy i okolicy.

W ten sposób zwolna i ostrożnie postępuje rugowanie starych metod uprawy roli, starych nasion i zbóż, starych nałogów użytkowania obornika. W ten sposób wypróbowuje się wartość nawozów sztucznych i sposoby ich stosowania. Jakkolwiek doświadczenia odbywają się indywidualnie na pojedynczych gospodarstwach — te jednak nabyte doświadczenie staje się własnością społeczną. To właśnie nadaje tej gałęzi pracy charakter zbiorowego doświadczenia, uzyskanego przy znaczniejszej oszczędności pracy.

Charakter zbiorowości kooperatywy rolniczej naznacza się także w nabywaniu i stosowaniu narzędzi i maszyn rolniczych, które z każdym rokiem w coraz znaczniejszej liczbie wędrują na wieś i świadczą o zrozumieniu wartości cywilizacyjnej maszyn i narzędzi które robią lepiej i taniej, oraz oszczędzają czas i wkładane siły. Maszyna zaś jako narzędzie wytwarzania, zmienia mimowoli człowieka, sposób jego myślenia, a zmniejszając czas pracy i wysiłek, pozostawia rolnikowi więcej czasu do odpoczynku i samokształcenia się.

Obok maszyn indywidualnie nabywanych

i używanych, oraz własność prywatną stanowiących, pojawia się maszyna (najczęściej droższa i bardziej skomplikowana) jako narzędzie wspólne, tak co do praw własności, jakoteż co do jej stosowania. Jestto zjawisko w społecznym procesie ekonomicznym niezmiernie charakterystyczne. Pozwala on stanąć drobnej własności na tym samym poziomie wydoskonalonej techniki, na jaką pozwolić sobie może własność większa, z wykluczeniem jednak tego, co charakteryzuje gospodarkę kapitalistyczną tj. pracy najemnej. W drobnej własności każdy gospodarz jest twórcą samodzielnym i na swoim własnym zagonie, a przez zbiorowe stosowanie narzędzi pracy, staje na najwyższym poziomie rolniczej techniki.

System uspołeczniania narzędzi produkcji jednak przy zachowaniu odrębnych warsztatów pracy zapoczątkował się już w Kółkach rolniczych i staje się zwolna nowym zjawiskiem społeczno-gospodarczym o daleko idących tendencjach przyszłościowych. Że zjawisko to jest żywotne, stwarzane nie sztuczną drogą, ale koniecznością ekonomiczną, o tem świadczą stale podnoszące cyfry narzędzi zakupowanych i stosowanych zbiorowym sposobem. Spodziewać się należy, że zjawisko to zyskiwać będzie z biegiem lat coraz więcej na swej rozlewności, bo odpowiada prawom życia i nowoczesnej techniki, odpowiada też zupełnie teoretycznym założeniom kooperatywy rolnej.

W sprawie hodowli bydła Zarząd główny musiał się z konieczności ograniczyć do nauki teoretycznej, ponieważ nie rozporządza zupełnie materiałem hodowlanym. Z biegiem lat ludność włościańska nauczyła się cenić kursy weterynaryjne hodowlane Kółek rolniczych, czego dowodem coraz liczniejsze uczestnictwo na tych kursach i powszechne zainteresowanie, jakie one wszędzie budziły. Jakkolwiek kursów tych odbyło się w roku sprawozdawczym 23, nie zaspokoiły one nawet drobnego procentu zgłoszeń z najrozmaitszych okolic kraju.

Celem oparcia hodowli bydła na trwalszych podstawach w Zarządzie głównym rozważana jest od dłuższego czasu myśl tworzenia włościańskich Spółek hodowlanych przy Kółkach rolniczych. Spółki takie, jako stowarzyszenia zarejestrowane z ogr. poręką okazały się gdzieindziej bardzo praktyczne — a przez ogarnięcie akcji handlowej, której rozwój w tym kierunku idzie, stworzyło się dla tak ważnej gałęzi produkcji, jak hodowla bydła, ustaloną formę prawną, któreby akcyę hodowlaną i handlową wprowadziły ład i porządek.

Działalność handlowa Tow. Kółek rolniczych weszła w roku bieżącym w nową fazę rozwoju przez powołanie do życia Związku ekonomicznego Towarz. Kółek rolniczych. Jest to urzeczywistnienie dawno zamierzonej idei, którego domaga się olbrzymi rozwój agend handlowych Tow. Kółek rolniczych. Dotychczasowe formy prawne, obracające się w ra-

mach statutu Towarzystwa, nie wytrzymują już tego ciężaru, jaki spoczywa na handlowych organizacjach Kółek rolniczych. Obrót handlowy tych organizacji idzie już w miliony rocznie. Dotychczasowy aparat handlowy okazuje się niedostateczny, rozwój agend przerasta już samą organizacyę. Niektóre składnice urosły już w potężne instytucje handlowe i torują same sobie drogę, pozbawiając się mimowoli tego potężnego wpływu wobec producentów i dostawców, jaki daje całość organizacji, reprezentująca dziesiątki tysięcy konsumentów. Wspólny interes naszych instytucji handlowych wymaga koniecznie, aby zachowując swą odrębność i autonomię — na zewnątrz występowały jako jedna solidarna całość i aby fabrykant czy pośrednik w transakcyach handlowych miał do czynienia tylko z jedną centralą. Bowiem tylko wtedy wszystkie nasze instytucje handlowe będą miały zabezpieczone te korzyści, jakie przyznawane są olbrzymiemu konsumentowi.

W ten centralistyczny na zewnątrz sposób są zorganizowane wszystkie wielkie kooperatywy spożywcze za granicą i to jest zasadnicza podstawa ich ogromnego rozwoju. Związek ekonomiczny, jako centralna instytucja handlowa Kółek rolniczych spełni to zadanie i w ten sposób stworzy nową fazę rozwoju działalności handlowej Kółek rolniczych.

Przed „Związkiem ekonomicznym“ otworzy się równocześnie inny niezmiernie doniosły teren pracy. Przez centralizacyę kapitałów kółkowych instytucji handlowych a przede wszystkim składnic, Związek uzyska się finansową, którą będzie mógł zużytkować w kierunku kooperatywy wytwórczej, która wszędzie się pojawia w fazie, gdy kooperatywa spożywcza osiągnęła już potężny rozwój i ma falangę zapewnionych stałych odbiorców. Organizacje handlowe Kółek rolniczych są dotąd zdane na dostawy prywatnych wytwórców, produkujących wedle kapitalistycznego systemu pracy. Z czasem będzie kooperatywa spożywcza sama wytwarzać dla siebie względnie dla swych członków i w ten sposób spełni się najwyższy ideał kooperatywy: wytwarzanie dla siebie w swoim własnym zakresie pracy. Przez takie współdzielcze wytwórstwo dokonywać się będzie zasadniczy przewrót w systemie produkcji, podważone zostaną podstawy wszechpotężnego, a obcego nam kapitalizmu a w dziedzinie produkcji stanie się czynnikiem decydującym ten, który cały współczesny gmach produkcji utrzymuje t. j. spożywcza.

To są oczywiście dalekie cele koncentracji sił i kapitałów za pośrednictwem „Związku ekonomicznego“. Dążąc do tego wielkiego ideału „Związek ekonomiczny“ będzie powoływał do życia nowe instytucje ekonomiczne, będzie tym instytucyom dostarczał soków żywotnych, w miarę możliwości i potrzeby będzie wspierał finansowo każdą gałąź pracy kółkowej, która dziś często dlatego kuleje, że Towarzystwo Kółek rol-

nicznych niema własnych zasobów pieniężnych, któreby mogło przeznaczać na rozwój i stwarzanie wszelkich żywotnych placówek zbiorowej pracy.

W ten sposób „Związek ekonomiczny“ jako centrala handlowo-finansowa Tow. Kółek rolniczych stanie się nową podstawą działalności handlowej Kółek rolniczych, a równocześnie źródłem ożywcem dla całości pracy.

To są dążenia przyszłości, którą powolną i mozolną pracą trzeba będzie stworzyć.

O ile chodzi o działalność w formach dotychczasowych w roku sprawozdawczym — to rozwój jej — jak to wykazują szczegółowe cyfry — jest na każdym kroku widoczną. Liczba sklepów Kółek rolniczych wynosiła w roku sprawozdawczym 946 z tego we własnym prowadzonych zarządzie 490, wydzierzawionych 456.

Towary znajdujące się w sklepach Kółek rolniczych, ubezpieczono od ognia na 1,225·990 K. Własne budynki Kółek rolniczych przedstawiają wartość 1,325·064 kor.

Kapitał zakładowy włożony w przedsiębiorstwa handlowe Kółek rolniczych, wzrósł w r. spraw. o 42·043 i wynosi kor. 12,580.556.

Obrót handlowy za pośrednictwem Zarządu głównego wynosił w r. 1911 K. 572·312.

Jest to suma — jak na nasze stosunki olbrzymia, nie wykazująca jednak całego obrotu handlowego instytucji handlowych Kółek rolniczych. Cały obrót wynosi dziś z pewnością około 20 milionów koron. Cyfra ta reprezentuje olbrzymi już dziś wpływ kooperatywy kółkowej na stosunki wiejskie, opanowane dotąd w zupełności przez gospodarke mniejszych lub większych pośredników.

Obok bezpośredniego wpływu na stosunki handlowe wsi naszej wywiera organizacja handlowa T. K. R. nie dający się ująć w cyfry, ale mimo to niezaprzeczonego wpływu pośredni. Konkuruje z prywatnymi przedsiębiorstwami niższymi cenami, lepszym i zdrowszym towarem, sklepy Kółek rolniczych zaoszczędzają ludności rolniczej miliony rocznie; walczą z niechlujstwem spożywczem i uczą ludność praktycznie higieny spożywczej, która jest jednym z najważniejszych współczesnych zagadnień życia społecznego.

Na tę moralną i zdrowotną stronę nie zwraca się u nas zazwyczaj uwagi, a przecież oszczędzanie zdrowia społecznego, tego największego skarbu ludzkości, jest sprawą wcale nie mniejszej wagi, aniżeli oszczędność w wydatkach na konsumpcję.

Obok handlowej kooperatywy spożywczej rozwija się od kilku lat w łonie Tow. Kółek rolniczych zbytu materiału rzeźnego z pominięciem pośrednictwa. Bardzo żywotną okazała się ta działalność w zbyciu nierogacizny. W ubiegłym roku sprawozdawczym sprzedano za pośrednictwem organizacji handlowej przy Zarządzie głównym 45·391 sztuk nierogacizny za sumę kor. 3,532·065·24. W stosunku do ogółu sprzedawanego

w naszym kraju materiału jest to procent stosunkowo mały, ale znaczenie samego faktu istnienia takiej organizacji jest ogromne. Ludność włościańska, oddana dotąd zupełnie na zbytu przez prywatnych handlarzy, zaczyna poznawać nową formę zbiorowego zbytu materiału rzeźnego, uczy się nowoczesnego handlu bydła, zapoznaje z cenami wielkoświatowemi, nabiera ostrożności przed oszustwami, które w dziedzinie zbytu bydła są dotąd obowiązującą normą. Wogóle pod wpływem działalności organizacji zbytu bydła zaczynają zanikać patryarchalno-rabunkowe formy zbytu bydła, a na to miejsce wkraczą nowe metody, w których muszą się trzymać nawet ci, którzy organizacjami handlowej wojnę na śmieć i życie wypowiedzieli tj. prywatni handlarze.

Dzisiejsza forma zorganizowanego zbytu bydła, forma prawnie luźna, jest formą przejściową, która z wolna przekształcana być musi na formę pod względem prawnym i handlowym bardziej ustaloną. Ku temu Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych stale zmierza. Ważnym krokiem w tym kierunku jest utworzenie przez wszystkie większe Towarzystwa rolnicze, przy współudziale rządu i instytucji bankowych, Gal. Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej, jako centrali finansowo-handlowej dla całego kraju. Do tej Spółki należy także Tow. Kółek rolniczych, które uważa za swój obowiązek organizować producentów u dołu, nadać powstającym organizacjom formę stowarzyszeń zarejestrowanych, objąć zakresem działania zarówno hodowlę, jakoteż zbytu przy pomocy Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej i w ten sposób zmodernizować produkcję i zbytu bydła krajowego, którego eksport poza granice kraju reprezentuje bardzo poważną cyfrę w ogólnym bilansie krajowym.

Zarząd główny nie spuszczał też z oka sprawy zorganizowanego zbytu jaj za pośrednictwem „Spółki zbytu jaj“ we Lwowie i dokładał starań, aby Kółka rolnicze i składnice w własnym interesie towar swój przez spółkę zbytu jaj sprzedawały.

Rozpatrując krytycznym okiem całokształt działalności handlowej Kółek rolniczych, Zarząd główny może bez żadnej przesady stwierdzić, że z pomiędzy handlowych kooperatyw w naszym kraju kooperatywa kółkowa jest niezaprzecznie najżywotniejsza. Ludność włościańska, przyzwyczajona ciężką pracą do realnego myślenia, rozwiązała w naszym kraju szereg zagadnień, nad którymi się gdzieindziej biedzą teoretycznie i wykazało na niektórych polach zdumiewające rezultaty pracy. Kółkowy handel współdzielczy, to nie próba ani zjawisko przelotne. To jest praca, korzeniami głęboko wrosła w ziemię naszą, w stosunki nasze, a co ważniejsze w umysł naszej ludności.

To jest praca, która ma za sobą wielki dorobek, znakomite rezultaty i owoce. To jest niezaprzeczenie wielki, trwały i niezniszczalny dorobek

naszej kultury narodowej, który przekazany zostanie pokoleniom następnym.

Postęp pracy Tow. Kółek rolniczych zależy zawsze od uświadomienia ludności, której wykonanie pewnego zbiorowego dzieła w udziale przypadnie.

Dlatego na pracę uświadamiającą kładł zawsze i kładzie nieustannie Zarząd główny uwagę, jako na pracę warunkującą wykonanie wszystkich działań praktycznych. Zarząd główny bierze zawsze za punkt wyjścia zasadę, że tylko idea w mózgu i świadomości ludzkiej dojrziała może być w czyn wprowadzona.

Jakkolwiek działalność Towarzystwa Kółek rolniczych cieszyła się zawsze i cieszy się bezustannie niezmierną sympatją wszystkich Towarzystw oświatowych, które tak pięknie u nas się rozwijają, to jednak są pewne działy oświaty, które tylko przez fachowe organy T. K. R. mogą być z dodatnim skutkiem propagowane i przez nikogo innego nie mogą być zastąpione.

Szerzenie oświaty fachowej wymaga fachowej wiedzy, bo na tle tej oświaty mają wyrastać nowe czyny i dzieła praktyczne. Dyletantyzm w tych sprawach jest w wysokim stopniu szkodliwy, bo budzi nieufność do fachowej wiedzy wogóle. Pozostawiając więc oświatę ogólną innym instytucjom, Zarząd główny otaczał stałą opieką szerzenie oświaty fachowej tak przez urządzenie kursów w zakresie działania Zarządu głównego jakoteż Zarządów powiatowych oraz nawoływując bezustannie do pogadank, odczytów, wycieczek, przez samych włościan urządzanych. Materiału myślowego dostarczał Zarząd główny członkom Kółek przez zasilanie bibliotek kółkowych, które prawie przy każdym Kółku istnieją, przez podejmowanie własnych wydawnictw, których dotąd wyszło numerów 58, traktujących o różnych dziedzinach wiedzy rolniczej, a wreszcie przez wydawnictwo własnego fachowego organu peryodycznego „Przewodnika Kółek rolniczych“.

Z biegiem lat stał się „Przewodnik« ideowym organem »Kółek rolniczych“.

Z każdego listu i z każdego artykułu wyczuć można głęboką sympatję i miłość, z jaką się nasze włościanstwo do swego „Przewodnika“ odnosi; on jest tem zwierciadłem, w którym się odbija bujnie pulsujące życie Towarzystwa Kółek rolniczych. On jest powiernikiem włościanstwa naszego, nauczycielem, siewcą nowych idei i nowych pomysłów, które stają się własnością ogółu. On jest tym ideowym łańcuchem, który całą organizację i owe rozprószone wysiłki, trudy i doświadczenia, podejmowane w całym kraju, łączy w jedną wielką ideową całość.

To też naturalną jest rzeczą, że treść »Przewodnika«, zwłaszcza dzięki tak obfitemu współpracownikom włościan samych, ulepsza się z każdym rokiem, staje żywotniejsza, coraz silniej związana z tą ziemią, na której się trud naszej współdzielczej pracy dokonuje — zaczem idzie wzma-

gane się poczytności naszego organu, który nieomal już do każdej wsi naszej dociera.

Odrębny formalnie dział ze względu na jej nowość stanowi praca organizacyjno-oświatowa wśród kobiet wiejskich. Wynagrodzone są obficie trudy Zarządu głównego na tem polu podejmowane. Kursy urządzone przez Zarząd główny, — ogółem odbyło się ich w 1901 r. 6 — wydały już setki świadomych gospodyń, przygotowanych nie tylko do swojej pracy zawodowej — ale do szerokiego życia obywatelskiego, dla którego w społeczności niewieściej dotąd miejsca nie było. Te uświadomione gospodynie-„kursistki“ stają najgorliwszymi propagatorkami nowej pracy, pokazują naocznie jej wartość, opartą na rozszerzonym horyzoncie umysłowym. W chwili, gdy kwestya kobieca staje na porządku dziennym rączkowych rozpatrywań teoretycznych i praktycznych dążeń do t. zw. „równouprawnienia“ — T. K. R. rozpoczęło tę pracę od równouprawnienia kobiet pod względem myślowym. To zdaje się najprędzej do celu nas zaprowadzi, bo skoro kobieta stanie obok mężczyzny jako świadomy dróg swoich współtwórca, to sprawa będzie tem samym na jej korzyść rozstrzygnięta.

Kobieta-gospodyni jest w gospodarstwie rolnem współpracowniczką i współtwórczynią losów rodziny, na której całym gmach społeczny jest zbudowany. Praca jej jest taksamo ważna, jak praca gospodarza, choćby z tego względu, że ta praca jest absolutnie niezbędną w całości. Wychodząc z tego stanowiska lekceważenie kobiety może być uważane tylko za objaw przesądu, który się zrodzić może na tle zupełnej nieznamomości struktury życia wiejskiego.

Z tych względów Zarząd główny będzie i nadal dokładał wszelkich starań celem uświadomienia i zorganizowania gospodyń wiejskich, bo wszakże one połowę trudu życia wiejskiego na swych barkach dźwigają.

Na ostatek wspomnieć należy pokrótce o jeszcze jednej ważnej gałęzi pracy Kółek rolniczych o organizacji straży pożarnych Kółek rolniczych. Zrodzone z idei samopomocy, z trudnych początków urosły one dziś w potężną organizację. Liczba straży pożarnych Kółek roln. wynosiła w r. sprawozdawczym 396. Liczba członków w tych strażach zorganizowanych wynosiła w tymże roku 6867. Przy nikłości organizacji naszego społeczeństwa jest to cyfra potężna, tem potężniejsza, że straż pożarna Kółek rolniczych ujęte są w silne organizacyjne karby, przepojone obywatelską dyscypliną i karnością, bez której straż pożarna istnieć nie mogą.

Wiele milionów majątku krajowego uratowały te straż przed zniszczeniem żywiołu, wiele karności i obowiązkowości w życie obywatelskie wprowadziły. To są oczywiście wartości nieważkie, ale cena ich czasem niezmiernie duża, bo na tej dyscyplinie duchowej, która urabia całego człowieka, niejedno wielkie dzieło społeczno-gospodarcze zbudowane zostało.

Taką jest wartość moralno-obywatelska straży pożarnych poza obowiązkami do których są organizacyjnie powołane. Zarząd główny do tej pracy przykładą wielką wagę; w ubiegłym roku urządzono 10 kursów powiatowych, na których wykształciło się fachowo 234 uczestników. Oni ideę współdzielczą, opartą na samopomocy i liczeniu na samym sobie, pchną dalej naprzód.

W ten sposób przeszliśmy wszystkie ważniejsze działy pracy Towarzystwa Kółek rolniczych, zatrzymując się tylko na najważniejszych momentach, kierunkach i tendencjach pracy zbiorowej. Pomniejsze gałęzie i szczegóły tej pracy — możnolnie zebrane, znajdują się w opracowaniu działów szczegółowych.

Kto nie cofnie się przed drobnym trudem zapoznania z tą naszą pracą, i jej szczegółami ten stwierdzić musi że:

Na całej płaszczyźnie, na której przypadło działać Tow. Kółek rolniczych postęp jest znaczny i stwierdzony faktami;

że praca ta dokonuje się w swoich najdrobniejszych szczegółach wedle jednolitej zasady i wedle jednolitego planu, co działalności naszej nadaje wartość trwałą i niespożytą;

że wreszcie praca ta opromienioną jest blaskiem wielkiej, twórczej, całością stosunków społeczno-gospodarczych wstrząsającej idei współdzielczej, która przyszłość narodu buduje na wyzwolonej i zorganizowanej sile masy ludowej.

Zarząd główny staje przed społeczeństwem w poczuciu pełnej świadomości, że nie zakopał powierzonego mu talentu i że — w miarę sił i środków — spełnił swój obowiązek.

Czy spełnił dobrze i na użytek narodu, niech na podstawie przedłożonych wyników osądzi samo społeczeństwo.

I.

Sprawozdanie z czynności Zarządu głównego.

A) Sprawy ogólne.

I. Stan obecny Towarzystwa.

Organizacje lokalne.

Stan liczebny żywotnych organizacji lokalnych Towarzystwa przedstawia się następująco:

Jak dział III. sprawozdania wykazuje, dopełniło obowiązku przepisanego statutem i przedłożyło sprawozdanie za 1911 r. 1606

do tego doliczyć należy z Kółek rolniczych zawiązanych w drugiej połowie 1911 r., które nie były zobowiązane do przedłożenia rocznego 40

razem stan z końcem 1911 r. 1646

W r. 1912 zawiązało się w czasie od 1 stycznia do 31 maja 92

istnieje więc obecnie należycie zorganizowanych Kółek rolniczych 1738

Jak corocznie, tak i w bieżącym roku bierzemy w rachubę tylko te Kółka rolnicze, które istnienie swe stwierdzają przedłożeniem sprawozdania rocznego na wydanym przez Zarząd główny formularzu.

Daty pod tym względem z ostatniego dziesięciolecia, wykazujące stały postęp, tak się przedstawiają:

Sprawozdanie roczne z czynności przedłożyło:

za rok 1902 —	952	Kółek rolniczych	.
„ „ 1903 —	972	„	„
„ „ 1904 —	1094	„	„
„ „ 1905 —	1189	„	„
„ „ 1906 —	1235	„	„
„ „ 1907 —	1295	„	„
„ „ 1908 —	1340	„	„
„ „ 1909 —	1470	„	„
„ „ 1910 —	1536	„	„
„ „ 1911 —	1606	„	„

Związki powiatowe.

Kółka rolnicze są zorganizowane w Związki powiatowe w 48 powiatach pod kierownictwem

wybranych Zarządów powiatowych. W 17 powiatach wykonują opiekę i kontrolę nad Kółkami rolniczemi *Delegacje powiatowe*, mianowane przez Zarząd główny. W 11 powiatach nie istnieją dotąd ani Zarządy powiatowe, ani Delegacje; Kółka rolnicze tych powiatów stoją na razie pod bezpośrednim nadzorem Zarządu głównego. Szczegóły o organizacjach powiatowych zawiera dział II. niniejszego sprawozdania.

Związek krajowy.

Na czele Krajowego Związku Kółek rolniczych stoi Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych, w skład którego wchodzi delegaci władz i instytucji krajowych, oraz członkowie z wyboru. Okres urzędowania obecnego Zarządu głównego rozpoczął się w roku 1911 po wyborach dokonanych na Ogólnej Radzie w Przemyślu.

Członkowie zwyczajni.

Członków zwyczajnych, z których każdy należy do jednego z istniejących Kółek rolniczych i zaopatrzony być musi w imienną legitymację, wydaną przez Zarząd główny a doręczoną przez Zarząd miejscowego Kółka rolniczego, liczyło Towarzystwo według zeszłorocznego sprawozdania z zestawieniem po dzień 31-go maja 1911 r. 55.801
do końca roku przybyło 4.822

Stan z dniem 31 grudnia 1911 60.623

Do chwili wyjścia sprawozdania z druku, to jest do 20 maja 1912 wydano dalszych kart legitymacyjnych 8.417

Należy więc do Towarzystwa Kółek rolniczych, członków posiadających legitymacje na trzechlecie 1911—1913 69.040

Członkowie zwyczajni opłacają wkładki roczne do Kasy miejscowego Kółka rolniczego w wysokości ustalonej przez Ogólne zebranie tegoż Kółka. Przeciętna wysokość wkładki rocznej wynosi 1.20 K. Członkowie zwyczajni wpłacili do kas Kółek rolniczych, w r. 1911 tytułem rocznej wkładki razem kwotę 64.497 koron.

Do kasy Zarządu głównego Towarzystwa nie opłacają członkowie zwyczajni żadnych wkładek. Co trzy lata jedynie zobowiązani są zaopatrzyć się w kartę legitymacyjną, za którą uiszczają należność 10 hal. od karty.

Członkowie uczestnicy.

Członkowie uczestnicy, przyjmowani przez Zarządy powiatowe i opłacający wkładkę 2 koron rocznie do kasy organizacji powiatowej, wprowadzeni zostali przy zmianie statutu uchwalonej na XI. Ogólnej Radzie w Krakowie w 1909 roku.

Statystykę członków - uczestników prowadzą Zarządy powiatowe, dlatego dokładnych dat o ich liczbie podać nie możemy. Zaznaczyć jedynie możemy, że zaledwie kilka Zarządów powiatowych podjęło starania o werbowanie członków-uczestników. Najwięcej członków-uczestników liczy Związek powiatowy przemyski, bo 105.

Członkowie wspierający.

Członkowie wspierający, przyjmowani przez Zarządy powiatowe i przez Zarząd główny, opłacają wkładkę roczną (w kwocie conajmniej 8 K) do kasy Zarządu głównego. Połowa jednak tych wkładek przynależy Zarządom powiatowym. Na mocy uchwały Ogólnej Rady w Przemyślu w r. 1904 wprowadzone zostało do statutu Towarzystwa postanowienie, że każde Kółko rolnicze obowiązane jest zapisać się na listę członków wspierających Towarzystwa, a tem samem przyczynić się do częściowego pokrycia kosztów administracyjnych organizacji krajowej i organizacji powiatowych.

Wkładkę członka wspierającego uiszczało w roku kalendarzowym 1911:

1174 Kółek rolniczych w kwocie	9254
42 instytucji i stowarzyszeń	475
176 osób prywatnych	1490
razem	11219

a że według sprawozdania z r. 1910 wpływy z wkładek wynosiły 11227
zmniejszyły się przeto o 8 K

W porównaniu z rokiem 1910 uzyskaliśmy z wkładek od instytucji i stowarzyszeń o 3 kor. więcej, od Kółek rolniczych o 183 kor. więcej, zaś od osób prywatnych o 193 kor. mniej.

Obniżenie się sumy wpływów w stosunku do r. 1910 o 8 kor. pochodzi stąd, że znaczna ilość Kółek rolniczych i osób prywatnych wpłaciła za r. 1911 wkładkę dopiero w początkach 1912 r.

Zarządowi głównemu przysługuje prawo znizienia Kółku rolniczemu wkładki lub całkowitego od niej uwolnienia. Kółka rolnicze spełniają jednak z roku na rok coraz sumienniej nałożony statutem obowiązek. Świadczą o tem następujące zestawienia wkładek rocznych członka wspierającego, opłaconych przez Kółka rolnicze od r. 1905 t. j. od pierwszego roku obowiązkowej opłaty:

w 1905 r. — 595 Kółek roln. wpłaciło	4.759 K
w 1906 r. — 836 „ „ „	6.135 „
w 1907 r. — 872 „ „ „	6.449 „
w 1908 r. — 1100 „ „ „	7.871 „
w 1909 r. — 1137 „ „ „	8.611 „
w 1910 r. — 1165 „ „ „	9.071 „
w 1911 r. — 1174 „ „ „	9.254 „

Z wpływów wkładek członków wspierających Towarz. 50% przekazywano Zarządom powiatowym, które się o to odniosły; do funduszu żelaznego przekazano 30%, resztę zużytkowano na potrzeby bieżące Towarzystwa.

Wykaz szczegółowy członków wspierających podany jest w osobnym dziale sprawozdania p. t. „Spis członków.“

Członkowie założyciele.

W sprawozdaniu za r. 1910 wykazaliśmy 70 członków-założycieli. Do końca roku 1911 i w początkach 1912 r. zapisali się na ich listę: 1. Dyr. Andrzej Kędzior, poseł na Sejm krajowy. 2. Eks. Stanisław hr. Stadnicki z Krysowic. 3. Wydział Rady powiatowej w Stryju. 4. Bank rolniczy we Lwowie. 5. Dr. Mikołaj Bilik, adw. kraj. 6. Brunon Brzeziński we Lwowie.

Obecnie zatem liczy Towarzystwo 76 członków-założycieli, których wykaz osobno jest podany w dziale „Spis członków.“

Członkowie protektorowie.

Towarzystwo Kółek rolniczych nie ma obecnie żyjącego członka-protektora. Członkami protektorami byli ś. p. ks. Arcybiskup Isaak Mikołaj Isakowicz, ś. p. Bolesław Augustynowicz i ś. p. Stanisław Brykczyński.

II. Fundusze.

Własne dochody:

Na własne dochody Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych składają się następujące pozycje wpływów do kasy w roku kalendarzowym 1911.

a) Wkładki członków	11.605.95 K
b) Opłaty członków Kółek roln. za karty legitymacyjne w r. 1911	5.587.57 K
c) Zwroty Kółek rolniczych za lustracje handlowe	9.937.34 „

d) Zwroty Kółek rolniczych za zboże i ziemniaki do doświadczeń	3.658·60 „
e) Zwroty Kółek rolniczych za koszta man. przy zakupie	31.378·07 „
f) Zwroty Kółek rolniczych za drób nadany na stacye	200 — „
g) Opłaty straży pożarnych Kółek rolniczych	777·44 „
h) Odsetki od chwilowej lokacyi gołównki	1.492·65 „
i) Prenumerata i ogłoszenia „Przewodnika“	17.340·84 „
k) Sprzedaż i ogłoszenia Kalendarza na r. 1911	8.133·03 „
l) Sprzedaż ksiąg handlowych	2.476·36 „
m) Zwroty kosztów manip. dla organizacyi handl. materiałem rzeźnym	33.797·80 „
n) Odsetki funduszu żelaznego	1.300 — „
o) Sprzedaż wydawnictw	493 75 „
razem	<u>128.179·40 K</u>

w stosunku do preliminarza na rok 1911, w który wstawiono tytułem dochodów własnych 74.000— K

uzyskano więcej ponad preliminowane wpływy 54.179·40 K

Do tego jeszcze należy doliczyć wpływy roku kalendarzowego 1911, które nie mogły być objęte preliminarzem, a słusznie należą do dochodów własnych. Są nimi: wkładki członków założycieli 900— K
i składki na dom w kwocie 456·19 K

Wobec tego *suma ogólna własnych dochodów wynosi 199.535·59 K, a nadwyżka w porównaniu z preliminarzem 55.535·59 K.*

Subwencye krajowe.

Na mocy uchwał Wysokiego Sejmu Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych otrzymał na rok 1911 następujące subwencye:

a) Na koszta zakładania Kółek i ich lustracye	15.000— K
b) Na koszta administracyjne	4.000— „
c) Na lustratorów handlowych	11.000— „
d) Na praktyczne kursa handlowe	4.000— „
e) Na ogólne cele rozwoju roln. i handlowej działalności Kółek roln.	20.000— „

f) Na utrzymanie i koszta 1 inspektora rolniczego	5.000— „
g) Na utrzymanie i koszta 1 lustratora rolniczego	4.000— „
h) Na „Przewodnika Kółek roln.“	3.000— „
i) Na organizacye Zarządów pow.	27.500— „
k) Na chomonta dla krów	800— „
razem	<u>94.300— K</u>

W stosunku do preliminarza na rok 1911, w który wstawiono kwotę 96.300— K

uzyskano mniej o 2.000— K

gdyż nie otrzymaliśmy subwencyi na kursa gospodarstwa kobiecego, na które w preliminarz na rok 1911 wstawiono 2.000— K

Subwencye państwowe:

Od c. k. Rządu uzyskał Zarząd główny następujące zasiłki, już to wprost z c. k. Ministerstwa rolnictwa, już to za pośrednictwem c. k. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie i rolniczego w Krakowie.

a) Na koszta zarządu, lustracye i wydawnictwo Przewodnika Kółek rolniczych z c. k. Ministerstwa rolnictwa	30.000— K
b) Na subwencyonowanie maszyn i narzędzi rolniczych z c. k. Ministerstwa rolnictwa	10.000— „
c) Na wzorowe gnojownie i popieranie produkcyi roślin pastewnych przez c. k. Tow. gospod.	4.500— „
d) Na zasilanie bibliotek i czytelni Kółek rolniczych przez Komitet c. k. Tow. gospodarskiego	200— „
e) Na wędrowną naukę gospodarstwa rolnego przez Komitet c. k. Tow. gospodarskiego	12.500— „
f) Na wędrowną naukę gospodarstwa rolnego przez Komitet c. k. Tow. rolniczego	3.500— „
g) Na Organizacyę handlu materiałem rzeźnym	20.000— „
h) Na uprawę roślin pastewnych z c. k. Ministerstwa rolnictwa przez Komitet c. k. Tow. roln.	5.800— „

i) Z funduszków traktatowych otrzymano jako zaliczkę na r. 1910 58.000.— „
razem . . . 144.500.— K

W porównaniu z odnośną rubryką preliminarza na r. 1911 . . . 73.300.— K
uzyskano więcej o kwotę . . . 71.200.— K

Nadwyżka ta powstała stąd, iż wpłynęły subwencye nieprzewidziane w preliminarzu: a mianowicie:

- 1) część subwencji traktatowych . 58.000.— K
 - 2) subwencya Ministerstwa roln. 5.800.— „
na uprawę roślin pastewnych
 - 3) na organizację handlu materiałem rzeźnym 10.000.— „
 - 4) na zasilanie bibliotek 200.— K
- razem . . . 74.000.— K

Natomiast na premiowanie wzorowych gnojwni i wędrowną naukę gospodarstwa rolnego otrzymaliśmy, w porównaniu z preliminarzem, o 2.800 K mniej. W rezultacie nadwyżka wynosi, jak wyżej, 71.200 K.

Inne subwencye i wpływy.

Fundusze Towarzystwa zasilają ponadto następujące instytucje i towarzystwa, udzielając subwencji na niżej wymienione cele.

- a) Towarzystwo wzaj. ubezpieczeń na cele ogólne 600.— K
 - b) Towarz. wzajemn. ubezpieczeń na organizacje ochotniczych straży 8.000.— „
 - c) Rady powiatowe na cele ogólne 45.— „
- razem . . . 8.645.— „
- preliminowano 8.800.— „
uzyskano mniej o 155.— „

Ponieważ Rady powiatowe nadesłały tylko 45 K. — preliminowano zaś wpływy te na kwotę 200 K.

Stosunek własnych dochodów do subwencji.

Dochody własne Towarzystwa stanowią 52% subwencji uzyskanych od rządu i kraju razem.

Stosunek własnych dochodów do otrzymywanych przez Towarzystwo subwencji, wyrażony w odsetkach, stale w ciągu ostatnich 7 lat wzrastał, pomimo równoczesnego wzrostu subwencji, jak wykazuje poniżej podana tabela:

Lata	Dochody własne	Subwencye	Wzrost dochodów własnych w stosunku do roku poprzedn.	Wzrost subwencji w stosunku do roku popr. edniego	Procentow. stosunek dochodów własnych do subwencji
1905	28.543·94	81.590.—	—	—	35
1906	42.514·63	99·393·60	49%	22%	43
1907	62.398·08	126.540.—	47%	27%	49
1908	70.298·32	124.300.—	13%	—	57
1909	70.001·67	151.437.—	—	22%	46
1910	84.814·94	180.989·87	21%	20%	47
1911	129.535·59	247·420.—	52%	26%	52

Fundusz żelazny.

Fundusz żelazny Towarzystwa, zostający w administracji Zarządu głównego, poczęto gromadzić w r. 1901, przelewając do niego z funduszu obrotowego wkładki członków-założycieli. Wynosiły one wtedy 2400 K. Nieznaczną tę kwotę uzupełniano w następnych latach dalszymi wpływami wkładek z wydawnictwa Kalendarza oraz przekazywaniem na mocy uchwał Zarządu głównego do funduszu żelaznego części wpływów, osiągniętych z wkładek członków wspierających. Od roku 1909 na podstawie postanowień statutu, uchwalonego na XI. Ogólnej Radzie w Krakowie, obowiązany jest Zarząd główny przenosić corocznie do funduszu żelaznego oprócz wkładek złożonych przez członków założycieli conajmniej 30% wkładek członków wspierających.

Z dniem 30 kwietnia 1912 wynosi fundusz żelazny 40.770·74 K, powstał on zaś z następujących wpływów:

- 1) z wkładek członków założycieli 17.490.— K
- 2) z dobrowolnych opłat po 20 h. od członków Kółek z r. 1904 224·30 „
- 3) z 10% wkładek członków wspierających z r. 1906, dołączonych do funduszu żelaznego w myśl uchwały Zarządu głównego . 774·67 „
- 4) z nadwyżki z wydawnictwa Kalendarza Kółek roln. na r. 1905 61·04 „
- 5) z nadwyżki z wydawnictwa Kalendarza Kółek roln. na r. 1906 548·45 „
- 6) z odsetek dopisanych po dzień 6 maja 1907 1.068·84 „
- 7) z 40% wkładek członków wspierających z r. 1907, dołączonych do funduszu żelaznego w myśl uchwały Zarządu głównego . 3.276·38 „
- 8) z 40% wkładek członków wspierających z roku 1908 na mocy uchwały jak poprzednia . . 3.915·12 „

9) z nadwyżki w dochodzie z wydawnictwa Kalendarza Kółek rolniczych na rok 1909	1.482·91 „
10) z 30% wkładek członków wspierających z r. 1909	3.212·10 „
11) z nadwyżki z wydawnictwa Kalendarza Kółek roln. na r. 1910	840·19 „
12) z 30% wkładek członków wspierających z r. 1910	3.368·34 „
13) z nadwyżki w dochodzie z wydawnictwa Kalendarza Kółek roln. na r. 1911	1.055·12 „
14) z 30% wkładek członków wspierających z r. 1911	3.453·28 „
razem	40.770 74 K
a że według sprawozdania z roku 1910 wynosił	36.417·46 K
przeło wzrósł o	4353·28 K

Fundusz składek.

Fundusz składek, złożonych na budowę domu Towarzystwa wynosił według zeszłorocznego sprawozdania 27.030·79 K
 po dzień 30 kwietnia 1912 r.
 powiększył się o 207·80 „
 wynosi obecnie 27.238·59 K
 I ten fundusz, taksamo jak fundusz żelazny użyty został na pokrycie kosztów budowy domu.
 Obydwa fundusze wynoszą razem 68 009·33 K

Zamknięcie rachunków za rok 1911.

Zamknięcie rachunków kasy Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych za r. 1911 wykazuje:
 w przychodzie 4,446.111·34 K
 w rozchodzie 4,446.090·31 „
 pozostałość na r. 1912 21·03 K

III. Zarząd główny i biuro Zarządu głównego.

Skład Zarządu głównego.

Na XIII. Radzie Ogólnej w Przemysłu przeprowadzone zostały nowe wybory Zarządu głównego na trzecielecie od r. 1911 do 1914. Wykaz wybranych członków podany jest w osobnym zestawieniu na str. 17. Tutaj zaznaczamy tylko, że wśród 24 członków pochodzących z wyboru, 18 wchodziło w skład poprzedniego Zarządu głównego, a to 16, jako członków z wyboru, a 2 jako członków kooptowanych. Przez nowe wybory weszło zatem tylko 6 nowych członków w skład Zarządu głównego, a między nimi jeden, który już w poprzednich okresach wyborczych należał do Zarządu głównego.

Z 18 członków wchodzących w skład Zarządu głównego, przez delegację władz i instytucji krajowych, pozostało 13 z delegatów wchodzących w poprzedniej kadencji do Zarządu głów-

Obrót kasowy r. 1911 wynosił 8,892.222·68 K
 podczas gdy w r. 1910 wynosił 2,445.635·36 K
 wzrósł zatem o 6,446.587·32 K

Dla uwidocznienia stałego wzrostu obrotów kasowych Towarzystwa podajemy poniżej odnośne zestawienia:

Rok kalendarzowy	Obrót kasowy	
	koron	ha'erzy
1902	238.759	64
1903	274.969	84
1904	355.617	80
1905	337.573	78
1906	438.873	06
1907	791.803	22
1908	1,008.024	10
1909	1,695.864	90
1910	2,445.635	36
1911	8,892.222	68

Z ogólnego obrotu kasowego w r. 1911 kwota 8,071.615·43 kor. przypadała na rachunek przechodowy z Kółkami rolniczymi i ich członkami, tj. na należności lub zadatki na towar, produkty rolnicze i trzodę chlewną za pośrednictwem Zarządu głównego dostarczone lub sprzedane. Szczegółowe wyjaśnienia agend handlowych Zarządu głównego mieszczą się w poszczególnych działach sprawozdania.

Dziennik kasowy za rok 1911 zawiera pozycyi w przychodzie 2290, w rozchodzie 4671, podręcznik wpływów kasowych 5582 pozycyi a podręcznik wpływów na rachunek przechodowy pozycyi 3402.

Szczegółowe zamknięcie rachunków, sprawzone przez Komisję rewizyjną, znajduje się w dziale I. Sprawozdania p. t. „Sprawozdanie z rachunków.“

nego. Nowo nominowanych delegatów weszło do Zarządu głównego tylko 5.

Z 6 członków, wybranych przez kooptację przeprowadzoną na dniu 30 grudnia 1911 r. weszło w skład Zarządu głównego pięciu nie należących do poprzedniego Zarządu głównego. Natomiast jeden z kooptowanych był poprzednio członkiem Zarządu głównego z wyboru.

Zarząd główny odbył w 1911 r. 6 posiedzeń.

Wydział wykonawczy.

Skład Wydziału wykonawczego podany jest w osobnym wykazie zamieszczonym na str. 17. Obecnie należy do Wydziału wykonawczego 22 członków, z których 5 powołano do Wydziału wykonawczego po przeprowadzonej kooptacji na dniu 30 grudnia 1911.

Wydział wykonawczy odbył w 1911 r. 16 posiedzeń.

Delegacje Zarządu głównego.

Jako delegaci Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych należą:

Do Krajowej Komisji dla spraw rolniczych: prezes Towarzystwa p. Artur Zaremba Cielecki.

Do Centralnego Wydziału Towarzystw rolniczych: pp. Cielecki, Dr. Duleba, Dr. Miczyński, Adamski.

Do Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego: pp. Cielecki i Michał Plezia.

Do Komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego: pp. Dr. Duleba i Jan Babicz.

Do państwowej Rady kolejowej: p. Adamski, jako zastępca p. Maurizio.

Do państwowej Rady rolniczej wakuje delegacja po ustąpieniu p. Józefa Mikułowskiego-Pomorskiego z chwilą przeniesienia się jego do Warszawy.

Do Rady nadzorczej gal. Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej: pp. Adamski i Jaroszyński, jako zastępca Dr. Duleba.

Biuro Zarządu głównego.

Wykaz urzędników biura podany jest w osobnym zestawieniu p. t. „Skład Zarządu głównego i urzędników biura“. Tutaj zaznaczamy tylko zmiany zaszłe od ostatniego sprawozdania.

W dziale ogólnym ustąpił z dniem 30 czerwca 1911 r. p. Jan Dąbski, który uprzednio korzystał już z dwumiesięcznego urlopu z powodu kandydowania do Rady państwa. Dnia 31 listopada ustąpił p. Konrad Mackiewicz, obowiązki jego objął p. Ludwik Świeżawski, który przyjęty został do biura 1 listopada 1911 r. Z dniem 1 maja 1912 r. ustąpił p. Karol Popiel na jego zaś miejsce przyjęto p. Eugeniusza Starschedela. Z dniem 30 września ustąpiła p. Marya Dymnicka, na miejsce której wstąpiła do biura p. Jadwiga Kolarzowska d. 19 września 1911 r. Z dniem 1 stycznia b. r. przyjęty został do biura p. Zdzisław Kirchner, d. 15 kwietnia wstąpił do działu obrony pożarnej, p. Zdzisław Markowski. Z dniem 19 lipca 1911 r. przyjęty został w charakterze siły pomocniczej do prowadzenia ksiąg kasowych p. Franciszek Grzesik. Z dniem 1 września przyjęto p. Stanisława Pachulskiego również w charakterze pomocniczej siły buhalteryjnej. Do działu kursów gospodarstwa kobiecego przyjęto 20 lipca 1911 r. p. Ludwikę Daszkiewiczównę. Dnia 15 lipca 1911 r. przyjęto do biura p. Rozalię Szuplakównę, zaś 15 września 1911 r. p. Michalinę Wacykówną.

W dziale rolniczym wystąpił d. 1 kwietnia 1912 r. inspektor rolniczy p. Jan Masior.

Przyjęci natomiast zostali inspektorowie rolniczy: pp. Władysław Wąsowicz 10 stycznia b. r., Tadeusz Zawadzki 1 kwietnia, Henryk Gautier 10 kwietnia, Józef Haller 1 maja. W charakterze urzędników handlowych w dziale rolniczym przyjęci zostali: z dniem 1 lutego b. r. p. Longin Izbiński, który od 1 października 1911 r. pracował w Agencji handlowej; z dniem 1 marca b. r. p. Antoni Żochowski,

W dziale handlowym dotychczasowy starszy lustrator handlowy p. Stanisław Sadowski mianowany został inspektorem handlowym; lustrator handlowy p. Gustaw Kwiatkowski objął kierownictwo praktycznych kursów handlowych w Ciężkowicach. Przyjęci zostali w charakterze urzędników handlowych pp. Waleryan Nowicki, z dniem 1 października 1911 r. Eryk Malicki od 1 listopada 1911 r. Jan Einbacher od 28 listopada, Bruno Langer 1 grudnia 1911 r., Zofia Babiakówna 1 marca b. r., Ludmira Trzeciakowska 15 marca, Jadwiga Czerwińska 1 kwietnia i Mieczysław Rzyński 26 kwietnia. Jako praktykanci handlowi zajęci są p. Michał Krowicki od 1 grudnia 1911 r. i Franciszek Peliwo od d. 1 kwietnia 1912 r.

W Sekcyi handlu materiałem rzeźnym zajęty jest jako siła pomocnicza p. Wacław Łaszczyński od 15 października 1911 r.

Statystyka czynności biurowych.

Protokół podawczy biura wykazuje w roku 1911 57419 ekshibitów, wobec 47359 w r. 1910. Przyrost wynosi zatem 20% w ciągu roku.

W porównaniu z latami ubiegłymi protokół przedstawia się następująco:

w r. 1908	—	35.395	ekshibitów
„ „	1909	—	42.355
„ „	1910	—	47.359
„ „	1911	—	57.419

W r. 1911 wysłano z biura Towarzystwa według szczegółowego wykazu ekspedytu i w porównaniu z latami poprzednimi:

	r. 1908	r. 1909	r. 1910	r. 1911
listów	29788	29192	43680	43680
kart koresp.	8183	8143	8536	8536
listów polec.	422	566	550	550
przek. pien.	780	2664	6668	6668
paczek	801	2314	1679	1817
druków p. op.	8365	5656	7027	8706
telegramów	215	158	184	436

Doręczono we Lwowie za filurą do władz i instytucji: w r. 1908 — 779; w r. 1909 — 2791; w r. 1910 — 2774; w r. 1911 — 2910. Oprócz tego przeprowadzono akcję edycję 36 numerów „Przewodnika Kółek rolniczych“, rozsyłanego w 5000 egzemplarzy,

Kronika pośmiertna.

Z grona założycieli Towarzystwa ubył w dniu 23 października 1911 r. niezapomnianej pamięci **Ks. Stanisław Stojałowski**. Położywszy razem z innymi w r. 1882 podwaliny pod budowę Towarzystwa, należał przez pierwsze dwa lata do Zarządu głównego. Sprawami Towarzystwa zajmował się zawsze bardzo żywo i z cichą radością w sercu śledził postępy i rozwój naszej organizacji. Zasługi Jego i praca nad podniesieniem duszy włościańskiej są powszechnie znane. Zgon Jego dotknął boleśnie wszystkich, którzy biorą jakiegokolwiek udział w pracy nad ludem.

W dniu 12 lutego 1912 r. odszedł z posterunku pracy społecznej śp. **Dr. Sebastyan Stafiej**, sekretarz Zarządu powiatowego Kółek rolniczych w Krakowie. Powiat krakowski i organizacje Kółek rolniczych w tym powiecie straciły cichego, lecz niestrudzonego pracownika, który swą wytrwałością i inicjatywą posunął naprzód dzieło ekonomicznego odrodzenia ludu.

W dniu 7 grudnia 1911 r. zmarł delegat Zarządu na powiat dobromilski śp. **Ludwik Cwiklicer**. Zmarły był wzorem pracy wytrwałej i konsekwentnej w jednym raz obranym kierunku; cały swój zapał włożył w pracę nad podniesieniem krajowego pożarnictwa, któremu niespożyte oddał usługi; Jego dziełem jest utworzenie szeregu instytucji pożarniczych; szczególnie życzliwie odnosił się do ochotniczych straży pożarnych Kółek rolniczych.

Z początkiem 1912 r. 2 stycznia zmarł proktor Towarzystwa śp. **Stanisław Brykczyński**, indywidualność wybitna, o bystrym umyśle i głębokiem sercu. Służył Ojczyźnie mieczem i lemieszem. Osiadłszy w naszej dzielnicy położył trwałe zasługi dla podniesienia gospodarstwa rolnego, a szczególnie tak ważnej jego gałęzi jak hodowla bydła. Niezwykłe przymioty umysłu i serca pozwalały Mu łagodzić przeciwieństwa i nakłaniać ludzi do wspólnej pracy dla dobra społecznego; Towarzystwo nasze otaczał zawsze i trwale opieką i życzliwością.

Z grona pracowników powiatowych ubył też w dniu 20 lipca 1911 r. śp. **Stanisław Borkowski**, instruktor i sekretarz samborskiego Zarządu powiatowego. Z zawodu nauczyciel starał się objąć cały powiat swą pracą wychowawczą; troskliwie dbał o każde Kółko rolnicze i tym sposobem przyczynił się znakomicie do ugruntowania organizacji powiatowej.

Z grona dawnych urzędników biura ubył śp. **Henryk Schmidt**, niegdyś lustrator handlowy Zarządu głównego; wynikiem Jego działalności na tem stanowisku jest wydatne rozszerzenie sprawności handlowej naszej organizacji, dla której zdziałał bardzo wiele jako kierownik wędrownych kursów handlowych i jako lustrator; wyniki są tem znaczniejsze, że praca Jego przypada na okres, w którym trzeba było pokonać na polu handlowem dużo niechęci i uprzedzeń.

Cześć Ich pamięci!

IV. Wykaz członków protektorów, członków założycieli i członków wspierających Towarzystwa.

A) Protektorowie Towarzystwa: ¹⁾

1. † Isaak Mikołaj Isakowicz, arcybiskup lwowski obrz. orm.,	2. † Bolesław Augustynowicz.
3. † Stanisław Brykczyński. |
|--|---|

B) Członkowie założyciele: ²⁾

1. † Augustynowicz Bolesław (w r. 1883),
2. Sapięha Władysław, książę (w r. 1884),
3. Cielecki-Zaremba Artur (w r. 1884),
4. † Potocki Artur, hr. (w r. 1885),
5. † Lech Władysław Waclaw (w r. 1885),
6. † Sękowski Stefan (w r. 1891),
7. Dulęba Bronisław, dr. (w r. 1892),
8. Badeni Stanisław, hr. (w r. 1896),
9. Lubomirski Andrzej, książę (w r. 1900),
10. † Borkowski-Dunin Jerzy, hr. (w r. 1900),
11. Reprezentacja kr. st. m. Lwowa (w r. 1900)
12. Jan Lerski (w r. 1901),
13. Lanckoroński Zbigniew, hr. (w r. 1902),
14. Wydział Rady pow. w Buczaczu (w r. 1902),
15. Wydział Rady pow. w Jarosławiu (w r. 1903),
16. Wydział Rady pow. w Brzesku (w r. 1903),
17. Jaroszyński Maryan (w r. 1904),
18. † Piech Józef (w r. 1904),
19. Bohdanowicz Oroszeny Stanisław (w r. 1904),
20. Baworowski Emil, hr. (w r. 1904),
21. Wydział Rady pow. w Tarnobrzegu (w r. 1905),
22. † Gniewosz Włodzimierz, star. (w r. 1905),
23. Sanguszkowa Konstancja, ks. (w r. 1906),
24. Sanguszek Roman, książę, (w r. 1906),
25. Badeni Stanisław Henryk, hr. (w r. 1906),
26. Horodyski Leon, (w r. 1906),
27. Hupka Jan, dr. (w r. 1906),
28. † Potocki Andrzej, hr. (w r. 1906),
29. Tarnowski Stanisław, hr. (w r. 1906).
30. Tchórznicki Aleksander (w r. 1906),
31. Lubomirska Marya, księżna (w r. 1906),
32. Tarnowski Zdzisław, hr. (w r. 1906),
33. Götz-Okocimski Jan (w r. 1906),
34. Horodyński Zbigniew (w r. 1906),
35. Kólko rol. w pow. bocheńskim (w r. 1906),
36. Turnau Jerzy (w r. 1906),
37. Lewicki Witold, dr. (w r. 1906),
38. Rada powiatowa w Łańcucie (w r. 1906), | 39. Biliński Leon, dr. (w r. 1906),
40. Czartoryski Jerzy, książę (w r. 1906),
41. Lanckoroński Karol, hr. (w r. 1906),
42. Rada powiatowa w Mielcu (w r. 1906),
43. Teodorowicz Józef, Arc. lwow. obrz. orm., (w r. 1906),
44. Wiesiołowski Adolf (w r. 1906),
45. Związek handlowy Kółek roln. (w r. 1906),
46. Potulicki Franciszek, hr. (w r. 1906),
47. Adam Ernest, dr. (w r. 1906),
48. Rada pow. w Kołomyi (w r. 1907),
49. Bilczewski Józef, Arcybiskup lwow. obrz. łac. (w r. 1906),
50. Rada pow. w Kamionce strum. (w r. 1907),
51. Rada pow. w Dąbrowie (w r. 1907),
52. Zarząd powiatowy Kółek rolniczych w Krakowie (w r. 1907),
53. Rey Mikołaj, hr. dr. (w r. 1907),
54. Szeptycki Jan, hr. (w r. 1907),
55. Rada pow. w Limanowej (w r. 1907),
56. Rada pow. w Cieszanowie (w r. 1907),
57. Rada pow. w Trembowli (w r. 1907),
58. Rada pow. we Lwowie (w r. 1907),
59. Mieroszowski Henryk, hr. (w r. 1907),
60. Bitner Mikołaj (w r. 1907),
61. Rada pow. w Bochni (w r. 1907),
62. Rada pow. w Białej (w r. 1907),
63. Oddział c. k. Towarz. gosp. w Rudkach (w r. 1908),
64. † Sychowski Teodor (w r. 1908),
65. Rada pow. w Kolbuszowej (w r. 1908),
66. Cieński Tadeusz (w r. 1908),
67. Mars Jan (w r. 1908),
68. Caro Leopold, dr. (w r. 1909),
69. Michałowski Władysław, hr. (w r. 1911),
70. Rada pow. w Krakowie (w r. 1911),
71. Rada pow. w Stryju (w r. 1911),
72. Kędzior Andrzej (w r. 1911),
73. Stadnicki Stanisław, hr. J. E. (w r. 1911),
74. Bank rolniczy (w r. 1912),
75. Bilik Mikołaj, dr. we Lwowie (w r. 1912).
76. Brzezicki Bruno we Lwowie (w r. 1912). |
|--|---|

Z wymienionych członków założycieli Towarzystwa złożyli: Eksc. Andrzej hr. Potocki, Zdzisław hr. Tarnowski i Związek handlowy Kółek rolniczych po 1.000 K. Eksc. Karol hr. Lanckoroński 500 K. pozostali po 200 K.

¹⁾ Protektorami Towarzystwa mianuje Walne Zgromadzenie osoby, które szczególne zasługi położą około urzeczywistnienia celów Towarzystwa (§ 3 lit. d. statutu).

²⁾ Każda osoba wyznania chrześcijańskiego, która złoży jednorazowo 200 K. staje się członkiem założycielem (§ lit. 3 c. statutu).

C) Członkowie wspierający ¹⁾

(wymienieni są ci, którzy w r. 1911 uiszcili wkładkę odnośnie do poz. II. 1 przychodu w zamknięciu rachunków).

I. Kółka rolnicze.

Biała.

1. Babice 8 K., 2. Biała 8 K., 3. Bestwina 8 K., 4. Bielany 8 K., 5. Brzezinka 8 K., 6. Bujaków 8 K., 7. Bystra 8 K., 8. Czaniec 8 K., 9. Dańkowice 8 K., 10. Dwory 8 K., 11. Grojec 8 K., 12. Jawiszowice 8 K., 13. Komorowice 8 K., 14. Kobiernice 8 K., 15. Kozy 8 K., 16. Leszczyzny 8 K., 17. Malec 8 K., 18. Monowice 8 K., 19. Polanka wielka 16 K., 20. Porąbka 8 K., 21. Rajska 8 K., 22. Rybarzowice 4 K., 23. Stare Stawy 8 K., 24. Szczyrk 8 K., 25. Wilkowice 8 K., 26. Witkowice 16 K., 27. Włosienica 8 K., 28. Poręba w. 8 K., 29. Brzezinka 8 K., 30. Brzeszcze 8 K. Razem 252 K.

Bochnia.

1. Bieńkowice 4 K., 2. Bogucice 8 K., 3. Buczków 3 K., 4. Brzeźnica 8 K., 5. Brzezie 8 K., 6. Chodenice 8 K., 7. Chrość 8 K., 8. Dziewin 8 K., 9. Chełm 8 K., 10. Gawłówek 8 K., 11. Gierczyce 8 K., 12. Jazy 8 K., 13. Jodłówka 8 K., 14. Kłaj 8 K., 15. Kolanów 8 K., 16. Królówka 8 K., 17. Książnice 8 K., 18. Łapczyca 8 K., 19. Leszczyna 4 K., 20. Łąki 8 K., 21. Mikłuszowice 12 K., 22. Niepołomice 8 K., 23. Okulice 8 K., 24. Piaski 8 K., 25. Rajbrot 8 K., 26. Rzezawa 8 K., 27. Siedlec 8 K., 28. Targowisko 8 K., 29. Tarnawa 8 K., 30. Uście solne 16 K., 31. Wola batorska 8 K., 32. Wiśnicz stary 8 K., 33. Wyżycze 8 K., 34. Żegocin 8 K. Razem 271 K.

Bóbrka.

1. Brzozdowce 8 K., 2. Sokołówka 8 K., 3. Stare sioło 8 K., 4. Szpilczyna 3 K. Razem 27 K.

Borszczów.

1. Głębozec 8 K., 2. Jezierzany 8 K., 3. Mielnica 8 K. Razem 24 K.

Brody.

1. Bukowina 8 K., 2. Hucisko brodzkie 8 K., 3. Leszniów 8 K., 4. Pieniaki 8 K., 5. Podkamień 8 K. Razem 40 K.

Brzeżany.

1. Dryszczów 4 K., 2. Chatki 4 K., 3. Helenków 8 K., 4. Podwysokie 8 K., 5. Szumlany 2 K., 6. Narajów 8 K. Razem 34 K.

Brzesko.

1. Biskupice radł. 8 K., 2. Bucze ad Mokrzys. 3 K., 3. Borzęcin dolny 8 K., 4. Borzęcin

górnym 8 K., 5. Bielcza 8 K., 6. Brzesko 16 K., 7. Grabno 4 K., 8. Jadowniki podg. 8 K., 9. Łysa góra 8 K., 10. Łopień 8 K., 11. Maszkieńce 8 K., 12. Mokrzyńska 8 K., 13. Niedźwiedza 8 K., 14. Okocim 8 K., 15. Olszyny 8 K., 16. Olszowa 8 K., 17. Przybysławice 8 K., 18. Poręba spytkowska 8 K., 19. Poręba uszeńska 8 K., 20. Rudy rysie 8 K., 21. Rudka 8 K., 22. Strzelce wielkie 8 K., 23. Wojaków 8 K., 24. Tworkowa 8 K., 25. Tymowa 8 K., 26. Wola przemykowska 8 K., 27. Wola radłowska 8 K., 28. Wielka wieś 4 K., 29. Wał-Ruda 8 K., 30. Zdonia 8 K., 31. Żłota 8 K., 32. Paleńnica 8 K. Razem 251 K.

Brzozów.

1. Blizne 4 K., 2. Brzozów 8 K., 3. Dynia 8 K., 4. Dynów 8 K., 5. Dylągowa 4 K., 6. Domaradz 8 K., 7. Górki 8 K., 8. Golcowa 4 K., 9. Haczów 8 K., 10. Harta 8 K., 11. Humniska 8 K., 12. Jasionów 16 K., 13. Izdebki 8 K., 14. Malinówka 8 K., 15. Niebocko 8 K., 16. Orzechówka 8 K., 17. Przysietnica 8 K., 18. Siedliska 4 K., 19. Stara wieś 8 K., 20. Turzepska 4 K., 21. Trześniów 8 K., 22. Wydrna 8 K., 23. Wesoła 4 K., 24. Wzdów 8 K., 25. Zmiennica 8 K. Razem 184 K.

Buczacz.

1. Barysz 8 K., 2. Buczacz 8 K., 3. Dźwiniogród 8 K., 4. Duliby 8 K., 5. Folwarki 8 K., 6. Jazłowiec 8 K., 7. Kowalówka 1 K., 8. Kułaczkowce 8 K., 9. Korościatyn 8 K., 10. Koropiec 8 K., 11. Monasterzyska 8 K., 12. Nagórzanka 8 K., 13. Podzamczek 8 K., 14. Petlikowce 8 K., 15. Porchowa 8 K., 16. Puźniki 8 K., 17. Pyszkowce 8 K., 18. Rzepińce 8 K., 19. Trybuchowce 8 K. Razem 145 K.

Chrzanów.

1. Babice 8 K., 2. Buczyna 8 K., 3. Ciężkowice 8 K., 4. Dąbrowa narod. 8 K., 5. Długoszyn 8 K., 6. Gorzów 8 K., 7. Gromiec 8 K., 8. Grójec 8 K., 9. Jankowice 8 K., 10. Nowa góra 8 K., 11. Okleśnia 8 K., 12. Mętków mały 16 K., 13. Mętków duży 8 K., 14. Paczółtowice 8 K., 15. Płaza 8 K., 16. Rudawa 8 K., 17. Sanka 8 K., 18. Siersza 8 K., 19. Szczakowa 8 K., 20. Wodna 8 K., 21. Trzebionka 10 K., 22. Żalas 8 K., 23. Zarki 8 K., 24. Źródła 8 K., 25. Krzeszowice 8 K. Razem 210 K.

Cieszanów.

1. Cieszanów 8 K., 2. Cewków 8 K., 3. Dzików stary 5 K., 4. Huta różaniecka 8 K., 5.

¹⁾ Członkiem wspierającym Towarzystwa staje się każda osoba wyznania chrześcijańskiego, która zostanie do Towarzystwa przez Zarząd powiatowy, względnie Zarząd główny przyjęta, z obowiązkiem płacenia na cele statutu określone przynajmniej 8 K. rocznie (§ 3 lit. c. statutu).

Lipisko 16 K., 6. Lubliniec 8 K., 7. Łukawiec 16 K., 8. Narol miasto 8 K., 9. Narol wieś 8 K., 10. Ruda różaniecka 8 K., 11. Zalesie 8 K. Razem 101 K.

Czortków.

1. Nagórzanka 8 K., 2. Pauszówka 8 K., 3. Połowce 8 K., 4. Słobódka dżur. 5 K., 5. Sosółwka 8 K., 6. Szmańkowce 8 K., 7. Tłuste 8 K. Razem 53 K.

Dąbrowa.

1. Bieniaszowice 8 K., 2. Bolesław 8 K., 3. Dąbrowa 8 K., 4. Dąbrowa, oddział kob. 4 K., 5. Demblin 4 K., 6. Gręboszów 4 K., 7. Grały 8 K., 8. Gruszów 8 K., 9. Jadowniki 8 K., 10. Karsy 8 K., 11. Miechowice małe 8 K., 12. Miechowice wielkie 8 K., 13. Nieczajna 16 K., 14. Nieciecza 8 K., 15. Otfinów 8 K., 16. Olesno 8 K., 17. Radgoszcz 8 K., 18. Radwan 12 K., 19. Sikorzyce 8 K., 20. Słupiec 8 K., 21. Szczucin 8 K., 22. Sieradza 8 K., 23. Uście jezuic. 8 K., 24. Zalipie 8 K., 25. Wola rogowska 8 K., 26. Żabno 8 K. Razem 208 K.

Dobromil.

1. Kalwarya pacl. 8 K., 2. Posada nowomiejska 8 K., 3. Paclaw 8 K., 4. Tarnawka 8 K., 5. Wojtkowa 8 K. Razem 40 K.

Dolina.

1. Dolina 8 K.

Drohobycz.

1. Tustanowice 8 K.

Gorlice.

1. Bystra 8 K., 2. Biecz 8 K., 3. Gorlice 8 K., 4. Kobylanka 8 K., 5. Kryg 16 K., 6. Łużna 8 K., 7. Libusza 8 K., 8. Mszanka 8 K., 9. Mszczenica 8 K., 10. Ropa 8 K., 11. Rzepiennik bisk. 8 K., 12. Rozenbark 8 K., 13. Szalowa 8 K., 14. Sękowa 8 K., 15. Siary 8 K., 16. Staszakówka 8 K., 17. Szymbark 8 K., 18. Turza 8 K., 19. Wojtowa 8 K., 20. Wola lużańska 8 K., 21. Zagórzany 8 K. Razem 176 K.

Gródek Jagielloński.

1. Bar 8 K., 2. Doliniany 8 K., 3. Mszana 8 K., 4. Obroszyn 8 K., 5. Przedmieście czer. 8 K., 6. Rodatycze 8 K., 7. Rottenhan 8 K., 8. Weissenberg 8 K. Razem 64 K.

Husiatyn.

1. Chorostków 8 K., 2. Hadyńkowce 8 K., 3. Żabińce 8 K., 4. Jabłonów 8 K. Razem 32 K.

Horodenka.

1. Dżurków 8 K.

Grybów.

1. Biała niżna 8 K., 2. Bobowa 8 K., 3. Bruśnik 8 K., 4. Ciężkowice 8 K., 5. Gródek 8 K., 6. Grybów 8 K., 7. Jastrzębia 8 K., 8. Kamionka w. 8 K., 9. Kałowa 8 K., 10. Korzenna 8 K., 11. Lipnica w. 8 K., 12. Mystków 8 K., 13. Polna 8 K., 14. Ptaszkowa 8 K., 15. Siółkowa 8 K., 16. Zborowice 8 K. Razem 128 K.

Jaworów.

1. Krakowiec 8 K., 2. Przedborze 8 K., 3. Rogóźno 8 K., 4. Rehberg 8 K., 5. Wielkie Oczy 8 K., 6. Felbach 3 K. Razem 43 K.

Kałusz.

1. Bereźnica Szlachecka 8 K., 2. Czerezenki 8 K., 3. Dolha wojniłowska 8 K., 4. Tomaszowce „Marcela” 8 K., 5. Tomaszowce „Dębina” 8 K. Razem 40 K.

Jasło.

1. Bierówka 8 K., 2. Brzezówka 8 K., 3. Czernina 8 K., 4. Bieździatka 8 K., 5. Chrzastkowa 8 K., 6. Dębowiec 8 K., 7. Glinik niemiecki 8 K., 8. Gliniczek 2 K., 9. Jabłonica 8 K., 10. Kołaczyce 16 K., 11. Lublica 8 K., 12. Łajsce 8 K., 13. Łężyń 8 K., 14. Niepla 8 K., 15. Osobnica 8 K., 16. Potakówka 8 K., 17. Roztoki 4 K., 18. Samokłęski 2 K., 19. Szebnie 14.20 K., 20. Sądkowa 8 K., 21. Szerzyny 8 K., 22. Siedliska 8 K., 23. Siedlówka 8 K., 24. Święcany 8 K., 25. Świerzchowa 6 K., 26. Tarnowiec 8 K., 27. Trzcinią 8 K., 28. Umieszcz 4 K., 29. Ujazd 4 K., 30. Wola dębowa 8 K., 31. Wróblowa 4 K., 32. Warzyce 4 K., 33. Zarzecze 8 K., 34. Żmigród stary 8.05 K., 35. Żółków 8 K., 36. Załęże 8 K. Razem 268.25 Kor.

Jarosław.

1. Adamówka 8 K., 2. Bystrowice 8 K., 3. Cieszacin w. 4 K., 4. Cieszacin m. 8 K., 5. Chorzów 8 K., 6. Jodłówka 8 K., 7. Kidałowice 8 K., 8. Kolonia 8 K., 9. Krasne 8 K., 10. Kruchel pawłosiowski 8 K., 11. Łapajówka 8 K., 12. Laszki 8 K., 13. Majdan sien. 8 K., 14. Morawsko 8 K., 15. Nielepkowice 16 K., 16. Pawłowa 8 K., 17. Pawłosiów 8 K., 18. Pigany 8 K., 19. Pełkinie 8 K., 20. Przedmieście górnoleżajskie 8 K., 21. Rączyna 8 K., 22. Roźniatów 8 K., 23. Rozwieńnica 8 K., 24. Rudka 8 K., 25. Rudołowice 8 K., 26. Szówsko 8 K., 27. Szczytna 16 K., 28. Skołoszów 8 K., 29. Tapin Dobkowice 8 K., 30. Tułigłowy 8 K., 31. Wiązownica 8 K., 32. Wierzbna 8 K., 33. Wola węgierska 8 K., 34. Zarzecze 8 K. Razem 284 K.

Kamionka strumiłowa.

1. Berbeki 8 K., 2. Jasienica polska 16 K., 3. Kozłów 8 K., 4. Milatyn nowy 8 K., 5. Sielec Bieńków 8 K., 6. Suszno 8 K., 7. Witków 8 K. Razem 64 K.

Kolbuszowa.

1. Górnio 8 K., 2. Kupno 4 K., 3. Spie 8 K., 4. Trzeboś 8 K., 5. Werynia 8 K., 6. Zarębki 5 K. Razem 41 K.

Kołomyja.

1. Cerniawa 3 K., 2. Jabłonów 8 K., Kołomyja 8 K., 4. Kniaźdwór 8 K., 5. Podhajczyki 3 K., Peczeniżyn 8 K., 7. Św. Stanisław 5 K., 8. Turka 8 K. Razem 51 K.

Kosów.

1. Moskałówka 8 K.

Kraków

1. Babice 8 K., 2. Bolechowice 8 K., 3. Branice 8 K., 4. Cholerzyn 8 K., 5. Czułówek 16 K., 6. Giebułtów 8 K., 7. Kamień 8 K., 8. Kobylany 8 K., 9. Kościelniki 8 K., 10. Kryspinów 8 K., 11. Liszki 8 K., 12. Lubocza 8 K., 13. Mydlniki 8 K., 14. Nowa wieś szlach. 8 K., 15. Olszanica 8 K., 16. Piekary 4 K., 17. Rybna 8 K., 18. Rząska 8 K., 19. Stojowice 8 K., 20. Tonie 8 K., 21. Wola justowska 8 K., 22. Wołowice 8 K., 23. Wyciąże 8 K., 24. Zabierzów 8 K., 25. Bronowice w. 8 K., 26. Mników 8 K. Razem 212 K.

Krosno.

1. Białobrzegi 8 K., 2. Bóbrka 4 K., 3. Cergowa 8 K., 4. Dobieszyn 8 K., 5. Głowienka 8 K., 6. Iwonicz I. 8 K., 7. Jasionka 8 K., 8. Kombornia 8 K., 9. Korczyzna 8 K., 10. Krościenko niżne 8 K., 11. Krościenko wyżne 8 K., 12. Krosno 8 K., 13. Kobylany 8 K., 14. Lubatówka 4 K., 15. Lubatowa 8 K., 16. Łęki 4 K., 17. Łężany 8 K., 18. Myścowa 8 K., 19. Moderówka 8 K., 20. Odrzykoń 8 K., 21. Podniebyle 8 K., 22. Rogi 8 K., 23. Równe 8 K., 24. Suchodół 8 K., 25. Szczepańcowa 8 K., 26. Targowiska 8 K., 27. Wietrzno 4 K., 28. Wrocanka 12 K. Razem 212 K.

Limanowa.

1. Glisne 8 K., 2. Jodłownik 16 K., 3. Kamienica 8 K., 4. Kasina w. 8 K., 5. Lubomierz 4 K., 6. Mszana dolna 8 K., 7. Mordarka 7 K., 8. Niedźwiedź 8 K., 9. Raba niżna 8 K., 10. Skrzydlna 8 K., 11. Stopnice król. 8 K., 12. Stronie 8 K., 13. Stróża 8 K., 14. Szyk 8 K., 15. Tymbark 8 K., 16. Ujanowice 8 K. Razem 131 K.

Lisko.

1. Czaszyn 8 K., 2. Hoczew 8 K., 3. Polana 16 K., 4. Łukawica 8 K., 5. Poraż 8 K., 6. Ropieńka 8 K. Razem 56 K.

Lwów.

1. Białohorszczka 8 K., 2. Brzuchowice 8 K., 3. Czyszki 8 K., 4. Chrusno nowe 4 K., 5. Dublany 8 K., 6. Dawidów 8 K., 7. Dornfeld 5 K., 8. Einsiedel 4 K., 9. Ganczary 8 K., 10. Chodowice 4 K., 11. Jastrzębków 8 K., 12. Kleparów 8 K., 13. Kozielniki 8 K., 14. Kukizów 8 K., 15. Krotoszyn 8 K., 16. Kościejów 4 K., 17. Krzywczyce 16 K., 18. Łany 8 K., 19. Maliczkowice 8 K., 20. Nikonkowice 4 K., 21. Pikułowice 8 K., 22. Podsadki 4 K., 23. Prusy 8 K., 24. Serdyca 5 K., 25. Siemianówka 8 K., 26. Sokolniki 8 K., 27. Sygniówka 8 K., 28. Szczercz 8 K., 29. Sichów 8 K., 30. Tołszczów 8 K., 31. Wołków 8 K., 32. Zagórze 16 K., 33. Zimna wódka 8 K., 34. Zubrza 8 K., 35. Zaszaków 10 K., 36. Żydaticze 8 K. Razem 276 K.

Łańcut.

1. Albigowa 8 K., 2. Białobrzegi 8 K., 3. Brzoza królewska 16 K., 4. Brzoza stadnicka 8 K., 5. Budy łańcuckie 4 K., 6. Czarna 8 K., 7. Gać 8 K., 8. Grodzisko dolne 8 K., 9. Handzłówka 8 K., 10. Husów 8 K., 11. Korniaktów 8 K., 12. Krzemienica 8 K., 13. Leżajsk 16 K., 14. Łańcut 8 K., 15. Łopuszka wielka 8 K., 16. Medynia głóg. I. 8 K., 17. Medynia głóg. II. 8 K., 18. Przedmieście łańc. 8 K., 19. Sarzyna 8 K., 20. Strażów 8 K., 21. Wola dalsza 8 K., 22. Wysoka 8 K., 23. Sietesz 8 K., 24. Żołyńia 8 K. Razem 204 K.

Mielec

1. Brzyska 8 K., 2. Czermin 8 K., 3. Dąbie 8 K., 4. Kliszów 8 K., 5. Łączki brzeskie 8 K., 6. Ostrówek 8 K., 7. Podleszany 8 K., 8. Rzochów 8 K., 9. Rzemień 4 K., 10. Rzędzianowice 16 K., 11. Trzeźń 8 K., 12. Tuszów narodowy 8 K., 13. Zdzierzec 8 K., 14. Zarównie 4 K., 15. Krzemienica 8 K. Razem 120 K.

Mościska.

1. Balice 8 K., 2. Krysowice 8 K., 3. Królin 8 K., 4. Myślatycze 8 K., 5. Pnikut 8 K., 6. Rząd-kowice 4 K., 7. Sądowa Wisznia 8 K., 8. Stojanice 8 K., 9. Strzelczyńska 8 K., 10. Sułkowszczyzna 8 K., 11. Trzcieniec 8 K., 12. Twierdza 8 K., 13. Tamanowice 16 K., 14. Wola małnowska 12 K., 15. Zakościele 8 K. Razem 128 K.

Myślenice.

1. Bieńkówka 8 K., 2. Biertowice 8 K., 3. Budzów 8 K., 4. Głogoczów 8 K., 5. Górna

wieś 16 K., 6. Grzechynia 8 K., 7. Jasienica 8 K., 8. Krzywaczka 8 K., 9. Krzyszkowice 8 K., 10. Łętownia 8 K., 11. Myślenice 8 K., 12. Naprawa 8 K., 13. Pcim 8 K., 14. Raba wyżna 8 K., 15. Radziszów 8 K., 16. Skawa 8 K., 17. Sułkowice 8 K., 18. Woła radziszowska 8 K., 19. Zaryte 16 K., 20. Żarnówka 8 K. Razem 176 K.

Nadwórna.

1. Bednarówka 4 K., 2. Łomadżyn 4 K., 3. Święty Józef 16 K., 4. Wołosów 1 K. Razem 25 K.

Nisko.

1. Bieliny 8 K., 2. Cholewiana góra 8 K., 3. Groble 4 K., 4. Gwoździec 8 K., 5. Jeżowe 8 K., 6. Kończyce 3 K., 7. Łętownia 8 K., 8. Nowa wieś 8 K., 9. Nart stary 8 K., 10. Maziarnia 8 K., 11. Pysznicza 8 K., 12. Raclawice 6 K., 13. Rudnik nad Sanem 8 K., 14. Sojkowa 8 K., 15. Stróża 8 K., 16. Warchoły 8 K., 17. Wólka łątowska 8 K. Razem 125 K.

Nowy Sącz.

1. Brzezna 8 K., 2. Czarny potok 8 K., 3. Dąbrówka niem. 8 K., 4. Kurów 2 K., 5. Marcinkowice 8 K., 6. Mostki 8 K., 7. Michalczowa 4 K., 8. Muszyna 8 K., 9. Naszacowice 8 K., 10. Nawojowa 8 K., 11. Obidza 8 K., 12. Piwniczna 8 K., 13. Podegrodzie 8 K., 14. Różnów 8 K., 15. Roszkowice 4 K., 16. Roztoki 4 K., 17. Sienna 8 K., 18. Świniarsko 8 K., 19. Tęgorze 8 K., 20. Trzycieź 8 K., 21. Wronowice 8 K., 22. Wiegłowy 8 K., 23. Zabełcze 5 K., 24. Zabrzeź 8 K., 25. Zawada z Nawoj. 8 K. Razem 179 K.

Nowy Targ.

1. Białka 8 K., 2. Chabówka 8 K., 3. Chochółów 8 K., 4. Ciche 8 K., 5. Czarny Dunajec 8 K., 6. Długopole 8 K., 7. Dział 8 K., 8. Dzianisz 8 K., 9. Groń 6 K., 10. Kościeliska 8 K., 11. Kowaniec 8 K., 12. Klikuszowa 8 K., 13. Krościenko n. D. 8 K., 14. Ludzimierz 8 K., 15. Murzacichle 8 K., 16. Nowy Targ 8 K., 17. Odroważ 8 K., 18. Olcza 8 K., 19. Podczerwone 8 K., 20. Pieniążkowice 2 K., 21. Poronin 8 K., 22. Rogóżnik 8 K., 23. Sromowce wyżne 8 K., 24. Szaflary 8 K., 25. Szczawnica 8 K., 26. Sieniawa 8 K., 27. Skrzypne 16 K., 28. Tylmanowa 4 K., 29. Witów 8 K., 30. Załucze 8 K., 31. Zakopane 8 K. Razem 244 K.

Przemysł.

1. Babice 8 K., 2. Bachórzec 8 K., 3. Boleszasyce 8 K., 4. Dubiecko 8 K., 5. Droho-

byczka 16 K., 6. Grzęska 8 K., 7. Grochowce 4 K., 8. Kosztowa 8 K., 9. Krasiczyn 8 K., 10. Krzywca n. Sanem 4 K., 11. Kruhel mały 8 K., 12. Nienadowa 8 K., 13. Ostrów 8 K., 14. Prałkowce 8 K., 15. Pikulice 8 K., 16. Przemysł-Zasanie 8 K., 17. Reczpol 8 K., 18. Przedmieście lwowskie 8 K., 19. Tarnawce 8 K., 20. Ujkowice 8 K., 21. Wyszatyce 8 K., 22. Zrotowice 8 K., 23. Żurawica 8 K. Razem 184 K.

Przemysłany.

1. Kimirz 8 K., 2. Niedzieliska 8 K., 3. Połtew 4 K., 4. Ostałowice 8 K., 5. Stanimirz 2 K., 6. Wyżniany 8 K., 7. Zeniów 8 K. Razem 46 K.

Przeworsk.

1. Budy przeworskie 8 K., 2. Dębów 8 K., 3. Gorliczyna 4 K. 20 h., 4. Gniewczyna łańc. 8 K., 5. Gniewczyna 8 K., 6. Krzeczowice 4 K., 7. Markowa 8 K., 8. Medynia kańcz. 8 K., 9. Mokra strona 8 K., 10. Mikulice 8 K., 11. Mirocin 16 K., 12. Nowosielce 8 K., 13. Maćkówka 8 K., 14. Pantalowice 8 K., 15. Manasterz 4 K., 16. Rozbórz 8 K., 17. Siedlecza 8 K., 18. Studzian 8 K., 19. Siennów 8 K., 20. Ujezna 8 K., 21. Zakręcie 8 K., 22. Zagórz 8 K. Razem 172.20 K.

Rawa ruska.

1. Bełzec 8 K., 2. Magierów 8 K., 3. Niemirów 3 K., 4. Szczerzec 8 K., 5. Tarnoszyn 8 K. Razem 35 K.

Pilzno.

1. Błaszkowa 8 K., 2. Brzostek 8 K., 3. Chotowa 8 K., 4. Demborzyn 4 K., 5. Dulczówka 8 K., 6. Głobikówka 8 K., 7. Gorzejowa 8 K., 8. Januszkowice 12 K., 9. Jastrzębka stara 8 K., 10. Jodłowa 8 K., 11. Klecie 2 K., 12. Lipiny 8 K., 13. Lubcza 8 K., 14. Przeczyca 8 K., 15. Łęki górne 8 K., 16. Róża 4 K., 17. Słotowa 8 K., 18. Siedliska 8 K., 19. Woła brzostocka 8 K., 20. Wiewiórka 16 K., 21. Zwiernik 4 K., 22. Borowa 3 K. Razem 165 K.

Podhajce.

1. Białokiernica 8 K., 2. Bieniawa 8 K., 3. Byszów 8 K., 4. Dobrowody 8 K., 5. Hnilcze 8 K., 6. Korzowa 8 K., 7. Nowosiółka 8 K., 8. Małowody 8 K., 9. Rosochowaciec 8 K., 10. Zawaków 8 K., 11. Złotniki 16 K. Razem 96 K.

Rohatyn.

1. Bukaczowce 8 K., 2. Firlejów 8 K., 3. Herburtów 4 K., 4. Ludwikówka 8 K., 5. Łukawiec 20 K., 6. Łopuszna 8 K., 7. Martynów nowy 8 K., 8. Podkamień 8 K., 9. Rohatyn 8 K., 10. Sarnki dolne 8 K., 11. Słoboda kąkoln. 8 K., 12. Żurów 8 K. Razem 104 K.

Ropczyce.

1. Borek wielki 8 K., 2. Bystrzyca górna 8 K., 3. Brzezówka 8 K., 4. Brzeziny 4 K., 5. Góra ropczycka 8 K., 6. Gnojnica 8 K., 7. Gumniska 8 K., 8. Gawrzyłowa 16 K., 9. Iwierzyce 8 K., 10. Kozodrza 8 K., 11. Mała 6 K., 12. Niedźwiada 8 K., 13. Nockowa 8 K., 14. Nawsie 8 K., 15. Ocieka 8 K., 16. Okonin 4 K., 17. Paszczyzna 8 K., 18. Pustynia 8 K., 19. Pustków 8 K., 20. Sielec 8 K., 21. Skrzyszów 8 K., 22. Stobierna 8 K., 23. Sędziszów 8 K., 24. Wiercany 8 K., 25. Wolica piask. 8 K., 26. Wielopole 16 K., 27. Wolica ługowa 8 K., 28. Zagórzyce 8 K., 29. Zawada 8 K. Razem 238 K.

Rudki.

1. Bieńkowa Wisznia 8 K., 2. Chłopy 8 K., 3. Czernichów 8 K., 4. Laszki związane 8 K., 5. Nowosiółki gośc. 8 K., 6. Podhajczyki 4 K., 7. Rumno 8 K. Razem 52 K.

Rzeszów.

1. Babica 8 K., 2. Błażowa górna 8 K., 3. Borek nowy 16 K., 4. Błędowa tycz. 8 K., 5. Błędowa zgłob. 8 K., 6. Borek stary 8 K., 7. Bratkowice 8 K., 8. Brzezówka 8 K., 9. Boguchwała 8 K., 10. Chmielnik 16 K., 11. Dylągowa 8 K., 12. Futoma 4 K., 13. Górka 8 K., 14. Grzegorzówka 8 K., 15. Hyżne 8 K., 16. Iwierzyce 8 K., 17. Jasionka 8 K., 18. Krasne 8 K., 19. Kraczkowa 5 K., 20. Jawornik polski 4 K., 21. Cierpisz dolny 8 K., 22. Lutoryż 8 K., 23. Lubenia 8 K., 24. Łukawiec 8 K., 25. Łąka 8 K., 26. Malawa 4 K., 27. Mrowla 8 K., 28. Palikówka 8 K., 29. Pobitno 8 K., 30. Przybyszówka 8 K., 31. Rudna mała 8 K., 32. Rudna wielka 8 K., 33. Staromieście 8 K., 34. Stocina 8 K., 35. Stobierna 8 K., 36. Siedliska 4 K., 37. Szklary 4 K., 38. Terliczka 8 K., 39. Trzciana 8 K., 40. Trzebownisko 8 K., 41. Zabratówka 8 K., 42. Woliczka 8 K., 43. Wysoka 8 K., 44. Zaczernie 8 K., 45. Zalesie 16 K., 46. Wola kąkol. 4 K., 48. Wola pstrag. 4 K., 49. Cierpisz dolny 8 K. Razem 381 K.

Sambor.

1. Biskowice 8 K., 2. Burczyce nowe 8 K., 3. Czukiew 8 K., 4. Dublany 8 K., 5. Hordynia 8 K., 6. Kalinów 8 K., 7. Kornalowice 16 K., 8. Olszanik polski 8 K., 9. Rakowa 8 K., 10. Sambor-Dolnia 8 K., 11. Sambor-Średnia 8 K., 12. Sambor - Powodowa 8 K., 13. Strzałkowice 8 K., 14. Uherce 8 K., 15. Wojutyce 8 K. Razem 128 K.

Sanok.

1. Bażanówka 8 K., 2. Bykowce 8 K., 3. Besko 4 K., 4. Długie 8 K., 5. Dobra szlachecka

4 K., 6. Głębokie 8 K., 7. Jaćmierz 8 K., 8. Jedruszkowce 4 K., 9. Jaśliska 8 K., 10. Klimkówka 8 K., 11. Milcza 8 K., 12. Nowosielce - Gniewosz 8 K., 13. Nowosielce 8 K., 14. Niebieszczyany 8 K., 15. Pakoszówka 8 K., 16. Posada jaćm. górna 8 K., 17. Posada jaćm. dolna 8 K., 18. Posada zarszyńska 4 K., 19. Posada dolna 8 K., 20. Posada sanocka 8 K., 21. Pisarowce 8 K., 22. Rymanów 8 K., 23. Strachocina 8 K., 24. Sanok 8 K., 25. Tyrawa solna 4 K., 26. Zagórz 8 K., 27. Zarszyn 3 K. Razem 191 K.

Skałat.

1. Borki małe 8 K., 2. Chmieliska 8 K., 3. Dorofijówka 8 K., 4. Hałuszczynce 8 K., 5. Kłodziejówka 8 K., 6. Mysłowa 4 K., 7. Mośczanówka 8 K., 8. Nowosiółka skałacka 8 K., 9. Ostapie 8 K., 10. Ostapie na Mazurach 8 K., 11. Okno 8 K., 12. Rosochowaciec 2 K., 13. Sorocko 8 K., 14. Siemaszowa 6 K., 15. Stary Skałat 8 K., 16. Turówka 8 K., 17. Zarubińce 2 K. Razem 118 K.

Śniatyn.

1. Trójca 4 K., 2. Załucze 12 K. Razem 16 K.

Sokal.

1. Leszczków 8 K., 2. Ostrów 8 K., 3. Poturzyca 8 K., 4. Uhrynów 4 K., 5. Żniatyn 4 K. Razem 32 K.

Stanisławów.

1. Bednarów 8 K., 2. Błudniki 8 K., 3. Hałicz 8 K., 4. Jezupol 8 K., 5. Krymidów 4 K., 6. Meducha 8 K., 7. Tumin 8 K., 8. Uziń 8 K., 9. Jezioro 8 K., 10. Wołczków 8 K. Razem 76 K.

Stary Sambor.

1. Laszki mazowieckie 8 K., 2. Stara sól 8 K., 3. Wołcza dolna 8 K., 4. Towarnia 8 K. Razem 32 K.

Stryj.

1. Daszawa 8 K., 2. Dołhe 8 K., 3. Felizienthal 8 K., 4. Miertiuki 4 K. Razem 28 K.

Strzyżów.

1. Cieszyna 8 K., 2. Dobrzechów 8 K., 3. Godowa 8 K., 4. Glinik charzewski 8 K., 5. Gwoździanka 8 K., 6. Gogolów 8 K., 7. Gwoźnica górna 16 K., 8. Jaszczurowa 4 K., 9. Jawornik niebył. 8 K., 10. Lubla 8 K., 11. Lutcza 16 K., 12. Łęki 8 K., 13. Markuszowa 8 K., 14. Niewodna 8 K., 15. Nowa wieś 6 K., 16. Przybówka 8 K., 17. Przedmieście strzyż. 8 K., 18. Połomyja

8 K., 19. Różanka 8 K., 20. Szuflarowa 8 K., 21. Strzyżów 8 K., 22. Wojaszówka 8 K., 23. Wiśniowa n. Wisłok. 8 K., 24. Zaborów 8 K., 25. Żyznów 8 K., 26. Wyżne 8 K., 27. Kalembina 8 K., 28. Łączki 8 K. Razem 234 K.

Tarnobrzeg.

1. Antoniów 8 K., 2. Cygany 4 K., 3. Dęba 8 K., 4. Gorzyce 8 K., 5. Grębów 16 K., 6. Jadauchy 8 K., 7. Krawce 8 K., 8. Machów 8 K., 9. Miechocin 8 K., 10. Mokrzeszów 8 K., 11. Motycze szlach. 8 K., 12. Radomyśl 8 K., 13. Sobów 8 K., 14. Sokolniki 8 K., 15. Turbia 8 K., 16. Trześl 16 K., 17. Wrzawy 8 K., 18. Wólka turebska 8 K., 19. Zaleszany 8 K., 20. Zbydniów 4 K., 21. Żabno 8 K., 22. Zakrzów 4 K., 23. Ocice 2 K. Razem 182 K.

Tarnów.

1. Burzyn 8 K., 2. Bistuszowa 8 K., 3. Brzozowa 8 K., 4. Chojnik 8 K., 5. Dąbrówka tuch. 4 K., 6. Dąbrówka inf. 8 K., 7. Domacyny 2 K., 8. Dyczków 8 K., 9. Gromnik 8 K., 10. Jurków 8 K., 11. Janowice 8 K., 12. Jastrząbka nowa 8 K., 13. Jodłówka szcep. 8 K., 14. Jaworsko 8 K., 15. Krzyż 8 K., 16. Kielanowice 4 K., 17. Kobierzyn 8 K., 18. Koszyce małe 8 K., 19. Lichwin 4 K., 20. Łękawica 8 K., 21. Lisia góra 8 K., 22. Łukowa 8 K., 23. Meszna opacka 12 K., 24. Meszna szlach. 8 K., 25. Mikołajowice 8 K., 26. Pleśnia 8 K., 27. Poręba radna 8 K., 28. Rzędzin 8 K., 29. Rzychowa 7 K., 30. Siedliska 8 K., 31. Siemiechów 8 K., 32. Szywałd 8 K., 33. Świerczków 8 K., 34. Skrzyszów 8 K., 35. Tarnowiec 8 K., 36. Wierzchosławice 8 K., 37. Zbylitowska góra 8 K. Razem 281 K.

Tarnopol.

1. Bajkowce 8 K., 2. Borki 8 K., 3. Baworów 8 K., 4. Chodacków 8 K., 5. Cebrów 8 K., 6. Draganówka 8 K., 7. Dołżanka 16 K., 8. Isypowce 4 K., 9. Hrycowce 4 K., 10. Janówka 4 K., 11. Ładyczyn 8 K., 12. Łuka w. 8 K., 13. Łoszniów 8 K., 14. Mikulińce 8 K., 15. Ostrów 4 K., 16. Płotycz 8 K., 17. Poczapińce 8 K., 18. Petryków 8 K., 19. Smykowce 8 K., 20. Tarnopol I. 8 K., 21. Tarnopol II. 8 K., 22. Woła mazowiecka 8 K., 23. Zaścianka 8 K., 24. Zabójki 4 K., 25. Zagrobela 8 K. Razem 188 K.

Tłumacz.

1. Chocimierz 8 K., 2. Głębocka 3 K., 3. Jackówka 8 K., 4. Hostów 4 K., 5. Jezierzany 8 K., 6. Niżniów 8 K., 7. Pszeniczniki 8 K., 8. Ottynia 8 K., 9. Lackie szlach. 4 K., 10. Tłumacz 8 K. Razem 67 K.

Trembowla.

1. Boryczówka 8 K., 2. Janów 8 K., 3. Iwanówka 8 K., 4. Kobyłowloki 8 K., 5. Laskowce 8 K., 6. Strusów 8 K., 7. Sady tremb. 4

K., 8. Trembowla 8 K., 9. Waiwaryńce 8 K. Razem 68 K.

Wadowice.

1. Bołęcina 8 K., 2. Baćkowice 8 K., 3. Benczyn 8 K., 4. Baczyna 8 K., 5. Choczniak 8 K., 6. Frydrychowice 20 K., 7. Grodzisko 8 K., 8. Gierałtówce 8 K., 9. Izdebnik 8 K., 10. Leńcze 8 K., 11. Łękawica 6 K., 12. Lanckorona 8 K., 13. Kalwarya Zebrzydowska 8 K., 14. Krzęcin 8 K., 15. Marcyporęba 8 K., 16. Ponikiew 8 K., 17. Przytkowice dolne 8 K., 18. Przytkowice górne 8 K., 19. Piotrowice 8 K., 20. Roczniny 8 K., 21. Ryczów 8 K., 22. Rzyki 8 K., 23. Sułkowice 8 K., 24. Stanisław dolny 8 K., 25. Targanica 8 K., 26. Targanica 2. 8 K., 27. Tłuczany 8 K., 28. Wieprz 8 K., 29. Wadowice 8 K., 30. Zator 8 K., 31. Zembrzyce 8 K., 32. Zakrzów 8 K., 33. Zebrzydowice 8 K., 34. Żygodowice 4 K. Razem 278 K.

Wieliczka.

1. Bogucice 8 K., 2. Biskupice 8 K., 3. Bilczyce 8 K., 4. Brzezowa 8 K., 5. Bieranów 16 K., 6. Gruszów 8 K., 7. Grajów 4 K., 8. Grabie 8 K., 9. Kobierzyn 8 K., 10. Krzesławice 8 K., 11. Libertów 8 K., 12. Łazany 3 K., 13. Miętniów 8 K., 14. Pawlikowice 8 K., 15. Rzeszotary 4 K., 16. Tyniec 8 K., 17. Węgrze 4 K., 18. Zakliczyn 8 K. Razem 135 K.

Zaleszczyki.

1. Zaleszczyki 16 K., 2. Różanówka 8 K., 3. Myszków 8 K. Razem 32 K.

Zbaraż.

1. Czahary zbaraskie 8 K., 2. Berezowica mała 8 K., 3. Maksymówka 8 K., 4. Medynia 3 K., 5. Zbaraż 8 K., 6. Jacowce 8 K., 7. Toki 8 K. Razem 51 K.

Zborów.

1. Jackowce 8 K.

Złoczów

1. Firlejówka 24 K., 2. Hucisko oleskie 16 K., 3. Jezierna 8 K., 4. Bogdanówka 8 K., 5. Kondratów 8 K., 6. Książce 8 K., 7. Nestorowce 8 K., 8. Olejów 8 K., 9. Petryce 8 K., 10. Skwarzawa 8 K., 11. Usznia 8 K., 12. Toustogłowy 8 K., 13. Wołczkowce 8 K., 14. Wicyń 16 K., 15. Woroniaki 4 K., 16. Zarwanica 2 K. Razem 150 K.

Żółkiew.

1. Przedrzemichy m. 4 K., 2. Glińsko 8 K., 3. Strzemień 8 K., 4. Stanisłówka 8 K., 5. Skwarzawa n. 4 K. Razem 32 K.

Żydaczów.

1. Obłaźnica 8 K., 2. Żyrawa 8 K., 3. Jajkowce 8 K., 4. Machliniec 8 K., 5. Wola obłaźnica 8 K., 6. Ruda Kochawina 8 K. Razem 48 K.

Żywiec.

1. Bładzonka 8 K., 2. Cisiec 8 K., 3. Cięcina 8 K., 4. Gilowice 8 K., 5. Juszczyzna 8 K., 6. Kamesznica 8 K., 7. Kocurów 8 K., 8. Korbielów

8 K., 9. Koleby 8 K., 10. Krzyżowa 16 K., 11. Lachowice 10 K., 12. Łodygowice 8 K., 13. Miłowska 8 K., 14. Moszczanica 8 K., 15. Ostre 8 K., 16. Pewel mała 8 K., 17. Pewel ślemieńska 8 K., 18. Pietrzykowie 4 K., 19. Radziechowy 8 K., 20. Rajcza 8 K., 21. Rycerka dolna 8 K., 22. Rychwałd 8 K., 23. Sopotnia m. 8 K., 24. Sporysz 8 K., 25. Swinna 8 K., 26. Sienna 16 K., 27. Trzebinia 8 K., 28. Wieprz 8 K., 29. Zabłocie 8 K., 30. Zabnica 8 K. Razem 254 K.

Ogółem z 75 powiatów od 1175 Kółek rolniczych wpłynęło: K. 9.243-45.

II. Stowarzyszenia i instytucje.

1. „Bazar“ Tow. handlowo-przemysłowe w Tarnobrzegu 8 K., 2. Bratnia Pomoc Jaworzno 8 K., 3. Cerkiewna Kramnica Wysocko 8 K., 4. Czytelnia akademicka 16 K., 5. Drukarnia udziałowa Lwów 20 K., 6. Dyrekcya Składnicy Kółka rolniczego Jasło 8 K., 7. Konwent OO. Cystersów Szczyrzyn 8 K., 8. Konwent OO. Dominikanów Bohorodczany 8 K., 9. Oddział Towarzystwa gospodarskiego Stryj 20 K., 10. Oddział Tow. gospod. Lwów 8 K., 11. Oddział Tow. gospod. Przemyśl 8 K., 12. Oddział Tow. gosp. Tarnopol 8 K., 13. Oddział Tow. gospod. Kołomyja 8 K., 14. Oddział Tow. gospod. Sokal 8 K., 15. Spółka agronomów Lwów 16 K., 16. Spółka magazynowa Bochnia 8 K., 17. Spółka handlowa Dębica 30 K., 18. Spółka spożywcza parafialna Oświęcim 25 K., 19. Towarzystwo rolnicze okręgowe Nowy Sącz 8 K., 20. Tow. rol. okręgowe Ropczyce 8 K., 21. Tow. peda-

gogiczne Przemyśl 8 K., 22. Towarz. handlowe w Birczy 8 K., 23. Tow. politechniczne Lwów 8 K., 24. Tow. dla przemysłu chemicznego Lwów 8 K., 25. Tow. handlowe Dębica 20 K., 26. Wydział Rady powiatowej Brody 8 K., 27. Wydział Rady powiatowej Brzeżany 16 K., 28. Wydział Rady pow. Grybów 8 K., 29. Wydział Rady pow. Horodenka 8 K., 30. Wydział Rady pow. Jasło 8 K., 31. Wydział Rady pow. Kraków 8 K., 32. Wydział Rady pow. Mościska 8 K., 33. Wydział Rady pow. Ropczyce 8 K., 34. Wydział Rady pow. Tarnopol 8 K., 35. Wydział Rady pow. Wadowice 8 K., 36. Wydział Rady pow. Żydaczów 16 K., 37. Wydział Rady pow. Kossów 8 K., 38. Wydział Rady pow. Przemysłany 20 K., 39. Związek Stowarzyszeń zarob.-gosp. Lwów 20 K., 40. Zakład rodziny Maryi w Łomnej 8 K., 41. Zakład fundacyi Sadowskiego Czortków 8 K., 42. Zakład OO. Dominikanów w Żółkwi 16 K.

Razem 41 stowarzyszeń i instytucji złożyło: 475 K.

III. Osoby prywatne.

1. Abrahamowiczowa Antonina, Lwów 8 K., 2. Adamski Telesfor Lwów 8 K., 3. M. Astel Przemyśl 8 K., 4. Michał Adamek Pewel w. 16 K., 5. Ks. Ignacy Antoniewski, Izdebki 8 K., 6. Babicz Franciszek, kapitan Przemyśl 8 K., 7. Bartmański J., Spas 16 K., 8. Bernadzikowski Szymon dr. Lwów 8 K., 9. Biela Wojciech, Ostrów 4 K., 10. Brunicki Adolf, br. Lubień 8 K., 11. Brunicki Julian, br. Podhorce 8 K., 12. Bykowski Julian Lwów 8 K., 13. Stanisław Brach Staszówka 8 K., 14. Ks. Jan Bobula, Stopnica król. 8 K., 15. Ks. Julian Bielski, junior, Drohobycz 8 K., 16. Prof. Gustaw Bizanz, Lwów 8 K., 17. Helena Bohusiewicz, Lwów 8 K., 18. Bogumił Bieńkowski, Lwów 20 K., 19. Ciechulski Bronisław, Zbydniów 8 K., 20. Cieńska Florentyna, Jabłonów 8 K., 21. Czartoryski Adam, książę, Sieniawa 24 K., 22. Czaykowski Włodzimierz, Pietniczany 8 K., 23. Czerwiński

Stanisław, Gaik 8 K., 24. Ks. Wincenty Czyżewski, Sokolniki 8 K., 25. Jan Cwykiel, Nieglowice 8 K., 26. Kazimierz Chodziński, Lwów 8 K., 27. Prof. Teofil Ciesielski, Lwów 8 K., 28. Dobrowolski Władysław ks. Nowe Rybie 8 K., 29. Dolański Stanisław, Baranów 8 K., 30. Dolański Henryk, Radłów 8 K., 31. Drużbacki Feliks, dr., Prałkowce 8 K., 32. Dutkiewicz Stanisław, ks., dr., Tarnów 4 K., 33. Dunikowski A., Łososina 8 K., 34. Dzierżanowski Antoni, Zielona 8 K., 35. Antoni Dumański, Ostapie 8 K., 36. Dr. Mieczysław Dalkiewicz, Lwów 8 K., 37. Alfred Doschot, Pałachicze 8 K., 38. Wojciech Dudek, Obydów 8 K., 39. Karol Franz 8 K., 40. Garczyński Franciszek, Lwów 8 K., 41. Gebauer Antoni, Żywiec 8 K., 42. Głowiński A. kan., ks., Chorostków 8 K., 43. Gołuchowski A. hr., Husiatyn 8 K., 44. Grabski Stanisław, dr. Lwów 8 K., 45. Groblewski Henryk, Szymbark 8 K., 46. Stanisław Gromnicki,

Oleksińce 8 K., 47. Józef Gwiżdż, Biezdzedza 12 K., 48. Huppental K., Lwów 16 K., 49. Konst. Jasiński, Lwów 8 K., 50. Jampolski Kazimierz, Łowcza 8 K., 51. Romuald Jarosik, Ofinów 8 K., 52. Ks. Władysław Jelonek, Czernichów 8 K., 53. Iżyk Jan, Podhajczyki 8 K., 54. Kaszubski Wacław, Domaradz 16 K., 55. Kępiński Władysław, Moszczanica 8 K., 56. Kopyciński Adam, ks. dr. Gawłuszowice 8 K., 56. Korzeny Leopold, Brzozdowce 8 K., 58. Kraiński Wincenty dr. Perespa 8 K., 59. Krawczyński Józef, N. Sącz 8 K., 60. Kruppa Juliusz, Moszczany 8 K., 61. Kudelka Tadeusz dr., Lwów 8 K., 62. J. Krakowski, Jagielnica 8 K., 63. Władysław Kopecki, Jarosław 8K., 64. Ks. Mikołaj Kulczycki, Tadanie 8 K., 65. Ks. Koliński, Krośno 8 K., 66. Edmund Krzena 8 K., 67. Michał Kuć, Buków 4 K., 68. Ignacy Kasiński, Mielec 8 K., 69. Roman Kula, Plebanówka 8 K., 70. Józef Kitayczyk, Boryczówka 8 K., 71. Ks. Prałat Lenkiewicz, Lwów 8 K., 72. Henryk Lubomierz Tretter 8 K., 73. Łonicki Ludwik, Przemyśl 8 K., 74. Michał Łojek, Jasienica 16 K., 75. Madeyski J., Parchacz 8 K., 76. Majerski Stan. Lwów 8 K., 77. Maurizio Edward, Strzelece wielkie 8 K., 78. Morozowicz Szymon, Jagielnica 8 K., 79. Ks. Miętus Maciej, Lubzina 8 K., 80. Münter Alfred Nadycze 8 K., 81. Stanisław Macudzyński, Kopaliny 8 K., 82. Ks. Michał Miksa, Kaczyka 8 K., 83. Mirocha Franciszek, Stronie 8 K., 84. Stanisław Malik, Posada Jaćm. górna 8 K., 85. Dr. Moskwa, Dąbrowa 8 K., 86. Dyr. Włodzimierz Malczewski, Lwów 8 K., 87. Teodor Nakoneczny, Środopole 8 K., 88. Obertyński K., Stronibaby 8 K., 89. Ollender Ludwik ks. kan., Lwów 8 K., 90. Ożarowski Adam, Borynicze 8 K., 41. Leopold Olszewski, Sucha 16 K., 92. Jan Opieński, Lwów 8 K., 93. Pawlik Stanisław dr., Dublany 8 K., 94. Pawlikowski Jan dr., Lwów 20 K., 95. Henryk Potworowski, Stanisławów 8 K., 96. Dr. Celestyn Podlewski, Tarnopol 8 K., 97. Pilat Tadeusz 8 K., 98. Potulicki Franciszek hr., Żmigród 8 K., 99. Potocki Antoni hr., Olsza 8 K., 100. Potocki Tadeusz, Uhryń 8 K., 101. Pelczar Józef, ks. bisk., Przemyśl 8 K., 102. Pilatowski Bolesław, Dubie 8 K., 103. Podlewski Leon, Czernichów mazowiecki 8 K., 104. Prof. Bronisław Pawlewski 8 K., 105. Józef Pomytłarz, Brzeszcze 8 K., 106. Rodakiewicz August dr., Lwów 10 K., 107. Rudkowski Jan, Lwów 8 K., 108. Rudnicki Szczęsny, ks. Wielowieś 8 K., 109. Rybicki Stanisław, Lwów 20 K., 110. Rylski Tomasz Lwów 8 K., 111. Satalecki Wincenty, Kraków 8

K., 112. Dr. Tadeusz Rutowski, Lwów 8 K., 113. Karol Ryngler, Żywiec 8 K., 114. Franciszek Rudolf, Romanówka 8 K., 115. Sawczyński Henryk, dr., Lwów 8 K., 116. Schnell Oskar, Firlejówka 8 K., 117. Scibor Franciszek, Ropczyce 8 K., 118. Siara Stanisław ks., Krasne 8 K., 119. Stojalowski Leszek, Święty Józef 8 K., 120. Świeżawski Antoni, Lwów 8 K., 121. Szostkiewicz Józef Feliks, Łukowiec 8 K., 122. Skąpski Jan, Brzezna 8 K., 123. Sienkiewicz Julian, Derżów 8 K., 124. Tadeusz Smarzewski, Lwów 8 K., 125. Dr. Karol Spannbauder, Sucha 8 K., 126. Ks. Karol Szałaśny 8 K., 127. M. Stupnicka, Ilów 8 K., 128. Piotr Siepak, Spytkowice 8 K., 129. Szumski, Borysław 8 K., 130. Władysław Serwatowski, Jezierzany 8 K., 131. Dr. Franciszek Stefczyk, Lwów 8 K., 132. Dr. Tadeusz Sołowij, Lwów 8 K., 133. Dr. Marcelli Ślepicki, Kraków 8 K., 134. Teodor Staff, Frysztak 8 K., 135. Skibniewski Aleksander, Hliboka 8 K., 136. Skibniewski Antoni, Ulicko 8 K., 137. Skibniewski Władysław, Balice 8 K., 138. Ślósarz Jan, dr., ks. 8 K., 139. Starek Jan, Wierzawice 8 K., 140. Stadnicki, hr., Krysowice 8 K., 141. Stańczak, ks., Wysocko 8 K., 142. Starzyński Tadeusz, Derewnia 8 K., 143. Steczkowski Jan, ks., dr., Lwów 8 K., 144. Sterkowicz Jan, dr., Nowy Sącz 8 K., 145. Szałaśny Karol, ks., Oświęcim 8 K., 146. Szczepański Piotr, Okniany 8 K., 147. Tarnawiecka Stanisława, Bykowce 8 K., 148. Tarnawski A., dr., Kossów 8 K., 149. Tarnowski Zdzisław, hr., Dziaków 8 K., 150. Tchórznicki W., Nadyby 8 K., 151. Torosiewicz Klemens, Rusiaków 8 K., 152. Turnau Adolf, Tyszkowice 8 K., 153. Turnau Genowefa, Urzejowice 8 K., 154. Urbański Jan, Niżniów 8 K., 155. Tomaszewski Jan, Michałówka 0.50 K., 156. Tabeau Wiktor, Kraków 8 K., 157. Turski Karol, Łuczyce 8 K., 158. Tyszkowski Andrzej, Żydatycze 8 K., 159. Ujejski Tomasz, Chlewiska 8 K., 160. Wajda Antoni, Przemyśl 8 K., 161. Ks. Władysław Stanisław, Wzdów 16 K., 162. Woroszyński Konstanty, Olesko 8 K., 163. Wesoliński Adam, Lwów 8 K., 164. Ks. Waligóra Józef, Komorowice 8 K., 165. Wągrowski Karol, Czortków 8 K., 166. Vivien Jan, dyr., Lwów 8 K., 167. Zabłocki Feliks, Lwów 8 K., 168. Zabierzański Jan, Pustków 10 K., 169. Zaleski Filip, Eks., Lwów 10 K., 170. Zaliwski Stanisław, Osowce 8 K., 171. Zbyszewski Kazimierz, Szkło 8 K., 172. Zgórski Adolf, dyr., Lwów 8 K., 173. Zeitleben Jan, Lwów 8 K., 174. Zieliński Adam, Majdan Zbydniowski 8 K.

Razem złożyło 174 osób prywatnych: 1490-50 K.

Skład obecny Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych.

Członkowie z wyboru.

1. Artur Zaremba Cielecki,	13. Dr. Pawlikowski Gwalbert Jan,
2. Adamski Telesfor,	14. Plezia Michał,
3. Babicz Jan,	15. Dr. Podlewski Celestyn,
4. Dr. Bernadzikowski Szymon,	16. Rylski Tomasz,
5. Bohaczek Maryan,	17. Ks. Siara Stanisław,
6. Dr. Dalkiewicz Mieczysław,	18. Hr. Skarbek Aleksander,
7. Dr. Dulęba Bronisław,	19. Sobek Jan,
8. Dr. Grabski Stanisław,	20. Dr. Stefczyk Franciszek,
9. Jaroszyński Maryan,	21. Tworek Michał,
10. Karaś Adam,	22. Wiącek Wojciech,
11. Malicki Mikołaj,	23. Wielgus Franciszek,
12. Dr. Miczyński Kazimierz,	24. Wójcik Franciszek.

Członkowie delegowani przez Władze i Instytucje.

1. Ks. Adam Wesoliński, delegat Konsystorza arch. obrz. rz. kat. Lwów,	10. Dr. Henryk Sawczyński, delegat Wydziału krajowego,
2. Ks. Ajtal Bilinkiewicz, delegat Konsystorza arch. obrz. gr. kat. Lwów,	11. Dr. Michał Kociuba, delegat Rady szkolnej krajowej,
3. Ks. Wiktor Piotrowicz, delegat Konsystorza arch. obrz. orm. Lwów,	12. Mieczysław Zaleski, delegat Rady szkolnej krajowej,
4. Ks. Władysław Jelonek, delegat Konsystorza bisk. obrz. rz. kat. Kraków,	13. Dr. Jan Rozwadowski, delegat c. k. Towarz. gospodarskiego,
5. Ks. Władysław Sarna, delegat Konsystorza bisk. obrz. rz. kat. Przemyśl,	14. Franciszek Biesiadecki, delegat c. k. Tow. gospodarskiego,
6. Ks. Hilary Pańkowski, delegat Konsystorza bisk. obrz. gr. kat. Przemyśl,	15. Dr. Józef Raczyński, delegat c. k. Towarz. rolniczego,
7. Ks. dr. Adam Kopyciński, delegat Konsyst. bisk. obrz. rz. kat. Tarnów,	16. Dr. Władysław Wróblewski, delegat c. k. Tow. rolniczego,
8. Ks. Aleksander Baczyński, delegat Konsyst. bisk. obrz. gr. kat. Stanisławów,	17. Włodzimierz Malczewski, delegat Towarz. Wzajemn. Ubez.
9. Dr. Tadeusz Pilat, delegat Wydziału kraj.	18. Wojciech Biechoński, delegat Związku stow. zar. i gosp.

Członkowie kooptowani.

1. Dr. Szczepan Mikołajski, Lwów,	4. Dr. Tadeusz Rylski, Lwów,
2. Dr. Tadeusz Kudelka, Lwów,	5. Dr. Ludwik Röhr, Lwów,
3. Dr. Jakób Tomalski, Lwów,	6. Stanisław Orski, Żurawno.

E) Wydział wykonawczy Towarzystwa.

1. Prezes: Artur Zaremba Cielecki,	3. Drugi wiceprezes: Maryan Jaroszyński,
2. Pierwszy wiceprezes: Dr. Bronisław Dulęba.	4. Sekretarz: Telesfor Adamski,
	5. Skarbnik: Tomasz Rylski.

Członkowie.

1. Dr. Szymon Bernadzikowski,	10. Dr. Jan Rozwadowski,
2. Franciszek Biesiadecki,	11. Dr. Henryk Sawczyński,
3. Dr. Mieczysław Dalkiewicz,	12. Dr. Władysław Wróblewski,
4. Dr. Stanisław Grabski,	13. Dr. Szczepan Mikołajski,
5. Mikołaj Malicki,	14. Dr. Tadeusz Kudelka,
6. Dr. Kazimierz Miczyński,	15. Dr. Jakób Tomalski,
7. Dr. Jan Gwalbert Pawlikowski,	16. Dr. Tadeusz Rylski,
8. Dr. Tadeusz Pilat,	17. Dr. Ludwik Röhr.
9. Dr. Józef Raczyński,	

Biuro Centralne Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych.

Skład z dniem 1. maja 1911.

Telesfor Adamski, dyrektor.

Dział ogólny.

Prowiński Włodzimierz,
Świeżawski Ludwik,
Kirchner Zdzisław,
Starschedel Eugeniusz,
Markowski Zdzisław,
Świeżawska Marya,
Honheiserowa Olga,
Wdowicka Marya,
Wilczyńska Marya,

Wójcikówna Zofia,
Daszkiewiczówna Ludwika,
Studzińska Wanda,
Mejbaumówna Jadwiga,
Kolarzowska Jadwiga,
Szuplakówna Rozalia,
Kozłowska Antonina,
Petrykiewiczówna Zofia,
Wacykówna Michalina.

Dział rolniczy.

Popławski Teodor, kierownik.

Błociszewski Leon, inspektor rolniczy,
Stamirowski Tadeusz, insp. roln.,
Małeczyński Stefan, insp. roln.,
Szczepański Jan, insp. roln.,
Zaremba Andrzej, insp. roln.,
Wąsowicz Władysław, insp. roln.,
Zawadzki Tadeusz, insp. roln.,

Haller Józef, insp. mleczarstwa.
Gautier Henryk, insp. roln.,
Wierzbicki Stanisław, inspektor sadownictwa.
Żochowski Antoni, urzędnik handlowy,
Izbiński Longin, urzędnik handlowy,
Magierowska Helena.

Dział handlowy.

Sadowski Stanisław, inspektor handlowy,
Sołtys Joachim, lustrator handlowy,
Przyborowski Norbert, lustrator handlowy,
Dzierża Stanisław, lustr. handl.,
Wojaczyński Zygmunt, lustr. handl.,
Postępski Mieczysław, kierownik Agencji
handlowej,
Czarnik Konrad,
Malicki Eryk,
Nowicki Waleryan,

Einbacher Jan,
Langer Bruno,
L'Étanche Jan,
Ryziński Mieczysław,
Krowicki Kazimierz,
Peliwo Franciszek,
Ryspler Olga,
Babiakówna Zofia,
Czerwińska Jadwiga,
Trzeciakowska Ludomira.

Dział buchalteryjny i kasowy.

Gałęziewicz Józef,
Pachulski Stanisław,

Grzesik Franciszek,
Reindłowa Marya,

Praktyczne kursa handlowe w Ciężkowicach.

Kwiatkowski Gustaw, kierownik kursów.

Skocki Kazimierz, kierownik praktyki handlowej.

Abłamowicz Konstanty.

Sekcja handlu materiałem rzeźnym.

Krogulski August,

Damm Mieczysław,
Łaszczyński Wacław.

Sprawy Obrony pożarnej.

Józef Sroka, instruktor, Ochotniczych Straży pożarnych Kółek rolniczych.
Zdzisław Markowski.

Sprawy pszczelnictwa.

Wojciech Mendychowski, instruktor pszczelnictwa.

G) Redakcja „Przewodnika Kółek Rolniczych“.

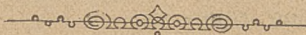
Adamski Telesfor, naczelny redaktor,
Stamirowski Tadeusz, odpowiedzialny redaktor i stały współpracownik działu roln.
Popławski Teodbr, stały współpracownik działu rolniczego,

Maleczyński Stefan, stały współpracownik działu rolniczego,
Błociszewski Leon, stały współpracownik działu rolniczego,
Wierzbicki Stanisław, stały współpracownik działu sadownictwa.

Ekspedycja:

Wdowicka Anna.

Komersówna Stefania.

B) Sprawy rolnicze.

Działalność rolnicza T. K. r. pozostawała pod bezpośrednim kierunkiem referenta rolniczego. Z mocy wyboru był nim już od roku 1907 prof. Dr. Kazimierz Miczyński, dyrektor Akademii rolniczej w Dublinach, a gdy przy wyborach nowego Zarządu głównego T. K. r. został do tego Zarządu wybranym, udało się go uprosić, aby godność i obowiązki referenta rolniczego zatrzymał nadal. W obec licznych jednak zawodowych obowiązków zażądał referent rolniczy pomocy, gdyż i akcja rolnicza coraz silniej rozwijająca się więcej czasu absorbuje. To też we wrześniu roku sprawozdawczego Wydział wykonawczy wybrał nową Komisję rolniczą, do której powołano prócz referenta do spraw ogólnie rolniczych na referenta spraw handlowo-rolniczych p. Adamskiego, na referenta spraw hodowlanych p. Dr. Dalkiewicza. Ponadto do Komisji tej wybrano na członków pp. Biesiadeckiego i Malickiego, a przystąpienie swoje do niej zgłosili pp. Radca dworu Dr. Pilat, i Dr. Raczyński. Przewodnictwo Komisji rolniczej przydzielono referentowi rolniczemu.

Pod takim naczelnem kierownictwem pracowało biuro tworzące Oddział rolniczy biur T. K. r.

W biurze tem pracowali:

1) Popławski Teodor, starszy inspektor rolniczy — jako kierownik biura. 2) Stamirowski Tadeusz, inspektor rolniczy, 3) Masior Jan, inspektor roln. 4) Małczyński Stefan, inspektor roln. (od 3. marca 1911 r.), 5) Szczepański Jan, inspektor roln. (od 1. lipca 1911 r.) 6) Zaremba Andrzej, inspektor roln. (od 1. sierpnia 1911 r.), 7) Błociszewski Leon, inspektor hodowli i mleczarstwa, 8) Wierzbicki Stanisław, instruktor sadownictwa, 9) Rędziejowski Stanisław, urzędnik handlowy (od 16. marca 1911 r.), 10) Jakubowska Aniela, manipulantka (do 15. lutego 1911 r.), 11) Magierowska Helena, urz. handlowa (od 6. marca 1911 r.).

W okresie sprawozdawczym wyjazdy służbowe wymienionych wyżej urzędników zajęły:

star. insp. Popławskiemu	1 dni
inspektorowi: Stamirowskiemu	49 "
" Masiorowi	127 "
" Małczyńskiemu (od 3/3)	116 "
" Szczepańskiemu (od 1/3)	80 "
" Zarembie (od 1/8)	42 "
" Błociszewskiemu	118 "
instruktorowi Wierzbickiemu	146 "

Przechodzimy do szczegółów działalności rolniczej.

I. Nauczanie żywym słowem, pismem i drukiem.

A) Kursa gospodarczo-weterynaryjne.

Kursa gospodarczo-weterynaryjne już od lat kilku zyskały sobie zupełne uznanie w kołach gospodarzy małorolnych i weszły w stały zakres czynności Towarzystwa Kółek rolniczych.

Zarządy powiatowe i Zarządy poszczególnych Kółek rolniczych coraz częściej odnoszą się do Zarządu głównego z żądaniem urządzenia kursu a ilość zgłoszeń była tak wielką, że tylko dzięki zwiększeniu liczby inspektorów rolniczych mógł Zarząd główny uwzględnić prawie wszystkie podania. To też w roku sprawozdawczym odbyło się znacznie więcej kursów, niż w latach poprzednich, i tak: gdy w roku 1910 było ich 7, to w roku 1911 więcej niż trzy razy tyle, bo 23.

Jako dowód, jak wielkiem uznaniem cieszą się kursa i jak wielkie jest zainteresowanie się nimi, posłużyć może ta okoliczność, że Zarządy powiatowe stale proszą o powtórzenie kursów, skoro w poprzednich latach w odnośnym powiecie kurs taki się odbył. Bardzo też często słyszy się na kursach zdanie, że „gdyby Zarząd główny T. K. r. nic więcej nie robił a tylko urządzał kursa, to już wypełniłby niemal w zupełności przyjęte na siebie zadania“.

Na ogólną liczbę 23 kursów odbyło się 21 w okresie od późnej jesieni do wiosny, 2 kursa zaś odbyły się w miesiącach maju i czerwcu. Każdy z kursów trwał 3 dni z wyjątkiem 4 kursów urządzonych w powiecie rzeszowskim i kursu

w Zakrzewcach (pow. tłumacki), które były 2 dniowe.

Program kursów zawierał następujące pouczenia:

Uprawa roli i nawożenie,
Siew i nasienie,
Uprawa okopowych,
Uprawa roślin pastewnych,
Uprawa łąk i pastwisk,
Znaczenie i zasady hodowli bydła rogatego,
Wychów cieląt,

Żywienie krów i zużytkowanie mleka, z szczególnym uwzględnieniem włościńskich Spółek mleczarskich,

Hodowla świń,
Pomoc przy porodach u krów,
Choroby poporodowe,
Pomoc w nagłych wypadkach,
Choroby zaraźliwe objęte ustawą.

Po każdym pouczeniu pozostawiano czas na dyskusję a w ostatnim dniu kursu po zakończeniu pouczeń odbywała się pogadanka zazwyczaj bardzo ożywna.

Prócz powyżej wymienionych pouczeń wprowadził Zarząd główny, począwszy od jesieni 1911 r. jeszcze jeden wykład a mianowicie o społeczno-gospodarczej działalności Kółek rolniczych. Celem tego wykładu jest dokładne obznajomienie słuchaczy z Towarzystwem Kółek rolniczych, z korzyściami jakie daje przynależność do Towarzystwa, nie mniej jednak z obowiązkami Kółkowców. Wprowadzanie tego wykładu w program kursów przyczynia się niepomniernie do szerzenia ruchu współdzielczego, daje impuls do zrzeseń, jak spółki mleczarskie i melioracyjne.

Kursa odbyły się:

I. w Pilźnie w dniach 2, 3 i 4 stycznia przy udziale 57 gospodarzy z 14 Kółek. Prócz stałych inspektorów rolniczych Zarządu głównego pp. Leona Błociszewskiego i Jana Masiora, pouczają na kursie tym z ramienia Zarządu głównego starszy lekarz weterynaryi p. Jan Skuciński z Rzeszowa, z ramienia zaś Zarządu powiatowego pouczali pp. Dr. Mikołaj hr. Rey, marszałek powiatu i prezes Towarzystwa okręgowego rolniczego; Tadeusz Borecki, dyrektor krajowej szkoły zimowej w Dulczówce; Edward Kamiński, administrator dóbr z Przyborowia.

II. w Gręboszowie, powiat Dąbrowa, w dniach 16, 17 i 18 stycznia przy udziale przeszło 200 słuchaczy z 10 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór, Skuciński.

Kurs w Gręboszowie był znakomicie zorganizowany dzięki staraniom miejscowych czynników, a w szczególności proboszcza gręboszowskiego Ks. Kanonika Halaka. Owocem, niejako namacalnym kursu jest zawiązanie krajowej Spółki mleczarskiej w Gręboszowie.

III. w Gorlicach w dniach 30, 31. stycznia i 1. lutego przy udziale 70 gospodarzy z 12 Kó-

łek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór i Skuciński.

IV. w Złoczowie w dniach 13, 14 i 15. lutego przy udziale 72 gospodarzy z 14 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór, Skuciński. Jak bardzo żywe zainteresowanie obudził kurs ten, dowodzi najlepiej, że pomimo mrozów, dochodzących do 25° C, słuchaczy nie ubywało, lecz owszem w ostatnim dniu kursu liczba ich doszła do 90.

V. w Trembowli w dniach 27, 28 lutego i 1 marca przy udziale 60 słuchaczy z 7 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór, Skuciński.

VI. w Czernelicy, powiat Horodenka w dniach 6, 7 i 8. marca przy udziale około 200 słuchaczy z 4 Kółek. Wykładali z ramienia Zarządu głównego pp. Masiór, Skuciński i instruktor sadowniczy Stanisław Wierzbicki. Prócz nich wykładali na kursie w Czernelicy dyrektor krajowej niższej szkoły rolniczej p. Józef Froń z Horodenki.

VII. w Dolinie w dniach 13, 14 i 15. marca przy udziale 65 słuchaczy z 5 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór, Skuciński.

VIII. w Zakrzewcach, powiat Tłumacz, w dniach 20 i 21. marca przy udziale bardzo słabym, gdyż tylko 26 słuchaczy z 6 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór, Skuciński a z ramienia Zarządu powiatowego instruktor sadowniczy p. A. Małecki z Kołomyi. Z powodu niedostatecznej liczby słuchaczy zakończono kurs w drugim dniu.

IX. w Cieszanowie w dniach 3, 4 i 5. kwietnia przy udziale 70 słuchaczy z 12 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór i Skuciński, Kurs był dobrze zorganizowany a zainteresowanie wielkie.

X. w Łączkach pow. Strzyżów w dniach 29, 30 i 31. maja przy udziale 80 słuchaczy z 5 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór i Skuciński. Udział słuchaczy z powodu zajęć w polu nie był jednakowo równy. Podana powyżej cyfra 80 słuchaczy jest przeciętną.

XI. w Babicach, pow. Przemyśl w dniach 6, 7, 8. czerwca przy udziale 30 słuchaczy z 4 Kółek. Wykładali pp. Błociszewski, Masiór i Skuciński. Kurs odbył się w czasie niekorzystnym, stąd słabszy stosunkowo udział.

XII. w Trzebownisku, pow. Rzeszów w dniach 25. i 26. października i

XIII. w Łukawcu górnym, pow. Rzeszów w dniach 27. i 28. października. W pierwszym z tych kursów brało udział 40 słuchaczy z 3 Kółek, w drugim zaś 65 także z 3 Kółek. Na obydwu kursach wykładali z ramienia Zarządu głównego inspektorowie pp. Błociszewski i Andrzej Zaremba oraz Skuciński, zaś z ramienia Zarządu powiatowego p. E. Zabłocki.

XIV. w Chmielniku, pow. Rzeszów w dniach 27. i 28. października i

XV. w Lubeni, pow. Rzeszów w dniach 29. i 30. października. W pierwszym z tych kur-

sów brało udział 120 słuchaczy z 2 Kótek, w drugim 70 słuchaczy także z 2 Kótek. Na obydwu kursach wykładali z ramienia Zarządu głównego inspektorowie pp. Masior i Maleczyński oraz p. Skuciński.

XVI. w Siemianówce pow. Lwów w dniach 6, 7, i 8. listopada przy udziale 24 słuchaczy wyłącznie z Siemianówki. Wykładali z ramienia Zarządu głównego inspektorowie pp. Błociszewski i Jan Szczepański oraz krajowy lekarz weterynaryi Dr. Mieczysław Dalkiewicz ze Lwowa. Słaby udział w kursie tłumaczy się pilnymi przedzimowymi robotami w polu, które nie dozwalały rolnikom uczestniczyć w kursie.

XVII. w Bachórcu powiat Przemyśl w dniach 6, 7, i 8. listopada przy udziale 75 słuchaczy z 2 Kótek. Wykładali pp. Masior, Maleczyński i Skuciński. Jakkolwiek zainteresowanie było wielkie to jednak żałować należy, że w Bachórcu nie było reprezentowanych więcej Kótek.

XVIII. w Tarnopolu w dniach 22, 23, i 24 listopada przy udziale 30 słuchaczy z 5 Kótek. Wykładali pp. Błociszewski, Szczepański i Skuciński.

XIX. w Czyszkach pow. Lwów w dniach 27, 28, i 29 listopada przy udziale 70 słuchaczy z 2 Kótek. Wykładali pp. Błociszewski, Szczepański, Dr. Dalkiewicz i Wierzbicki. Kurs w Czyszkach zaliczyć można do najlepiej udanych.

XX. w Niedźwiadzie, pow. Ropczyce w dniach 4, 5, i 6 grudnia przy udziale 70 słuchaczy z 6 Kótek. Wykładali pp. Masior, Maleczyński, Skuciński.

XXI. w Świętym Józefie, pow. Nadwórna w dniach 5, 6, i 7 grudnia przy udziale 45 słuchaczy z 2 Kótek. Wykładali pp. Błociszewski, Szczepański i asystent c. k. Akademii weter. lek. wet. p. Humbert Michelini.

W obec tego, że gmina Święty Józef jest bardzo wielka a gospodarstwo rolne przeważnie zaniedbane, należy uważać udział słuchaczy za bardzo niedostateczny.

XXII. w Mielcu w dniach 28, 29, i 30 grudnia przy udziale 60 słuchaczy z 8 Kótek. Wykładali pp. Masior, Maleczyński i Skuciński.

XXIII. w Dołhy wojniłowskiej w dniach 28, 29, i 30 grudnia przy udziale 47 słuchaczy z 6 Kótek. Wykładali pp. Błociszewski, Szczepański i Michelini.

Według powyższego zestawienia brało udział w kursach w roku 1911, 1642 gospodarzy Kółkowców z 132 Kótek rolniczych. Jest to wcale znaczny procent Kółkowców i Kótek.

B) Wykłady na Zgromadzeniach powiatowych i w Kótkach.

Jakkolwiek staraliśmy się według naszej możliwości i sił fachowych będących do dyspozycji, zadosyć uczynić żądaniem Zarządów powiatowych o delegowanie na Zgromadzenia powiatowe prelegentów fachowych, czy to z zakresu rolnictwa, czy hodowli, czy melioracji rolnych,

Bardzo pocieszającym jest też objawem, że w kursach uczestniczyły gospodynie. Boć przecież i one mogą nabyć dużo wiadomości na kursach, tembardziej, że przewagę mają wykłady z hodowli i weterynaryi a w małorolnem gospodarstwie zwykle chudoba na opiece gospodyni.

Udział kobiet był najznaczniejszy w Chmielniku, gdzie uczestniczyło na kursie 60 kobiet, dalej w Gręboszowie 50, w Bachórcu 30, w Dolinie 20 i t. d. Jedynie na kursach w Pilźnie, Siemianówce, Zakrzewcach i Tarnopolu kobiety nie brały żadnego udziału.

W obec tak znacznie zwiększonej liczby kursów przypadła na tych inspektorów rolniczych, którzy pouczali na kursach a już dawniej są przy Zarządzie głównym, praca bardzo znaczna. I tak p. Błociszewski wykladał na 17 kursach, p. Masior na 16. Z nowo przy Zarządzie głównym zatrudnionych inspektorów wykładali p. Maleczyński na 5 kursach, p. Szczepański również na 5 kursach, p. Zaremba na 2 kursach.

Kursa kilkudniowe nie mogą dać rolnikowi oczywiście ani całokształtu wiedzy, ani nawet gruntowniejszych podstaw naukowych. Nie jest to też ich zadaniem, gdyż powyższemu celowi mogłaby jedynie zadość uczynić systematyczna nauka szkolna poparta odpowiednią praktyką.

Pomimo tego spełniają kursa gospodarczo-weterynaryjne bardzo ważne zadania a doniosłość ich da się streścić w następujących głównych korzyściach dla rolników.

a) rolnik naucza się wystrzegać głównych błędów, jakie w gospodarstwie dotąd popełniał;

b) pozbywa się licznych przesądów, które zwłaszcza w hodowli i przy leczeniu chorego inwentarza są rozpowszechnione;

c) dowiadyuje się często po raz pierwszy w życiu, że rolnictwo i hodowla są wiedzą, którą przez naukę zdobyć sobie można. Stąd budzi się świadomość, że nauka ta jest potrzebną, że nabyć ją można w szkołach fachowych; obok tego zaś, że czytanie książek rolniczych i czasopism rolniczych jak „Przewodnika Kótek rolniczych“ i innych podobnych, jest rzeczą potrzebną i może przynieść rzeczywiście materialne korzyści;

d) rolnikowi otwierają się oczy na to, że praca Kółkowa współdzielcza jest niezbędnym i jednym z głównych warunków do poprawy jego doli. Z tego znowu wynika, że kursa przygotowują jak najlepiej teren do szerszych akcji współdzielczych.

Jednak nie możemy zataić, że sposób ten rozszerzania wiedzy fachowej uważamy za kosztowny a w stosunku do kosztów za mało owocny.

Ktokolwiek bierze udział w pracy naszych Towarzystw, a osobliwie pracy Kótek rolniczych, niejednokrotnie zapewne stwierdził, że na takich

Zjazdach powiatowych trudne jest stanowisko prelegenta, gdy zmuszony jest przemawiać do słuchaczy o bardzo nierównomiernym poziomie umysłowym.

Chcąc wedle możliwości wzbudzić zainteresowanie wszystkich, prelegent w swym wykładzie traktuje rzecz raz zbyt popularnie, to znowu zbyt naukowo. Przez to wykład nie ma jednolitego charakteru i nie przykuwa ani nie przekonywa słuchaczy.

Z wykładów tych tem mniej jest pożytku, że zwykle stawiane są na ostatni punkt porządku dziennego, albo też służą do wypełnienia luki podczas posiedzenia Komisji matki, lub Komisji skontrującej wybory Zarządów lub t. p. Otóż ten sposób rozszerzania wiedzy uważamy za chybiony i radzilibyśmy go jak najmniej używać. Niejednokrotnie jednak zmuszeni do tego jesteśmy na usilne nalegania Zarządów powiatowych, przeto i z tej części naszej działalności zdać sprawę uważamy za nasz obowiązek.

W roku sprawozdawczym na ogół nie wiele wykładów miano na Zgromadzeniach powiatowych wykładali tylko:

Insp. Stamirowski w Tarnopolu „O działalności rolniczej Kółek rolniczych“, w Samborze „O uprawie roślin pastewnych“ i „O umiejętności użyciu gleby“. Na Zgromadzeniach okręgowych w Dawidowie i Szczercu (pow. lwowskiego) „O działalności rolniczej Kółek rolniczych“.

Insp. Masior w Buczaczu „O wiosennych pracach na roli“, w Tarnobrzegu „O roślinach pastewnych, ich uprawie, znaczeniu dla gospodarstw małych“, w Brzozowie „O nawozach sztucznych i ich użyciu“, zaś na zebraniu okręgowym w Mikulicach „O uprawie ziemniaków“.

Insp. Maleczyński w Tarnowie wykladał „O użyciu nawozów sztucznych na wiosnę“, i „O uprawie pod okopowe“, a na zebraniu okręgowym w Manasterzu (pow. przeworski) mówił „O zasadach dobrej uprawy roli“.

Insp. Błociszewski na zgromadzeniu okręgowym w Starem siole, (pow. bóbrecki) wykladał „O użyciu nawozów sztucznych“, w Starej wsi (pow. brzozowski) „O drenowaniu“, w Cyszkach (pow. lwowskiego) „O umiejętności wychowie bydła, w Delejowie (pow. stanisławowskiego) „O racjonalnym żywieniu krów“. Prócz tego podczas zwiedzania mleczarni spółkowej w Wyżnianach (Przemyślany) wykladał „O hodowli i żywieniu bydła mlecznego“.

Bez porównania bardziej owocną pracą oświatową są wykłady po Kółkach rolniczych. Dlatego, gdyby tylko siły i czas dozwalały, chcielibyśmy ten system nauki wędrowniej w jak najszerszych rozmiarach stosować. Ma on swoje bardzo przykre strony dla prelegentów i niejednokrotnie wymaga prawdziwie apostołskiego zaparcia się siebie od wędrujących od wsi do wsi prelegentów. Jeżeli to jednak są ludzie, którzy

naszego rolnika znają, z bólami jego współczuć umieją, a zawodową swą wiedzę posiadają w całej pełni z teorii i praktyki, to sposób ten nauczania postawiony być powinien na pierwszym planie i na pierwszym miejscu.

W roku sprawozdawczym dzięki szczęśliwym okolicznościom mogliśmy znacznie wydatniej w tym kierunku pracować. I tak:

Insp. Stamirowski zwiedzał Kółka rolnicze: pow. lwowskiego, Sokolniki, gdzie mówił, „O polach doświadczalnych i ich znaczeniu dla rolników“, pow. przemysłańskiego: Sielnica, pow. złoczowskiego: Skwarzawa, Kniże, Woroniaki, Jelechowice, Usznia i Pietryce, pow. jasielskiego: Sądkowa i Brzeżówka, pow. dąbrowskiego: Karsy i Demblin, pow. stanisławowskiego: Delejów, Maryampol, Drohomirczany, Halicz i Wołczków, pow. brzeżańskiego: Płaucza mała, pow. buczackiego: Folwarki i Korościatyn, pow. tłumackiego: Tłumacz, Chorosno i Grabicz, pow. nadwórniańskiego: Bednarówka, pow. chrzanowskiego: Babice, pow. białskiego: Witkowice, pow. żywieckiego: Pietrzykowie, pow. wadowickiego: Stronie, Zembrzydowice i Brzeźnica, pow. krakowskiego: Nowa wieś szlachecka i Tonie, pow. tarnowskiego: Krzyż, oraz pow. dąbrowskiego: Radwan. W Kółkach tych badań stosunki, agitował w kierunku ulepszenia obchodzenia się z obornikiem w stajni, na gnojowni i w polu, oraz badał gnojownie zgłoszone do premiowania.

Insp. Masior zwiedził Kółka rolnicze pow. mościskiego: Strzelczyńska, przemyskiego: Ostrów, kolbuszowskiego: Przedbórz, pilzneńskiego: Wola brzostocka, wadowickiego: Wysoka, wielickiego: Brzezowa, w których wykladał o drenowaniu, pow. tarnobrzeckiego: Cygany i Żabno, gdzie zwiedził pola doświadczalne i wykladał na ten temat.

Następnie wraz z instruktorem sadownictwa p. Wierzbickim lustrował Kółka wymienione niżej, w których wykladał o społeczno-gospodarczej działalności Kółek rolniczych, w niektórych także o uprawie roślin pastewnych oraz hodowli, zmieniając treść i przedmiot wykładów według zauważonych w odnośnych gminach braków i potrzeb gospodarskich.

Zwiedzili oni następujące Kółka rolnicze: w pow. żywieckim: Rajcza, Milówka, Cisiec, Cięcina, Wieprz, Pietrzykowie, Pewel małą i Lachowice, w myślenickim: Osielec, Wieprzec, Juszczyne, Biała, Maków, Jachówkę, Grzechynię, w białskim: Rybarzowice, Szczyrk, Międzybrodzie lipnickie, Porąbkę, Dwory, Monowice, Włosieniec, Polankę wielką, Osiek, Witkowice.

Insp. Maleczyński zwiedził Kółka z pow. rawskiego: dwukrotnie, Magierów, Tarnoszyn, Niemirów, Szczercz, Beżec, pow. ropczyckiego: Pustków, Kozodrza, Borek wielki, Sędziszów, Nockowa, Gnojnica i Lutoryż, pow.

jasielskiego: Czeluśnica, pow. krośnieńskiego: Moderówka, pow. rzeszowskiego: Brzeźówka, pow. tarnowskiego: Rudna wielka, dalej powiatu strzyżowskiego: Wyżne, pow. przeworskiego: Pantalowice i Siennów, pow. kamioneckiego: Kamionka strumiłowa, Berbeki, Rudki, Obydów, Jasienicę polską, oraz Różankę pow. żółkiewskiego. Badał tam pola doświadczalne nawozowe z odmianami zbóż i ziemniaków, przyczem miewał odpowiednie wykłady.

Ponadto badał gnojownie zgłoszone do premiowania w Kółkach rolniczych: Kozodrza, Nockowa, (ropczyckie), Klecie (pilzneńskie), Warzyce, Brzeźówka, Rztoki, Wola dębowiecka (jasielskie), i miał odpowiednie do zauważonych braków wykłady.

Insp. Szczepański z tytułu reorganizacji Kółka rolniczego w Malechowie (pow. lwowski) miał tam wykład odpowiedni, ponadto wspólnie z poprzednim insp. Małczyńskim przeprowadzili komisyjne zbadanie gospodarstw zgłoszonych do premiowania, o czem będzie niżej.

Przy tej sposobności zwiedzili 61 Kółek rolniczych, których tu nie wymieniamy, z powodu szczupłości miejsca.

Insp. Zaremba przy takiejże okazji, jak wyżej, zwiedził 10 Kółek we wschodniej części kraju położonych. Ponadto wykladał tenże w Kółku rolniczym: Nowe miasto „O szkodnikach zbóżowych i walce z niemi“. W Rozwienicy (pow. jarosławski) „O siewie i nasieniu“, w Cieszacinku „O wiosennej uprawie roli“, w Sieniawie „O podniesieniu dochodów z gospodarstw“, w Zeniowie (pow. przemysłański) „O nawozach“. Badał dalej stosunki rolnicze, pola doświadczalne

z odmianami i nawozami w Kółkach rolniczych: Krysowice (pow. mościskiego), Mikulice, Ostrów, Pantalowice, Ręczyna, Siedlecza, Sietesz, Grząska, Gać, Zarzeczce (pow. przeworskiego i jarosławskiego). Badał gnojownie zgłoszone do premiowania w Kółkach rolniczych: Wyżne, (pow. rzeszowski) Lubla (strzyżowski), Podleszany (mielecki), Machów i Gorzyce (tarnobrzeski).

Insp. Błociszewski omawiał sprawy mleczarń spółkowych w Kółkach rolniczych: Łęki dolne (Pilzno), Jurków (Brzesko), Lipniki (Mościska), oraz w Łańcucie, o czem zresztą mowa będzie przy spółkach mleczarskich. Prócz tego zwiedził Kółka rolnicze w Białym Kamieniu (Złoczów), gdzie badał gnojownię zgłoszoną do premiowania.

Aczkolwiek przy odnośnych działach wzmianka będzie zrobioną o tem, wspomnieć jeszcze musimy o wykładach inspektorów rolniczych na kursach gospodarstwa domowego dla gospodyń. Mianowicie, w roku sprawozdawczym wykladał:

Insp. Błociszewski	w Starej wsi	przez dni 6
tenże	w Delejowie	„ „ 6
Insp. Masior	w Krasiczynie	„ „ 7
tenże	w Starej wsi	„ „ 5
Insp. Szczepański	w Odrzykoniu	„ „ 6
Insp. Zaremba	w Mikulicach	„ „ 7

Na kursie ziemianek w Starej wsi wykladał insp. Błociszewski w czasie od 3 do 7. maja i od 8. do 11. czerwca hodowlę, gospodarke społeczną i kooperatywy.

Wykłady podczas wycieczek rolniczych omówione są przy tym dziale sprawozdania.

C) Druki i pisma.

Działalność nasza dydaktyczna nie zamyka się w nauczaniu żywym słowem na kursach i wykładach. Ważną częścią składową tej działalności, może nie najważniejszą, ale bezsprzecznie na najszersze masy działającą jest nauczanie drukiem. Do tego celu służą organ Towarzystwa K. r. „Przewodnik Kółek rolniczych“, Kalendarz Kółek rolniczych“ i „Wydawnictwa Towarzystwa“.

W roku sprawozdawczym, w „Przewodniku“ zamieściliśmy 81 artykułów i obszerniejszych głosów ze wsi, i 60 drobniejszych rad i wskazówek, w tem 36 artykułów i głosów ze wsi, oraz 36 rad treści rolniczej, a 26 artykułów i 4 głosy ze wsi oraz 24 rad treści hodowlanej. Ponadto zamieszczaliśmy obszerne artykuły treści weterynaryjnej, oraz traktujące o mleczarstwie.

Wśród artykułów hodowlanych na wyróżnienie zasługują »Przyczynki do chowu bydła« pióra p. L. Błociszewskiego, które po ukończeniu zamierzamy wydać oddzielnie jako cenne wskazówki dla małych hodowców.

W „Kalendarzu Kółek rolniczych“ na rok 1912-ty zamieściliśmy kilka cennych prac dotyczących gospodarstwa małego rolnika, że tylko wspominać „Jak zaradzić drożyznie“ pióra J. Turnaua, „Ratowanie zwierząt“ Dr. M. Dalkiewiczza, „W walce z biedą“ i „Jak możemy zwiększyć dochody z nierogacizny“ L. Błociszewskiego, oraz „Rola, jej rodzaje i właściwości“ J. Masiora.

Przewodnik K. r. rozchodzi się w 5000 egzemplarzy, Kalendarz Kółka rolniczego w 10.000 egz., gdy uwzględnimy, że prócz tego cenniejsze artykuły odbija się jako osobne wydawnictwa, które rozchodzą się w znacznej ilości egzemplarzy, możemy śmiało powiedzieć, że działalność nasza dydaktyczna przy pomocy druku, bardzo poważne miejsce wśród naszej działalności zajmuje.

Dodać tu jeszcze musimy, że i kolportaż książek fachowych innego pochodzenia a także i wydawnictw własnych prowadzony przy akcji

kursów gospodarczo-weterynaryjnych wcale nie-poślednie miejsce zajmuje.

W roku sprawozdawczym rozsprzedano w ten sposób różnych książek fachowych za K. 946.—

Działalność nasza dydaktyczna za pomocą pism nie jest tak uchwytyną. Moglibyśmy wprawdzie podać ilość pism załatwionych w Oddziale rolniczym, ale wobec tego, że między niemi jest bardzo znaczna ilość dotycząca spraw handlowego pośrednictwa, nie da to żadnego obrazu dzia-

łalności naszej w tym kierunku. Zaznaczyć jednak wypada, że działalność ta jest bardzo znaczną, że ludność zrzeszona w Kółkach z wielkiem zaufaniem (opartem na doświadczeniu z lat ubiegłych) zwraca się o poradę listowną, którą też zawsze w możliwie krótkim czasie otrzymuje, często zaś odwrotnie tego samego lub następnego dnia. Szybkość w załatwianiu takich spraw w myśl zasady „dwukrotnie darzy, kto śpieszy z darem“ — jest kierownicą w naszym działaniu.

D) Konkursowe prace pisemne.

Od roku 1904 począwszy, corocznie w „Przewodniku Kółek Rolniczych“ podajemy członkom Towarzystwa rozmaite tematy do opracowania z różnych dziedzin gospodarstwa rolnego jak np. z rolnictwa, z hodowli bydła i świń, ze sadownictwa, warzywnictwa, pszczelnictwa, rachunkowości gospodarczej i t. p. Wychodzimy przy tem z tego założenia, że w pracy kółkowej, jakakolwiek ona jest, czy to fizycznej czy to umysłowej, powinny brać udział możliwie najszersze koła członków wedle swoich sił i zdolności w interesie samego Towarzystwa, a więc ogółu członków a także i w interesie każdego członka.

Ten sposób wciągania członków do wspólnej pracy kółkowej ma bez wątpienia nie byle jakie znaczenie, gdyż nie tylko powiększa szeregi umysłowych pracowników, ale doskonali ich, zmuszając poprostu bystrzejsze i światlejsze jednostki rolników do krytycznego przemyślenia i roztrząsania poznanych i w praktyce stosowanych nauk; ogół natomiast członków zalewałając do śledzenia i rozpatrywania takiej pracy.

To też płynąć stąd korzyści różnora-kie dla samych pracowników i dla reszty członków. Po pierwsze stąd — że tamci otrzymują za dobre prace stosowne nagrody pieniężne; powtórę stąd, że zdobycze rolniczej wiedzy doświadczałnej rozpowszechniają się łatwo, i to we formie nader przystępnej nawet dla mało oświeconych — że więc nie pozostają własnością jednego lub kilku, lecz stają się własnością ogółu.

Dalszą bardzo ważną korzyścią płynącą z tej pracy dla ogółu i dla każdego kółkowca z osobna, jest budzenie i utrwalanie myśli współdzielczej przez to, że każdy piszący pracownik, oddając swoje trafne myśli na pożytek ogółu członków, otrzymuje w zamian za to od tego ogółu we formie nagrody pieniężnej, przyznanej przez Zarząd Towarzystwa, także korzyść — i to nawet materialną obok niezaprzeczonej korzyści moralnej, płynącej ze świadomości i wewnętrzznego zadowolenia, że wypełnił obowiązek obywatelski.

Nadto prace te są dla nas częstokroć bardzo ważną wskazówką, prostującą lub udoskonalającą sposoby pracy w Towarzystwie Kółek rolniczych; są częstokroć bodźcem do uzupełnienia bardzo pilnych i ważnych zadań; są powodem do ro-

bienia nadzwyczaj trafnych spostrzeżeń, budzących albo zadowolenie albo troskę albo obawę.

To też doborem coraz to nowych, do poziomu wiedzy rolniczej ogółu zastosowanych tematów, zamierzamy sondować coraz głębiej wiedzę i postęp rolniczy członków Towarzystwa.

W N-rze 3 „Przewodnika Kółek rolniczych“ z 20. stycznia 1911 r. ogłosiliśmy (10) dziesięć tematów, a między nimi (4) cztery ściśle rolnicze, po jednym z dziedziny sadownictwa i pasiecznictwa, (4) cztery znowu z dziedziny hodowli bydła i świń.

Prac nadesłano ogółem 59, między którymi znajduje się (6) sześć zupełnie nieodpowiednich, (3) trzy zaś odrzucono jako plagiaty lub kompilacje. Z pozostałych (50) pięćdziesięciu prac nie wszystkie mogły otrzymać nagrodę. Nagrody pieniężne od 10—25 K przyznano tylko (30) trzydziestu pracom, z pomiędzy których nadto kilka drukowano w „Przewodniku Kółek Rolniczych“, jako „głosy ze wsi“.

Szczegółowe zestawienie jest następujące:

Temat I. *Czy stosujemy w naszych gospodarstwach orkę zimową i natychmiastowe pokładanie ściernisk? Jakie nam to daje korzyści co do poprawy roli i co do wydajności ziemniaków?* Prac nadesłano 22. Nagród przyznano 10 i to pp. Jędrzejowi Plucie z Jawornika polskiego 25 K.; Janowi Wojsowi z Wielogłów, Janowi Czarnikowi z Wiercan, Franciszkowi Głowce z Wulki turebskiej, Stanisławowi Prokuskiemu z Głobikówki, po 15— K., Wojciechowi Wojtaszkowi z Głobikówki, Janowi Stokłosie z Poznachowic dolnych, Stanisławowi Szlachcie ze Świątnik dolnych i Michałowi Chłopeckiemu po 10— K.

Temat II. *Jak się chronić przed wyradzeniem się zbóż?* Prac nadesłano 7. Nagród przyznano 4 i to pp. Michałowi Plezi z Turki k. Kołomyi i Józefowi Baranowi po 25— K. Józefowi Drogosiewi z Jastrzębi 15— K., Szymonowi Jasinowskiemu z Ceniawy 10— K.

Temat III. *Jaki panuje w naszych stronach zwyczaj co do zbioru, suszenia i przechowywania siana? Czy nie dałoby się w nim czego poprawić i czy nie było w tym kierunku jakich prób i z jakim skutkiem?* Nadesłano 1 pracę.

Temat IV. *Jak uprawiam rolę na spadzistych zboczach gór?* Prac nadesłano 3. Nagród przyznano 2 i to pp. Karolowi Jandule z Tuli-
głów 20— K., Michałowi Kąbajowi z Głobi-
kówki 10— K.

Temat V. *Jak mam urządzony ogród warzywny przy chacie, jakie uprawiam warzywa, czy ich używam na własny użytek, czy na sprzedaż i jakie mam z tego korzyści?* Pracę nadesłano jedną i przyznano za nią nagrodę p. Jankowi Jaśnikowskiemu 15— K.

Temat VI. *Jak mam urządzoną pasiekę, w jakich ulach, gdzie ją zimuję, czy mam z pasieki korzyść?* Prac nadesłano 11. Nagród przyznano 5 i to pp. Janowi Duczkowskiemu z Siemianówki 25— K., Michałowi Gajewskiemu z Podhajczyk k. Kołomyji i Stanisławowi Tomkiewiczowi ze Starej wsi po 20— K., Józefowi Krzywemu z Łoni i W. Mendychowskiemu z Siemianówki po 15— K.

Temat VII. *Jak postępuję przy hodowli bydła i świń, by mi się zdrowo chowały?* Nade-

ślano 4 prace. Nagród przyznano 2 i to pp. Janowi Wołowcowi z Głobikówki 20— K., Mikołajowi Woźniakowi z Rajkowiec 10— K.

Temat VIII. *Jak nauczyłem się najkorzystniej zużytkować w gospodarstwie mleko odtłuszczone i jak się z nim obchodzę?* Nadesłano jedną pracę i przyznano za nią nagrodę p. Józefowi Kopicowi z Komorowic.

Temat IX. *Jak opasam świnię?* Nadesłano jedną pracę.

Temat X. *Przedstaw na podstawie własnego doświadczenia, czy korzystniej dla małorolnego gospodarstwa utrzymywać lub wynajmować konia, czy też uprzęgać krowy?* Prac nadesłano 8. Nagród przyznano 5 i to pp. Leopoldowi Dąbrowieckiemu ze Sowiny 25— K., Antoniemu Lewowi z Handzlówki 20— K., Feli sowi Sosze z Łoniowych 15— K., Janowi Nikłowi z Wilkowic i Franciszkowi Huli z Nowej wsi szlacheckiej po 10— K.

E) Działalność nasza w kierunku Spótek i melioracyi.

1) Drenowanie pól.

Podobnie jak w ubiegłych latach, tak i w tym roku prowadziliśmy szeroką i gorliwą działalność w sprawie drenowania. Wychodząc z tego założenia, że wszelkie gospodarcze melioracje a w pierwszym rzędzie drenowanie tych pól, które tego wymagają, to bezwarunkowo podwalina lepszego i racjonalniejszego gospodarowania, działaliśmy w tym kierunku wszędzie, gdzie się nam tylko nadarzyła sposobność i to tak pismem jak i żywym słowem. Nie było więc żadnego gospodarstwo-weterynaryjnego kursu, nie było niemal żadnego wykładu, czy to na Zebraniach powiatowych czy też na zgromadzeniach poszczególnych Kółek, gdziebyśmy naszym „Kółkowcom“ nie przedstawiali wyczerpująco i dokładnie korzyści, jakie za sobą pociągają przeprowadzanie melioracyi, czy to ornych pól, czy też łąk i pastwisk. Równocześnie wyjaśnialiśmy jak znaczną pomoc i pod jakimi warunkami można dziś uzyskać ze strony rządu i kraju a nadto zwracaliśmy uwagę, by się z drenowaniem spieszo, bo pominąwszy straty, jakie się ponosi przez mniejsze zbiory, trudność w przeprowadzaniu dokładnej uprawy i t. p., to i subwencye przez rząd i kraj na ten cel przeznaczone wyczerpują się.

Nie wszędzie akcja nasza w tym kierunku trafiła na grunt podatny. Jeszcze dzisiaj bowiem mamy wielu takich rolników w kraju, którzy — co ze wstydem stwierdzić należy — do wszystkich „nowości“ już oddawna wypróbowanych i za dobre a nawet wprost konieczne uznanych, odnoszą się z nieufnością, bo tego „nie znają ich

dziad, ani pradziad, a jednak był gospodarzem“. Ci „wszyscy“ niedowiarkowie a raczej „zaccfańcy“ nie tylko, że nie chcą przeprowadzać tych melioracyi u siebie ale nadto i innych chętniejszych, bardziej postępowych odwodzą od zamiaru drenowania. Mimo jednak tylu naturalnych a więc tem samem trudnych do pokonania przeszkód, rok ten możemy zaliczyć do wcale wydatnych na polu drenowania.

Dzięki bowiem naszej akcji polecił Wydział krajowy swoim inżynierom opracowanie projektów dla następujących miejscowości a to:

- 1) Krzyż (pow. Tarnów);
- 2) Pietrzykowice (pow. Żywiec);
- 3) Zaczarnie (pow. Tarnów);
- 4) Wójtowa (pow. Gorlice);
- 5) Ostrów (pow. Przemyśl);
- 6) Osiek (pow. Oświęcim);
- 7) Stara wieś (pow. Brzozów);
- 8) Posada jaćmierska (pow. Sanok);

Nadto sporządziło Biuro melior. projekt osuszenia około 300 morgów łąk w Strzelczy-
skach i Radanicach pow. (mościski). Ze względu jednak na to, że koszta osuszenia tych łąk byłyby zbyt wysokie w stosunku do oczekiwanych korzyści, zawiadomił nas Wydział krajowy, że nie może wziąć pod rozwagę sprawy wyjed-
nania u Sejmu krajowego i u c. k. Ministerstwa rolnictwa zasiłków z funduszu krajowego i pań-
stwowego na pokrycie kosztów tej melioracyi. Dla dokładności nadmieniamy, że koszt osusze-
nia jednego morga łąki obliczono na 457 K.

Prócz tego udzielaliśmy wszystkich żądanych informacji a więc czy to w sprawie korzyści z drenowania, czy to w sposobie ujęcia względnie popchnięcia sprawy drenowania na właściwe tory, czy też przez bezpłatne udzielanie broszury „O drenowaniu“ oraz artykułów z naszego „Przewodnika Kółek rolniczych“, czy też przez przesyłanie wzorów podań. Pona dto w miarę potrzeby lub żądania wysyłaliśmy naszych inspektorów rolniczych do poszczególnych Kółek rolniczych, zwłaszcza tych, które zwróciły się do nas z prośbą o poradę, już to w sprawie dre-

nowania, już też w sprawie zawiązywania spółek drenarskich. W szczególności w tym kierunku działali nasi inspektorowie rolniczy: w Ostrowie (pow. Przemyśl), w Przedborzu (pow. Kolbuszowa), w Woli brzosteckiej (pow. Pilzno), w Wysokiej (pow. Wadowice), w Brzezowej (pow. Wieliczka), w Starej wsi (pow. Brzozów), a nadto w powiatach żywieckim, białskim, oświęcimskim i myślenickim.

Pism z poradami, wyjaśnieniami, wskazówkami i t. p. wysłaliśmy 48 w roku sprawozdawczym.

2) Spółki mleczarskie.

Akcyę naszą w sprawach Spółek mleczarskich podzielić można na dwa, na pozór odrębne kierunki, które mimoto w bardzo ścisłym ze sobą pozostają związku.

Pierwszy z nich to działalność nasza dydaktyczna na polu podniesienia hodowli wśród małych rolników, drugi to propaganda za zakładaniem Spółek mleczarskich. W pracy naszej przyjęliśmy zasadę, że jakkolwiek jednym z podstawowych warunków powodzenia mleczarń spółkowych jest dostateczna ilość dobrych mlecznych krów, to jednak i odwrotnie przyjmujemy, że założenie mleczarni spółkowej musi wpłynąć na podniesienie hodowli a przynajmniej wywołać usilne staranie się ze strony interesowanych rolników o nabycie, jeżeli nie wychowanie dobrych, mlecznych krów. Naturalnym rzeczą porządkiem, przedewszystkiem staramy się o zakładanie mleczarń spółkowych w takiej miejscowości, w której czy to w jednej, czy też w kilku blisko siebie położonych, zebrać się może 200 udziałów, przedstawiających 200 krów, jako warunek założenia Spółki mleczarskiej, wymagany przez Krajowe Biuro Patronatu, ale jeszcze więcej uważamy na to, czy w danej miejscowości Kółko rolnicze rozwija się dobrze, i czy między członkami tegoż są ludzie włożeni do pracy zbiorowej, współdzielczej. Materiał bowiem w ludziach bezsprzecznie więcej ma w tym względzie znaczenia aniżeli materiał w bydle, który, zapewne z pewnemi trudnościami, ale jest do nabycia możliwy.

Kierując się temi wytycznemi uważamy jako niezbędny warunek rozwoju mleczarń spółkowych przedewszystkiem jak najintensywniejszą pracę nad wyszkoleniem członków Kółek rolniczych w ideach i zasadach współdzielczych, a ponadto podjęcie akcji hodowlanej w szerszym aniżeli dotąd zakresie. Hołdując tej myśli, w roku sprawozdawczym staraliśmy się wykorzystać sytuację, która dzięki funduszom traktatowym dozwoliła nam zwiększyć stan inspektorów rolniczych, w następstwie czego mogliśmy jednemu z nich, p. Błociszewskiemu, oddać specjalnie sprawy hodowlane i mleczarskie. W skutek tego akcyę naszą w tych kierunkach mogła być wydatniej-

szą jak w innych latach. Stąd wynikło, że i w Przewodniku jak to już pod rubryką „Druki i pisma“ omówiliśmy, mogliśmy pomieścić więcej artykułów hodowlę traktujących, a przeważnie przez tegoż inspektora pisanych, a także i agitacją, względnie zakładaniem Spółek mleczarskich mogliśmy się wydatniej zająć.

Rzecz naturalna, że gdy mogliśmy zwiększyć ilość kursów gospodarczo-weterynaryjnych, w których działalność zbiorowa Kółek i hodowla słusznie im przynależne, poważne miejsce zajęły, działalność dydaktyczna nasza znacznie się ponad przeciętny poziom dotychczasowy wzniosła i co za tem idzie powinna odpowiednio owoce przynieść. Na razie stwierdzić musimy wielkie zainteresowanie się ludności, która ma możność zetknięcia się z prelegentami na kursach i po za niemi, sprawami hodowlanemi, a także sprawą spółkowych mleczarń.

Niepoślednie miejsce w tej działalności zajmują wykłady inspektorów rolniczych w zakresie hodowli o mleczarstwie wygłoszone na kursach dla gospodyń wiejskich w Delejowie, Krasiczynie, Mikulicach, Odrzykoniu i Starej wsi. Gdy hodowla w znacznej części a gospodarstwo nabiłowe w całości w ręku gospodyń pozostaje, nader cennem jest dokładne zaznajomienie tychże z temi sprawami, i oświetlenie ich pod zupełnie różnym od dotychczasowego kątem widzenia. Na oświecanie kobiet gospodyń w tych sprawach więcej znacznie liczyć należy jak na oświecenie gospodarzy, dlatego do tej części pracy znaczną wagę przykładamy.

Gdybyśmy chcieli poruszać wszystkie momenta naszej działalności, które mają punkta styczne z akcyą hodowlaną, musielibyśmy zbytnio rozszerzyć ramy tego sprawozdania. Stwierdzić jednak musimy, że jakkolwiek działalność nasza w tym kierunku była w roku sprawozdawczym znacznie intensywniejszą jak w latach poprzednich, to jednak w obec zadań, które leżą przed nami, wobec ogromnego znaczenia hodowli dla małych rolników, uważać ją musimy li tylko za przygotowawczą do przyszłej szerszej akcji, tak niezbędnej, jeżeli wszelkie usiłowania dotychczasowe nie mają iść na marne.

Przechodząc do ścisłej agitacji za mleczarniami spółkowemi, przypomnieć musimy artykuły o mleczarniach drukowane w Przewodniku, oraz w Kalendarzu Kółek rolniczych. Nie przeszły one bez echa, wywołały znaczne zainteresowanie i liczne pisemne zapytania. Po za tem, głównym terenem agitacji za mleczarniami były kursa gospodarzo-weterynaryjne, oraz kursa gospodyń wiejskich. Prócz tego sprawy mleczarni specjalnie omawiane były w miejscowościach: Łęki dolne (pow. Pilzno), Jurkowa (pow. Brzesko), Lipniki (pow. Mościska), Łañcut, oraz dwukrotnie Wyżniany (pow. Przemyślany).

Że propaganda nasza jest skuteczną, że zapatrywana nasze wyżej przytoczone na sprawę tę, są na słusznych przesłankach oparte, moglibyśmy stwierdzić chociażby tem, że na 90 założonych i pod Krajowy Patronat przyjętych Spółek mleczarskich, 66 założono w miejscowościach,

3) Melioracye łąk i pastwisk.

Przeszło dwanaście lat temu rozpoczęliśmy pracę nad poprawą łąk i pastwisk, uznając ich ogromną ważność dla naszego małorolnego gospodarza wogóle a przedewszystkiem dla krajowej hodowli bydła. Sprawozdania roczne są najlepszym świadectwem, jak postępowała nasza praca. Przeprowadzaniem prób z racjonalnem nawożeniem łąk i pastwisk sztucznymi nawozami, zachęceniem do osuszenia mokrych położeń, agitowaniem za umiejętną a korzystną konserwacją lepszych łąk i pastwisk — wyrwał Zarząd główny część włościan z dotychczasowej apatii i zniewolił ich do zastanowienia się nad tem poważnem zadaniem. Akcyja nasza naocznego przekonania o korzyściach, płynących z poprawy łąk i pastwisk, znalazła nie tylko uznanie i coraz szersze zastosowanie u włościan, ale wywołała także przewidziany oddźwięk w bratnich Towarzystwach rolniczych i w niektórych Radach powiatowych, które wzorem Towarzystwa Kółek rolniczych pragnęły zająć się również czynnie tą nadzwyczaj ważną sprawą gospodarstwa narodowego. Takie współdziałanie wszystkich powołanych czynników w kraju mogło sprawie samej tylko wyjść na dobre. Od roku 1906 rozwijają równoległą działalność c. k. Towarzystwo gospodarskie i c. k. Towarzystwo rolnicze. Prace jednakże nie postępowały zbyt raźnie, gdyż brak był funduszków na to wielkie dzieło, którego przeprowadzenie wymaga dziesiątek milionów koron i potrzebuje dziesiątek lat pracy.

Wydatniejsza pomoc dla tego działu kultury rolniczej nastąpiła z chwilą uchwalenia przez Radę państwa odszkodowania dla rolników za traktaty handlowe. Ze sum, przeznaczonych w ciągu dziewięciu lat dla Galicyi, przewidziane są z góry kwoty, jakie mają być użyte na poprawę łąk i pastwisk. Nie ulega wątpliwości, że

w których są już oddawna Kółka rolnicze. Stosuje się to zarówno do zachodniej i środkowej jak i do wschodniej części kraju. Ówych 24 nie opartych o Kółka rolnicze spółek mleczarskich są prawie wszystkie spółkami ruskiemi. Dobre wyniki naszej propagandy są też dla nas prawdziwą zachętą i bodźcem do nieustawiania w tej pracy, która nam będzie o wiele łatwiejszą w obecnych warunkach, wobec tego, że nie będzie ona pracą dorywczą, załatwianą tylko kiedyś niekiedy, przy sposobności, że się tak wyrazimy, lecz będzie mogła być prowadzoną systematycznie dzięki temu, że już osobna siła fachowa będzie przydzieloną do tej pracy. Liczymy też wiele na Krajowe biuro mleczarskie. Stanowisko życzliwe kierownictwa tegoż Biura i chętnie współdziałanie z nami oraz przyjęcie naszej pomocy, musi sprawie tylko do dobrego rozwoju dopomódz.

ruch na tem polu znacznie się ożywia, że wiele będzie można zrobić tymi funduszami, że jednakże wszystkiego się nimi nie dokona.

Jasną więc jest rzeczą, że Zarząd główny sprawy tej nigdy z oka spuścić nie może. Wobec jednak tego, że obecnie ujmuje Wydział krajowy całą akcyję poprawy łąk i pastwisk w jedną całość, rozporządzając na te cele znacznymi funduszami traktatowymi, musiał Zarząd główny nierozporządzający takimi funduszami, pozostawić praktyczną stronę tej nader ważnej sprawy, tak dobrze przez siebie zapoczątkowanej, poza ramami teraźniejszej swojej działalności.

Zatrzymaliśmy jedynie stronę teoretyczną w swych rękach, to jest pouczanie włościan przy każdej nadarżającej się sposobności o istocie, środkach i celach melioracyi pastwisk, tudzież agitowanie za jak najszybszem przystąpieniem do ich zmeliorowania.

Gminy, jak n. p. Czarna-Podbórz powiatu łańcuckiego, które pierwotnie rozpoczęły melioracye swoich pastwisk według planów, zatwierdzonych przez Zarząd główny i przy pomocy wydatnych jego zasiłków, obecnie oglądając się za wydatniejszą subwencyą ze strony Wydziału krajowego, stanęły w połowie robót melioracyjnych w przekonaniu, że pomoc Wydziału krajowego będzie tak wydatną, iż członkowie gminy z pomocą właśnie owych funduszków traktatowych będą mieli zmeliorowane pastwiska bez przyczynienia się w czemkolwiek ze swojej strony.

Obok teoretycznej akcyi na polu melioracyi istniejących pastwisk, rozwija Zarząd główny przez swoich inspektorów rolniczych skuteczną agitacyę za zakładaniem sztucznych pastwisk a także sztucznych łąk. Owocem tych naszych

usiłowań są coraz liczniejsze zgłoszenia o pouczanie w przedmiocie zakładania sztucznych pastwisk i nowych łąk tam, gdzie ich brak dotkliwie daje się odczuwać.

Mamy nadzieję, że, rozwijając w tym kierunku szeroką a skuteczną działalność, przyczynimy się znowu do polepszenia doli małego rolnika.

II. Nauczanie demonstracyjne.

A) Zbiorowe wycieczki rolnicze.

Ten tak prosty a znakomity środek nauczania, ułatwiający niepomnie głębsze zrozumienie posłyszanych lub wyczytanych nauk i pouczeń, ten środek, mogący bezpośrednio unaoczniać najbardziej każde wygłaszane pouczenie — jest — niestety — przez nasze Kółka rolnicze bardzo rzadko stosowany.

Trudno doprawdy wniknąć w przyczynę tego. Być może, że dużą rolę odgrywa tu siła przyzwyczajenia, niechęć do nowości itd. Być także może, że brak kierowników zawodowców na takich wycieczkach jest powodem tego biernego zachowania się ogółu Kółek.

A przecież właściwie powinno być wśród cieplej pory roku prawie każde pogodne popołudnie świąt i niedziel wyzyskane dla zbiorowych wycieczek, aby w przygodnie następującej się pogadance, omówić najróżnorodniejsze a ważne sprawy rolnicze.

Powodem tego dziwnego, jak wyżej wspomnieliśmy, zachowania się, będzie chyba brak chęci, zainteresowania i zastanowienia się po stronie Kółek rolniczych.

Jedynie tylko Kółka powiatu złoczowskiego wyróżniły się w tym roku sprawozdawczym od innych, urządzając w pierwszej połowie lipca sześć (6) takich wycieczek pod kierunkiem inspektora rolniczego, p. Tadeusza Stamirowskiego, we Woroniakach, Uszni, Jelechowicach, Kniażu, Skwarzawie i Pietryczach.

Powiat przemyski, który w poprzednim roku 1910 przodował w urządzaniu takich wycieczek, zorganizowawszy ich siedm dla jedenastu Kółek, doprowadził do skutku w roku sprawozdawczym tylko 4 wycieczki, a to w maju w Prałkowcach, w czerwcu w Niżankowicach i Kniażycach, a w lipcu w Nienadowej.

Wycieczki te prowadzili inspektorowie rolniczy Z. g. T. K. r. w Prałkowcach i Niżankowi-

cach: p. Stefan Maleczyński, w Kniażycach: p. Jan Masior, a w Nienadowej: p. Leon Błociszewski.

Także pod kierunkiem inspektora rolniczego, p. Stefana Maleczyńskiego, odbyły się jeszcze tylko dwie wycieczki rolnicze, a mianowicie w miesiącu maju w Rzemieniu powiatu mieleckiego, a w miesiącu lipcu w Dobrzechowie powiatu strzyżowskiego.

Żałować należy, że możemy tylko taką szczupłą liczbę dwunastu wycieczek rolniczych notować, zamiast ich liczyć na setki. Mamy jednak nadzieję, że w niedługim czasie członkowie Kółek zżyją się z tą myślą zbiorowych wycieczek i rozwiną w znakomity sposób ten wyborny środek pedagogiczny.

Nie możemy na tem miejscu, jakkolwiek należy to do sprawozdania Zarządów powiatowych Kółek rolniczych, pominąć milczeniem kilku jeszcze wycieczek rolniczych, urządzanych staraniem Zarządów powiatowych albo też miejscowych Kółek rolniczych.

Wymienić tu należy najpierw siedmiodniową wycieczkę Kółek rolniczych powiatu kołomyjskiego do Albigowy, Handzlówki i Krasnego z końcem lutego i początkiem marca 1911 roku. Następnie kilkudniową wycieczkę z powiatów pilzneńskiego, ropczyckiego i dąbrowskiego do Rybnej, Krakowa i Wieliczki. Dalej wycieczkę stu dziesięciu delegatów Kółek rolniczych powiatu rzeszowskiego do Boguchwały na pola dworskie; wreszcie wycieczkę czterdziestu uczestniczek kursu gospodyń wiejskich w Odrzykoniu do Jedlicza, celem zwiedzenia na obszarze dworskim zarodowej obory i chlewni.

O dwu wycieczkach powiatu gorlickiego i łańcuckiego do Częstochowy, Krakowa i Wieliczki, wspominać tu nie będziemy, ponieważ one nie miały żadnego charakteru rolniczego, lecz raczej pątniczny albo turystyczny.

B) Doświadczenia polne.

1) Z odmianami zbóż.

O pożyteczności tych doświadczeń, niema dwóch zdań. Pożyteczność ich jednak winna być dwustronna; z jednej powinny się przyczyniać do zachęcenia szerokich warstw ludności rolnej do uprawy innych szlachetnych odmian zbóż (i tę pożyteczność one posiadają w całej pełni), z drugiej jednak strony mają one wyszkolić ludność

w obowiązkowości, przyzwyczajając ją do tego, że w społeczeństwie nic niema za darmo. W tym kierunku właśnie nie znaleźliśmy pożądaných przez nas wyników, rzetelnego oddźwięku naszych usiłowań, zdążających w każdej naszej czynności do ideału uobywatelenia szerokich mas włościańskich.

Poczucie obowiązku, zaciągniętego wobec Towarzystwa przez członków Kółek, zgłaszających się do prób, zamiast zwiększać się, słabnie. Może być, że działają tu pewne silnie demoralizujące wpływy postronne, które podobnymi ścieżkami zdążają do innych celów pod pokrywką dbałości o ekonomiczny rozwój drobnego rolnictwa. Faktem jest, iż obowiązku nałożonego na członków, przystępujących do prób, a dobrowolnie przez nich przyjętego: częściowego zwrotu kosztów, poniesionych przez Towarzystwo na pola doświadczalne ze zbożami i nadesłania sprawozdania z wyników — w roku sprawozdawczym bardzo niedbale dopełniono. Mimo, że Towarzystwo urządza te próby prawie za darmo, członkowie zwrócili zaledwie 20% wydatków poniesionych przez Towarzystwo, a ponadto nie uważali za potrzebne spełnić drugiej części swej powinności, tj. nadesłać sprawozdań, do czego się zobowiązali.

Na podstawie tych sprawozdań możnaby wyprowadzić wnioski co do plenności poszczególnych odmian, ich odporności na niesprzyjające wpływy atmosferyczne, na choroby, szkodniki i t. p., wnioski, stanowiące o wyższości jednej odmiany nad drugą.

Doświadczenia polne mają praktyczne znaczenia nie tylko dla członków Tow. K. r., ale i dla ogółu ludności włościańskiej pracującej na roli. Więc też członkowie Kółek r. i z ogólnego punktu widzenia winni się do obowiązku tego poczuwać. Tymczasem w r. 1910/11 na 100 prób dokonanych z pszenicą, z których na zachodnie powiaty wypada 55 a na wschodnie 45, nadesłano tylko 56 sprawozdań (z zachodnich powiatów 30 ze wschodnich 26), podczas gdy w roku 1909/10 na 100 prób nadesłano sprawozdań 86.

Do doświadczeń z pszenicą użyto tych samych odmian, co w latach poprzednich, mianowicie „ostki mikulickiej“ Prażmowskiego i „gółki mikulickiej“.

Z nadesłanych sprawozdań wynika, że ostka silniej się krzewi i lepiej przetrzymuje zimę, ale łatwiej ulega śnieci, natomiast gółka okazała się oporniejszą na wyleganie, gdyż ma grubszą słomę, ale więcej podlega rdzy i niezmiarce. Wahania w poszczególnych zbiorach. okazują się znaczne, co zresztą jest rzeczą naturalną wobec bardzo różnorodnych gleb, stanowisk w płodozmianie, warunków uprawy, siły nawozowej i wpływów klimatycznych; pewna jednak choć bardzo nieznaczna przewyżka plonu ziarna i słomy przemawiałaby za ostką. Myszy tak w jednej jak i drugiej odmianie sprawiły znaczne szkody, zwłaszcza we wschodnich powiatach.

Prób z żytem wykonano 100, z których wypada na zachodnie powiaty 55 a na wschodnie 45.

Sprawozdań nadesłano 64 (34 i 30). W roku 1909/10 przy tej samej liczbie prób na-

desłano sprawozdań 90. Do prób użyto tych samych odmian, co w roku 1909/10. Mianowicie „polskiego grodkowickiego“ i „petkuskiego“. Z nadesłanych sprawozdań okazało się, że żyto „polskie“ lepiej się krzewi i lepiej przetrzymuje zimę. Zbiór ziarna i słomy wypadł w zachodnich powiatach na korzyść petkuskiego, a we wschodnich na korzyść polskiego. Żyto, podobnie jak pszenica, znacznie ucierpiało od myszy.

Prób z jęczmieniem ozimym dokonano 72. (w roku 1909/10—100), z których wypada na zachodnie powiaty 48 a na wschodnie 24. Zachodnie powiaty przysłały sprawozdań 23 a wschodnie 16, razem 39, wobec 70 z roku 1909/10.

Jęczmień ozimy na ogół nie odpowiedział w roku sprawozdawczym pomimo, że w jesieni rozwijał się dobrze, pomyślnie przezimował i okazał się opornym na wyleganie. Natomiast ziarno było cienkie i niepokupne, a przytem myszy a zwłaszcza ptaki, znacznie je uszkodziły.

Prób z jęczmieniem jarym dokonano 160 (w roku 1910—164), z których w zachodnich powiatach 79 a we wschodnich 81. Sprawozdań z zachodnich powiatów przysłano 60, a ze wschodnich 54, razem 114, wobec 120 przesłanych w roku 1909/10. Do prób użyto 3 odmian, mianowicie „Hannę“, „Bohemię“ i „Imperial“. Prób dokonano w ten sposób, że porównywano „Hannę“ z „Bohemią“ i „Hannę“ z „Imperialem“. Z prób tych okazało się, że „Hanna“ co do plenności równa się „Bohemii“, nato iast „Imperial“ zajął pierwsze miejsce pod względem plonu ziarna, a zwłaszcza słomy. Co do odporności na wyleganie, pierwsze miejsce zajęła „Bohemia“, drugie „Imperial“ a ostatnie „Hanna“ z powodu cienkiej słomy. Wszystkie odmiany ucierpiały w równym stopniu od suszy, na którą ogólnie użalano się. „Imperial“ najwięcej zarażony został głównią. Wahania w wysokości plonów na ogół okazały się mniejsze, niż w ozimych zbożach, co po części tłumaczyć sobie można jednakowem mniej więcej stanowiskiem płodozmiennem, po okopowych. Myszy znaczniejszych szkód nie sprawiły.

Z owsem dokonano prób 161, z których na zachodnie powiaty przypada 72 a na wschodzie 89 (w roku 1909/10—160). Sprawozdań przysłano z zachodnich powiatów 52 a ze wschodnich 62 razem 114 wobec 123 nadesłanych w roku 1909/10. Do prób użyto 4 odmian w ten sposób, że porównywano „Goldregen“ z „Ligowo“ i „Rychlik“ z „Abundance“. „Goldregen“ w porównaniu z „Ligowo“ okazał się znacznie plenniejszym tak w ziarnie jak i słomie i wytrzymałszy na suszę, natomiast łatwiej wylega „Abundance“ w porównaniu z „Rychlikiem“, przewyższył go plennością ziarna, ale mniej wyrasta w słomę i mniej odporny na wyleganie i na suszę.

2) Z roślinami pastewnymi.

Chcąc zachęcić włościan do rozszerzenia uprawy roślin pastewnych, jako czynnika wpływającego na podniesienie kultury i dochodowości gospodarstw włościańskich rozestaliśmy podobnie jak i lat poprzednich, zwłaszcza do miejscowości, w których rośliny te mniej lub wcale jeszcze nie były znane, lucerny francuskiej dla powiatów zachodnich 84 kg. a dla wschodnich 171, razem 255 kg., buraków półcukrowych „Vilmorina“ dla powiatów zachodnich 42 kg. a dla wschodnich 58 kg., razem 100 kg., marchwi pastewnej białej z zieloną główką dla pow. zachodnich 18½ kg. a dla wschodnich 21½, razem 40 kg., końskiego zębą dla pow. zachodnich 185 kg. a dla wschodnich 175 k. razem 360 kg. i seradeli dla pow. zachodnich 144 kg. i dla wschodnich 114 kg. razem 258 kg. Sprawozdań nadesłano:

z lucerną	z zachodn. pow.	15	ze wscłodn.	14
z burakami	„	„	20	„
z marchwią	„	„	11	„
z końskim zębem	„	„	12	„
z seradela	„	„	12	„

Ogółem sprawozdań nadesłano 137 (wobec 190 w r. 1909/10).

Ze sprawozdań tych wynika, że lucernę ogólnie bardzo chwalono, pomimo, że w zachodnich

powiatach susza znacznie ją uszkodziła. Nieudanie się jej w pewnych poszczególnych wypadkach przypisać częściowo należy niedość starannej uprawie, słabemu nawożeniu lub nieodpowiedniej glebie. Powszechnie ją przed zimą spasano, co dla lucerny jest nie dobre, ze względu na utłaczanie ziemi. Lucerna wzbudziła wśród członków żywe zainteresowanie.

Burakom półcukrowym ogólnie oddano pierwszeństwo w porównaniu z dawnymi odmianami Mamutów i ekendorfskich. Susza wywarła ujemny wpływ na wschody i rozwój buraków.

Uprawa na ogół była odpowiednia, jedynie przerwka w niektórych wypadkach była niewłaściwa, bo albo pozostawiano buraki zbyt gęsto jeden od drugiego, albo zbyt rzadko.

Marchew pastewną również chwalono, spotykamy się jednak w kilku wypadkach z narzekaniami na nieposzanowanie cudzej własności przez dzieci.

Koński ząb zachwalany był bardzo przez sprawozdawców z powodu, że daje dużo paszy, chętnie przez bydło spożywanej i wpływającej korzystnie na wydajność mleka.

Seradela z bardzo nielicznymi wyjątkami zawiodła, z powodu suszy bowiem mało gdzie powszodziła.

3) Z odmianami ziemniaków.

Urządzenie pól doświadczalnych z nowymi odmianami ziemniaków, zapoczątkowane przez Zarząd główny w r. 1906, znalazło u członków Kółek rolniczych nader szybko właściwą ocenę i uznanie. Podczas kiedy w pierwszym roku przestano na 80 polach doświadczalnych, wzrosła się liczba już w roku 1909 do 560, a w roku sprawozdawczym doszła do 630, jakkolwiek mogła być jeszcze wyższą, gdyby fundusze Towarzystwa na to pozwoliły, ponieważ zgłoszeń z całego kraju mieliśmy przeszło 1.200.

Te 630 pól doświadczalnych rozrzucono po kraju w ten sposób, że w 38 powiatach wschodniej połaci kraju rozmieszczono ich 365 czyli okragło 58% ogółu doświadczeń; natomiast w 28 powiatach zachodniej części 265 czyli okragło 42%.

Zasady przeprowadzenia w mowie będących prób doświadczalnych pozostały te same, co dawniej; polegały zaś na tem, że każdy członek Kółka rolniczego, przyjęty do przeprowadzania tychże prób, otrzymał od Zarządu głównego dwie odmiany po 50 kg., dodawał zaś z własnej, u siebie uprawianej odmiany, również 50 kg. Wszystkie te trzy odmiany sadił jednakowym sposobem, niekrajane, na jednym i tem samym polu o jednaki sile nawozowej i jednako uprawionem. Nadto obowiązany był przeprowadzający taką próbę, obrabiać całe pole doświadczalne

w jednakim czasie i w jednaki sposób, a przy zbiorze ziemniaków przeważać dokładnie każdą odmianę z osobna, zdać następnie dokładne sprawozdanie Zarządowi głównemu i wreszcie zwrócić część kosztów przesłanych sobie ziemniaków.

Do omawianych doświadczeń przeznaczyl Zarząd główny wypróbowane odmiany Gawronek, Świtez i prof. Woltman (poprawny), najlepsze tak pod względem plenności i smaku jak i pod względem odporności i wytrzymałości.

Doświadczeń, złożonych ze Świtezi i Gawronka, było 600; złożonych zaś z Gawronka i Woltmana, tylko 30 i to jedynie w powiecie lwowskim.

Rozmieszczenie doświadczeń przedstawia się według powiatów następująco:

We wschodniej połaci kraju: 1 Bóbrka. 2. Brzeżany. 3. Brzozów. 4. Buczac. 5. Cieszanów. 6. Czortków. 7. Dobromil. 8. Gródek Jagielloński. 9. Jaworów. 10. Jarosław. 11. Kamionka strumiłowa. 12. Kałusz. 13. Kołomyja. 14. Lwów. 15. Łańcut. 16. Mościska. 17. Nadwórna. 18. Podhajce. 19. Przemyśl. 20. Przemyślany. 21. Przeworsk. 22. Rudki. 23. Sambor. 24. Stary Sambor. 25. Stanisławów. 26. Sanok. 27. Sokal. 28. Skałat. 29. Tarnopol. 30. Tłumacz. 31. Trembowa. 32. Turka. 33. Zaleszczyki. 34. Zbaraż. 35. Zborów. 36. Złoczów. 37. Żółkiew. 38. Żydaczów.

W zachodniej połaci kraju: 1 Biała. 2. Bochnia. 3. Brzesko. 4. Chrzanów. 5. Dąbrowa. 6. Gorlice. 7. Grybów. 8. Jasło. 9. Kolbuszowa. 10. Kraków. 11. Krosno. 12. Limanowa. 13. Mielec. 14. Myślenice. 15. Nisko. 16. Nowy Sącz. 17. Nowy Targ. 18. Oświęcim. 19. Pilzno. 20. Podgórze. 21. Ropczyce. 22. Rzeszów. 23. Strzyżów. 24. Tarnobrzeg. 25. Tarnów. 26. Wadowice. 27. Wieliczka. 28. Żywiec.

Rok 1911 był dla uprawy ziemniaków bardzo niekorzystny z tego powodu, że dwie klęski nawiedziły kraj nasz: klęska nadmiernych deszczów i długotrwałych śnóg, a gdzieś tam w dodatku nawet grad, we wschodniej części kraju; klęska zaś posuchy i myszy w zachodniej jego części; w całym wreszcie prawie kraju klęska niespodziewanie wczesnego a silnego mrozu, który może najmniej szkody wyrządził małorolnym właścicielom dlatego, że prawie wszyscy przed mrozem kopanie ukończyli, we wielu jednakże wypadkach i im straty przyniósł.

Z nadesłanych nam sprawozdań wynika niezabicie, że tak Świtezie jak i Gawronki — a przede wszystkim Świtezie — wyszły zwycięsko z obu klęsk. Okazały się bowiem w porównaniu z innymi odmianami jak n. p. Topór, Kanclerz, Kasztelan, Szampiony, Karmazyny, Sine Olbrzymy z małymi bardzo wyjątkami — nadzwyczaj odporne i znoszące znakomicie nadmierną wilgoć jako też wytrzymujące niepospolicie wysoką długotrwałą posuchę. Te ich obie zalety obok wybitnej plenności, przewyższającej w przeważnej części wypadków plenność własnych odmian, zapewniają im na dłuższy czas niezawodne rozpowszechnienie między naszym właścicielstwem.

Świtezie w tym sprawozdawczym roku nie odniosły wprawdzie palmy zwycięstwa nad Gawronkami przez swoją wyższą plenność, ale za to przewyższyły je tem, że pozostały duże i wyróżnane oraz smaczne, podczas kiedy Gawronki zarodziły drobne i straciły wiele na smaku.

Opisane co dopiero klęski nie były jednakże, rozumie się bez swojego wpływu ujemnego na plon ziemniaków. Stwierdzić jednakże należy na podstawie nadesłanych nam sprawozdań, że klęska posuchy ujemniej podziałała od klęski śnóg. Ta strefowa różnica wpływów na urodzaj i wydajność plonów, zniewala nas tym razem do odstąpienia od dotychczasowego sposobu zestawienia wyników doświadczalnych w naszych sprawozdaniach. Zamiast jednego zestawienia z całego kraju bez rozróżnienia wschodniej i zachodniej jego połaci, musimy w roku sprawozdawczym sporządzić dwa zestawienia równoległe, stosownie do strefy klęsk.

A więc ze 630 rozesłanych prób doświadczalnych nadeszło ogółem sprawozdań 366 czyli 58%, co w porównaniu z 85% w roku 1909 i z 80% w roku 1910 świadczyłoby na pierwszy rzut oka o cofaniu się naszych członków w poczuciu ciężących na nich obowiązków. Przy bliż-

szem jednak badaniu przychodzi się do przekonania, że wielu członków nie przysłało dlatego sprawozdań, ponieważ uważali się z powodu nieudanych w tym roku doświadczeń za zwolnionych od obowiązku składania sprawozdań. Chcemy przyjąć to jako okoliczność łagodzącą zaniebdanie przyjętych na siebie obowiązków, ze strony członków K. r. w próbach biorących czynny udział.

Rozdzielając nadesłane sprawozdania na zachodnią i wschodnią połać kraju, otrzymamy następujące zestawienia: z 265 prób w zachodnich powiatach nadesłano 162 sprawozdania czyli okrągiło 61%; natomiast z 365 prób we wschodnich powiatach nadeszło 204 sprawozdania czyli okrągiło 56%. Odliczając ze zachodniej grupy 4 sprawozdania jako nie nadające się do oceny, a 34 nie podające zbiorów, otrzymamy 124 doświadczenia czyli okrągiło 46%, w których przedstawiają się zbiory następująco:

Z 50 kg. Gawronka zebrano poniżej	300 kg. w 53 prób.
» » » od 301—500 » »	58 »
» » » » 501—700 » »	10 »
» » » » ponad 700 » »	3 »
» Świtezi » poniżej 300 » »	54 »
» » » » od 301—500 » »	52 »
» » » » od 501—700 » »	13 »
» » » » ponad 700 » »	3 »

Najwyższy zaś plon Świtezi wynosił 900 kg., podczas kiedy u Gawronków doszedł tylko do 812 kg.

Przechodząc do wschodniej grupy doświadczeń, musimy od nadesłanych 204 sprawozdań odliczyć 7 sprawozdań jako nie nadających się do oceny, a 19 niepodających wcale plonu. Otrzymamy w ten sposób 178 doświadczeń, czyli okrągiło 48%, w których przedstawiają się zbiory następująco.

Z 50 kg. Gawronka zebrano poniżej	300 kg. w 30 prób.
» » » od 301—500 » »	106 »
» » » » 501—700 » »	30 »
» » » » powyżej 700 » »	12 »
» Świtezi » poniżej 300 » »	30 »
» » » » od 301—500 » »	94 »
» » » » 501—700 » »	29 »
» » » » powyżej 700 » »	12 »
» prof. Woltman » poniżej 300 » »	3 »
» » » » od 301—500 » »	6 »
» » » » 501—700 » »	3 »
» » » » powyżej 700 » »	1 »

Tu jednak dochodził najwyższy plon Świtezi do 1105 kg., a u Gawronka podniósł się także do 1100 kg., u Woltmana zaś tylko do 1000 kg. Z powyższych obu równoległych zestawień ze wschodnich i zachodnich doświadczeń widzimy doskonale, że Świtezie i Gawronki o wiele lepiej zniosły nadmiar wilgoci, aniżeli trwały posuchę, dając wyższe plony we wschodniej aniżeli zachodniej części kraju. To rozróżnienie strefowe uwydatnia ich zaletę.

Woltmana za mało (tylko 30) było doświadczeń i na stosunkowo małej (jedynie powiat lwowski) połaci kraju, aby móc go porównywać w tym roku z tamtymi odmianami. W każdym razie i on nieźle próbę wytrzymał.

Podanie przeciętnego plonu każdej odmiany nie przedstawiało żadnej wartości, ponieważ różnice plonu wśród jednej i tej samej odmiany są za wielkie a przytem wobec klęsk w tym roku za bardzo chwytne, aby można z przeciętnych danych wyrobić sobie choćby w przybliżeniu prawdziwe zdanie o wartości danej odmiany. Dla tego też poprzestaliśmy na powyższem zestawieniu.

Przekonani o wypróbowanej dobroci obu odmian, Gawronków i Świtezi, która została jeszcze i w tych próbach ponownie stwierdzoną, postanowiliśmy także w roku 1912 rozesać na pola doświadczalne 300 cent. metr. Gawronka, 150 cent.

metr. Świtezi, dodając do nich 100 cent. metr. Ordony i 50 cent. metr. Lecha, w tem przekonaniu, opartem na porównawczem doświadczeniu, że także i te odmiany winny być rozpoznane.

Przeprowadzone doświadczenia dostarczają nam także i tego przekonania, że członkowie Kółek rolniczych, zachęceni korzystnymi wynikami uprawy nowych odmian, będą skłaniać się do porzucenia staroświeckich sposobów sadzenia i zaborą się do lepszej i wydawniejszej uprawy, czego wszyscy pragnąć winniśmy w interesie kultury rolniczej i dobrobytu rolników.

4) Doświadczenia z nawozami sztucznymi.

Kilkuletnia wydatna praca nasza nad rozpowszechnieniem użycia nawozów sztucznych w gospodarstwach włościańskich wydała swoje rezultaty. Co raz to liczniejsze rzesze drobnych rolników stosują rozumnie i umiejętnie te środki, podnoszące tak dzielnie wydajność ziemi i umożliwiające uprawę takich ziemiopłodów, co do których panowało dawniej mniemanie, że się w danej okolicy, lub na tych, lub owych gruntach zgoła nie udadzą.

Myliłby się jednak, ktoby sądził, że agitacyjna działalność w tym kierunku już skończona. Ze tak nie jest dowodzą tego stosy podań, napływające do nas, jako wynik wezwań do zgłaszania się do prób z nawozami sztucznymi pod różne ziemiopłody. Prawie przy każdym rodzaju doświadczeń powtarza się corocznie tasama historia, że mimo znacznego nieraz przekroczenia kwot, przeznaczonych w preliminarzu na do-

świadczenia nawozowe, nie jesteśmy w możności przyjąć zgłoszeń nawet tych wszystkich, którzy mieli wszelkie warunki potemu, by ich uwzględnić; często połowa podań, a czasami i więcej musi być odrzucona. Zresztą wzrost liczby naszego Towarzystwa, a także coraz to więcej rozszerzające się zrozumienie celu pracy Kółek rolniczych, których naczelną zasadą jest przecież gospodarze podźwignięcie członków, pociąga za sobą konieczne przeprowadzanie różnych doświadczeń rolniczych, między któremi próby nawozowe jedno z pierwszych zajmują miejsce.

Rok sprawozdawczy zajmuje w tym zakresie działalności naszego Towarzystwa miejsce naczelné, w porównaniu z latami minionymi. Poniższa tabelka wykazuje, że ogółem ilość doświadczeń nawozowych w r. 1911. dosyć znacznie wzrosła:

Rodzaj doświadczenia	r. 1908	r. 1909	r. 1910	r. 1911
Ze zbożami	140	232	234	312
Z roślinami okopowemi . . .	200	216	416	388
Z łąkami i pastwiskami . . .	121	91	131	246
Ogółem . .	461	539	881	946

Widzimy, że tylko ilość prób z roślinami okopowemi nieco się zmniejszyła, ale za to wzrosły próby ze zbożami, a zwłaszcza z łąkami i pastwiskami. Ten ostatni rodzaj doświadczeń zamierzamy i nadal baczną otaczać opieką, gdyż uważamy podniesienie wydajności naszych łąk i pastwisk za nader ważny czynnik gospodarczy a także i dlatego, że ostatnie lata wykazały duże zainteresowanie tym działem gospodarki wiejskiej.

Poniżej omówimy poszczególne rodzaje doświadczeń nawozowych, jakieśmy na polach naszych członków przeprowadzili. Zaznaczyć musimy, że rok 1911. był dla wszelkiego rodzaju prób bardzo niekorzystny.

Jak to już przy omawianiu prób z odmianami ziemiaków wspomniane było w zachodniej części kraju panowała niebywała od dawna posucha, podczas gdy we wschodniej części nieustannie prawie deszcze powodowały wylega-

nie i porastanie zbóż, gnicie okopowych, lub niemożność zbioru z łąk. Do tego przyłączyła się jeszcze plaga myszy polnych, które w wielu miejscowościach dały się bardzo dotkliwie we znaki. Miejscami znowuż grad zniszczył doszczętnie

wszystkie ziemiopłody. To też z powyższych powodów wiele prób pozostało bez widocznego skutku, a w wielu wypadkach dodatnia działalność nawozów sztucznych została w znacznym stopniu osłabiona.

a) Nawożenie pod oziminy zużłami i solą potasową 40%.

Doświadczenie obejmowało 4 parcelki po 600 metrów kwadratowych powierzchni, a obsiew nawozów sztucznych był taki, że na parcelę pierwszą przeznaczono 20 kg. zużli, na drugą 10 kg. soli potasowej, na trzecią nic, a na czwartą 20 kg. zużli i 10 kg. soli potasowej. Nawozy rozsiewano przed siewem zboża. Prób takich urządzono 120, z czego 45 w zachodniej, a 75 we

wschodniej części kraju; objęto nimi następujące powiaty: Limanowa, Nowy-Sącz, Dąbrowa, Rzeszów, Kolbuszowa, Przemyśl, Lwów, Złoczów, Tarnopol, Skałat, Zbaraż. Umyślnie ograniczono ilość powiatów, by ułatwić kontrolowanie doświadczeń. — Sprawozdań otrzymano 39, t. j. 32½%. — Wyniki niektórych ujęto w poniższe zestawienia:

1. Doświadczenia z nawożeniem pszenicy:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Plony ziarna z 1 parceli w kg.			
					Bez nawozu	Na zużłach	Na soli potas.	Na zużłach i soli potasowej
Józef Żelasko	Gostwica pow. Nowy Sącz	Glinka próchn.	1908	Ugór	35	65	55	165
Jakób Gołąb	Trzycież pow. Nowy Sącz	Rędzina (sucha)	1907	Koniczyna	108	118	90	128
Franciszek Woźny	Czyski pow. Lwów	Glinka próchn.	1908	„	140	240	230	385 (?)
Kazimierz Mysków	Mysłowa p. Skałat	Czarnoziem suchy	1910	Ziemniaki	50	59	65	72
Michał Cymbała	Okno k. Grzym. pow. Skałat	„ „	1903	Ugór	86	102	94	105
Plon ogólny z 5-ciu parcel:					419	584	534	855
„ średni z 1. parceli:					84	117	107	171
„ „ z 1. morga:					798	1112	1017	1625

2. Doświadczenia z nawożeniem żyta:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Plony ziarna z 1 parceli w kg.			
					Bez nawozu	Na zużłach	Na soli potas	Na zużłach i soli potasowej
Jakób Plata	Gostwica pow. Nowy Sącz	Lekka rędzina	1909	Pszenica	44	67	67	122
Józef Kiełb	Przedbórz pow. Kolbuszowa	Piasek	1908	Ziemniaki	38	49	48	53
Jan Zatoka	Basiówka pow. Lwów	Glinka	1906	Owies	95	118	113	151
Jan Huzar	Tołszczów pow. Lwów	Rędzina	1903	Owies	70	116	88	132
Jan Okapiec	Okno k. Grzym. pow. Skałat	Czarnoziem	1910	Hreczka	37	46	43	49
Plon ogólny z 5-ciu parcel:					284	396	359	507
Plon średni z 1 parceli:					57	79	72	101½
Plon średni z 1 morga:					541½	750½	684	964¼

Jak widzimy z powyższych liczb działanie nawozów sztucznych było w niektórych doświadczeniach wcale wydatne, mimo niekorzystne warunki klimatyczne. Z pojedynczo użytych nawo-

zów lepiej działały żuźle niż sól potasowa, a mięszanina obu nawozów podnosiła plon bardzo wybitnie.

b) Nawożenie zbóż wapnem azotowem (wiosna 1911).

Chcąc wypróbować działanie tego nowego środka nawozowego, którego użycie zaczyna się rozpowszechniać, urządziliśmy 120 doświadczeń, z czego 51 na Zachodzie, a 69 na Wschodzie. Plan doświadczenia obejmował 3 parcele po 300 metrów kwadratowych powierzchni, a dawki wapna azotowego były takie: na pierwszej parceli 7 kg., na drugiej nic, a na trzeciej 9 kg. — Chcąc zbadać wszechstronnie działanie wspomnianego nawozu postanowiliśmy w jednej miejscowości urządzić 3 doświadczenia i to każde inne, a mianowicie:

a) Pogłównie nawożenie ozimin; nawóz miało się wysiać skoro tylko odejdzie wilgoć zimowa, ale jeszcze przed zaczęciem wiosennej wegetacji.

b) Nawożenie wapnem azotowem pod zboża

jare; siew wapna miał nastąpić 10—14 dni wcześniej niż siew zboża.

c) Pogłównie nawożenie zbóż jarych, a zwłaszcza tych, gdzie powszodziło wiele ognichy (pszonaku), gdyż chodziło o wybadanie, o ile prawdziwym jest niszczące działanie wapna azotowego na ognichę i inne chwasty liściaste; nawóz miano wysiać na rosnące już zboże jare, po ukazaniu się liści ognichy.

Ponieważ jednak — z powodów od nas zupełnie niezależnych — nie mogliśmy nawozu w porę rozesać, przeto odpadło doświadczenie z zasilaniem roli pod zboża jare, a przeprowadzono jedynie próby z pogłównym nawożeniem zbóż, zarówno jarych jak i ozimych.

Poniższe zestawienia wykazują działanie wapna azotowego.

1. Nawożenie pogłównie pszenicy ozimej.

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Ilość kg. ziarna z 1 parceli		
					Bez nawozu	Na 7 kg. w. az.	Na 9 kg. w. az.
Jan Nowak	Świerzków pow. Tarnów	Namulisko	1910	Ziemniaki	30	33	34
Michał Paleczny	Bładzonka pow. Żywiec	Głna ciężka	1907	Konicz	58	114	122
Michał Józefowicz	Siedliska pow. Pilzno	Glinka	1910	Ziemniaki	54	64	78
Plon z 3 parcel					142	211	234
Średni plon z 1 parceli					47 ² / ₃	70 ¹ / ₃	78
Średni plon z 1 morga					899 ¹ / ₂	1336 ¹ / ₂	1482

2. Nawożenie pogłównie żyta ozimego.

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Ilość kg. ziarna z 1 parceli		
					Bez nawozu	Na 7 kg. w. az.	Na 9 kg. w. az.
Maciej Stachowski	Rybna pow. Kraków	Głina	1909	Pszenica	18·25	14·50	9·50
Józef Nowak	Świerzków pow. Tarnów	Namulisko	1910	Pszenica	32	37	37
Adam Karaś	Sieklówka pow. Jasło	Glinka	1909	Jęczmień	52	34	36
Jan Broźbar	Gać pow. Przeworsk	Rędzina	1902(?)	Owies	37	42	58
Walent Ryznar	Siennów pow. Przeworsk	Glinka próchn.	1908	Owies	45	65	65
Ogólny plon z 5-ciu parcel					184·25	192·50	205·50
Średni plon z 1 parceli					37	38 ¹ / ₂	41
Średni plon z 1 morga					703	731·50	779

3. Nawożenie pogłównie pszenicy jarej.

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Ilość kg. ziarna z 1 parceli		
					Bez nawozu	Na 7 kg. w. az.	Na 9 kg. w. az.
Józef Wilczyński	Siedliska pow. Pilzno	Glinka	1910	Ziemniaki	34	43	53
Stanisław Cynar	Zaszków pow. Lwów	Czarnoziem piaszcz.	1910	Mieszanka	75	78	85
Ogólny plon z 2 parcel					109	121	138
Średni plon z 1 parceli					54 $\frac{1}{2}$	60 $\frac{1}{2}$	69
Średni plon z 1 morga					1035 $\frac{1}{2}$	1149 $\frac{1}{2}$	1311

4. Nawożenie pogłównie owsa:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Ilość kg. ziarna z 1 parceli		
					Bez nawozu	Na 7 kg. w. az.	Na 9 kg. w. az.
Antoni Piasek	Bładzonka p. Żywiec	Glina	1909	Owies	10	18	26
Wojciech Pastor	Korbielów pow. Żywiec	Lekka glinka	1905	Owies	25	50	60
Jan Haraf	Jastrzębia pow. Grybów	Lekka glinka	1908	Ugór	31	33 $\frac{1}{2}$	40
Józef Żółciński	Zaszków pow. Lwów	Glinka	1906	Żyto	65	79	83
Stefan Parkota	Tołszczów pow. Lwów	Czarnoziem	Nigdy	Żyto	57	67	67
Ogólny plon z 5-ciu parcel:					188	247 $\frac{1}{2}$	276
Średni plon z 1 parceli:					37 $\frac{1}{2}$	49 $\frac{1}{2}$	55
Średni plon z 1 morga:					712 $\frac{1}{2}$	940 $\frac{1}{2}$	1045

5. Nawożenie pogłównie jęczmienia jarego:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Ilość kg. ziarna z 1 parceli		
					Bez nawozu	Na 7 kg. w. az.	Na 9 kg. w. az.
Jan Dendy	Korbielów pow. Żywiec	Glina	1910	Ziemniaki	38	50	55
Kazimierz Malik	Rybna pow. Kraków	Glinka	1910	Ziemniaki	19	21	23 $\frac{1}{4}$
Franciszek Klich	Swierczków pow. Tarnów	Namulisko	1909	Żyto	30	35	35
Wawrzyniec Karas	Sieklówka pow. Jasło	Glina	1910	Ziemniaki	46	51	52 $\frac{1}{3}$
Antoni Kuźniar	Siennów pow. Przeworsk	Rędzina	1909	Buraki past.	52	72	87
Ogólny plon z 5 parcel:					185	229	252 $\frac{3}{4}$
Średni plon z 1 parceli:					37	46	50 $\frac{1}{2}$
Średni plon z 1 morga:					703	874	954 $\frac{1}{2}$

Z tych wszystkich zestawień widać, że rolnictwo zyskuje w wapnie azotowym dobry środek nawozowy. Prawdopodobnie użyty przed siewem zbóż, dałby ten nawóz znacznie lepsze wyniki, należałoby przeprowadzić w tym kierunku nowe doświadczenia. Lecz i pogłównie użyte, działa wapno azotowe dodatnio zarówno na wzrost słomy, jak i na wydajność ziarna. Prawdopodobnie jednak dawki podane przez nas były za obfite (133 kg. i 171 kg. na 1 morg), gdyż bezpo-

średnio po rozsianiu nawozu rośliny wiele ucierpiały. Przypuszczamy, że nawet te wysokie dawki, dane dwurazowo dałyby lepsze wyniki. — Jako niszczytel chwastów szerokoliściennych okazało się wapno środkiem skutecznym; miejscami jednak ucierpiała i koniczyna.

Spostrzeżeń nadesłanych nam przez przeprowadzających próby nie zamieszczamy dla braku miejsca.

c) Wiosenne nawożenie zbóż saletrą norweską.

Na doświadczenia z wapnem azotowym otrzymaliśmy tak wiele zgłoszeń, że mimo najszerszej chęci wszystkich nie mogliśmy uwzględnić. Udało nam się jednakże otrzymać dla celów doświadczalnych inny, nowy nawóz azotowy, a mianowicie „saletrę norweską“. Z tym więc nawozem przeprowadziliśmy 72 doświadczenia, 30 na Zachodzie, a 42 na Wschodzie. Plan do-

świadczenia obejmował podobnie jak z wapnem azotowym 3 parcele po 300 metrów kwadratowych. Obsiew nawozem sztucznym był taki, że na pierwszą parcelę przypadało 3 kg., na drugą nic, a na trzecią 5 kg. „saletry norwęgskiej“.

Sprawozdań nadesłano 26, a zatem 36% i to: 12 sprawozdań z Zachodu, a 14 ze Wschodu. Oto zestawienie kilku prób:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Gatunek zboża	Plość kg. ziarna zebr. z 1 parceli		
						Bez sal. n.	Na 3 kg. sal. n.	Na 5 kg. sal. n.
Andrzej Pisula	Brzezówka p. Jasło	Glinka	1910 jesień	Owies	Pszenica	10	19	22 (wyległa)
Antoni Lachowski	Bajkowce pow. Tarnopol	Czarnoziem	1910 jesień	Ziemniaki	Pszenica	64	84	108
Franciszek Tomasiewicz	Dolina pow. Dolina	Glina	1901	Pasza (mieszana)	Owies	22	25	28
Jan Biernat	Piaski pow. Bochnia	Piasek	1910 jesień	Żyto	Jęczmień	40	60	75
Franciszek Dłuski	Brzezówka pow. Jasło	Namuł	1909 wiosna	Ziemniaki	Jęczmień	39	42	38
Adam Gębala	Żabno p. Tarnobrzeg	Glinka próch.	1909 wiosna	Ziemniaki	Jęczmień	21	25	48
Michał Kowal	Romanówka pow. Tarnopol	Czarnoziem	1909	Żyto	Jęczmień	75	83	69
Plon ogólny z 7 parcel						271	338	388
Plon średni z 1 parceli						38 $\frac{1}{2}$	48 $\frac{1}{3}$	55 $\frac{1}{2}$
Plon średni z 1 morga						731 $\frac{1}{2}$	918	1054

O ile można wysnuwać pewne wnioski co do wartości nawozu z prób jednorocznych, to okazuje się „saletra norweską“ dobrym nawozem azotowym, nie dorównującym jednakże swej

imiennicze, saletrze chilijskiej. Podobnie jak z wapnem azotowym należałoby jednak i z tym nawozem przeprowadzić ponowne próby.

d) Wiosenne nawożenie ziemniaków żuźlami i solą potasową.

Obok zmiany uprawy i sposobu sadzenia ziemniaków jest i zupełniejsze nawożenie tychże przez dodanie odpowiednich nawozów sztucznych, obok zasilenia roli obornikiem, nader ważnym czynnikiem do podniesienia plenności tego ziemiopłodu, który dziś — śmiało to rzec można — jest podstawą żywności ludności wiejskiej. Dlatego też i przeprowadzanie coroczne prób z nawożeniem ziemniaków uważamy za konieczne. W roku spr-

wozdawczym urządziliśmy tych doświadczeń 238, z czego 134 w zachodniej, a 104 we wschodniej części kraju; jedno doświadczenie objęło 4 parcele po 600 metrów kwadratowych, a obsiew nawozów był następujący: 1) 12 $\frac{1}{2}$ kg. soli potasowej, 2) 25 kg. żuźli, 3) Nic 4) 12 $\frac{1}{2}$ soli potasowej i 25 kg. żuźli. — Sprawozdań nadeszło 140 tj. 58 $\frac{1}{2}$ %, a to z Zachodu 82, a ze Wschodu 58.

Poniższa tablica zestawia 10 najwybitniejszych doświadczeń:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Plon w kg. z 1 parceli			
					Bez nawozu	Na soli pot.	Na żużlach	Na soli pot. i żużlach
Jakób Caputa	Koleby pow. Żywiec	Glinka	1911 wios.	Odłóg	280	340	325	420
Franciszek Dworski	Nowy Targ p. N. Targ	Namuł	1903	Owies	200	600	350	500
Wincenty Kurek	Krzestawice pow. Wieliczka	Glinka	1911 wios.	Owies	317	377	362	521
Adam Czapkiewicz	Tyniec pow. Podgórze	Glinka	1911 wios.	Żyto	280	324	370	408
Łukasz Osmola	Rżyska pow. Mielec	Glina	1911 wios.	Żyto	808	1109	970	1246
Piotr Motyka	Chmielów p. Tarnobrzeg	Popielica piaskowa	1908	Żyto	538	643	686	769
Jan Brożbar	Gać p. Przeworsk	Rędzina	1911 wios.	Owies	1518	1597	1624	2016
Józef Paślawski	Folwarki p. Cieszanów	Piasek próchn.	1911 wios.	Koniczyna	814	906	931	1234
Mikołaj Hnatyszyn	Romanówka p. Tarnopol	Czarnoziem	1908	Soczewica	750	900	825	1065
Franciszek Lazarowicz	Berezowica mała pow. Zbaraż	Czarnoziem	1908	Soczewica	1085	1532	1326	1728
Plon z 10 parcel w kg.					6590	8328	7769	9907
Średni plon z 1 parceli w kg.					659	833	777	991
Średni plon z 1 morga w kg.					6212	7912	7381	9412

Wogóle zauważono przy zestawianiu wszystkich sprawozdań, że nieprzyjazne warunki klimatyczne ogromnie utrudniały udatność działania nawozów sztucznych. W zachodnich powiatach naszego kraju rosły ziemniaki dopiero jesienią, tak, że kopano przeważnie jeszcze niedojrzałe

ziemniaki z zieloną nacią. Mimo to skutek nawożenia w bardzo wielu wypadkach był bardzo wyraźny; różnice zwłaszcza się tam wyraźnie odbiły, gdzie nie gnojono bezpośrednio pod ziemniaki, to jest na glebach mniej zasobnych.

e) Wiosenne nawożenie kainitem buraków i marchwi pastewnej.

Uprawa okopowych roślin pastewnych zaczyna wśród włościanstwa coraz szersze koła. Ponieważ zaś wprowadzenie tych roślin w gospodarce rolną jest rzeczą nową, wyuczoną na kursach, lub wyczytaną z książek i gazet rolniczych, przeto na ogół sposób uprawy niewiele pozostawia do życzenia. A i to także wiedzą nasi Kółkowcy, że buraki pastewne potrzebują roli zasobnej, więc się też garną do nawozów sztucznych i do doświadczeń, jakie Zarząd główny przeprowadza. W r. 1911, rozesłano kainitu na 150 doświadczeń, z których jedno obejmowało 4 parcele po 300 metrów kwadrat. powierzchni; w zachodnich powiatach kraju było 82, a we

wschodnich 68 doświadczeń. Kainit rozsiano w ten sposób, że na pierwszą parcelę dano 30 kg. kainitu jednorazowo na 3—4 tygodnie przed siewem buraków; na drugą zaś 30 kg. kainitu, ale dwukrotnie, t. j. 15 kg. na 3—4 tyg. przed siewem, a 15 kg. kainitu po przerwaniu buraków; trzecia parcelka była bez kainitu, a na czwartą wysiano 40 kg. kainitu na 3—4 tyg. przed siewem buraków.

Sprawozdań otrzymaliśmy 74, to jest prawie 50%. Wszystkie prawie sprawozdania były z nawożenia buraków pastewnych, a jedno tylko z nawożenia marchwi.

Niektóre wyniki z doświadczeń ujęliśmy w poniższą tablicę:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ostatni raz gnojono w r.	Przedplon	Plon w kg. z 1 parceli			
					Bez nawozu	30 kg. na raz	30 kg. na 2 razy	40 kg. na raz
Stanisław Szauda	Świnna pow. Żywiec	Glinka	1909	Żyto	920	1340	1720	1600
Fr. Kostrzewa	Wola Radłowska pow. Brzesko	Rędzina	1910	Ziemniaki	500	1300	1500	1400
Eleonora Jędrychoska	Rżyska pow. Mielec	Lekka rędzina	1910	Ziemniaki	700	800	830	810
Józef Drogoś	Jastrzębia pow. Grybów	Glina	1911 wiosn.	Pszenica	1530	1900	2120	2340
Wojc. Szczęsny	Świerchowa pow. Jasło	Wapnisty	1908	Żyto	1526	1580	1802	1600
Ant. Niepokoy młodszy	Głowienka pow. Krosno	Namulisko	1910	Koński ząb	875	908	1060	1460
Roman Fudała	Pantalowice pow. Przeworsk	Glinka	1910 jes.	Owies	1630	2020	2125	2025
Michał Zamróż	Tuligłowy pow. Jarosław	Glinka	1911 wiosn.	Konicz	700	1000	1035	1200
Sebastyan Soszka	Folwarki pow. Buczacz	Glinka	1908	Konicz	1500	1800	2000	2500
Jan Bachalski	Czernelów maz. pow. Tarnopol	Czarnoziem	1909	Konicz	326	368	402	370
Ogólny plon z 10-ciu parcel w kg.					10207	13036	14594	14305
Średni plon z 1 parceli w kg.					1021	1304	1460	1431
Średni plon z 1 morga w kg.					19399	24776	27740	27189

Podobnie jak przy doświadczeniach z nawożeniem ziemniaków, spostrzeżono i przy burakach, że rok 1911. z posuchą na Zachodzie, a częstymi deszczami na Wschodzie, nie należał do

pomyślnych dla rolnika i dla wszelkich sprawozdań. Co do odmian buraków pastewnych, to przeważały: Ideały Kirscheho, Ekkendorfskie, 1/2 cukrowe i Mamuty.

J) Jesienne nawożenie łąk żużłami i kainitem. (1910/11).

Łącznie z powiększającą się uprawą roślin pastewnych na roli idzie w parze coraz to lepsza uprawa łąk i coraz to silniejsze nawożenie tychże. Naturalną jest zatem rzeczą, że i Zarząd główny niepuszczający oka z żadnej dziedziny gospodarstwa włościańskiego, dopomaga i poucza także o tem jak łąki uprawić i z nawozić należy, dając bezpłatnie nawozy na doświadczenia, ale pod tym warunkiem, że doświadczenie może być przeprowadzone jedynie na łące odwodnionej i zbronowanej.

W jesieni 1910 r. rozesłano nawozy na 100 doświadczeń (62 zach., 38 wsch.), które miały mieć po 4 parcele, każda po 400 metrów kwadratowych. Nawozy tak rozsiano: 1) 25 kg. żużli 2) 50 kg. kainitu, 3) Nic, 4) 25 kg. żużli i 50 kg. kainitu. Sprawozdań nadesłano nam 38, a mianowicie 27 z zachodniej i 11 ze wschodniej części kraju.

Ogół sprawozdań rozdzielono na 2 grupy, zależnie od tego, czy dotyczyły łąk jedno, czy dwukośnych; z każdej grupy wybrano po kilka sprawozdań i zestawiono w poniższe tabele.

A) Łąki dwukośne:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ilość kg. siana i potrawu zebranych z 1 parc.			
			Bez nawozu	Na kainicie	Na żuźlach	Na żuźlach i kainicie
Franciszek Żurek	Przytkowice górne pow. Wadowice	Glinka	225	302	298	346
Jan Krzysztofik	Głęboka pow. Jasło	Glina	186	200	211	230
Jan Kogut	Przybyszówka pow. Rzeszów	Popielica	199	246	281	319
Andrzej Gubernat, syn Wawrzyńca	Zgłobień pow. Rzeszów	Rędzina	215	243	292	310
Jan Ziara	Majdan zbydniow. pow. Tarnobrzeg	Czarnoziem (Namulisko)	278	294	304	315
Michał Mach	Przybyszówka pow. Rzeszów	Popielica	214	247	298	327
Plon z 6 parcel w kg.			1317	1532	1684	1847
Średni plon z 1 parceli w kg.			219 $\frac{1}{2}$	255 $\frac{1}{3}$	281	308
Średni plon z 1 morga w kg.			3073	3578	3935	4315

B) Łąki jednokośne:

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ilość kg. siana, zebranego z 1 parceli			
			Bez nawozu	Na kainicie	Na żuźlach	Na żuźlach i kainicie
Wojciech Starzec	Pawezów pow. Tarnów	Rędzina	95	98	105	135
Wojciech Ćwiok	Przerytybór pow. Pilzno	Glina próchn.	55	60	80	120
Michał Wilczak	Harkłowa pow. Jasło	Torfiasta	95	105	125	130
Józef Wójcik	Szerzyny pow. Jasło	Rędzina	120	200	210	260
Piotr Motyka	Chmielów pow. Tarnobrzeg	Piaski	50	60	68	150
Adam Osiowy	Zabiała ad Lentk. pow. Cieszanów	Piaski	150	200	170	300
Plon z 6 parcel w kg.			565	723	758	1095
Średni plon z 1 parceli w kg.			98	120 $\frac{1}{2}$	126 $\frac{1}{3}$	182 $\frac{1}{2}$
Średni plon z 1 morga w kg.			1380	1690	1770	2570

g) Wiosenne nawożenie łąk żuźłami i kainitem. (1911).

Celem tych doświadczeń było przekonanie się, czy nawożenie wiosenne dorównuje skutecz-

nością swoją jesiennemu. Dlatego to i plan poletek i ilość nawozów, jakie rozsiano na poszczególne

gólnych parcelach były tesame, co przy nawożeniu jesiennem. Doświadczeń wiosennych urzą-

dzono ogółem 110 (64 zach. a 46 wsch.), a sprawozdań otrzymano 52, t. j. 47 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$.

Łąki dwukośne :

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ilość kg. siana i potrawu, zebranych z 1 parceli			
			Bez nawozu	Na kainicie	Na żuźlach	Na żuźlach i kainicie
Jan Łach	Stanisławice Bochnia	Glinka	109	156	145	211
Szymon Smoleń	Łysa Góra Brzesko	Próchniczna	420	485	485	650
Franc. Pankiewicz	Czeluśnica Jasło	Glinka próchn.	205	225	230	250
Wojciech Mroczek	Chmielów Tarnobrzeg	Glinka piaszcz.	80	93	146	240
Andrz. Wiśniewski	Bachórzec Przemyśl	Glina	200	260	235	310
Jan Żukowicz	Folwarki Cieszanów	Glinka próchn.	280	298	276	433
Michał Kułaga	Boża Wola Jaworów	Torf	146	175	180	216
Plon z 7 parcelek w kg.			1340	1692	1697	2310
Średni plon z 1 parcelki w kg.			191 $\frac{1}{2}$	242	242 $\frac{1}{2}$	330
Średni plon z 1 morga w kg.			2681	3388	3395	4620

Łąki jednośne :

Imię i nazwisko	Miejscowość i powiat	Rodzaj gleby	Ilość siana w kg. zebranego z 1 parceli			
			Bez nawozu	Na kainicie	Na żuźlach	Żuźle i kainit
Jan Duźniak	Poręba Wielka Oświęcim	Glinka	110	145	120	175
Maciej Jarończyk	Podczerwone Nowy Targ	Borowina	50	80	100	220
Ludwik Kleszcz	Wiewiórka Pilzno	Czarnoziem łąkowy	50	80	75	110
Wojciech Krężel	Przerytybór Pilzno	Piasek	70	85	90	120
Wawrz. Drewniak	Czeluśnica Jasło	Glina próchn.	230	240	285	300
Plon z 5 parcel w kg.			510	630	670	925
Średni plon z 1 parceli w kg.			102	126	134	185
Średni plon z 1 morga w kg.			1428	1764	1876	2590

Porównyując wyniki jesiennego nawożenia z tymi, jakie dało użycie nawozów na wiosnę, nie spostrzegamy wybitnyh różnic na korzyść tego, lub owego terminu rozsiewu nawozów. Zawsze jednak należy dać pierwszeństwo jesienemu nawożeniu, a to z dwu przyczyn: 1) Jesie-

nią łatwiej znaleźć dogodną i wolną chwilę dla należytego wybronowania łąki i dokładnego przykrycia nawozów; 2) Jesienna uprawa jest dla wydobrzenia łąki o wiele ważniejsza i skuteczniejsza niż wiosenna; wskazane zaś jest z uprawą jednoczyć i nawożenie.

h) Jesienne nawożenie pastwisk żuźłami i kainitem.

Sprawa wydajności naszych licznych, a tak niestety mało pożytecznych pastwisk gminnych należy bezsprzecznie do niedomagań naszej społecznej gospodarki. Przyzna jednak każdy, kto próbował zrobić coś na lepsze w tym kierunku, jak niezmiernie trudno i opornie idzie praca nad poprawą tych nieużytków; zawsze łatwiej nakłonić jednostkę do wykonania choćby ryzykownego doświadczenia, niż uzyskać zezwolenie na próby na własności wspólnej, a zwłaszcza wtedy, jeśli te próby mają trwać dłużej niż rok. To też praca nasza w tej gałęzi gospodarczej szła opornie; ale przecież udało nam się urządzić na rok 1911. dość znaczną ilość doświadczeń pastwiskowych, bo w 26 miejscowościach. — Jedno doświadczenie obejmowało 2 morgi, na których odmierzo-

4 parcele $\frac{1}{2}$ morgowe. Nawozy rozsiano tak: 1) 150 kg. żuźli, 2) 250 kg. kainitu, 3) Nic, 4) 150 kg. żuźli i 250 kg. kainitu. Przed rozsianiem nawozów miano pastwiska zbronować mech wygrabić, a po rozsianiu również polecono zbronować parcele w poprzek, celem przykrycia nawozów. — Z owych 26 doświadczeń 6 przeprowadzono na łąkach, przyczem plan pozostał niezmieniony.

Sprawozdań nadesłano 9, to jest 36%, z czego 7 z doświadczeń pastwiskowych, a 2 z łąkowych. Niestety tu najwięcej odbiły się ujemnie skutki posuchy, jaka panowała w zachodniej części kraju. A przecież i tak nawożenie i bronowanie zrobiły swoje; widać to z poniższych sprawozdań.

A) Sprawozdania pastwiskowe.

1) Dnia 5. czerwca 1911 r. oglądano przez kilku radnych gminnych a także członków Kółek roln. i uznano za bardzo dobre. Z każdej parceli osobno koszono na siano. Było z parceli bez nawozu 568 kg. na kainicie 650, na tomasynie 754 kg., a na tomasynie i kainicie 823 kg. Gmina zamierza w przyszłości nawozić pastwisko gminne, gdyż jak widać sownie się opłaci.

Czeluśnica 16. lipca 1911.

*Zarząd K. r. i Urząd gminny
Czeluśnica.*

Wójt i przewodniczący.

2) „Gromadnie oglądano pastwisko 5. czerwca, a było obecnych 10 członków. Najlepsza próba jest na żuźlach z kainitem, potem na żuźlach, a sam kainit mniej znać. Po obejrzeniu nie

koszono, lecz pasiono bydło. Każdy członek postanowił nawozić pastwisko żuźłami z kainitem“. Korbielów. pow. Żywiec.

*Wojciech Majowski
Sekretarz K. r.*

*Jan Janiczek
Przew. K. r.*

3) „14. lipca oglądano pastwisko gromadnie i zauważono najlepszą trawę co do jakości po tomasynie, najlichszą co do ilości po kainicie samym. Średni wynik po tomasynie z kainitem. Koszono każdą parcelkę osobno, a złożone oddzielnie, kopice potwierdziły spostrzeżenia przy oględzinach. Na razie zamierzamy nawozić tylko tomasyną, a po kainicie spodziewamy się rezultatów w przyszłym roku; od tego zależeć będzie użycie tego nawozu w przyszłości“.

Dołha wojniłowska 25. lipca 1911.

Zarząd K. r. i Zarząd gminy (Na kolonii).

B) Sprawozdania łąkowe.

1) „Wszyscy członkowie oglądali łąkę w czerwcu i skonstatowano, że najlepiej trawa rośnie na kainicie i tomasynie. Trawę koszono i ważono. Wynik był taki, że z parceli bez nawozów zebrano 100 kg. na kainicie 220, na tomasynie 300, a na tomasynie i kainicie 550 kg. Zamierzamy w przyszłości nawozić“.

Cygany 11. września 1911.

Zarząd K. r. i Zwierzchność gminna.

2) Do tej samej grupy doświadczeń należy zaliczyć i 10 doświadczeń, jakie przeprowadzi-

liśmy z kainitowaniem łąk członków K. r. w Dołhy Wojniłowskiej. Jedno doświadczenie obejmowało $1\frac{1}{2}$ morga łąki, podzielonej na 3 parcele, $\frac{1}{2}$ morgowe, a dawki kainitu były następujące: 150 kg., nic i 250 kg. na $\frac{1}{2}$ morga. — Nadesłane sprawozdania brzmią wszystkie mniej więcej tak, jak to, które poniżej przytaczamy:

a) łąka, na którą użyłem kainitu, ma glebę gliniastą wilgotną.

b) Jest to ugor zapuszczony na łąkę zapomocą samosiewu.

c) Prócz nałożenia zastosowałem na tej łące poprzednie bronowanie ciężkimi bronami.

d) Kainit wysiano 10. marca 1911 r. na przestrzeni 1½ morgowej i to w ten sposób, że podzielono łąkę na trzy równe parcele; na jednej parceli wysiano 1½ q, na następnej nic, a na trzeciej 2½ q. Kainit po wysianiu przybronowano.

e) Prócz kainitu nie użyto innych nawozów.

f) W czasie wzrostu nie zauważono różnicy.

g) Plonu nie ważono.

h) Przed skoszeniem oglądnięto łąkę gromadnie przez członków Kółka i zauważono, że na parcelach nawożonych kainitem, trawa była mniejsza, ale natomiast zieleńsze i szlachetniejsze gatunki, a mchy były przeważnie wygubione.

i) Zbiór okazał się ilościowo mniejszy na parcelach nawożonych, co zauważyłem przy układaniu siana w kópice na każdej parceli z osobna.

Przypuszczam, że parcele nawożone okażą

C) Premiowanie lepszego obchodzenia się z obornikiem.

Pod tą skromną nazwą mieści się jeden z głównych działów naszej rolniczej pracy, pracy, którą każdy światły rolnik uważać musi za podstawową. Znaną jest bowiem rzeczą, jak niedbale małorolni gospodarze nasi obchodzą się z obornikiem i ile przez to popełnia się marnotrawstwa bogactwa krajowego. Działowi temu poświęcałmy główną uwagę, od chwili powstania Towarzystwa, a w miarę powiększania się rozporządzalnych funduszy, z każdym rokiem coraz wydatniej łożyliśmy na ten cel. Niestety, wobec równocześnie wzrastającej liczby Kółek, nie mogliśmy równocześnie wkraczać na teren całego kraju, lecz byliśmy zmuszeni grupami, po kilka powiatów na Zachodzie i Wschodzie kraju obejmować akcją, zmierzającą do poprawy dotychczasowych stosunków.

Rok 1911 dzięki funduszom traktatowym jest pierwszym rokiem, w którym mogliśmy wydatniejszą rozwinąć pracę w tym kierunku i premiowanie za racjonalne przechowywanie obornika rozszerzyć na cały kraj.

Nie będziemy powtarzali warunków, pod którymi premie uzyskać można, znane są bowiem z poprzednich sprawozdań. Przypominamy jedynie, że przez premiowanie nie dążymy do budowy kosztownych, postępowych stajen lub krytych, betonowych gnojowni, lecz za zasługujące na nagrodę uznajemy każde ulepszenie wprowadzone w stajni, czy na gnojowni, byleby ono było faktycznie „lepszym“ w porównaniu z dotychczasowym stanem, i uznane zostało za poprawniejsze przez inspektora rolniczego, badającego sprawę na miejscu.

Odpowiednio do wartości owego „ulepszenia“ różne są i premie. Ten sposób premiowa-

lepsy zbiór dopiero w przyszłym roku, gdy szlachetniejsze gatunki więcej się rozkrzewią.

Dołha wojniłowska 7. września 1911.

Ks. Leopold Mikrut.

* * *

Kończąc to sprawozdanie z doświadczeń nawozowych pośpieszamy stwierdzić, że kainit otrzymaliśmy na wszystkie powyższe doświadczenia od Wysokiego Wydziału krajowego, zaś żużle tomasa (ze znakiem „Gwiazda“ pięcioramienna), sól potasową, wapno azotowe i saletrę norweską uzyskaliśmy w znacznej części dzięki uprzejmemu pośrednictwu WP. Józefa Karracha, generalnego zastępcy fabryki fosfatów i innych firm nawozowych, ze Lwowa.

To też szczerą podziękę imieniem Kółek składamy Wysokiemu Wydziałowi krajowemu, za udzieloną pomoc, niemniej szczerze uznanie za obywatelski czyn p. Józefowi Karrachowi, którego pośrednictwu zawdzięczamy znaczną część wyżej wymienionych nawozów.

nia uznaliśmy, bo mając w Towarzystwie naszym rolników różnej zamożności od zagrodników począwszy, nie mogliśmy skrzywdzić żadnego z nich, narzucając jakieś szablony budowy stajen, lub wzorowych gnojowni, których zrobienie przechodzi ich możliwość, a nieraz i potrzebę. Z drugiej zaś strony nie chcieliśmy wytwarzać z członków Kółek rolniczych, mających mieć samopomoc na oku, łakomców na publiczne zasiłki, wprowadzających ulepszenia nie dlatego, że ich potrzebę uznają, lecz dlatego, że je przypadkowo cudzym groszem wykonać mogą.

Wracając do premiowania z roku 1911, musimy zaznaczyć, że gdy przypuszczono do niego członków z całego kraju, to zgłoszenia posypały się bardzo obficie. Wiele jednak z zamierzonych i zgłoszonych ulepszeń nie mogło być wykonanych, przeważnie z powodu słoń. Słoty z jednej strony nie dozwalały na prowadzenie robót ziemnych, z drugiej strony, skracając czas roboczy przy gospodarce, nie pozwalały na zajęcie się zamierzonym ulepszeniem. Wykonano robotę na gnojowni lub w stajni tylko w 92 gospodarstwach, a w 46 miejscowościach. Po zbadaniu zostały wyznaczone premie według zasług:

I tak: premiiowano 4 stajnie wglębione do utrzymania bydła na gnoju, 1 z nich 150 koronami, 2 po K. 120, a 1 tylko K. 80.

Gnojowni natomiast premiowano 75. Premie były bardzo różne, było 4 po K. 10, 1 na K. 20, 2 po K. 25, 7 po K. 30, 2 po K. 35, 13 po K. 40, 4 po K. 50, 15 po K. 60, 9 po K. 70, 13 po K. 80, 1 na K. 90, i 4 po K. 100.

Ogółem wypłacono premiami koron 4.640. Szczegółowy wykaz przyznanych premii ogłoszony został w Przewodniku Kółek rolniczych.

D) Premiowanie gospodarstw.

Z zeszłorocznego sprawozdania naszego przypomamy, iż z końcem 1910-go roku uchwalono przeprowadzić premiowanie gospodarstw włościańskich na podstawie opisów tychże gospodarstw, napisanych przez ich właścicieli. — Celem ułatwienia i ujednostajnienia tego opisu przygotowano osobny drukowany kwestyonaż, mający być wskazówką dla opisującego, w których sprawach ma przy opisie udzielić wyjaśnień. — Odezwa wzywająca do zgłoszeń ogłoszoną została 20 listopada 1910. — Termin nadsyłania prac naznaczony był pierwotnie do 1 marca 1911, następnie przedłużony. W ostatecznym wyniku zebrano do końca maja 1911 roku 121 opisów.

Aby w tym materiale rozpatrzyć się dokładnie, trzeba go było uszeregować. — Jako podstawę do tego ugrupowania przyjęto obszar ornej roli w każdym opisywanym gospodarstwie. — Na tej podstawie podzielono nadesłane opisy na 5 klas. — I, do 5 morgów. II, od 5 do 10 morgów. — III, od 10 do 15 morgów. — IV, od 15 do 25 morgów, na koniec V, ponad 25 morgów. — Stwierdzono, że do I-szej kl. nadesłano 15 opi-

sów, do II-giej 58, do III-ciej 24, do IV-tej 18, do V-tej 6 opisów.

Następnie przestudyowano nadesłany materiał. — Opisy zostały bardzo dokładnie przetrzynowane przez dwóch fachowych urzędników, a po zgodnej ocenie część (49 opisów) uznano jako nie zasługującą nawet ich sprawdzenia, resztę to jest 79 opisów postanowiono zbadać na miejscu. — Z tych ostatnich 10 położonych na wschód od Lwowa badał jeden inspektor rolniczy, resztę zaś badał komisyjnie dwóch inspektorów rolniczych. — Badania lokalne dały ten wynik, że usunięto dalszych 32 opisów od udziału w premiowaniu, a to zwłaszcza z tego powodu, iż opisy nie zgadzały się z rzeczywistością. — Były to fikcyjne opisy gospodarstw — mniej więcej dobrych, ale nie istniejących w danej miejscowości i nie w posiadaniu ubiegającego się o premię.

Pozostało więc tylko 47 gospodarstw do oceny i premiowania. Jak się one rozkładają i a pojedyncze klasy i jakie wyniki dały badania, daje obraz poniższa tabela:

Wykaz gospodarstw zgłoszonych do premiowania.

Gospodarstwa zgłoszone a posiadające własnej ornej roli do morgów		5	10	15	25	zwyż 25	Razem
Zaliczono do Klasy		I	II	III	IV	V	
Z nich nadesłano opisów		15	58	24	18	6	121
Z tych przy czytaniu odrzucono		6	21	9	4	2	42
Po komisyjnym badaniu odrzucono		2	16	9	4	2	32
Do premiowania przedstawiono	za całość gospodarstwa	3	12	4	4	2	—
	za postępową, racjonalną uprawę roli	2	4	2	4	—	—
	za dobre, staranne obchodzenie się z obronikiem i gnojówką	1	3	—	—	—	—
	za wyróżniające się i odpowiadające celowi budynki	—	1	—	2	—	—
	za racjonalną i postępową gospodarzę w ogrodzie i sadzie	1	2	—	—	—	—
Razem przedstawiono do premiowania		7	22	6	10	2	47

Jak widać z powyższych liczb sprawa premiowania była bardzo poważnie traktowaną. — Jedyńm celem pracy było, ściśle wedle programu wyszczególnienie tych gospodarstw,

które w całości lub też w jakimś innym dziale na odznaczenie zasługiwały, które istotnie mogą być wzorem dla okolicznych gospodarzy. —

Być może, że niejedyn z rolników, z których gospodarstwa względnie ich opisy nie zostały uznane za nadające się do premiowania, będzie miał może żal do nas; jeżeli tak, to zapewnić możemy, że żal ten będzie najzupełniej niesłuszny, gdyż postąpiliśmy, jak nam nakazywał obowiązek sumiennego włodarstwa funduszem publicznym. Zaznaczamy przytem, że kierowała nami tylko sumienna ocena wartości gospodarstw, prowadzona i roztrząsana komisyjnie i na Wydziale wykonawczym. — Niekorzystna zaś na razie ocena niektórych gospodarstw powinna być tylko zachętą do pracy, aby postawić je na takim poziomie, by przy następnem premiowaniu, które prawdopodobnie za lat dwa nastąpi, można je powtórnie do premiowania zgłosić, z szansą otrzymania premii.

Musimy przyznać, że z naszego punktu widzenia jesteśmy z wyniku premiowania zadowoleni. — W każdym razie tych 47 podanych do premii na 121, stanowi wysoki, bo prawie 39 procent, ogółu zgłoszonych.

Ostatecznie rezultat premiowania załatwiono dopiero w maju 1912 roku (wynik ogłoszono

w numerze 15-tym Przewodnika). — Aby jednak nie powracać już do tej załatwionej sprawy, podajemy do wiadomości, że za całość gospodarstwa premiowanym 24 rolnikom udzielono 1 dyplom honorowy, 13 listów pochwalnych 1 premię K. 200.—, 7 premii po K. 150.—, 7 premii po K. 100.—, 2 premie po K. 75.—, 5 premii po K. 50.—.

Za postępową i racjonalną uprawę roli 12-tu rolnikom udzielono 2 listy pochwalne, 2 premie po K. 100.—, 3 premie po K. 75.—, 7 premii po K. 50.—.

Za dobre i staranne obchodzenie się z obornikiem — 4 rolnikom udzielono 4 premie po K. 50.—.

Za wyróżniające się i odpowiadające celowi budynki — 3-em rolnikom dano 3 premie po K. 50.—.

Za racjonalną gospodarkę w ogrodzie i sadzie — 3-em rolnikom udzielono 1 premię K. 75.—, 2 premie po K. 50.—.

Razem przyznano 1 dyplom 15 listów pochwalnych i K. 3650.— premii.

E) Używanie krów do zaprzęgu.

Rozdrobnienie gruntów, wzmagające się z każdym rokiem, brak rąk roboczych do obróbki nawet i tych drobnych gospodarstw, spowodowany ogromną emigracją co silniejszej ludności, wywołuje potrzebę zdobycia jakiejś siły roboczej taniej, a przystępnej każdemu rolnikowi, nawet i zagrodnikowi. Taką siłą roboczą, dobrą, wytrwałą i chętnie dającą się powodować, o ile jest umiejętnie użyta, daje poczciwa krowa, nieraz żywicielka jedyna młodszych członków rodziny wieśniaczej. Rozszerzenie używania krów do pracy, uwalniające małego rolnika od wyzysku ze strony jego zamożniejszego brata, mającego konie i wynajmującego ich siłę niejednokrotnie za bardzo wysokiem wynagrodzeniem, czasem wprost lichwiarskiem, nie tylko uwalnia go od tej kłębki, ale podnosi mu plony przez obróbkę ról i zbiórkę plonów we właściwym czasie, a także zwiększa wydajność mleka u krowy, lepiej i dostatniej żywionej.

Niestety, głupie, ciemne przesady panują jeszcze w wielu okolicach, a chociaż używanie krów do pracy rozszerza się, to jednak za wolno ono postępuje, niestosunkowo do potrzeby gwałtownej małego rolnika.

Rok sprawozdawczy możnaby nazwać rokiem przełomowym, gdyż w tym roku ruch się znacznie ożywił w tym kierunku. Do 1911 roku mieliśmy uprzęży rozdanej na wzór 60 par. W tym roku mogliśmy takiej wzorowej uprzęży na krowy rozdać 47 par, tak tedy z końcem 1911 roku było ich w kraju 107 par. Uprzęże te nabyliśmy częścią z subwencji,

udzielonej nam przez Wysoki Wydział Krajowy w kwocie Kor. 800, częścią z subwencji z funduszów/traktatowych.

W roku sprawozdawczym rozdano uprzęże do następujących powiatów i miejscowości niżej wykazanym rolnikom:

Powiat:	Miejscowość.	Imię i nazwisko:
Bóbrka	Szpilczyna	Piotr Krutyna
Brzesko	Wola przemyk.	Szymon Stańczyk
"	Tworkowa	Michał Górski
"	Jurków	Piotr Leśniak
Brzozów	Wesoła	Sowa Antoni
Dąbrowa	Grądy	Józef Mleczek
"	Karsy	Roman Kowynia
Grybów	Kamionka wiel.	Ludwik Traciłowski
Jarosław	Chorzów	Stanisław Drapała
Jaśło	Wróblowa	Madejczyk Jan
Kamionka Str.	Jasienica polska	Jan Zakrzewski
Krosno	Podniebyle	Zajchowski Waw.
"	Lubatówka	Andrzej Kopcza
"	Jasionka	Adam Głód
"	Suchodół	Franciszek Zajdel
"	Wojkówka	Jan Duda
Limanowa	Mszana dolna	Stachura Józef
"	Niedźwiedź	Wsół Józef
"	Krasne-Lasocice	Błaż. Szczepkowski
"	Glisne	Kółko rolnicze
Mielec	Chorzolów	Michał Gruszecki
"	Zaborcze	Jan Kania
"	Rzemień	Michał Baran
Mościska	Stojańce	Józef Durak
"	Pnikut	Jan Czuryło

Myślenice	Jawornik	Walenty Wilkołek
Nowy Sącz	P. wniczna	J. Polakiewicz
Piłzno	Słotowa	Papiernik Jan
"	Głobikówka	Wojtaszek Wojciech
"	Siedliska	Tad. Traciłowski
"	Dulczówka	Jan Kubas
Przemyśl	Tarnawce	Marya Pasternak
"	Kuńkowce	Jędrzej Fuglewicz
"	Krasiczyn	Jan Molenda
Ropczyce	Brzeziny	Wojciech Pasek
Rzeszów	Szklary	Jędrzej Grzybek
Stanisławów	Wołczków	Mikołaj Śrutwa
Tarnobrzeg	Gorzyce	Józef Kędzior
"	Rozalin	Franciszek Reguła
Tarnopol	Bajkowce	Mikołaj Woźniak
Tarnów	Pawezów	Józef Ostrega
"	Szynwałd	Jop Józef
Trembowla	Łoszniów	Jan Muszyński
Wadowice	Łączany	Jan Pióro
Zbaraż	Maksymówka	Popiel Jan
Żywiec	Pewel mała	Karol Dybczak
"	Bładzonka	Paleczny Michał

W ten sposób z końcem roku sprawozdawczego mieliśmy już kompletnie obsadzone powiaty: Brzesko, Dąbrowa, Jasło, Krosno, Limanowa, Mielec, Piłzno, Przemyśl, Ropczyce, Rzeszów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Żywiec

i do tych powiatów już więcej uprzęży dawać nie będziemy. W powiatach tych, pragnącym nabyć taką samą uprzęż, jak przesłana na wzór, dopomagamy do jej nabycia, dając 25% kosztu kupna z funduszy subwencyjnych. W ten sposób nabyto w 1911 roku 16 par uprzęży, przy której dopłaciliśmy 25% subwencji.

Ruch ten nie ustaje, trwa w dalszym ciągu. to też konieczną jest dalsza pomoc ze strony rządu i kraju, gdyż sprawa ta wciąż jest aktualną. Dopomagać zaś należy do nabycia dosyć drogiej uprzęży, celem zachęty do jej użycia i celem ostatecznego przewyciężenia uporu i przesądów, oraz nakłonienia włościan do wejścia na tę tak zbawienną dla nich drogę. Że ona jest rzeczywicie dla nich zbawienną, świadczą liczne korespondencye, których niestety z braku miejsca nie możemy wszystkich pomieszczać w Przewodniku. Pomieściliśmy tylko dwie prace konkursowe p. t. „Jak mnie krowy uchroniły od utraty majątku“ (nr. 23 str. 550) i „Czy korzystniej dla małorolnego gospodarza utrzymywać lub wynajmować konia, czy też uprzęgać krowy?“ (nr. 35 str. 855), a cały szereg głosów ze wsi w tej sprawie dla braku miejsca spoczywa w tece. Wszyscy jednogłośnie nie przestają błogosławić tej chwili, gdy dali się przekonać i wzięli się do roboty krowami.

F) Chów drobnego inwentarza.

A) Drób.

Jak w innych latach tak i w roku sprawozdawczym 1911 zwracaliśmy baczną uwagę na kwestyę podniesienia chowu drobiu w kraju. Jakkolwiek sprawa ta należy bezpośrednio do zakresu działania obu Towarzystw chowu drobiu (we Lwowie i Jarosławiu), to jednakowoż nie mogliśmy jej pominąć w pracy Kółkowej. Słowem, piśmem, a w miarę możliwości także czynem agitowaliśmy w Kółkach rolniczych za poprawą tej wielce zyskowej gałęzi naszego gospodarstwa włościańskiego, zaniedbanej u nas w wysokim stopniu. Agitacja nasza polegała albo na nakłanianiu członków do przystępowania do Gal. Spółki zbytu jaj i drobiu i ewentualnie także do jednego z Towarzystw chowu drobiu, albo na pośredniczeniu w bardzo wielu wypadkach między hodowcami a nabywcami rasowego drobiu lub jaj wylęgowych. Mając bowiem z jednej strony wiele zamówień na drób rasowy, z drugiej zaś strony znaczną ilość ofert zbytu tegoż, byliśmy i jesteśmy nadal do pewnego stopnia bezpł. nem biurem informacyjnym w sprawach krajowej hodowli drobiu rasowego.

Czynną jednakże naszą agitację ograniczamy do tego, że rozsyłamy w miarę wystarczających funduszy do poszczególnych Kółek rolniczych z wczesnych lęgów marcowych lub kwietniowych stadka rasowego drobiu albo subwencyonowa-

nego, albo też jako premie za roczne sprawozdanie kółkowe.

W roku sprawozdawczym rozesłaliśmy jako premie za roczne sprawozdania kółkowe za rok 1909 i 1910 trójki kaczek Peking i kur Minorek czarnych (samiec i dwie samice).

Kaczki otrzymały Kółka rolnicze:

za rok 1909:	1. Tworkowa	pow. Brzesko
	2. Dąbrówka niem.	" Nowy Sącz
za rok 1910:	1. Paczółtowice	" Chrzanów
	2. Trzcianiec	" Mościska
	3. Lipsko	" Cieszanów
	4. Bieniawa	" Podhajce
	5. Tiutków	" Trembowla

Kury otrzymały Kółka rolnicze:

za rok 1909:	1. Ryczów	pow. Myślenice
	2. Libertów	" Podgórze
	3. Wólka turebska	" Tarnobrzeg
	4. Jelechowice	" Złoczów
	5. Obydów	" Kamionka Str.
	6. Tarnawica	" Tłumacz
	7. Berezowica m.	" Zbaraż
za rok 1910:	1. Liszki	" Kraków
	2. Wola Rędziańska	" Tarnów
	3. Mszanka	" Gorlice
	4. Rzepiennik bisk.	" "

5. Przedmieście lw. „ Gródek Jagiell.
6. Palikrowy „ Brody

W omawianym roku sprawozdawczym, ponieważ fundusze na to pozwoliły, powróciliśmy do subwencyonowania rasowych kur Zielononózek, hodowanych w znanej Szkole chowu drobiu w Zielonej k. Rawy Ruskiej przez p. Stasiniewiczową. Zgodnie z ogłoszonymi warunkami subwencyonowania (Nr. 15 „Przewodnika Kółek Rolniczych”) otrzymało po cenie 10 Koron po jednym kogucie i po dwie kury następujących 20 członków Kółek rolniczych, pp.:

1. Józef Miodoński	z Wilkowic	pow. Biała
2. Stanisław Grzywa	„ Sierszy	„ Chrzanów
3. Ign. Koczeń	„ Konclowej	„ Grybów
4. Mich. Siedlarz	„ Siedlisk	„ „
5. Ad. Czapkiewicz	„ Tyńca	„ Kraków
6. Franc. Kostecka	„ Rzemienia	„ Mielec

7. Wojciech Jaworski	„ Chmielnika	„ Rzeszów
8. Jan Kubik	„ Gnojnicy	„ Ropczyce
9. Jan Guzik	„ Stobierny	„ „
10. Piotr Skaruch	„ Wolicy	„ „
11. Michał Janik	„ Swiniarska	„ N. Sącz
12. Jan Majcherek	„ Krzyżowej	„ Żywiec
13. Marya Wrona	„ Humnisk	„ Brzozów
14. Fr. Szczepański	„ Lesienic	„ Lwów
15. Michał Kukurudz	„ Sto aniec	„ Mościska
16. Wł. Legowicz	„ Sułkowyszcz.	„ „
17. Leopold Iżycki	„ Chatek	„ Podhajce
18. Marya Fuglewicz	„ Kuńkowiec	„ Przemyśl
19. Jan Kotliński	„ Ostrowa	„ „
20. Stefan Sielecki	„ Lutowski	„ Sambor

W końcu zauważamy, że dla braku funduszków nie mogliśmy w tym roku subwencyonować rasowych kaczek, gęsi, indyków i pantarek, do czego jednak bezwarunkowo przystąpimy, skoro starczą nam fundusze.

B) Króliki.

Jakkolwiek po roku 1908, w którym założyliśmy 20 stacyi królików, więcej stacyi dla braku funduszków na cel ten, nie zakładamy, wpływają do Zarządu głównego liczne zapytania o wskazówki, gdzieby można nabyć króliki rasowe, oraz prośby o udzielenie piśmiennych porad hodowlanych. Życzeniom tym czynimy zadość i polecamy w pierwszym rzędzie „pierwszą galicyjską stajnię zarodową czysto rasowych rozplodników królików i drobiu“ w Januszkowicach o. p. Brzostek. Materiał hodowlany dostarczany przez właściciela stajni zarodowej, p. A. Zapalskiego, pochodzi od najlepszych rozplodników zagranicznych a jest dostosowany do naszych warunków klimatycznych.

Stajnia w Januszkowicach hoduje następujące rasy królików:

1. Belgijskie (Flandryjskie) barw wszelakich i białe.
2. Wiedeńskie niebieskie.
3. Srebrzyste sine, kremowe i brązowe.

4. Barany Francuskie.
5. Black and Tan czarne z pomarańczowym spodem.

6. Japońskie trójkolorowe.
7. Kozice (Hawanna) żółte z czarnym pyszczkiem i nogami.

8. Normandzkie z jednym wiszącym uchem.

Oprócz na stajnię w Januszkowicach, zwracamy zawsze uwagę tym rolnikom, którzy zamierzają króliki nabyć a nas proszą o podanie źródła, na liczne ogłoszenia w „Przewodniku“, świadczące, że nie brak jest dzisiaj materiału rozplodowego.

Zapytania o sprawy hodowlane dotyczą często broszur o hodowli królików. Polecamy między innymi broszurę ks. M. Chmury „Wskazówki praktyczne o chowie królików“, wydane w Krakowie, cena 60 hal. oraz wydany nakładem Tow. Kółek rolniczych podręcznik Reitera: „O hodowli królików“.

III. Sadownictwo i ogrodnictwo.

Działalność nasza w tym kierunku postępuje zupełnie równoległe do akcji rolniczej. — Tak samo prowadzoną jest przez nauczanie żywym słowem, drukiem i pismem, tylko z natury rzeczy demonstracyjne nauczanie zamyka się w szczytych granicach. Wogóle jednak akcja ta nie może być prowadzoną na tak rozległe rozmiary, jak rolnicza, gdyż rozporządzamy środkami tylko na jednego instruktora sadownictwa.

Nauka żywym słowem odbywa się na kursach i przy badaniu stosunków sadowniczych po Kółkach rolniczych. W roku sprawozdawczym wprowadziliśmy innowację przez ilustrowanie wykładów sadowniczych bardzo udatnymi obrazami

świetnymi. W ciągu dnia prowadzi się wykłady teoretyczne, a przy sprzyjającej porze przeprowadza się pewne demonstracye w sadach. Wobec tego jednak, że nie zawsze i nie wszystko można zademonstrować w danej chwili, wieczorem przy obrazach świetlnych odbywają się niejako powtórzenia nauki w ciągu dnia udzielonej.

Na owe wieczorne wykłady nie brak nigdy słuchaczy i widzów; w ogólności rzecz musimy, że sadownictwem coraz silniej mały rolnik poczyną się interesować.

Kursów sadowniczych odbyło się w roku sprawozdawczym 7 — a były cztero- trzy- i dwudniowe. A mianowicie:

Czterodniowy kurs odbył się w Rzeszowie — był to kurs sadowniczo-pszczelnicy. Słuchaczy było 56.

Trzydniowe kursa odbyły się w Białym Kamieniu (pow. złotowski) dla 50 słuchaczy, w Basiówce (pow. lwowski) dla 14 słuchaczy, w Cieszanowie dla 24 słuchaczy i w Narolu (pow. cieszanowski) dla 40 słuchaczy.

Dwudniowe kursa odbyły się w Albigowej (pow. łańcucki) z udziałem 52 słuchaczy i w Handzlówce z udziałem 30 słuchaczy. Na tym ostatnim kursie traktowano przede wszystkim sprawę przerobów owocowych.

Prócz powyższych kursów wykładano sadownictwo i ogrodnictwo na kursach gospodarzo-weterynaryjnych w Czernelicy (pow. horodeński) i w Czystkach (pow. lwowski) a także i na kursie dla gospodyń wiejskich w Krasiczynie (pow. przemyski.)

Prócz na kursach kilkudniowych prowadzono naukę także na wykładach, miewanych po Kółkach rolniczych. Wykłady te odbyły się w 10 powiatach a 72 miejscowościach, zużyto zaś na nie dni 131, zwykle bowiem takie wykłady połączone są z rewizją sadów i demonstracjami w sadach.

Wykłady te odbyły się w roku sprawozdawczym w następujących powiatach i miejscowościach:

w powiecie	białskim:	Łodygowice, Szczyrk, Wilkowice, Międzybrodzie, Porąbka, Bujaków.
"	"	grybowskiem: Jastrzębia.
"	"	cieszanowskim: Folwarki, Niemstów, Dzików stary, Lubaczów.
"	"	horodeńskim: Czerneńca.
"	"	lwowskim: Biłohorszcze, Rzęsna polska, Brzuchowice, Zboiska, Malechów, Dublany, Żydaticze, Prusy, Pikułowice, Barszczowice, Jaryczów stary, Kukizów, Biłka szlachecka, Krzywczyce, Sokolniki, Kulparków, Hołosków wielki, Zubrza, Kozielniki, Dawidów, Czystki, Krotoszyn, Tołszczów, Sygniówka, Wołków, Milatycze, Pustomoty, Siemianówka, Ostrów, Dornfeld i Zaszków.
"	"	myślenickim: Osielec, Wieprzec, Juszczyzn, Biała, Maków, Zembrzyce, Jachówka, Jawornik.
"	"	przemyskim: Kuńkowce, Ostrów, Bolesztyce, Wola krzywiecka, Kruchel mały, Tarnawce, Wyszatycze, Łętownia, Krzywca, Krasiczyn.
"	"	zbaraskim: Hałuszczynice.
"	"	rzeszowskim: Trzebownisko.
"	"	żywieckim: Rajca, Miłówka, Cisiec, Cięcina, Wieprz, Pietrzykowice, Pewel mała, Lachowice, Żywiec.

Wykładów słuchało ogółem 3490 członków i 120 członkiń.

Ponadto w roku sprawozdawczym instruktor sadownictwa miał odpowiadające chwili pouczenia podczas świąt sadzenia drzew, których odbyło się trzy a mianowicie: w Prusach (pow. lwowski), w folwarkach (pow. cieszanowski) i w Pysznicy (pow. niski).

Pouczenia drukiem stanowią także bardzo poważną część naszej akcji sadowniczej. Artykułów treści sadowniczej pomieszczono w Przewodniku 9, zaś treści ogrodniczej 5. Te ostatnie wraz z poprzednimi artykułami instruktora Wierzbickiego z roku 1910 wydaliśmy w osobnej odbitce jako popularną broszurkę p. t.: „O uprawie warzyw w ogródku przy chacie“.

Koroną jednak w całej tej akcji było pośrednictwo nasze w dostarczaniu Kółkom rolniczym drzewek i krzewów owocowych po niższej cenie, t. zw. subwencyonowanych.

Zapotrzebowanie drzewek owocowych w roku sprawozdawczym było dosyć znaczne.

Dostarczono członkom Kółek rolniczych dla zachodniej części kraju do wiosennego sadzenia 2.133 jabłoni, 800 grusz, 609 śliw, 121 czereśni, 66 wiśni, 2 orzechy włoskie, 190 agrestów i 134 porzeczek czyli razem 3.731 drzew i 324 krzewy, zaś do jesienno sadzenia 747 jabłoni, 269 grusz, 74 śliw, 56 czereśni, 28 wiśni, 4 orzechy włoskie, 22 agresty i 14 porzeczek, czyli razem 1.178 drzew i 86 krzewów.

Członkom Kółek rolniczych we wschodniej części kraju dostarczono do wiosennego sadzenia 5.614 drzew i 552 krzewy, zaś do jesienno sadzenia 3.468 drzew, 212 krzewów, razem 9.082 drzewka i 764 krzewy, w czem było: 5522 jabłoni, 2.034, grusz, 1.029 śliw, 218 czereśni, 279 wiśni, 422 krzaki agrestu i 332 krzaków porzeczek.

Ogółem w ciągu roku 1911 dostarczono dla członków Kółek rolniczych 13.991 drzew i 1.124 krzewów owocowych ogólnej wartości 12.518 Koron 50 hal.

Cała ilość drzewek dostarczonych do Kółek w zachodniej części kraju w okręgu działalności c. k. Tow. rolniczego krakowskiego oraz część drzewek, dostarczonych we wschodniej części kraju w okręgu działalności c. k. gal. Tow. gospodarskiego (2.614 drzewek i 252 krzewów), subwencyonowane były z naszych funduszy, gdyż Towarzystwo rolnicze nie dopomaga nam wcale w tym kierunku, zaś Tow. gospodarskie tylko część drzewek przyjęło na swój fundusz, resztę musieliśmy subwencyonować sami, mimo, iż na cele sadownictwa nie otrzymujemy żadnych subwencji.

Zauważyć tu musimy, iż ruch w zapotrzebowaniu drzewek w stosunku do roku 1910 przedstawiał się bardzo poważnie; w drzewkach bowiem przewyższył o 42%, w krzewach zaś o 36% zapotrzebowanie 1910 roku. Tak wysokie zapo-

trzebowanie drzewek owocowych przez same tylko Kółka rolnicze, nie wspominając o innych nabywcach, powinno wpłynąć stanowczo na podniesienie przemysłu szkółkowo-sadowniczego. Tym-

czasem, jak obecnie, z trudem tylko znaleźć można w kraju dobry materiał, a ze wstydem przyznać musimy, że najpiękniej prowadzone szczyepy podejrzewać trzeba, iż pochodzą z poza kraju.

IV. Pszczelnictwo.

W tym dziale prowadzimy w ścisłym znaczeniu tego słowa naukę wędrowną, jak to w poprzednich sprawozdaniach podawaliśmy do wiadomości. Instruktorem pszczelnictwa jest p. Wojciech Mendychowski, rolnik i zamiłowany pszczelarz ze Siemianówki. Tenże w czasie wolnym od swoich obowiązkowych prac, udziela nauki pszczelarstwa, wędrując po powiatach i zwiedzając miejscowości, w których istnieją Kółka rolnicze, gorącym słowem zachęca do zajęcia się tą gałęzią gospodarczą i poucza, jak się ją prowadzi. Gdzie znajdzie pasiekę nowoczesną, daje wskazówki, jak się z ulami ramowymi obchodzić należy, gdzie zaś po staremu chowają pszczoły w kłodach lub słomiankach, przekonuje o wyższości ula ramowego, pokazuje jak się go robi, aby był dobry i tani, słowem, umie prostym słowem słuchaczy zniewolić do racjonalniejszego zajęcia się pszczelarstwem.

W roku sprawozdawczym instruktor pszczelarstwa pracował w 6 powiatach, w których zwiedził 39 miejscowości a mianowicie:

W powiecie rzeszowskim w Kółkach: Malawa, Krasne, Krackowa, Krzemienica, Trzebownisko, Zaczernie, Wysoka, Niechobrz, Trzciana. — W miejscowościach tych znalazł około 500 pni pszczoł, ale zaledwie piąta część ich pracuje w ulach ramowych, z czego 50% przypada na pasiekę p. J. T. w Malawie — reszta zaś to same ule pniowe. Nietylko więc samo pszczelnictwo na starą modłę prowadzone, ale i pszczelarze hołdują zabobonom, wierzą w „uroki“ i strzegą się złych oczu, coby pożytek pszczołom odjęły.

W powiecie złoczowskim w Kółkach: Hucisko Oleskie, Brzozowica, Olejów, Jeziarna, Wicyń. Znalazł tam wiele i pięknych pasiek; prócz dwóch dworskich pasiek znalazł do 1.500 pni pszczelich. Przemysł pszczelarski wcale wysoko tam stoi i stanowi znaczne źródło dochodu. Ule z pszczołami sprzedają po Kor. 24. Pszczoły bez uli po Kor. 16 — do 18 —, zaś ramki z pszczołami od 2 do 2:40 Kor. Kupują przeważnie sąsiedzi z powiatów: brzeżańskiego, podhajeckiego i tarnopolskiego.

W powiecie cieszanowskim w Kółkach: Rudka, Lipsko, Lipie, Kadłubiska, Podleśna, Chyże, Narol miasto, Narol wieś, Huta różaniecka, Ruda różaniecka, Folwarki, Cieszanów, Dzików stary, Cewków, Zabiąła, Oleszyce stare, znalazł około 1.000 pni lecz same kłody. Z wyjątkiem jednej pięknej i dobrze prowadzonej ramowej

pasieki o 130 ulach w Cieszanowie, wszyscy inni pszczelarze bardzo słabo pasieki prowadzą i o postępowem pasiecznictwie pojęcia nie mają; stąd też i pożytku z niego nie osiągają takiego, jaki mieć powinni, mimo, że okolica bardzo nadaje się dla pszczelnictwa.

Mimochodem zajrzał p. Mendychowski i w powiat mościski do Woli małnowskiej. Między 62 pniami, które widział, nie znalazł dobrze prowadzonych.

W powiecie brzeżańskim, w którym zwiedził: Buszcze, Narajów, Szumlany, Urmań, Kuropatniki, Budyłów, Taurów, Płauczą wielką i małą, Kczłów, Horodyszczce, Helenków, Litiatyn, Podwysokie, Chatki, znalazł bardzo różny stan pasiecznictwa. Ogółem znalazł tam na tysiące pni, ale kierunek tamtejszego pasiecznictwa jest przeważnie czysto handlowy. Do Kozłowa, Horodyszczca i sąsiednich wsi sprowadzają różni kupcy a także i miejscowi pszczoły w ulach na miódobranie. Okolice to bowiem bardzo miódna. W niektóre lata zwożą tam 3 do 4 tysięcy pni pszczoł, z których na zimę prawie nic nie pozostaje. Cena pnia trzyma się tam dosyć wysoko, bo około Kor. 28.—.

W powiecie przemysłańskim zwiedził Świrz, Chlebowice świrskie i Majdan lipowiecki. Znalazł niewiele pni i bardzo mało świadomości o racjonalnem pszczelnictwie. Zajęcie jednak wykładami było znaczne i są widoki, że nie miną one bez pożytku.

Prócz powyżej wykazanych objazdów instruktor pszczelnictwa wykladał na kursie sadowniczo-pszczelnicznym w Rzeszowie. Teoretyczne wykłady miewał rankami przez dni trzy, popołudniu zaś pouczał praktycznie, wykonując własnoręcznie roboty ulów ramowych i przeprowadzając różne demonstracje w pasiece.

Wogóle zauważyć należy, że pouczenia instruktora bardzo są chętnie wszędzie słuchane i posuwają naprzód rozwój pasiecznictwa w każdej miejscowości przez niego zwiedzonej.

Żałować należy, że na tak ważną dla naszego kraju gałąź gospodarstwa, żadnych nie otrzymujemy subwencji. A przecież gdybyśmy choć nieco intensywniej w tym kierunku iść mogli, podniosłyby się dochody niejednego właściciela, który dotąd zajmuje się pszczołami, ale po partacku, o kilkadziesiąt procent, składnice zaś i sklepy Kółek rolniczych nie zaopatrywałyby się, jak obecnie z konieczności, w miody pochodzenia pozakrajowego.

V. Pośrednictwo w zakupach nawozów sztucznych, nasion, narzędzi i maszyn rolniczych i innych.

Umożliwić członkom Kółek rolniczych nabyć wyborowego towaru po jak najniższej cenie ze źródeł zupełnie pewnych, oto cel tego działu naszej czynności. Aby to uzyskać, musimy czuwać nad tem, aby Kółka zbiorowe zakupna przeprowadzały, wtedy bowiem tylko można uzyskać najniższe ceny, najprzystępniejsze warunki, a przy tem towar wyborowy. W tym też kierunku zwracamy nasze usiłowania, aby jak najwięcej tych zbiorowych zakupów przeprowadzić. Większa część zakupionego w ten sposób towaru idzie wprost do rozdziału między członków danego Kółka po cenach kosztu, z doliczeniem paru halerzy na koszt administracji. Pewna jednak część idzie do sklepów Kółek rolniczych do odsprzedaży w drobnych ilościach. Tu członek Kółka ma płacić cenę kupna z bardzo małą nadwyżką, nieczłonek zaś winien płacić cenę kupna z odpowiednim zarobkiem, w granicach konkurencji, odpowiednio do wartości towaru. Zarządy Kółek czuwać powinny, aby różnica w cenie dla nieczłonków była na tyle znaczną, by ludzie ci odczuli, iż w ich interesie leży zapisać się do Kółka i opłacać wkładki i t. d. Tym sposobem

można podnieść znacznie zastępy członków Kółek, podnieść przez to fundusze Kółek a członkom tym prócz korzyści materialnych przy zakupie towarów ułatwić nabycie szerszej zawodowej wiedzy, usposobić ich także przychylniej do pracy współdzielczej.

Akcya pośrednictwa prowadzona przez nas już od lat kilkunastu mogła być rozwinąć się wspaniale, gdyby nie przeciwdziałanie z wielu stron przedsiębrane, różnemi pobudkami kierowane. Wyniki w roku sprawozdawczym uzyskane, mimo wyż' nazwanego przeciwdziałania, uznać musimy za bardzo dobre, mimo to przyznajemy, że odczuć się daje brak zrozumienia współdzielczości, brak zrozumienia dla łącznej pracy, w której jedynie leży siła. Tej siły obawiają się inne czynniki, one też starają się usilnie łączność pracy rozbić.

Niestety znachodzą się także osobniki, dla których osobiste korzyści milsze są nad korzyści ogółu; te także wiele współdzielczej pracy Kółek szkodzą. Przeciwdziałać tym szkodliwym wpływom jest nie tylko naszą powinnością ale świętym obowiązkiem każdego kółkowca.

A) Nawozy.

W okresie sprawozdawczym ruch w nawozach był dosyć ożywiony, nie przekraczał jednak ruchu normalnego.

Zamówiono i dostarczono Kółkom rolniczym.

				% ogólnej ilości dostarczonych nawozów
Żużli o og. zaw. kw. fosf.	14.195 q			
„ o „ cytrat. % „	17.845 q	32.040 q		70.5%
Superfosfatów mineraln.	3.904 q			
„ kostnych	3.805 q			
„ amoniak.	369 q	8.078 q		17.8%
Mąki kostnej różnej	1.034 q			2.3%
Soli potasowej 40%	389.5 q			0.9%
Kainitu	3.599 q			7.8%
Saletry chilijskiej	75 q			0.2%
Wapna azotowego	1.5 q			0.0%
„ nawozowego	200 q			0.5%
Razem	45.417 q			100%

W ciągu 1911 roku 454 wagonów wartości 344.489 Kor.

B) Nasiona.

W roku 1911 zakupiły Kółka rolnicze i ich członkowie za naszym pośrednictwem 124.387 kg. różnych nasion, wartości 186.545 Koron.

Obrót szczegółowy przedstawia się następująco:
 Koniczyny czerwonej 86.261 kg.
 Koniczyny różnych 1.041 „

Traw różnych	1.690 kg.
Seradelli	311 "
Buraków pastewnych	4.482 "
Marchwi pastewnej	1.284 "
Końskiego zębu	1.400 "
Łubinu, grochu i wyki	3.316 "
Sporku, sorga, rzepy, karpielei i hreczki	132 "
Zbóż kłosowych rasowych	16.016 "
Ziemniaków najnowszych	2.105 "
Konopi	2.009 "
Lnu inflanckiego	4.340 "
razem	124.387 kg.

Cyfry powyższe nie nastęrczają żadnych wybitniejszych uwag. Zauważyć tylko należy, że zapotrzebowanie nasion traw wprawdzie jest niewielkie, ale stale, corocznie wrastające, z czego

wnioskować można, o stałej, wolno ale normalnie rozwijającej się pieczy o łąki stałe i przemienne. Wzmagające się zapotrzebowanie nasienia buraków, marchwi i końskiego zębu świadczy o rozwoju uprawy pastewnych. Mniejsze lub większe zapotrzebowanie zbóż rasowych, ziemniaków nowych a także silne zapotrzebowanie nasienia lnu, dowodzi, że ludność coraz więcej przekonuje się, że zarówno z odwiecznymi przesądami, jak ze starymi wyrodzonymi zbożami i głębiami ziemniaczanemi, jak również ze zwyrodniałym lnem zerwać trzeba, że chcąc mieć odpowiednie plony, trzeba się starać nie tylko o dobrą uprawę, nawozy, ale także i o dobre nasienie. Świadczy to dowodnie, że ani się cofamy, ani stoimy w miejscu, lecz wprawdzie wolno, ale idziemy wciąż naprzód!

C) Maszyny i narzędzia rolnicze.

Obrót w dziale narzędzi i maszyn w roku sprawozdawczym 1911-m jest wcale znaczny, a określa się cyfrą najwyższą w ciągu lat 12-tu, od kiedy pośrednictwo w nabywaniu narzędzi i maszyn przez Kółka rolnicze podjęliśmy. Kwota ta wynosi **89.929 Koron**. Kwotą tą objęte są jednak zarówno narzędzia i maszyny zakupywane przez członków Kółek rolniczych na własny użytek, jak nabywane przez Kółka rolnicze lub grupy członków Kółka narzędzia do wspólnego użytku, a także uprząże na krowy (zakupiono ich w tym roku za K. 3.307), jak również przybory weterynarskie nabyte za Kor. 441. W ten sposób na same narzędzia i maszyny pozostaje kwota Koron 86.181, w której mieszczą się w 53% narzędzia własne a 47% narzędzia wspólne, subwencyonowane.

Przy nabywaniu tych narzędzi i maszyn, czy to na własny lub wspólny użytek, uzyskali członkowie Kółek przeciętny opust 17.1% (opusty wahają się od 7% do 25%, prócz tego sconta kasowe przy zapłacie gotówką).

Na własny użytek nabyli pojedynczy członkowie Kółek następujące narzędzia i maszyny:

11 pługów jednoskibowych kraj. wyrobu, 1 pług całozelazny wyrobu czeskiego, 1 dwuski-bowie składany Vacek, 1 koleśnicę, 21 pługów oborywaczy kraj. wyrobu, 4 płuźki i plewiacze Czernowskiego, 1 bronę do roli całozelazną, (3 dzielną), 3 Planeciki ręczne jedno i dwu kolne, 2 kombinowane siewniczki i plewniki ręczne Planety nr. 24, 37 młocarń ręcznych trybowych, 3 młocarnie ręczne pasowe, 3 młocarnie kieratowe z wytrząsaczami i sitem, 10 kieratów różnej wielkości i siły, 15 młynków do czyszczenia zboża, 1 żmijkę, 29 sieczkarń, 2 krajacze do buraków, 1 pompę do gnojówki, 1 wąż do pompy do gnojówki, 1 rozpryskiwacz do gnojówki, 2 szatkownice do kapusty, 1 prasę do woszczyny,

2 wirówki, 1 maślnicę, 3 kasy, 8 sikawek, różne przybory pożarnicze, części umundurowania i t. d.

W zapotrzebowaniu narzędzi i maszyn na wspólny użytek, był ruch znaczny, któremu dzięki Wysokiemu c. k. Ministerstwu rolnictwa mogliśmy podołać. Dostarczono też Kółkom lub grupom członków następujące narzędzia i maszyny:

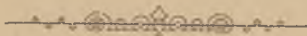
- 2 pługi jednoskibowe przewrotne do płaskiej orki, saskie.
- 2 pługi dwuski-bowe składane patent Vacek.
- 1 pług trzyski-bowy Cegielskiego.
- 25 bron amerykańskich 9 sprzęnowych.
- 3 kultywatory 7 sprzęnowe Cegielskiego.
- 1 włóczydło 3 belkowe całozelazne.
- 11 bron czteropółowych, drobnowłóczyących Cegielskiego.
- 12 kombinowanych plewiaczy i oborywaczy Cegielskiego.
- 16 kombinowanych spulchniaczy i oborywaczy amer. Planet jr. nr. 8+20.
- 2 walce pierścieniowe podw. z przyrzędem do przewozu wzdłuż.
- 1 walec pierścieniowy podw. zwykły.
- 1 walec pierścieniowy, trzydzielny, pojedynczy.
- 1 siewniczek i plewnik Planet nr. 24.
- 29 bron łańcuchowych, łąkowych różnej wielkości, Laackego.
- 3 siewniczki taczkowe do koniczyny i traw.
- 41 siewników w tem 14/9 rz., 7/11, 13/13, 6/15, 1/17 rzędowych a wśród nich 2 z siewniczkami do koniczyny i traw.
- 1 siewnik do nawozów sztucznych Westfalia-Goliat.
- 1 siewnik kombinowany do zboża i nawozów 15 rz. Vielwerth & Dedina.
- 2 grabiarki konne.
- 18 młynków wielositowych Ideał I Röbera.
- 4 młynków wiatrowych Tryumf I Röbera.

20 tryerów czyszczących z cylindrami do wymiany.
2 tryery czyszczące i sortujące z cyl. do wymiany.

Jak widać z powyższego spisu rok 1911 poważnie się zapisał w działalności naszej w tym kierunku. Z końcem tego roku Kółka były w posiadaniu 74 sprężynówek, 44 Planetów konnych nr. 8, 56 bron łąkowych, 164 siewników rzędowych, 35 młynków Röberowskich i 74 tryerów,

prócz innych narzędzi przy pomocy subwencji zakupionych.

Niestety, fundusze przeznaczone na ten cel, wyczerpały się i jeżeli nowa dotacja szybko nie dojdzie rąk naszych, zmuszeni będziemy tę tak ważną i owocną działalność wstrzymać a tem samem wstrzymać rozwój i podnoszenie się małych gospodarstw, które niezbędnie tej pomocy państwowej potrzebują.

C) Działalność handlowa.

I. Uwagi ogólne.

Żadne gospodarstwo nie może dzisiaj istnieć bez wymiany; z całej swej produkcji zużywa gospodarstwo drobną tylko ilość bezpośrednio i w stanie surowym na opędzenie swoich własnych potrzeb, — cała zaś ogromna nadwyżka jest przeznaczona do wymiany — za pośrednictwem pieniądza — na różne inne, przez innych wytworzone, dobra, na niezbędne narzędzia i środki produkcji, na artykuły zwyczajnej konsumpcji, lub wreszcie na pracę najemną. Zupełnie nie da się w obecnych czasach pomyśleć, takie od wszystkich innych wyodrębnione gospodarstwo, któreby samo w sobie zaspokoiło wszystkie swe potrzeby, samo innym nic nie dawało i samo od innych nic w zamian nie brało; wymiana spleta poszczególne, indywidualne, gospodarstwa w jedną nierozzerwalną całość, — gospodarstwo wyjęte z tej całości musiałoby zmarnieć i zginąć, jak roślina bez wody i słońca. — Stan kultury i jej postęp w różnych epokach można mierzyć na różne sposoby; za taki miernik można użyć także historii wymiany. W czasach pierwotnych, w epoce zawiązków kultury, gdy człowiek rozmiarem i jakością swych potrzeb nie wiele różnił się od innych stworzeń, — nie było zupełnie wymiany; w epoce gospodarstwa rodzinnego, gdy potrzeby ludzkie były jeszcze słabe — również słabą była i wymiana; pod panowaniem urzędzeń cechowych wymiana jest już urządzoną, ale terytoryalny zakres jej jest bardzo szczupły, gdyż w zasadzie nie wychodzi poza mury miast; z powstaniem przemysłu fabrycznego, z upadkiem partykularyzmu miast i państewek, wymiana rozszerza swój zakres na całe kraje i narody; dalszy postęp techniki i urzędzeń komunikacyjnych daje wymianie impuls do rozszerzenia się na całą ziemię, na wszystkie zamieszkałe i ludzkom dostępne części kuli ziemskiej. Na tym terenie targu międzynarodowego, każde państwo strzeże czujnie i zazdrośnie interesów swej wymiany; dla niej także, dla producenta i kupca, buduje się owe olbrzymie okręty wojenne, i trzyma się pod bronią niezliczone armie; z bronią u nogi strzeże każde państwo swej produkcji i swego

handlu. Jest więc w gospodarstwie niezbitym pewnikiem, że rozwój kultury i wymiany odbywa się razem i równolegle, że z udoskonaleniem wymiany podnosi się ogólny poziom kultury i że te społeczeństwa stoją dziś najsilniej, które najlepiej urządziły swą wymianę i najsilniej ją ochraniają.

Mogłoby się zdawać, że takie akcentowanie roli wymiany jest w odniesieniu do naszego tematu zbędnem. Ale żadnego zjawiska i urzędzenia społecznego nie można dobrze przedstawić w oderwaniu od ogólnego tła, — następnie zaś zobaczymy, że wymiana ma swe głębsze dla wszystkich wartości ludzkich znaczenie. Wymiana bowiem jest najściślej związana z powstawaniem, zaspokajaniem i rozmiarami potrzeb ludzkich. Na niskim stopniu kultury człowiek ma mało potrzeb, związanych przedewszystkiem z utrzymaniem życia w ścisłym słowa tego znaczeniu; na zaspokojenie tych najpierwszych potrzeb obraca całą swą energię, trawi swe zdolności i pracę; brak mu czasu i sił na rozwijanie sił umysłowych i fizycznych, na tworzenie i zaspokajanie dalszych potrzeb, na dotrzymanie kroku ogólnemu pochodowi kultury. Położenie to zmienia się z chwilą, gdy zdoła w sposób łatwiejszy zaspokoić swe najpierwsze potrzeby, a środkiem ku temu najlepszym jest — dobrze urządzona wymiana. Właśnie dzięki dobrze urządzonej wymianie człowiek może łatwiej zaspokoić swe najpierwsze potrzeby, uwolnić się z pęt troski o codzienne utrzymanie życia i skierować pęd swego ducha ku pracy prawdziwie twórczej, ku tworzeniu nowych, materialnych i duchowych wartości, których suma i jakość rozstrzyga o stopniu siły i powodzenia danego społeczeństwa, rozstrzyga o tem, czy w zestroju społeczeństw i narodów ma być ono przedmiotem eksploatacji, czy też równorzędnym, twórczym i przodującym czynnikiem. Największem może szczęściem człowieka jest to, że ilość jego potrzeb może być nieograniczoną; duch ludzki wiecznie czynny zdobywa co raz to nowe dziedziny, rozszerza zakres swego poznania, tworzy nowe wartości

nie dla siebie samego, ale dla wszystkich; w tym zdobyczym pochodzie wspiera go nie tylko produkcja gospodarcza, ale i wymiana; dobrze urządzona wymiana zaspokaja łatwo potrzeby ludzkie; zaspokojenie zaś pewnej grupy potrzeb stwarza dla człowieka możliwość tworzenia dalszych, coraz subtelniejszych i szlachetniejszych potrzeb, a największy wysiłek w tym kierunku jest właśnie miarą ogólnego poziomu kultury pewnego społeczeństwa w pewnym czasie. Wymiana zatem przyczynia się znakomicie do rozwoju i postępu kultury przez łatwe zaspokajanie potrzeb ludzkich i przez dawanie w ten sposób impulsu do tworzenia coraz szczytniejszych potrzeb, których suma rozstrzyga o stopniu kultury.

W świetle powyższych rozważań nabiera działalność handlowa Towarzystwa Kółek rolniczych właściwego sobie, głębszego znaczenia. Działalność ta, zmierzająca do ułatwienia, uzdrowienia i właściwego zorganizowania wymiany i handlu najliczniejszej grupy społecznej, własności, niesie z sobą przede wszystkim dwie wyżej wspomniane korzyści: łatwość zaspokojenia najpierwszych potrzeb ludności, a z nią choćby drobne uwolnienie tej części energii ludzkiej, która się zużywa na trud zaspokojenia tych najpierwotniejszych potrzeb życiowych, — tudzież podniesienie poziomu kultury przez stworzenie możliwości stwarzania dalszych potrzeb i możliwości ich zaspokajania. Oprócz tych bezpośrednich, ogólno-życiowych korzyści, działalność handlowa Towarzystwa stwarza pośrednio jeszcze inne, doniosłe wartości; przyczynia się do podniesienia produkcji rolnej, przyucza do porządku i ścisłości, i wreszcie uczy łączności i zbiorowej pracy. Dają się często słyszeć głosy: poco te Kółka rolnicze biorą się do handlu, poco tworzą kramiki i składnice! Jakgdyby w życiu społecznym można było oddzielić zupełnie jedną gałąź działalności od innych, jakgdyby wszystkie zabiegi człowieka nie łączyły się w jedną całość, w której żadna część nie może być gorzej od innych traktowana, pod grozą zastoju i niedoskonałości! Wyżej wykazano doniosłą, ogólno-kulturalną funkcję porządknej, odpowiednio do społecznych interesów uregulowanej wymiany, a więc i handlu, bez której niema mowy o prawidłowym rozwoju kultury; — jeżeli zaś funkcja wymiany i handlu jest tak bardzo ważną w życiu społeczeństwa, — to samo przez się narzuca się pytanie, dlaczego do pracy nad doskonaleniem tej funkcji nie mogą być dopuszczeni ludzie dobrej woli; zwłaszcza wówczas, gdy związani razem w potężną organizację, mogą uzyskać realne wyniki swych chęci i przekształcać stosunki społeczne w myśl wskazań dobra ogólnego? To jest najogólniejsze uzasadnienie i tytuł rzetelnej pracy społecznej, który najzupełniej wystarczyć może; poniżej jednak wykażemy, że podjęcie przez nasze Towarzystwo asocjacyjnej pracy na polu wymiany i handlu było rzeczą

wprost konieczną i że Towarzystwo, mające podnosić dobrobyt, moralność i oświatę, w żaden sposób nie mogło się uchylić od podjęcia tej pracy. Zresztą w zmiennych prądach życia społecznego nie utrzyma się to, co jest słabem i nie ma silnych naturalnie podstaw; twory sztuczne szybko giną i rozpadają się, nasza zaś organizacja handlowa nie tylko trwa, lecz rozwija się coraz silniej i wspanialej, — a to jest najlepszym dowodem, że jest nie tylko pożyteczną i potrzebną, lecz także konieczną.

Dobre urządzenie wymiany wymaga — oprócz odpowiednich urządzeń komunikacyjnych i monetarnych — przede wszystkim uregulowania pośrednictwa w obrocie dóbr. Pośrednictwo to jest najczęściej odpłatne, zowie się handlem i jest zawodem samoistnych kupców. W dawnych czasach, w epoce gospodarstwa rodzinnego, nie było handlu w dzisiejszym znaczeniu; handel odbywał się tylko pomiędzy państwami, a zajmowała się nim tylko drobna garstka ludzi; wówczas każdy cudzoziemiec był uważany za wroga, nic więc dziwnego, że i handlarz wędrowny traktował cudzoziemską klientelę z tego punktu widzenia i wyzyskiwał, ile się tylko dało; nic też dziwnego, że figlarna mitologia Greków uczyniła tego samego bożka, Merkurego, opiekunem kupców i wyzyskiwaczy. W biegu czasów kupiec wędrowny zmienił się na kupca osiadłego, ale metoda handlowania niewiele się zmieniła; chęć zagarnięcia jak największych zysków jest po staremu głównym motorem prywatnego handlu. Przeciw zyskom godziwym, odpowiadającym wkładom kapitału i pracy, nikt nic mieć nie może; nie można też nic zarzucić, jeżeli wielkość zysku odpowiada wielkości ryzyka; jest to postulatem prostej sprawiedliwości, ażeby każdy miał dochód, odpowiadający jego pracy. Niestety jednak prywatny handel przekracza bardzo często granice słusznego dochodu, zysk godziwy przeraża się najczęściej w wyzysk. Pomimo świetnych wynalazków, pomimo potaniaenia kosztów produkcji i przewozu — nie potaniało wcale samo pośrednictwo w obrocie dóbr, lecz całkiem przeciwnie, ceny prywatnego handlu detalicznego są coraz wyższe; wyzysk ten daje się odczuwać najbardziej warstwom ekonomicznie i intelektualnie najsłabszym, które odgradzone brakiem potrzebnych wiadomości od środowisk i prądów świata handlowego, stają się łupem drobnych handlarzy i lwia część dochodów swej pracy i potu składają w daninie tym pośrednikom. W takim zaś stanie rzeczy musiało przyjść do odruchu ze strony tych gnębionych warstw społecznych; z tego źródła bierze swój początek wszelka akcja współdzielcza, z tego też źródła czerpie swe siły nasza działalność na polu współdzielczego handlu.

Z tej gospodarczej konieczności obrony przed nadmierną ilością i wyzyskiem pośredników — powstała właśnie nasza działalność i organizacja handlowa. Wspomnieliśmy, że ciężka

ręka pośredników daje się najbardziej odczuć warstwom ekonomicznie i intelektualnie najslabszym, które nie mając potrzebnych w handlu informacji, nie umiejąc odszukać ani zdobyć rynków zbytu, wpadają w całkiem naturalną zależność od najbliższego pośrednika; zależność ta jednak daje się odczuwać także i warstwom silniejszym, szczególnie inteligencji miejskiej, — jeżeli nie jest odpowiednio do odparcia tej zależności przygotowana. Ów naturalny w braku wszelkiej organizacji objaw zależności handlowej musiał też całkiem naturalnie, w drodze spokojnej ewolucji pojęć, wskazać silną i szerszą organizację konsumentów jako najlepszy środek zaradczy na wyzysk pośrednika, lub nawet i producenta. Ludność włościańska najpierw odkryła tę naturalną drogę, początkowo jednak bardzo mało posunęła się nią naprzód; jedna odrębna organizacja lokalna nie miała wiele więcej siły w stosunku do pośrednika i producenta, jak jeden zwykły konsument. Z biegiem czasu jednak, gdy przyszło do naturalnej dalszej łączności pomiędzy poszczególnymi organizacjami lokalnymi i gdy do tej naturalnej całości włączyły się także składnice po miastach, — wyrosła z drobnych związków zwarta organizacja konsumcyi, przedstawiająca dostateczną siłę do przeciwdziałania zapędom pośrednictwa i prokukcyi, — taką jest krótka historia sklepów i składnic Kółek rolniczych i wyższego ich łącznika, Agencji handlowej przy Zarządzie głównym, znana dobrze z poprzednich sprawozdań.

W roku sprawozdawczym nastąpiło dalsze, umocnienie całej organizacji; silny rozrost sklepów i składnic wymagał ujęcia ich w ściśle określone formy prawne, celem nadania im charakteru zwartych pod względem majątkowym jednostek majątkowych; podobnie musiało też być zorganizowaną Agencya handlowa. Ta, z rozwoju naszej organizacji handlowej samorzutnie wyrosła potrzeba, znalazła swój oddźwięk w uchwale XIII. Ogólnej Rady, która poleciła Zarządowi głównemu zorganizowanie urzędzeń handlowych Kółek rolniczych na zasadach ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych.

W myśl tej uchwały Zarząd główny opracował i wydał wzorowy statut dla składnic i sklepów Kółek rolniczych; na podstawie tego jednolitego statutu będzie przeprowadzane zarejestrowanie składnic i większych sklepów Kółek rolniczych; akcja ta rozwija się całkiem gładko, gdyż odpowiada rzeczywistej potrzebie, odczuwanej także przez same składnice.

W podobny sposób została prawnie zorganizowana i Agencya handlowa; ze względu na właściwy charakter Agencji, wymagającej sprawniejszej formy, wybrano dla niej formę Związku ekonomicznego Towarzystwa Kółek rolniczych, jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na ustawie z 1906 r.; ta forma prawna pozwala na objęcie sobą szerszej akcji współdzielczej, zapewnia zaś pewne większe korzyści,

aniżeli forma ustawy z 1873 r., oparta na zmiennym ruchu członków. Związek ekonomiczny jest pomyślany i utworzony, jako swoista organizacja Towarzystwa Kółek rolniczych; członkami Związku będą więc zarejestrowane składnice i większe sklepy Kółek rolniczych, tudzież Związki powiatowe Kółek rolniczych; przystąpienie tych członków wymaga jednak pewnego przygotowania i formalności, a mianowicie ze strony składnic i sklepów — zarejestrowania, a ze strony Związków powiatowych — uchwał na zgromadzeniach powiatowych i uchwał Zarządów powiatowych; akcja ta jest obecnie w pełnym toku. Na razie członkami Związku są Zarząd główny T. K. r. i 5 osób tworzących Prezydium Zarządu głównego, skoro jednak składnice zostaną zarejestrowane, a Związki powiatowe załatwią potrzebne formalności, — wówczas z przystąpieniem ich na członków Związku ekonomicznego, instytucja ta uzyska charakter wyłącznej organizacji Towarzystwa Kółek rolniczych, w której będą decydować interesowane stopnie organizacji Towarzystwa, a przedewszystkiem składnice.

Z radością też stwierdzić możemy, że składnice i Związki powiatowe odczuły bardzo dobrze znaczenie utworzenia takiej własnej, zwartej pod względem prawnym, organizacji: składnice przystępują bardzo chętnie i szybko do rejestrowania swych firm w formie stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i zgłaszają swe przystąpienie do Związku ekonomicznego z większymi nawet wkładkami zakładowymi aniżeli wymagana przez ustawę kwota 500 K. Ta łatwość i chęć łączenia się poszczególnych stopni naszej organizacji handlowej w jednostkę prawną wyższego rzędu, jest najlepszym dowodem, że rzecz ta dojrzała w powolnej ewolucji, że nie jest żadnym sztucznym tworem, lecz wynikiem rzeczywistej potrzeby na polu organizacji.

Pod względem materyalnym, — nasza działalność handlowa jest skierowana ku obronie ludności, grupującej się w naszym Towarzystwie, przy sprzedaży produktów własnych i przy zakupie artykułów w gospodarstwie potrzebnych. Organizacja sprzedaży jest znacznie trudniejszą, aniżeli organizacja kupna; dlatego też rozwija się wolniej i zwolna tylko obejmuje poszczególne produkty. Z inicjatywy i przy współdziałaniu naszego Towarzystwa została zorganizowaną sprzedaż bydła i nierogaczyny i sprzedaż jaj; sprzedaż tych produktów przeprowadza gal. Spółka zbytu bydła i nierogaczyny i Spółka zbytu jaj; podobnie współdziała nasze Towarzystwo przy organizowaniu zbytu mleka i masła, przez rozwijanie propagandy za tworzeniem spółek mleczarskich, pozostających pod patronatem Wydziału krajowego; rzeczą najtrudniejszą jest zorganizowanie sprzedaży płodów roślinnych, a szczególnie zboża, — gdyż sprzedaż tych produktów jest zależną od poprzedniego przygotowania czysto rolniczego, a mianowicie od produkowania jednolitego ziarna; w sprawie tej na-

leży więc najpierw uregulować wytwórczość, do czego się zmierza przez propagowanie spółek jednolitej uprawy zboża; zresztą zaś rozwija się propagandę za tem, aby Kółka rolnicze sprzedawały zbiorowo zboże w magazynach wojskowych, do których sprzedaż jest korzystną, gdyż odbywa się wprost pomiędzy producentem a konsumentem, z pominięciem pośrednika.

Organizacja zakupna rozwija się i postępuje dalej silnie i żywiłowo tak pod względem rozmiaru i jakości; dowodem nie tylko stały wzrost obrotów, ale i żywiłowy pęd do tworzenia coraz to nowych składnic; konsumenci rozumieją coraz lepiej znaczenie łączności na polu gospodarczym i siłę wielkiej, zgodnej organizacji; wzrost obrotu pociąga za sobą także jakościowe ulepszenia; o zastosowaniu jednolitej formy prawnej była już wyżej mowa; ważniejszą jednak zapewne rzeczą jest wytwarzanie coraz to silniejszej pozycji w stosunku do producenta i do hurtownika, którzy patrzą z coraz to większym respektem na konsumenta, zjednoczonego w potężnej organizacji.

W zakresie zakupna można wszystkie czynności podzielić na dwie wielkie grupy: rolniczą i zwykłą konsumcyjną. Handel rolniczy jest szczególnie ważnym, — w nim chodzi nie tylko o łatwość i korzystny sposób nabycia, lecz przede-

wszystkiem o dobroć towaru; postulat ten odnosi się naturalnie także do artykułów zwykłej, codziennej konsumpcji, szczególnie silnie jednak występuje w zakresie handlu rolniczego. Artykuły zwykłej, codziennej konsumpcji są przeznaczone prawie wszystkie na pokrycie bezpośrednich potrzeb człowieka, który już przez to samo ma sposobność i możność zbadania dobroci każdego artykułu; inaczej z artykułami handlu rolniczego; tam zmysły ludzkie nie zdołają dobrze ocenić dobroci towaru, nie odkryją same ani zanieczyszczeń w nasieniu koniczyny, ani chemicznego składu nawozów sztucznych, makuchów lnianych lub innej paszy treściwej; te właściwości towaru zbadać może tylko dokładna analiza, posługując się czułymi przyrządami, których każdy kupujący mieć nie może. Dlatego też jest rzeczą bardzo ważną uzyskanie pewnej gwarancji, że zakupiony artykuł rolniczy jest rzeczywiście dobrym i pożytecznym; gwarancji takiej dostarczyć może tylko skoncentrowanie wielkiej ilości zakupów w jednej organizacji, której powaga stanowi dostateczną rękojmię w stosunku do dostawcy i jego towaru.

W następujących poniżej zestawieniach są podane dokładnie obroty w poszczególnych działach naszego współdzielczego handlu.

II. Pośrednictwo handlowe.

1. Organizacja handlu materiałem rzeźnym.

W roku sprawozdawczym pracowaliśmy z wyjątkiem 4 ładug uskuteczniionych przez Kółko rolnicze w Trzebowniku powiatu rzeszowskiego i jednej przez Kółko rolnicze w Jeżowem powiatu nizańskiego, wyłącznie na terenie działalności Komitetu c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego.

Na tym samym terenie rozwinął w ubiegłym roku bardzo silną akcyę i Siłskij Hospodar, którego zadanie o tyle było ułatwione, że pracę miał w znacznej części przygotowaną poprzednią działalnością naszą.

Pomimo tego, oraz pomimo coraz silniejszej kontragitacji ze strony handlarzy, akcyja nasza wydała bardzo pomyślne wyniki, gdyż w roku sprawozdawczym wysłaliśmy z 35 powiatów politycznych 45.391 sztuk trzody oraz 14 wołów, za które otrzymali hodowcy netto t. j. po potrąceniu wszelkich kosztów kwotę 3,532.065 K 24 h. Na ilość tę złożyło się 542 ładug.

Dla porównania przypominamy, iż w roku 1909 pracowaliśmy tylko w 13 powiatach politycznych, z których wysłaliśmy przy 79 ładugach 4.255 sztuk, w roku 1910 zaś wysłaliśmy z 14 powiatów przy 141 ładugach 7.373 sztuk.

W ciągu roku sprawozdawczego wysłaliśmy przeto 4 razy tyle sztuk, co w poprzednich dwu latach.

Przyrost ten w zbyciu materiału rzeźnego za pośrednictwem organizacji, nie byłby tak znacznym, gdyby nie anormalne stosunki handlowe, spowodowane grasującą w kraju pryszczycą. Za pomocą organizacji bowiem uzyskiwały gminy wolne od zarazy, pozwolenie na wywóz materiału rzeźnego na targi pozakrajowe. Ludność chętnie z tej pomocy korzystała, gdyż zapewniała sobie w ten sposób lepszy zbyty; niż na przetargach w poszczególnych gminach, na które zezwalało c. k. Namiestnictwo.

Przetargi te bowiem, zamiast być pomocą dla małorolnych gospodarzy, wydawały pojedyncze gminy, zwłaszcza w powiatach nieobjętych organizacją, na łup niesumiennych handlarzy, gdyż ci znając nieporadność naszego rolnika i wiedząc, iż tenże z powodu zamknięcia okolicznych targów towaru swego nigdzie nie zbędzie, płacili nadzwyczaj niskie ceny.

Tak samo za pomocą organizacji szukała ludność lepszego zbytu swego towaru, gdy całe okręgi otwierano jako wolne od zarazy. Z takich okresów czasu pochodzą masowe poniekąd wywozy nierogacizny z pewnych stacji ładunkowych.

Na tak znaczny przyrost dostaw ani nasze Towarzystwo ani wiedeńska „Viehverwertungsstelle“ nie były należycie przygotowane.

Z powodu otwierania coraz to nowych stacji ładunkowych, urzędnicy naszego biura z wysiłkiem zdołali tylko podołać pracy, tem więcej, że niemal na każdy transport musieliśmy uzyskiwać osobne pozwolenie c. k. Namiestnictwa, tak, iż przeszło 200 razy interweniowaliśmy w departamencie weterynaryjnym. Tak samo biuro wiedeńskie nie mogło załatwić z tą samą szybkością obliczeń i wysyłki pieniędzy, co dawniej, skoro przyrost dowiezionego materiału zwiększył się kilkakrotnie. Wobec nawału pracy częściej też występowały drobne pomyłki.

Okoliczności te wyzyskiwali handlarze i po całym kraju siali niezadowolenie do organizacji, w czem im niestety dopomagali i sami hodowcy.

Zaczęto winić organizację o nagły spadek cen, który hodowcom dał się we znaki w ostatnim kwartale roku. Tymczasem obniżka miała swój naturalny powód w tem, że podaż była większa, niż popyt. Gdy pryszczycza ustawała, na

targ wiedeński rzucano 20—24 tysięcy sztuk tygodniowo, podczas gdy normalne zapotrzebowanie tego targu obraca się w granicach 12—15 tysięcy sztuk nierogacizny.

Przez pierwszych 8 miesięcy roku sprawozdawczego prowadził Zarząd g ówny akcyę zbytu materiału rzeźnego zupełnie samodzielnie. Z dniem 1. września 1911 r. rozpoczęła swą działalność Gal. Spółka zbytu bydła i trzody chlewnej. Spółka ta powstała z inicjatywy c. k. Ministerstwa rolnictwa. Głównymi jej spółnikami są trzy korporacye rolnicze t. j. c. k. Towarzystwo gospodarcze, c. k. Towarzystwo rolnicze i Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych, każde z udziałem po 30.000 K.

Do zakresu działania Spółki należy spieniężanie towaru dostawionego bądź przez nas, bądź też przez pokrewne nam Towarzystwa, jak również przez powiatowe i lokalne Spółki zbytu materiału rzeźnego.

W Y K A Z

ładug uskuteczniionych w r. 1911 według poszczególnych miesięcy z podaniem stacji ładunkowych i sztuk załadowanych.

Miesiąc	I l o ś ć			Nazwa stacji ładunkowych i ilość załadowanych sztuk
	Stacji ładunkowych	wołów	trzody	
Styczeń	21	—	4250	Chodowice (82), Kałusz (147), Kamionka (119), Kochawina (308), Komarno (112), Łańcut (197), Maksymówka (110), Medyka (35), Mościska (77), Nowosielce (84), Podhajce (984), Podwołoczyska (128), Przeworsk (45), Radziechów (93), Rzeszów (122), Skałat (341), Tarnopol (190), Trembowla (214), Wasylkowce (77), Zbaraż (337), Żydaczów (447).
Luty	20	—	3735	Bołszowce (46), Chodowice (145), Dolina (37), Hadyńkowce (108), Kamionka (789), Kochawina (72), Komarno (146), Krasne (170), Łańcut (132), Maksymówka (105), Mikołajów (192), Nowosielce (36), Podhajce (934), Radziechów (78), Rzeszów (144), Skałat (70), Tarnopol (79), Zbaraż (52), Żółkiew (152), Żydaczów (249).
Do przeniesienia	41	—	7985	

Miesiąc	I l o ś ć			Nazwa stacji ładunkowych i ilość załadowanych sztuk
	Stacji ładun- kowych	wołów	trzody	
Z przeniesienia	41	—	7985	
Marzec	25	—	2709	Bołszowce (38), Bukaczowce (37), Chodowice (180), Hadyńkowce (151), Kałusz (41), Kamionka (160), Kochawina (32), Kalinowszczyzna (87), Komarno (65), Kłodno-Żółtańce (52), Krystynopol (93), Krasne (496), Łańcut (103), Mikołajów (98), Oleszyce (52), Podhajce (363), Przemyślany (28), Radziechów (59), Rudki (37), Trembowła (17), Wasylkowce (41), Zadwórze (114), Zbaraż (40), Żółkiew (170), Żydaczów (154).
Kwiecień	21	—	1561	Chodowice (42), Chorostków (6), Hadyńkowce (93), Kamionka (28), Kłodno-Żółtańce (68), Krasne (88), Krystynopol (85), Łańcut (97), Maksymówka (57), Nowosielce (17), Medyka (26), Ożydów (105), Podhajce (247), Przemyślany (35), Tłumacz (96), Trembowła (24), Wasylkowce (95), Zadwórze (15), Zbaraż (94), Złoczów (26), Żydaczów (106).
Maj	17	—	1761	Borszczów (173), Chodowice (116), Hadyńkowce (18), Jezierzany (134), Kamionka (66), Krasne (24), Łańcut (96), Maksymówka (193), Mikołajów (17), Ożydów (82), Radziechów (71), Skałat (111), Tarnopol (24), Trembowła (20), Zadwórze (11), Zbaraż (570), Żydaczów (35).
Czerwiec	20	—	1961	Bołszowce (34), Borszczów (160), Jagielnica (49), Jezierzany (208), Kamionka (93), Kochawina (55), Kozowa (36), Krasne (68), Krystynopol (52), Łańcut (243), Maksymówka (297), Mikołajów (34), Nowosielce (70), Ożydów (79), Podhajce (37), Skałat (38), Tarnopol (32), Trembowła (23), Zbaraż (316), Żydaczów (37).
Lipiec	16	—	3877	Borszczów (196), Chodowice (133), Grzymałów (43), Jagielnica (99), Jezierzany (86), Kamionka (74), Kochawina (78), Krasne (147), Łańcut (1087), Maksymówka (106), Nowosielce (44), Ożydów (484), Przeworsk (69), Skałat (447), Zbaraż (174), Żydaczów (129).
Sierpień	19	—	3578	Borszczów (596), Brody (113), Chodowice (85), Jagielnica (100), Kalinowszczyzna (29), Kamionka (197), Kłodno (118), Kochawina (46), Komarno (62), Krasne (26), Łańcut (1660), Oleszyce (63), Ożydów (123), Skałat (57), Tłuste (34), Trembowła (45), Wasylkowce (36), Zabłotce (166), Zbaraż (23).
Do przeniesienia	159	—	28432	

Miesiąc	I l o ś ć			Nazwa stacji ładunkowych i ilość załadowanych sztuk
	Stacyi ładun- kowych	wołów	trzody	
Z przeniesienia	159	—	23432	
Wrzesień	23	—	4637	Bełz (41), Borszczów (428), Brody (228), Chodowice (223), Horyniec (290), Husiatyn (37), Jarosław (45), Kamionka (308), Kłodno (72), Komarno (60), Krasne (42), Łańcut (1822), Maksymówka (28), Mościska (89), Oleszyce (24), Ożydów (160), Przemyślany (45), Radziechów (50), Rudki (44), Skałat (230), Surochów (304), Zbaraż (52), Żydaczów (20).
Październik	27	—	7271	Bobrówka (131), Borszczów (554), Brody (244), Horyniec (294), Iwanie puste (62), Jarosław (124), Kałusz (66), Kamionka (248), Kochawina (43), Krasne (148), Kłodno (86), Krystynopol (79), Łańcut (2186) Łanczyn (92), Maksymówka (225), Mościska (523), Oleszyce (380), Ożydów (80), Przemyślany (35), Radymno (72), Radziechów (175), Skałat (420), Surochów (325), Wasylkowce (37), Zaleszczyki (34), Zabłotce (352), Zbaraż (256).
Listopad	20	14	3755	Bełz (142), Borszczów (158), Brody (217), Grybów (14), Horyniec (160), Kamionka (202), Kochawina (22), Krasne (100), Krystynopol (83), Łańcut (1336), Maksymówka (222), Oleszyce (117), Ożydów (93), Przemyśl (53), Skałat (336), Surochów (53), Wybranówka (52), Zabłotce (167), Zbaraż (294), Żydaczów (27).
Grudzień	39	—	6295	Bołszowce (107), Borynicze (31), Brody (276), Borszczów (506), Chodowice (332), Hadyńkowce (26), Halicz (56), Horodenka (97), Horyniec (79), Husiatyn (28), Kałusz (47), Kalinowyszczyna (107), Kamionka (97), Kochawina (167), Korszów (204), Krasne (160), Łańcut (1134), Łanczyn (32), Maksymówka (53), Mikołajów (53), Mościska (49), Oleszyce (137), Ożydów (47), Podhajce (53), Podszumlańce (186), Przemyślany (88), Przeworsk (579), Radziechów (34), Rohatyn (56), Rudnik (42), Skałat (375), Tarnopol (22), Turka (201), Wasylkowce (162), Wybranówka (40), Zabłotce (33), Zaleszczyki (42), Zbaraż (191), Żydaczów (346).
Razem	268	14	45390	

WYKAZ

nierogaczny załadowanej w r. 1911 i kwot wypłaconych hodowcom.

Liczba porz.	Organizacja powiatowa	Stacje ładunkowe	Ilość ładug	Wysłano sztuk	Wypłacono hodowcom	
					Koron	bal.
1	Bóbrka	Wybranówka Borynicze	4	289	11356	13
2	Borszczów	Borszczów Iwanie puste Jezierzany-Piłatkowce	28	3494	263551	63
3	Brody	Brody	17	1133	90828	79
4	Brzeżany	Kozowa	1	36	2411	43
5	Cieszanów	Horyniec Oleszyce	22	1599	123926	19
6	Czortków	Jagielnica Tłuste Zaleszczyki	7	358	22591	73
7	Dolina	Dolina	1	37	3830	83
8	Horodenka	Horodenka Korszów	4	301	15000	72
9	Husiatyn	Hadyńkowce Husiatyn Wasyłkowce	16	1209	75288	36
10	Jar. sław	Bobrówka Jarosław Radymno Surochów	14	1055	70768	21
11	Kałuż	Kałuż	5	301	19787	36
12	Kamionka strumiłowa	Kamionka strumiłowa Radziechów	48	3061	253828	65
13	Kołomyja	Turka	3	201	12217	86
14	Łańcut	Łańcut	43	9660	805533	59
15	Mościska	Medyka Mościska	9	799	44473	39
16	Nadwórna	Łanczyn	2	124	8471	90
17	Nisko	Rudnik	1	43	4831	44
Do przeniesienia			225	23650	1828692	21

Liczba porz.	Organizacja powiatowa	Stacje ładunkowe	Ilość ładug	Wysłano sztuk	Wypłacono hodowcom	
					Korón	hal.
Z przeniesienia			225	23650	1828692	21
18*	Podhajce	Podhajce	9	2609	202552	49
19	Przemyśl	Przemyśl	1	43	3963	94
20	Przemysławany	Przemysławany	5	231	14436	52
21	Przeworsk	Przeworsk	5	693	32391	21
22	Rohatyn	Bołszowce Bukaczowce Nowosielce Podszumlańce	13	758	60475	67
23	Rudki	Komarno Rudki	7	466	43705	35
24	Rzeszów	Rzeszów	4	204	20670	89
25	Skałat	Grzymałów Podwołoczyska Skałat	36	2606	160904	07
26	Sokal	Beż Krystynopol	9	645	48380	65
27	S anisławów	Halicz Tłumacz	2	152	9680	76
28	Stryj	Chodowice	13	1338	126638	68
29	Tarnopol	Maksymówka Tarnopol Chorostków	34	1762	134335	81
30	Trembowla	Kalinowszczyzna Trembowla	11	566	46014	16
31	Zbaraż	Zbaraż	34	2488	187547	92
32	Złoczów	Krasne Ożydów Zabłotce Zadwórze Złoczów	78	3637	335667	98
33	Żółkiew	Kłodno-Żółtańce Żółkiew	9	716	70923	54
34	Żydaczów	Kochawina Mikołajów Żydaczów	46	2827	207083	16
Razem			541	45391	3532065	24
Dostawy bydła rogatego (woły).						
35	Grybów	Grybów	1	14	6017	70

2. Dostawa pasz treściwych, zboża i ziemniaków.

Kampania 1911/12 była bardzo ciężką dla hodowców wskutek braku paszy naturalnej i ogromnego wzrostu cen za pasze treściwe. Właściwie w kraju samym nie było przyczyn do nadzwyczajnego wzrostu cen za pasze treściwe; droższą była raczej skutkiem ogromnego zapotrzebowania paszy w krajach ościennych, w Czechach, na Morawach i w Niemczech; owe to kraje wyciągnęły od nas ogromne ilości wszelkich pasz treściwych i podniosły przez to nadzwyczajnie ich ceny. W ciągu kampanii nastąpił jednak i w kraju pewien moment niepomyślny, który przyczynił się w znacznej mierze do wzrostu cen; oto uparta i obejmująca ogromne obszary pryzszyca nie pozwoliła hodowcom korzystać z pastwisk; zebrane zapasy paszy naturalnej wyczerpały się wcale rychło, tak, że hodowca musiał sobie pomagać zakupem pasz treściwych, a zwłaszcza otrąb. Wówczas to, pod wpływem wzrostu zapotrzebowania w kraju i wskutek ogromnego wywozu za granicę, ceny otrąb poczęły rósć jak na drożdżach i doszły do K. 1450 loco młyny na eksport, a do K. 16.— przy bezpośrednim odbiorze w młynach.

Z początkiem kampanii nikt nie myślał o tak wysokich cenach; liczone także na ewentualny zakaz wywozu paszy. Pomimo to jednak staraliśmy się nakłonić Kółka rolnicze do zakupna jeszcze w jesieni potrzebnej na całą kampanię ilości otrąb; nie wiele Kółek rolniczych usłuchało, ale które usłuchały, wyszły na tem bardzo dobrze; zakupiły bowiem za naszym pośrednictwem otręby z początkiem kampanii po K. 10.—, a więc w porównaniu z późniejszymi cenami zyskały przeciętnie K. 400.— na wagonie. Wogóle zakupno otrąb w jesieni na całą kampanię jest zawsze bardzo wskazanem; w chwili zawierania kontraktów jesiennych ogólne położenie na targu jest już w ogólnych, decydujących zarysach dostatecznie znane; wahania w ciągu kampanii mogą iść przeważnie tylko w górę; spadek cen jest mało prawdopodobny i całkiem wyjątkowy. W każdym razie wzrost cen w ciągu kampanii jest zjawiskiem normalnym, a spadek cen nigdy nie jest większy od ich wzrostu. Przy wyjątkowym spadku cen można stracić co najwyżej 100 K. na wagonie, przy wzroście zaś cen, który jest zjawiskiem normalnym, zyskuje się przeciętnie K. 200! kalkulacja ta przemawia więc dobitnie za zakupnem otrąb w jesieni na całą kampanię. Paszy treściwej nie kupuje się tylko w jednym roku, gdyż trzeba jej ciągle w każdym roku, na wyżywienie inwentarza; jeżeli więc za podstawę kalkulacji weźmie się okres kilkuletni — to wynik jest tembardziej korzystnym dla zakupna na jesieni; w okresie kilkuletnim może się zdarzyć co najwyżej jeden taki rok, w którym ceny w ciągu

kampanii spadną; w innych zaś latach okresu występuje normalny wzrost cen w ciągu kampanii, który nietylko wyrówna wyjątkową stratę w jednym roku, lecz da także bardzo znaczną przewyżkę na korzyść zakupujących.

W ciągu bieżącej kampanii była znaczną dla rolnika pomocą rolnicza zniżka połowy frachtu za otręby i mąkę pastewną, którą zarząd kolejowy przyznał ładunkom paszy treściwej, sprowadzanym do użycia w gospodarstwach rolnych, w Austrii położonych. Pierwotnie zniżka była przyznana tylko dla ładunków sprowadzanych do Czech; zniżka ta ułatwiła naturalnie wywóz do Czech, a utrudniła zakupno paszy do zużycia w kraju. Wskutek tego kraj upomniał się energicznie o zastosowanie tej zniżki i do transportów w granicach kraju; żądanie to zostało uwzględnione i tym sposobem została zrównana pozycja naszych rolników z czeskimi. Biuro Zarządu układało wszystkim Kółkom rolniczym, zakupującym towar za naszym pośrednictwem, potrzebne reklamacje, które wszystkie odniosły skutek; w ten sposób ułożono 90 reklamacji; ze względu na to, że otręby szły przeważnie z młynów wschodnich na daleki zachód, można przyjąć przeciętną kwotę zniżki na K. 120 na wagonie; przy 90 więc reklamacjach ułatwiliśmy Kółkom rolniczym wydobycie zniżek w kwocie K. 10.800.

Z innych artykułów, należy podnieść słaby ruch w zakupnie ziemniaków. Powodem był nie naturalny stosunek podaży do cen. Wszyscy producenci żądali na początku wiosny cen bardzo wysokich, które dochodziły do 12 K., a najniższą ceną była pierwotnie cena K. 8.— za 100 kg. franco stacya nadawcza; przy tak wysokich cenach nie mógł się całkiem naturalnie rozwinąć szerszy obrót w zakupach; dopiero całkiem później, tuż przed porą sadzenia, zmiękli dostawcy i obniżyli swe ceny przeciętnie do kwoty K. 6.— za 100 kg.; wówczas jednak nie było już możliwym przygotowanie większych zakupów, które zawsze więcej czasu wymaga. Producenci ziemniaków zawiedli się w swych rachubach i sami przyczynili się do umniejszenia obrotu; pod wpływem niejasnych i nieprawdziwych pogłosek o małych zapasach ziemniaków, chowali ziemniaki, nie oddawali ich nawet do gorzelnii i kupowali raczej drogą kukurudzę; później dopiero przyszli do przekonania, że zapasy ziemniaków są wcale duże i że wskutek tego trzeba obniżyć ceny.

Poniżej podajemy zestawienie dostaw w tym dziale, za cały rok 1911 i za czas od 1 stycznia do 1 czerwca 1912 r. — Z porównania z rokiem 1910, w którym dostarczono w tym dziale 108³/₄ wagonów za K. 79.042 wynika, że w roku 1911 wzmógł się ruch w tym dziale bardzo wydatnie.

Dostarczono w r. 1911:

Otrąb żyt. ipszen.	9.264 q	za	Kor.	96.779
Omięcicy	1.135 q	"	"	11.700
Owsa	750 q	"	"	11.960
Jęczmienia	250 q	"	"	4.420
Makuchów	253 q	"	"	4.052
Ziemniaków	4.550 q	"	"	16.250
Razem	16.202 q = 162 wag.		K.	145.161

Dostarczono od 1/I do 1/VI 1912 r.:

Otrąb	4.092.50 q	za	56.874 Kor.
Omięcicy	788 q	"	11.089 "
Makuchów	318 q	"	5.699 "
Kukurudzy	402 q	"	6.991 "
Owsa	595.33 q	"	12.040 "
Ziemniaków	1.804.90 q	"	11.419 "
Jęczmienia	205 q	"	4.578 "
Grochu	50 q	"	1.105 "
Razem	8,255.73 q = 82 ¹ / ₂ wag.		109.795 Kor.

3. Dostawy węgla.

W roku 1911 dostawa węgla opałowego dla Kółek rolniczych dosięgła najwyższej cyfry; dostarczyliśmy bowiem w roku ubiegłym 890 wagonów, to jest o 225 wagonów więcej, jak w roku poprzednim, a o 103 wagonów więcej niż w roku 1907, kiedy to wskutek niebывale ostrej zimy i trudności w dostaniu opału z innych źródeł, Kółka prawie całe swe zapotrzebowanie przez Zarząd główny pokrywały.

Zima w roku 1911 była łagodną, a jednak mimo to, zapotrzebowanie na węgiel znacznie wzrosło. Jest to przedewszystkiem dowodem, że poczucie solidarności i zaufania do Zarządu głównego jest u Kółek rolniczych z dniem każdym głębsze i silniejsze, z drugiej zaś strony, dzięki większemu zapotrzebowaniu, jesteśmy w stanie dostarczać Kółkom rolniczym węgla na warunkach o wiele dogodniejszych i po cenach przystępniejszych niż inni dostawcy.

Przy dostawie węgla kładł Zarząd główny przedewszystkiem nacisk na węgiel krajowy, którym też pokrył w roku 1911 73% całego zapotrzebowania.

Dostawa węgla w roku 1911 przedstawia się według kopalń następująco:

Węgiel dostarczony Kółkom w r. 1911

Krystyna	33.662 q.	za	44.245	koron
Siersza	8.250 q.	"	7.099	"
Bory	1.560 q.	"	1.635	"
Saturn	15.444 q.	"	22.202	"
Jaworzno	1.700 q.	"	1.654	"
Brzeszcze	4.325 q.	"	5.937	"
Pruski	23.925 q.	"	34.470	"
Koks	200 q.	"	584	"
	89.066 q.	za	117.828	koron

W stosunku do lat ubiegłych dostawa węgla przez Zarząd główny tak się przedstawia:

w roku	1903	wagonów	93	za	9.611	Kor.
"	1904	"	173	"	18.005	"
"	1905	"	177	"	20.365	"
"	1906	"	416	"	52.021	"
"	1907	"	787	"	135.210	"
"	1908	"	704	"	104.956	"
"	1909	"	694	"	92.888	"
"	1910	"	665	"	87.975	"
"	1911	"	890	"	117.828	"

4. Składnice Kółek rolniczych i dostawy towarów do składnic i sklepów Kółek rolniczych przez Agencję handlową Zarządu głównego.

Historia powstania składnic, zasady i sposób ich organizacji, i cele ich działalności są już dokładnie i wyczerpująco przedstawione w poprzednich sprawozdaniach; obecnie więc podajemy tylko uwagi o dalszych, dla organizacji składnic stanowiących, urządzeniach.

Na pierwszym miejscu należy postawić przygotowania do rejestrowania składnic w formie stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, opartych na ustawie z 1873 r. Forma ta została przez ustawodawstwo wytworzona wyłącznie w celu ułatwienia zrzeszania się drobnych producentów i konsumentów, jest więc według założenia swego powołaną do przeciwstawienia interesów kon-

sumcyi zapędom i zakusom przemożnego kapitału; jest to zatem forma czystej, współdzielczej organizacji. Dla składnic naszych, które są powołane do stosowania i szerzenia idei współdzielczej w handlu, forma stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych jest najbardziej odpowiednią i właściwą; w tym duchu wypowiedziała się XIII Ogólna Rada, polecając Zarządowi głównemu stworzenie takiej organizacji, w tym duchu też zapadły rezolucyje na zjazdach dyrektorów składnic, którzy wszyscy oświadczyli się za przybraniem tej formy dla składnic. Akcyja w tym kierunku jest już w pełnym toku; ułożono wzorowy statut dla składnic, na podstawie którego

poszczególne składnice przystępują do rejestrowania swych firm.

Składnice, zorganizowane w ten sposób w samoistne jednostki prawne i majątkowe, mają jednak wejść ponadto w jednostkę wyższego rzędu, a mianowicie do Związku ekonomicznego Towarzystwa Kółek rolniczych, który obejmuje agendy należące przedtem do Agencji handlowej. Związek ekonomiczny jest utworzony jako część całej organizacji Towarzystwa, dla poparcia działalności poszczególnych składnic, które też przede wszystkim wejdą w skład Związku.

W zakresie czynności faktycznych — należy podnieść wzrost ilości składnic i wzrost ich obrotów. Organizacja handlowa Towarzystwa, zapewniająca członkom korzyści silnej i rzeczywistej akcji współdzielczej, przyciąga ku sobie coraz szersze koła ludności; w interesie całej organizacji leży jednak, aby każda jej część, każda powstająca placówka, była od razu, od chwili powstania silnie ugruntowaną; ze względu na to, Zarząd główny zezwala na założenie składnicy dopiero wówczas, gdy są zapewnione zasadnicze warunki, którymi są: odpowiednia suma udziałów (15.000— 50.000 K.) i pewność stałego poparcia składnicy przez ludność miejscową i przez Kółka rolnicze powiatu. — Pomimo tych pozornych utrudnień ruch za zakładaniem składnic jest bardzo silny i wydajny.

Odpowiednio do ilości składnic i pogłębiania się ich działalności — wzrastają też ich obroty i obrót Agencji handlowej. Na tem polu jednak musimy podzielić składnice na wzorowe, przewidujące, rozumiejące dobrze siłę wspólnej organizacji i na składnice mniej skłonne do współdziałania przez wspólne zakupno towarów. Składnic takich mniej solidarnych, jest mało, zaledwie kilka; stanowią one drobną, nieco odosobnioną

grupkę w całości organizacji — niemniej jednak zj wisko takie nie jest wcale pożądanem. Dla całości organizacji, jako takiej, w jej faktycznych urządzeniach i czynnościach może być mniejsza solidarność kilku składnic — rzeczą wcale obojętną, ale nie dla kierującej organizacją idei i nie dla stosunków w siedzibie i powiecie danej składnicy. Pomimo to Zarząd główny nie występuje w żaden gwałtowny sposób przeciwko takim mniej solidarnym składnicom, gdyż doświadczenie i życie samo zdołają je skutecznie i najlepiej nauczyć potrzebnej solidarności. Mniejsza solidarność składnicy jest zazwyczaj wynikiem drobnych, osobistych ambicji i zanadto wybujałego indywidualizmu; takie indywidualistyczne zapędy nie wydają dobrych owoców; jakiś czas gospodarka idzie, ale wkrótce ukazują się przykre skutki odosobnienia handlowego; składnica taka nie umie zawiązać szerszych stosunków handlowych, nie zna miary w zakupach i rychło popada w szablon; po pewnym czasie członkowie składnicy spostrzegają te wady i zwracają się wówczas sami do Zarządu głównego, który z całą życzliwością udziela swej pomocy, posyła swych lustratorów handlowych i urzędników do uzdrowienia agend i przywrócenia właściwych stosunków w zakupie i sprzedaży.

Podobne wyjątki są jednak drobne, rzadkie i odosobnione; zresztą wszystkie prawie składnice rozumieją dobrze naczenie tej idei, z której i dla której powstały, rozumieją doniosłość stałego współdziałania, skoncentrowania zakupów i wogóle wspólnego postępowania w stosunku do producentów i wielkich dostawców.

Poniżej podajemy wykaz dostaw uszczelnionych przez Agencję handlową oraz tabelę statystyczną dotyczącą składnic, z której jest widocznym stały ich rozwój i ich żywotność.

Wykaz dostaw w r. 1910 i 1911.

Pozycja	Przedmiot	1910		1911	
		Koron	hal.	Koron	hal.
1	Cukier (wyłącznie przeworski)	405439	31	677352	26
2	a) Mąka, oraz krupy	117912	90	284602	95
	b) i kasza		—	21462	49
3	a) Ryż w drobnych dostawach	21428	43	11756	10
	b) i w wagonowych		—	66743	50
4	Makarony	456	43	1150	72
5	Ciastka, pierniki	4248	76	6691	79
6	Słonina, sadło, smalec	132923	53	50438	97
7	Wędliny	2910	58	3500	65
8	Kunerol	13811	31	19881	49
	Do przeniesienia	699131	25	1143580	92

Pozycja	Przedmiot	1910		1911	
		Koron	hal.	Koron	hal.
	Z przeniesienia	699131	25	1143580	92
9	Mydło	38132	89	51077	89
10	Świece	19234	64	27476	47
11	Waselina	1038	22	1642	42
12	Czernidło	2128	28	4506	24
13	Smar	1075	16	1475	29
14	Soda	2538	59	2449	50
15	Krochmal	2069	21	5105	12
16	Pasta do obuwia	1122	78	8768	80
17	Farbka do bielizny	1372	44	3207	89
18	Ocet i musztarda	6032	88	6590	81
19	Klej stolarski	531	93	661	05
20	Kawa	33279	03	44801	10
21	Cykorya	11259	41	12729	40
22	Herbata	5319	35	26268	40
23	Czekolada i kakao	4667	28	18330	39
24	Owoce południowe	24431	20	46522	74
25	Korzenie	2954	56	8307	06
26	Śliwki	10546	91	12720	74
27	Powidła	7458	71	13045	33
28	Grzybki	604	05	2567	40
29	Delikatesy	4511	59	15426	76
30	Cukierki	17881	70	27801	88
31	Marynaty	2030	40	2735	73
32	Marmolada	1377	94	2931	16
33	Wyroby Maggiego	900	81	4752	63
34	Ogórki	199	35	1345	40
35	Kapusta	85	56	573	68
36	Sery, bryndza	78	50	2025	44
37	Śledzie	6867	11	11510	69
38	Wino	43053	97	56874	42
39	Miód, wódki, rozolisy	929	74	2353	85
40	Artykuły drogueryjne	3379	53	6436	20
41	Zapałki	13478	37	21717	63
42	Korki	988	13	1014	84
43	Knoty	372	93	542	67
44	Szczotki	3034	30	5562	22
45	Nafta	71573	98	89592	70
46	Olej rzepak	15080	19	18496	90
47	Pokost lniany	247	16	648	28
48	Oliwa do maszyn	1122	78	1513	76
49	Skóry i wyroby skórzane	643	66	4049	03
50	Szpagaty	48	77	1412	85
51	Miotły	1703	81	3690	54
52	Wyroby powroźnicze	1383	62	3223	82
53	Papier	5490	93	5533	42
54	Kartki	123	41	453	68
55	Tutki i bibułki	4740	99	4856	19
56	Atrament i przybory do pisania	1386	50	9120	93
57	Żelazo	3306	22	5804	55
58	Naczynie emaliowane	11868	88	12008	44
59	Wyroby norymberskie	10377	37	10498	66
60	Obuwie filcowe	1193	02	1225	60
61	Koszyki	521	80	553	53
	Do przeniesienia	1104911	69	1786118	04

Pozycja	Przedmiot	1910		1911	
		Koron	hal.	Koron	hal.
	Z przeniesienia	1104911	69	1786118	04
62	Towary różne	7356	33	5430	—
63	Orzechy włoskie	—	—	7777	—
64	Miód patoka	—	—	1054	22
65	Owoce strączkowe	—	—	1967	58
66	Spirytus denaturowany	—	—	2238	10
67	Drożdże	—	—	8566	—
68	Masło	—	—	1584	50
69	Olej konopny	—	—	74	—
70	Obuwie skórkowe	—	—	551	58
71	Kosy	—	—	1760	34
72	Torby	—	—	1552	60
73	Płótno i torby ceratowe	—	—	421	26
74	Aparaty na naftę i do przechowywania kawy	—	—	4316	68
75	Wyroby metalowe	—	—	2394	36
76	Porcelana	—	—	4715	95
77	Naczynia kamienne	—	—	4768	11
78	Wyroby z drzewa	—	—	1620	32
79	Parasole	—	—	815	21
80	Torby papierowe kupieckie	—	—	11173	66
81	Tanglefot	—	—	415	92
82	Szklą	—	—	1158	75
83	Nici, bawełna	—	—	3124	—
84	Proszek na owady	—	—	1128	—
	Razem	1112268	02	1855726	18

W porównaniu z rokiem kalendarzowym 1910 zwiększyły się dostawy Agencji handlowej o 743·458·16 K.

Z powyższego wykazu wynika, że ilość dostaw wszystkich artykułów znacznie wzrosła, — z jednym tylko wyjątkiem słoniny, smalcu i sadła, co do których wartość dostaw w porównaniu z poprzednim rokiem spadła o 72.484 K.; przyczyny szukać należy w skutkach panującej powszechnie w kraju pryszczycy; wskutek zamknięcia targów, hodowcy bili nierogaciznę na

własne domowe potrzeby i tem właśnie tłómaczy się osłabienie popytu na słoninę, sadło i smalec.

W wykazie za r. 1910 są różne towary, dostarczane w mniejszych ilościach, objęte jedną pozycją; z chwilą jednak, gdy niektóre z tych towarów osiągnęły w ciągu 1911 r. znacznie większą ilość obrotu, — wydzielono je i umieszczono w osobnych pozycjach; resztę zaś różnych towarów, o mniejszej ilości obrotu, pozostawiono jeszcze nadal w jednej wspólnej pozycji.

5. Ogólne zestawienie dostaw, uskuteczniionych przez Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych.

Działalność handlowa Zarządu głównego uwydatnia się w różnych kierunkach stosownie do różnych potrzeb Kółek rolniczych i ich członków. Przedstawiona ona jest szczegółowo w poszczególnych działach niniejszego sprawozdania.

Jako konieczne uzupełnienie przedkładamy na tem miejscu ogólne zestawienie wszystkich dostaw, aby w ten sposób dać pogląd na całość akcji handlowej Zarządu głównego i przedstawić poważne wyniki naszej pracy nad uzdrowieniem i umocnieniem handlu.

Zestawienie obejmuje we wszystkich dostawach rok kalendarzowy 1911, oraz dla porównania r. 1910. Przeprowadzono następujące transakcye dostawy i zbytu:

a) w dziale handlu rolniczego:

		rok 1910	rok 1911
nawozów sztucznych	za K.	327.252	344.489
nasion	" "	149.896	186.545
maszyn i narzędzi rolniczych	" "	54.134	89.929
pasz treściwych, zboża, ziemniaków	" "	79.042	145.161
drzewek i krzewów owocowych	" "	8.601	12.518

b) w dziale handlu spożywczego:

różnych towarów	" "	1.112.268	1,855.726
---------------------------	-----	-----------	-----------

c) w dziale opału:

węgla	" "	87.975	117 828
-----------------	-----	--------	---------

d) w dziale zbytu produktów rolniczych:

trzody chlewnej	" "	634.649	3,532.065
wołów	" "	—	6.017
	Razem za K.	2,453.817	6,290.278

W porównaniu z rokiem ubiegłym, w którym zestawienie obejmowało	2,453.817
wynosi przyrost w ciągu roku	3,837.461

Przyrost wynosi:

a) w dziale dostaw (r. 1910 — K. 1,819.168; r. 1911 — K. 2.752.196)	933.028
b) w dziale zbytu (r. 1910 — K. 634.649; r. 1911 — K. 3,538.082)	2,903.433
Razem jak wyżej K.	3,836.461

Obrót zatem handlowy Zarządu głównego wynosił w 1911 roku 12,580.556 K.

wobec obrotu zatem w r. 1910, który wynosił 4,907.634 K.

wzrósł o 7,672.922 K.

Główne daty dotyczące Składowic Kółek Rolniczych.

Liczba porząd.	Siedziba składowicy	Rok założenia	Ilość członków	Kapitał		Roczny zakup towarów	Stary zapas towarów	Wartość inwentarza składowic*	Fundusz rezerwowy	% wypłaconej dywidendy	% wypłaconej premii konsumcyjnej	Ilość funkcjonaryjnych	Ilość personelu handlowego	
				udziałowcy	pieniężny									
1	Sanok	1903	60	12551	436349	221117	37000	1112	32106	6	3	494	7	
2	Krosno	1905	109	11445	488851	261306	31500	2899	10615	7	2	1606	7	
3	Dynów	1905	21	6408	320000	73087	32000	1483	4536	6	2	414	4	
3	Zakopane	1905	114	13838	519838	302529	71250	8998	15947	7	2	707	11	
4	Brzesko	1905	62	5894	170539	79363	18000	2172	7637	6	2	90	4	
5	Zaleszczyki	1906	89	8110	200783	96028	18750	1915	5056	6	2	319	5	
6	Buczacze ¹⁾	1906	67	920	120794	74362	19000	972	21101	8	3	319	3	
7	Gorlice	1907	94	12730	400453	168524	24000	1255	12276	8	3	75	6	
8	Giejkowice	1907	31	5013	85061	105743	18250	920	3929	7	3	75	4	
9	Poronin	1907	31	8012	80796	40034	7000	457	3148	7	3	3148	2	
10	Dubiecko	1907	67	3335	80796	56144	9500	1482	1446	7	2	1446	2	
11	Witkowo Nowy	1908	49	6302	119989	45800	10500	1222	3833	6	2	3833	2	
12	Żydaczów	1908	71	4745	90000	45800	10500	1064	6857	7	2	6857	3	
13	Zabno	1908	283	13938	294890	152047	33750	4094	22131	7	3	128	3	
14	Wadowice	1908	79	9184	195709	107684	20000	14340	6717	7	2	110	3	
15	Szczawnica ²⁾	1908	43	3984	114408	52812	9750	753	22131	8	2	762	4	
16	Krosienko nad Dunajcem ³⁾	1908	43	15530	227872	99523	25000	4182	632	7	2	2591	10	
17	Dąbrowa	1909	109	144700	889226	430124	53000	49392	279	7	2	753	4	
18	Jasło	1909	295	13378	561630	276792	47000	838	844	5	2	80	3	
19	Tarnopol	1909	21	4493	98353	47221	17000	2293	245	8	2	853	5	
20	Stuzyzów	1910	155	5227	214881	127194	25000	372	4185	7	2	1667	1	
21	Kalwarja Zebrzydowska	1910	38	1919	60501	35729	4500	5093	2292	7	2	190	9	
22	Obertyn	1910	267	24692	620209	312272	45500	2169	2292	7	3	1146	3	
23	Nowy Targ	1910	123	8428	147807	78849	23950	2465	2513	7	2	156	5	
24	Rohatyn	1910	86	10681	316120	128018	22250	1937	617	7	2	123	4	
25	Czarny Dunajec	1910	85	5272	167421	106392	20500	1521	121	6	2	156	4	
26	Biecz	1910	107	6171	138813	74339	15000	26250	311	6	2	435	4	
27	Ohtynia ⁴⁾	1910	140	8120	211636	121911	44250	3457	175	6	2	144	4	
28	Brzozów ⁵⁾	1911	158	13950	20025	90400	27500	2788	311	7	2	435	6	
29	Kolomyja ⁶⁾	1911	106	20025	171371	90400	32000	18000	175	7	2	144	4	
30	Żywiec ⁷⁾	1911	186	21000	9000	101239	38000	4106977	311	7	2	586	7	
31	Ropczyce ⁸⁾	1911	130	9000	285738	101239	26000	4000	311	7	2	586	7	
32	Ustrzyki ⁹⁾	1912	57	29564	16000	146198	52000	3200	78	7	2	78	4	
33	Debica ¹⁰⁾	1912	180	32000	260000	146198	30000	3200	78	7	2	78	9	
34	Kahusz ¹¹⁾	1912	730	16000	66964	52808	30000	28000	78	7	2	78	9	
35	Biała ¹²⁾	1912	180	16000	66964	52808	30000	28000	78	7	2	78	5	
36	Złoczów	1912	165	31000	31000	31000	30000	30000	78	7	2	78	5	
37	Cieszanów	1912	420	31000	31000	31000	30000	30000	78	7	2	78	5	
38	Tuchów	1912	420	31000	31000	31000	30000	30000	78	7	2	78	5	
39	Razem		5552	419170	3402264	4183708	1049500	337403	188735			14132	190	
Daty porównawcze za rok 1910				2838	225425	3918100	3665924	664320	5561	108425			10632	134

1) Jako sklep założony w r. 1898, przekształcony na podstawie instrukcji dla składowic w r. 1906. 2) Jako sklep założony w r. 1896, przekształcony na podstawie instrukcji dla składowic w r. 1908. 3) Jako sklep założony w r. 1856, przekształcony na podstawie instrukcji dla składowic w r. 1908. 4) 9 miesięcy istnienia. 5) Za 3 mies. 6) 6 mies. 7) 7 mies. 8) 10 mies. 9) Za 6 mies. 10) Dawny "Łow. handlowe" przekształcone na podst. instruk. dla składowic w r. 1912. 11) Za 6 mies. 12) Za 3 mies. 13) Litera "d" oznacza, że w wartości urządzenia składowic, wliczono wartość własnych budynków.

III. Lustracye sklepów Kółek rolniczych.

Lustracye zarządzano:

1) celem wprowadzenia w ruch przedsiębiorstwa handlowego Kółka rolniczego, jeżeli Ogólne zebranie uchwaliło je założyć, a Zarząd główny odnośną uchwałę zatwierdził;

2) celem udzielania pomocy przy organizowaniu i zakładaniu składnic powiatowych, powstających na podstawie instrukcyi wydanej dla tychże składnic przez Zarząd główny;

3) celem przeprowadzenia opieki i kontroli nad istniejącymi składnicami i sklepami, przy czem w pierwszym rzędzie kierowano lustracye do tych przedsiębiorstw, które potrzebowały fachowej handlowej pomocy przy obliczaniu ustępujących sklepikarzy lub przy nieporozumieniach powstałych w zarządzie przedsiębiorstw;

4) celem uregulowania stosunków tych przedsiębiorstw, które nieprawidłowo były prowadzone;

5) celem zbadania stanu przedsiębiorstwa handlowego Kółka rolniczego, które wniosło podanie o 3% pożyczkę z funduszu krajowego;

6) celem usunięcia stosunku dzierżawnego przedsiębiorstwa handlowego i przemiany tegoż na przedsiębiorstwo prowadzone na wspólny rachunek członków;

7) celem zabezpieczenia prawnego majątku nieruchomości Kółka rolniczego.

Czynności lustratorów handlowych w r. 1911 spełniali:

a) inspektor handlowy Stanisław Sadowski;
b) lustratorowie handlowi:

1) Stanisław Dzierża, 2) Joachim Sołtys,
3) Norbert Przyborowski, 4) Gustaw Kwiatkowski, 5) Zyg. Wojaczyński.

c) asystent handlowy:

1) Józef Sarna (do 15. lutego 1911).

P. Sadowski przeprowadził w ciągu 1911 r. 90 lustracyi, przy czem należy zaznaczyć, że były to lustracye przeważnie większych sklepów i składnic, a więc wymagające znacznie więcej czasu niż normalne, oraz organizację i otwarcie nowych składnic; p. Dzierża 76, p. Sołtys 54, p. Przyborowski 125, p. Kwiatkowski 27, p. Wojaczyński 49 i p. Sarna 6, razem zatem wykonali 427 lustracyi, a więc o 68 więcej, niż w roku poprzednim.

Z 188 lustracyi roku 1911, przeprowadzonych dla zestawienia bilansu przedsiębiorstw handlowych, podane są wyniki na str. 70. W roku poprzednim przeprowadzono takich lustracyi 213, obecnie zatem o 25 lustracyi mniej.

P. Stanisław Sadowski w powiatach:

bialskim: 1—6)¹⁾ Biała (Zgr.),²⁾
bóbreckim: 7) Chodorów (Zgr.),
brzeskim: 8) Strzelce wielkie,
brzozowskim: 9—11) Brzozów (Org.),³⁾
cieszanowskim: 12) Lubaczów (Zgr.),
gorlickim: 13—14) Biecz, 15—17) Gorlice (Zgr.),
18—19) Siary (Org.),
grybowski: 20—25) Ciężkowice, 26—27) Grybów (Zgr.),
jasielskim: 28) Jasło,
kałuskim: 29—32) Kałusz (Zgr.),
kołomyjskim: 33—38) Kołomyja (Zgr. i Org.),
krośnieńskim: 39) Krosno,
liskim: 40—41) Ustrzyki dolne (Zgr.),
myślenickim: 42) Jordanów (Zgr.),
nowosądeckim: 43—44) Nowy Sącz (Zgr.),
rowotańskim: 45—46) Czarny Dunajec, 47—48) Kościelisko (Zgr.), 49) Maniowy (Zgr.), 50—53) Nowy Targ. (Zgr.), 54—55) Poronin (Zgr.), 56—57) Szczawnica (Zgr.), 58) Witów (Org.), 59—60) Zakopane,
przemyskim: 61) Dubiecko, 62) Nienadowa,
ropczyckim: 63—67) Ropczyce (Zgr. i Org.)
sanockim: 68) Sanok,
sokalskim: 69) Krystynopol (Zgr.),
tarnopolskim: 70) Tarnopol,
tarnowskim: 71—72) Tarnów (Zgr.),
tłumackim: 73—77) Ottynia (Org.),
wadowickim: 78—79) Kałwarya, 80) Wadowice,
złoczowski: 81—83) Złoczów (Zgr.),
żydaczowski: 84—85) Żydaczów (Zgr.),
żywieckim: 86—90) Żywiec (Zgr.)

P. Stanisław Dzierża w powiatach:

brzeskim: 1—3) Brzesko (Zgr.),
buczackim: 4) Buczacz, 5) Koropiec,
chrzanowski: 6—10) Chrzanów, 11) Czerna,
12—13) Gorzów, 14) Grojec, 15) Jaworzno,
16) Mętków mały, 17) Nowojowa góra,
18) Rudawa, 19) Szczakowa, 20—21) Trzebionka, 22) Zagórze, 23) Zalas,
dąbrowskim: 24—26) Dąbrowa (Zgr.), 27—29) Żabno,
dobromilskim: 30—31) Nowe miasto.
jasielskim: 32) Czerwna, 33) Dębowiec, 34) Kołaczyce, 35—36) Ołpiny,
kolbuszowski: 37—39) Sokołów,
krakowski: 40) Morawica,
łańcuckim: 41—44) Albigowa, 45) Brzoza Stadnicka, 46) Krzemienica, 47) Leżajsk, 48) Soina, 49) Strażów, 50) Zalesie,

¹⁾ Jeżeli przed miejscowością jest więcej liczb porządkowych niż jedna, oznacza to, że w miejscowości tej ponawiano w ciągu roku odnośną ilość lustracyi.

²⁾ »Zgr.« znaczy, że uczestniczył jako referent w Zgromadzeniu, omawiającem działalność handlową Kółek rolniczych, oraz ewentualne założenie składnicy.

³⁾ »O.g.« znaczy, że był czynny przy założeniu i zorganizowaniu składnicy.

Zestawienie za rok 1911 wyników Instrukcy handlowych w sklepach Kółek rolniczych prowadzonych we własnym zarządzie.

L. porz.	Nazwa powiatu	Ilość sklepów	Obrot kasowy roczny	Rozczna sprzeżaz towarów	Stano czynny					Stano bierny													
					Gółówna w Kasie	Wartość towarów w dniu Instrukcy	Wierzytelności i pieniężne	Wartość inwentarza i własnych budynków	Niedobór	Udziały	Fundusz rezerwowy	Drugie towarowe i pieniężne	Nadwyżka										
1	Biała	5	329055	158920	7463	10	18082	10	19821	44	48018	93	4602	37	755	75	55070	81	37755	86	4405	52	
2	Bochnia	3	69000	34800	872	74	2880	80	6508	81	5248	12	552	26	1265	70	2392	54	10995	03	1409	46	
3	Borszczów	2	92860	46574	872	82	14940	60	3369	77	776	11	256	12	7564	44	69	10802	23	1779	75		
4	Brody	2	76145	38725	665	16	7823	61	4088	41	821	80	752	01	2039	88	4481	12	7473	47	156	52	
5	Brzesko	8	336809	153231	5021	41	43252	09	23790	82	37642	07	585	57	13480	40	22449	75	66532	30	7829	51	
6	Brzozów	8	372082	178700	5954	07	43671	19	32171	85	11860	18	210	19	15646	45	15331	—	53968	29	8921	74	
7	Buczacz	4	299529	146768	5633	71	47423	83	32097	76	2893	84	—	22	2997	90	42989	10	37105	74	4956	40	
8	Cieszanów	7	158200	81400	1985	42	6615	28	8274	19	10474	99	107	47	5558	64	5220	98	14743	83	1933	65	
9	Chrzanów	8	261300	128581	4963	21	13372	47	23344	46	7509	83	3030	47	7136	62	11269	95	29409	32	4404	55	
10	Dąbrowa	4	342238	151212	3257	03	45775	39	16260	03	27976	89	1533	98	22010	02	6838	90	62700	82	3253	58	
11	Gorlice	4	466520	221670	11153	55	73303	67	15797	99	9323	63	—	—	22793	16	9416	83	64002	20	13366	65	
12	Grybów	2	43500	21000	650	77	7486	40	4115	73	582	39	—	—	2726	05	616	74	7891	69	1600	53	
13	Jasło	6	110227	555500	2197	20	72463	12	5855	77	16882	28	1702	40	19281	94	29344	99	87886	74	15288	38	
14	Krosno	4	598182	304250	2598	56	39863	50	32289	98	15853	67	—	—	13454	01	21484	53	42682	26	12984	91	
15	Liśko	3	73000	36500	1225	06	3545	65	3873	32	11369	21	371	93	2846	54	241	60	16181	43	1115	60	
16	Lwów	3	151500	75700	1011	26	5679	74	2690	54	2213	43	193	56	1405	67	2933	21	4242	11	3207	54	
17	Kanoul	7	162000	86300	3586	—	18208	23	11730	22	12975	67	988	50	5060	12	11773	70	18766	65	11888	15	
18	Możeńska	2	25500	12000	533	39	1861	39	2558	54	2400	63	438	29	367	—	4994	26	1971	49	459	49	
19	Myslenice	6	236000	157213	5295	66	15347	62	15546	11	26297	15	295	75	4389	25	31797	73	17498	59	9098	72	
20	Nowy Targ	12	2333660	1113420	13984	64	302491	32	127601	65	114066	60	727	25	112487	10	86145	11	315478	55	44860	70	
21	Przemysł	5	217110	106700	3866	71	14642	16	6250	08	2319	07	288	15	7396	96	6477	67	7582	77	9434	47	
22	Rohatyn	2	196501	79000	1671	17	21724	86	97765	12	4229	95	—	—	8105	70	461	18	16757	50	8550	92	
23	Ropczyce	4	86500	43000	3324	80	5731	77	6997	17	1224	55	186	40	901	74	5235	20	2264	52	9063	23	
24	Sanok	14	937275	472947	8437	35	69000	65	56085	16	39044	08	5575	16	22450	11	65814	32	71040	33	18837	64	
25	Skalat	3	25587	12800	155	75	3572	96	3785	12	782	22	285	91	1435	85	2382	70	3797	38	966	03	
26	Stanisławów	3	53000	25600	262	27	5407	22	7686	18	1130	18	1405	78	1077	99	2145	87	11810	65	857	12	
27	Strzyżów	10	268054	128911	3944	37	30445	19	20498	49	13106	20	52	51	11420	48	14213	83	29561	10	12851	35	
28	Tarnopol	3	178000	85500	727	22	49727	36	22211	51	10321	90	5209	53	13269	05	329	67	644	80	1705	43	
29	Tarnów	2	23000	11000	382	43	1611	24	1148	04	1857	71	—	—	2320	10	8834	53	70070	43	25885	61	
30	Wadowice	4	744868	357886	3259	67	85885	24	25888	23	14498	66	—	—	516	17	28591	85	5596	72	2895	25	
31	Wieliczka	4	150000	73500	2719	70	88304	63	11749	35	14664	35	161	96	8340	65	5156	10	11776	15	3631	21	
32	Zaleszczyki	2	102000	50000	604	92	18942	09	7418	24	1938	86	—	—	2889	87	2006	28	17598	67	1500	99	
33	Zbaraz	2	127000	64000	1252	34	14044	50	7751	60	947	37	—	—	10905	79	—	—	37237	60	—	—	
34	Żydarzów	3	235000	117500	421	26	32207	—	9739	87	3755	43	2020	83	14081	69	9222	28	30043	91	7495	49	
35	Żywiec	3	173000	85500	2463	02	24925	64	22244	52	11210	19	—	—	33619	44	35565	58	127030	50	26023	06	
36	Inne powiaty	20	968030	486725	15233	29	100247	38	56256	75	46617	92	3883	24	84981	90	6070	25	237728	78	5372	33	
37	Przywainie przed.	4	1156382	567990	5229	71	124629	69	87564	42	104361	30	12368	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem		188	1378614	6471023	132880	74	1395078	16	807638	14	637197	36	47785	48	511562	36	562227	48	1657087	97	289602	07	

mościskim: 51) Balice, 52—53) Dołhomosciska, 54) Mościska (Zgr.), 55) Trzcianiec, 56) Wołostków, myślenickim: 57—58) Wola radziszowska, podgórskim: 50) Kobierzyn, przemyskim: 60) Bachórzec, ropczyckim: 61—65) Dębica (Towarzystwo handlowe z 4 tygodniowym pobytem), 66) Ocieka, rudeckim: 67) Chłopy, stryżowskim: 68) Gwoźnica górna, tarnobrzesckim: 69) Chwałowice (Zgr.), 70—74) Radomyśl nad Sanem, 75) Wielowieś, zaleszczyckim: 76) Zaleszczyki:

P. Joachim Sołtys w powiatach:

brodzkim: 1—2) Pieniaki, 3) Ruda brodzka, brzozowskim: 4) Blizne, 5) Brzozów (3 dniowy kurs handlowy), 6) Dydnia, 7) Dylągowa, 8) Górki, 9) Harta, 10) Izdebki, 11) Siedliska-Wołodź, chrzanowskim: 12) Grojec, 13) Nowojowa góra, jarosławskim: 14) Tapin-Dobkowice, krośnieńskim: 15) Turaszówka, liskim: 16—18) Łukawica, 19) Ropienka. lwowskim: 20) Dublany, 21) Sygniówka, mieleckim: 22—23) Dąbie ad Tuszyma, myślenickim: 24) Głogoczów. 25) Górna wieś, 26) Jasienica, 27) Krzywaczka, nowosądeckim: 28) Dąbrówka niemiecka pilźnieńskim; 29) Siedliska-Bogusz, rohatyńskim: 30) Skomorohy stare, sanockim: 31—32) Bażanówka, 33) Jaćmierz, 34—37) Klimkówka, 38) Nowosielce-Gniewosz, 39) Pisarowce, 40) Posada górna, 41) Posada jaćmierska dolna, 42) Posada jaćmierska górna, 43—44), Posada olchowska, 45—46) Zagórz stary, skałackim: 47) Ostapie „na Mazurach“, stryjskim: 48) Daszawa, tarnowskim: 49) Jodłówka Szczepanowska, 50) Żukowice nowe, złoczowskim: 51) Biały Kamień, 52—53) Skwarzawa, żywieckim: 54) Rajcza.

P. Norbert Przyborowski w powiatach:

bialskim: 1—3), Brzeszcze, 4—5) Bujaków, 6) Dwory, 7—9) Jawiszowice, 10) Kobiernice, 11) Łęki, 12—13) Monowice, 14—15) Szczyrk, 16—17), Wilkowice, 18—19) Włosienica, bóbreckim: 20) Sokołówka, bocheńskim: 21—22) Buczków, 23) Dziewin, 24—25) Kłaj, 26) Łysa góra, 27—28) Targowisko, brzeskim: 29) Rudy-Rysie, 30—31) Szczurowa, 32—33) Wał-Ruda, 34—35) Wola przemyska, 36—38) Zaborów, buczackim: 39) Buczacz, 40) Puźniki, cieszanowskim: 41) Oleszyce stare, 42—43) Ruda różaniecka, 44) Zalesie, horodeńskim: 45) Żywaczów, kałuskim: 46) Tomaszowce-Dębina, krakowskim: 47) Piekary,

lwowskim: 48) Glinna, 49) Leśniowice, 50) Pustomyty, 51—52) Siemianówka, łańcuckim: 53) Leżajsk, myślenickim: 54) Spytkowice, nadwórniańskim: 55) Św. Józef, niskim: 56) Jeżowe, podhajeckim: 57) Byszów, przeworskim: 58—60) Gniewczyna, ropczyckim: 61) Góra ropczycka, rzeszowskim: 62) Palikówka, sanockim: 63) Nowosielce Gniewosz, skałackim: 64) Ostapie, 65) Tarnoruda, stanisławowskim: 66) Chorostków, 67) Hołosków, 68—71) Knihinin Górka, 72) Kończaki, stryżowskim: 73—74) Glinik charzewski, 75—77) Gogolów, 78) Lubla, 79) Lutcza, 80) Polomyja, 81—82) Przybówka, 83—84) Pstrągówka, 85—88) Wiśniowa, 89) Wojaszówka, 90—91) Wysoka, 92—93) Wyżne, 94) Zaborów, tarnopolskim: 95—96) Chodacków wielki, trembowelskim: 97) Boryczówka, 98) Krowinka, 99) Plebanówka, wadowickim: 100—102) Leńcze, 103) Stronie, 104) Stryszów, 105—107) Wysoka, wielickim: 108) Bogucice, 109) Brzezowa, 110) Grabie, 111) Gorzków, 112—113) Krzesławice, 114) Krzyszkowice, 115) Radziszów. 116) Stojowice, 117) Zakliczyn, zaleszczyckim: 118) Myszków, zbaraskim: 119) Berezowica mała, złoczowskim: 120) Firlejówka, żywieckim: 121) Lachowice, 122—124) Radziechowy, 125) Wieprz.

P. Gustaw Kwiatkowski w powiatach:

bialskim: 1) Szczyrk, brzeskim: 2) Okocim, 3) Strzelce wielkie, brzozowskim: 4) Dynów, dąbrowskim: 5) Karsy, 6) Żabno, gorlickim: 7) Biecz, 8) Gorlice, grybowski: 9—10) Ciężkowice, 11) Grybów, 12) Lipnica wielka, jasielskim: 13) Glinik niemiecki, jaworowskim: 14) Wielkie Oczy, kamionekim: 15) Radziechów (Bazar radziechowski), krośnieńskim: 16) Lubatowa, 17) Moderówka, limanowskim: 18) Kasina wielka, nowotarskim: 19) Nowy Targ, 20) Olcza, przemyskim: 21) Nienadowa, rohatyńskim: 22) Rohatyn, stryżowskim: 23) Strzyżów, tarnowskim: 24) Jodłówka szczepanowska, wadowickim: 25) Kalwarya, zbaraskim: 26) Zbaraż, żydaczowskim: 27) Żydaczów.

P. Zygmunt Wojaczyński w powiatach:

borszczowskim: 1—2) Germakówka, 3) Mielnica, brzozowskim: 4) Brzozów,

buczackim: 5) Buczacz, 6) Monasterzyska, 7) Porchowa,
 cieszanowskim: 8) Cewków, 9) Folwarczki, 10) Huta różaniecka, 11) Oleszyce stare, 12) Ruda różaniecka, 13) Zabiąta,
 gorlickim: 14) Biecz, 15) Gorlice, 16) Siary,
 horodeńskim: 17) Obertyn,
 jasielskim: 18) Jasło,
 kałuskim: 19) Tomaszowce „Dębina“,
 kołomyjskim: 20) Kołomyja,
 liskim: 21) Ustrzyki dolne,
 lwowskim: 22) Brzuchowice, 23) Leśniowice,
 nowotarskim: 24—25) Czarny Dunajec, 26) Nowy Targ, 27) Witów, 28—29) Zakopane,
 przemyskim: 30) Drohobyczka, 31) Dubiecko, 32) Grochowce, 33) Przedmieście dubieckie, 34) Sielnica,

podhajeckim: 35) Złotniki,
 rohatyńskim: 36) Rohatyn, 37) Sarnki dolne,
 ropczyckim: 38) Ropczyce,
 skałackim: 39) Dorofijówka, 40) Ostapie „na Mazurach“,
 stanisławowskim: 41) Wołczków,
 tarnopolskim: 42) Tarnopol,
 wadowickim: 43) Kalwarya, 44—45) Wadowice,
 zbaraskim: 46) Toki,
 żółkiewskim: 47) Glińsko,
 żydaczowskim: 48—49) Żydaczów.

P. Józef Sarna w powiatach:

mieleckim: 1) Borki nizińskie, 2) Józefów,
 ropczyckim: 3) Będziemyśl, 4) Witkowice, 5) Zagorzyce,
 wielickim: 6) Gruszów.

IV. Praktyczne kursa handlowe.

Po zwinięciu praktycznych kursów handlowych w Czernichowie, Zarząd główny postanowił utworzyć podobne kursa lecz bardziej dostosowane do potrzeb składnic i sklepów Kółek rolniczych w miejscowości, gdzieby uczestnicy mieli możliwość nabywania jednocześnie wiadomości praktycznych w instytucji handlowej opartej na zasadach ogólnie przyjętych w działalności handlowej Towarzystwa Kółek rolniczych.

Starania Zarządu głównego zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem i dn. 1 lipca 1911 roku odbyło się uroczyste otwarcie praktycznych kursów handlowych w Ciężkowicach przy składnicy i sklepie Kółka rolniczego, która istnieje od roku 1907.

Celem praktycznych kursów handlowych w Ciężkowicach jest przygotowywanie personelu dla składnic i sklepów Kółek rolniczych.

Zarząd główny napotykać często na poważne trudności w wyszukaniu odpowiedniego personelu męskiego, zwrócił uwagę swoją na kobiety, a znajdując, że personal kobiecy w handlu w niczem nie ustępuje męskiemu a pod niektórymi względami nawet go przewyższa, jak n. p. pod względem sumienności i uczciwości, na pierwsze cztery kursa trwające każdy po 3 miesiące, przyjmował same dziewczęta, rozlokowując je następnie po składnicach i większych sklepach Kółek rolniczych.

Program nauki obejmuje:

1. rachunki kupieckie,
2. ksiązkowość,
3. towaroznawstwo,
4. organizację Tow. Kółek roln. oraz zasady handlu współdzielczego,
5. przepisy prawn-handlowe,
6. praktyczne zajęcia w składnicy.

W rachunkach zwraca się szczególną uwagę na obliczanie towarów przy sprzedaży z uwzględnieniem miar, wag i monet, na wystawianie faktur

przy hurtownej sprzedaży, rachunek procentu we wszelkich przemianach, rachunek spółki i mieszaniny, zamiana miar na wagi i odwrotnie, odczytywanie wpływających do składnicy oryginalnych faktur, odbieranie tych towarów, obliczanie ceny nabycia i ustanawianie ceny sprzedaży hurtownej i drobiazgowej, zestawianie rachunku sklepikarza względnie zawiadowcy, rachunku zysków i strat i bilansu.

Książkowość jest ściśle zastosowaną do wymagań składnic i sklepów kółkowych. Każda z uczestniczek przez cały okres trwania kursu prowadzi wszystkie księgi handlowe przepisane dla składnic i sklepów kółek rolniczych a mianowicie: podręcznik kredytowy, księgę wierzytelności, księgę utargów, księgę strat i potrzeb administracyjnych, księgę towarową, księgę długów towarowych i pieniężnych, terminarz wypłat, asygnataryusz wpłat i wypłat, dziennik kasowy, księgę udziałów. Każda z uczestniczek kontuje te księgi na podstawie oryginalnych faktur wpływających do składnicy ciężkowickiej. W połowie trzeciego miesiąca nauki każdego kursu przeprowadzają uczestniczki pod okiem kierowników inwenturę towarów i urzędzenia sklepowego, zamykają wszystkie księgi handlowe i na podstawie inwentarza towarowego i ksiąg, zestawiają rachunek sklepikarza wzgl. zawiadowcy, rachunek zysków i strat i rachunek bilansu.

Nauka towaroznawstwa obejmuje wszystkie grupy towarów znajdujące się w naszym handlu. Ze względu jednak na krótki okres nauki każdego kursu, kładzie się nacisk jedynie na poznanie źródeł nabycia (t. j. rynki), właściwości zewnętrzne poszczególnych towarów, odróżnianie produktów naturalnych od falsyfikatów, nie wchodząc w analizy chemiczne, sposób opakowania, cenę towaru, koszt przesyłki i cła. Do nauki towaroznawstwa jest urządzony i bogato zaopatrzonej gabinet towaroznawczy.

Wykaz statystyczny

uczenie praktycznych kursów handlowych w Ciężkowicach.

za czas od 1-go lipca 1911 do 31-go grudnia 1911 r. *)

L. porz.	Imię i nazwisko uczennicy	Wiek	Miejsce pochodzenia	Powiat	Otrzymana stypendyum	od kogo stypendyum	postęp w naukach	Obyczaje	Pilność	Uwagi
	Kurs I. od 1/7—30/10 1911.				Kor.					
1	Barszczowska Leokadya	19	Bachurzec	Przemysł	100	od Zarz. głów.	dobry	chwalebne	wytrwała	zajęta w Skład. K. R. w Żywcu
2	Dudówna Marya	22	Siemiechów	Tarnów	100	dto	dostateczny	zadawal.	dostatecz.	początkowo „ „ w Ustrzykach
3	Iwanówna Zofia	21	Szynwałd	„	75	„	dobry	chwalebne	zadawal.	zajęta w Skład. K. R. w Kałuszu
4	Janasówna Emilia	15	Ciężkowice	Grybów	100	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ w Żywcu
5	Jopówna Marya	17	Szynwałd	Tarnów	75	„	dobry	zadawal.	dostatecz.	„ „ „ „ „
6	Kuczkówna Kazimiera	17	Ciężkowice	Grybów	100	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	zajęta w Skład. K. R. w Złoczowie
7	Matyjasikówna Stefania	17	Osielec	Mysleniec	100	„	dostateczny	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ w Ropeczycach
8	Motykówna Regina	16	Radomyśl n. S.	Tarnobrzeg	100	„	dobry	zadawal.	zadawal.	„ „ sklepie „ „ w Radomyślu
9	Pachlówna Tekla	23	Wieliczka	Wieliczka	100	„	dobry	chwalebne	wytrwała	zajęta w Skład. K. R. w NowymTargu
10	Pajorówna Helena	17	Grybów	Grybów	75	„	b. dobry	zadawal.	dostatecz.	„ „ „ „ w Kałuszu
11	Partykówna Julia	17	Komarno	Rudki	100	„	dostateczny	zadawal.	zadawal.	„ „ „ „ w Ustrzykach d.
12	Stoszkówna Emilia	18	Gwoździec	Brzesko	100	„	dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ w Ciężkowicach
13	Dziubanówna Stanisława	21	Ciężkowice	Grybów	100	hospitantka	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ w Brzozowie
14	Grąblewska Józefa	16	„	„	„	dto	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ w Ciężkowicach
15	Stankiewiczówna Zofia	15	„	„	„	„	b. dobry	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ w Czarn. Dunaj.
16	Wilżanka Elżbieta	16	„	„	„	„	b. dobry	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ „
	Kurs II. od 1/10—31/12 1191.									
17	Brówna Katarzyna	16	Sielec	Ropczyce	50	od Zarz. głów.	dostateczny	zadawal	zadawal.	zajęta w Skład. w Białej jako buhalterka
18	Brachówna Barbara	17	Moszczenica	Goniące	50	własny koszt	b. dobry	chwalebne	zadawal.	„ „ „ w Ciężkow. cel. uz. prak.
19	Gabańska Ludwika	18	Brzyaska	Jasło	50	od Zarz. głów.	dostateczny	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ „
20	Kuklówna Franciszka	18	Kielanowice	„	50	własny koszt	miejny	chwalebne	zadawal.	zajęta w Skład. w Ciężkow. cel. uz. prak.
21	Krasajówna Karolina	18	Ryglce	„	50	od Zarz. głów.	dostateczny	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
22	Krzeptowska Karolina	23	Chłopy	Rudki	50	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
23	Krzeptowska Zofia	16	Kościeliska	Nowy Targ	50	własny koszt	dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
24	Pelówna Agnieszka	21	Zabno	Dąbrowa	75	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
25	Muszakiewicz Helena	21	Sieniawa	Jarosław	50	od Zarz. głów.	dobry	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ „
26	Dobrowolska Józefa	19	Kofołmja	Kofołmja	75	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
27	Gorezyczanka Marya	18	„	„	75	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
28	Rabkiewiczówna Marya	17	„	„	50	„	b. dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
29	Kubiczówna Marya	20	„	„	50	„	dobry	zadawal.	zadawal.	„ „ „ „ „
30	Piwkówna Marya	25	„	„	60	„	miejny	chwalebne	zadawal.	„ „ „ „ „
31	Wanuchówna Helena	15	„	„	„	hospitantka	dostateczny	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „
32	Boberówna Stanisława	15	„	„	„	„	dostateczny	zadawal.	zadawal.	„ „ „ „ „
33	Bożykówna Anna	27	Laski	Jasło	100	od Zarz. głów.	dobry	chwalebne	wytrwała	„ „ „ „ „

*) Wykaz statystyczny uczenie na kursach z r. 1912 podamy w Sprawozdaniu za r. 1912.

Wykłady o organizacyi mają na celu zapoznanie przyszłych współpracowników z ustrojem Towarzystwa Kółek rolniczych z poszczególnymi gałęziami jego pracy oraz z zasadami współdziałczemi, na jakich opartą jest jego działalność handlowa. Szczególny nacisk kładzie się na zaznajomienie uczestniczek ze sklepami, składnicami i Agencją handlową Tow. Kółek roln., oraz zaznajamianie ich z instrukcjami wydanymi przez Zarząd główny dla składnic i sklepów Kółek rolniczych.

W nauce o przepisach prawnych zapoznają się uczestniczki z ustawami handlowymi, których znajomość jest niezbędną dla wszystkich pracujących na niwie handlowej.

Grono uczestniczek każdego kursu dzieli się na dwa oddziały, a to w ten sposób, że gdy jeden oddział zajęty jest w sali wykładowej, drugi pracuje w składnicy wprawiając się w ekspedycyi towarów, w ich konserwacyi, oraz w odbieraniu, rozpakowaniu i rozlokowaniu nadchodzących z kolei towarów. W celu zapoznania uczestniczek z czynnościami kasowymi, każda z uczestniczek kolejno co dnia spełnia rolę kasyerki, inkasując pieniądze na podstawie blichów wydawanych przez ekspedyentki na zakupione przez strony towary.

Nauka teoretyczna i zajęcia praktyczne trwają od godz. 7-ej rano do godz. 8-ej wieczorem z przerwą 1¹/₂ godziną na obiad. Przyjmując przeciętnie dla kursu 78 dni nauki, otrzymujemy około 780 godzin zajęć, po uwzględnieniu przerwy obiadowej, na śniadanie i podwieczorek.

Uczestniczki kursu mieszkają wspólnie w internacie urządzonym staraniem Zarządu głównego a składającym się z trzech obszernych ubikacyj mieszkalnych, w których są rozmieszczone stoły i łóżka, oraz szatni na przechowanie garderoby. W internacie otrzymują również wikt, (składający się ze śniadania (mleko, herbata, kawa i chleb), obiadu (trzy dania), podwieczorku (mleko, herbata i chleb), oraz kolacyi.

Ciężkowice położone w miejscowości nadzwyczaj zdrowej; dobry wikt, zarówno jak normalnie prowadzone życie internackie i ruch przy zajęciach sklepowych wpływają dodatnio na zdrowie uczestniczek kursu.

Kandydatki przyjmowane są na kursa na podstawie przedłożonych świadectw przyczem wymaga się ukończonej szkoły wydziałowej, praktyki sklepowej oraz egzaminu wstępnego. — Opłata za naukę wraz z trzecziesięcznym utrzymaniem w internacie wynosi koron 100. Zarząd główny uwzględnia jednak częstokroć podania niezamożnych kandydatek, zniża a nawet zwalnia je całkowicie od jakiegokolwiek opłaty.

Po zakończeniu kursu odbywa się egzamin klasyfikacyjny, na który przybywają delegaci Zarządu głównego z wiceprezesem Drem Bronisławem Dulębą i inspektorem handlowym Stanisławem Sadowskim na czele, miejscowy komitet nadzorczy kursów, w którego skład wchodzi ksiądz dziekan Jacek Michalik, Władysław Bogdanowicz, dyrektor składnicy, Jan Kapałka, burmistrz, oraz zaproszeni goście — poczem uczestniczki kursu na podstawie wykazanego uzdolnienia tak w nauce teoretycznej jak i w praktyce otrzymują świadectwa.

Na pierwszym kursie od 1 lipca do 30 września 1911 uczestniczyło 16 uczennic.

Na drugim od 1 października do 31 grudnia 1911 uczestniczyło 17 uczennic.

Na trzecim od 1 stycznia do 30 marca 1912 uczestniczyło 19 uczennic.

Na czwartym od 10 kwietnia 1912 uczestniczy 17 uczennic.

Wykaz statystyczny uczennic podajemy na str. 73.

Kierownictwem administracyjnym zajęty był stale lustrator handlowy Gustaw Kwiatkowski, kierownikiem praktyki handlowej oraz nauki towaroznawstwa, był początkowo lustrator handlowy p. Wojaczyński, obecnie jest nim p. Kazimierz Skocki.

D) Działalność oświatowa.

I. Uwagi ogólne.

Działalność oświatowa, w znaczeniu: szerzenia ogólnej a nie tylko zawodowej oświaty, — pozostaje w silnym związku z innymi działaniami i formami pracy naszego Towarzystwa, a łącząc się z jego podstawowymi i istotnymi zadaniami, stanowi razem z innymi środkami działania jedną, nierozzerwalną całość.

Ma ten dział pracy naszego Towarzystwa znaczenie różnorodne, zależnie od skutków, jakie działalność oświatowa wywołuje, względnie wywołać może.

Więc — ten rezultat szerzenia ogólnej oświaty, którym jest rozwój umysłowy włościanstwa, rozwój i wykształcenie formalnych cech umysłu, takich jak inteligencja, pamięć, zdolność szybkiego wnioskowania i rozumowania, spostrzegawczość i t. d. — ten rezultat — umożliwi i ułatwi akcję, istotną dla naszego Towarzystwa: szerzenia wiedzy zawodowej, ułatwi jej szybsze i pewniejsze przyjmowanie się u włościanstwa.

Inny skutek działalności ogólnooświatowej, którym jest rozwinięcie umysłów włościan pod względem rzeczowym, a więc rozszerzenie i po-

głębienie ich wiedzy o różnych rzeczach i sprawach, znajdujących się poza obrębem ich życia zawodowego, — i łączący się z tem rozwój i kształtowanie ich uczuć i myśli — to wszystko jest koniecznym warunkiem osiągnięcia tego zadania naszego Towarzystwa, którem jest: przekształcenie włościanina w obywatela.

Wreszcie Towarzystwo nasze, choćby dlatego, aby lepiej i pewniej osiągać te zadania, które sobie postawiło w odniesieniu do życia zawodowego i ekonomicznego ludu, — musi się starać, o urabianie i kształtowanie całego trybu życia codziennego włościanina, musi wpływać na program zajęć i na sposób przepędzania jego „czasu“ — poza pracą zawodową. Osiąga to zaś właśnie przez swoją działalność ogólnooświatową.

Formy tej działalności są różne w naszym Towarzystwie i może niema takiej, którąby Towarzystwo nasze w pracy się nie posłużyło. Formy te to: czytelnie, biblioteczki, wydawnictwa, Przewodnik i Kalendarz Kółek rolniczych, teatry i chóry włościańskie.

II. Biblioteczki i czytelnie.

Jeden z najważniejszych czynników oświatowych stanowią bez wątpienia książki; dlatego Zarząd główny stara się usilnie, aby przy każdym Kółku istniała biblioteczka i czytelnia Kółka rolniczego, z której by członkowie w wolnych od pracy chwilach mogli czerpać wiadomości potrzebne i uczciwą rozrywkę. Każde więc nowozawiające się Kółko otrzymuje od Zarządu głównego kilkadziesiąt książek treści rolniczej, hodowlano-gospodarskiej i powieściowej i ma obowiązek utrzymywać tę biblioteczkę w porządku i w miarę funduszy ją powiększać. W tym celu wydał Zarząd główny „Poradnik czytelniany“ dla Kółek rolniczych, w którym są wymienione książki, nadające się do czytelni Kółek rolniczych, oraz ceny, po jakich można je nabywać w Zarządzie głównym. Kupowanie książek i to nie broszurowanych, ale oprawnych (różnica 20 hal.) polecamy gorąco Zarządowi Kółek.

Z radością możemy stwierdzić ten fakt, że coraz więcej naszych członków uznaje potrzebę czerpania wiadomości i szukania porady w książkach, gdyż coraz częściej otrzymujemy od Kółkowców zamówienia na książki gospodarskie, stosunkowo nawet drogie.

Kółka zamawiające książki przez Zarząd główny otrzymują najmniej 10 proc. opustu od ceny księgarskiej.

W tym roku wysłaliśmy bezpłatnie do 144 Kółek książki, w tem 2736 książek treści rolniczej i ogólnogospodarczej, 2592 książek powieściowych i 1872 naszych wydawnictw przeważnie gospodarczych, czyli razem 7.200 książek.

Kwoty uzyskane ze sprzedaży książek i wydawnictw wynoszą razem 1637 K. 94 h., gdyż przeważnej ilości książek dostarczono bezpłatnie.

III. Wydawnictwa Towarzystwa.

Odczuwając silnie potrzebę tanich, a przystępnie napisanych książeczek z dziedziny gospodarstwa wiejskiego i ekonomii społecznej, Zarząd główny wydaje corocznie pewną ilość broszurek, omawiających tematy będące najbardziej na czasie. — W wydawnictwach tych porusza się najżywotniejsze sprawy, a treść ich, napisana przez ludzi fachowych, znających i od-

czuwających braki i potrzeby gospodarstw wiejskich, jest niejako uzupełnieniem urządzanych przez Zarząd główny kursów.

W r. 1911 i z początkiem r. 1912 wydano: L. 49. Dr. Mieczysław Dalkiewicz: „O chorobach zaraźliwych zwierzęcych. I. Pruszczycza“.

- L. 50. Dr. Jan Opieński: „O środkach podniesienia zdrowotności wśród włościanstwa“.
- L. 51. Dr. Mieczysław Dalkiewicz: „O chorobach zaraźliwych zwierzęcych, II. Wąglik“.
- L. 52. Stanisław Zalasiński: „Światła dla kobiet i młodzieży“.
- L. 53. O. Lille: „Pierwsza pomoc przy porodach i choroby poporodowe u krów“. Wyd. II.
- L. 54. Tadeusz Stanirowski: „O wychowie źrebiąt“. Wyd. II.
- L. 55. Stanisław Wierzbicki: „O uprawie warzyw w ogródku i przy chacie“.

- L. 56. Jerzy Turnau: „O głównych wadach w hodowli bydła u włościan“.
- L. 57. Kazimierz Reiter: „O hodowli królików“. Wyd. II.
- L. 58. Zdzisław Chmielewski: „Najważniejsze choroby i szkodniki roślin uprawnych“.
- L. 59. Sprawozdanie z Ankiety odbytej w dniach 9 i 10 listopada 1911 r. w sprawie kursów gospodyń wiejskich.
- L. 60. Ks. Antoni Koleński: „O współdziałale Kółek rolniczych w walce przeciw alkoholizmowi“. Wyd. II.

IV. Przewodnik Kółek rolniczych.

Wydawnictwo „Przewodnika Kółek rolniczych“ spełnia swe zadanie w sposób i na zasadach dotychczas przyjętych; jest więc „Przewodnik“ w stosunku do Kółek rolniczych organem informacyjnym.

W zakresie swej funkcji nauczającej „Przewodnik“ rozszerza stale potrzebne w gospodarstwie rolnem wiadomości zawodowe i помещa je w artykułach wstępnych, które częstokroć układają się w jedną seryę, traktującą w swej całości o ważnych gałęziach gospodarstwa wiejskiego; zresztą jest staraniem wydawnictwa, aby wszelkie artykuły miały zawsze znaczenie aktualne i były dostosowane do pory roku i do ważniejszych zjawisk gospodarczych. — W zakresie tej funkcji nauczającej nastąpił też pewien podział rzeczowy, a mianowicie sprawy zdrowotności i sprawy pożarne zostały wyłączone z ogólnego materiału i uzyskały odrębne organy w formie dodatków do „Przewodnika“; jako takie dodatki miesięczne do „Przewodnika“ wychodzą obecnie: wznowiona „Obrona pożarna“, od dnia 20 stycznia 1912 r. i „Przyjaciel Zdrowia“ od dnia 1 kwietnia 1912 r.

W zakresie swej funkcji informacyjnej „Przewodnik“ przynosi stale informacje o stanie po-

szczególnych Kółek rolniczych, o zebraniach lokalnych i powiatowych, o urządzanych kursach, wykładach i t. p.; osobną grupę w tym dziale stanowią informacje handlowe, nabierające z rozwojem całej działalności handlowej coraz większego znaczenia; — informacje handlowe dążą do tego, aby rozwijać obraz stanu różnych targów i wzajemnej ich zależności, — gdyż wiadomości te są niezbędne do pomyślnego przedsięwzięcia transakcji handlowych.

Ze wzrostem całej naszej organizacji wzrasta też znaczenie „Przewodnika“, który nabiera coraz więcej wpływu, jako naturalny, najdogodniejszy łącznik pomiędzy wszystkimi stopniami organizacji naszego Towarzystwa; o tem świadczy już i ta czysto zewnętrzna okoliczność, że w r. 1911 „Przewodnik“ objął w 36 numerach 906 stron samego tekstu (bez ogłoszeń), a więc o 52 stron więcej, niż w roku poprzednim,

Szczegółowe zestawienie dochodów i rozchodów wydawnictwa „Przewodnika“ znajduje się osobno w sprawozdaniu rachunkowym.

Naczelnym redaktorem jest od r. 1898 dyrektor biura, Telesfor Adamski, a stałymi współpracownikami są inspektorzy rolniczy i inni urzędnicy z poszczególnych działów biura.

V. Kalendarz Kółek rolniczych.

Silny wzrost naszej organizacji spowodował Zarząd główny w 1905 r. do podjęcia wydawnictwa „Kalendarza Kółek rolniczych“. Wydawnictwo to zostało podjęte tylko dla członków Towarzystwa; Zarząd główny zatem wydaje obecnie co roku kalendarz tylko w takim nakładzie, ile wynosi liczba poprzednich zamówień, i nie wytwarza w ten sposób żadnego współwzrostu dla innych wydawnictw. Celem wydawnictwa jest zastosowanie doniosłej roli kalendarza do szerzenia wiadomości potrzebnych w gospodarstwie rolnem; przeważną część kalendarza wypełniają więc fachowe artykuły i pouczenia o sprawach rolniczych; oprócz tego jest ogólna część informacyjna i część literacka, w której помещa się swojskie utwory znanych mistrzów słowa; i pod tym względem jest więc rola naszego kalendarza ważną, gdyż zastępuje liche

obce utwory, obcych, przeważnie pruskich wydawnictw, — utworami rodzimej literatury. — Kalendarz Kółek rolniczych na rok 1912 (wydany w r. 1911) objął 192 stron druku (bez ogłoszeń i części informacyjnej) i rozszedł się w ilości 8500 egzemplarzy, — tyle bowiem poprzednio zamówiono; wprawdzie później nadchodziły jeszcze zamówienia, ale nie mogły już być uwzględnione, gdyż Zarząd główny wydaje tylko tyle egzemplarzy, ile poprzednio zamówiono.

Zestawienie dochodów i rozchodów znajduje się w sprawozdaniu rachunkowym; nieznaczna nadwyżka została zużyta na honorarya autorskie, a reszta została przeniesioną do funduszu żelaznego.

Redakcją kalendarza kieruje redakcja „Przewodnika Kółek rolniczych“

VI. Teatry i chóry włościańskie.

Rok 1911, jako rok walki wyborczej, musiał wpłynąć ujemnie na rozwój życia towarzyskiego w Kółkach rolniczych i temu też zapewne przypisać należy, że liczba Kółek, w których urządzano przedstawienia amatorskie znacznie się zmniejszyła, mimo to jednak odegrano różne sztuczki w 250 Kółkach rolniczych.

Urządzanie przedstawień nie wchodzi wprawdzie w zakres działania Zarządu głównego, uznając jednak ogromnie dodatni i uszlachetniający wpływ, jaki przedstawienia na ludność wiejską, w szczególności zaś na młodzież wywierają, Zarząd główny popierał usiłowania powołanych do tego instytucji, udzielał potrzebnych wskazówek, a w wielu wypadkach dostarczał po zniżonych cenach, a nieraz i bezpłatnie doborowych sztuczek dramatycznych.

Spis Kółek rolniczych, w których w r. 1911 odbywały się przedstawienia teatralne, z wykazem odegranych sztuk

(Na podstawie sprawozdań Kółek rolniczych).

Biała.

1. Koz y: Jasełka.
2. Leszczyny: Wóz Drzymały. — Brzytwa swatem. — Janek Biały. — W podziemiach Pawiaku. — Wigilia św. Andrzeja. — Błażek opętany. — Surdut i siermięga.
3. Międzybrodzie: Za sztandarem. — Przyjaciele ludu.

Bóbrka.

4. Staresioło: Sen. — Żyd w beczce.

Bochnia.

5. Grobla: Wóz Drzymały. — Żyd w beczce.
6. Jazy: Flisacy.
7. Okulice: Wóz Drzymały. — Żyd w beczce.
8. Pogwizdów: Bernadetta. — Gorzałka. — Wóz Drzymały.
9. Stanisławice: Hanusia Krożańska. — Z pod trzech zaborów.
10. Stary Wiśnicz: Jasełka.

Borszczów.

11. Głębocek: Żyd w beczce.
12. Wołkowce: Błażek opętany. — Jasiak sierota. — Jasełka.

Brody.

13. Hucisko brodzkie: Za nic żydowskie swaty. — Kościuszek w Petersburgu. — Za sztandarem. — Jeszcze Polska nie zginęła.

14. Rudabrodzka: (nie podano, jakie sztuczki były grane).

Brzesko.

15. Borzęcin górny: Raclawice.
16. Borzęcin dolny (nie podano jakie sztuczki były grane).
17. Łonio wy: Błażek opętany. — Zrękwiny u Druzgały. — Gorzałka.
18. Łysa góra: Jasełka.
19. Maszkienice: Jasełka.
20. Okocim: Wóz Drzymały. — Przysięga na kosy. — Dwie Marysie. — Flisacy. — Jasełka.
21. Strzelce małe: Swaty. — Chłopi arystokraci.
22. Wola przemysłowska: Zrękwiny u Druzgały. — Matka żyje. — Werbel domowy.

Brzeżany.

23. Buszcze: Jasełka. — Żyd w beczce — Gorzałka.
24. Narajów: Łobzowanie. — Gorzałka. — Za sztandarem. — Janek sierota. — Hanusia Krożańska.

Brzozów.

25. Golcowa: Majster i czeladnik. — Monologi.
26. Górki: Jasełka.
27. Harta: (nie podano jakie sztuczki były grane).
28. Humniska: Chrzest w ogniu. — Zrękwiny u Druzgały.
29. Izdebki: Za wolność i Wiarę. — Zmartwychwstanie. — Łobzowanie. — III. akt Bitwy pod Raclawicami.
30. Jasienica: Jasiak sierota. — Stryj przyjechał. — Żyd w beczce. — Urlopnik. — Jasełka.
31. Jasionów: Jasełka. — Betlejem polskie. — Kościuszek pod Raclawicami. — Kominiarz i młynarz.

Buczacz.

32. Barysz: Na poddaszu. — Błażek opętany. — Wspomnienie z r. 1831. — Jeszcze Polska nie zginęła. — Jasełka. — Chrapanie z rozkazu. — Żyd w beczce.
33. Kowalówka: Łobzowanie. — Jasełka.
34. Petlikowce stare: Hanusia Krożańska. — Adam i Ewa. — Żyd w beczce. — Wóz Drzymały. — Dziesiąty pawilon. — Jasełka.

Chrzanów.

35. Ciężkowice: Jasełka. — Z miłości. — Żyd w beczce.

36. Paczółtowice: Wóz Drzymały. — Błażek opętany. — Chłopi arystokraci. — Wesele powstańca. — Dziesiąty pawilon. — Monologi.

Cieszanów.

37. Folwarki: Urlopnik. — Całus. — Wam się łatwo śmiać. — Jasiek sierota.
38. Huta różaniecka: Kościuszko pod Raclawicami. — Matka żyje. — Za sztandarem.
39. Oleszyce stare: Swaty.

Dąbrowa.

40. Demblin: Chłopi arystokraci. — Wesele Łobzowskie. — Wóz Drzymały.
41. Laskówka chorążska: Jasełka.
42. Samocice: Wóz Drzymały. — Chłopi arystokraci.

Dobromil.

43. Jureczkowa: Flisacy.
44. Kalwaryapacławska: Jasełka.
45. Wojtkowa: Jasełka.

Gorlice.

46. Glinnik maryampolski: Jasełka.
47. Kryg: Za sztandarem.
48. Siary: Ojciec nasz. — Łobzowanie. — Wóz Drzymały. — Cudowny doktor. — Kumoszki. — Całus. — Błażek opętany. — Żyd w beczce. — Werbel domowy. — Oratorium Bożego Narodzenia.
49. Sokół: Jasełka.

Gródek.

50. Białogóra: Jasełka. — Łobzowanie. — Sen. — Car jedzie.
51. Mszana: Kościuszko w Petersburgu. — Raclawice.
52. Powitno: Jasełka.

Grybów.

53. Bobowa: (nie podano jakie sztuczki były grane).
54. Kamionka wielka: Wóz Drzymały. — Błażek opętany.

Husiatyn.

55. Kopyczyńce: (nie podano jakie sztuczki były grane).

Jarosław.

56. Adamówka: Rycerze Jadwigi.
57. Bystrowice: Wesele powstańca. — Jasełka.
58. Kolonia polska: Hanusia krożańska. — Powrót taty. — Jasełka.
59. Morawsko: Dwernicki. — Cudowny doktor. — Całus.
60. Munina: Dziesiąty pawilon. — Wesele powstańca.

61. Przedmieście górno-leżajskie: Zmartwychwstanie powstańców. — Wieczór płaczu i śmiechu.

62. Rozwienica: Betlejem polskie.

Jasło.

63. Czerмна: Błażek opętany.
64. Dembowiec: Zmartwychwstanie.
65. Nienaszów: Cudowne leki.
66. Trzciniца: Przysięga na kosy. — Byle handel szedł.
67. Ujazd: Wesele Grzesia.
68. Warzyce: Jasełka.
69. Zarzecze: Błażek opętany.
70. Żółków: Łobzowanie. — Flisacy. — Karpaccy górale.

Kamionka strumiłowa.

71. Berbeki: Matka żyje. — Przed siedmiu wiekami. — Janek biały.
72. Suszno: Urlopnik. — Chrapanie z rozkazu. — Jasiek sierota. — Fatalna kielbasa.
73. Witków nowy: Gramatyka. — Moc sokola. — Karpaccy górale.

Kałuż.

74. Dołha wojniłowska: Wóz Drzymały.

Kolbuszowa.

75. Przedbórz: (nie podano, jakie sztuczki były grane).
76. Trzeboś: Gorzalka. — Wóz Drzymały. — Cudowny doktor. — Wesołe kumoszki.

Kołomyja.

77. Turka: Powrót taty. — Dwóch głuchych. — W katordze. — Matka żyje.

Kosów.

78. Moskalówka: Jeszcze Palska nie zginęła.
79. Pistryń: (nie podano jakie sztuczki były grane).

Kraków.

80. Bronowice małe: Jasełka. — Betlejem polskie.
81. Bolechowice: Jasełka.
82. Kościelniki: Niedziela.
83. Modlnica: Nowe betlejemskie jasełka. — Kościuszko pod Raclawicami.
84. Mydlniki: Wóz Drzymały. — Kościuszko pod Raclawicami.
85. Zielonki: Wóz Drzymały. — Kościuszko pod Raclawicami. — Swaty.

Krosno.

86. Biało-brzegi: Błażek opętany. — Consilium facultatis.
87. Cergowa: Jasełka.
88. Głowienka: Jasełka.

89. Iwoniecz: Noc w Belwederze.
 90. Kobylany: Jasełka. — Zrękowiny u Druzgały.
 91. Kambornia: Jasełka.
 92. Podniebyle: Błażek opętany.
 93. Potok: Kościuszko w Petersburgu i inne.
 94. Suchodół: Łobzowianie. — Dom waryatów. — Wóz Drzymały. — Jasełka.
 95. Turaszówka: Chłopi arystokraci. — Wigilia św. Andrzeja. — Bursztyny Kasi.

Limanowa.

96. Laskowa: Jasełka.

Lisko.

97. Czaszyn: Polska w kajdanach.

Lwów.

98. Biłka szlachecka: Noc w Belwederze. — Dziesiąty pawilon. — Jasiak siemota.
 99. Czyszki: Rycerze Jadwigi.
 100. Jaryczów stary: Bursztyny Kasi. — Ostań z nami.
 101. Kamienopol: Jasełka.
 102. Kozielniki: Raclawice. — Jasełka. — Bursztyny Kasi.
 103. Krotoszyn: Męczeństwo św. Doro-ty. — Matka żyje.
 104. Sichoń: Grzmia pod Stoczkiem armaty. — Jasełka.
 105. Siemianówka: Przysięga na kosy.
 106. Zagórz: Dworek pod lasem. — Żyd w becze. — Wam się łatwo śmiać. — Kościuszko pod Raclawicami, obraz III. i IV. — Gorzałka. — Cudowny do-któr.
 107. Zarudce: Jasełka.
 108. Zaszków: Wóz Drzymały.
 109. Zboiska: Kościuszko. — Chrzest w o-gni. — Intermedya.

Łańcut.

110. Albigowa: (nie podano jakie sztuczki były grane).
 111. Handzlówka: Jasełka. — Młynarz i kominiarz. — Majówka. — Dożynki. — Murarz. — Dziesiąty pawilon.
 112. Korniaktów: Hanusia krożańska. — Błażek opętany.
 113. Rakszawa II.: (nie podano jakie sztuczki były grane).
 114. Rogóżno: Legiony.
 115. Sonina: Jasełka.
 116. Strażów: Swaty. — Intermedya ucieszna.

Mościska.

117. Balice: Łobzowianie.
 118. Lipniki: Jasełka.
 119. Pnikut: Kמושki. — Z pod trzech za-
 borów. — Łobzowianie.
 120. Radchońce: Jasełka.

121. Stojanice: Chrzest w ogniu. — Chłopi arystokraci.
 122. Sułkowszczyzna: Zrękowiny u Druzgały. — Wam się łatwo śmiać.
 123. Tamanowice: Jasełka.

Myślenice.

124. Krzywaczka: Matka żyje. — Jasełka.
 125. Sułkowice: Chłopi arystokraci.

Nadwórna.

126. Bednarówka: Noc w Belwederze.

Nisko.

127. Cholewiana góra: Intermedya u-
 cieszne.

Nowy Sącz.

128. Czarny potok: Jasełka.
 129. Piwniczna: Jasełka.
 130. Podegrodzie: Noc świętojańska.
 131. Rożkowice: Ojczyzna.
 132. Siedlce: (nie podano, jakie sztuczki by-
 ły grane).
 133. Tęgoborze: Jasełka.
 134. Wielogłowy: Jasełka. — Hanusia kro-
 żańska.

Nowy Targ.

135. Szafłary: Jasełka. — Wóz Drzyma-
 ły. — Zrękowiny u Druzgały. — Żyd w
 becze.
 136. Szczawnica: Wóz Drzymały. — Bła-
 żek opętany.

Oświęcim.

137. Brzeszcze: (nie podano, jakie szuki
 były grane).
 138. Jawiszowice: Kulturniak.
 139. Przybradz: Jasełka.
 140. Starestawy: Matka żyje. — Powrót
 Janka. — Burmistrz z wielkich Kozłowiec
 141. Włosienica: Jasełka. — Hanusia kro-
 żańska.

Pilzno.

142. Jodłowa: (nie podano jakie sztuki by-
 ły grane).
 143. Siedliska: Dziesiąty pawilon. — Za
 sztandarem. — Żyd w becze. — Dwóch
 głuchych.

Podhajce.

144. Dryszczów: (nie podano, jakie sztuki
 były grane).
 145. Nowosiółka: Gorzałka. — Dziesiąty
 pawilon. — Ulicznik warszawski. — Cu-
 downy doktór.
 146. Zawałów: Kajcio. — Żyd w becze. —
 W starym piecu dyabeł pali. — Żywy nie-
 boszczyk. — Stary mundur. — Chłopi a-
 rystokraci. — Intermedya ucieszne.
 147. Złotniki: Flisacy. — Błażek opętany.

Przemysł.

148. Babice: Jasełka. — W obronie ojczyzny i wiary. — Żyd w beczce. — Bartosz z pod Krakowa. — Akademik, czyli otiara za ojczyznę. — W katordze.
149. Bachórzec: Jasełka. — Flisacy. — Błażek opętany. — Bernadetta.
150. Drohobyczka: Wóz Drzymały. — Chłopi arystokraci.
151. Grochowce: Ojcowizna. — Bursztyny Kasi.
152. Krasieczyn: Łobzowanie. — Jasełka.
153. Kuńkowce: Bernadetta. — Bartek w sieni piekielnej.
154. Maćkowice: Jasełka.
155. Medyka: Ojciec nasz. — Jak Kuba oduczył Kasię lenistwa. — Żyd w beczce. — (Grano więcej sztuk, ale nie podano tytułów).
156. Nienadowa: (nie podano, jakie sztuki były grane).
157. Prałkowce: Cudowny doktor. — Jasełka.
158. Żurawica: Jasełka. — Kominiarz i młynarz. — Adam i Ewa. — Błażek opętany. — Stach sierota. — Bursztyny Kasi. — Dworek pod lasem. — Kostusia i placek. — Za sztandarem.

Przemysłany.

159. Kimirz: Jasełka.
160. Pełtew: (nie podano, jakie sztuki były grane).
161. Stanimirz: Jasełka. — Prauda wse horoju (ruskie). — Seme ne krady (rusk.).
162. Wyżniany: Jasełka.
163. Zeniów: Jasełka.

Przeworsk.

164. Hucisko jaworznickie: Jasełka. — Matka żyje.
165. Markowa: Cudowne leki. — Cudowny doktor. — Zrękowiny u Druzgały — Chłopi arystokraci. — Dziesiąty pawilon. — Wieśniacy.
166. Manasterz: Urlopnik. — Powrót taty.
167. Mikulice: Wóz Drzymały.
168. Nowosielce: Jasełka.
169. Siedlecza: Za sztandarem. — Matka żyje. — Wóz Drzymały. — Wór pieniędzy. — Powstanie listopadowe.

Rohatyn.

170. Firlejów: Jasełka. — Urlopnik.
171. Łukowiec: Jasełka. — Gorzałka. — Żyd w beczce. — Błażek opętany.
172. Żurów: Błażek opętany. — Za sztandarem. — Matka żyje. — Wesele powstańca.

Ropczyce.

173. Wielopole skrzyńskie: Kominiarz i młynarz.

174. Zawałda: Przyjaciele ludu.

Rudki

174. Bieńkowa Wisznia: (nie podano, jakie sztuki były grane).
175. Nowosiółki gościnnie: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Rzeszów.

176. Babica: Chłopi arystokraci. — Żyd w beczce.
177. Błażowa górna: Jasełka. — Karpacy górale. — Kościuszko w Petersburgu. — Noc w Belwederze.
178. Boguchwała: Jasełka. — Emigracya chłopska. — Kominiarz i młynarz.
179. Budziwój: (nie podano, jakie sztuki były grane).
180. Chmielnik: Rycerze Jadwigi. — Chłopi arystokraci. — Żyd w beczce.
181. Lubenia. Łobzowanie. — Gorzałka.
182. Łąka. Byle handel szedł. — Intermedya.
183. Maława: Jasiek sierota. — Matka żyje.
184. Mrówla: Wóz Drzymały. — Łobzowanie. Chłopi arystokraci. — Bursztyny Kasi. — Matka żyje.
185. Niechobrz: Wóz Drzymały. — Wesele krakowskie. — Błażek opętany. — Chłopi arystokraci.
186. Rudna wielka: Jasełka. — Dziesiąty pawilon. — Wesele powstańca. — Zrękowiny u Druzgały. — Polska.
187. Terliczka: Wóz Drzymały. — Zaczarowany stolik.
188. Trzebownisko: Flisacy.
189. Zaczernie: Zatruta kiełbasa. — Kominiarczyk. — Jasełka.

Sambor.

190. Sambor-dolina: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Sanok.

191. Bażanówka: Wesele powstańca. — Chrzest w ogniu. — Chłopi arystokraci. — Jasełka. — Bernadetta.
192. Posada dolna: Wóz Drzymały. — Cudowne leki. — Kumoszki. — Cudowny doktor.
193. Posada sanocka: Bartosz z pod Krakowa. — Dziesiąty pawilon. — Jasełka. — Przybłęda.
194. Strachocina: Dziesiąty pawilon. — Hanusia krożańska. — Intermedya. — Kumoszki. — Wam się łatwo śmiać. — Cudowne leki.
195. Zagórz: Dola Ojczyzny.

Skałat.

196. Dorofijówka: Dziesiąty pawilon. — Jasełka.
197. Sorocko: Jasełka.

Śniatyn.

198. Załucze: Żyd w beczce. — Powrót taty

Stanisławów.

199. Delejów: Za sztandarem. — Jasełka.

Stary Sambor.

200. Towarnia: Noc w Belwederze.

201. Wołcza dolna: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Stryj.

202. Daszawa: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Strzyżów.

203. Grodzisko: Hanusia krożańska. — Żyd w beczce.

204. Gwoźnica górna: Chłopi arystokraci.

205. Kozłówek: Ojcowizna.

206. Niewodna: Jasełka.

207. Wiśniowa nad Wisłą: Dziesiąty pawilon.

208. Wojaszówka: Ojcowizna.

209. Wysoka: Za sztandarem. — Wam się łatwo śmiać.

Tarnobrzeg.

210. Chwałowice: Powrót taty. — Wesele na Prądniku.

211. Radomyśl: (nie podano, jakie sztuki były grane).

212. Suchorzów: Jasełka.

213. Turbia: Jasełka.

214. Wrzawy: Wesele na Prądniku.

Tarnopol.

215. Baworów: Wesele powstańca.

216. Janówka: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Tarnów.

217. Siemiechów: Chłopi arystokraci.

218. Zaczarnie: Jasełka. — Hanusia krożańska. — Żyd w beczce.

Tłumacz.

219. Niżniów: Zmartwychwstanie. — Kościuszko pod Raclawicami.

220. Uhorniki: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Trembowla.

221. Kobyłowloki: Dramat jednej nocy. — Wóz Drzymały. — Wesele powstańca.

222. Trembowla: Jasełka.

Wadowice.

223. Barwałd średni: (nie podano, jakie sztuki były grane).

224. Chocznią: Bitwa Raclawicka III. akt.

225. Frydrychowice: Jasełka.

226. Łękawica: Chłopi arystokraci. — Łobzowianie.

227. Stanisław dolny: Bitwa pod Grunwaldem.

228. Stronie: (nie podano, jakie sztuki były grane).

229. Zakrzów: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Wieliczka.

230. Czarnochowice: Przysięga na kosy.

231. Mogilany: Polska w kajdanach. — Jasełka.

232. Radziszów: Bartosz Głowacki. — Chłopi arystokraci.

Zbaraż.

233. Berezowica mała: Jasełka. Kościuszko pod Raclawicami.

234. Czahary: Łobzowianie. — Za sztandarem. — Matka żyje. — Nie ma to jak handel wódką.

235. Jacowce: Kusiciele ludu. — Jasełka.

236. Kretowce: Pijak. — Jasełka.

237. Marcinkowa: Łobzowianie.

238. Stryjówka: Król Kazimierz. — Jasełka. — Na muzyce.

Zborów.

239. Pomorzany: Łobzowianie. — Karpaccy górale. — Zmartwychwstanie. — Św. Mikołaj.

Złoczów.

240. Białykamień: (nie podano, jakie sztuki były grane).

241. Skwarzawa: Jasełka. — Gorzałka. — Jeszcze Polska nie zginęła.

242. Usznia: Żyd w beczce. — Łobzowianie. — Flisacy. — Jasełka.

243. Wicyń: Sen. — Werbel domowy. — Żyd w beczce. — Jasełka.

Żółkiew.

244. Strzemiń: Urlopnik.

Żydaczów.

245. Ruda: (nie podano, jakie sztuki były grane).

Żywiec.

246. Gilowice: Flisacy. — Bernadetta. — Jasełka.

247. Pewel mała: Jasełka. — Łobzowskie wesele. — Flisacy.

248. Radziechowy: Matka żyje. — Werbel domowy.

249. Rajcza: Jasełka.

250. Świnna: Łobzowianie. — Błażek opętany. — Flisacy.

E) Sprawy gospodyń wiejskich.

I. Sprawozdanie z kursów gospodyń wiejskich za rok 1911.

Od lat trzech urzędza Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych kursa dla gospodyń wiejskich a liczba ich z każdym rokiem wzrasta.

Zadaniem kursów jest wykształcić włościanki na inteligentne gospodynie przez podanie im w przystępny i praktyczny sposób ogółu potrzebnych w gospodarstwie wiejskiem wiadomości. Nauka na kursie ma na celu wykorzenienie błędów dotąd ze szkodą dla gospodarstwa popełnianych i wprowadzenie poprawnych sposobów w wykonywaniu czynności związanych z prowadzeniem domowego gospodarstwa wiejskiego.

Plan naukowy na kursach, obejmuje pouczenia w trzech głównych kierunkach, normalnych prac kobiet wiejskich.

A) Nauka praktyczna dla uczenic w Oddziale I-ym obejmuje :

1. Gotowanie potraw prostych, zdrowych a tanich ze środków spożywczych, jakie ma kuchnia włościańska, względnie mieć może.
2. Pieczenie chleba razowego i pyłowego, tudzież ciast świątecznych.
3. Obchodzenie się z nabiałem sposobem zwykłym.
4. Zaopatrzenie spiżarni.
5. Porządki w kuchni, spiżarni i piwnicy.
6. Rachunki spiżarniane i kuchenne.

Nauka teoretyczna Oddziału I-szego, obejmuje :

1. Higienę pożywienia.
2. Przysposobienie i przygotowanie różnych artykułów spożywczych na czas dłuższy.
3. Przepisy kuchenne.
4. Mleczarstwo.
5. Rachunki i korespondencye potrzebne gospodyniom wiejskim.

B) Nauka praktyczna dla uczenic w Oddziale II-gim obejmuje :

1. Pranie bielizny białej i kolorowej.
2. Prasowanie bielizny gładkiej, sztywnej i kolorowej.

3. Pranie i prasowanie sukien wełnianych.
4. Wywabianie plam.
5. Porządki i rachunki z bielizną.
6. Porządki w domu i na obejściu.

Nauka teoretyczna Oddziału II-giego obejmuje :

1. Higienę ubrania.
2. Porządki członków rodziny w odniesieniu do własnej osoby, porządki w domu i na obejściu.
3. Warunki prania, suszenia, składania, mąglowania, prasowania bielizny i sukien wełnianych.

C) Nauka praktyczna i teoretyczna dla uczenic w Oddziale III-cim obejmuje :

1. Porządki w sypialni i w utrzymaniu ubrania z przestrzeganiem przepisów higienicznych.
2. Szycie bielizny kobiecej, męskiej i dziecięcej, tudzież sukien kobiecych i dziecięcych.
3. Cerowanie i łatanie bielizny i sukien.
4. Krój w szczególności koszuli kobiecej, męskiej i dziecięcej, stanika obcisłego, kaftanika wolnego, bluzki, spodnicy, kamizelki męskiej, ubrania dla chłopców, sukienek dla dziewcząt, wyprawki dla niemowląt.
5. Porządki w utrzymaniu odzieży.
6. Zapiski odnoszące się do szycia i kroju z szczególniejszem uwzględnieniem przy kroju obliczeń i wygotowania form.

Przy nauce wyklucza się wszelkie pouczenia, dotyczące produkcji przedmiotów zbytku a uwzględnia tylko te, które podnoszą sprawność w zaspokajaniu zwykłych, codziennych potrzeb włościanki.

Obok tych trzech podstawowych głównych działów w zakresie wiadomości potrzebnych gospodyniom wiejskim objęte są w pouczeniach i następujące :

D) Hodowla bydła, nierogacizny, rachunki gospodarskie.

a) Hodowla: Najważniejsze zasady wychowu, utrzymania i żywienia bydła i nierogacizny.

znych, z szczególnem uwzględnieniem hodowli krów.

b) Rolnictwo: O sposobach uzyskania jak największej ilości karmy dla bydła.

c) Rachunki gospodarskie.

E) Chów drobiu.

F) Warzywnictwo.

G) Hygiena zdrowia w rodzinie i pomoc w nagłych wypadkach.

H) Hygiena inwentarza żywego i pomoc w nagłych wypadkach.

I) O obowiązkach względem Boga, społeczeństwa i rodziny.

J) Śpiew.

Z wszystkich przedmiotów, które uczenice w czasie kursu własnymi rękami wykonały, tworzy się wystawę podczas zakończenia kursu, celem uwidocznienia postępów uczestniczek kursu.

Ponadto zaznajamia się jeszcze uczenice z organizacją i działalnością Oddziałów kobiecych Kółek rolniczych a w szczególności z organizacją i działalnością Oddziałów kobiecych Kółek rolniczych w myśl regulaminu i instrukcyi wydanych przez Zarząd główny. W wyniku tego powstają po każdym kursie Oddziały kobiece przy Kółkach rolniczych a to z inicjatywy uczestniczek kursu.

Uczenice, których ilość na kurs oznacza regulamin normalnie na 36 a wyjątkowo dopuszcza do liczby 42, nie otrzymują żadnych świadectw po ukończeniu nauki a to w tym celu, by nauki na kursie nie dawały tytułu do prowadzenia zawodowego zarobkowania.

Nauka na wszystkich kursach prowadzona była podług planu wyżej podanego. Planu tego ściśle przestrzegano, uwzględniano jednak w programie danego kursu indywidualne właściwości miejscowości względnie okolicy, dla której kurs urządzało. Do korzystania z kursów dopuszczano przede wszystkim samodzielne gospodynie wiejskie obok nich dorosłe dziewczęta, wyręczające już matki w gospodarstwie.

Liczba kursów w r. 1911 znacznie wzrosła a to dzięki temu, że Zarząd główny na koszt kursów przeznaczyć mógł pewną część subwencji z funduszy traktatowych. Siły naukowe do kursów uzupełnił pomocą S. S. Służebniczek.

W roku 1911 odbyły się kursa w następującym porządku:

W Krasiczynie powiatu przemyskiego
 „ Starej wsi „ brzozowskiego
 „ Delejowie „ stanisławowskiego
 „ Odrzykoniu „ krośnieńskiego
 „ Mikulicach „ przeworskiego
 „ Starej wsi „ brzozowskiego.

W Odrzykoniu i Delejowie sprawdzone zostały wszystkie odpowiednie przygotowania przez wiceprezesa Towarzystwa dr. Bronisława Dulębę, w Starej wsi przez miejscowe czynniki a w Krasiczynie, Mikulicach i Delejowie przez kierowniczkę kursów p. Zofię Wójcikównę.

Przy przyjmowaniu na kursa Zarząd główny dawał pierwszeństwo samoistnym gospodyniom wiejskim, o ile zgłosiły się na kursa.

Nauka na kursach w dnie powszednie trwała od godziny 6-tej do 8-mej wieczorem, w święta zaś o ile potrzeba tego wymagała. Po nado uczenice pracowały nieraz z własnej ochoty, po obowiązkowych godzinach dla wykończenia robót rozpoczętych z zakresu szycia.

I. Pierwszy kurs 1911 roku odbył się w Krasiczynie w czasie od 9. stycznia do 30. marca. Myśl urzędzenia tego kursu podjął książę Władysław Sapieha, jako prezes Zarządu powiatowego Kółek rolniczych w Przemyślu.

Myśl ta ustaloną została na posiedzeniu Zarządu powiatowego w dniu 24. listopada 1910 r. przy udziale wice-prezesa Towarzystwa dr. Bronisława Dulęby. Nadmienić wypada, że w powiecie przemyskim były do wyboru 3 miejscowości na urządzenie kursu: Krasiczyn, Żurawica i Medyka. Wybrano Krasiczyn ze względu na lokalności, które lepiej odpowiadały celowi w Krasiczynie, niż w Medyce i Żurawicy.

Budynki mianowicie dla kursu odstąpione zostały przez księcia Władysława Sapiehę. Odrestaurowane i urządzone odpowiednio nadawały się znakomicie do kursu połączonego z internatem dla zamieszkujących uczenic.

Na kurs zapisało się następujących 40 uczenic w wieku od 16—22 lat:

1. Bobowska Marya z Łętowni
2. Gefer Apolonia „
3. Gawel Anna „
4. Repich Julia „
5. Sidor Katarzyna „
6. Bator Walerya z Ostrowa
7. Boratyn Anna „
8. Kisiel Jadwiga „
9. Kowa Marya „
10. Frończak Zuzanna z Sielnicy
11. Martowicz Salomea „
12. Gradowska Anna z Wysiatycz
13. Gwiazdowicz Paulina z Krasiczyna
14. Molenda Agnieszka „
15. Molenda Helena „
16. Ryczan Paulina „
17. Sienko Marya „
18. Molenda Zofia „
19. Jarosz Aniela z Ujkowic
20. Pasternak Julia „
21. Stanisławska Antonina „
22. Korabiowska Wiktorya z Bachórca
23. Kwasiżur Rozalia „
24. Wiśniowska Rozalia „
25. Kofacz Jadwiga z Babic
26. Ząbecka Rozalia „

27. Matusiewicz Antonina z Żurawicy
 28. Partykówna Marya „ „
 29. Mykita Rozalia z Medyki
 30. Mazur Weronika z Jaksmanicy
 31. Oleszycka Zofia z Tarnawiec
 32. Pasternak Franciszka „ „
 33. Ryglowska Franciszka „ „
 34. Stawarz Anna „ „
 35. Pawłowska Marya z Reczpola
 36. Radochońska Marya z Bolestreszyc
 37. Żygała Antonina „ „
 38. Szybiak Tekla z Drohobyczki
 39. Szybiak Antonina „ „
 40. Żurawska Stanisława „ „

Otwarcie kursu nastąpiło w dniu 9. stycznia przy udziale licznie zebranych Reprezentantów władz, instytucji, oraz osób należących do rodziny uczestniczek.

Kierowniczką kursu była p. Zofia Wójcikówna prowadząca zarazem oddział I-szy, nauczycielkami współpracującymi były Izabella Nejtekówna prowadząca Oddział II-gi i Aniela Mularzówna prowadząca Oddział III-ci.

Ponadto nauczali na kursie z ramienia Zarządu głównego p. Jan Masior inspektor rolniczy o hodowli bydła i nierogacizny i p. Stanisław Wierzbicki instruktor sadowniczy o sadownictwie i warzywnictwie w zastosowaniu do ogródka przy chacie włościańskiej.

P. Nejtekówna udzielała uczniom potrzebnych wiadomości o obchodzeniu się z drobiem.

Lekarz miasta Przemyśla dr. Franciszek Trybulec zaznajomił uczennice z warunkami higieny, tudzież z praktyczną pomocą w nagłych wypadkach choroby.

Starszy lekarz weterynaryjny dr. Ferdynand Fried pociągał uczennice, jak mają się obchodzić w nagłych wypadkach zachorowania bydła.

Naczelnik straży pożarnej z Przemyśla p. Henryk Olszewski udzielał wiadomości o przepisach policyi ogniowej.

Ksiądz Józef Rogulski proboszcz miejscowy pouczał o obowiązkach względem Boga a ksiądz dr. kanonik Kochowski z Przemyśla o obowiązkach względem społeczeństwa i rodziny.

P. Michał Ukleja, lustrator powiatowy Kółek rolniczych wykładał o udziale kobiet w Kółkach rolniczych.

Śpiewu udzielała p. Izabella Nejtekówna.

W czasie trwania kursu wizytowali tenże kurs prezes Towarzystwa p. Artur Cielecki i wiceprezes dr. Bronisław Dulęba. Z wielkim poświęceniem opiekowali się stale kursem księstwo Władysławowie Sapiehowie i ks. kanonik Władysław Sarna, wiceprezes przemyskiego Zarządu powiatowego.

Zakończenie kursu nastąpiło dnia 30. marca.

Egzaminowano uczennice wobec bardzo licznie zebranych reprezentacji władz i instytucji jako też rodziców uczennic, gospodyń i gospodarzy tak miejscowych jako też i zamiejscowych. Uzupełnieniem egzaminu była wystawa urządzona

na przez uczennice. Podejmowanie gości przez uczennice kursu, przyrządzonymi przez nie potrawami, zakończyło tę uroczystość.

Koszta kursu w Krasieczynie, trwającego 81 dni, przedstawiają się następująco:

Odrestaurowanie i urządzenie domów, przywóz rzeczy, portorya, furmanki dla prelegentów, wypożyczenie łóżek i maszyn do szycia, fotografie	920 K	15 h.
Dokupiony inwentarz	128 „	27 „
Opał	374 „	— „
Światło	33 „	66 „
Przybory naukowe	28 „	87 „
Zaopatrrzenie kuchni	1911 „	60 „
Potrzeby pralni	53 „	22 „
Potrzeby szwalni	11 „	16 „
Koszta podróży nauczycielek	133 „	— „
Remuneracya nauczycielek	720 „	— „
razem	4313 K	93 h.

Ponieważ z opłat uczenic wpłynęło 620 K, a opał (6 sągów) ofiarowany bezpłatnie przez ks. Wł. Sapiechę reprezentował 180 K, przeto Zarząd główny pokrył z własnych funduszy resztę kosztów kursu w kwocie 3513.93 K.

II. Drugi z rzędu kurs odbył się staraniem brzozowskiego Zarządu powiatowego Kółek rolniczych, przy pomocy niezmordowanego w pracy asocjacyjnej ks. Apoloniusza Kraupy, rektora OO. Jezuitów w Starej wsi, przy wydatnym zasiłku Wysokiego Wydziału krajowego, brzozowskiego Wydziału Rady powiatowej, w końcu przy czynnym udziale SS. Służebniczek i poparciu Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych. Urządzono go w Starej wsi a trwał on prawie 3 miesiące t. j. od 14. stycznia do 8. kwietnia 1911.

Zgromadzenie SS. Służebniczek N. P. M. odstąpiło dla celów kursu budynki, które jak to na miejscu stwierdzono, odpowiadały zupełnie potrzebom kursu.

Na kurs zgłosiło się 36 uczennic:

1. Cwynar Stanisława z Jasienicy
2. Cwynar Walerya „
3. Kielar Stanisława „
4. Trześniowska Florentyna z Grabowicy
5. Koryto Józefa „
6. Badzińska Józefa „
7. Dmitrak Bronisława „
8. Mularska Stefania z Dydni
9. Guzik Marya z Harty
10. Rachwał Eleonora z Humnisk
11. Kędra Marya „
12. Adamska Józefa z Niebocka
13. Nowak Józefa „
14. Jarema Katarzyna z Hłudna
15. Baran Katarzyna „
16. Bieda Aniela z Bliznego
17. Cwynar Zofia ze Starej wsi
18. Leń Rozalia „
19. Piecuch Zofia „
20. Wałęcka Marya „
21. Dydek Anna „

22. Żmuda Anna	ze Starej wsi.
23. Szubas Aniela	"
24. Kucharska Aniela	"
25. Dubiel Katarzyna	z Dębiny
26. Til Rozalia	z Izdebek
27. Głęb Helena	z Trześniowa
28. Hędrzak Łucya	z Bukowa
29. Kobyłak Adela	ze Wzdowa
30. Kobyłak Wiktorya	"
31. Knurek Bronisława	"
32. Rogowska Wiktorya	"
33. Władyka Bronisława	"
34. Ziemiańska Katarzyna	"
35. Załucka Marya	"
36. Tesznar Anna	ze Zmiennicy.

Na kursie udzielało nauki następujące grono nauczycielskie: Siostra Franciszka Wojasówna, kierowniczka kursu, Siostra Loreta Lachowiczówna, Siostra Ida Węglarzówna, Siostra Antonina Wanielista.

Ponadto nauczali na kursie z ramienia Zarządu głównego p. Leon Błociszewski, insp. rolniczy o hodowli bydła i nierogacizny, oraz o rachunkowości gospodarczej.

P. Józef Lorenz, inspektor szkolny, pouczał o warzywnictwie i sadownictwie. Hygienę w rodzinie wykładał p. dr. Henryk Lic. — Pan Edmund Zbudowski, weterynarz, pouczał o higienie zwierząt i pomocy w nagłych wypadkach, pan Adam Froń, sekretarz Z. p. K. r. wykładał o organizacyi kobiet w Kółkach rolniczych, Siostra Franciszka Wojasówna o hodowli drobiu.

Ks. Apoloniusz Kraupa i ks. Dumana pouczali o obowiązkach względem Boga, społeczeństwa i rodziny.

Podczas trwania kursu opiekowali się tymże ks. Apoloniusz Kraupa i dr. Stanisław Biały, prezes Zarządu powiatowego.

Zakończenie nastąpiło dnia 8. kwietnia 1911 r. przy obecności reprezentantów władz, przy udziale wiceprezesa Rady powiatowej księdza Jana Samockiego a pod przewodnictwem wiceprezesa Zarządu głównego dr. Bronisława Dulęby.

Egzaminowano uczennice z wszystkich przedmiotów udzielanych podczas trwania kursu. Oglądać można było wystawę złożoną z robót wykonanych w trzech oddziałach. Po oglądnięciu wystawy i posiłku, który uczennice kursu przyrządziły, czekała gości miła niespodzianka. Do pięknie przystrojonej sali zaproszono gości, gdzie uczestniczki kursu przedstawiły bardzo udatny okolicznościowy dyalog przeplatany śpiewami.

Preliminarz przychodów i rozchodów kursu gospodyń wiejskich w Starej wsi 83 dni trwającego jest następujący:

Koszta kursu w Starej wsi wynosiły:	
1) Siły nauczycielskie i utrzymanie uczennic	1850 K — h
2) Urządzenie lokalu i inwentarz kursowy	954 „ 39 „
razem	<u>2804 K 39 h.</u>

Koszta te pokryto:

Subwencyą Wydziału krajowego	1500 K — „
Subwencyą Wydziału powiat. w Brzozowie	200 „ — „
Zarz. pow. K. r. w Brzozowie	300 „ — „
Opłatami uczenic	180 „ — „
Dopłatą Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych	624 „ 39 „
razem	<u>2804 K 39 h.</u>

III. Trzeci kurs odbył się w Delejowie powiatu stanisławowskiego w czasie od 9. października do 20. grudnia.

Inicytywę do urządzenia kursu dał stanisławowski Zarząd powiatowy Kółek rolniczych, przyczynili się zaś do urzeczywistnienia udzieleniem pomocy wiceprezes Zarządu głównego pan Maryan Jaroszyński i p. Tadeusz Burzyński, oraz p. Rafał Cywiński, który odstąpił na cele kursu odpowiednie lokale.

Przed rozpoczęciem kursu wiceprezes Zarządu głównego dr. Bronisław Dulęba, przy udziale pp. Rafała Cywińskiego, ks. Konieczki, proboszcza miejscowego i Mateusza Kowalskiego instruktora pow. Kółek rolniczych, ustalił warunki, pod którymi w myśl obowiązującego regulaminu, kurs miałby być przeprowadzony.

Otwarcie kursu nastąpiło w dniu 9. października.

Na kurs zapisało się 33 uczennic z powiatu stanisławowskiego i sąsiednich powiatów a mianowicie:

1. Bojeczko Petronela z Martynowa now.
2. Drygejtówna Ludwika „ „
3. Leszczyńska Tekla „ „
4. Byszkiewiczówna Rozalia z Uścia ziel.
5. Kunicka Helena „ „
6. Czipka Katarzyna z Kończek now.
7. Szczygłówna Ksenia „ „
8. Wasylkiewiczówna Tekla „ „
9. Gwoździecka Stanisława z Horozanki
10. Heiniszówna Karolina z Łan
11. Hołyńska Lubina z Przerośla
12. Jastrzębska Józefa z Meduchy
13. Łucka Julia „ „
14. Kujawska Stanisława z Byszowa
15. Koryzmówna Anna z Delejowa
16. Kasicówna Marya z Bohorodczan
17. Łużny Marya z Krymidowa
18. Łużny Jadwiga „ „
19. Małek Marya z Tomaszowic
20. Maciejowska Anna z Chorostkowa
21. Niemcówna Domicela z Chołoskowa
22. Niemcówna Bronisława „ „
23. Orzechówna Marya „ „
24. Petrycka Anna z Jezupola
25. Stelnicka Marya „ „
26. Stelmachówna Stefania z Bednarówki
27. Stelmachówna Bronisława „ „
28. Woźniakówna Petronela „ „
29. Skoczyła Julia z Winogrodu
30. Świętoniowska Franciszka z Św. Józefa

31. Trzcńska Michalina z Wołosowa
 32. Woś Marya " "
 33. Zawadzka Wiktorya z Fitkowa.

Kierowniczką kursu była p. Zofia Wójcikówna, która prowadziła Oddział I-szy nauki, nauczycielkami p. Izabella Nejtekówna, która prowadziła Oddział II-gi i p. Aniela Mularzówna, która prowadziła Oddział III-ci.

Ponadto nauczali na kursie insp. rolniczy p. Leon Błociszewski o hodowli bydła i nierogacizny; dr. Karol Poliwka o higienie w rodzinie i pomocy w nagłych wypadkach; p. Oskar Hofmokl o leczeniu zwierząt i higienie tychże; ks. Jan Konieczko, proboszcz miejscowy o obowiązkach względem Boga; p. Adela Maczorowa o obowiązkach względem społeczeństwa i rodziny; p. Zofia Wójcikówna o warzywnictwie; p. Izabella Nejtekówna o hodowli drobiu; p. Mateusz Kowalski, instruktor powiatowy Kółek rolniczych o udziale kobiet w Kółkach rolniczych; p. Izabella Nejtekówna uczyła śpiewu.

Wizytację kursu przeprowadzał dr. Bronisław Dulęba, wiceprezes Zarządu głównego, stwierdzając przytem normalny przebieg nauki.

Zakończenie kursu nastąpiło dnia 20. grudnia pod przewodnictwem wiceprezesa Zarządu głównego p. Maryana Jaroszyńskiego, reprezentantów władz, instytucji, rodziców i krewnych uczestniczek kursu jak również liczne zastępy gospodarzy i gospodyń miejscowych.

Koszta poniesione na kurs w Delejewie, trwający 73 dni, przedstawiają się następująco:

1) Urządzenie lokalu odpowiednio dla potrzeb kursu	370 K 98 h.
2) Dokupiony inwentarz i przybory naukowe	80 " 04 "
3) Opał	358 " — "
4) Światło	44 " 08 "
5) Wydatki na kuchnię	1693 " 43 "
6) Potrzeby pralni	59 " 08 "
7) Potrzeby szwalni	11 " 16 "
8) Portorya i różne drobne wydatki	180 " 94 "
9) Koszta podróży pp. prelegentów	192 " 90 "
10) Koszta podróży nauczycielek	192 " 72 "
11) Renumeracye nauczycielek	640 " — "
razem	3823 K 33 h.

Wydatki te pokryto:

Zasiłkiem p. Maryana Jaroszyńskiego	300 K — h.
Zasiłkiem p. Tadeusza Burzyńskiego	200 " — "
Subwencją Rady powiatowej stanisławowskiej	100 " — "
Subwencją Zarządu pow. Kółek rolniczych	167 " 88 "
Opłatami uczenic	705 " 98 "
Dopłatą Zarządu głównego Tow. Kółek roln.	2349 " 47 "
razem	3823 K 33 h.

Ponadto, jak już wspomnieliśmy, korzystał kurs z lokalności udzielonych przez WP. Rafała Cywińskiego.

IV. Czwarty kurs odbył się w Odrzykoniu powiatu krośnieńskiego w czasie, od 10. października do 21. grudnia.

Urządzenie kursu poprzedziły czynności wstępne organizacyjne przy udziale wiceprezesa Zarządu głównego p. dr. Bronisława Dulęby, prezesa i sekretarza Zarządu powiatowego pp.: Tadeusza Smiglewskiego i Maryana Bohaczka, ks. Ernesta Świątka, p. Amelii Starowiejskiej, przewodniczącej kongregacji pań ziemi sanockiej i wielu innych osób.

W czasie tych prac przygotowawczych, odbyło się zgromadzenie przeszło 100 gospodyń wiejskich, które z radością przyjęły wiadomość o urządzeniu kursu, czego dowodem było to, że po ukończeniu kursu zawiązały Oddział kobiet Kółka rolniczego

Na kurs uczęszczało 36 samoistnych gospodyń w wieku od lat 20—45 ciu wyłącznie z Odrzykoniam.

Następujące uczennice brały udział w kursie:

1. Bączka Anna	19. Nawrocka Cecylia
2. Cebula Marya	20. Urbanek Apolonia
3. Cebula Katarzyna	21. Danekówna Anna
4. Dudek Anna	22. Grochmal Cecylia
5. Feruś Zofia	23. Urbanek Teodora
6. Foryś Anna	24. Nawrocka Marya
7. Folta Cecylia	25. Urbanek Anna
8. Folta Apolonia	26. Urbanek Apolonia
9. Grzybeła Marya	27. Urbanek Marya
10. Krochmal Marya	28. Urbanek Marya
11. Gromek Katarzyna	29. Szecek Anna
12. Harązga Tekla	30. Świątek Anna
13. Jarek Karolina	31. Szafran Katarzyna
14. Jarek Zofia	32. Szafran Tekla
15. Kresowska Tekla	33. Wilk Cecylia
16. Lach Agnieszka	34. Wójcik Marya
17. Nawrocka Marya	35. Zajdel Marya
18. Nawrocka Tekla	36. Zych Anna.

Uroczyste otwarcie kursu nastąpiło dnia 10. października przy licznie zebranej reprezentacji władz i instytucji, dalej osób należących do rodziny uczestniczek a ponadto liczne zastępy gospodyń i gospodarzy okolicznych powiatów.

Nauki na tym kursie udzielały SS. Służebniczki.

Kierowniczką kursu była S. Loreta Lachowicz prowadząca zarazem Oddział I-szy, Siostra Zofia Szmydówna prowadząca Oddział II-gi i S. Ewelina Kobularzówna prowadząca Oddział III-ci.

W zakresie rolnictwa, rachunków gospodarskich, hodowli bydła i nierogacizny pouczał inspektor rolniczy p. Jan Szczepański, dyrektor szkoły rolniczej w Suchodole, p. Józef Neuman w zakresie weterynaryi, o warzywnictwie prof. Jan Drewko, o obowiązkach względem Boga, społeczeństwa i rodziny ks. Ernest Świątek, o udziale kobiet w Kółkach rolniczych, p. Maryan

Bohacek. Śpiewu uczył organista p. Władysław Jagiełło.

Nauka na kursie prowadzona była ściśle podług regulaminu kursów gospodyń wiejskich. Wizytacy kursu podczas trwania jego dokonał dr. Bronisław Dulęba wiceprezes Zarządu głównego i przygotował sprawę utworzenia Oddziału kobiecego przy Kółku rolniczym.

Zakończenie kursu nastąpiło dnia .21. grudnia.

Egzaminowano uczennice wobec bardzo licznie zebranych reprezentacji władz i instytucji jakoteż bardzo licznie zebranych gospodarzy i gospodyń tak miejscowych, jakoteż zamiejscowych, nawet z dalszych powiatów.

Wystawa urzędzoua przy zakończeniu kursu dała dowód sumiennej pracy w czasie kursu. Po egzaminie uczennice kursu podejmowały gości przygotowanymi przez siebie potrawami.

Koszta kursu gospodyń wiejskich w Odrzykoniu, trwającego 72 dni, wynosiły:

Przygotowania i urządzenie lokalu przed kursem	270 K	— h.
Przewóz inwentarza, furmanki, poczta, i różne inne wydatki	307	„ 31 „
Inwentarz nowy zakupiony	739	„ 78 „
Opał	239	„ — „
Światło	67	„ 26 „
Wydatki na kuchnię	1488	„ 08 „
Potrzeby pralni	21	„ 71 „
Potrzeby nauki szycia	26	„ 20 „
Remuneracya nauczycielek	300	„ — „
Koszta podróży nauczycielek	45	„ — „
ogólna kwota	3505 K	34 h.
Na pokrycie wydatków złożyły uczennice tytułem opłaty	680 K	— h.
Resztę poniósł Zarząd główny z własnych funduszy	2825	„ 34 „
razem	3505 K	34 h.

V. Piąty kurs 1911 roku odbył się w Mikulicach powiatu przeworskiego w czasie od 9. października do 20. grudnia.

Urządzenie kursu poprzedziły czynności wstępne organizacyjne przy udziale wiceprezesa Zarządu głównego dr. Bronisława Dulęby, pp. Heleny i Jerzego Turnauów i wielu innych osób, interesujących się sprawą kursu.

Budynki oddane przez WPaństwa Turnauów, odrestaurowane i urządzone pod każdym względem wygodnie, odpowiadały w zupełności celowi kursu.

Na kurs zapisało się 35 uczennic w wieku od 16 do 22 lat z następujących miejscowości.

1. Adamczakowa Alina	Gač
2. Adamczak Klara	„
3. Głęb Aniela	„
4. Wyczarska Ludwika	„
5. Bajorek Rozalia	Mikulice
6. Baławender Paulina	„
7. Baławender Marya	„
8. Baryła Wiktorya	„
9. Chomik Agata	„

10. Leja Magdalena.	Mikulice
11. Rosół Julia	„
12. Rosół Wiktorya	„
13. Bajorek Rozalia	Zamek
14. Baryła Agata	Wolica
15. Piwoda Antonina	„
16. Branowska Józefa	Rozwienica
17. Koniuszko Karolina	„
18. Chromik Maryanna	Kańczuga
19. Skowronek Antonina	„
20. Fałto Anna	Niżatyce
21. Ruchel Petronela	„
22. Fudało Maryanna	Pantalowice
23. Hajnosz Katarzyna	Żuklin
24. Kochmańska Paulina	Białoboki
25. Szewczyk Zofia	„
26. Szpiżyk Tekla	„
27. Kuresowa Agata	Urzejowice
28. Misiejko Elżbieta	„
29. Weselak Salomea	„
30. Wilkowa Paulina	„
31. Kwaśniak Anna	Krzeczowice
32. Polak Karolina	Ostrów
33. Szczepankiewicz Aniela	„
34. Szylar Ludwika	Markowa
35. Zając Barbara	Siedlecza

Otwarcie kursu nastąpiło dnia 9. października przy licznie zebranej reprezentacji władz, instytucji, osób należących do rodziny uczestników a obok nich licznych zastępu gospodyń i gospodarzy nie tylko miejscowych ale i zamiejscowych.

Nauki na tym kursie udzielały Siostra Ida Węglarzówna, kierowniczką kursu i Siostry Jolanta Tomkiewiczówna i Albina Ostrowska.

Z ramienia Zarządu głównego inspektor rolniczy p. Andrzej Zaremba, miał pouczenia w zakresie hodowli bydła, w szczególności krów i nierogacizny, dalej z zakresu rolnictwa i rachunków gospodarskich. W dziale wykładów rolniczych współdziałali także pp.: Jerzy Turnau i Witold Łoziński.

Oprócz tego były następujące siły nauczycielskie: dr. Antoni Sawicki wykładał higienę. P. Stanisław Mazur, lekarz weterynaryi: pomoc w nagłych wypadkach żywego inwentarza. P. Jadviga Łozińska o ratowaniu ludzi w nagłych wypadkach.

Dr. Henryk Kopecki udzielał wskazówek w zakresie wiadomości administracyjno-prawnych potrzebnych dla gospodyń wiejskich.

Ks. Herkulan Ziarnek, gwardyan OO. Bernardynów w Przeworsku pouczał o obowiązkach względem Boga, zaś pani Helena Turnauowa i p. Stanisław Żalasiński o obowiązkach względem społeczeństwa i rodziny, oraz o udziale kobiet w Kółkach rolniczych.

Śpiewu udzielał p. Feliks Stysik, organista z Ostrowa i Siostra Albina Ostrowska.

Wizytacy kursu dokonał dr. Bronisław Dulęba, wiceprezes Zarządu głównego. Nadzwyczajnie

czajną opieką otaczali tenże kurs podczas jego trwania pp. Janowie Turnauowie.

Zakończenie kursu nastąpiło dnia 20. grudnia.

Egzaminowano uczennice wobec bardzo licznie zebranych reprezentacji władz i instytucji, jakoteż li znie zebranych gospodyń i gospodarzy.

Po egzaminie i po oglądnięciu wystawy, która dała dowód pracy przeprowadzonej na kursie, pp. Janowie Turnauowie wraz z kursistkami przyjmowali gości posiłkiem przyrządzonym przez uczennice kursu.

Koszta kursu w Mikulicach, trwającego 72 dni, przedstawiają się następująco:

1) Przygotowania przed kursem i urządzenie ubikacji kursowych	200 K — h.
2) Poczta, furmanki i różne inne wydatki	101 „ 31 „
3) Inwentarz nowy zakupiony	666 „ 79 „
4) Opał	250 „ — „
5) Światło	53 „ 60 „
6) Wydatki na kuchnię	1189 „ 74 „
7) Potrzeby pralni	18 „ 86 „
8) Potrzeby szwalni	1 „ 60 „
9) Remuneracja nauczycielek	300 „ — „
10) Koszta podróży nauczycielek	45 „ 12 „
razem	<u>2827 K 02 h.</u>

Wpłynęło zaś na pokrycie kosztów kursu:

1) opłaty uczennic	492 K — h.
2) zasiłek pp. Turnauów na światło, opał itd.	549 „ 20 „
3) dopłata Zarządu głównego Tow. Kółek roln.	1785 „ 82 „
razem	<u>2827 K 02 h.</u>

VI. Szósty kurs 1911 roku odbył się w Starej wsi powiatu brzozowskiego w czasie od 14. października do 22. grudnia.

Urządzenie kursu poprzedziły czynności wstępne organizacyjne przy współudziale brzozowskiego Zarządu powiatowego, księdza rektora Apoloniusza Kraupy ze Starej wsi, Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych i SS. Służebniczek.

Budynek oddany przez SS. Służebniczeki, odpowiadał w zupełności celowi kursu.

Na kurs zapisało się 42 uczennic z następujących miejscowości:

1. Adamska Apolonia	z Niebocka
2. Adamska Stanisława	„
3. Dereń Karolina	z Przysietnicy
4. Smoraż Aniela	„
5. Germańska Wiktorya	z Temeszowa
6. Jara Aniela	z Starej wsi
7. Kucharska Zofia	„
8. Kucharska Bronisława	„
9. Nastał Zofia	„
10. Nastał Maryanna	„
11. Szuba Maryanna	„
12. Zaremba Aniela	„
13. Żmuda Julia	„
14. Szymd Aniela	„
15. Jasłowska Katarzyna	z Rymanowa

16. Kowalik Zofia	z Rymanowa
17. Niemczyk Wiktorya	„
18. Nikodówna Marya	„
19. Solecka Wiktorya	„
20. Wołczańska Katarzyna	„
21. Solecka Julia	„
22. Kaczor Rozalia	z Trześniowa
23. Wojtoń Agnieszka	„
24. Zubik Balbina	„
25. Krok Aniela	z Bliznego
26. Mrozek Maryana	„
27. Misiaczek Salomea	z Uścia Jezuickiego
28. Nieznańska Aniela	z Dydni
29. Baczyńska Władysława	z Humnisk
30. Pietrzycka Marya	„
31. Sawicka Józefa	„
32. Pilszak Katarzyna	z Grabownicy
33. Zacharska Aniela	„
34. Piotrowska Salomea	z Dubienka
35. Skotnicka Stanisława	z Golcowej
36. Siermińska Felicja	z Jaćmierza
37. Stączek Maryanna	„
38. Szajna Maryanna	z Haczowa
39. Wawszkowiec Aniela	„
40. Szajna Tekla	„
41. Topór Weronika	z Wesołej
42. Wojtowicz Zofia	z Strachocina

Otwarcie kursu odbyło się 14. października przy licznie zebranej reprezentacji władz, instytucji, osób należących do rodziny uczestniczek a obok nich liczny zastęp gospodyń i gospodarzy z różnych gmin powiatu.

Nauki na tym kursie w Oddziale I. II. i III-cim udzielały: kierowniczką kursu, Siostra Hermana Wojasówna, nauczycielki: Siostra Marya Szpytówna i Siostra Antonina Wanielista.

Z ramienia Zarządu głównego p. Jan Masior, inspektor rolniczy wykładał o hodowli bydła i nierogacizny i o rachunkach gospodarskich.

Oprócz tego wykładali: ksiądz Apoloniusz Kraupa: o obowiązkach względem Boga, społeczeństwa i rodziny.

Dr. Henryk Lic: higienę i pomoc w nagłych wypadkach u zwierząt.

P. weterynarz Zbudowski: higienę i pomoc w nagłych wypadkach u zwierząt.

P. inspektor Józef Lorenz: o warzywnictwie, sadownictwie i pszczelnictwie.

Siostra Tomakówna: o chowie drobiu.

P. Wojciech Feliks: o udziale kobiet w Kółkach rolniczych.

Nadzwyczajną opieką otaczali tenże kurs brzozowski Zarząd powiatowy Kółek roln. i ks. rektor Apoloniusz Kraupa.

Zakończenie kursu nastąpiło dnia 22. grudnia pod przewodnictwem dr. Bronisława Duleby, wiceprezesa Zarządu głównego, przy licznie zebranej reprezentacji władz, instytucji jak również licznie zebranych gospodyń i gospodarzy.

Po egzaminie i po zwiedzeniu wystawy prac kursistek, podejmowały uczennice zebranych gości przyrządzonymi przez się potrawami.

Koszta kursu w Starej wsi, trwającego 69 dni przedstawiają się następująco :

Dokupno inwentarza	40 K 84 h.
Opał	169 „ — „
Światło	41 „ 06 „
Wydatki na kuchnię	1492 „ 77 „
Potrzeby pralni	25 „ 83 „
Potrzeby szwalni	23 „ 94 „
Do przeniesienia	1793 K 44 h.

Z przeniesienia . 1793 K 44 h.

Przybory naukowe	26 „ 63 „
Fotografie i różne drobne wydatki	173 „ 54 „
Remuneracya nauczycielek	300 „ — „
razem	2293 K 61 h.

Na pokrycie tych kosztów wpłaciły uczennice 680 K, resztę w kwocie 1613 K 61 h. pokrył Zarząd główny z własnych funduszów.

Kursa w r. 1912.

Oprócz wyżej wymienionych kursów, odbyły się w początkach 1912 roku kursa w następujących miejscowościach:

1. W Poczapińcach powiatu tarnopolskiego w czasie od 9. stycznia do 21. marca.

Brało udział 42 uczenic dochodzących.

2. W Sieniawie powiatu przeworskiego w czasie od 9. stycznia do 21. marca. Brało udział w nim 29 uczenic, które stale zamieszkiwały w internacie.

3. W Mędrzechowie powiatu dąbrowskiego w czasie od 9. stycznia do 26. marca. Brało udział w nim 49 uczestniczek dochodzących.

4. W Szynwałdzie powiatu tarnowskiego w czasie od 9. stycznia do 28. marca, brało w nim udział 42 uczenic stale mieszkających w internacie.

5. W Iwoniczu powiatu krośnieńskiego w czasie od 9. stycznia do 30. marca, brało udział 50 uczenic dochodzących.

6. W Muszynie powiatu nowosądeckiego w czasie od 9. stycznia do 2. kwietnia; brało w nim udział 36 uczenic dochodzących.

Szczegółowe dane o tych kursach podamy w sprawozdaniu za r. 1912.

II. Sprawozdanie z Ankiety w sprawie kursów gospodyń wiejskich.

Dopełnieniem powyższego sprawozdania jest wydane przez Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych sprawozdanie z Ankiety odbytej we Lwowie w dniach 9. i 10. listopada 1911 r. w sprawie kursów gospodyń wiejskich.

(Wydawnictwo Tow. Kółek rol. 1. 59 str. 45)

Ankieta odbyła się wskutek uchwały ostatniej Rady Ogólnej Tow. Kółek rol. w Przemyślu, w celu rozpatrzenia sprawy kursów i zarządzenia niedostatkowi kierowniczek i nauczycielek potrzebnych do prowadzenia kursów gospodyń wiejskich.

Idąc śladem tegoż sprawozdania nadmieniamy, iż Ankieta odbyła się pod przewodnictwem prezesa Zarządu głównego p. Artura Cieleckiego przy udziale poważnego zastępu reprezentantów Władz, Instytucji i osób szczególnie interesujących się powyższą sprawą.

Na Ankiecie, której przebieg obejmuje powyższe sprawozdanie na podstawie stenogramu, omówiona została sprawa dwóch typów kursów.

W szczególności referent Zarządu głównego p. dr. Bronisław Dulęba dał pogląd na programową działalność kursów gospodyń wiejskich, urządzanych staraniem Tow. Kółek rolniczych.

W dalszym ciągu uczestnicy Ankiety omówili tak sprawę wspomnianych kursów gospodyń wiejskich jak i sprawę kursów umiejscowionych czyli tak zwanych szkół gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt.

Uczestnicy Ankiety poświęcili również uwa-

gę sprawie powołania do życia zakładu naukowego, przygotowującego nauczycielki dla kursów gospodyń wiejskich.

Po przeprowadzonej dyskusji przez uczestników Ankiety, referent Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych p. dr. Bronisław Dulęba zreasumował przebieg dyskusji i sformułował wyniki obrad w następujących punktach:

1. Podniesienie poziomu wykształcenia kobiet wiejskich w zakresie gospodarstwa domowego, jest pierwszorzędnego znaczenia problemem, w którego rozwiązaniu powinno udział wziąć całe społeczeństwo, poparte finansowo przez obowiązane do tego władze.

2. Dla kształcenia dziewcząt wiejskich, którego celem obok przygotowania w zakresie gospodarstwa domowego, jest przede wszystkim ogólne wychowanie — najodpowiedniejszą formę przedstawia stała szkoła w miastach, połączona z internatem.

3. Dla kursów gospodyń wiejskich wskazane jest ściśle stosowanie się do regulaminu warunków sformułowanych przez Zarząd główny Tow. Kółek rolniczych.

4. Piekący i powszechnie na kursach urządzanych przez Towarzystwo Kółek rolniczych, odczuwany brak nauczycielek, powinien być usunięty w jak najkrótszym czasie, przez powołanie do życia zakładu naukowego, w celu wykształcenia brakujących kierowniczek i nauczycielek na kursach gospodyń wiejskich.

III. Kurs gospodarski dla ziemianek w Starej wsi.

Kursa gospodyń wiejski h urządzane staraniem Towarzystwa Kółek rolniczych znalazły nie tylko pełne, ogólne, uznanie u naszych włościan, lecz posłużyły jeszcze za wzór dla naszego ziemianstwa. I tak, staraniem Kongregacji Pań ziemi sanockiej, pod przewodnictwem p. Amelii z hr. Łubieńskich Star wiejskiej oraz niestrudzonego pracownika na niwie społecznej, ks. Apoloniusza Kraupy, rektora w Starej wsi urządzono kurs gospodarski dla ziemianek w Starej wsi pod Brzozowem. Kurs trwał w czasie od 1. maja do 30. czerwca a był prowadzony na wzór i modłę kursów gospodyń wiejskich.

W kursie tym brały udział ziemianki w wieku od lat 18, a w szczególności: pp.: Helena Pańska z Rosiejowa, gub. kieleckiej, Marya Myczkowska z Głębokiej o. p. Jarosław, Zofia Starowiejska z Bratówki o. p. Krosno, Marya Olszewska ze Lwowa, Róża Łubieńska ze Stryszowa, Tekla Byszewska z Dziaduszyce gub. kieleckiej, Antonina Trzeciakówna z Taurowa o. p. Kozłów, M. Dankiewicz z Rymanowa, Helena Nowosielecka z Wojtkowej, Helena Trzetrzevińska z Morska gub. kieleckiej, Zofia Ślaska z Broniszowa gub. kieleckiej, Toła Zubrzycka z Goszczy gub. kieleckiej, Helena Kleszczyńska ze Skrzyszowic gub. kieleckiej, Zofia Platerówna z Osieka w W. Ks. Poznańskim.

Uczennice te z całą usilnością przykładały się do udzielanej nauki na kursie, trwającej codziennie od 5½ rano do 8 wieczorem. Nauki tej w praktycznym zakresie, jak gotowania, prania, prasowania, szycia, obchodzenia się z nabiałem itp. udzielały SS. Służebniczki N. P. M. pod kierownictwem S. Wojaśównej.

O obowiązkach względem Boga, społeczeń-

stwa i rodziny, udzielał wskazówek ks. rektor Kraupa. W zakresie higieny zdrowia udzielał pouczeń fizyk powiatowy dr. Lic. Warzywnictwa i sadownictwa pouczał inspektor szkolny p. Józef Lorenz.

Na zaproszenie komitetu kursu wykładali z ramienia Zarządu głównego pp. wiceprezes dr. Bronisław Dulęba i inspektor rolniczy Leon Błociszewski. Dr. Dulęba udzielał bliższych wskazówek w zakresie ogólnej assocyacji, jej znaczenia w odniesieniu się szczególnie do kobiet polskich, ziemianek, i wskazał im kierunki tej assocyacji na gruncie działalności Kółek rolniczych. P. Błociszewski pouczał w zakresie hodowli bydła i nierogacizny, zarządu gospodarczego i rachunkowości.

Powodzenie tego pierwszego kursu ziemianek zachęciło inicjatorów i szerokie łona ziemianstwa naszego we wszystkich częściach Polski do urządzania względnie brania udziału w dalszych kursach.

Zarząd główny i w przyszłości nie odmówi kursom gospodarskim ziemianek swej czynnej pomocy, tembardziej że uważa, iż kursa te budują tak bardzo potrzebny pomost zbliżenia się ziemianek do ich sióstr włościanek, że przybliżają dwór do zagrody włościańskiej i na odwrót. Ziemianki opuszczając kurs w Starej wsi, nie odchodzą jedynie wzbogacone wiadomościami praktycznymi, potrzebnymi w gospodarstwie, lecz co więcej znaczą: zostają społecznie uświadomione.

Mamy też tę niepłonną nadzieję, że ziemianki, które były na kursach z sercem i zapałem im właściwym zajmą się organizowaniem i owocną pracą w Oddziałach kobiet Kółek rolniczych.

IV. Oddziały kobiece Kółek rolniczych.

Od lat wielu Towarzystwo Kółek rolniczych odczuwało potrzebę wciągnięcia do pracy współdzielczej kobiety wiejskiej; udział jej jednak w Kółkach rolniczych ograniczał się tylko na prawie należenia do stowarzyszenia. Była tolerowana, nie była jednak uważaną za czynnik poważny, nic więc dziwnego, że kobiety wiejskie z małymi wyjątkami odnosiły się do Kółek z niechęcią i nieufnością, bo nie znajdowały w nich dla siebie pola do działania.

Zmiana statutu w r. 1909 wprowadziła do organizacyi kobiecej w Kółkach nowe życie, tworząc oddziały kobiece. Z początku, jak każda nowość, myśl ta nie bardzo się przyjęła. Kobieta odsuwana przez szereg lat od pracy społecznej, nie wierzyła w nią i nie garnęła się

do niej, jakby w obawie, aby znów odepchniętą nie została. Dopiero szereg kursów gospodarstwa wiejskiego, urządzonych przez Towarzystwo Kółek rolniczych, rzucił nowe światło w umysł kobiet, dał im poznać własną moc i siłę, obudził pragnienie podniesienia się, — chęć stanięcia w szeregu z mężczyzną w walce o lepszą dolę, — o podniesienie oświaty i dobrobytu i kobiety wiejskie zaczęły się łączyć w stowarzyszenia osobne, chociaż stanowiące organiczną część Kółek rolniczych, — zaczęły zawiązywać oddziały kobiece.

Oddziałów tych zawiązało się na razie 27, wobec jednak olbrzymiego zainteresowania się tą sprawą, jest nadzieja, że w najbliższej przyszłości będzie ich o wiele, wiele więcej, że wkrótce obejmą cały kraj.

**Wykaz Oddziałów kobiecych Kółek rolniczych
według powiatów:**

Brzozów:

1. Niebocko: czł. 24.
2. Stara wieś: czł. 70.

Buczacz:

3. Barysz: czł. 70.

Dąbrowa:

4. Brnik: czł. 26.
5. Dąbrowa: czł. 35.
6. Mędrzechów: czł. 38.

Krosno:

7. Głowienka: czł. 60.
8. Odrzykoń: czł. 69.
9. Suchodół: czł. 00.
10. Wrocanka: czł. 45.

Lwów:

11. Prusy: czł. 50.

Łańcut:

12. Handzlówka: czł. 63.

Mielec:

13. Chorzelów: czł. 19.
14. Rzemień: czł. 23.

Nowy Sącz:

15. Muszyna: czł. 81.

Przemysł:

16. Bachórzec: czł. 26.
17. Krasieczyn: czł. 81.
18. Żurawica: czł. 14.

Oświęcim:

19. Włosienica: czł. 38.

Strzyżów:

20. Dobrzechów: czł. 15.
21. Przybówka: czł. 40.

Tarnopol:

22. Czernielów mazowiecki: czł. 36.
23. Draganówka: czł. 12.
24. Poczapińce: czł. 35.

Tarnów:

25. Szywałd: czł. 55.

Zbaraż:

26. Jacowce: czł. 16.

Złoczów:

27. Biały Kamień: czł. 10.

F) Sprawy obrony pożarnej.

I. Uwagi ogólne.

Od pracy organizacyjnej i administracyjnej w Strażach pożarnych przeszedł Zarząd główny do pracy wewnętrznej, wychowawczej. Straże bowiem, są organicznie związane z całokształtem dążeń i zadań Towarzystwa, przyczyniać się zatem muszą do podnoszenia dobrobytu i oświaty ludności wiejskiej. Przychodzi im to z łatwością, gdyż opierają się na tak potężnych czynnikach kształcących jak czynna miłość bliźniego i karność w działaniu. Strażom naszym nie chodzi o jakąś zawodową specjalizację w obronie mienia i życia ludzkiego, w znaczeniu zewnętrznym, materialnym, łatwo się w oczy rzucającym. Na specjalizację mogą sobie pozwolić społeczeństwa bogate, wysoko kulturalnie stojące; społeczeństwa zaś biedne, zacofane w rozwoju, składające się z całej masy analfabetów i kalek duchowych, muszą w każdej instytucji wychowywać obywateli, ludzi zdolnych do życia.

Zarząd główny, w odniesieniu do Straży, myśli tej przewodniej nie tracił z oczu. Na kursach, lustracjach, wykładach i odczytach, w korespondencji i organie Straży — „Obronie pożarnej“, z całym naciskiem podnosił zawsze potrzebę chętnego niesienia pomocy bliźniemu i potrzebę ładu w życiu organizacyjnym. Nie chodziło o ilość Straży, o szeroki rozrost terytoryalny; Zarząd główny świadom jest tego, że nie ilość ognisk świadczy o potędze Towarzystwa, lecz ich jakość. Choć agitacją nie posługiwano się, mimo to przybyło w roku sprawozdawczym i po kwiecień 1912 r. 55 nowych placówek, tak, że obecnie istnieje 417 zorganizowanych korpusów strażackich.

Nie wszystkie Straże spełniają należycie swoje obowiązki, nie wszystkie jeszcze rozumieją wielką doniosłość swych zadań, dlatego usilnym staraniem Zarządu głównego jest pogłębienie znajomości celów i środków wiodących do celu, jako też wyszkolenie kierowników, dla poszczególnych Straży. Na tej drodze wielką usługę oddają planowo urządzone kursa pożarnictwa w rozma-

itych miejscowościach Galicyi, przy życzliwym poparciu Rad powiatowych. W r. 1911 odbyło się takich kursów 10, na których udzielano nauki teoretycznej i praktycznej z zakresu pożarnictwa i uczono o pomocy w nagłych wypadkach. Nauka trwała na każdym kursie przez 4 dni, korzystało z niej razem 234 uczestników (w czym kilkunastu nauczycieli ludowych), ze 116 miejscowości. Naukę prowadzili instruktorowie przy pomocy Krajowego Związku ochotniczych Straży pożarnych i instruktor ochotn. Straży pożarnych Zarządu głównego. Kursy zasilane były wydatnie pieniężnie ze strony Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Towarzystwo to udzieliło także 57 Strażom i 6 Zarządom powiatowym w r. 1911 3765 K. subwencji, za co Zarząd głównu składa na tem miejscu serdeczne podziękowanie.

Tak więc przy pomocy kursów powiatowych wysłał Zarząd główny na wieś spory zastęp instruktorów, którzy na miejscu prowadzić będą dalszą pracę w myśl statutu Towarzystwa.

O dorobku korpusów strażackich świadczą najlepiej cyfry: 396 Straży odbyło w roku sprawozdawczym 1.477 ćwiczeń, brało udział w 281 pożarach, w 94 rewizjach ogniowych i 284 występach publicznych. Inwentarz Straży, to jest: sikawki, drabiny, beczkowozy, ośeki, linewki, mundury itd., przedstawia wartość 360.242 K.

Ogromna wprost cyfra pożarów na wsi dowodzi, jak potrzebna jest instytucja Straży, współpracująca z uorganizowaną pomocą na widok łuny pożarnej, nie tylko współmieszkańcom, lecz także nieraz bardzo oddalonym osadom.

Straż uczy wieśniaka, że tylko wspólna moc może nas ocalić, że w organizacji leży siła, że czynić zawsze dobrze, powinno być obowiązkiem każdego obywatela. I tu leży potęga Straży i jej żywotność. Wielka żywotność myśli przewodniej, przyświecającej Strażom, zapewnia im i na przyszłość pomyślny rozwój.

II. Wykaz powiatowych kursów pożarnictwa.

nr	Nazwa miejscowości	Kurs odbył się w czasie od	Przy udziale	Z miejscowości	Nauki udzielali	Z zakresu	Szczegółowe sprawozdanie znajduje się w
1	Kozy (pow. Biała)	15—18 marca 1911	18 uczestników	9	p. Władysław Wach p. Jan Dąbski	teorii praktyki	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 10 str. 261
2	Łańcut	5—8 kwietnia 1911	27 uczestników	12	p. Władysław Wach p. Jan Dąbski	praktyki teorii	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 13 str. 331
3	Sambar	27—30 marca 1911	21 uczestników	7	p. Władysław Wach p. Jan Dąbski	praktyki teorii	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 12 str. 308
4	Żółkiew	26—29 kwietnia 1911	14 uczestników	12	p. Władysław Wach p. Jan Dąbski	praktyki teorii	
5	Wieliczka	29—30 maja 1911	20 uczestników	16	p. Józef Sroka p. Alojzy Hozer Dr. Zygmunt Mieczynski Dr. Spitzel	praktyki praktyki teorii pomocy w nagłych wypadkach	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 18 str. 455
6	Zbaraż	3—6 październ. 1911	29 uczestników	14	p. Władysław Wach p. Józef Sroka	teorii praktyki	
7	Podhajce	10—13 paźdz. 1911	15 uczestników	6	p. Józef Sroka p. Władysław Wach Dr. Neuman	praktyki teorii pomocy w nagłych wypadkach	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 30 str. 795
8	Zaleszany	24—27 paźdz. 1911	24 uczestników	8	p. Józef Sroka p. Władysław Wach	praktyki teorii	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 33 str. 810
9	Sanok	8—11 listopada 1911	47 uczestników	22	p. Józef Sroka p. Władysław Wach Dr. Zaleski	praktyki teorii pomocy w nagłych wypadkach	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 34 str. 885
10	Przemysł	21—24 listopada 1911	19 uczestników	10	p. Józef Sroka p. Władysław Wach p. Michał Ukleja	praktyki teorii organizacji Straży pożarnej	Przewodniku »Kółek rolniczych« Nr. 36 str. 894
	W 10-ciu miejscowościach	40 dni nauki	234 uczestników	116	8 nauczycieli	4 przedmioty	

Do 30. kwietnia 1912 odbyło się jeszcze 7 kursów pożarnictwa: 1) w Jasle, 2) w Gorlicach, 3) w Gródku Jagiellońskim, 4) w Dukli, 5) w Tarnowie, 6) w Grybowie, 7) w Kałuszu.
Szczegółowe sprawozdanie zamieszczone jest w »Przewodniku Kółek rolniczych« za rok 1912.

III. Lustracye straży pożarnych Kółek rolniczych.

W roku 1911. objechał instruktor i lustrator ochotniczych Straży pożarnych Kółek rolniczych p. Józef Sroka następujące miejscowości, (wyłącznie w sprawach dotyczących ochotn. Straży pożarnych Kółek rolniczych, lub też w sprawach kursów urządzanych dla tychże Straży):

I. Białą: 1) Kozy, 2) Kęty (kurs pożarnictwa), 3) Kobiernica, 4) Witkowice, 5) Włosienica, 6) Monowice.

II. Brzesko: 7) Wola przemysłowa, 8) Wola radłowska.

III. Bochnia: 9) Gierczyce, 10) Łapczyca, 11) Kobyle.

IV. Dąbrowa: 12) Gręboszów.

V. Jasło: 13) Żółków.

VI. Kraków: 14) Mydlniki, 15) Modlniczka.

VII. Lwów: 16) Rzęsna polska, 17) Brzuchowice, 18) Zboiska, 19) Malechów, 20) Dublany, 21) Żydatycze, 22) Prusy, 23) Pikołowice, 24) Barszczowice, 25) Jaryczów, 26) Kukizów, 27) Krzywczyce, 28) Sokolniki, 29) Kulparków, 30) Zubrza, 31) Kozielniki, 32) Dawidów, 33) Czyżki, 34) Krotoszyn, 35) Tołszczów, 36) Wołków, 37) Basiówka, 38) Pustomyty, 39) Siemianówka, 40) Dornfeld, 41) Ostrów, 42) Łany, 43) Falkenstein, 44) Nikonkowice, 45) Serdyca, 46) Leśniowice, 47) Konopnica, 48) Sygniówka, 49) Zasków, 50) Zarudce.

VIII. Łańcut: 51) Albigowa, 52) Handzłowska 53) Sarzyna.

IX. Pilzno: 54) Lubcza, 55) Róża.

X. Podhajce: 56) Białokiernica, 57) Złotniki, 58) Sokolniki, 59) Nowosiółki.

XI. Przeworsk: 60) Monasterz.

XII. Przemyśl: 61) Krasiczyn, 62) Prałkowce, 63) Zasanie.

XIII. Przemyślany: 64) Kimirz, 65) Świrz 66) Chlebowice świrskie.

XIV. Rzeszów: 67) Hyżne.

XV. Sambor: 68) Biskowice, 69) Dublany-Kranzberg.

XVI. Sanok: 70) Pakoszówka, 71) Strachocin, 72) Bażanówka, 73) Posada jaćmierska, 74) Długie, 75) Zarszyn, 76) Głębokie, 77) Pisarowce.

XVII. Tarnów: 78) Łukowa.

XVIII. Wadowice: 79) Zagórnik.

XIX. Wieliczka: 80) Siersza, 81) Biskowice, 82) Czarnochońce, 83) Krzeszkowice, 84) Jerczyce.

XX. Zbaraż: 85) Maksymówka, 86) Toki, 87) Koślaki, 88) Medyń, 89) Kretowce, 90) Hrycowce, 91) Zarudzie, 92) Skoryki, 93) Stryjówka, 94) Opryłowce, 95) Noniki, 96) Netreba, 97) Kurniki, 98) Iwanczany, 99) Berezowica mała.

XXI. Żółkiew: 100) Kłodno, 101) Pieczychwosty, 102) Żółtańce, 103) Wisenberg, 104) Przemiwólki, 105) Glińsko, 106) Skwarzawa, 107) Błyszczowody, 108) Przedzemiechy małe, 109) Dzibólki, 110) Herawiec, 111) Dalnicz, 112) Kłodzienko.

XXII. Żydaczów: 113) Ruda kochawińska.

W r. 1911 objechał instruktor pożarnictwa razem 113 miejscowości w 22 powiatach.

IV. Subwencye Tow. wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Od Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń otrzymały subwencyę w roku 1911. następujące Straże pożarne Kółek rolniczych:

1) Czyżki 75 k., 2) Humniska 60 k., 3) Łączki 20 k., 4) Łowce 100 k., 5) Majdan 50 k., 6) Malawa 30 k., 7) Nienaszów 60 k., 8) Przybyszówka 100 k., 9) Sokolniki 100 k., 10) Strzelce małe 35 k., 11) Babica 50 k., 12) Brzeziny 50 k., 13) Bujaków 20 k., 14) Mrowla 60 k., 15) Ostrów 20 k., 16) Rakowa 50 k., 17) Siary 20 k., 18) Słocina 50 k., 19) Tryńcza 30 k., 20) Trzciana 80 k., 21) Wojutyce 100 k., 22) Wola batarska 100 k., 23) Wyżne 30 k., 24) Zarzecz 25 k., 25) Borzęcin dolny 150 k., 26) Hostów 50 k., 27) Jadowniki mokre 100 k., 28) Majdan zbydniowski 70 k., 29) Monowice 60 k., 30) Sidziny 40 k., 31) Stróż 30 k., 32) Żabno 100 k., 33) Łopuszka wielka 25 k., 34) Staromieście 35 k.,

35) Wesoła 25 k., 36) Białokiernica 60 k., 37) Bielcza 60 k., 38) Boguchwała 50 k., 39) Dąbrowa 40 k., 40) Kamień 60 k., 41) Mydliki 80 k., 42) Przytkowice dolne 50 k., 43) Rudołowice 30 k., 44) Ruda brodzka 60 k., 45) Staresioło 100 k., 46) Stobierna 40 k., 47) Tarnowiec 30 k., 48) Trzebowisko 60 k., 49) Zaborów 60 k., 50) Zawada 40 k., 51) Zwieńczycza 60 k., 52) Bystrówce 20 k., 53) Inwałd 60 k., 54) Medyka 60 k., 55) Pawężów 25 k., 56) Pławie 100 k., 57) Targowisko 20 k.

Oprócz tego udzieliło Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń subwencyi po 100 k. Zarządom powiatowym Kółek rolniczych w Rzeszowie, Wieliczce, Białej, Cieszanowie, Przemyślu i Sanoku, na urządzenie powiatowego kursu pożarnictwa.

Razem otrzymało 57 Straży i 6 Zarządów powiatowych 3.765 k. subwencyi na rok 1911.

Liczba porz.	Powiat i siedziba ochotn. Straży pożar.	Rok założ.	Ilość członk.	Ilość ćwiczeń	Wartość inwentarz. Kor.	Udział przy pożarach	Udział przy ćwiczeniach	Ilość wyścigów publicznych	Pożarnie	Sikawki		Węża		Wiaderka	Tłumnice	Drabiny	Bezczki na wodę	Bezczkowszy	Opaski	Linewki	Umundur.	Sztandary
										wozowe	przenośne	ssące	wyłotów									
84	Odmęt**	1905	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
85	Radgoszcz*	1905	17	—	800	—	—	—	1	1	—	6	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
86	Samocice	1906	40	5	850	3	—	—	1	1	1	6	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—
87	Sikorzyce	1911	20	10	540	5	2	1	1	2	2	3	10	—	2	—	—	—	—	2	—	—
88	Wola rogowska*	1905	15	—	600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XII. Dobromił																						
89	Posada nowowiejska	1906	14	—	1600	—	—	—	—	—	1	4	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIII. Gorlice																						
90	Sękowa**	1911	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
91	Siary*	1911	14	4	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—
92	Szalowa*	1906	30	4	1500	—	—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
93	Łąkowa**	1911	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
94	Rzepiennik biskupi**	1909	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIV. Gródek Jagielloński																						
95	Białogóra	1909	16	7	100	7	—	2	1	1	—	6	20	6	4	—	—	—	—	2	—	—
XV. Grybów																						
96	Polna	1910	15	20	2000	4	—	2	—	1	—	4	30	—	—	—	—	—	—	3	14	—
XVI. Horodenka																						
97	Chocimierz	1908	24	12	600	—	—	—	—	2	—	4	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XVII. Husiatyn																						
98	Hadyńkowce	1905	27	—	1180	—	—	—	1	1	—	8	60	12	8	1	—	1	12	12	1	—
99	Jabłonów*	1904	18	3	2100	1	—	—	—	1	—	6	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—
100	Zabińce**	1905	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XVIII. Jarosław																						
101	Bystrowice	1911	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
102	Chorzów**	1906	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
103	Cieszacin wielki	1905	24	—	684	—	—	—	—	1	—	6	20	8	10	2	—	1	12	16	1	—
104	Cieszacin mały	1907	22	12	600	2	—	—	1	1	—	2	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—
105	Kolonia polska	1911	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
106	Kaszyce	1907	26	—	1000	—	—	—	1	1	1	4	5	2	10	1	—	2	—	—	—	—
107	Łowce	1910	24	—	660	—	—	—	1	—	—	4	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—
108	Majdan sieniawski	1909	24	—	900	—	—	—	1	—	—	—	—	6	6	2	—	—	4	4	12	—
109	Munina	1906	26	—	580	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
110	Pawłosiów**	1906	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
111	Rozwienica*	1908	17	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
112	Rudołowice	1906	14	—	1050	—	—	—	1	1	—	4	27	2	6	1	—	—	4	—	14	—
113	Szówsko*	1908	20	1	800	—	—	—	1	1	—	3	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—
114	Tuligłowy	1911	24	5	1000	2	—	—	1	—	1	6	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—
115	Tuczepy*	1906	15	—	600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
116	Węgierka	1909	15	10	800	—	—	1	1	1	—	4	15	—	6	—	1	—	—	2	15	—
117	Wiązownica	1906	20	—	350	—	—	—	1	1	—	8	50	—	2	2	—	—	—	—	—	—
118	Zarzecze*	1906	25	12	2600	1	—	—	—	2	—	6	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIX. Jasło																						
119	Bierówka	1911	18	15	—	2	—	—	1	1	—	5	20	—	—	—	—	—	—	2	—	—
120	Czeluśnica	1904	14	7	629	1	6	2	—	1	—	4	20	4	—	—	—	—	—	—	—	—
121	Glinik polski**	1909	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
122	Glinik niem.*	1910	36	—	1200	—	—	—	—	1	—	4	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
123	Gogółów**	1907	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Liczba porz.	Powiat i siedziba ochotn. Straży pożar.	Rok założ.	Liczba członk.	Ilość sprzętów		Udział przy pożarach	Udział przy rewizjach	Ilość występów runicznych	Pożarnie	Sikawki			Węża		Wiatarka	Tłumnice	Drabiny	Bezczki na wodę	Bezczkowozzy	Osęki	Linowka	Umundary	Szalandy	
				Wartość inwentarz.						Kor.	wznowe	pżanośny	ręczne	ssące										wylotowe
				Kor.	Kor.																			
168	Dawidów*	1911	24	3	1100	1		1	1			6	20											
169	Einsiedel	1908	12		600	1		1	1			4	20											
170	Falkenstein*	1905	17		1700	1																		
171	Glinna**	1904																						
172	Hołosko wielkie*	1904	22		4600				1			8	60	10	6	3		1	4		18	1		
173	Kamienopol**	1904																						
174	Krotoszyn*	1904	14	6	800	1		2																
175	Krzywczyce*	1904	12		2100																			
176	Kulparków*	1904	16	12	1600	3		3	1			8	25											
177	Łany*	1910	22	4	1000	1		1				4	12											
178	Malechów*	1904	24		900	2		3	1			6	25											
179	Malickowice	1910	23		300					1		2	8	2	5						3			
180	Prusy	1911	30	12	1000	1	2	3	2	2		12	80											
181	Rakowiec*	1904	12		1200					1		4	15											
182	Rzęsna polska	1904	24		1960				2	2	1	14	42	14	5	7		1	4		2	17		
183	Serdyca	1905	10		920				1	1		4	10	5		2				5	2			
184	Siemianówka	1904	32		3800				2	2		5	45	4	12	2		2	6		2	12		
185	Sokolniki**	1910																						
186	Zagórze**	1907																						
187	Zaszków	1906	10	8	3060	1		2		2		8	40											
188	Zboiska*	1911	26	4	150																			
189	Zimna woda**	1904																						
190	Zimnawódka*	1905	16		1200																			
191	Żydatycze	1904	24	14	600	1		2																
XXVI. Mielec																								
192	Krzemienica*	1910	25		1100				1			5	26											
193	Młodochów*	1910	14		900																			
194	Rożniaty*	1904	15		1400					1		6	20											
195	Wola zdawkowska*	1910	24		650																			
XXVII. Mościska																								
196	Balice	1907	28	4	98				1	1		4	12	20		5				5				
197	Dołhomościska**	1908																						
198	Krysowice*	1907	17	3	1200	1		2	1			6	20											
199	Kulmatycze**	1907																						
200	Lacka wola**	1907																						
201	Lipniki**	1907																						
202	Myślatycze	1907	16							1		3	16											
203	Nikłowice	1907	20	8	480	1	1		1		1	6	30	5		4								
204	Pnikut	1907	60		50							1	4	8	24	1	6	1			6			
205	Radochońce	1907	27	12	1350			1	1	1		4	20											
206	Stojańce	1907	16	5	437			3	1	1		4	75	2	2	3				2				
207	Strzelczyńska*	1907	36		1200					1														
208	Sułkowszczyzna	1907	33		1200				2			1	3	60	12	2	8	1		4				
209	Trzcieniec	1907	18		1061				1	1		4	30	20	4	6				8	2			
210	Twierdza	1907	17		624				2	1		4	30											
211	Wołostków*	1907	26	10	750																			
212	Zakościele	1906	15	4	750	1				1		4	18											
213	Złotkowice**	1908																						
XXVIII. Myślenice																								
214	Sidzina	1911	42	17		1		6	1			8	75											
215	Wola radziszowska*	1904	26		2475						2		6	60			2			2			20	

Liczba porz.	Powiat i siedziba ochotn. Straży pożar.	Rok założ.	Ilość członk.	Ilość ćwiczeń	Wartość inwentarz.		Udział przy pożarach	Udział przy rewizjach	Ilość występów publicznych	Pożarnie	Sikawki		Weże		Wiaclerka	Tumice	Drabiny	Beczki na wodę	Beczkiwozy	Osęki	Linewki	Umundur.	Sztaudary
					Kor.						prz. nośne	reżne	ssace	wyfolowe									
XLII. Rzeszów																							
304	Babica	1911	18	2	500	1	—	—	—	1	4	10	40	4	6	3	—	—	—	2	—	—	—
305	Błądowa zgłob**	1911	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
306	Boguchwała	1904	12	2	900	—	—	—	—	1	—	4	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
307	Chmielnik	1911	30	16	300	—	—	4	1	1	—	—	—	—	—	—	4	—	—	6	—	—	
308	Dąbrowa	1909	14	10	1504	4	3	10	1	1	—	4	20	4	—	—	—	1	1	3	14	—	
309	Jasionka**	1911	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
310	Kraczkowa	1904	26	20	1100	1	—	2	1	1	4	4	16	6	—	—	3	—	1	3	17	—	
311	Krasne*	1910	19	—	1000	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
312	Łukawiec**	1909	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
313	Maława	1910	10	5	600	2	2	4	—	1	—	2	3	—	—	—	—	—	—	2	—	—	
314	Przewrotne*	1907	20	—	7800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
315	Przybyszówka	1908	24	4	1600	2	2	2	1	1	2	4	23	—	—	—	—	—	—	—	10	—	
316	Rudna wielka	1910	28	12	126	4	—	3	1	1	—	7	25	8	—	—	—	—	—	11	—	—	
317	Słocina	1907	38	—	2124	—	—	—	2	2	—	7	42	12	6	—	—	3	—	1	2	—	
318	Staromieście**	1910	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
319	Stobierna	1911	43	—	500	—	—	—	1	1	—	5	20	6	6	1	—	—	—	3	—	—	
320	Świlcza*	1906	18	—	500	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
321	Terliczka	1911	20	50	500	—	—	—	—	1	—	3	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
322	Trzciana*	1908	24	8	3144	4	2	4	1	1	—	6	60	—	—	—	2	—	1	4	18	—	
323	Zaczernie	1904	28	—	2798	—	—	—	1	1	—	8	40	16	3	3	—	—	1	4	28	—	
324	Zgłobień	1910	20	4	17	3	—	—	1	1	—	6	20	4	—	—	—	—	—	—	1	—	
325	Trzebowisko	1910	48	—	2345	—	—	—	1	2	—	5	27	10	7	—	—	—	—	6	—	—	
XLIII. Sambor																							
326	Biskowice	1904	25	—	1880	—	—	—	—	—	2	1	8	60	—	—	1	—	1	8	—	—	
327	Czukiew*	1907	18	—	1200	—	—	—	—	2	—	4	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
328	Kalinów	1907	21	4	790	3	—	1	1	2	—	1	4	—	4	—	—	—	—	8	1	—	
329	Rakowa	1910	12	—	238	—	—	—	—	1	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	3	12	
330	Ształkowice	1909	32	12	1100	—	2	10	1	2	—	4	15	4	—	1	—	—	—	2	4	12	
331	Wojutyce	1910	20	—	694	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XLIV. Sanok																							
332	Bażanówka*	1907	12	—	1000	—	—	—	1	1	—	4	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
333	Głęboka*	1906	18	10	1024	1	—	—	—	1	—	4	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
334	Klimkówka	1906	12	—	850	4	—	—	2	1	—	9	50	5	—	—	—	—	—	—	—	—	
335	Nowotaniec**	1906	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
336	Pisarowce	1906	15	—	800	—	—	—	2	1	—	5	15	4	2	2	2	4	—	—	15	—	
337	Posada jaćmierska	1904	13	10	2000	1	—	10	1	1	—	4	60	—	1	1	—	—	—	2	13	—	
338	Strachocina*	1906	23	3	870	—	—	—	—	1	—	4	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
339	Zagórz*	1906	28	14	3000	1	—	2	—	1	—	4	12	4	—	2	1	1	1	5	2	13	
XLV. Skałat																							
340	Borki małe**	1910	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
341	Hałuszczyńce	1910	30	11	400	—	—	—	—	1	—	2	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
342	Okno	1910	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XLVI. Śniatyn																							
343	Załucze nad Czer.	1910	10	—	2500	—	—	—	2	2	1	—	—	10	—	6	—	—	2	4	—	—	
XLVII. Strzyżów																							
344	Szufnarowa**	1910	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
345	Wojaszówka	1904	34	—	150	—	—	—	1	1	—	3	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
346	Wyżne	1910	16	6	200	1	—	—	—	—	2	—	—	4	1	—	—	—	—	2	2	12	
347	Żyznów	1911	20	—	720	—	—	—	—	1	4	4	—	—	4	1	—	—	—	2	2	—	

Liczba porz.	Powiat i siedziba ochotn. Straży pożar.	Rok założ.	Ilość członk.	Ilość ćwiczeń	Wartość inwentarz.		Udział przy poż. rach.	Udział przy rewij. rach.	Ilość występow publicznych	Pożarnie	Sikawki			Weże		Widępka	Tłumnice	Drabiny	Beczki na wodę	Beczki kowozy	Osęki	Linewki	Umundur.	Sztandary
					Kor.						wozowe	przer. osne	ręczne	ssące	wyłotowe									
LVI. Złoczów																								
388	Biały kamień	1908	18		290					2	2			16	60	10	6	4	1	2		4	5	
389	Pietrycze	1908	18	4	300		2	2		1	2			3	4	10								
390	Usznia*	1909	26		1200						1			6	20									
LVII. Żółkiew																								
391	Kłodno**	1911																						
LVIII. Żydaczów																								
392	Ruda-Kochawina**	1911																						
LIX. Żywiec																								
393	Gilowice	1908	25		1500						1			5	30		1	7			4	2	20	
394	Krzyżowa	1908																						
395	Radziechowy	1906	23		1300					2	2	2		16	160			6			4	2		
396	Rajcza	1911	20		5000					1	1			12	60	12	6	8			12	20	1	
397	Cisiec**	1906																						

Od roku 1903, to jest od chwili zawarcia układu między Zarządem głównym, a krajowym Związkiem ochotniczych Straży pożarnych, zawiązano przy Kółkach rolniczych do 31. grudnia 1911 roku 428 Straży — z tego upadło 32, istniało więc z końcem roku 1911 — 397. Do kwietnia 1912 roku przybyło 21 Straży — razem istnieje 417.

VI. Sumaryczne zestawienie

ze sprawozdań

**ochotniczych Straży pożarnych Kółek rolniczych
według powiatów.**

Summaryczne zestawienie ze sprawozdań ochotniczych Straży pożarnych Kółek rolniczych według powiatów.

L. p.	P O W I A T	Liczba straży	Sprawozdani na- desłanych	Członków	Cwiczeń	Wartość in- wentarza		Udział przy re- wizjach ogni.	Występów pu- blicznych	Fozarni	S i k a w e k			W ę z ó w		Władz	Tumnie	Drabin	Bezek na wodę	Bezkowozów	Oseki	Linek	Mundurów	Szandarów
						kor.	Wartość in- wentarza				wozowych	przenośnych	reżnych	ssających	wyłoto- wych									
1	Biała	7	6	121	84	13687	21	4	8	5	7	—	37	353	14	16	4	—	2	14	4	64	2	2
2	Bochnia	15	8	301	81	23877	17	11	14	10	11	4	68	524	17	25	15	4	5	13	—	99	—	—
3	Brzesko	12	8	269	74	28060	22	2	10	11	15	2	66	552	34	20	15	4	5	23	17	163	—	—
4	Brzeżany	3	1	20	—	5000	—	—	—	—	4	—	16	105	16	12	4	4	5	6	4	20	—	—
5	Brzozów	19	13	315	71	12496	19	2	24	11	9	3	51	311	44	28	16	—	4	37	16	104	—	—
6	Buczacz	4	1	47	—	2800	2	2	—	1	1	8	40	—	31	6	6	—	2	8	—	17	—	—
7	Chrzanów	6	1	84	9	10350	1	—	—	2	5	1	29	395	23	8	7	—	—	8	5	24	—	—
8	Cieszanów	7	4	124	32	4600	13	—	—	1	2	1	22	80	27	35	5	—	—	35	5	18	—	—
9	Czortków	2	1	44	12	2000	1	—	—	—	1	4	8	—	—	6	—	—	—	6	4	27	—	—
10	Dąbrowa	12	3	153	37	9190	15	3	9	5	7	—	32	166	10	6	5	—	—	—	—	21	—	—
11	Gorlice	5	3	44	8	1500	—	—	4	1	1	—	—	—	—	8	—	—	—	10	—	—	—	—
12	Husiatyn	3	1	45	3	3280	1	—	—	1	2	—	14	85	12	8	1	—	1	12	12	1	—	—
13	Jarosław	18	12	335	40	12424	5	—	1	11	8	2	47	285	28	19	1	—	3	20	6	57	—	—
14	Jasło	23	9	372	62	17272	18	8	6	5	12	—	47	246	16	16	8	—	12	20	4	6	—	—
15	Kraków	5	4	106	30	5430	10	1	1	2	5	—	33	214	14	6	5	—	4	8	11	9	—	—
16	Krosno	9	7	160	64	8448	18	2	21	4	7	—	48	348	18	12	3	—	1	13	4	82	—	—
17	Łabcut	6	6	145	62	4220	10	—	16	4	5	—	36	135	10	18	9	—	1	10	—	24	—	—
18	Limanowa	2	2	48	14	782	5	—	1	—	16	—	92	447	39	6	1	—	4	23	9	47	—	—
19	Lwów	27	10	429	82	31330	23	9	18	13	16	—	11	46	30	30	15	—	—	—	—	—	—	—
20	Mielec	4	—	88	—	4050	—	—	—	1	1	—	11	46	—	—	—	—	—	25	2	—	—	—
21	Mościska	18	11	349	46	9200	3	1	6	10	8	—	46	319	83	9	—	—	—	2	—	—	—	—
22	Myslenice	2	2	68	17	2475	1	—	6	1	2	—	14	135	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
23	Nisko	10	4	170	46	6850	9	—	14	4	7	—	42	145	4	1	—	—	—	8	4	—	—	—
24	Nowy Sącz	2	1	13	12	700	1	2	2	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4	—	—	—
25	Nowy Targ	2	—	26	10	1035	1	—	—	1	1	—	4	6	—	21	—	—	—	18	8	—	—	—
26	Pilzno	10	8	176	78	18705	9	9	15	9	4	—	60	212	20	21	11	—	2	—	—	86	—	—
27	Podhaje	5	3	97	6	600	1	—	—	2	4	—	6	13	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
28	Przemysł	13	7	184	43	4108	6	1	1	2	4	—	12	50	6	10	13	—	1	16	4	—	—	—
29	Przemysłany	5	2	58	35	5470	1	—	—	2	2	—	17	110	—	12	—	—	—	20	—	—	—	—
30	Przeworsk	6	4	114	19	5736	2	—	2	1	2	—	30	131	6	12	5	—	4	20	—	—	—	—
31	Rzepczyce	13	9	232	18	10610	5	2	9	4	3	—	40	174	14	12	6	—	—	8	4	—	—	—
32	Rudki	19	2	206	41	12850	3	15	4	8	8	—	40	197	12	18	4	—	6	38	6	—	—	—
33	Rzeszów	22	15	440	133	27358	21	9	29	14	18	—	75	358	60	28	16	—	4	45	2	88	—	—
34	Sambor	6	5	128	16	5902	3	2	11	2	9	—	17	109	4	4	2	—	—	18	8	—	—	—

35	Sanok	8	5	121	37	9544	7	—	12	6	7	—	—	175	13	3	5	3	5	7	2	41	—	—
36	Skalat	3	2	51	11	400	—	—	—	1	1	—	2	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
37	Strzyżów	4	4	70	6	1070	1	—	—	1	6	—	7	16	4	5	1	—	—	4	4	12	—	—
38	Tarnobrzeg	6	5	95	35	7411	8	2	7	6	7	—	24	120	16	12	3	—	2	4	2	12	—	—
39	Tarnów	17	10	295	60	16221	15	—	10	9	7	—	44	214	19	4	16	—	1	15	2	52	—	—
40	Trembowla	2	1	32	—	200	—	—	—	1	1	—	3	15	2	4	—	—	—	2	—	49	—	—
41	Wadowice	8	8	186	69	11177	29	5	15	6	7	—	29	270	36	22	21	—	—	18	11	104	—	—
42	Wieliczka	4	2	94	2	2374	—	—	—	—	2	—	8	46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
43	Złoczów	3	2	62	4	2490	2	—	—	3	5	—	25	84	20	6	4	—	2	—	—	5	—	—
44	Żywiec	5	4	68	—	7800	—	—	—	3	4	—	33	250	12	7	21	—	—	20	4	40	—	—

- a) Brody
- b) Dobromil
- c) Grybów
- d) Horodenka
- e) Katusz
- f) Nadwórna
- g) Podgórze
- h) Rohalyn
- i) Śniatyn
- j) Zaleszczyki
- k) Zbaraż
- l) Żółkiew
- m) Żytaczów
- n) Gródek
- o) Tłumacz

G) Sprawy organizacyjne.

I. Karty legitymacyjne dla członków Tow. Kółek rolniczych.

Karty legitymacyjne wydawane przez Zarząd główny dla członków Kółek rolniczych, ważne są na trzy lata. Pierwsze legitymacje opiewały na trzechlecie 1908—1910. W tym okresie wystawiono legitymacyi: 65172.

Z końcem roku 1910 zaczęto wydawać legitymacje na trzechlecie 1911—1913.

W okresie tym wystawiono do chwili obecnej, t. j. do oddania sprawozdania za rok 1911 do druku, 68.735 legitymacyi w 1762 Kółkach.

Z końcem roku 1910 wydano legitymacyi	15.158
w roku 1911	45.465
w roku 1912	8.112

Razem 68.735

pomimo więc, że dopiero półtora roku upłynęło od chwili, gdy legitymacje na trzechlecie 1911—1913 zaczęły obowiązywać, wystawiono ich już o 3.563 więcej, jak w trzechleciu poprzednim.

Wykaz kart legitymacyjnych

wystawionych do końca roku 1913 na 3-lecie 1911—1913.

Biała.

1. Biała 60	53683—742
20	57531—50
69	58233—301
97	59395—491
108	61199—306
2. Bestwina 25	1416—40
3. Bielany —	— — —
4. Buczkowice	— — —
5. Bujaków 48	24579—626
6. Bulowice 28	13326—53
7. Bystra 41	46895—935
8. Czaniec 15	15316—30
9. Dankowice 38	3635—72
10. Hałcnów 28	51019—46
11. Janowice 30	41446—75
6	64822—7
12. Komorowice 20	38216—35
4	54896—9

13. Kobiernice 50	15234—83
14. Kozy 80	28886—965
15	53406—20
15. Leszczyny 38	35859—96
16	63539—54
16. Łęki 16	57629—44
6	65136—41
17. Malec 22	28714—35
18. Międzybrodzie lip. 51	4973—5023
19. Osiek k. Ośw. 118	1146—263
28	38176—203
20. Pisarzowice 35	29220—54
5	53678—82
21. Porąbka 23	3612—34
22. Rybarzowice 24	2035—58
23. Stara wieś 55	3097—151
24. Szczyrk 157	52424—580
25. Wilamowice 19	60624—42
26. Wilkowice 18	2131—48
1	57520
27. Witkowice 118	24685—802

Bóbrka.

28. Brzozdowce 42	9221—62
2	66603—4
29. Chlebowice w. 15	54358—72
30. Stare sioło 51	43473—523
5	55131—5
31. Sokołówka 53	43843—95
32. Szpilczyna 18	44057—74
33. Wodniki 14	62000—13

Bochnia.

34. Bienkowice 24	15758—82
35. Bochnia 25	64456—80
36. Bogucice 26	38033—58
37. Brzeźnica 33	32356—88
38. Chrość 23	36767—89
39. Damienice 39	41767—805
1	60620
40. Dołuszyce 20	65774—93
41. Dziewin 36	24543—78
42. Gawłówek 17	12431—46

43. Gierczyce 40	50004—43
1	55138
44. Grabie uznans. 94	7254—347
5	60039—43
45. Grobla 52	22568—619
46. Jazy 89	50514—602
47. Jodłówka 31	59923—53
48. Kłaj 50	24340—89
49. Kobyle 37	42761—97
50. Kolanów 28	1388—415
1	62516
51. Królówka 13	52152—64
24	57722—45
52. Krzeczów 11	9673—83
1	17374
53. Krzyżanowice 60	47919—78
54. Leszczyna 51	6561—611
55. Łąki 25	29465—89
56. Łapczyca 35	46830—64
57. Majkowice 29	67500—28
58. Mikłuszowice 60	5970—6029
6	63070—5
59. Niepołomice 30	41709—38
60. Okulice 30	1821—50
61. Piaski 35	27094—128
62. Pogwizdów 27	6851—77
63. Prószyńki 30	53760—89
64. Rajbrot 20	28762—81
65. Rzezawa 23	40019—41
66. Siedlec 66	2881—946
17	16159—75
67. Stanisławice 38	9819—56
68. Świątniki dol. 22	40843—64
2	45384—5
3	64828—30
2	67262—63
69. Targowisko 20	45431—50
70. Tarnawa 33	24390—422
71. Trzciana k. Bochni 21	30639—59
72. Uście solne 20	27655—74
73. Wiśnicz stary 32	49495—526
74. Wola batorska 41	35176—216
75. Wola zabierzowska 18	26685—702
76. Wrzępia 42	37190—231
77. Wyżyce 35	877—911
78. Zbydniów 37	60122—58

Bohorodczany.

79. Bohorodczany 29	64884—912
-------------------------------	-----------

Borszczów.

80. Głębozeczek 34	48896—929
10	57050—9
81. Konstancya 30	47593—622
82. Krzywce 20	67610—29
83. Łanowce 37	53794—830
84. Mielnica 68	18845—912
85. Wołkowce 24	52905—28

Brody.

86. Bukowina 23	62455—77
87. Hucisko brodzkie 22	44090—111

88. Leszniów 33	7083—115
89. Pieniaki 46	10968—11013
90. Podkamień 24	64913—36
91. Ruda brodzka 20	39589—608
1	56096
1	56105
25	56120—44
92. Suchowola 23	45066—88

Brzesko.

93. Biadoliny 38	64590—627
23	66451—73
94. Bielcza 60	10283—342
4	63665—8
2	66545—6
95. Biesiadki 43	54936—78
96. Biskupice radł. 20	31546—65
97. Bogumiłowice 36	36792—827
98. Borzęcin dolny 39	9985—10023
99. Borzęcin górny 42	47551—92
100. Bucze ad Mokrzyńska 30	12674—703
101. Dąbrówka morska 35	65739—73
102. Doły 18	6097—6114
103. Grabno 30	32903—32
104. Gwoździec 23	6878—900
5	36828—32
105. Jadowniki podg. 42	32701—42
106. Jaworsko 42	50376—417
107. Jurków 40	16883—922
8	31765—72
1	63562
108. Łętowice 34	19271—304
6	66164—9
109. Łoniowe 74	151—224
5	55600—4
110. Łopoń 29	10496—524
111. Łysa góra 48	35546—93
112. Maszkienice 21	48489—509
8	58589—96
113. Milówka 20	58935—54
114. Niedźwiedza 21	400—20
115. Niwka 19	65739—73
116. Okocim 54	8991—9044
117. Olszowa 40	22620—59
118. Olszyny 24	20882—905
5	57817—21
1	62240
119. Paleńnica 26	55899—924
120. Porąbka uszewska 37	37037—73
121. Przyborów 39	64551—89
122. Przybysławice 22	13192—213
6	35497—502
123. Ruda kameralna 21	68651—71
124. Rudka 17	30200—16
1	63562
125. Rudy-Rysie 20	47062—71
126. Strzelce małe 34	41675—708
127. Strzelce wielkie 71	53454—524
128. Sufezyn 33	15725—57
1	67808
129. Tworkowa 26	37164—89

130. Tymowa 46	36077—122
1	38314
1	63700
131. Wał-Ruda 43	43093—135
132. Wielka wieś 13	27253—65
4	39452—5
133. Wola przemykowska 47	11160—206
2	56440—1
134. Wola radłowska 14	22937—50
20	51650—69
135. Zaborów 38	10525—62
6	66801—6
136. Zdarzec ad Zabawa 14	25663—75
137. Złota 50	2489—538

Brzeżany.

138. Buszcze 40	10081—120
50	65543—92
139. Chatki 33	36930—62
140. Dryszczów 6	66837—42
141. Helenków 32	21428—59
142. Kozłów 33	62159—91
143. Litiatyn 26	16391—416
144. Narajów 40	26843—82
145. Płaucza mała 22	58676—97
8	64831—8
146. Płaucza wielka 19	39433—51
147. Podwysokie 24	39760—83
3	67100—2
148. Szumlany 13	23109—21
149. Taurów 25	66843—67
150. Urmań 32	51047—78

Brzozów.

151. Blizne 64	49550—613
152. Borkówka 31	61442—72
153. Dąbrówka starz. 17	36402—18
154. Domaradz 36	225—61
8	39719—26
155. Dydnia 75	14821—95
156. Dylągowa 16	17402—18
157. Golcowa 59	18032—90
3	64167—9
158. Górki 35	15437—71
159. Grabownica starz. 40	9779—818
160. Haczów 56	15381—436
18	62712—29
17	67063—79
161. Harta 30	19637—66
25	31182—206
162. Humniska 64	13771—834
14	27525—38
3	33645—47
163. Izdebki 33	58533—65
164. Jabłonka 19	1062—80
165. Jasienica 31	39946—76
166. Jasionów 79	36851—929
24	54458—81
167. Malinówka 15	40401—25
168. Niebocko 35	7756—90
23	60542—64
5	66170—4

169. Nozdrzec 36	60245—80
170. Orzechówka 143	45546—688
171. Przysietnica 34	42279—312
172. Stara wieś 32	39456—87
Stara wieś, O. K. 44	51509—52
173. Temeszów 22	51864—85
174. Trześniów 82	53999—54080
175. Turzepole 32	44383—414
29	60159—87
176. Wesoła 39	34242—80
5	40086—90
6	46644—9
1	55925
2	59763—4
2	62517—8
1	67057
177. Wzdów 108	52720—827
178. Wydrna 50	15331—80
179. Zmiennica 51	33894—944

Buczacz.

180. Barysz 96	52624—719
Barysz O. K. 70	65655—724
181. Berezówka 18	65192—209
182. Buczacz 71	56225—94
183. Dobropole 26	24852—77
184. Dubienko 12	64388—99
185. Duliby 20	44316—35
186. Dźwinogród 10	25329—38
4	64170—3
3	66870—2
187. Folwarki 42	18696—737
188. Jazłowiec 64	42953—43016
189. Komarówka 29	67218—46
190. Koropiec 40	41096—135
191. Korościatyn 32	38265—96
1	47518
192. Kowalówka 21	43927—46
193. Monasterzyska 33	783—815
30	65083—112
31	66906—36
194. Nagórzanka 40	20393—432
195. Olesza 27	66474—500
196. Petlikowce stare 22	50266—87
10	50451—60
197. Podzameczek 31	55856—86
198. Porchowa 40	18738—77
3	30731—3
199. Puźniki 27	56063—89
42	59233—74
200. Pyszkowce 30	10121—50
201. Rzepińce 28	42803—30
202. Słobódka dol. 20	56793—812
203. Trybuchowce 27	46562—88
204. Zaleszczyki małe 44	19884—927

Chrzanów.

205. Bábice 21	2438—58
4	35249—52
3	59505—7
3	64208—10
206. Byczyna 115	58996—59110

207. Chełmek 30	738—67
208. Ciężkowice 30	22818—47
6	32619—24
209. Czarna 39	11291—329
210. Dąbrowa narodowa 21	1343—63
211. Długoszyn 19	15997—16015
212. Grojec 37	17930—65
213. Groniec 25	29948—72
1	30734
214. Jankowice 26	37260—85
215. Jeleń 32	61553—84
216. Krzeszowice 57	5086—142
1	56203
217. Kwaczała 21	17601—21
218. Libiąż wielki 28	13354—81
219. Luszowice 43	52581—623
220. Mętków duży 36	43678—713
221. Mętków mały 24	17418—41
8	27055—62
222. Nawojowa góra 30	2539—68
2	28299—300
223. Nowa góra 21	49442—62
224. Okleśnia 16	47209—24
225. Paczółtowiec 46	1486—1531
226. Rudawa 41	58955—95
227. Sanka 17	3021—37
228. Siersza 57	46968—47024
229. Szczakowa 37	21235—71
230. Trzebionka 38	54758—95
231. Wodna 31	40560—90
3	53831—3
232. Wola filipowska 20	5066—85
233. Zalas 12	60306—17

Cieszanów.

234. Cewków 37	64351—87
235. Chlewiska 21	60281—301
236. Chyże	—
237. Cieszanów 47	35594—640
2	43925—6
2	53066—7
36	61765—800
238. Dachnów 18	60461—78
239. Dzików nowy 12	6271—82
2	62822—3
240. Dzików stary 36	21602—37
241. Deutschbach 18	63024—41
242. Folwarki 14	1081—94
8	37156—63
6	41027—32
243. Freifeld 31	59616—46
244. Huta różaniec 33	38084—116
245. Kadłubiska 14	50341—54
246. Kossobudy 11	64177—87
16	65338—53
247. Lipie 14	65212—25
248. Lipsko 13	28549—61
249. Lubaczów 38	65926—63
250. Lisie jamy 21	67033—53
251. Łukawiec 27	49383—409
252. Niłków 27	31738—64
1	46650

253. Narol miasto 32	54796—827
254. Narol wieś 25	48930—54
255. Niemstów 10	35782—91
24	28819—42
256. Nowe sioło 12	60698—709
6	63042—7
257. Oleszyce stare 43	9407—49
258. Płazów 15	37499—513
259. Ruda różaniecka 44	20838—81
260. Rudka 20	41076—95
10	61496—505
261. Zabiała 27	25083—109
262. Zalesie 14	27675—88
263. Zapalów 22	59594—615

Czortków.

264. Biała 33	19463—95
10	68556—65
265. Byczkowce 27	66293—319
4	66892—5
266. Czortków-Wygnanka 53	8531—83
2	49852—3
267. Kosów 31	65794—824
268. Nagórzanka 56	39829—84
269. Pauszówka 28	16727—54
4	61866—9
270. Połowce 18	48450—67
2	56950—1
271. Rydoduby 13	52877—89
272. Skorodyńce 21	67529—49
273. Słodbódka dzuryn. 26	51234—59
274. Świdowa 22	5504—25
275. Szmańkowce 30	45107—36
276. Zabłotówka 29	68707—35
277. Zalesie 31	18397—427

Dąbrowa.

278. Bieniaszowice 38	20501—38
279. Borki 10	53327—36
280. Brnik 23	20463—85
Brnik O. K. 26.	18441—66
281. Ćwików 16	45089—106
282. Dąbrowa 63	29600—62
8	43017—24
1	51211
4	57026—9
Dąbrowa O. K. 35	56991—57025
283. Dąbrówka breńska 38	65607—44
284. Grady 80	34466—545
285. Gręboszów 24	17776—99
286. Gruszów wielki 34	46432—65
287. Jadowniki mokre 58	680—735
4	1598—1601
16	24627—42
5	31733—7
288. Karsy 16	40662—75
9	49280—8
1	63398
2	66890—1
289. Kłyż 11	48566—76
290. Laskówka chorąska 31	38611—41
291. Mędrzechów 61	65474—534

292. Miechowice małe 34	15014—47
20	57030—49
5	64840—4
293. Miechowice wielkie 30	15607—36
294. Nieciecza 32	33045—76
295. Nieczajna 34	25755—88
296. Odporyszów 35	39259—93
297. Oleśno 70	29520—89
298. Pałuszyce 15	48401—15
299. Pątlów 15	20486—500
300. Radwan 19	54630—48
301. Radgoszcz 23	48510—32
302. Sieradza 22	37559—80
303. Sikorzyce 59	2682—2740
9	16532—40
304. Słupiec 23	27136—58
305. Szczucin 18	31807—24
306. Ujście jezuickie 13	42537—49
307. Wielopole moszcz. 57	28599—655
308. Wola rogowska 25	36301—25
309. Wola zelichowska 29	20434—62
310. Zalipie 18	30660—77
311. Żelazówka 35	50755—88

Dobromil.

312. Jureczkowa 20	31461—80
313. Kalwarya pacl. 33	11551—83
314. Nowe miasto 22	54671—92
315. Paclaw 30	26724—53
316. Pietnice 14	53130—43
317. Posada nowomiejs. 40	4060—99
318. Tarnawka 25	46255—77
319. Wojtkowa 23	56907—29

Dolina.

320. Dolina 148	21808—955
34	46108—41
1	65142

Drohobycz.

321. Majdan 24	49007—30
322. Medenice 52	58722—73

Gorlice.

323. Biecz 76	40325—400
324. Bystra 50	42711—60
325. Głęboka 78	4368—445
326. Glinik maryam. 36	21707—42
327. Gorlice 181	58052—232
328. Kobylanka 76	44630—705
329. Kryg 33	58643—75
330. Libusza 70	12083—152
331. Łosie 46	22522—67
332. Łuźna 58	30366—425
333. Mszanka 45	19806—50
334. Moszczenica 53	8478—8530
335. Olszyny 123	63414—536
336. Ropa 26	8025—50
337. Ropica polska 21	66363—83
338. Ropica ruska 20	27320—39
339. Rozembark 35	7945—79
18	32597—614

340. Rzepiennik bisk. 25	18007—31
341. Radocyna 20	40898—917
342. Siary 32	19928—59
2	43901—2
343. Sękowa 33	56827—59
344. Sokół 23	52401—23
345. Staszkówka 26	16616—41
346. Stróżówka 28	65825—52
347. Szalowa 58	25110—67
348. Szymbark 76	2193—2268
349. Turza 41	5879—5919
350. Wojtowa 22	31263—84
351. Woła łuzañska 37	25823—59
352. Zagórzany 32	12051—82

Gródek.

353. Bar 36	21165—200
354. Białogóra 35	10891—925
5	29269—73
355. Doliniany 12	10956—67
356. Janów 25	43620—44
357. Mszana 36	35823—58
1	53987
358. Obroszyn 13	19721—33
359. Powitno 33	34363—95
360. Przedmieście czerlañs. 49	44267—315
2	56648—9
361. Przedmieście lwows. 33	47225—57
362. Rodatycze 32	42853—84
363. Stradcz 15	45137—51
11	65302—12
364. Wołeczuchy 12	37609—20
365. Zatoka 26	33388—413

Grybów.

366. Biała niżna 55	4700—54
367. Biała wyżna 57	52274—330
7	55124—30
368. Bobowa 39	12605—43
369. Brzana górna 23	7436—58
370. Ciężkowice 93	43947—44039
371. Grybów 40	16456—95
372. Grodek 55	19496—550
9	65329—37
373. Jastrzębia 33	13686—718
3	33666—8
2	61815—6
1	68415
374. Kąclowa 48	4447—94
3	37655—7
22	68566—87
375. Kamionka wiel. 44	11717—60
376. Korzenna 52	55804—55
377. Lipnica wielka 31	62382—412
378. Mystków 13	45299—311
379. Polna 55	4918—72
380. Ptaszkowa 92	11014—105
381. Siedliska 21	26228—48
382. Siołkowa 57	3152—3208
383. Stara wieś Strzylawka 21	29286—306

Horodenka.

384. Czernelica 47	21001—47
385. Dąbki 16	55107—22
386. Jasionów polny 16	43209—224
387. Olejowa Korolówka 40	39160—99
388. Żuków 29	41568—96

Husiatyn.

389. Chorostków 38	18359—95
6	56984—9
390. Hadyńkowce 34	6115—48
4	60189—92
391. Kociubińce 21	31566—86
392. Kociubińczyki 25	36963—87
393. Liezkowce 14	40296—309
394. Oryszkowce 19	43378—396
395. Tłusteńkie 35	68672—706
396. Wasylkowce 26	44706—31
397. Żabińce 26	13126—51

Jarosław.

398. Adamówka 23	11404—26
399. Bystrowice 27	13046—72
400. Chłopice 63	54157—249
401. Chorzów 32	21048—79
1	21092
402. Cieszacin mały 28	44207—34
403. Cieszacin wielki 52	16775—826
6	33654—9
404. Jodłówka 17	60105—21
405. Kaszyce 77	1546—97
25	1739—63
406. Kidałowice 52	11472—523
407. Kolonia 36	53089—124
408. Krasne 43	12263—305
409. Kruhel pawłosios. 29	31432—60
410. Laszki 43	40198—240
411. Łapajówka 20	55994—56013
412. Łowce 57	12989—13045
413. Majdan sieniawski 34	6357—90
414. Michałówka 20	912—31
415. Mięgisz nowy 38	27837—74
416. Mięgisz stary 16	40241—56
417. Morawsko 19	13645—63
9	25339—47
418. Munina 70	5310—79
419. Nielepkowice 30	56405—34
420. Ostrów 40	2398—2437
6	33660—5
421. Pawłowa 45	11427—70
422. Pełkinie 15	50818—32
423. Pigany 22	58438—59
3	62033 5
1	64839
424. Piwoda 25	6332—56
425. Przedmieście dol. leżajs.	—
426. Przedmieście gór. leżaj. 50	28499—548
427. Rączyna 13	7932—44
10	29590—9
428. Różniatów 17	18962—78
429. Rozwienica 35	25676—710

430. Rudka 29	60048—76
431. Rudołowice 84	12306—89
11	54595—605
12	55887—98
432. Rzeplin 28	63322—49
433. Skołoszów 30	39499—828
434. Szczytna 22	37953—74
435. Szówsko 40	47879—918
436. Tapin 30	62538—67
437. Tuczepy 1	35240
4	55611—4
438. Tuligłowy 22	30300—20
21	36123—43
4	53347—50
439. Tyniowice 17	13902—18
440. Tywonina 11	53849—59
441. Węgierka 38	55037—74
442. Wiązownica 39	8150—88
443. Wierzbna 44	31368—411
444. Wólka pełkińska 28	50790—817
445. Wola węgierska 27	18979—19005
446. Zarzecze k. Jarosł. 32	55075—106

Jasło.

447. Bączal dol. 28	50727—54
448. Bierówka 32	35641—72
449. Biezdiedza 20	47979—99
450. Biezdziadka 26	9354—79
451. Brzezówka 44	2615—58
3	26975—7
452. Brzyska 28	10468—95
453. Chrzastówka 53	26258—310
454. Czeluśnica 27	9380—406
1	35411
455. Czermna 102	23554—655
456. Dębowiec 35	17452—86
3	64188—90
457. Duląbka 47	59347—93
3	60303—5
458. Dobrynia 52	63739—90
459. Glinik polski 27	47025—61
460. Glinik niemiec. 58	42026—83
461. Gliniczek 33	19851—83
462. Hankówka 14	69580—93
463. Jareniówka 30	66807—36
464. Jasło 71	46008—78
465. Kaczorowy 20	57128—47
466. Kąty 40	59193—232
467. Kłodawa 30	67630—59
468. Kołaczyce 36	59544—79
469. Łęzyny 23	2659—81
1	61190
470. Łubno opace 53	50461—513
471. Lublica 39	17249—87
472. Makowiska 25	61620—44
473. Mrukowa 19	34321—39
474. Niepla 20	5024—43
22	33872—93
475. Ołpiny 67	13835—901
476. Osobnica 21	24949—69
477. Potakówka 33	17288—320
4	40091—4

478. Roztoki 42	2839—80
3	64286—8
479. Samokłęski 20	42933—52
480. Sądkowa 34	8636—69
2	60540—1
481. Sieklówka 69	8409—77
21	67185—205
482. Siedliska 13	13574—86
4	27715—8
483. Sowina 30	15120—49
484. Święcany 25	38059—83
485. Świerchowa 42	11648—89
10	45797—806
5	61751—5
486. Szerzyny 18	12017—34
17	62217—33
487. Tarnowiec 26	18333—58
2	60540—1
488. Trzcinica 50	9109—58
489. Ujazd 40	18289—332
6	26058—69
12	38210—5
490. Umieszcz 15	24482—97
491. Warzyce 37	9450—86
5	60919—23
492. Wola dębowiecka 62	10733—94
8	35241—48
493. Wrocanka 19	37235—53
494. Wróblowa 58	42122—79
495. Załęże 30	13073—102
7	65894—900
496. Zarzecze 38	23516—53
497. Żółków 33	9045—77
1	56330

Jaworów.

498. Boża Wola 24	27015—38
499. Fehlbach 22	59664—85
500. Kobylnica rus. 15	58484—98
501. Krakowiec 23	13103—25
60	66175—234
10	66896—905
502. Lubienie obsz. dw. 10	23395—404
503. Rehberg 23	34340—62
504. Wielkie oczy 52	14557—608
505. Wola gnojnicka 23	476—98

Kałuż.

506. Bereznica szlach. 12	54618—29
507. Dołha wojniłowska 16	6438—53
7	66521—7
508. Kałuż 152	62869—63020
509. Kopanki 14	38019—32
7	58357—63
13	62856—68
510. Niegowce 21	62296—316
511. Nowy Kałuż 40	66235—74
3	66542—4
512. Podmichale 20	55017—36
513. Tomaszowce „Dębina“ 24	24208—31
4	54606—9
1	67217

514. Tomaszowce „Marcela“ 18	16598—615
2	43903—4

Kamionka strum.

515. Berbeki 15	51556—70
8	62328—35
516. Budki niez. 22	59789—810
517. Jazienica polska 12	55763—74
13	57203—15
5	58831—5
518. Kozłów 22	24970—91
519. Milatyn nowy 52	14769—820
520. Obydów 17	22920—36
3	34463—5
521. Ordów 8	48869—76
522. Pawłów 32	30918—49
1	63086
523. Sielec—Bienków 68	43025—92
18	57648—65
524. Suszno 16	55615—30
525. Witków nowy 20	35156—75
11	59884—94

Kolbuszowa.

526. Brzostowa góra 42	67755—96
527. Górnio 15	40310—24
528. Kupno 25	32933—57
529. Mazury 57	58774—830
13	67809—21
530. Nienadówka 29	11761—89
531. Ostrowy baranows. 34	45451—84
532. Przedbórz 40	30878—917
533. Przyłęk 27	37781—807
534. Sokołów k. Rzeszowa 127	68257—383
535. Spie 41	25621—60
5	28294—8
5	29165—9
1	43914
536. Trzeboś 20	1801—20
537. Wola raniżowska 49	64481—529
538. Wola rusinowska 36	55216—51
539. Zarębki 13	18428—40

Kołomyja.

540. Cieniawa 31	36201—31
541. Kamionka m. 25	53945—69
542. Kamionki wielkie 47	44336—82
543. Książdwór 18	46237—54
544. Kołomyja 200	51886—52085
545. Kułaczkowce 16	12035—50
31	42885—915
546. Podhajczyki 23	22755—77
3	55500—2
547. Święty Stanisław 30	46865—94
548. Turka k. Kołomyi 40	17967—18006

Kosów.

549. Pistryń 32	49410—41
---------------------------	----------

Kraków.

550. Balice 19	51490—508
551. Bolechowice 67	38695—761

552. Branice 28	17168—95
6	55605—10
553. Bronowice małe 34	29431—64
554. Bronowice wielkie 34	49290—323
555. Chełm 17	17743—59
8	31290—7
13	62699—711
556. Cholerzyn 30	36536—65
557. Czernichów 27	6070—96
558. Czułów 28	59895—922
559. Czułówek 21	18778—98
1	30114
560. Giebułtów 34	46669—702
12	53172—83
3	57886—8
2	66530—1
561. Kamień 31	9078—9108
11	27875—85
562. Karniów 10	37581—90
563. Kościelniki 16	57746—61
3	60341—3
564. Kryspinów 8	41759—66
565. Liszki 29	24823—51
566. Lubocza 40	48361—400
567. Mników 29	34816—44
12	68011—22
568. Modlniczka 9	15150—8
2	48246—7
569. Mogiła 30	36737—66
570. Morawica 63	50664—726
571. Mydlniki 22	36990—37011
10	62760—9
2	66528—9
572. Nowa wieś szlach. 47	11357—403
12	28843—54
573. Olszanica 22	31301—22
574. Piekary 10	17733—42
10	58460—9
575. Rusocice 19	63087—105
576. Rybna 95	30426—520
577. Rząska 28	49614—41
578. Tonie 44	9735—78
579. Węgrzce 19	48328—46
580. Wola justowska 18	24878—95
3	61525—7
581. Wołowice 23	2108—30
582. Wyciąże 30	2348—77
583. Zabierzów k. Krak. 26	10795—820
2	38895—6
584. Zielonki 51	9684—734

Krosno.

585. Białobrzegi 78	37286—363
1	57492
586. Bóbrka 30	3349—78
587. Cergowa 11	23721—31
588. Chorkówka 14	35532—45
589. Dobieszyn 21	47157—77
590. Głowienka 60	22026—85
23	31066—88
11	37012—22
O. K. Głowienka 60	67877—936

591. Iskrzynia 30	30270—99
592. Iwonicz I. 48	21978—22025
593. Jasionka 17	20621—37
594. Jedlicze 26	40636—61
595. Kobylany 48	57428—75
596. Kombornia 20	6149—68
1	6697
1	64421
597. Kopytowa 27	17375—401
14	62145—58
598. Korczyna 51	23670—720
10	44197—206
3	65326—8
599. Krościenko niżne 73	34723—815
600. Krościenko wyżne 66	55697—762
601. Krosno 107	44494—600
602. Lubatowa 50	30217—66
603. Lubatówka 53	16082—134
604. Łęki 47	42624—70
605. Łężany 17	37542—58
606. Mieszcze piastowe 38	29322—58
607. Moderówka 36	8938—73
608. Myscowa 25	3324—48
609. Odrzykoń 33	40865—97
1	56202
610. O. K. Odrzykoń 54	62625—78
15	67247—61
611. Podniebyle 118	30521—638
612. Potok 21	21957—77
613. Polanka 35	43808—42
614. Rogi 37	10246—82
615. Równe 49	3797—3845
616. Sporne 19	39399—417
617. Suchodół 99	9886—9984
12	25317—28
618. Świeżowa polska 25	56882—906
619. Szczepańcowa 69	20539—607
620. Targowiska 30	2459—88
6	66275—80
621. Turaszówka 60	3737—96
622. Wietrzno 1	21956
34	23732—65
623. Wojkówka 53	24896—948
624. Wrocanka 125	10343—467
625. Żeglce 23	22795—817

Limanowa.

626. Dobra 26	23280—305
627. Glisne 15	862—76
628. Jodłownik 16	29098—113
629. Jurków 20	60745—64
630. Kasina wielka 33	48533—65
15	56651—65
631. Konina 20	36516—35
1	37133
632. Krasne—Lasocice 16	64326—41
633. Laskowa 40	33783—822
634. Lubomierz 12	41208—19
635. Łętowe 23	36035—57
636. Łukowica 49	22303—51
637. Mordarka 18	27417—34
638. Mszana dolna 30	36419—48

639. Nowe Rybie 23	40764—86
640. Niedźwiedz 34	48416—49
11	55205—15
4	59759—62
641. Olszówka 26	42372—97
2	55960—1
1	63078
1	66549
642. Pasierbiec 12	38800—11
643. Podobin 19	42353—71
644. Przyszowa-Grojec 14	49803—16
645. Raba niżna 15	28413—27
646. Stopnice król. 52	30062—113
647. Słomka 22	38867—88
648. Skrzydlna 40	30115—54
649. Stróża 20	26070—89
1	66659
650. Szyk 45	3052—96
651. Ujanowice 19	40257—75
652. Wilkowiska 23	46409—31
653. Zbludza 20	41739—58

Lisko.

654. Czaszyn 30	25193—222
655. Łukawica 38	2947—84
656. Poraż 60	29733—92
657. Ustrzyki dolne 41	55458—99
34	57762—95
17	58698—714
9	64191—99
8	68127—34

Lwów.

658. Barszczowice 25	63669—93
659. Basiówka 33	19354—86
3	31298—300
4	63722—5
660. Biłka królewska 21	35089—109
661. Biłka szlachecka 11	16705—15
4	56976—9
4	63722—5
662. Biłohorszcze 21	27232—52
3	63133—5
663. Brzechowice 30	10926—55
6	60018—25
664. Chrusno nowe 19	4495—4513
665. Chrusno stare 14	53605—18
666. Czyszki 5	32994—8
8	33218—25
1	56162
667. Dawidów 30	56090—119
2	67054—5
668. Dornfeld 30	40446—75
669. Dublany 67	24232—98
670. Einsiedel 13	40006—18
671. Falkenstein 29	46703—31
672. Gańczary 11	24299—309
673. Glinna 27	42313—39
674. Grzęda 17	64221—37
8	66114—21
675. Hodowica 21	36180—200
11	45182—92

676. Hołosko wielkie 34	40930—63
677. Jaryczów stary 59	37074—132
678. Jastrzębków-Joppe 37	3247—83
4	37403—6
679. Kamienopol 35	6660—96
680. Konopnica 24	25293—316
681. Kościejów 12	23016—27
682. Kozielniki 19	23122—40
683. Kower 15	39244—58
684. Krotoszyn 36	4639—74
4	37690—3
14	64238—51
5	66885—9
685. Krzywczyce 12	36148—59
17	56296—312
8	57804—10
686. Kuchajów 22	28737—58
687. Kukizów 26	16679—704
5	37537—41
688. Łany 21	34281—301
689. Lesienice 19	42672—90
1	57627
690. Leśniowice 15	54693—707
691. Malechów 25	4675—99
10	62689—98
692. Maliczkowice 17	17542—58
5	35673—7
693. Miłoszowice 13	18599—611
2	36988—9
1	60188
694. Mostki 16	53619—34
695. Nagórzany 15	60446—60
696. Nawarya 24	2169—92
697. Nikonkowice 14	15048—61
1	56295
698. Ostrów 38	32460—97
6	60352—7
2	66109—10
699. Pikułowice 10	31227—36
3	35086—8
700. Podsadki 16	12515—30
1	11986
1	12447
701. Porszna 15	40477—91
702. Prusy 66	61911—76
Prusy O. K. 23	61977—99
11	67797—807
5	67872—6
703. Pustomyty 23	16016—38
704. Rakowiec 27	50635—61
705. Rzęsna polska 55	17487—541
1	26754
2	44628—9
706. Serdyca 15	39418—32
1	47128
5	60013—7
707. Sichów 22	56860—81
708. Siemianówka 31	21116—46
38	25373—410
10	30190—9
4	33690—3
3	55972—4

Siemianówka 1	57628
709. Sokolniki 58	23141—98
43	54250—92
1	56145
14	60643—56
3	61191—3
710. Sygniówka 51	41350—400
711. Tolszczów 37	16642—78
712. Wołków 61	39885—945
713. Zagórz 31	1708—38
714. Zarudce na Żelni 13	138—150
8	44415—22
4	55990—3
715. Zaszaków 16	15080—95
11	21080—91
6	38204—9
716. Zboiska 19	28676—94
5	31285—9
717. Zimnawódka 26	54528—53
718. Zubrza 13	49370—82
719. Żydatycze 35	25258—92
1	30703
4	35051—4
2	36160—1
Łańcut.	
720. Albigowa 61	17800—60
109	52165—273
721. Białoobrzegi 33	28156—88
14	60193—206
722. Białoobrzegi II. 60	48248—307
3	62415—7
723. Brzoza królewska 70	5622—91
724. Brzoza stadnicka 67	13382—448
1	61807
725. Budy łańcuckie 19	48877—95
726. Budy łańcuckie II. 42	8219—60
727. Czarna 31	41908—38
728. Grodzisko dol. 138	28018—155
729. Handzlówka 174	8744—917
11	27221—31
730. Husów 70	41838—907
731. Jelna 20	2149—68
732. Korniaktów 46	29973—30018
733. Kosina 65	65409—73
42	66122—63
734. Krzemienica 73	35962—36034
735. Leżajsk 20	42691—710
736. Medynia głóg. I. 8	49362—9
27	48177—200
737. Medynia głóg. II. 47	32625—71
738. Medynia łańc. 29	49703—31
739. Podzwierzyniec 19	28695—713
740. Przedmieście łańc. 20	35412—31
11	56816—26
741. Rakszawa I. 36	34193—228
5	43920—4
742. Rakszawa II. 17	21348—64
5	65321—5
743. Rogóźno 61	27689—749
744. Ruda 43	61369—411
745. Sarzyna 95	25411—505

Sarzyna 3	30267—9
14	61836—49
746. Smolerzyny 18	48052—69
1	57202
1	61885
747. Sonina 83	40095—177
748. Strażów 54	27340—93
749. Węgliska 31	67357—87
750. Wola dalsza 20	41476—95
2	42916—7
751. Wola mała 24	21324—47
752. Wysoka 69	9263—331
7	34156—62
753. Wydrze 47	59811—57
3	64348—50
754. Zalesie 28	55775—802
755. Żołyńnia 43	7560—602

Mielec.

756. Biały bór 24	18799—822
757. Borki nizinskie 39	28460—98
758. Chorzeliów 30	60362—91
Chorzeliów O. K. 19	60392—410
759. Czajkowa 31	47623—53
7	58715—21
760. Czermin 35	60710—44
761. Dąbie k. Tuszymy 11	50879—89
762. Dobrynin 26	43183—208
763. Dulcza wielka 22	17096—117
764. Grochowe 75	60844—918
765. Izbiska 15	22880—94
766. Hyki-Dębiaki 21	58896—916
767. Krzemienica 42	434—75
768. Łączki-brzeskie 13	16519—31
769. Łysakówek 17	30778—94
770. Ostrówek 29	23443—71
771. Padew narodowa 50	34412—61
772. Pławo 30	28345—74
773. Podleszany 22	18823—99
3	60359—61
774. Przybyły 40	68217—56
775. Ruda 18	58917—34
22	61347—68
776. Rzędzianowice 40	26149—88
777. Rzemień 42	17559—600
12	53046—57
4	57527—30
6	64445—50
Rzemień O. K. 23	64422—43
778. Rzochów 18	33854—71
17	66605—21
779. Rżyska 20	1—20
3	35432—4
2	63537—8
780. Trzeźń 33	18467—99
781. Tuszów narod. 60	58836—95
782. Tuszymy 45	7155—99
783. Wampirzów 40	23472—511
784. Wola pławska 11	31323—33
785. Zarównie 25	57933—57
10	58579—88
786. Zdzierzec 41	13494—533

Zdziarzec 5	62422—6
787. Zaborcze 26	41515—40
13	58566—78
788. Złotniki 26	42000—25

Mościska.

789. Balice 32	41806—37
790. Dołhomościska 22	63048—69
791. Husaków 34	63288—321
792. Królin 12	60924—35
793. Krysowice 27	1001—27
794. Kulmatycze 22	23328—49
5	27412—6
795. Lipniki 29	62487—515
796. Mościska na przedmieściu 18	15062—79
797. Myślatycze 34	43397—430
798. Nikłowice 35	60765—99
799. Pnikut 50	16262—311
10	31516—25
19	61506—24
11	65365—75
800. Rządki 17	22778—94
801. Sądowa Wisznia 16	17760—75
802. Stojanice 41	31089—129
4	43524—7
2	56200—1
3	60240—2
803. Strzelczyka 55	23886—940
804. Sułkowszczyzna 38	49321—64
805. Tomanowice 15	39784—98
806. Trzcieniec 56	15804—59
807. Twierdza 44	23065—108
18	36162—78
808. Wola małnowska 12	38242—53
809. Wołostków 24	42398—421
810. Zakościele 37	5750—86
811. Złotkowice 23	5990—60012

Myślenice.

812. Bienkówka 112	13214—325
813. Budzów 30	14739—68
814. Biertowice 48	7348—95
815. Głogoczków 48	43528—75
816. Górna wieś 42	33603—44
817. Grzechynia 20	25803—22
18	57969—86
818. Jachówka 33	22238—70
819. Jasienica 12	48149—60
3	57199—201
820. Jawornik 65	22951—23015
11	34006—16
821. Juszczyń 13	5175—87
822. Krzyszkowice 65	3995—4059
823. Krzywaczka 19	26402—20
3	63736—8
824. Łętownia 198	64628—821
825. Maków 492	31854—32345
28	60077—104
826. Peim 43	5417—59
827. Raba wyżna 55	68162—216
828. Radziszów 65	32498—562
829. Sidzina 27	64021—47

830. Skawa 20	54377—96
32	66384—415
831. Skomielnia czarna 69	65964—66032
832. Spytkowice 35	38642—76
833. Stróża 32	3963—94
834. Sułkowice 31	27063—93
835. Trzebunia 20	17713—32
50	33733—82
13	47447—59
836. Wieprzec 20	16755—74
837. Wola radziszowska 27	8051—77
838. Żarnówka 151	47728—878
839. Zaryte 9	26249—57
840. Zawoja 50	19037—86
2	66601—2

Nadworna.

841. Bednarówka 7	56179—85
1	56297
9	58509—15
842. Kamienna 17	60681—97
843. Łomadżyn 14	1532—45
1	56439
35	60411—45
844. Majdan górny 18	66501—18
845. Nadworna 34	64252—85
846. Święty Józef 28	47129—56
17	57075—91
847. Wołosów 6	56448—54
8	57230—7
5	58517—21

Nisko.

848. Bielinię 18	68588—605
849. Bieliny 23	49238—60
850. Burdze 12	6612—23
851. Cholewiana góra 25	42422—46
852. Dąbrowka 14	63184—27
853. Golce 45	68606—50
854. Groble 51	40713—63
2	62413—4
855. Gwoździec 58	36588—645
25	62192—216
856. Jeżowe 91	10642—732
33	58597—629
857. Kamień 31	47178—208
858. Kłyżów 30	63184—213
859. Kończyce 18	1468—85
9	37591—9
860. Kopki 45	40591—635
8	49084—91
4	53790—3
2	64999—65000
861. Łętownia 19	2329—47
4	23512—5
862. Maziarnia słups. 30	46207—36
863. Nart nowy 20	68384—403
864. Nart stary 15	42918—32
865. Nisko 20	26978—97
866. Pława 21	48468—88
867. Pysznicza 76	57551—626
868. Racławice 22	46278—99

869. Ruda 14	54722—35
870. Rudnik n. Sanem 23	61473—95
10	64211—20
3	64323—5
871. Steinau 31	19006—36
872. Stróża 20	51130—49
873. Swoły 16	37407—22
874. Tarnogóra 20	65143—62
875. Ulanów 60	66660—719
876. Warchoły 12	61739—50
877. Wolina 16	7139—54
878. Wólka Łętowska 17	8974—90
879. Zalesie 78	14417—94
880. Zarzecze k. Niska 30	38972—39001

Nowy Sącz.

881. Brzeźna 28	6698—725
4	63138—41
882. Chomranice 15	42264—78
883. Czarny potok 14	52863—76
884. Dąbrówka niem. 12	67388—99
885. Gostwica 29	32568—96
886. Janczowa 20	28994—29013
887. Jasienna 23	67840—62
888. Kurów 12	5526—37
889. Łęka 28	35754—81
27	54979—55005
2	66799—800
890. Marcinkowice 37	40492—528
891. Michalczowa 15	38315—29
892. Mostki 23	33010—32
893. Muszyna 13	45863—75
2	57266—7
21	62575—95
1	63408
1	63668
Muszyna O. K. 79	67106—84
894. Naszacowice 23	6798—820
895. Niskowa 14	54708—21
896. Nowy Sącz 13	421—33
897. Obidza 20	38780—99
898. Piątkowa 13	62014—26
899. Piwniczna 159	25899—26057
5	60824—8
900. Podegrodzie 30	6743—72
5	43907—11
901. Rożnów 18	2751—68
902. Roztoka-Brzeziny 15	41289—303
903. Roszkowice 22	38436—57
904. Siedlce 21	34628—48
905. Sienna 15	23428—42
7	62519—25
906. Stadło 19	30759—77
907. Świniarsko 12	28448—59
5	53125—9
908. Tęgoborze 15	1047—61
909. Trzycierz 25	16342—66
4	62418—21
910. Tylicz 32	47519—50
911. Wielogłowy 47	34113—55
4	36144—7
2	56435—6

912. Wola kurowska 21	64530—50
913. Wronowice 31	44986—45016
914. Zabrzeż 23	17196—218
915. Zawada 45	41401—45
4	50447—50
916. Zbyszyce 24	64112—35

Nowy Targ.

917. Białka 17	6726—42
918. Bukowina 29	20659—87
919. Chabówka 14	16145—58
920. Chochołów 36	18091—126
921. Ciche 67	12448—514
922. Czarny Dunajec 61	44433—93
923. Dział 72	37881—952
924. Dzianisz 46	15951—96
925. Klikuszowa 42	43431—72
926. Kościelisko 37	52115—51
927. Kowaniec 40	4170—4209
928. Krościenko n. Dun. 67	51772—838
21	64400—20
929. Maruszyna 28	67966—93
930. Murzacichle 25	60936—60
8	65535—42
931. Ochotnica 12	54293—304
932. Odrowąż 58	36648—705
933. Olcza 21	20638—58
934. Podczerwone 48	4841—88
935. Rogóżnik 14	5692—705
936. Sieniawa 47	31631—77
937. Skrzypne 14	45505—18
938. Stare Bystre 18	27394—411
939. Szaflary 28	47326—53
940. Szczawnica 92	18127—218
941. Witów 58	26883—940
942. Zakopane 166	13947—14112
943. Załuczne 30	10151—80

Oświęcim.

944. Babice 21	60660—80
945. Bachowice 50	10821—70
946. Brzeszcze 46	8078—123
947. Brzezinka 25	29490—514
948. Dwory I. 22	42831—52
849. Dwory II. 32	15284—315
950. Gierałtowice 79	1264—1342
951. Grojec 29	51670—98
952. Grodzisko 20	27998—28017
953. Jawiszowice 47	11601—47
1	18396
53	25506—58
17	38297—313
11	63849—59
954. Łączany 37	27961—97
31	36706—36
955. Monowice 100	20179—282
10	66532—41
956. Piotrowice 29	50044—72
957. Polanka wielka 131	23986—24116
958. Poręba wielka 52	8584—635
10	31207—16
959. Przeciszów 76	66033—108

960. Przybradz 25	30678—702
961. Rajsco 18	36833—50
962. Ryczów 19	53586—604
963. Smolice 33	66622—54
964. Spytkowice 36	43260—95
965. Stare stawy 24	6308—31
966. Włosienica 57	16541—97
10	32346—55
967. Włosienica O. K. 38	63142—79
968. Zator 22	43296—317

Pilzno.

969. Bączalka 14	43606—19
970. Błaszkowa 33	12844—77
29	62731—59
971. Borowa 20	3435—54
972. Bukowa 43	45820—62
973. Chotowa 17	53970—86
5	55926—30
974. Demborzyn 25	64048—72
975. Dembowa 43	53635—77
6	57122—7
976. Dobrków 52	48955—49006
977. Dulczówka 57	56936—92
978. Gębiczyna 16	38003—18
7	48118—24
979. Gorzejowa 34	26941—74
980. Głobikówka 34	12878—921
981. Głowaczowa 16	1652—67
982. Grudna górna 26	58383—408
983. Januszkowice 52	7650—701
5	32563—7
984. Jastrząbka stara 32	21—52
11	33033—43
5	62377—81
985. Jażwiny 44	65226—69
986. Jodłowa 29	7727—55
14	65380—93
987. Kamienica dolna 31	35253—83
988. Klecie 13	20608—20
989. Lipiny 15	27941—55
12	62526—37
990. Łęki górne 27	49776—802
13	50866—78
991. Lubeza 54	22660—713
4	37514—7
1	47076
4	55013—6
17	57411—27
5	66583—7
992. Mokre 23	66340—62
993. Okragła 18	65270—87
994. Przeczyca 10	46197—206
995. Przerzyły bór 17	8727—43
996. Róża 14	48347—60
997. Siedliska 39	4329—67
998. Słotowa 28	17346—73
16	41273—88
10	58499—508
10	62432—41
1	62679
2	63136—7

999. Wiewiórka 16	63833—48
4	65376—9
1	66519
8	68149—56
1000. Wola brzosteczka 22	37134—55
1001. Zassów 34	67576—609
1002. Zawadka 14	3038—51
1003. Zwiernik 49	19756—804
17	67994—68010
1	42671

Podhajce.

1004. Białokiernica 25	45406—30
1005. Byszów 14	54397—410
1006. Dobrowody 19	42447—65
1007. Hnilcze 31	29114—44
13	65113—25
1008. Horożanka 17	48229—45
1009. Korzowa 23	16496—518
2	13735—6
1	55138
1010. Małowody 27	11330—56
8	32985—93
1011. Markowa 35	45901—38
1012. Nowosiółka k. Podh. 26	15581—606
6	53074—9
1013. Panowice 42	33393—443
1014. Rosochowaciec 31	18258—88
1015. Stare miasto 30	6407—37
1	4446
1	52929
1016. Toustobaby 10	61870—9
1017. Uhrynów 28	65055—82
1018. Wiśniowczyk 29	50418—46
1019. Zawałów 41	39064—104
1020. Złotniki 65	29793—857
2	39200—1

Przemysł.

1021. Babice n. Sanem 51	20721—71
1022. Bachórzec 107	14296—322
Bachórzec O. K. 36	14323—58
1023. Bolestraszyce 37	5380—416
1024. Drohobyczka 37	25046—82
1025. Dubiecko 47	52354—400
1026. Grochowce 23	48835—57
16	54742—57
1027. Kniażyce 32	34849—80
16	37387—402
1028. Kosztowa 33	20688—720
1029. Krasieczyn 12	28966—77
39	33694—732
Krasieczyn O. K. 71	36463—515
10	64136—40
1030. Krzywca 26	19087—112
2	51554—5
1031. Kruhel mały 25	45876—900
10	50955—64
8	58525—32
1032. Kuńkowce 32	46936—67
6	51320—5
5	64317—22
1033. Maćkowice 13	45807—19

1034. Medyka 23	37364—86
16	45368—83
1035. Miżyniec 40	34017—56
2	43905—6
1036. Nienadowa 95	55252—346
1037. Niżankowice 67	46732—98
1038. Ostrów 56	34057—112
1039. Pikulice 21	45340—60
13	67827—39
1040. Prałkowce 29	39540—68
43	62777—819
1041. Przedmieście dubiec. 44	49732—75
1042. Przedmieście lwows. 30	14609—38
1043. Rzeczpól 20	12400—19
6	62481—6
1044. Sielnica 31	25711—41
1045. Szechynie 42	39105—46
1046. Tarnawce 23	7413—35
5	15009—13
23	46255—77
5	61548—52
1047. Ujkowice 48	35356—403
1048. Wola krzywiecka 22	23306—27
1049. Wyszatyce 54	19667—720
1050. Zasanie 24	1364—87
1051. Żurawica 30	15891—920
Żurawica O. K. 14	15921—34

Przemysłany.

1052. Chlebowice świrskie „na miasteczku“ 19	22714—32
1053. Dobrzanica 10	17442—51
1054. Dunajów 16	57476—91
1055. Hanaczów 75	17622—96
1056. Hanaczówka 12	59652—63
1057. Kimirz 30	34881—910
20	64073—92
1058. Kopań 29	67937—65
1059. Krosienko 33	43645—77
1060. Łahodów 18	67660—77
1061. Majdan lipowiec. 36	54900—35
3	66111—3
2	63694—5
1062. Niedzieliska 14	34911—24
1063. Połtew 15	35947—61
1064. Siworogi 27	51260—86
1065. Stanimirz 52	57268—319
1066. Świrz 33	21498—530
10	68033—42
1067. Tuczne 10	12390—9
1068. Unterwalden 13	25742—54
1069. Wyżniany 25	22895—919
1070. Zeniów 15	2000—14
6	33648—53
2	56953—4
8	62609—16

Przeworsk.

1071. Budy przeworskie 20	38117—36
1072. Dębów 49	14113—61
5	27956—60
14	65725—38

1073. Gać 33	39727—59
5	50965—9
1	56439
4	61817—20
6	68023—8
1074. Głogowiec 17	40696—712
1075. Gniewczyzna 60	4210—69
12	43248—59
30	56298—327
5	61194—8
1076. Gorliczyzna 28	48577—604
1077. Gorzyce 58	14359—416
1078. Grzęska 42	31130—71
1079. Hadle kańczudz. 44	63228—71
1080. Hucisko jawor. 74	27435—508
1	37525
1081. Jagieła 77	23809—85
1082. Krzeczowice 44	22478—521
1083. Łopuszka mała 18	38762—79
1084. Łopuszka wielka 36	19318—53
1085. Maćkówka 41	49197—237
1086. Manasterz 41	39488—518
6	57521—6
1087. Markowa 158	19113—270
11	49484—94
1088. Medynia kańcz. 24	27917—40
1089. Mikulice 27	26090—116
8	55964—71
1090. Mirocin 16	66937—52
1091. Mokra strona 47	43136—82
8	57796—803
5	67867—71
1092. Nowosielce 80	66953—67032
1093. Pantalowice 17	7396—412
3	57196—8
13	62364—76
1094. Siedlecza 40	10181—220
1095. Siennów 44	5232—75
6	62234—9
1096. Sietesz 32	37658—89
28	55567—94
7	63555—61
11	65912—22
1097. Studzian 25	10221—45
1098. Świętoniowa 106	53221—326
1099. Zagórze 49	30829—77
4	62029—32
3	65923—5
1100. Zakręcie 33	53553—85
2	63076—7
1101. Żuklin 45	355—99
1	68501

Rawa ruska.

1102. Bełzec 15	53834—48
4	59785—8
1103. Magierów 40	6454—73
15	61821—35
1104. Niemirów 24	19551—74
1105. Szczerzec 20	23350—69
1106. Wasylów 26	59858—83

Rohatyn.

1107. Bukaczowce 20	50236—55
1108. Bybło 39	20772—810
1109. Czerniów 18	63701—18
1110. Firlejów 22	19734—55
4	43915—8
1111. Herbutów 33	54305—37
1112. Horodyska 12	58371—82
1	62144
10	65126—35
1113. Ludwikówka 76	19387—462
1114. Łopuszna 20	2378—97
1115. Łukawiec 19	34609—27
2	51212—3
1	59394
1116. Martynów nowy 32	26117—48
1117. Podkamień 31	40529—59
1118. Radwanów 14	27300—13
1119. Rohatyn 74	47654—727
1120. Sarnki dol. 18	18240—57
1121. Skomorochy st. 31	50288—318
1122. Słoboda konkol. 66	19960—20025
10	31172—81
1123. Żurów 27	20811—37
18	46651—68
2	54616—7

Ropczyce.

1124. Będziemyśl 6	16336—41
49	50970—51018
1125. Bobrowa 69	49097—165
9	61756—64
1126. Borek wielki 30	13719—52
17	38897—913
2	43912—3
1127. Brzeziny 34	15547—80
33	66550—82
5	68157—61
1128. Brzeźnica 32	61707—38
5	64451—5
2	66420—1
1	65911
1129. Brzezówka 34	48070—103
1130. Dębica 17	67678—94
1131. Gawrzyłowa 69	47354—422
1132. Glinik 27	60961—87
1133. Gnojnica 31	22117—90
7	39202—8
4	67059—62
1134. Góra motyczna 66	63599—664
1135. Góra ropczycka 19	21201—19
6	53993—8
1136. Grabiny 21	49864—84
1137. Gumniska 29	9487—515
1138. Iwierzyce 20	33245—64
1139. Kamionka 19	27543—61
1140. Korzeniów 19	55931—49
27	56331—57
8	59774—81
1141. Kozodrza 2	38240—1
27	11961—86
8	62617—24

Kozodrza 2	65901—2
1142. Łopuchowa 15	21220—34
8	67206—13
1143. Lubzina 10	8261—70
1144. Mała 37	13608—44
1145. Nawsie 16	27509—24
29	61307—35
1146. Niedźwiada 38	41939—76
1147. Nockowa 46	816—61
3	14495—7
4	61528—31
1148. Ocieka 76	604—79
4	68029—32
1149. Okonin 22	39012—33
1150. Olchowa 11	31014—24
1151. Ostrów 41	31025—65
1152. Paszczyzna 36	35110—45
1153. Pietrzejowa 23	7909—31
6	37254—9
1154. Podgrodzie 50	8271—320
1155. Pustków 80	63899—978
7	68519—25
1156. Pustynia 88	8321—8408
1157. Ropczyce 66	33265—330
1158. Sędziszów 20	56930—49
1159. Sepnica 22	38154—75
1160. Sielec 25	25168—92
1161. Skrzyszów 66	27562—627
1162. Stobierna 46	33170—215
2	62027—8
1163. Wielopole skrz. 21	51079—99
9	53163—71
1164. Wiercany 24	7014—37
1165. Witkowice 40	3284—3323
5	10076—80
10	40854—63
4	53159—62
1166. Wolica 19	58363—21
1167. Wolica ługowa 19	49261—79
1168. Wolica piaskowa 25	6283—307
22	61598—619
1169. Zagorzyce 35	30979—31013
8	64159—66
1170. Zawada 74	22117—90

Rudki.

1171. Andryanów 37	5787—823
1172. Bienkowa Wisznia 43	56020—62
1173. Brzeziec 39	47077—115
1174. Chłopczyce 6	52097—102
1175. Chłopy 53	49031—83
1176. Czernichów 70	56666—735
1177. Koniuszki siem. 56	40787—842
1178. Laszki zawiąz. 30	41320—49
1179. Małpa 19	41496—514
1180. Milczyce 11	52086—96
1181. Nowosiółki gośc. 15	26817—31
1182. Pohorce 15	49837—51
25	62104—28
1183. Rumno 73	6941—7013
1184. Tuligłowy 79	51571—649
1185. Zagórz 12	52103—14

Bykowce 2	62820—1
1	64147
1272. Bzianka 58	54828—85
1273. Dobra szlachecka 11	37526—36
1	49289
1274. Falejówka 53	54134—186
1275. Głębokie 51	3890—3940
1276. Jaćmierz 36	14896—931
1277. Jaśliska 34	31334—67
13	39147—59
1278. Jędruszkowce 18	38677—94
1279. Klimkówka 31	49166—96
1280. Milcza 42	63979—64020
1281. Nadolany 13	1602—14
12	66281—92
1282. Niebieszczany 16	6438—53
1283. Nowosielce-Gniewosz 34	38914—47
1284. Nowotaniec 22	5600—21
1285. Pakoszówka 86	11875—960
1286. Pisarowce 60	24423—82
1287. Posada górna 24	15096—119
1288. Posada jaćmierska dol. 22	3941—62
1289. Posada jaćmierska gór. 99	34925—35023
1290. Sanok 49	55347—95
1291. Sanok dz. II. 34	55396—429
1292. Strachocina 75	43714—88
1293. Zagórz 55	46589—643

Skalał.

1294. Borki małe 29	35725—53
1295. Bucyki 16	21392—407
1296. Chmieliska 22	29036—57
1297. Dorofijówka 20	35217—36
1	57811
1298. Hałuszczyńce 68	18500—67
1299. Kaczanówka 60	43318—77
1300. Krasne 27	1441—67
1301. Mołczanówka 23	32389—411
1302. Mysłowa 10	12912—21
1303. Nowosiółka grzym. 15	17915—29
2	37982—3
1304. Okno k. Grzymałowa 32	22271—302
1305. Orzechowiec 20	24498—517
1	29307
1306. Ostapie 23	7116—38
1307. Ostapie „na Mazurach“ 37	81—117
1308. Panasówka 13	5491—5503
1309. Podwołoczyska 55	53889—943
1310. Połupanówka 34	27266—99
1311. Rasztowce 20	21408—27
1312. Rosochowaciec 15	59744—58
2	60243—4
3	62267—9
8	65903—10
1	66600
1313. Sorocko 32	5143—74
1314. Stary Skalał 14	50900—13
1315. Tarnoruda 35	31481—515
37	38483—519
1315. Turówka 26	8124—49
1317. Zadnieszówka 20	51752—71
14	65288—301

Zadnieszówka 4	66336—9
1318. Zarubińce 18	62—80
1319. Zielona 28	49976—50003

Śniatyn.

1320. Trójca 18	13753—70
1	20433
1	57815
1	60302
1321. Załucze n. Czerem. 20	42196—215

Sokal.

1322. Dłużniów 18	59275—92
1323. Kościaszyn 12	58472—83
1324. Leszczków 23	49527—49
1325. Machnówek 17	51336—52
1326. Uhrynów 15	23038—52

Stanisławów.

1327. Bednarów 10	55950—9
3	64174—6
1328. Błudniki 30	12644—73
2	66416—7
1329. Bryń 20	67080—99
1330. Chorostków 24	53184—207
1331. Delejów 31	7860—90
19	64093—111
1332. Drohomirczany 20	49817—36
1333. Halicz 28	45312—39
3	58522—4
1334. Jezioro 37	28301—37
2	36646—7
1335. Jezupol 33	42550—82
1336. Koneczaki nowe 10	23028—37
1337. Krymidów 25	48757—78
1338. Łany 16	28978—93
1339. Maryampol 19	32856—74
2	65210—1
1340. Meducha 29	39977—40005
12	46799—810
1341. Tumirz 27	24117—43
2	36790—1
2	61904—5
1342. Uhrynów szlachec. 28	53525—52
1343. Uzin 16	17697—712
1344. Wołczków 20	40426—45
11	64148—58
10	68043—52

Stary Sambor.

1345. Laszki mur. 30	4609—38
3	28759—61
1346. Posada chyrowska 45	932—76
1347. Towarnica 30	24310—39
1348. Wołcza dolna 25	16312—27
9	17159—67

Stryj.

1349. Daszawa 73	12532—604
1	65191

1350 Dołhe 40	6901—40
20	8918—37
1	12531
3	59782—4
1351. Felizienthal 60	67695—754
1352. Mierniki 37	1851—77

Strzyżów.

1353. Cieszyna 20	3846—65
1354. Dobrzeców 74	12704—77
Dobrzeców O. K. 15	27159—73
1355. Glinik charzews. 24	48125—48
1356. Godowa 25	42599—623
6	56442—7
1357. Gogolów 26	54411—36
1358. Grodzisko 47	7603—49
1359. Gwoździanka 26	16192—217
1360. Gwoźnica dol. 29	47297—325
2	63394—5
1361 Gwoźnica gór. 72	51418—89
1362. Huta Gogolowska 16	48161—76
1363. Jaszczurowa 14	36449—62
1364. Jawornik niebył. 35	25223—57
1365. Jazowa 11	28228—38
6	54610—5
1366. Kalemбина 29	21678—706
1367. Korzuchów 24	60800—23
5	63380—93
1368. Kozłówek 38	42084—121
10	50256—65
5	61880—4
1369. Lubla 36	41237—72
24	57496—519
1370. Lutcza 17	12827—43
1371. Łączki 67	29881—947
1372. Łęki 24	3866—89
8	28405—12
1373. Markuszowa 24	40062—85
7	58364—70
1374. Niewodna 27	11524—50
1375. Nowa wieś czudec. 30	43576—605
1376. Połomyja 29	11988—12016
5	62427—31
1377. Przedmieście stryż. 20	54338—57
1378. Przybówka 44	16218—61
4	27539—42
Przybówka O. K. 39	64845—83
1379. Pstrągowa wola 12	40918—29
9	59765—73
1380. Pstrągówka 22	29014—35
1381. Różanka 30	39034—63
1382. Strzyżów 32	44235—66
1383. Szufnarowa 28	55430—57
1384. Wiśniowa 16	16176—91
1385. Wojaszówka 49	12778—826
13	53351—63
1386. Wysoka 14	8011—24
6	57190—5
1387. Wysoka grodeczna 30	57092—121
24	57241—64
1388. Wyżne 49	18913—61

1389. Zaborów 16	26421—36
1390. Zyznów 62	26755—816

Tarnobrzeg.

1391. Antoniów 24	31607—30
1392. Brandwica 17	7477—93
3	37232—4
1393. Charzewice 28	5851—78
1394. Chmielów 22	54649—70
1395. Chwałowice 35	46374—408
1396. Cygany 19	3705—23
1	40476
4	56972—5
1397. Dąbrówka pniowska 25	51839—63
1398. Dęba 19	33226—44
1399. Dzików 15	768—82
1400. Durdy 39	63350—88
1401. Furmany 20	9159—78
1	56437
5	63409—13
1402. Gorzyce 54	17861—914
9	37600—7
1403. Grębów 33	48000—32
6	56642—7
1404. Jadachy 19	47258—76
3	57645—7
1405. Jastkowice 40	50073—112
4	56980—3
1406. Jeziorko 13	3724—36
1407. Kaczaki 10	2741—50
1408. Koźmierzów 13	42340—52
1409. Kotowa wola 20	24803—22
1410. Krawce 21	26703—23
1411. Machów 10	53—62
3	63719—21
1412. Majdan zbyd. 37	28562—98
1413. Miechocin 13	46095—107
1414. Mokrzeszów 18	50218—35
3	63697—9
1415. Motycze szlachec. 22	30344—65
1416. Nadbrzezie 23	21093—115
1417. Nowiny 24	16367—90
1418. Obojna ad Turbia 25	17321—45
1419. Ocice 17	53743—59
1420. Piaski 24	977—1000
1421. Pilchów 20	34681—700
1422. Radomyśl n. Sanem 45	7038—82
7	27129—35
6	28338—43
11	35435—45
1423. Rozalin 15	62129—43
1424. Rzeczycza długa 10	31317—26
3	38237—9
1425. Sielec 24	47423—46
1426. Skowierzyn 23	43225—47
1427. Sobów 40	29058—97
4	56196—9
1428. Sokolniki 31	15860—90
9	27212—20
5	53988—92
1	56145
1	57816

Sokolniki	2	66418—9
	17	68110—26
1429. Szlęzaki	17	44040—56
	1	56328
	2	66547—8
1430. Trześń	33	48204—28
1431. Turbia	38.	3209—46
1432. Wielowieś	19	34302—20
1433. Witkowice	22	5044—65
1434. Wola rzeczyccka	26	31237—62
1435. Wólka turebska	21	18219—39
	1	57265
	7	62849—55
	1	63407
	3	67103—5
1436. Wrzawy	32	3673—704
1437. Żabno	69	7791—859
	18	61886—903
1438. Zalesie antoniows.	33	47485—517
1439. Zaleszany	44	49885—928
1440. Zakrzów	34	44795—828
1441. Zbydniów	16	49929—44
1442. Żupawa	22	22216—37
	7	37975—81
	6	3889—94

Tarnopol.

1443. Bajkowce	31	34163—92
1444. Baworów	60	20026—85
	2	55136—7
1445. Borki wielkie	31	7980—8010
	16	58341—56
1446. Bucniów	40	21638—77
1447. Cebrow	24	20977—21000
1448. Chodaczów wiel.	87	9516—9602
	15	44075—89
	3	57822—4
1449. Czernielów mazow.	18	21147—64
	2	28855—6
	3	30187—9
	5	59647—51
Czernielów maz. O. K.	36	59508—43
1450. Dołżanka	25	23941—65
1451. Draganówka	30	51100—29
Draganówka O. K.	12	66873—84
1452. Dyczków	19	16417—35
1453. Janówka	13	50205—17
1454. Ludwikówka	17	53421—37
	16	66320—35
1455. Ładyczyn	45	13449—93
1456. Łazowa	14	23656—69
	4	32615—8
1457. Łuczka	14	27641—54
1458. Łuka wielka	41	17118—58
1459. Myszkowice	12	60565—76
1460. Nastasów	20	40276—95
1461. Ostrów k. Tarnopola	38	11790—827
1462. Petryków	15	56146—60
1463. Płotycz	55	10587—641
1464. Poczapińce	41	4129—69
	1	4119
	16	61850—65

Poczapińce O. K.	18	60318—35
	12	60829—40
	5	62569—73
1465. Romanówka	27	11690—716
1466. Serechyńce	15	53144—58
1467. Smykowce	15	6169—83
	7	37518—24
	2	66868—9
1468. Suszczyn	13	54121—33
1469. Tarnopol I.	30	45152—81
1470. Tarnopol II	92	50113—204
1471. Toustoług	10	55645—54
1472. Wola mazowiecka	20	32412—31
1473. Zabojki	25	22191—215
1474. Zagrobela	32	6184—215
1475. Zaścianka	27	35024—50

Tarnów.

1476. Bistuszowa	42	9179—220
	9	56163—71
1477. Brzozowa	41	33945—85
	4	61907—10
	1	62730
1478. Burzyn	20	316—35
1479. Chojnik	70	35286—355
1480. Dąbrówka inful.	22	50319—40
	6	54736—41
1481. Dąbrówka tuch.	32	25009—40
	4	54373—6
1482. Gromnik	54	7200—53
1483. Gumńska	19	43789—807
	6	53068—73
	13	59492—504
	13	61585—97
1484. Janowice	13	42180—92
1485. Jodłówka szczep.	29	53860—88
1486. Jodłówka ad Wałki	10	45939—48
1487. Jastrząbka nowa	29	35503—31
1488. Jurków	70	9603—72
	5	25041—5
1489. Kielanowice	22	30737—58
1490. Kowalowa	22	57864—85
	4	63180—3
1491. Koszyce małe	22	36566—87
	2	50662—3
1492. Krzyż	64	24144—207
	1	33044
	3	65354—6
1493. Lichwin	62	33331—92
1494. Lisia góra I.	35	11125—59
1495. Lisia góra II.	39	28189—227
1496. Lubaszowa	26	37808—33
1497. Łękawica	60	39339—98
	13	62836—48
1498. Łukowa	27	32958—87
1499. Meszna opacka	29	9857—85
1500. Meszna szlach.	29	32672—700
	4	67863—6
1501. Mikołajowice	37	44829—65
1502. Niedomice	27	30704—30
1503. Nowodworze	16	21308—23
1504. Pawężów	34	6624—57

1505. Pleśna 15	52890—904
1506. Poreba radna 13	21460—72
1507. Rzędzin 15	56955—69
9	62680—8
5	67822—6
1508. Siedliska 61	20118—78
1	51553
1509. Siemiechów 19	11106—24
6	27314—9
10	28809—18
1510. Skrzyszów 16	34396—411
25	39314—38
1511. Świerczków 53	36326—78
1512. Szynwałd 87	6474—560
7	55006—12
26	62241—66
Szynwałd O. K. 55	67302—56
1513. Tarnowiec 20	31587—606
1514. Tarnów 36	59954—89
1515. Tuchów 39	63860—98
1516. Wierzchosławice 87	37694—780
1517. Wola rzędzińska 61	49642—702
3	57812—4
1518. Wróblowice 20	40042—61
1519. Zaczernie 26	54502—27
1520. Zalasowa 43	16039—81
1521. Zbylitowska góra 27	28782—808
10	35146—55
1522. Żukowice nowe 22	63577—98
1523. Żukowice stare 24	38948—71

Tłumacz.

1524. Chocimierz 31	35792—822
1525. Chorosna 32	35693—724
1526. Grabicz 50	44899—948
1527. Hołosków 25	45193—217
1528. Hostów 7	35404—10
2	55962—3
1	57240
1529. Jackówka 19	48033—51
1530. Jezierzany 21	50914—34
1531. Ładzkie szlacheckie 12	57148—59
1532. Niżniów 40	54081—120
1533. Otynia 36	24643—78
66	55631—96
1534. Pszeniczniki 15	55975—89
1535. Tarnawica polna 33	44866—98
1536. Tłumacz 29	31825—53
3	57227—9
3	60657—9
7	61532—8
6	66432—7
1537. Tyśmienica 49	67418—66
1538. Uhorniki 14	29719—32
1	56296

Trembowla.

1539. Boryczówka 32	14525—56
3	56813—6
1540. Darachów 10	57666—75
1541. Hleszczawa 20	31412—31
11	38254—64

1542. Iwanówka 57	8670—726
1543. Janów k. Tremb. 24	10563—86
1544. Kobyłowloki 108	45689—796
1545. Łoszniów 31	33823—53
1546. Młyniska 9	61539—47
68	62036—103
1	62568
1547. Podhajezyki 8	63399—406
1548. Romanówka 10	54886—95
1549. Sady trembowelskie 35	39209—43
1550. Strusiów 23	29858—80
1551. Tiutków 16	27039—54
1552. Trembowla 29	28857—85
57	38331—87
71	42466—536
19	46811—29
1553. Warwaryńce 59	27778—836

Turka.

1554. Wołcze 18	37984—38001
---------------------------	-------------

Wadowice.

1555. Baczyn 28	32432—59
1556. Barwałd górny 16	4825—40
1557. Barwałd średni 22	21285—307
1558. Benczyn 50	3562—3611
1559. Bolęcinaad Sułkowice 28	27750—77
4	60044—7
1560. Brzezinka 31	11207—37
3	42193—5
3	67214—6
1561. Choczniia 39	11238—76
1562. Frydrychowice 81	23199—279
1	56990
6	56014—19
1563. Głębowice 11	48858—68
1564. Inwałd 22	30322—43
1565. Izdebnik 16	15935—50
1566. Jareszowice 23	18673—95
1567. Kaczyna 18	67400—17
1568. Kalwarya zebrz. 152	48605—756
14	65593—606
1569. Klecza górna 24	41541—64
1570. Lanckorona 10	26218—27
1571. Lencze 31	57676—706
13	58630—42
1572. Łękawica 14	11277—90
5	43896—900
1573. Marcyporeba 63	39609—71
1574. Nidek 62	34547—608
1575. Podlesie-Frydrychow. 33	60207—39
1576. Ponikiew 27	5824—50
1577. Przytkowice dol. 37	33109—45
1578. Przytkowice gór. 54	14162—215
1579. Roczyny 31	33823—53
32	35641—72
36	55139—74
1	56952
1580. Rzyki 81	45218—98
202	60988—189
1581. Stanisław dolny 38	23370—407
1	34462

1582. Stronie 25	21473—97
1583. Stryszów 32	11828—59
1584. Sułkowice 31	18568—98
8	64200—7
1585. Targanice I. 68	26617—84
1586. Targanice II. 22	22733—54
1587. Tłuczań 72	29359—430
1588. Wieprz 143	3419—3561
1589. Witanowice 20	66779—98
1590. Woźniki 10	39002—11
3	45502—4
1591. Wysoka 32	22848—79
5	49092—6
1592. Zagórnik 20	28656—75
1593. Zakrzów 40	3379—418
1594. Zebrzydowice 22	13664—85
1595. Zembrzyce 61	18612—72
1596. Zygodowice 15	50608—22

Wieliczka.

1597. Bienkowice 20	30959—78
1598. Bierzanów 37	21534—70
3	41565—7
14	68135—48
1599. Bilczyce 31	21571—601
1600. Biskupice 49	46325—73
1601. Bogucice 20	45386—405
1602. Borek fałęcki 20	28428—47
1603. Brzegi 27	58025—51
1604. Brzezowa 55	38812—66
1605. Chorągiewka 15	6256—70
1606. Czarnochowice 36	46466—501
15	65394—408
1607. Czechówka 24	68086—109
1608. Gdów 21	56204—24
10	63726—35
1609. Grabie 34	37621—54
1610. Grajów 29	4889—917
1611. Gruszów 30	8189—218
1612. Kobierzyn 26	53380—405
1613. Korabniki 33	67467—99
1614. Koźmice małe 17	41220—36
1615. Koźmice wielkie 57	44140—96
1616. Krzęcin 64	55503—66
1617. Krzesławice 25	6773—97
8	53058—65
3	60621—3
1618. Krzyszkowice 20	47277—96
2	58023—5
1619. Kunice 20	39294—313
1620. Libertów 20	51214—33
1621. Mietniów 10	44423—32
1622. Mogilany 30	499—528
1623. Podstolice 22	41186—207
7	63079—85
1624. Poznachowice dol. 17	24992—25008
1625. Raciborsko 27	45519—45
1626. Raciechowice 16	53438—53
1627. Rzeszotary 41	54554—94
1628. Siercza 20	16436—55
1629. Skotniki 11	16716—26
1630. Śledziejowice 8	31773—80

1631. Stojowice 22	38414—35
10	68526—35
1632. Swoszowice 14	29308—21
1633. Taszyce-Pawlikowice 23	6233—55
1634. Tyniec 14	529—42
4	34845—8
3	61812—4
1635. Wiśniowa 18	7891—908
1636. Wróblowice 28	4270—97
1637. Zakliczyn 53	65002—54
1638. Zbydniowice 17	59716—46
1639. Zegartowice 33	68053—85

Zaleszczyki.

1640. Hołowczyńce 11	12420—30
12	50623—34
1641. Latacz 21	39519—39
1642. Myszków 20	118—37
17	11584—600
7	56172—8
1643. Różanówka 37	1615—51
1644. Słobódka 50	35897—946
4	47072—5
4	62824—7
1645. Tłuste 38	4110—28
1646. Zaleszczyki 91	26311—401

Zbaraż.

1647. Berezowica mała 20	40178—97
1648. Czahary 37	1764—1800
23	52331—53
1649. Hrycowce 36	57987—58022
9	68406—14
1650. Jacowce 28	13919—46
Jacowce O. K. 16	60336—51
1651. Koszlaki 21	54437—57
1652. Kretowce 39	13535—73
1653. Maksymówka 56	48779—834
1654. Medyń 13	34229—41
1655. Netreba 22	9332—53
3	21531—3
1656. Opryłowce 11	59733—43
1657. Prosowce 20	23966—85
1658. Romanowe sioło 27	14932—58
1659. Stryjówka 43	60577—619
1660. Toki 55	46142—96
1661. Wałachówka 14	29255—68

Zborów.

1662. Bogdanówka 15	57707—21
1663. Bzowica 21	49463—83
1664. Gontowa 14	25789—802
1665. Jackowce 12	29274—85
1666. Jezierna 30	6821—50
11	26832—42
1	28344
1667. Nesterowce 21	15783—803
1667. Olejów 15	11860—74
20	33986—34005
1668. Pomorzany 50	41136—85
1670. Ratyszczce 21	33669—89

1671. Tustogłowy 11	57958—68
1672. Wołczkowce 19	336—54
1	28736

Złoczów.

1673. Biały kamień 50	29170—219
Biały kamień O. K. 20	60479—98
1674. Firlejówka 10	50890—9
1675. Hucisko oleskie 32	30155—86
1	56329
1676. Jelechowice 9	25890—8
1677. Kniازه 14	37023—36
2	63396—7
2	68404—5
1678. Kondratów 15	35678—92
17	38137—53
1679. Pietrycze 29	33080—108
1	64146
1680. Skwarzawa 30	25860—89
2	62775—6
1681. Usznia 55	31678—732
1682. Wicyń 39	21743—81
1	55803
1	58302
1683. Woroniaki 37	44949—85
1684. Zarwanica 11	61336—46
1685. Złoczów 62	61645—706

Żółkiew.

1686. Dalnicz 25	47460—84
1687. Glińsko 30	17219—48
1688. Kłodno 63	40964—41026
1689. Przedzymichy małe 20	39569—88
1690. Różanka 19	58322—40
1691. Skwarzawa nowa 16	53364—79
1692. Skwarzawa stara 13	62442—54
1693. Stanisłówka 34	30795—828
5	42798—802
1694. Strzemień 28	32875—902
1695. Wolica 37	41033—69

Żydaczów.

1696. Antoniówka nowa (Jaj-	
kowce) 71	33532—602
6	41070—5
10	66422—31
1697. Machliniec 49	2059—107
1698. Nowe Sioło 50	14959—15008
1699. Obłaźnica 20	29145—64
1700. Wola obłaźnicka (obszar	
dworski) 16	63272—87
1701. Wola obłaźnicka 14	48104—17
1702. Żyrawa 12	47116—27

Żywiec.

1703. Bładzonka 43	30019—61
26	38458—82

Bładzonka 5	62770—4
1704. Cięcina 53	51699—751
1705. Cisiec 75	15059—233
1706. Czernichów 54	262—315
48	20283—330
1707. Gilowice 43	51287—329
1708. Juszczyzna 100	14639—738
1709. Kamesznica 66	7494—559
20	28375—94
1710. Kocierz 26	67550—75
17	68502—18
1711. Kocurów 44	5188—231
1712. Koleby 17	6216—32
3	62478—80
1713. Korbielów 19	1028—46
1714. Koszarowa 19	7459—76
1715. Krzyżowa 69	36232—300
13	53208—20
1716. Lachowice 40	13152—91
1717. Łodygowice 51	35446—96
1718. Milówka 70	2769—838
1719. Międzybrodzie 51	1095—145
1720. Moszczanica 62	25559—620
1721. Okrajnik 42	63791—832
1722. Ostre 23	20331—53
2	35284—5
1723. Pewel mała 61	543—603
1724. Pewel ślemieńska 47	39672—718
1725. Pietrzykowice 52	29663—714
5	50603—7
26	62270—95
1726. Przyborów 19	20374—92
1727. Przyłęków 48	42216—63
1728. Radziechowy 113	32743—855
17	45485—501
1729. Raycza 20	2015—34
1730. Rychwałd 52	10024—75
1731. Rychwałdek 31	27886—916
1732. Sienna 24	33146—69
10	53337—46
1733. Ślemień 85	68416—500
1734. Słotwina 16	41304—19
1735. Sopotnia mała 84	52930—53013
1736. Sporysz 46	2569—614
1737. Swinna 31	35055—85
9	53080—8
1738. Stryszawa 34	59313—46
59	66720—78
1739. Szare 82	59111—92
1740. Trzebinia 20	23408—27
1741. Ujsoły 76	37423—98
1742. Zabłocie 20	20354—73
5	55595—9
1743. Żabnica 27	21365—91
1744. Zadziele 22	65872—93
1745. Zasepnica 33	50833—65
8	65313—20
1746. Żywiec 60	46502—61

Kółka rolnicze zawiązane w roku 1911.

W roku 1911 zawiązało się 137 Kółek w 51 powiatach.

Po 1 Kółku rolniczem zawiązano w 19 powiatach: Biała, Bóbrka, Bochnia, Brzozów, Gródek, Horodenka, Kałusz, Kołomyja, Krosno, Limanowa, Lisko, Mościska, Nowy Sącz, Oświęcim, Przeworsk, Rawa ruska, Stanisławów, Zaleszczyki, Złoczów.

Po 2 Kółka w 12 powiatach: Borszczów, Dobromil, Drohobycz, Grybów, Jarosław, Kolbuszowa, Kraków, Nadwórna, Tarnopol, Wadowice, Wieliczka, Zbaraż.

Po 3 Kółka w 4 powiatach: Kamionka strumiłowa, Przemyślany, Ropczyce, Sokal.

Po 4 Kółka w 10 powiatach: Jasło, Łańcut, Nisko, Przemyśl, Skałat, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tłumacz, Żółkiew, Żywiec.

5 Kółek w powiecie tarnowskim.

6 Kółek w powiecie mieleckim.

Po 7 Kółek w powiatach: Cieszanów, Rzeszów.

8 Kółek w powiecie pilzneńskim.

9 Kółek w powiecie lwowskim.

Wykaz Kółek rolniczych zawiązanych w roku 1911 według powiatów:

I. Biała.

1) L. 2888. Biała, czł. 355;

II. Bóbrka.

2) L. 2848. Sokołówka czł. 53;

III. Bochnia.

3) L. 2847. Świątniki dolne, czł. 29;

IV. Borszczów.

4) L. 2832. Konstancya, czł. 30; 5) L. 2889. Łanowce czł. 37;

V. Brzozów.

6) L. 2929. Nozdrzec, czł. 36;

VI. Cieszanów.

7) L. 2930. Cblewiska, czł. 21; 8) L. 2937. Dachnów, czł. 18; 9) L. 2928. Freifeld, czł. 31; 10) L. 2881. Kadłubiska, czł. 14; 11) L. 2821. Niemstów, czł. 24; 12) L. 2862. Rudka, czł. 30; 13) L. 2922. Zapałów, czł. 22;

VII. Dobromil.

14) L. 2823. Jureczkowa, czł. 20; 15) L. 2822. Trzcianiec czł. 39;

VIII. Drohobycz.

16) L. 2876. Majdan, czł. 24; 17) L. 2923. Medenice, czł. 52.

IX. Gródek.

18) L. 2849. Stradecz, czł. 26;

X. Grybów.

19) L. 2877. Biała niżna, czł. 55; 20) L. 2824. Stara wieś-Strzylawka, czł. 21;

XI. Horodenka.

21) L. 2840. Olejowa-Korolówka, czł. 40;

XII. Jarosław.

22) L. 2895. Chłopice, czł. 63; 23) L. 2841. Miękiszy nowy, czł. 38;

XIII. Jasło.

24) L. 2811. Chrzastówka, czł. 53; 25) L. 2916. Duląbka, czł. 50; 26) L. 2917. Haukówka, czł. 14; 27) L. 2904. Kaczorowy, czł. 20;

XIV. Kałusz.

28) L. 2850. Kopanki, czł. 34;

XV. Kamionka strumiłowa.

29) L. 2880. Berbeki, czł. 23; 30) L. 2924. Budki nieznanowskie, czł. 22; 31) L. 2896. Jazienica polska, czł. 30, (zaw. w r. 1894, up. w r. 1910, zaw. na nowo);

XVI. Kołomyja.

32) L. 2851. Kamionka mała, czł. 25;

XVII. Kolbuszowa.

33) L. 2921. Mazury, czł. 70; 34) L. 2897. Wola rusin., czł. 36;

XVIII. Kraków.

35) L. 2812. Giebułtów, czł. 51; 36) L. 2842. Węgrzce, czł. 19;

XIX. Krosno.

37) L. 2852. Polanka-Karol, czł. 35;

XX. Limanowa.

38) L. 2863. Wilkowiska, czł. 23;

XXI. Lisko.

39) L. 2900. Ustrzyki dolne, czł. 119; (zaw. w r. 1883, up. w r. 1899, zaw. na nowo);

XXII. Lwów.

40) L. 2891. Chrusno stare, czł. 14; 41) L. 2982. Grzęda, czł. 25; 42) L. 2853. Kower, czł. 15. (zaw. w r. 1900, up., zaw. na nowo); 43) L. 2825. Kuhajów, czł. 22; 44) L. 2854. Lesienice, czł. 15; 45) L. 2813. Miłoszowice, czł. 16; 46) L. 2890. Mostki, czł. 16; 47) L. 2939. Nagórzany, czł. 15; 48) L. 2855. Porszna, czł. 15;

XXIII. Łańcut.

49) L. 2878. Białobrzegi II czł. 63; 50) L. 2882. Medynia łańc., czł. 29. (zaw. w r. 1898, up. w r. 1901, zaw. na nowo); 51) L. 2864. Smolarzyny, czł. 20; 52) L. 2927. Wydrze, czł. 50;

XXIV. Mielec.

53) L. 2857. Czajkowa, czł. 38 (zaw. w r. 1890, up. w r. 1906, zaw. na nowo); 54) L. 2918. Hyki-Dębiaki, czł. 21; 55) L. 2827. Łysakówek, czł. 17; 56) L. 2826. Pławo, czł. 30; 57) L. 2926. Ruda, czł. 40; 58) L. 2857. Zaborce, czł. 39;

XXV. Mościska.

59) L. 2931. Zakościele, czł. 37. (zaw. w r. 1904, up., zaw. na nowo);

XXVI. Nadwórna.

60) L. 2944. Kamienna, czł. 17; 61) L. 2940. Nadwórna, czł. 34;

XXVII. Nisko.

62) L. 2843. Gwoździec, czł. 83; 63) L. 2858. Kopki, czł. 59. zaw. w r. 1890, up. w r. 1900, zaw. na nowo); 64) L. 2632. Rudnik, czł. 36. (zaw. w r. 1883, up. w r. 1900. zaw. na nowo); 65) L. 2844. Swoły czł. 16;

XXVIII. Nowy Sącz.

66) L. 2828. Stadło czł. 19;

XXIX. Oświęcim.

67) L. 2829. Przybradz, czł. 25;

XXX. Pilzno.

68) L. 2833. Borowa czł. 20. (zaw. w r. 1892, up., zaw. na nowo); 69) L. 2855. Bukowa, czł. 43. (zaw. w r. 1899, up. w r. 1903, zaw. na nowo); 70) L. 2892. Dembowa, czł. 49. (zaw. w r. 1903, up., zaw. na nowo); 71) L. 2834. Dobrków, czł. 52; 72) L. 2945. Demborzyn, czł. 25; 73) L. 2866. Gembiczyna, czł. 23; 74) L. 2946. Okrągła, czł. 18; 75) L. 2814. Słotowa, czł. 67;

XXXI. Przemyśl.

76) L. 2870. Kruhel mały, czł. 43; 77) L. 2867. Kuńkowice, czł. 43; 78) L. 2868. Maćkowice, czł. 13; 79) L. 2869. Nizankowice, czł. 67. (zaw. w r. 1886, up. w r. 1906, zaw. na nowo);

XXXII. Przemyślany.

80) L. 2933. Hanaczówka, czł. 12; 81) L. 2898. Majdan lipow. czł. 41. (zaw. w r. 1905, up. w r. 1906, zaw. na nowo); 82) L. 2883. Siworogi, czł. 27;

XXXIII. Przeworsk.

83) L. 2893. Zakręcie, czł. 35;

XXXIV. Rawa ruska.

84) L. 2909. Wasylów, czł. 26;

XXXV. Ropczyce.

85) L. 2879. Bobrowa, czł. 87. (zaw. w r. 1891, up. w r. 1900, zaw. na nowo); 86) L. 2901. Korzeniów, czł. 54; 87) L. 2910. Wolica czł. 19;

XXXVI. Rzeszów.

88) L. 2913. Bładzonka zgłob. czł. 44; 89) L. 2934. Bzianka, czł. 30; 90) L. 2835. Cierpiz dolny, czł. 30; 91) L. 2836. Jasionka, czł. 35; 92) L. 2941. Kielanówka, czł. 41; 93) L. 2919. Przybyszówka górna, czł. 86; 94) L. 2907. Wólka pod lasem, czł. 29;

XXXVII. Skalał.

95) L. 2815. Nowosiółka grzym., czł. 17; 96) L. 2899. Podwołoczyska, czł. 55; 97) L. 2905. Zadniszówka, czł. 38; 98) L. 2884. Zielona, czł. 28;

XXXVIII. Sokal

99) L. 2938. Bełz, czł. 24. (zaw. w r. 1884, up. w r. 1900, zaw. na nowo); 100) L. 2912. Dłużniów, czł. 18; 101) L. 2911. Kościaszyn, czł. 12;

XXXIX. Stanisławów.

102) L. 2816. Kończaki nowe. czł. 10;

XL. Strzyżów.

103) L. 2871. Gwoźnica dolna, czł. 31; 104) L. 2817. Jazowa, czł. 17; 105) L. 2818. Żyznów, czł. 62; 106) L. 2903. Wysoka grodeczna, czł. 54. (zaw. w r. 1906, up. w r. 1908, zaw. na nowo);

XLI. Tarnobrzeg.

107) L. 2842. Chwałowice, czł. 35; 108) L. 2947. Durdy, czł. 39. (zaw. w r. 1900, up. w r. 1908, zaw. na nowo); 109) L. 2885. Jastkowice, czł. 44. (zaw. w r. 1898, up., zaw. na nowo); 110) L. 2819. Rzeczycza długa, czł. 13. (zaw. w r. 1898, up., zaw. na nowo);

XLII. Tarnopol.

111) L. 2942. Myszkowice. czł. 12; 112) L. 2886. Seredynce, czł. 15;

XLIII. Tarnów.

113) L. 2859. Gumniska, czł. 51; 114) L. 2830. Kielanowice, czł. 22; 115) L. 2845. Koszyce

małe, czł. 24; 116) L. 2914. Kowalowa, czł. 26. (zaw. w r. 1896, up. w r. 1911, zaw. na nowo); 117) L. 2837. Świerczków, czł. 53;

XLIV. Tłumacz.

118) L. 2838. Chorosna, czł. 32; 119) L. 2906. Ładzkie szlach., czł. 12. (zaw. w r. 1904. up. w r. 1908, zaw. na nowo); 120) L. 2820. Ottynia, czł. 102. (zaw. w r. 1897, up. w r. 1900, zaw. na nowo); 121) L. 2902. Pszeniczniki, czł. 15. (zaw. w r. 1896, up. w r. 1911, zaw. na nowo);

XLV. Wadowice.

122) L. 2935. Podlesie, czł. 33; 123) L. 2874. Rzyki, czł. 283;

XLVI. Wieliczka.

124) L. 2846. Stojowice, czł. 22; 125) L. 2936 Zbydniowice, czł. 17;

XLVII. Zaleszczyki.

126) L. 2839. Słobódka koszyłow. czł. 58. (zaw. w r. 1892, up. w r. 1910, zaw. na nowo);

XLVIII. Zbaraz.

127) L. 2920. Hrycowce, czł. 45; 128) L. 2943. Stryjówka, czł. 43;

XLIX. Złoczów.

129) L. 2860. Woroniaki, czł. 37;

L. Żółkiew.

130) L. 2873. Dalnicz, czł. 25; 131) L. 2915. Skwarzawa nowa, czł. 16; 132) L. 2915. Różanka, czł. 19; 133) L. 2831. Stanisłówka, czł. 39;

LI. Żywiec.

134) L. 2861. Przyłęków, czł. 48; 135) L. 2925. Stryszawa, czł. 93. (zaw. w r. 1890, up. w r. 1901, zaw. na nowo); 136) L. 2887. Zasepnica, czł. 41; 137) L. 2875. Żywiec, czł. 60.

H) Sprawozdanie z rachunków

Zarządu głównego

Towarzystwa Kółek rolniczych

za rok 1911.

Przychód

Zamknięcie rachunkowe za czas od

Fol.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Preliminowano		Wpłynęło	
		K	h	K	h
	I. Subwencje:				
84	a) krajowe	96300	—	94300	—
85	b) państwowe	73300	—	144475	—
86	c) inne	8800	—	8645	—
	II. Dochody własne:				
46	1. Wkładki członków wspierających	11000	—	11605	95
47	2. Składki na budowę domu »Towarzystwa«	—	—	456	19
48	3. Wydawnictwo kart legitymacyjnych	4000	—	5587	57
58	4. Częściowe zwroty Kółek roln. kosztów dokonanych lustracyi handlowych	6500	—	9937	34
57	5. Częściowe zwroty Kółek rolniczych za zboże i ziemniaki pobrane na pola doświadczalne	1600	—	3658	60
287	6. Częściowe zwroty Kółek rolniczych za koszty manipulacyjne przy zakupach	16600	—	31378	07
71	7. Odsetki od chwilowej lokacyi gotówki	1000	—	1492	65
70	8. Częściowe zwroty Kółek roln. za drób nadany na stacye	400	—	200	—
220	9. Władki członków założycieli	—	—	900	—
75	10. Z prenumeraty i ogłoszeń »Przewodnika Kółek rolniczych«	18000	—	17340	84
78	11. Ze sprzedaży i ogłoszeń »Kalendarza Kółek rolniczych« r. 1911	8000	—	8133	03
79	12. Ze sprzedaży i ogłoszeń » » r. 1912	—	—	11192	89
80	13. Ze sprzedaży wydawnictw »Towarzystwa«	1200	—	493	75
83	14. Ze sprzedaży ksiąg handlowych	1200	—	2476	36
90	15. Odsetki od funduszu żelaznego Towarzystwa	1300	—	1300	—
94	16. Zwroty za druki i litografie	—	—	1365	71
97	17. Zwroty za portorya	—	—	11242	66
179	18. Ze sprzedaży ksiąg	—	—	1144	19
189	19. Wkładki Straży pożarnych	—	—	777	44
252	20. Zwroty kosztów manipulacyjnych Organ. handlu materiałem rzeźnym	4000	—	36540	03
215	21. Zakupno i sprzedaż przyborów weterynaryjnych	—	—	458	42
104	22. Rachunek przyborów biurowych	—	—	49	24
216	23. Nadzwyczajne i nieprzewidziane	—	—	79	51
127	24. Opłaty urzędników Biura do kasy chorych	—	—	875	76
139	25. Opłaty urzędników Biura na fundusz emerytalny	—	—	2863	84
148	26. Spłaty urzędników Biura zaliczek na płacę	—	—	5812	96
219	27. Rachunek Zarządu pow. Kółek roln. we Lwowie	—	—	1272	96
279	III. Rachunek przechodowy z Kółkami rolniczymi	—	—	614171	23
265	IV. Rachunek przechodowy Organizacyi handlu materiałem rzeźnym	—	—	3415728	26
	Pozostałość kasowa z roku 1910	—	—	155	89
		253200	—	4446111	34

*) Pozycja preliminarza składa się: 1) z preliminarza pensyi biura ogólnego 24.060 K., 2) z preliminarza pensyi urzędnika działu oświat. 840 K., 3) z preliminarza pensyi urzędnika załatwiającego sprawy Organ. pow. 1.320 K. Razem 26.220 K.

**) Po uchwaleniu preliminarza na r. 1911 lecz przed końcem r. 1910 pożyczka została spłacona.

Niniejsze zamknięcie rachunkowe za rok 1911 dokładnie z księgami pomocniczymi, z alega-

Lwów, dnia 20. czerwca 1912.

K O M I S Y A

Leopold Wilimowski m. p.

1. stycznia 1911 do 31. grudnia 1911 r.

Rozchód

Fol.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Preliminowano		Wypłacono	
		K	h	K	h
46	1. Wkładki członków wspier. przekazane do fund. żel. i Związku ekon.	—	—	5763	48
47	2. Składki na budowę domu przekazane do funduszu żelaznego	—	—	456	19
48	3. Wydawnictwo kart legitymacyjnych	—	—	5587	57
53	4. Lustracye handlowe	22000	—	28760	78
57	5. Zboże i ziemniaki do pól doświadczalnych	8000	—	17692	76
287	6. Koszta admin. Agencyi handlowej oraz zwroty prowizyi od zakupów	6300	—	26226	90
70	7. Propaganda hodowli drobiu rasowego	600	—	751	18
75	8. Wydawnictwo »Przewodnik Kółek rolniczych«	21000	—	24397	66
78	9. Wydawnictwo »Kalendarz Kółek rolniczych r. 1911«	7400	—	8133	03
79	10. Wydawnictwo » » r. 1912«	—	—	11192	89
80	11. Rachunek wydawnictw »Towarzystwa«	1400	—	1162	32
240	12. Kursa handlowe w Ciężkowicach	7000	—	6894	49
83	13. Rachunek ksiąg handlowych	1200	—	2813	69
179	14. Rachunek ksiąg i czasopism	3000	—	7074	74
91	15. Najem lokalu	7440	—	8856	66
93	16. Opał i światło	1630	—	2602	11
94	17. Druki i litografie	3500	—	4623	80
97	18. Portorya, podatki, stemle i ogłoszenia	6800	—	21370	59
104	19. Przybory biurowe i sprzęty	4000	—	12368	94
107	20. Podróże delegatów	1200	—	1408	66
108	21. Koszta Ogólnej Rady	1000	—	2159	50
109	22. Porada w sprawach prawnych i taryfowych	800	—	947	19
216	23. Nadzwyczajne i nieprzewidziane	2000	—	2374	30
119	24. Pensye biura ogólnego	26220	*)	30695	18
270	25. Pensye woźnego biura i pomocników	2520	—	3303	09
127	26. Opłata kasy chorych	4430	—	1313	55
139	27. Obowiązkowe ubezpieczenie urzędników	—	—	7417	21
153	28. Zakładanie i kontrola pól doświadczalnych	5000	—	1246	50
156	29. Doświadczenia nawozowe na polach i łąkach	1000	—	2701	74
158	30. Kursa hodowlane, rolnicze, pastwiskowe	3400	—	6885	31
160	31. Nagrody za ulepszone obchodzenie się z obornikiem	2000	—	7174	26
284	32. Propaganda maszyn rolniczych	10000	—	10084	65
169	33. Pensye urzędników biura rolniczego	17280	—	27896	75
168	34. Pensya i koszta wyjazdów instruktora sadownictwa	4200	—	4106	40
170	35. Pomoc przy zakupie drzewek owocowych	520	—	1218	26
172	36. Subwencye udzielone na zakupno uprząży dla krów	800	—	2489	08
171	37. Propaganda pszczelnictwa	800	—	594	86
213	38. Nagrody za opracowania konkursowe	1000	—	1149	14
242	39. Premiowania gospodarstw włościańskich	1000	—	1587	52
175	40. Pensye lustratorów handlowych i asystenta	12780	—	15731	98
180	41. Rozbudzenie życia towarzyskiego	700	—	150	—
181	42. Zasiłki wypłacone Organizacyom powiatowym	30680	—	22292	37
189	43. Lustracye i kontrola straży pożarnych Kółek rolniczych	7170	—	5744	16
190	44. Kursa pożarnictwa	1430	—	1493	87
191	45. Kursa gospodarstwa kobiecego dla gospodyń wiejskich	2000	—	13316	32
148	46. Zaliczki na płacę wypłacone urzędnikom	—	—	6510	—
71	47. Odsetki, od chwilowej lokacyi gotówki	—	—	192	65
220	48. Wkładki członków założycieli przeniesione do funduszu żelaznego	—	—	900	—
90	49. Odsetki funduszu żelaznego przekazane na Związek ekonomiczny	—	—	1300	—
215	50. Zakupno przyrządów weterynaryjnych	—	—	552	45
219	51. Rachunek Zarządu powiatowego we Lwowie	—	—	1272	96
279	52. Rachunek przechodowy z Kółkami rolniczymi	—	—	614171	23
265	53. Rachunek przechodowy Organ. handlu materiałem rzeźnym	—	—	3413024	86
252	54. Koszta administracyi handlu materiałem rzeźnym	10000	—	35949	53
	55. Rachunek pożyczek	2000	**)	—	—
	Pozostałość kasowa na r. 1912	—	—	21	03
		253 200	—	4,446 111	37

urzędni-ka działu oświat. 840 K., 3) z preliminarza pensyi urzędnika załatwiającego sprawy Organ. pow. 1.320 K. Razem 26.220 K.

tami i z księgą główną zbadaliśmy i wszystkie pozycye znaleźliśmy zgodne z rzeczywistym stanem.

REWIZYJNA:

Wincenty Witos m. p.

II. Rachunki „Przewodnika Kółek rolniczych”.

Przychód	w roku 1911		w roku 1910		w roku 1909		w roku 1908		w roku 1907		Rozchód	w roku 1911		w roku 1910		w roku 1909		w roku 1908		w roku 1907	
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
Z prenumeraty . . .	8301	11	9225	78	8459	95	9669	87	7507	90	Red. polsk. wydania	660	—	660	—	660	—	660	—	660	—
Z ogłoszeń	9039	73	8459	99	5990	14	7432	71	4719	23	Druk polsk. wydania	14185	40	12975	22	13243	55	14429	24	14412	40
Związek ochotnicz. strażą pożarnych na „Obronę pożarną” .	—	—	—	—	—	—	—	—	250	—	Klische	1062	30	1022	09	340	97	847	18	783	95
											Honorarya autorskie	9	48	131	50	308	46	181	78	277	78
											Red. ruskiego wyd.	240	—	180	—	180	—	180	—	180	—
	17340	84	17685	77	14450	09	17102	58	12477	13	Druk ruskiego wyd.	312	—	312	—	312	—	312	—	312	—
Niedobór jako saldo	7056	82	4260	94	8417	80	7115	14	10316	70	Prace ekspedycyjne i podatek	6015	48	4925	90	6325	91	6115	92	6167	70
											Prace ekspedycyjne	1913	—	1740	—	1497	—	1491	60	—	—
	24397	66	21946	71	22867	89	24217	72	22793	83		24397	66	21946	71	22867	89	24217	72	22793	83

III. Objaśnienia do zamknięcia rachunków za rok 1911.

(na stronie 134—135).

Przychód.

I. W pozycji I. „Subwencye“

uzyskano	247.420 kor.
preliminowano	178.400
otrzymano więcej	<u>69.020 kor.</u>

Szczegółowe zestawienie subwencji według działów: 1) krajowe, 2) państwowe, 3) inne, oraz wykazanie różnic między preliminarzem a faktycznym wpływem, podane jest na str. 2 i 3 niniejszego sprawozdania.

II. Do pozycji II. 1: „Wkładki członków wspierających“ podane są szczegółowe zestawienia w dziale „Wykaz członków - protektorów, członków założycieli i członków wspierających Towarzystwa“.

Preliminowano te wkładki:

na r. 1911 w kwocie	11.000— kor.
a że otrzymano	11.605 95 „
przezo osiągnięto więcej	<u>605 95 kor.</u>

III. W pozycji II. 2: „Składki na budowę domu“ pomieszczona jest suma wpływów i nie objętych preliminarzem, na kwotę 456 19; szczegółowy wykaz złożonych składek zawiera „Przewodnik Kółek rolniczych“.

IV. W pozycji II. 3: „Wydawnictwo kart legitymacyjnych“ mieszczą się wpływy za legitymacje wydawane członkom Kółek rolniczych za opłatą 10 h. od karty.

Pozycja ta znajduje się w łączności z pozycją 3 rozchodu, rozpatrujemy przeto obie pozycje razem. Otóż rzeczywiste wpływy z wydawnictwa kart legitymacyjnych wynoszą	5.587 57 kor.
zaś wydatki połączone z tem wydawnictwem stanowią	3.212.40 „
wpływy zatem przewyższyły wydatki o	<u>2.375 17 kor.</u>

Zwyżkę tę jako część funduszy własnych, przekazano na fundusz założycielski Związku ekonomicznego Kółek rolniczych i dla tego pozycja 3 rozchodu wynosi tę samą kwotę, co pozycja II. 3. przychodu.

V. Pozycja II. 4: „Zwroty Kółek rolniczych za lustracje handlowe“:

uzyskano	9.937.34 kor.
preliminowano	6.500 „
otrzymano więcej	<u>3.437 34 kor.</u>

Nadwyżkę tę, jako pochodzącą ze zwrotów sklepów Kółek rolniczych i stanowiącą część do-

chodów własnych Towarzystwa, przekazano na fundusz założycielski Związku ekonomicznego (patrz poz. 4 rozchodu).

VI. W pozycji II. 5: „Zwroty Kółek rolniczych za zboże i ziemniaki do pól doświadczalnych“:

przyniosły	3.658 60 kor.
preliminowano	1.600— „
otrzymano więcej	<u>2.058 60 kor.</u>

Nadwyżka ta, wobec notorycznych przekroczeń preliminarza wydatków na pola doświadczalne w latach ubiegłych stanowi właściwie częściowy zwrot funduszy złożonych na ten cel przez „Towarzystwo“ i jako część funduszy własnych przekazana została na fundusz założycielski Związku ekonomicznego (patrz. poz. 4 rozchodu).

VII. Pozycja II. 6: „Zwroty kosztów manipulacyjnych przy zakupach Kółek“ znajduje się w Związku z pozycją 6 rozchodów, dlatego obie te pozycje powinny być rozpatrywane łącznie.

Wydatki znajdujące pokrycie w ogólnej sumie wpływów 31.378.07 K. są następujące:

1) koszta administracji Agencji handlowej	9.612 39 kor.
2) zwroty prowizji do Kółek roln. za wino	745 74 „
3) zwroty prowizji do Kółek roln. za inne towary, oraz zwroty poniesionych przez Kółka rolnicze strat, niepodlegających reklamacji	734 73 „
4) część kosztów manipulacyjnych, stanowiących niezaprzeczenie część wpływów własnych i pochodzących z operacji handlowych Towarzystwa, przekazano do funduszu założycielskiego Związku ekonomicznego	14.134 04 „
5) kwota przekazana do „funduszu strat“ i jako taka chwilowo wycofana z obrotu	1.000 „
razem	<u>26.226 90 kor.</u>

VIII. W pozycji II. 7: „Odsetki od chwilowej lokacji gotówki“ otrzymano:

1) za czas od 1/2 do 31/12 1910	569 95 kor.
2) za czas od 1/1 do 30/6 1911	922 70 „
razem	1.492 65 „
preliminowano	1.000 kor.
uzyskano więcej	<u>492 65 kor.</u>

IX. W pozycji II. 8: „Zwroty za drób nadany na stacye“:

usyskano	200 kor.
preliminowano	400 „
uzyskano mniej	<u>200 kor.</u>

X. W pozycji II. 9: „Wkładki członków założycieli“ pomieszczone są wkładki następujących członków założycieli:

Wydział Rady pow. w Kra-	
kowie I. rata	100— kor.
hr. Michałowski Władysław	200— „
dyr. Kędzior Andrzej	200— „
hr. Stadnicki Stanisław	200— „
Wydział Rady pow. w Stryju	200— „
razem	<u>900— kor.</u>

XI. Do pozycji II. 10: „Z prenumeraty i ogłoszeń Przewodnika Kółek rolniczych“ są osobno zestawione zamknięcia rachunków:

preliminowano	18.000— kor.
uzyskano	17.340·84 „
otrzymano mniej	<u>659·16 kor.</u>

Szczegółowe zestawienie rachunków „Przewodnika“ podane jest na str. 136.

XII. Pozycja II. 11: „Kalendarz Kółek rolniczych na r. 1911“ znajduje się w ścisłym związku z poz. 9 rozchodu i dla tego należy te dwie pozycje rozpatrywać łącznie.

Z wydawnictwa „Kalend-	
rza K. r. na r. 1911“ t. j.	
ze sprzedaży i ogłoszeń	
otrzymano	8133·03 kor.
wydatki połączone z tem	
wydawnictwem wynosiły	6.077·91 „
Rzeczywisty dochód wyniósł	<u>2.055·12 kor.</u>
Nadwyżkę tę zużytkowano	w następujący
sposób:	

- 1) przekazano do funduszu żelaznego „Towarzystwa“ 1·055·12 kor.
 - 2) przekazano do specjalnego funduszu, przeznaczonego na honorarya autorskie za artykuły w „Kalendarzu K. r.“ 500— „
 - 3) przeniesiono na przychód „Kalend. K. r. na r. 1912“ 500— „
- razem jak wyżej 2055·12 kor.

W obec tego pozycja II. 11. przychodu różna się pozycji 9 rozchodu.

XIII. W pozycji II. 12: „Kalendarz Kółek rolniczych na r. 1911“ uzyskano, w ciągu r. 1911 w przychodzie 6.088·77 koron, a w rozchodzie 5·104·12 K.

Rachunki tego wydawnictwa zamknięte zostaną dopiero w r. 1912. W zamknięciu rachunkowym za r. 1911 konieczność przeniesienia poz. II. 12 przychodu i poz. 10 rozchodu na r. 1912

ma w wyniku, że obydwie pozycje figurują w kwocie 11.192·89 K., tworzącej sumę przychodu i rozchodu.

XIV. W pozycji II. 13: „Ze sprzedaży wydawnictw“:

preliminowano	1.200— kor.
wpłynęło	493 75 „
uzyskano mniej	<u>706·25 kor.</u>

XV. Pozycja II. 14: „Ze sprzedaży ksiąg handlowych“ tworzy część rachunku przechodowego z Kółkami rolniczymi. Zarząd główny zakupuje w znacznej ilości księgi handlowe po cenach hurtownych i dostarcza ich Kółkom rolniczym na każde żądanie. Równocześnie przeprowadza się ostemplowanie ksiązek, które ostemplowane być muszą.

Odpowiadając tej pozycji przychodu pozycja 13 rozchodu: „zakupno ksiąg handlowych“.

XVI. Pozycją II. 15 objęty jest wpływ, pokryty z dochodów administracyjnych domu Towarzystwa, tytułem odsetek od funduszu żelaznego.

XVII. Pozycja II. 16: „Zwroty za druki i litografie“ nie była objęta preliminarzem. Mieszczą się w niej zwroty i rachunki, wysłane hodowcom trzody chlewnej, sprzedanej za pośrednictwem organizacji handlu materiałem rzeźnym.

XVIII. Pozycja II. 17: „Zwroty wydatków pocztowych“ również nie była objęta preliminarzem. Mieszczą się w niej zwroty za wydatki na portorya, które poniesiono p. zy wysyłce pieniędzy i rachunków za sprzedany materiał rzeźny, gdyż koszta te zaliczono na rachunek hodowców; oprócz tego mieszczą się w tej pozycji drobne kwoty, nadsyłane przez Kółka rolnicze w znaczkach pocztowych na odpowiedzi.

XIX. Pozycja II. 18: „Ze sprzedaży ksiązek“ nie objęta preliminarzem, gdyż tworzy właściwie część rachunku przechodowego z Kółkami rolniczymi. Kwota ze sprzedaży uzyskana, obniża kwotę rozchodu w poz. 14. „rachunek ksiązek“

XX. Pozycja II. 19: „Zwroty wkładek Straży pożarnych“ obejmuje opłaty uiszczone przez Kółka rolnicze w wysokości 4 kor. od każdej Straży. Zarząd główny z tych 4 kor. wpłaca do kraj. Związku ochotniczych straży pożarnych za wykonywanie patronatu nad strażami po 3 kor. od straży, pozostała zaś 1 kor. obraca na pokrycie kosztów administracyjnych straży pożarnych.

XXI. Pozycja II. 20: „Zwroty organizacji handlu materiałem rzeźnym tytułem kosztów manipulacyjnych“ obejmuje prowizję wypłacaną Zarządowi głównemu przez wiedeńską „Viehverwertungstelle“ w wysokości 1 kor. od sztuki. Wykazaną w tej pozycji kwotę 36.540·03 kor. użyto

na zakupno wag, druków, marek usznych dla trzody chlewnej i innych kosztów administracyjnych organizacji handlu materiałem rzeźnym.

Od dnia 1. września 1911 r. t. j. od chwili zawiązania się Galicyjskiej Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej, Zarząd główny zatrzymywał na pokrycie kosztów administracji organizacji handlu materiałem rzeźnym 60 hal., zaś od grudnia 1911 r. Zarz. główny nie pobierał żadnych prowizji.

XXII Pozycja II. 21: „Sprzedaż przyrządów weterynaryjnych“, nie objęta preliminarzem, jako stanowiąca część rachunku przechodowego z Kółkami rolniczymi. Kwota ta ze sprzedaży uzyskana obniża kwotę rozchodu w poz. 50 rozchodu.

XXIII. W pozycji II. 22: „Rachunek przyborów biurowych“ mieści się kwota, którą otrzymano od Tow. ubezpieczeń od włamania za szkody, wyrządzone przez niewykrytych dotychczas sprawców, którzy w poszukiwaniu pieniędzy rozbili kasę ogniotrwałą w biurze Zarządu głównego. Wpływ ten obniża kwotę rozchodu w pozycji, 19 „Przybory biurowe i sprzęty“.

XXIV. Pozycja II. 23: „Nadzwyczajne i nieprzewidziane“ nie była w dochodach objęta preliminarzem. Przedstawia sobą wpływ uzyskany ze sprzedaży inwentarza byłych kursów handlowych w Czernichowie.

XXV. Poz. II. 24. „Wpłaty do Kasy chorych“ obejmuje opłaty ściągnięte od urzędników i funkcyjaryuszów biura na ubezpieczenie w kasie chorych. Kwota ta 875.76 kor. służyła na częściowe pokrycie opłaty, uiszczonej przez Zarząd główny, mieszczącej się w pozycji 26 rozchodu.

XXVI. Poz. II. 25. „Wpłaty urzędników na fundusz emerytalny“ zawiera opłaty miesięczne urzędników biura do kasy Tow. wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych. Kwota 2.863.84 kor. służyła na częściowe pokrycie obowiązkowej należności asekuracyjnej, mieszczącej się w poz. 27 rozchodu.

XXVII. Pozycja II. 26: „Zwroty zaliczek udzielonych na płace“ zawiera spłaty krótkoterminowych zaliczek na płace, udzielanych urzędnikom biura na podstawie uchwały Wydziału wykonawczego.

XXVIII. Pozycja II. 27: „Rachunek Zarządu powiatowego K. r. we Lwowie“ odpowiada w zupełności 51 poz. rozchodu.

XXIX. Pozycja III. przychodu, „Rachunek przechodowy“ i poz. 52 rozchodu, każda w kwocie 614.171.23 kor. tworzą zadatki Kółek rolniczych na różne zamówienia, uskuteczniane za pośrednictwem Zarządu głównego.

XXX. Poz. IV. „Rachunek przechodowy organizacji handlu materiałem rzeźnym“ objęte są kwoty, otrzymane za nierogaciznę, sprzedaną na rachunek hodowców za ogólną kwotę 3,415.728.26 K.

Rozchód:

I. Pozycja 1 obejmuje:

a) 30% wkładek członków wspierających z r. 1911, które wedle postanowień statutu wycofano z obrotu kasowego i przekazano do funduszu żelaznego „Towarzystwa“	3.453.28 kor.
b) 20% wkładek członków wspierających z r. 1911, które, jako część własnych dochodów „Towarzystwa“ przekazano na fundusz założycielski Związku ekonomicznego Kółek rolniczych	2.302.20 „
c) zwrot jednej wkładki	8 „
	razem 5.763.48 kor.

II. Pozycja 2 odpowiada poz. II. 2. przychodu. Składki na dom w kwocie 45.619 koron, które wpłynęły do kasy Towarzystwa, wpłacono do funduszu budowy domu na pokrycie niedoboru.

III. Pozycja 3: „Wydawnictwo kart legitymacyjnych“ rozpatrywana była łącznie z pozycją II. 4 przychodu.

IV. W pozycji 4: „Koszta lustracji handlowych“ wydano:

na koszta podróży i diety lustratorów handlowych	25.323.44 kor.
a ponieważ preliminowano	22.000.— „
wydano więcej	3.323.44 kor.

Co do kwoty 28.760.78 K, którą w tej pozycji widzimy, to powstała ona stąd, że nadwyżkę wpływów ponad preliminarz w kwocie 3.437.34 K, jako przekazaną do funduszu Związku ekonomicznego, musiano wstawić w rozchód. (Patrz poz. II. 4.)

V. W pozycji 5: „Na zboże i ziemniaki do pól doświadczalnych“:

wydano na zakupno zbóż i ziemniaków	15.634.16 kor.
preliminowano	7.200.— „
wydano więcej	8.434.16 kor.

Nadwyżka ta powstała stąd, iż Wydział wykonawczy otrzymawszy subwencję z funduszy traktatowych, uznał za wskazane możliwie najdalej idące uwzględnienie bardzo licznych zgłoszeń na pola doświadczalne, czerpiąc pokrycie

nieodzownych wydatków we wspomnianych funduszach traktatowych,

Przekazana do funduszu założycielskiego Związku ekonomicznego kwotę 2.058.60 kor., a stanowiąca istotnie nadwyżkę wpływów ponad preliminarz (patrz poz. II. 5. przychodu), podnosi pozycję 5 rozchodu do kwoty 18.692.76 kor., jednak samych wydatków na pola doświadczalne nie podwyższa.

VI. Pozycja 6. „*Administracya Agencji handlowej i zwroty prowizyi od zakupionych towarów*“ rozpatrywana była łącznie z poz. II. 6. przychodu.

VII. W pozycji 7: „*Propaganda drobtu r.-sowego*“

wydano	751.18 kor.
preliminowano	600.— „
wydano więcej	<u>151.18 kor.</u>

VIII. W pozycji 8: „*Wydawnictwo Przewodnika*“:

wydano	24.397.66 kor.
preliminowano	21.000.— „
wydano więcej	<u>3.397.66 kor.</u>

Szczegółowe rachunki Przewodnika a więc kosztu druku, ekspedycji, redakcyi i t. d. są podane w osobnem zestawieniu na str. 136.

IX. Do poz. 9. „*Kalendarz*“ mieszczą się wyjaśnienia przy poz. II. 11 przychodu.

X. Do poz. 10: „*Kalendarz*“ mieszczą się wyjaśnienia przy poz. II. 12 przychodu.

XI. W pozycji 11: „*Wydawnictwa*“

wydano	1.162.32 kor.
preliminowano	1.400.— „
wydano mniej	<u>237.68 kor.</u>

Wydatki rozkładają się:

1. druk wydawnictw	1.124.76 kor.
2. oprawa wydawnictw	25.90 „
3. inne wydatki i zwroty	11.66 „
razem	<u>1.162.32 kor.</u>

XII. W pozycji 12 „*Kursa handlowe*“

wydano	6.894.49 kor.
preliminowano	7.000.— „
wydano mniej	<u>105.51 kor.</u>

wyłącznie na praktyczne kursa w Ciężkowicach, gdyż wędrownych kursów w r. 1911 nie urządzano. Kursa handlowe w Ciężkowicach na mocy uchwały Wydziału wykonawczego, zostały otwarte dnia 1. lipca 1911 r.

XIII. W pozycji 13: „*Zakupno ksiąg handlowych*“ pomieszczone są wydatki, na które pokrycie daje rozsprzedaż tych ksiąg do Kółek roln. poz. II. 14. przychodu.

XIV. W pozycji 14: „*Książki dla bibliotek Kółek rolniczych*“:

wydano	7.074.74 kor.
preliminowano	3.000.— „
wydano więcej	<u>4.074.74 kor.</u>
ponieważ jednak ze sprzedaży książek (poz. II. 18 przychodu) uzyskano	1.144.19 kor.
przekroczenie wynosi	<u>2.930.55 kor.</u>

XV. W poz. 15: „*Najem lokalu*“

wydano	8.856.66 kor.
preliminowano	7.440.— „
wydano więcej	<u>1.416.66 kor.</u>
ponieważ w ciągu roku musiano wynająć lokal dla Biura rolniczego.	

XVI. W poz. 16: „*Opał i światło*“ preliminowano 1.630 kor., wydano 2.602.11 kor., przekroczone zatem preliminarz o 972.11 kor.

XVII. W poz. 17: „*Druki i litografie*“ preliminowano 3.500.— kor., wydano 4.623.80 koron, a więc o 1.123.80 kor. więcej. Z tego wypłacono:

a) za druk sprawozdania rocznego	2.845.— kor.
b) za druk okólników, formularzy i t. p.	1.778.80 „
razem	<u>4.623.80 kor.</u>

XVIII. W poz. 18: „*Portorya, podatki, stemple, ogłoszenia*“ przedstawiają się wydatki następująco:

1. portorya i telegramy	19.997.29 kor.
2. stemple	445.51 „
3. podatki	396.83 „
4. ogłoszenia	126.52 „
5. manipulacyjne pocztowej kasy oszczędności	404.44 „
razem	<u>21.370.59 kor.</u>

preliminowano	6.800 „
wydano więcej	<u>14.570.59 kor.</u>

Ponieważ jednak pozycja II. 17. przychodu (nieobjęta preliminarzem) wykazuje wpływy na wydatki pocztowe w kwocie 11.242.66 kor., powyższe przekroczenie preliminarza wynosi 3.327.93 koron.

Przekroczenie to spowodowane zostało zwiększoną korespondencyą Zarządu głównego.

XIX. W poz. 19: „ <i>Przybory biurowe i meble</i> “:	
wydano	12.368.94 kor.
preliminowano	4.000.— „
zatem więcej	<u>8.368.94 kor.</u>

Szczegółowo przedstawiają się wydatki następująco:

1. rachunki za papier do pisania, do pakowania, koperty, pióra, gumę,	
---	--

atrament, przybory do szapirografu i inne rekwi- zyta biurowe	4.480·67 kor.
2. maszyny i przybory do maszyn do pisania i ko- piowania	2.414·56 "
3. meble	3.855·66 "
4. instalacje elektryczne	299·24 "
5. opłata za telefon	141·34 "
6. roboty stolarskie, ślusar- skie i introligatorskie	521·28 "
7. wydatki na porządkowa- nie lokalu i drobne	629·62 "
8. Ubezpieczenie kasy od włamania	26·57 "
razem	<u>12.368·94 kor.</u>

XX. W poz. 20: „Podróże delegatów“ mie-
szczą się zwroty kosztów podróży na posiedzenia
Zarządu głównego w myśl § 36. statutu oraz
zwroty kosztów podróży dla członków Wydziału
wykonawczego w sprawach Towarzystwa.

wydano	1.408·66 kor.
preliminowano	1.200— "
przekroczono o	<u>208·66 kor.</u>

XXI. W poz. 21: „Koszta Ogólnej Rady“

wydano	2.159·50 kor.
preliminowano	1.000 "
wydano więcej	<u>1.159·50 kor.</u>

XXII. W poz. 22: „Porada w sprawach pra-
wnych i taryfowych“ preliminowano 800 kor. wy-
dano 947·19 kor., wydano więcej o 147·19 na poradę
w sprawach taryfowych.

XXIII. W poz. 23: „Nadzwyczajne i nieprze-
widziane“ mieszczą się następujące wydatki:

1. reszta należności za dy- plomy	1.321·18 kor.
2. wpisowe do Syndykatu rolniczego w Krakowie	2— "
3. wpisowe i udział do Związku rolników	105— "
4. Udział w składnicy Kół- ka rolniczego w Tarno- nopolu	300.— "
5. ubezpieczenie gotówki w kasie od włamania	109·52 "
6. zasiłki dla byłych funk- cyonaryuszów	410— "
7. składki	20— "
8. datki noworoczne	106·60 "
razem	<u>2.374·30 kor.</u>

ponieważ na pokrycie nad-
zwyczajnych wydatków
wpłynęło jak poz. II. 23.
przychodu

	79·51 kor.
przezo wydano	<u>2.294·79 kor.</u>
a że preliminowano	2.000— "
wydano więcej	<u>294·79 kor.</u>

XXIV. W pozycji 24: „Pensye urzędników
biura“ (dział ogólny)

wydano	30.695·11 kor.
preliminowano	<u>26.460— "</u>
Wydano więcej	4.235·18 kor.

wobec tego, że powołać trzeba było do
biura siły pomocnicze, których płacy preliminarz
nie obejmował.

XXV. W pozycji 25: „Pensye woźnego i po-
mocników“:

wydano	3.303·09 kor.
preliminowano	<u>2.520— "</u>
wydano więcej	783·09 kor.

XXVI. W pozycji 26: „Opłaty do Kasy cho-
rych“ wypłacono 1.313·55 kor. Od tej kwoty odli-
czyć należy 875·76 kor. uiszczone przez urzędni-
ków biura wedle poz. II. 24 przychodu. Wydatek
netto wynosił przeto 437·79 kor. Preliminowano
1.000 kor. oszczędzono 562·21 kor.

XXVII. W pozycji 27: „Wpłaty na fundusz
emerytalny“;

wypłacono	7.417·21 kor.
wedle poz. II. 25 zwrócili urzędnicy	<u>2.863·84 "</u>
wydatki netto	4.553·37 kor.
preliminowano	<u>3.430— "</u>
wydano więcej	1.123·37 kor.

XXVIII. W pozycji 28: „Koszta podróży
w sprawach rolniczych“. (Zakładanie i kontrolo-
wanie pól):

preliminowano	5.000 kor.
wydano	<u>1.246·50 "</u>
wydano mniej	3.753·50 kor.

Oszczędność użyto na pokrycie przekroczeń
w innych pozycjach działu rolniczego.

XXIX. W pozycji 29. „Doświadczenia na-
wozowe“:

wydano	2.701·74 kor.
preliminowano	<u>1.000— "</u>
wydano więcej	1.701·74 kor.

Nadwyżkę pokryto z funduszków trakta-
towych.

XXX. W pozycji 30: „Kursa weterynaryjno-
hodowlane i pastwiskowe“:

wydano	6.885·31 kor.
preliminowano	<u>3.400— "</u>
wydano więcej	3.485·31 kor.

Nadwyżkę pokryto z funduszków trakta-
towych.

XXXI. W pozycji 31: „Nagrody za ulepszone
obchodzenie się z obornikiem“:

wydano	7.174·26 kor.
preliminowano	<u>2.000— "</u>
wydano więcej	5.174·26 kor.

Nadwyżkę tę jak i poprzednie, pokryto z funduszków traktatowych.

XXXII. W pozycji 32: „*Propaganda maszyn rolniczych*“:

preliminowano	10.000.— kor.
wydano	10.084.65 „
wydano więcej	<u>84.65 „</u>

XXXIII. W pozycji 33: „*Pensye urzędników biura rolniczego*“:

wydano	27.896.75 kor.
preliminowano	17.280.— „
wydano więcej	<u>10.616.75 kor.</u>

Otrzymanie subwencji z funduszków traktatowych, z których właśnie pokryto nadwyżkę wydatków w tej pozycji, dało możność Zarządowi głównemu akcyę wzmocnić na polu działalności, rolniczej. Stąd jednak zaszła potrzeba powiększenia liczby inspektorów rolniczych oraz wydatki na ich pensye i podróże.

XXXIV. W pozycji 34: „*Pensya i koszta wyjazdów instruktora sadownictwa*“:

wydano	4.106.40 kor.
preliminowano	4.200.— „
wydano mniej	<u>93.60 kor.</u>

XXXV. W pozycji 35: „*Pomoc przy zakupie drzewek owocowych*“:

preliminowano	520.— kor.
wydano	1.218.26 kor.
wydano więcej	<u>698.26 kor.</u>

Przekroczenie miało miejsce dlatego, że Towarzystwo gospodarskie we Lwowie nie posiadało dostatecznej ilości szczepów, wobec czego Zarząd główny zmuszony był udzielać zapomóg w tym względzie znacznej ilości Kółek rolniczych we wschodniej części kraju.

XXXVI. W pozycji 36: „*Subwencye na uprzęd dla krów*“:

wydano	2.489.08 kor.
preliminowano	800.— „
wydano więcej	<u>1.689.08 kor.</u>

ponieważ jednak na ten cel otrzymano z Wydziału krajowego subwencyę w kwocie 800 K, przeto wydano więcej 889.08 kor.

XXXVII. W pozycji 37: „*Propaganda pszczelnictwa*“:

wydano	594.86 kor.
preliminowano	800.— „
wydano mniej	<u>205.14 kor.</u>

XXXVIII. W pozycji 38: „*Nagrody za konkursowe opracowania*“:

wydano	1.149.14 kor.
preliminowano	1.000.— „
wydano więcej	<u>149.14 kor.</u>

XXXIX. W pozycji 39: „*Premiowanie gospodarstw włościańskich*“:

wydano	1.587.52 kor.
preliminowano	1.000.— „
wydano więcej	<u>587.52 kor.</u>

XL. W pozycji 40: „*Pensye lustratorów handlowych i asystenta*“:

wydano	15.731.98 kor.
preliminowano	12.780.— „
wydano więcej	<u>2.951.98 kor.</u>

XLI. W pozycji 41: „*Rozbudzenie życia towarzyskiego*“:

preliminowano	700.— kor.
wydano na zakupno skiop- tikonu	150.— „
wydano mniej	<u>550.— kor.</u>

XLI. W pozycji 41: „*Zasiłki wypłacone organizacyom powiatowym*“:

wydano	22.292.37 kor.
preliminowano	29.440.— „
wydano mniej	<u>7.147.63 kor.</u>

Wydano:

1. na zasiłki dla Zarządów powiatowych i zwroty połowy wkładek członków wspierających 20.747.27 „
 2. na podróże delegatów Zarządu głównego i instruktorów powiatowych w sprawach organizacyi powiatowych 1.008.10 „
 3. na druki organizacyjne 537.— „
- razem 22.292.37 kor.

Zaoszczędzenie w tej pozycji jednak, jak i w roku poprzednim, jest tylko książkowe, lecz nie faktyczne. Nie mówiąc już bowiem o licznych korespondencyach i okólnikach, które w zastępstwie organizacyi powiatowych z biura Zarządu głównego rozsyłano, a które znacznie obciążyły pozycyę portoryów, przyborów biurowych i druków, po myśli wniosków Zarz. powiatowych przeprowadzono cały szereg nieprojektowanych pierwotnie doświadczeń i prób rolniczych, oraz kursów gospodarstwa kobiecego, co głównie spowodowało znaczne przekroczenia, które wykazaaliśmy w odnośnych pozycyach rozchodu.

XLIII. W pozycji 43: „*Koszta organizacyi straży pożarnych*“ mieszczą się następujące wydatki:

1. Kraj. Związkowi och. straży poż. wkładki za strażę Kółek 1.017.— kor.
2. za druki 250.— „
3. zasiłki dla straży 94.— „
4. opaski dla strażaków 101.46 „

Do przeniesienia 1.462.46 kor.

Z przeniesienia	1.462·46 kor.
5. Pensye i koszta podróży	
2 instruktorów	4.281·70 „
razem wydano	<u>5.744·16 kor.</u>
preliminowano	7.170·— „
Wydano mniej	<u>1.425·84 kor.</u>

Nie objęte są tem zestawieniem wydatki poniesione w interesie ochotniczych straży pożarnych Kółek rolniczych na koszta podróży członków Zarządu głównego i urzędników biura, którym delegowano celem udzielenia pouczeń, jak się strażę zawiązuje. Dalej nie wliczono tu wydatków biurowych i portoryów w sprawie straży, które wliczone są do ogólnych wydatków.

XLIV. W pozycyi 44: „Kursa pożarnictwa“:	
wydano	1.498·87 kor.
preliminowano	1.430·— „
wydano więcej	<u>68·87 kor.</u>

XLV. W pozycyi 45. „Kursa gospodarstwa hobbiecego dla gospodyń wiejskich“:	
wydano	13.316·32 kor.
preliminowano	2.000·— „
wydano więcej	<u>11.316·32 „</u>

Nadwyżkę tę pokryto z funduszów traktatowych.

XLVI. W pozycyi 46: „Zaliczki pobrane pi zez urzędników“ w kwocie 6.510 kor. obejmuje pożyczki udzielone przez Wydział wykonawczy urzędnikom biura a spłacalne w miesięcznych ratach najdalej w przeciągu roku.

XLVII. W pozycyi 47. mieści się część odsetek od chwilowej lokacyi gotówki (pozycja przychodu II. 7.) przekazana na fundusz zakładowy Związku ekonomicznego.

XLVIII. Pozycja 48. obejmuje wkładki członków założycieli, wpłacone w r. 1911, które w myśl statutu przekazano do funduszu żelaznego.

XLIX. Pozycja 49. obejmuje odsetki funduszu żelaznego (poz. przychodu II. 15) przekazane na fundusz zakładowy Związku ekonomicznego.

L. W pozycyi 50: „Zakupno przyrządów weterynaryjnych“ pomieszczone są wydatki, na które pokrycie dać rozsprzedaż tych przyrządów do Kółek rolniczych poz. II. 22 przychodu.

LI. Pozycyi 51. rozchodu odpowiada poz. II. 27. przychodu.

LII. Pozycyi 52. rozchodu odpowiada pozycja III. przychodu.

LIII. Pozycyi 53. rozchodu odpowiada pozycja IV. przychodu; przytem jednak w roku kalendarzowym 1911

otrzymaliśmy za trzodę	3,415.728·26 kor.
wypłaciliśmy zaś	3,413.024·86 „
czyli, że wypłaciliśmy w tym	
roku mniej o	<u>2.703·40 kor.</u>

którą to różnicę wypłacono hodowcom już w roku 1912.

LIV. W pozycyi 54. „Koszta administracyi Organizacyi handlu materiałem rzeźnym“ mieszczą się następujące wydatki:

1. zakupno wag	2.970·30 kor.
2. za marki uszne dla trzody chlewnej	3.695·90 „
3. za druki	1.596·03 „
4. koszta demonstracyjnej ładugi w Komarnie	421·22 „
5. telegramy i stemple	375·53 „
6. wyrównanie załębłości z r. 1910	5.267·28 „
7. wykonanie rachunków i kalkulacyi	5.261·43 „
8. pensye i podróże urzędników	<u>15.161·84 „</u>
razem wydano	<u>34.749·53 kor.</u>
preliminowano	10.000·— „
wydano więcej	<u>24.749·53 kor.</u>

Ponadto przekazano na fundusz zakładowy Związku ekonomicznego kwotę 1.200 kor. jako część zwrotu za lokal, opał, światło, służbę i t. p. wydatki Sekcyi centralnej organizacyi handlu materiałem rzeźnym, które w tej pozycyi rachunku nie były uwzględnione.

IV. Preliminarz budżetu Towarzystwa Kółek rolniczych na rok 1912.

PRZYCHÓD	K.
1. Własne dochody (zest. I.)	52.000
2. Subwencje krajowe (zest. II.)	94.300
3. Subwencje państwowe (zest. III.)	80.300
4. Z traktatów handlowych (zest. IV.)	115.334
5. Inne subwencje (zest. V.)	8.850
	<hr/>
	350.784
Preliminarz dodatkowy :	
1. Inne subwencje, o które starać się trzeba celem pokrycia wydatków objętych dodatkowym preliminarzem	94.000
	<hr/>
Razem	444.784

ROZCHÓD	K.
1. Ogólne koszty Zarządu (zest. A)	65.184
2. a) Koszta działu rolniczego i ubocznych gałęzi gospodarstwa (zest. B)	125.500
b) kursa dla gospodyń wiejskich	13.800
3. Koszta działu handlowego (zest. C)	55.500
4. Koszta działu oświatowego (zest. D)	40.000
5. Na cele organizacyi pow. (zest. E)	31.000
6. Na obronę pożarną (zest. F)	9.800
7. Na organizację handlu materiałem rzeźnym (zest. G)	10.000
	<hr/>
	350.784
Preliminarz dodatkowy :	
1. Koszta działu handlowego	41.600
2. Na cele organizacyi powiatowej	27.500
3. Na obronę pożarną	3.400
4. Na kształcenie nauczycielek dla kursów gospodyń wiejskich	5.500
5. Na organizowanie Spółek pow. i okręg. zbytu materiału rzeźnego	16.000
	<hr/>
Razem	444.784

Szczegółowe zestawienie do preliminarza.

Preliminarz przychodu na rok 1912.

Zestawienie I.

Własne dochody:

a) Wkładki członków wspierających:	
1. Kółek rolniczych	9.000 K.
2. Instytucji, stow., osób prywatnych	2.400 „
b) Opłaty członków Kółek roln. za karty legitymacyjne	800 „
c) Zwroty K. r. za lustracje handlowe	7.000 „
d) Zwroty K. r. za zboże do doświadczeń	2.000 „
e) Zwroty K. r. za drób nadany na stacye	400 „
f) Odsetki od chwilowej lokacyi gotówki	1.000 „
g) Z prenum. i ogłoszeń „Przewodnika“	18.000 „
h) Ze sprzedaży i ogłoszeń „Kalendarza“	7.000 „
i) Ze sprzedaży wydawnictw	1.000 „
j) Ze sprzedaży ksiąg handl. dla sklepów Kółek r.	1.200 „
k) Wkładki straży	900 „
l) Odsetki funduszu żelaznego	1.300 „
	<hr/>
	52.000 K.

Zestawienie II.

Subwencje krajowe.

A) Sejmu:	
a) Na koszta zakładania Kółek i ich lustracye	15.000 K.
b) Na koszta administracyjne	4.000 „
c) Na lustratorów handlowych	11.000 „
d) Na praktyczne kursa handlowe	4.000 „
e) Na ogólne cele rozwoju rolniczej i handlowej działalności Kółek roln.	20.000 „
f) Na utrzymanie i koszta podróży 2 wędrownych nauczycieli rolnictwa	9.000 „
g) Na „Przewodnik Kółek rolniczych“	3.000 „
h) Na popieranie działalności Kółek roln. w poszczególnych powiatach	27.500 „
B) Wydziału krajowego:	
a) Na chomonta dla krów	800 „
	<hr/>
	94.300 K

Zestawienie III.

Subwencje państwowe.

a) Na lustracje rolnicze i sadownictwo przez c. k. Towarzystwo gospodarskie	12.500 K
b) Na wzorowe gnojownie przez c. k. Towarzystwo gospodarskie	4.500 „
c) Na rośliny pastewne przez c. k. Towarzystwo rolnicze	5.800 „
d) Na cele rolnicze przez c. k. Tow. rolnicze	3.500 „
e) Na koszty Zarządu, lustracje i wydawnictwo Przew. Kółek roln.	30.000 „
f) Na organizację handlu materiałem rzeźnym	10.000 „
g) Na subwencyonowanie maszyn	10.000 „
h) Na mleczarza	4.000 „
	<u>80.300 K.</u>

Zestawienie IV.

Subwencje z traktatów handlowych.

a) Reszta subwencji na rok 1910 na pokrycie zaległości z r. 1911	28.667 „
b) Subwencja na rok 1911	86.667 „
	<u>115.334 K.</u>

Zestawienie V.

Inne subwencje i wpływy.

a) Towarzystwo wzaj. ubezpieczeń na cele ogólne	600 K.
b) Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń na organizację ochotniczych straży pożarnych	8.000 „
c) Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego na książki	200 „
d) Rady powiatowe na cele ogólne	50 „
	<u>8.850 K</u>

Preliminarz rozchodu na rok 1912.

Zestawienie A.

Ogólne koszty Zarządu.

1. Najem lokalu	7.440 K
2. Opał i światło	1.400 „
3. Druki i litografie	3.264 „
4. Portorya, podatki, stemple, ogłoszenia	5.000 „
5. Przybory biurowe	3.400 „
6. Podróże delegatów	1.500 „
7. Koszta Ogólnej Rady	1.500 „
8. Porada prawna i taryfowa	800 „
9. Nadzwyczajne i nieprzewidziane	2.000 „
10. Pensje dyrektora, 2 urzędników koncepcyjnych, kierowniczkę eksp., likwidatorki, 3 stenografistek i 7 urzędniczek	28.380 „
11. Płaca woźnego, 3 pom. i ubrania	3.900 „
12. Opłata kasy chorych	600 „
13. Ubezpieczenie urzędników	5.000 „
14. Uzupełnienie inwentarza biurowego	1.000 „
	<u>65.184 K</u>

Zestawienie B.

I.

Koszta działu rolniczego i ubocznych gałęzi gospodarstwa.

1. Na urządzenie pól doświadczalnych z nowymi odmianami ziemniaków, dalej pól okazowych z uprawą innych pastewnych, jak buraki, marchew pastewna, lucerna, seradela, wyka, koński ząb, na propagandę racjonalnego płodozmianu, zastosowanego do kierunku hodowlanego w gospodarstwach, na zakładanie nowych łąk sztucznych, oraz	
--	--

na propagandę pokazową melioracji łąk i pastwisk w zakresie mechanicznej uprawy, nawożenia, podsiewania, niszczenia chwastów, oraz budzenie inicjatywy prywatnej i zbiorowej na tych wszystkich polach	25.000 „
2. Kursa weter.-hodowlane, rolnicze i pastwiskowe	12.000 „
3. Nagrody za ulepszone obchodzenie się z obornikiem	7.000 „
4. Propaganda doborowych nasion przez subwencje i rozdawnictwo	1.000 „
5. Propaganda maszyn rolniczych do wspólnego użytku	10.000 „
6. Nagrody na konkursowe opracowania rolnicze	1.000 „
7. Na konkursy gospodarstw, wykazujących racjonalny kierunek hodowlany w całości gospodarstwa, oraz na urządzenie wystawek powiatowych, lub nawet lokalnych i na wynagradzanie dostawców, którzy wykażą wyższą kulturę hodowlaną na okazach wyhodowanych w racjonalnie prowadzonych gospodarstwach	6.000 „
8. Pensje inspektorów rolniczych i manipulantki	41.160 „
9. Badania stosunków sadowniczych i propaganda sadownictwa	3.800 „
10. Pomoc przy zakupie drzewek owocowych	1.200 „
11. Pensja instruktora sadownictwa	2.640 „
12. Propaganda pszczelnictwa przez wykłady i kursa	800 „

Do przeniesienia 111.600 K

Z przeniesienia 111.600 K

13. Propaganda hodowli drobiu rasowego i królików	500 „
14. Na udzielanie fachowej pomocy handlowej dla ludności włościańskiej przy nabywaniu nasion, pasz treściwych, nawozów sztucznych, oraz przy zbyciu produktów rol. i hodowl.	4.000 „
15. Propaganda używania krów do zaprzęgu	2.600 „
16. Lokal	3.600 „
17. Opał i światło	600 „
18. Usługa	900 „
19. Druki	500 „
20. Portorya, podatki, ogłoszenia	500 „
21. Uzupełnienie inwentarza biurowego	700 „
	<u>125.500 K</u>

II.

Kursa dla gospodyń wiejskich.

A Koszta mające pokrycie w subwencyach

1. Propaganda organizacji kobiet w Kółkach rolniczych	1.600 „
2. Kursa gospodyń wiejskich	12.200 „

B) Nie mające pokrycia w subwencyach.

1. Na kształcenie nauczycielek dla kursów gosp. kobiecego	5.500 „
	<u>144.800 K</u>

Zestawienie C.

Koszta działu handlowego.

A) Mające pokrycie w subwencyach.

1. Koszta lustracji handlowych	25.000 K
2. Kursa handlowe i wędrownie	11.000 „
3. Pensye lustratorów handlowych i asystenta	18.300 „
4. Książki handlowe dla sklepów Kółek rolniczych	1.200 „
	<u>55.500 K</u>

B) Nie mające pokrycia w subwencyach.

1. Pensya drugiego lustratora składnic	4.000 „
2. Koszta podróży II. „ „	3.000 „
3. Pensye 4-ch lustratorów handlowych po K 2.400	9.600 „
4. Koszta podróży 4-ch lustr. handl.	10.000 „
5. Drugie kursa handlowe	10.000 „
6. Stypendya dla kształcenia handlowców na lustratorów i kierowników składnic	5.000 „
	<u>41.600 K</u>

Razem A) i B) 97.100 K

Zestawienie D.

Koszta działu oświatowego.

1. Książki dla bibliotek Kółek roln.	4.000 K
2. Wydawnictwa, a przede wszystkim publikacje hodowlane	3.500 „
Do przeniesienia	7.500 K

Z przeniesienia 7.500 K

3. „Przewodnik Kółek rolniczych“	23.000 „
4. Kalendarz Kółek rolniczych	7.000 „
5. Rozbudzanie życia towarzyskiego	700 „
6. Urzędnik	1.800 „
	<u>40.000 K</u>

Zestawienie E.

Organizacye powiatowe.

A) Koszta mające pokrycie w subwencyach

1. Udział z wkładek członków dla Zarządów powiatowych	4.000 „
2. Koszta organizacji Zarz. pow.	2.400 „
3. Druki organizacyjne	600 „
4. Zasiłki dla Zarządów powiatowych i delegatów na instruktorów powiatowych, oraz płace urzędników dla załatwiania spraw Zarz. pow.	24.000 „
	<u>31.000 K</u>

B) Nie mające pokrycia w subwencyach.

1. Zasiłki dla Zarządów powiatowych na lustratorów i organizatorów zarejestrowanych Kółek rolniczych ze spodziewanej subwencji rządowej dorównującej krajowej	27.500 „
Razem A) i B)	<u>58.500 K</u>

Zestawienie F

Obrona pożarna.

A) Koszta mające pokrycie w subwencyach.

1. Lustracye i kontrola ochotniczych straży pożarnych kółek rolniczych	3.000 K
2. Opłaty za straże do Związku	1.200 „
3. Kursa pożarnictwa	1.800 „
3. Pensya instruktorów i lustracye okr. i pow. (2600 + 1200)	3.800 „
	<u>9.800 K</u>

B) nie mające pokrycia w subwencyach.

1. Płaca drugiego instruktora	1.800 „
2. Koszta podróży	1.600 „
Razem A) i B)	<u>13.200 K</u>

Zestawienie G.

Organizacya handlu materiałem rzeźnym.

A) Koszta mające pokrycie w subwencyach.

1. Płace urzędników	4.980 K
2. Koszta podróży	2.120 „
3. Koszta Sekcyi centralnej, Sekcyi powiatowych, oraz zakładanie Spółek	2.900 „
	<u>10.000 K</u>

B) Nie mające pokrycia w subwencyach.

1. Na organizowanie Spółek powiatowych i okręgowych zbytu materiału rzeźnego	16.000 „
Razem A) i B)	<u>26.000 K</u>

V. Rachunek budowy domu Towarzystwa Kółek rolniczych.

Aczkolwiek sprawozdania z czynności Towarzystwa „Kółek rolniczych“ za lata 1907, 1908, 1909 i 1910 przedstawiły dokładnie warunki budowy domu Towarzystwa Kółek rolniczych, jednakoż pragnąc w niniejszem sprawozdaniu przedłożyć całokształt finansowej sytuacji od samego początku, aż od ostatniej chwili, zniewoleni jesteśmy powołać się jeszcze raz na wszystkie dane jak niemniej i na wszystkie operacje, w ścisłej łączności z budową własnego domu stojące.

Czynimy to tem chętniej, ile że wybudowana kamienica przy ul. Kopernika 11, została w dniu 18-go maja przez nas sprzedaną, a zamykając jednocześnie wszelkie rachunki tej realności, poczuwamy się w obowiązku do wyrachowania się tu, tak z otrzymanej ze sprzedaży sumy, jak również ze złożonego na nasze ręce funduszu na budowę domu, pożyczek itp.

W wykonaniu uchwały Ogólnej Rady Towarzystwa Kółek rolniczych w Jarosławiu, Zarząd główny przystąpił w r. 1907 do nabycia parceli przy ulicy Kopernika 11, oraz wybudowania trzypiętrowej kamienicy od frontu i jednopiętrowej oficyny w podwórzu.

Za parcelę o objętości 876 m ² zapłacono	130.000.— K
za wybudowanie zaś trzypiętrowej kamienicy od frontu	230.000.— „
i jednopiętrowej oficyny w podwórzu	41.000.— „
plany, dozór, intabulacja, stemple itp. wyniosły	23.657·78 „
ponadto zapłacono jeszcze przedsiębiorcy za roboty nieobjęte umową i kosztorysem	<u>5.800.— „</u>
tak, że budowa wraz z parcelą stanowiły	430.457·78 K

Do powyższej sumy należy również doliczyć:

1) straty na kursie listów zastawnych przy udzielaniu przez Bank Krajowy pożyczki K 250.000 licząc według ówczesnego kursu 93 a 100	14.500.— K
2) straty poniesione przy zamianie udzielonych nam w formie pożyczki przez JW Pana Jaroszyńskiego listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego na sumę K 80.000	3.385·95 „
3) oraz wypłacone przedsiębiorcy na mocy wyroku Sądu polubownego tytułem odszkodowania za nieprzyjętą przez Zarząd główny, a wyrobioną przez przedsiębiorcę pożyczkę Banku hipotecznego	<u>5.200.— „</u>

Przeto koszt budowy domu wraz z parcelą i wszelkimi wydatkami wyniósł 453·543·73 K

Na pokrycie wyżej wymienionego kosztu budowy domu asygnowano:

1) z Banku krajowego:	
a) 4 ¹ / ₂ % pożyczkę w kwocie	250.000.— K
b) 4 ³ / ₄ % pożyczkę inwestycyjną	50.000.— „
2) od JW Pana Jaroszyńskiego pożyczkę w 4% listach zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego	80.000.— „
3) z funduszu budowy domu:	
a) zebrane w drodze składek na budowę domu	27.241·77 K
b) z funduszu żelaznego	40.770·74 „
c) z funduszu administracji domu na pokrycie adaptacji i t. p.	3.252·69 „ 71.265·20 „
razem koron	<u>451.265·20 K</u>

ponieważ koszt budowy wynosił 453.543·73 „

natomiast wpłynęło jak wyżej 451.265·20 „

przeto na dniu 30-go kwietnia 1912 powstał niedobór w kwocie 2.278·53 K

na pokrycie którego wpłynęło z funduszu administracji domu w dniu 30·4 1912 2.144·77 „

pozostało przeto jeszcze na dzień 1|V 1912 jako niepokryte 133·76 K

Wyżej wymienione obliczenie znajduje swoją łączność z wykazanym rachunkiem budowy domu w sprawozdaniu XXVIII. za rok 1910 a mianowicie:

niedobór z dniem 2-go czerwca wynosił 1.133 90 K

powyższy niedobór powiększył się skutkiem następujących wydatków:

a) na adaptacje	2.505·42 „
b) instalacja elektryczna	268·15 „
c) ułożenie posadzek	527·48 „
przez co wyniósł	<u>4.434·95 K</u>

natomiast zmniejszył się przez przelane:

1) z rachunku wkładek na budowę domu, 201·30 K

2) z funduszu żelaznego 900.— „

3) z rachunku kalen-	
darza za r. 1911 .	<u>1.055·12 K</u>
razem o kwotę	2.156·42 „
tak że na dniu 30 IV. 1912 po-	
zostało jeszcze	<u>2.278·53 K</u>
w dniu 30 IV. pokryto z admi-	
nistracji domu	2 144·77 „
pozostał więc na dzień 1 IV.	
niedobór w kwocie	<u>133·76 K</u>

Ogólny rachunek budowy domu z uwzględnieniem otrzymanej i zwróconej pożyczki Związku handlowego Kółek rolniczych przedstawia się w dniu 1|IV. 1912 następująco:

w rozchodzie	506.026·12 K
przychodzie	<u>505.892·36 „</u>
niedobór—	<u>133·76 K</u>

Powyższy rachunek budowy domu został w dniu 7-go czerwca 1912 przez komisję rewizyjną zbadany i po myśli sprawozdania tejże komisji, za odpowiadający rzeczywistemu stanowi, przyjęty.

Ponieważ dom przy ulicy Koper-	
nika l. 11 został sprze-	
dany za	525·000— K
koszt zaś jego, jak wyżej po-	
dano wyniósł	<u>453·543·73 „</u>
przeło na sprzedaży zarobiono	<u>71.456·27 K</u>

ponadto do powyższego zysku należy również dołączyć przeniesione z funduszu administracji domu na pokrycie:

1) pożyczki 4½% Banku krajowego	9.543·82 K
2) pożyczki inwestycyjnej	5 307·34 „
3) pożyczki JWP Jaroszyńskiego	10.000— „ 24.851·15 K
przeniesione jak wyżej w d. 30 IV	2.144·78 „
razem przeło na wybudowaniu, posiadaniu oraz sprzedaniu zyskano	<u>98.452·19 K</u>

Ze względu, że pożyczka JWP. Jaroszyńskiego udzielona nam została na warunkach spłaty wyłącznie w papierach 4%, Towarzystwa kredytowego ziemskiego, przeło przy spłaceniu resztującej sumy K 70.000— prawdopodobnie zarobimy jeszcze na kursie wyżej wymienionych papierów stracone przy zamianie otrzymanej pożyczki 3.385·95 K

Z chwilą sprzedaży domu przy ulicy Kopernika 11 zakupiliśmy realność przy ul. Mickiewicza l. 26, cena kupna której została ustalona na 500.000— K po doliczeniu jednak za należytości przenośne i przewoźne w łącznej sumie 25.000— „ cena kupna wyniosła 525.000— K

Do sprzedaży wybudowanego domu przy ulicy Kopernika 11, zniwolił w pierwszym rzędzie rozwój agend i potrzeb Towarzystwa, a tym samym i Biur Zarządu głównego.

Z roku na rok zmuszony był Zarząd główny obejmować coraz to więcej ubikacji na biura, tak, że najbardziej rentowna część domu malała z każdym dniem. W dalszym ciągu okazał się brak odpowiedniej sali na zgromadzenia, jak niemniej i pomieszczenia dla członków Kółek rolniczych przebywających we Lwowie.

Przy zakupie domu przy ul. Mickiewicza l. 26 Towarzystwo Kółek rolniczych osiąga znaczne korzyści a mianowicie:

1) Obszar zakupionej realności jest przeszło cztery razy większy, wynosi bowiem 1.105 sążni, podczas, gdy przy ul. Kopernika l. 11 tylko 262.

2) Przestrzeń zabudowana jest prawie o połowę większą: przy ul. Mickiewicza bowiem wynosi 966 m², podczas gdy przy ul. Kopernika l. 11 671 m²., są długie dwupiętrowe oficyny, dwie wozownie, które łatwo zamienić można na magazyny, obszerna sala posiedzeń o powierzchni 100 m². Ponadto położenie nowej realności jest bardzo korzystne, blisko różnych władz i instytucji, zapewnią widoki dalszego rozwoju, skoro zabudowanie tamże położonych gruntów na-przód postąpi.

VI. Rachunki administracji domu.

Przy sprawdzaniu rachunku administracji domu przez komisję rewizyjną na dniu 7-go czerwca 1912 okazało się, że rachunek administracji domu, sprawdzony przez komisję rewizyjną w dniu 2. czerwca 1911, wykazywał nadwyżkę dochodów

w kwocie	1.857·68 K
od 2 VI do 31 XII, 1911 wpły-	
nęło za czynsze	<u>23.063·69 „</u>
razem przeło dochód wynosił	
do d. 31 XII	<u>24.921·37 K</u>

rozchód natomiast od 2 VI do	
dnia 31 XII.	<u>18.313·54 „</u>
pozostało więc na rok 1912	<u>6.607·83 K</u>
od 1 I do 30 IV wpłynęło za	
czynsze	<u>10.556·08 „</u>
razem	<u>17.163·91 K</u>
wydatki za ten sam okres	
wyniosły	<u>15.019·14 „</u>
pozostała przeło nadwyżka	
w kwocie	2.144·77 K
która w całości została przelana do rachunku funduszu budowy domu.	

VII. Sprawozdanie ze skontrum kasy na dniu 7. czerwca 1912.

Komisja rewizyjna zbadała stan kasy jak następuje:

Pobory wedle księgi kasowej Zarządu głównego wynosiły z d. 30 marca 1912		202.400·99 K
zaś wedle nowej księgi kameralistycznej w kwietniu 1912		69.067·85 „
zatem pobory wynosiły do dnia 30 kwietnia		<u>271.468·84 K</u>
Wypłaty wedle księgi kasowej	158.612·59 K	
„ „ „ kameralistycznej	86·247·52 „	244.860·11 K
w wynikającym saldzie w kwocie		<u>26.608·73 K</u>
pobrano na rachunek Związku ekonomicznego Tow. Kółek rolniczych w kwietniu 1912 roku	10.020·03 K	
wypłacono w kwietniu 1912	5.496·37 „	
zatem Związkowi ekonomicznemu z salda tego należy		<u>4.523·66 K</u>
a saldo kasy Zarządu głównego wynosi z dniem 1 maja 1912		22.085·87 K
i tę kwotę kasa Związku ekonomicznego w dniu 1 maja 1912 r. przyjęła na rachunek Zarządu głównego.		

Lwów, 7. czerwca 1912 r.

KOMISYA REWIZYJNA:

Wincenty Witos.

Leopold Wilimowski.

Fundusz żelazny.

Rachunek funduszu żelaznego, wynoszącego z dniem 30 kwietnia 1912 r. 40.770·74 kor. przeniesiono do funduszu budowy domu Towarzystwa.

Lwów, dnia 7. czerwca 1912 r.

KOMISYA REWIZYJNA:

Wincenty Witos.

Leopold Wilimowski.

Fundusz domu Towarzystwa.

Rachunek budowy domu wynosił:

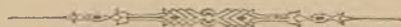
w przychodzie do poz. 117 z funduszu żelaznego, składek i pożyczek		503.747·49 K
w rozchodzie		506.026·12 „
niedobór wynikły		<u>2.278·53 K</u>
pokryto z funduszu administracji domu		2.144·77 „
z dniem 30 kwietnia 1912 pozostał niedobór		133·76 „
Dochody rachunku administracji domu od poz. 1 do poz. 16 włą- cznie z pozostałością z r. 1911 wynoszą sprawdzone		17.163·01 K
wydatki poz. 1 do 75 włącznie		<u>15.019·14 „</u>
nadwyżkę		2.144·77 K
przeniesiono na fundusz budowy domu.		

Lwów, d. 7. czerwca 1912.

KOMISYA REWIZYJNA:

Wincenty Witos.

Leopold Wilimowski.

II.

Sprawozdanie

o organizacjach powiatowych Towarzystwa Kółek rolniczych.

Zarządy powiatowe Kółek rolniczych i Delegacje powiatowe Zarządu głównego.

W tym roku podajemy dane o obecnym stanie pośredniej organizacji Towarzystwa w możliwie krótkim zarysie, aby nie rozszerzać zbytnio ram tegorocznego sprawozdania.

Organizacje powiatowe wykazywały do niedawna nieznaczne rezultaty pracy. Dziś jednak okres słabości minął i śmiało powiedzieć możemy, że obecnie z małymi wyjątkami nabrały już sił do spełniania tych ważnych funkcji, jakie im statut wyznacza i mają dziś silne podstawy istnienia.

Sprawozdania z czynności za rok 1911 nadesłane przez Zarządy powiatowe, wykazują ogromny zakres ich działalności, a niektóre Zarządy powiatowe jak np. Biała, Przemyśl, Rzeszów wydały swe sprawozdania drukiem.

W niektórych jednak powiatach wykazać możemy na razie tylko zaczątki pracy, a istnieje też pewna ilość organizacji powiatowych, które nie dopełniły nawet obowiązku nadesłania Zarządowi głównemu sprawozdania ze swej czynności.

Smutny ten objaw nie osłabia jednak faktu ciągłego rozwoju i postępu w pracy organizacji powiatowych. Przyczyny ich słabości należy szukać w braku funduszków, w braku ludzi chętnych do pracy obywatelskiej i innych warunkach natury lokalnej, a nigdy w niezrozumieniu ich wagi przez Kółka rolnicze czy Zarząd główny.

Brak funduszków był stale głównym powodem zastoju i przymusowej poniekąd bezczynności organizacji powiatowych. Niestety Zarząd główny nie mógł przychodzić Zarządom powiatowym z wydatniejszą pomocą materialną i trzymać się ram uchwalonego budżetu. Kategoria członków uczestników obmyślana wyłącznie dla zasilenia funduszków Zarządów powiatowych i w tym roku zawiodła.

Mimo trudności finansowej natury niektóre organizacje powiatowe w roku sprawozdawczym

rozwinęły się pod każdym względem, a działalność ich zwiększa się z każdym niemal dniem. Z radością zaznaczyć musimy, że Zarządy te nie wyczekują już we wszystkim inicjatywy ze strony Zarządu głównego, lecz samodzielnie podejmują akcje, leżące w zakresie ich działalności. I to daje rękojme, że praca ta przemijającą nie będzie. Jeżeliby rozwój agend Zarządów powiatowych mierzyć tylko miarą odbytych w danym powiecie różnorodnych kursów, lustracji, organizacji Kółek rolniczych, liczbą zgromadzeń i zjazdów powiatowych, to uznać można i ogrom tych prac i doniosłe ich znaczenie.

W ostatnim rocznym bilansie prac Zarządów powiatowych wybija się na pierwszy plan działalność w zakresie obrony pożarnej, urządzania kursów dla gospodyń wiejskich, kursów rolniczych i sadowniczych i tworzenia oddziałów kobiecych przy Kółkach rolniczych, a w dalszym ciągu akcja około zakładania składnic. Wszystkie te sprawy prowadzone przy współdziałaniu Zarządu głównego, pozwalają rokować na skuteczność dalszych prac, podejmowanych przez Zarządy powiatowe.

W organizowaniu nowych Związków powiatowych byliśmy w tym roku bardzo wstrzeźliwi i tak długo nie przystępowaliśmy do organizacji Związku powiatowego, jak długo nie przekonaliśmy się, że istnieją w danym powiecie warunki rokujące normalny rozwój organizacji powiatowej.

W powiatach, w których nie było warunków do utworzenia Związku powiatowego, opieraliśmy się dalej na delegacjach powiatowych, które jak doświadczenie nas uczy, spełniają skutecznie swoje zadanie, a w wielu powiatach rozwinęły wcale poważną pracę.

Biała.

Skład prezydium Zarządu powiatowego wybranego w roku 1911 był następujący:

Poniński Adolf, prezes;
Ks. Waligóra Józef, I. wiceprezes;
Jan Kubik, II. wiceprezes;
Ludwik Turakiewicz, sekretarz;
Józef Bobak, skarbnik.

Instruktorem powiatowym jest Ludwik Turakiewicz za wynagrodzeniem 400 K. rocznie za prowadzenie sekretarstwa i lustrację Kółek.

Z ramienia Zarządu powiatowego jest czynnych 10 mężów zaufania. W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 posiedzenia Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyły się się kursa rolniczo-hodowlane w Jawiszowicach, Bystrej, Osieku, Bielanych, Wilamowicach i Witkowicach. Liczbą uczestników wynosiła od 50 do 140, w tem znaczna ilość kobiet. Urządzono też kurs pożarnictwa przy udziale 18-tu uczestników.

Członkowie Zarządu powiatowego i mężowie zaufania przeprowadzili lustrację w 30 Kółkach rolniczych, a instruktor powiatowy w 24.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków Kółek rolniczych. Zarząd powiatowy starał się przez odczyty z zakresu sadownictwa i chowu inwentarza żywego wpływać na rozwinięcie działalności Kółek rolniczych.

Zarząd powiatowy współdziałał przy powstaniu składnicy powiatowej, która została otwarta z początkiem roku 1912.

Bóbrka.

Kierownik Delegacji powiatowej Dr. Bronisław Duleba;
zastępcy:

Ks. Kazimierz Łoziński i Kazimierz Pollo.

Bochnia.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy w następującym składzie:

Ks. Franciszek Ratowski, prezes;
Dr. Tadeusz Brochocki, wiceprezes;
Juliusz hr. Dębicki, skarbnik i sekretarz.

Po ustąpieniu Juliusza hr. Dębickiego sekretarzem i skarbnikiem został wybrany p. Józef Mucha.

Czynności instruktorów powiatowych spełniają pp. Feliks Bulaga i Józef Mucha.

Prócz tego są czynni z ramienia Zarządu powiatowego mężowie zaufania.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 7 posiedzeń Zarządu z tego 2 w roku 1912. i 5 zgromadzeń powiatowych, z tych jedno w r. 1912.

Lustrację przeprowadzono we wszystkich Kółkach rolniczych.

Sprawa organizacji przy Zarządzie powiatowym biura porady dla członków jest w toku.

Wspólnie z Radą powiatową i Towarzystwem rolniczym urządzono dwa zebrania w sprawie ulepszenia gospodarki na pastwiskach.

Bohorodczany.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Maryan Jaroszyński, właściciel dóbr z Błudnik.

Borszczów.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Tadeusz Czarkowski-Golejewski, właściciel dóbr i poseł na Sejm krajowy w Wołkowcach.

Brody.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy, wybrany w dniu 14. listopada 1910. o następującym składzie prezydium:

Oktaw Sala, prezes;
Artur Schnell, I. wiceprezes;
Ks. Stefan Płaszczycza, II. wiceprezes;
Tytus Majeranowski, sekretarz;
Bolesław Kapłański, skarbnik.

Sekretarz spełniał również czynności instruktora.

W międzyczasie zmarł sekretarz Zarządu powiatowego śp. Tytus Majeranowski, a w miejsce jego wybrano sekretarzem p. Antoniego Łanowego.

Zarząd powiatowy zajmował się lustracją i organizacją Kółek rolniczych w powiecie, a także czyni starania około utworzenia składnicy w Brodach.

Brzesko.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy, wybrany 15. marca 1911. W skład jego prezydium wchodził:

Dr. Adam Jordan, prezes;
Kazimierz Nadachowski, I. wiceprezes;
Stanisław Łukasiewicz, II. wiceprezes;
Józef Górnisiewicz, sekretarz,
Adam Marzec, skarbnik.

Czynności instruktorów spełniali pp. Górnisiewicz i Gołąb za wzrotem kosztów.

Prócz tego jest czynnych z ramienia Zarządu powiatowego 16 mężów zaufania.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 756 K. 60 h. przychodu i 544 K. 08 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 6 posiedzeń Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Ze współdziałaniem Zarządu powiatowego urządzono w dniach 3, 9, i 10 stycznia 1912 r. kurs hodowlano-weterynaryjny, z którego korzystało 47 uczestników.

Mężowie zaufania przeprowadzili lustrację w 5. Kółkach, a instruktorzy powiatowi w 14. Kółkach.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane stałe biuro porady dla członków.

Działalność swą w okresie sprawozdawczym skierował Zarząd powiatowy na lustrację Kółek

i na akcyę oświatową przez wykłady i odczyty po Kółkach.

Brzozów.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy, wybrany 15. marca 1909 r.

W skład jego prezydium wchodzi:

Dr. Stanisław Biały, prezes;

Ks. Ignacy Antoniewski, I. wiceprezes;

Marcin Nogaj II. wiceprezes;

Adam Froń, sekretarz;

Wojciech Feliks skarbnik;

Funkcyę instruktora powiatowego spełnia p. Adam Froń.

Z ramienia Zarządu powiatowego było czynnych 10 mężów zaufania w 22 Kółkach rolniczych.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 2.989 K. 38 h. przychodu i 2.636 K 86 h. rozchodu.

W roku sprawozdawczym odbyło się 10 posiedzeń Zarządu i 3 zgromadzenia powiatowe z tych jedno w roku 1912.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono:

1) Kurs dla gospodyń wiejskich w Starej wsi. 2) Kurs handlowy w Brzozowie. 3) Kurs handlowo-weterynaryjny w Brzozowie i 4) Kurs dla naczelników gmin w Brzozowie.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane stałe biuro porady dla członków i biuro porady prawnej.

Bardzo wiele starań poczynił Zarząd powiatowy około założenia składnicy towarowej w Brzozowie, która została otwartą z dniem 1. września 1911.

Buczacz.

W skład Zarządu urzędującego w roku sprawozdawczym wchodzi:

Stanisław Orski, prezes;

Adam Pichor, I. wiceprezes;

Franciszek Danczewicz, II. wiceprezes;

Józef Stachnik, sekretarz;

Franciszek Kudas, skarbnik;

Po wyjeździe prezesa p. Orskiego do Żurawna kieruje pracą Zarządu I. wiceprezes p. Adam Pichor.

W kwietniu 1912. przeprowadzono wybór Zarządu powiatowego, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Władysław hr. Wolański, prezes;

Adam Pichor, I. wiceprezes;

Jan Znamirowski II. wiceprezes;

Antoni Rudnicki, sekretarz;

Józef baron Lewartowski, skarbnik.

Czynności instruktora powiatowego spełniał p. Stanisław Łukasiewicz za zwrotem kosztów podróży i 4 K. dziennych dyet.

Lustrator przeprowadził lustracyę handlową w 3. Kółkach, tudzież lustrował i inne Kółka. Nadto w 4. Kółkach przeprowadzili lustracyę członkowie Zarządu.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 653 K 87 h. przychodu, a 233 K. 54 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyły się dwa posiedzenia Zarządu i trzy Zgromadzenia powiatowe.

Przy Zarządzie powiatowym zorganizowano biuro porady dla członków.

Brzeżany.

Dawny Zarząd powiatowy był nieczynny. W styczniu 1912. przystąpiono do reorganizacji Zarządu powiatowego, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Karol Wojciechowski, prezes;

Tadeusz Czajkowski, wiceprezes;

Tadeusz Charlewski, sekretarz;

J. W. Scholz, skarbnik.

Instruktor powiatowy dotychczas niezamianowany.

W tym czasie odbył nowy Zarząd trzy posiedzenia, na których zajmowano się sprawą rozbudzenia życia w Kółkach rolniczych i założenia składnicy towarowej w Brzeżanach.

Cieszanów.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany dnia 8. listopada 1910.

W skład prezydium wchodzi:

Kazimierz Jampolski, prezes;

Hipolit Skibiński, I. wiceprezes;

Kazimierz Krzanowski II. wiceprezes;

Karol Notz, sekretarz;

Franciszek Piotrowski, skarbnik.

W międzyczasie ustąpił I. wiceprezes p. Skibiński, a w miejsce jego wybrano I. wiceprezesem p. Józefa Prasila.

Funkcyę instruktorów spełniają pp. Władysław Freindorf i Józef Koralewicz za zwrotem kosztów podróży i 2 K. dziennych dyet.

Prócz tego jest czynnych z ramienia Zarządu powiatowego trzech mężów zaufania.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 977 K. 01 h. przychodu, a 990 K. 17 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło 5 posiedzeń Zarządu pełnego i 9 ścisłego. Prócz tego odbyło się jedno Zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyły się następujące kursa:

Weterynaryjno hodowlany w Cieszanowie, sadowniczy w Cieszanowie, Narolu i Freifeldzie pszczelarski w Cieszanowie, Narolu i Dzikowie starym. Frekwencya uczestników wahała się między 30—80. Instruktor powiatowy p. Koralewicz zlustrował 13 Kółek a p. Freindorf 9 (przez 3 dni lustrował sklep w Zabiałej).

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady, z którego korzystali członkowie Kółek w bardzo wielu wypadkach.

Bardzo żywą działalność rozwinęła sekcya oświatowa, powstała przy Zarządzie powiatowym. Urządziła 106 wykładów w r. 1911 a 24 w r. 1912, z tego 35 z obrazami świetlnymi.

Ze współudziałem i przy poparciu Zarządu powiatowego zorganizowały się teatry włościańskie w Folwarkach i Hucie rożańskiej i Firlejowie, które odegrały kilka utworów, jak: „Urlopnik, Całus, Kościuszko pod Racławicami, Matka żyje, Za sztandarem“ i jasełka w kilkunastu miejscowościach.

Podczas kursu sadownictwa w folwarkach urządzono święto sadzenia drzewek. Zorganizowano ochotnicze straże pożarne przy Kótkach w Rudasławowie, Folwarkach, Lipie i Płazowie.

Czortków.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd, wybrany w roku 1910.

W skład prezydium wchodził:
Bronisław Krukiewicz, prezes;
Ksawery Geringer, I. wiceprezes;
Dr. Stanisław Rudrof, II. wiceprezes;
Fabian Noworoński, sekretarz;
Leonard Sawicki, skarbnik.

Od 8. lutego 1912. urzęduje nowy Zarząd do którego prezydium należą:

Bronisław Krukiewicz, prezes;
Ludwik Kawecki, wiceprezes;
Zenon Dudziński, sekretarz;
Leonard Sawicki, skarbnik.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 200 K. przychodu i 200 K. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 7 posiedzeń Zarządu, z tego 2 w roku 1912 i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Prezes Zarządu powiatowego przeprowadził lustrację w trzech Kótkach rolniczych.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono w Czortkowie trzydniowy kurs gospodarsko-weterynaryjny.

Przy Zarządzie powiatowym jest urządzone dla członków biuro porady, a prócz tego zorganizowano poradę prawną.

Zarząd powiatowy czyni usilne zabiegi o utworzenie składnicy powiatowej w Czortkowie.

Dąbrowa.

W skład Zarządu urzędującego w roku sprawozdawczym wchodzi:

Ks. Jan Pilch, prezes;
Włodzimierz Sroczyński, I. wiceprezes;
Józef Witkowski, II. wiceprezes;
Józef Romer, sekretarz;
Dr. Józef Moskwa, skarbnik.

Funkcyję lustratora spełnia p. Władysław Miękinia.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 594 K. 08 h. przychodu i 166 K. 61 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu i 2 zgromadzenia powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono kurs dla gospodyń wiejskich w Mędrzechowie.

Z ramienia Zarządu głównego przeprowadził lustrację Kótek instruktor pszczelnictwa p. Mendychowski i udzielał pouczeń o pszczelnictwie.

Dobromił.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Ks. Józef Dziedzic, proboszcz w Nowosielcach kozickich.

Dolina.

Kierownik Delegacji: vacat.

Drohobycz.

Kierownik Delegacji powiatowej: vacat.

Gorlice.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany w r. 1908.

W skład prezydium wchodził:
Ks. Antoni Walawender, prezes;
Henryk Groblewski, I. wiceprezes;
Ludwik Rybczyk, II. wiceprezes;
Franciszek Niklas, sekretarz;
Henryk Groblewski, skarbnik.

Czynności instruktorów spełniają pp.: Jan Walter i Franciszek Niklas.

Ponieważ Zarząd powiatowy nie przysłał nam sprawozdania ze swych czynności, nie możemy pomieścić ich w sprawozdaniu.

Gródek Jagielloński.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy o następującym składzie prezydium:

Zdzisław Szybalski, prezes;
Ks. Ignacy Piotrowski, wiceprezes;
Benedykt Wygoda, sekretarz;
August Kosowski, skarbnik.

Ponieważ Zarząd powiatowy nie przysłał nam sprawozdania, nie możemy pomieścić danych o jego działalności.

Grybów.

Zarząd powiatowy, wybrany dnia 12. września 1910, urzędował w tym samym składzie; do jego prezydium wchodził:

Stanisław Fihauser, prezes;
Ks. Jacek Michalik, I. wiceprezes;
Dr. Marceł Szeliga, II. wiceprezes;
Ryszard Kosiński, sekretarz;
Ernest Fröhlich, skarbnik.

Przy końcu roku sprawozdawczego z powodu rezygnacji prezesa nastąpiły zmiany w składzie prezydium i tak:

Prezesem został wybrany p. Wincenty Śmiatowski;

I. wiceprezesem ks. Jacek Michalik;
II. wiceprezesem ks. Jan Solak;

Sekretarzem i skarbnikiem p. Ryszard Kosiński.

Funkcyję lustratorów powiatowych spełniają pp.: Józef Magiera, Ryszard Kosiński i Władysław Józefowicz.

Sprawozdanie kasowe wykazuje w dochodach 665 K. 61 h., w rozchodach 403 K. 51 h.

W roku sprawozdawczym odbył Zarząd po-

wiatowy 4 posiedzenia, prócz tego odbyło się jedno Zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyły się dwa kursa rolniczo-weterynaryjne w Białej niższej i Kałowej z frekwencją przeciętnie 55 uczestników.

Lustratorzy powiatowi zlustrowali wszystkie Kółka w powiecie w liczbie 22, a niektóre po dwa razy.

Wiele starań i zabiegów poczynił Zarząd powiatowy około utworzenia składnicy powiatowej w Grybowie, a starania te zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem, gdyż deklarowano około 20.000 K. udziału i w roku 1912 składnica będzie otwartą.

Horodenka.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Józef Froń, dyrektor szkoły rolniczej;
Zastępca: Ks. Waleryan Bąkowski w Woronowie.

Husiatyn.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy o następującym składzie prezydium:
Ks. Kazimierz Głowiński, prezes;
Włodzimierz Cieński, wiceprezes;
Piotr Salawa, sekretarz i skarbnik.

Z początkiem roku 1912, zrezygnował z godności sekretarza p. Salawa, a w miejsce jego wybrano sekretarzem p. Stanisława Orzelskiego.

Zarząd powiatowy czynił starania o rozbudzenie życia w Kółkach rolniczych przez lustracje, odczyty i pogadanki.

W roku sprawozdawczym odbyły się dwa posiedzenia Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Jaśło.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany w roku 1908.

W skład prezydium wchodził:
Stanisław Zaykowski, prezes;
Franciszek Kopała, wiceprezes;
Wojciech Walczak, sekretarz;
Kazimierz Kostkiewicz, skarbnik.
Dnia 15. grudnia 1911. wybrano nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Ks. Zygmunt Męski, prezes;
Sebastyan Droza, I. wiceprezes;
Franciszek Kapała, II. wiceprezes;
Franciszek Kucik, sekretarz;
Ks. Zygmunt Męski, skarbnik.
Funkcje instruktorów spełniali pp.: Franciszek Kucik, Karol Kostka i Jan Madejczyk, za zwrotem kosztów i 5 K. dziennych dyet.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 7 posiedzeń Zarządu i jedno zgromadzenie powiatowe. Oprócz tego odbyło się 10 zgromadzeń okręgowych, a mianowicie w Dębowcu, Świerchowej, Cieklinie, Kątach, Tarnowcu, Lubnie opa-

ciem, Makowicach, Chrzastówce, Srebnicach i Skaliniku. Te trzy ostatnie odbyły się w r. 1912. Na zgromadzeniach tych ogłoszono referaty o treści przeważnie rolniczej. Udział w zgromadzeniach był bardzo liczny.

Instruktorzy powiatowi przeprowadzili lustrację w 16 Kółkach, z tego 6 lustracyi handlowych.

Przy Zarządzie powiatowym zorganizowano biuro porady dla członków Kółek, tudzież biuro porady prawnej.

Na posiedzeniach Zarządu zapadły bardzo ważne uchwały jak np. zorganizowanie Spółki producentów bydła rzeźnego i trzody chlewnej i spółki dla eksportu jaj.

Jaworów.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Henryk Karczewski, właściciel dóbr w Morańcach.

Kalusz.

Kierownik Delegacji powiatowej vacat.

Kamionka Strumiłowa.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Roman Ujejski, właściciel dóbr w Pawłowie.
W maju 1912. została przeprowadzona organizacja Zarządu powiatowego, który ukonstytuował się w następujący sposób:
Józef Bartmański, prezes;
Ks. Jan Czyrek, I. wiceprezes;
Ks. Jakób Konieczny, II. wiceprezes;
Józef Neuman, sekretarz;
Ks. Mikołaj Kulczycki, skarbnik.

Kolbuszowa.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Janusz hr. Tyszkiewicz, właściciel dóbr w Weryni.

Kołomyja.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Stanisław Gruszecki w Kołomyi.
Czynności instruktora powiatowego z bardzo dobrym skutkiem spełnia: p. Michał Plezia z Turki, który zlustrował w roku sprawozdawczym wszystkie Kółka w powiecie.

Kosów.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Dr. Apolinary Tarnawski w Kosowie.

Kraków.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy, wybrany 27. czerwca 1910.

W skład jego prezydium wchodził:
Dr. Stefan Surzycki, prezes;
Józef Cieśliewicz, I. wiceprezes;
Franciszek Wójcik II. wiceprezes;
Sekretarzem i skarbnikiem był śp. dr. Stafiej. Obecnie funkcje sekretarza spełnia czasowo instruktor powiatowy p. Józef Sarna.

Czynności instruktora spełniał p. Andrzej Czuchra, który z końcem roku 1911-go ustąpił, a w miejsce jego mianowano instruktorem powiatowym p. Józefa Sarnę, za wynagrodzeniem 10 K. za każdą lustrację.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 971 K 15 h. przychodu, a 525 K. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 6 posiedzeń Zarządu i 2 Zgromadzenia powiatowe.

Członkowie Zarządu przeprowadzili lustrację w trzech Kółkach, a instruktor powiatowy w siedmiu.

Zarząd powiatowy czynił starania około założenia składnicy towarowej.

Krosno.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy wybrany w r. 1908.

W skład jego prezydium wchodził:

Tadeusz Smiglewski, prezes;

Michał Mięgowicz, wiceprezes;

Maryan Bohaczek, sekretarz;

Aleksander Bilut, skarbnik;

Od 19. listopada 1911. urzęduje nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Tadeusz Smiglewski, prezes;

Michał Mięgowicz, I. wiceprezes;

Jan Neumann, II. wiceprezes;

Maryan Bohaczek, sekretarz;

Zygmunt Schmuec, skarbnik.

Lustratorem powiatowym jest p. Maryan Bohaczek.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 724 K. dochodu i 1141 K. 84 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu i jedno zgromadzenie powiatowe.

W roku 1911 odbył się kurs dla gospodyń wiejskich w Odrzykoniu, z którego korzystało 36 samoistnych gospodyń, poczem założono oddziały kobiece w Suchodole i Odrzykoniu.

Zarząd powiatowy zorganizował biuro porady prawnej, a porady członkom Kółek udziela pp.: Smiglewski i Bohaczek.

Lustrator zwiedził w okresie sprawozdawczym wszystkie Kółka rolnicze, zachęcając przez pogadanki i odczyty do poprawy rolnictwa, użycia krów do zaprzęgu i zakładania mleczarni spółkowych.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono święto sadzenia drzewek w Suchodole i Głowience.

Limanowa.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd w następującym składzie prezydium:

Józef Beck, prezes;

Juliusz Hozer, I. wiceprezes;

Józef Franczyk, II. wiceprezes;

Józef Mucha, sekretarz;

Wacław Dzieciółowski, skarbnik.

Dalszych danych o działalności Zarządu powiatowego nie podajemy, gdyż nie otrzymaliśmy sprawozdania z czynności ze rok 1911.

Lisko.

Kierownik Delegacji powiatowej vacat.

Lwów.

Sprawozdanie z organizacyi i działalności w powiecie lwowskim, podaje tegoż Zarząd powiatowy jak następuje:

Lwowski Zarząd powiatowy za przyzwoleniem Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych utworzony na organizacyjnym Zgromadzeniu powiatowym we Lwowie dnia 28. czerwca 1910 roku, składa się z następujących członków.

A) *Z wyboru.* Jan Bartel, kierownik szkoły (Żydatycze), — Julia Bobrowa, włościanka (Prusy) — Jan Czabanowski, kierownik szkoły (Pikułowice) — ks. Adam Hentschel, proboszcz (Biłka szlachecka) — Karol Huppenthal, zastępca kierownika stacyi doświadczałnej botaniczno-chemicznej (Lwów) — Józef Jabłoński, włościanin (Sokolniki) — Jan Kintzi, włościanin (Einsiedel) — Michał Kochanowski, włościanin (Kamienopol) — Antoni Kornecki, kierownik szkoły (Kukizów) — Aleksander Kucharski, kierownik szkoły (Nawaryja) — Helena Kwiatkowska, kierowniczka szkoły (Basiówka) — Józef Łakomski, włościanin (Czyższki) — Mikołaj Malicki, włościanin (Siemianówka) — Bronisław Malik, kierownik szkoły (Tołszczów) — Kazimierz Maślanka, włościanin (Zubrza) — Mieczysław Miksiewicz, inżynier techniczny Rady powiatowej (Lwów) — Dr. Jan Opieński, lekarz powiatowy (Lwów) — Marcei Prószyński, profesor gimnazjalny (Lwów) — Jan Pikoła, rolnik (Zagórze) — Jan Przybyła, adjunkt galic. Towarzystwa gospodarskiego (Lwów) — Marya Piotrowska, włościanka (Prusy) — Kazimierz Radwański, inspektor szkolny (Lwów) — Stefan Różycki, kierownik szkoły (Miłoszowice) — Dr. Tadeusz Rylski, dyrektor biura mleczarskiego (Lwów) — Adolf Stankiewicz, kierownik szkoły (Wołków) — Antoni Swieżawski, emer. dyrektor szkoły rolniczej (Lwów) — Stanisław Swieżawski, inżynier (Lwów) — ks. Nestor Szokalski (Lwów) — Józef Szponarski, włościanin (Jaryczów stary) — Andrzej Tyszkowski, dzierżawca dóbr (Żydatycze) — ks. Gabryel Trzebicki, proboszcz (Nawaryja) — Dr. Teofil Więśław, adwokat krajowy (Lwów) — Feliks Żyszkiewicz, kierownik szkoły (Prusy).

B) *Członkowie delegaci:* Rady powiatowej p. Karol Franz, Oddziału galic. Towarzystwa gospodarskiego p. Mieczysław Miksiewicz, Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych i dr. Bronisław Dulęba.

C) *Członkowie kooptowani:* ks. Jan Bładowski, proboszcz w Szczereu, dr. Jan Blauth, profesor politechniki we Lwowie, Julian Gomuliński inspektor kolei państwowych we Lwowie, Józef

Victorini, oficyał Akademii weterynaryjnej we Lwowie.

Nadmienia się, iż wskutek ubytku niektórych członków, wybranych na Zgromadzeniu organizacyjnym, część członków została uzupełniona (zawierającą uchwałą Zgromadzenia powiatowego dnia 17. czerwca 1912). Co się tyczy członków kooptowanych, ci — powyżej podani — wchodzić w skład Zarządu powiatowego na podstawie uchwały Zarządu powiatowego z dnia 14. maja 1912 r.

Z pośród członków Zarządu powiatowego wybrani zostali przy wyborach z dnia 28. czerwca 1910.

Dr. Bronisław Dulęba — prezesem,
ks. Nestor Szokalski — wiceprezesem,
Karol d'Abancourt — skarbnikiem,
Stanisław Swieżawski — sekretarzem,

Przy uzupełniających wyborach, dokonanych dnia 14. maja 1912. wybrani zostali:

Dr. Mieczysław Dalkiewicz — drugim wiceprezesem, (w miejsce p. Józefa Neumanna, który przesiedlił się do Suchodołu na stanowisko dyrektora szkoły rolniczej), Wiktor Bielski — sekretarzem (z tem, iż p. Stanisław Swieżawski będzie nadal współdziałał).

Dla spełnienia zadań Zarządu powiatowego, w myśl Statutu Towarzystwa Kółek rolniczych, stanowią pierwszą podstawę organizacyjną, związane Kółka rolnicze w powiecie lwowskim, dotąd w liczbie 73 w szczególności:

a) w liczbie 17 do roku 1903 w Prusach, Zubrzy, Hołosku wielkim, Biłce szlacheckiej, Dawidowie, Krzywczycach, Podliskach małych, Kościejowie, Kamienopolu, Dublinach, Pustomytach, Zaszkwie, Krotoszynie, Nawaryi, Rzęśnie polskiej, Zimnej wodzie i Kleparowie.

b) w liczbie 44, za Delegacji powiatowej (poruczonej uchwałą Zarządu głównego z dnia 22. kwietnia 1903. dr. Bronisławowi Dulębie) do 28 czerwca 1910. w: Biłce królewskiej, Jaryczowie nowym, Siemianówce, Hodowicy, Kulparkowie, Konopnicy, Basiówce, Malechowie, Żydaticzach, Kukizowie, Glinnej, Sygniówce, Maliczkowicach, Sichowie, Zuchorzycach, Jastrzębkwie, Podsadkach, Chrusnie nowem, Dornfeldzie, Łanach, Rakowcu, Szczercu, Barszczowicach, Zagórzcu, Kozielnikach, Serdycy, Falkensteinie, Leśniowicach, Czyszkach, Sokolnikach, Zboiskach, Podboreach, Gańczarach, Winniczkach, Wołkowie, Zamarstynowie, Pikułowicach, Nikonkowicach, Jaryczowie starym, Einsiedlu, Tołszczowie, Milaticzach, Biłohorszczy, Brzuchowicach.

c) w liczbie 12 od utworzenia obecnego Zarządu powiatowego w: Zarudcach na Zelni, Ostrowie, Miłoszowicach, Kuhajowie, Kowerze, Lesienicach, Porsznie, Mostkach, Chrusnie starem, Nagórczanach, Grzędzie i Dmytrowicach.

Drugą podstawę organizacyjną tworzą związane ochotnicze Straże pożarne Kółek rolniczych w liczbie 27, a w szczególności w: Basiówce, Chrusnie nowem, Czyżkach, Dawidowie,

Einsiedlu, Falkensteinie, Glinnej, Hołosku wielkim, Kamienopolu, Krotoszynie, Krzywczycach, Kulparkowie, Łanach, Malechowie, Maliczkowicach, Prusach, Rakowcu, Rzęśnie polskiej, Serdycy, Siemianówce, Sokolnikach, Zagórzcu, Zaszkwie, Zboiskach, Zimnej wodzie, Zimnej Wódce, Żydaticzach.

Trzecią podstawę organizacyjną stanowią Oddziały kobiece Kółek rolniczych. Dotąd istnieje już zorganizowany Oddział kobiecy Kółka rolniczego w Prusach.

Dopełnieniem tych podstawowych organizacji są sklepy Kółek rolniczych, założone w: Basiówce, Biłce szlacheckiej, Dawidowie, Dublinach, Hodowicach, Jastrzębkwie, Konopnicy, Krotoszynie, Kukizowie, Leśniowicach, Maliczkowicach, Pikułowicach, Podsadkach, Prusach, Pustomytach, Siemianówce, Wołkowcach, Zaszkwie i Żydaticzach.

Jedne z tych sklepów są prowadzone we własnym zarządzie, niektóre wydzierżawione.

Celem krytycznego wglądu w sprawę i ocenie istotnego udziału dla Kółek rolniczych potrzebnej organizacji pośredniej w powiecie lwowskim, wskazanem dotknąć z minionej przeszłości powyżej podanych okresów.

W tym względzie przeoczyć nie można następujących faktów:

Od zawiązania naszego Towarzystwa, długi czas, bo aż do roku 1903, niema wyraźnego śladu stwierdzającego podjęcie planowej akcji. W tym czasie, przed i po utworzeniu przez Zarząd głównej Delegacji powiatowej, dwukrotnie podjęta została próba utworzenia Zarządu powiatowego jednak nie powiodła się. A nie powiodła się dla braku środków i dla braku należytych przysposobionych czynników, powołanych do prowadzenia sprawy tak, by przyczyniły się do prawidłowego rozwoju Kółek rolniczych.

W tym pierwszym okresie samorzutnie powstawały zwolna pojedyncze Kółka rolnicze, jednakże nie były prowadzone ze zrozumieniem celu i zadań T. K. R. Do zawiązywania tych Kółek rolniczych przykładali rękę nieliczni właścianie, którzy wyłącznie interes handlowy mieli na oku — Niejeden z tych sklepów upadł i upadło Kółko rolnicze, lub też sklep został wydzierżawiony, nie przynosząc istotnej korzyści organizacji Kółka rolniczego.

Z okresu tego, jak wyżej wykazano, utrzymało się zaledwie 17 Kółek rolniczych.

W drugim okresie, datującym się od roku 1903, t. j. od czasu utworzenia Delegacji powiatowej, rozpoczęła się planowa akcja i liczba Kółek rolniczych wzrosła do 61. Wyraźnie ślady tej akcji są zaznaczone w dwu osobnych sprawozdaniach Delegacji powiatowej i wskazane również w odnośnych sprawozdaniach rocznych wydawanych przez Zarząd główny. Nadto podane są szczegóły z tej akcji w odnośnych rocznikach Przewodnika Kółek rolniczych.

Akcya ta pod niejednym względem posunęła sprawę naprzód, a w każdym razie przygotowała dla działalności obecnego Zarządu powiatowego.

W trzecim okresie obejmujemy Zarząd powiatowy w dalszem sprawozdaniu do 31. grudnia 1911 r.

Zarząd powiatowy, u wstępu swej czynności baczna zwrócił uwagę na dorobek, przekazany mu przez Delegacyę powiatową i korzystał z doświadczeń i wskazówek, z tego źródła pochodzących.

Przyznać należy, że zaraz w początkach poważnie podjęta została akcja i coraz wyraźniejsze zrozumienie ważnych zadań przez czynnych członków Zarządu powiatowego.

Podjęta akcja uwydatnia się najpierw w programowej odezwie, wydanej przez Zarząd powiatowy do Kółek rolniczych, w której wyraźnie zaznacza ważne zadania dla urzeczywistnienia w zbiorowej działalności dla dobra włościańskiej ludności, reprezentowanej w Kółkach rolniczych.

Niepośledniego znaczenia jest utwierdzenie uchwał Zarządu powiatowego, przez utworzenie 12 okręgów, przydzieleniem do nich terytoryalnie do siebie zbliżonych Kółek rolniczych. W organizacyi tej uwzględnione jest postawienie na czele każdego okręgu okręgowego męża zaufania, jako pośrednika między Zarządami Kółek rolniczych do okręgu należącymi, a Zarządem powiatowym, w celu wglądania w czynności miejscowych Zarządów Kółek rolniczych i przyczynienia się do prawidłowego rozwoju tych działalności.

Zapomocą tej organizacyi okręgowej, co najważniejsze, zmierzać winni do tego, aby członkowie Kółek rolniczych, należących do okręgu, mieli ułatwione bezpośrednie zetknięcia się ze sobą, a to na wspólnych zebraniach, na Zjazdach okręgowych, i aby na tych zebraniach członkowie Kółek rolniczych omawiali wszystkie sprawy, wskazane wyraźnie w regulaminie Kółka rolniczego i aby obmyślali środki zdążające do urzeczywistnienia ważnych zadań w zbiorowej działalności kółkowej dla dobra ludności włościańskiej, należące do Kółek rolniczych. Do osiągnięcia tego poważnego celu, tematu dostarczać mają przedewszystkiem sprawozdania z poszczególnych Kółek rolniczych, należących do danego okręgu a podczas dyskusyi przyjacielska ocena działalności.

Zarząd powiatowy może pochlubić się urządzeniem 11 Zjazdów okręgowych Kółek rolniczych, a w szczególności: w Sokolnikach i Czyszkach (pod przewodnictwem ks. Nestora Szokalskiego), w Szczercu (pod przewodnictwem p. Karola Franza), Wołkowie, Siemianówce, Dawidowie, Nawaryi, Prusach, Brzuchowicach, Zboiskach (pod przewodnictwem dra Bronisława Dulęby). Nadto niezapomnianym zostanie drugi Zjazd w Wołkowicach (pod przewodnictwem dra Bronisława Dulęby) z powodu uroczystości poświęcenia domu Kółka rolniczego i otwarcia tamże mleczarni spółkowej.

Każdy z tych Zjazdów okręgowych połączony był ze sprawozdaniami Kółek rolniczych, specjalnymi referetami i dyskusyą, w której uczestnicy bez ograniczenia zabierali głos.

Dopełnieniem tych Zjazdów były zebrania towarzyskie. W szczególności w Zboiskach po zakończeniu zebrania dane było przedstawienie teatru włościańskiego; w Dawidowie przygrywała kapela włościańska podczas zebrania towarzyskiego.

Faktem jest, że do tych Zjazdów okręgowych nie tylko Zarząd powiatowy, ale Kółka rolnicze a w szczególności ich członkowie-włościanie przywiązują niemałe znaczenie głównie z tego powodu, że ludność włościańska, należąca do Kółek rolniczych, samodzielnie współdziała i znajduje bodziec do zbiorowej pracy w Kółkach rolniczych.

W dalszym ciągu zaznaczyć należy również ważną akcyę, podjętą przez Zarząd powiatowy. Mianowicie za staraniem Zarządu powiatowego, Zarząd główny użył sił zawodowych dla urzędzenia kilkudniowych kursów gospodarczych, które odbyły się w Wołkowie, Siemianówce, Czyszkach i Sokolnikach w następującym porządku:

Kurs w Wołkowie przy udziale 55 uczestników — prowadzili inspektorowie rolniczy pp.: Leon Błociszewski, Jan Masior, lekarz weterynaryjny, dr. Mieczysław Dalkiewicz, dr. Tadeusz Rylski, dyrektor krajowego biura mleczarskiego.

Kurs w Siemianówce — przy udziale 25 słuchaczy prowadzili inspektorowie pp.: Leon Błociszewski i Jan Szczepański, oraz lekarz weterynaryjny dr. Mieczysław Dalkiewicz.

Kurs w Czyszkach — przy udziale 80 słuchaczy i słuchaczek prowadzili inspektorowie rolniczy pp.: Leon Błociszewski i Jan Szczepański, oraz lekarz weterynaryjny dr. Mieczysław Dalkiewicz.

Kurs w Sokolnikach — przy udziale 90 słuchaczy prowadzili inspektorowie rolniczy pp.: Leon Błociszewski, Andrzej Zaremba, lekarz weterynaryjny, dr. Mieczysław Dalkiewicz, lustrator Spółek mleczarskich p. Wincenty Badura i instruktor Sadownictwa p. Stanisław Wierzbicki.

Nadto Zarząd główny za staraniem Zarządu powiatowego poruczył instruktorowi sadownictwa p. Stanisławowi Wierzbickiemu urządzenie kursu sadowniczego w Basiówce. Kurs ten odbył się na temat wiadomości o warunkach zakładania wzorowych sadów, o przeróbkach owocowych i suszeniu owoców. W kursie tym brali udział miejscowi włościanie.

Nieobojętym przyczynkiem w akcji Zarządu powiatowego jest podjęta przez prezesa i uchwalona przez Zarząd pow. i Zarząd główny programowa wystawa, przeznaczona wyłącznie dla wystawców-członków Kółek rolniczych i dla zespolonej działalności poszczególnych Kółek rolniczych powiatu lwowskiego.

Jak stwierdzają szczegółowe wykazy zgłoszeń do wstępnej przygotowawczej czynności zgłosiło

się 414 wystawców-członków Kółek rolniczych, z 3.201 okazami. Wśród tych 1.313 okazów zbóż i okopowych, 212 okazów wyrobów przemysłowych, 122 okazów drobiu i królików, 671 okazów warzyw, 211 okazów owoców, 82 okazów z zakresu pszczelarstwa. Nadto Zarządy Kółek rolniczych zapowiedziały, iż wykażą zbiorową działalność w poszczególnych organizacjach.

Dla tej wystawy były zwołane kilkakrotnie posiedzenia wystawców i komisji wystawowej.

Wystawa ta miała odbyć się stanowczo w 3. dniach tj. 27, 28 i 29. września 1911 r. na miejskim placu powystawowym w pałacu Sztuki i obejściu, we Lwowie. W tym celu wniesione zostało podanie do reprezentacji miasta Lwowa już w roku 1910.

Wystawa ta jednak nie doszła do skutku głównie z tego powodu, że odpowiedź, zezwalającą na urządzenie wystawy, nadeszła na 10 dni przed terminem otwarcia tejże, a więc akcja wystawowa była niemożliwa do urządzenia w ustalonym terminie.

Zarząd powiatowy uchwalił następnie urządzenie lokalnej wystawy w Wołkowie, połączonej z wystawą bydła. Wystawa ta również nie doszła do skutku z powodu grasującej pryszczycy więc przeszkody, stawiającej tamę w urzeczywistnieniu wystawy.

Z prawdziwym zadowoleniem podnieść należy niezwykle zainteresowanie się wielu członków Kółek rolniczych wspomnianą wystawą kółkową we Lwowie. Już to samo jest poważnym drogowskazem dla działalności w tym kierunku na przyszłość.

Nie zaznaczamy szczegółów w czynnościach Zarządu powiatowego, podjętych w odniesieniu się dla poszczególnych Kółek rolniczych, bo one są w toku wykonania.

Sprawy te omawiane były na posiedzeniach Zarządu powiatowego, których odbyło się siedm w okresie sprawozdawczym. Załatwieniem tych spraw zajęło się Prezydium Zarządu powiatowego.

Co do istotnych szczegółów odnoszących się do organizacji Kółek rolniczych i ich działalności do końca roku 1911, te na podstawie sprawozdań poszczególnych Kółek rolniczych objęte są przez Zarząd główny w ogólnym sprawozdaniu Towarzystwa na właściwym miejscu.

Nie mogąc jeszcze krytycznie ocenić w szczegółach organizacji pojedynczych Kółek rolniczych ze względu na dopiero zapoczątkowaną czynność obecnego Zarządu powiatowego, wolno już teraz zaznaczyć ten pomyślny zwrot, iż włościanie z Kółek rolniczych, których organizacja chłoma, zgłaszają się o reorganizację, przy nowych wpisach członków, a w szczególności z tych miejscowości, w których pojęcie Kółka rolniczego spłótło się z pojęciem sklepu, a w których prócz drobnych korzyści, np. z wydzierżawionego sklepu, nie objawia się niczem zbiorowa działalność Kółka rolniczego.

W tych miejscowościach żądają włościanie pozbycia się wydzierżawionego sklepu, a utworzenia na nowo organizacji dla spełnienia zadań w myśl regulaminu Kółka rolniczego. Nie lekceważąc zaś sprawy handlowej, członkowie Kółek rolniczych odczuwają potrzebę istnienia Składnicy towarowej Kółka rolniczego, wyrażając to żądanie szczególnie na Zjazdach okręgowych. Opierając się na doświadczeniach z przeszłości czerpanych; Zarząd powiatowy postanowił kierować się tą zasadą, iż sprawa handlowa w Kółku rolniczym będzie mogła być podjęta dopiero wtedy, skoro silniejsza organizacja dozwala na urządzenie spółkowego sklepu Kółka rolniczego w myśl obowiązującej instrukcji.

Materyał Kółek rolniczych w powiecie lwowskim w porównaniu z innymi powiatami w kraju co do ilości jest najliczniejszy. — Co do wartości tych Kółek rolniczych zdaje się, że już następane sprawozdanie Zarządu wykaże ich jakość.

Pozostaje jeszcze bardzo wiele do życzenia, co ważniejsze — bardzo wiele do zrobienia, w celu uszczelnienia i utwierdzenia nieraz bardzo wątłej organizacji co do zrozumienia i zastosowania przez interesowaną ludność włościańską zbiorowej działalności, jaką dać może organizacja Kółek rolniczych.

Współdziałanie w tym kierunku Zarządu powiatowego jest niewątpliwie bardzo pożądane, a namet wyspecjalizowanie się tegoż Zarządu w głównych kierunkach, wiążących się z działalnością Kółek rolniczych. Zarządowi powiatowemu przypadnie niejedno do zrobienia, nie odwołując się sprawy w niedalekiej przyszłości.

Zapowiedzią dalszej programowej działalności Zarządu powiatowego są wnioski i przyjęte rezolucje na Zgromadzeniu powiatowym Kółek we Lwowie dn. 17. marca 1912. Ze względu na ich ważność podajemy je w następującym porządku:

I. Organizacja Kółek rolniczych. (Wniosek dra Bronisława Dulęby).

Uchwalona rezolucja

W siedzibie każdego Kółka rolniczego mają być utworzone trzy jednocześnie działające postęrniki, a mianowicie:

- 1) Kółko rolnicze, działające w myśl regulaminu Kółka rolniczego.
- 2) Ochotnicza Straż pożarna Kółka rolniczego, działająca w myśl regulaminu dla Straży kółkowych wydanego.
- 3) Oddział kobiecy Kółka rolniczego, działający w myśl regulaminu, dla tychże Oddziałów wydanego.

II. Lokal dla organizacji Kółek rolniczych.

Domy Kółek rolniczych.

(Wniosek dra Bronisława Dulęby).

Uchwalona rezolucja.

Każde Kółko rolnicze w poszczególnych postęrnkach, powyżej pod II podanych musi mieć

zapewniony na stałe odpowiedni lokal dla podejmowania czynności, wskazanych w odnośnych regulaminach, czy to wygodzony przez członków Kółek rolniczych, czy to wynajęty.

Zasobniejsze Kółka rolnicze winny usilnie dążyć w myśl statutu do własnych domów, które przede wszystkim służyłyby za ogniska zespolonej działalności w pojedynczych posterunkach Kółek rolniczych.

(Wniosek Andrzeja Rubinowskiego, delegata Kółka rolniczego w Ostrowie).

Uchwalona rezolucya.

Uznaje się wskazanem, by wszystkie Kółka rolnicze powiatu lwowskiego dążyły do własnych domów, które mają być ogniskiem zbiorowej działalności dla członków Kółek rolniczych w poszczególnych ich organizacjach, a to w części w miarę potrzeby, przez uzyskanie odpowiednich pożyczek za pośrednictwem Zarządu powiatowego i Zarządu głównego.

III. Członkowie zwyczajni Kółek rolniczych. Członkowie wspierający i uczestnicy Towarzystwa Kółek rolniczych.

(Wniosek Jana Kaja, delegata Kółka rolniczego w Jaryczowie starym).

Uchwalona rezolucya.

1) Członkowie poszczególnych Kółek rolniczych mają gorliwie się zająć pozyskiwaniem nowych członków zwyczajnych (członków Kółek rolniczych) tak, aby w miejscowości, w której istnieje Kółko rolnicze wszyscy, uprawnieni w myśl statutu, z danej miejscowości wchodzili w skład organizacji kółkowej.

2) Polecenie Zarządowi powiatowemu dopilnowania, aby w myśl statutu, każde Kółko rolnicze było członkiem wspierającym Towarzystwa Kółek rolniczych.

3) Polecenie Zarządowi powiatowemu, aby pozyskał odpowiedni zastęp członków wspierających i uczestników Towarzystwa Kółek rolniczych.

IV. Przewodnik Kółek rolniczych.

(Wnioski Jana Kaja, delegata Kółka rolniczego w Jaryczowie starym, Józefa Podkowy, delegata Kółka rolniczego w Biłce szlacheckiej i Leonarda Pawlaczka, delegata Kółka rolniczego w Krzywczycach).

Uchwalona rezolucya.

Uważa się za zasadniczy obowiązek każdego Kółka rolniczego prenumerować Przewodnik Kółek rolniczych i nakłaniać zamożniejszych członków do prenumerowania Przewodnika Kółek rolniczych, a to w tym celu, aby był czytany nie tylko na zebraniach Kółka rolniczego, ale i w rodzinach członków.

V. Ochotnicze Straże pożarne Kółek rolniczych.

(Wniosek Marcina Perekietki, delegata Kółka rolniczego w Zboiskach).

Uchwalona rezolucya.

Każde Kółko rolnicze powinno założyć Ochotniczą Straż pożarną. Lustratorowie Towarzystwa Kółek rolniczych powinni lustrować Ochotnicze Straże pożarne Kółek rolniczych.

VI. Okręgowi mężowie zaufania.

(Wniosek Marcina Perekietki, członka Kółka rolniczego w Zboiskach).

Uchwalona rezolucya.

Wezwanie do Zarządu powiatowego, by okręgowi mężowie zaufania wglądali w czynność Zarządów Kółek rolniczych, celem zastosowania przez nie obowiązującego regulaminu.

VII. Zjazdy okręgowe.

(Wniosek Jana Pasierskiego, delegata Kółka rolniczego w Dublanach).

Uchwalona rezolucya.

W należytem ocenieniu osiągniętych dotąd wyników, uznaje się potrzebę urządzenia w dalszym ciągu jak najczęściej Zjazdów okręgowych Kółek rolniczych.

VIII. Zawodowe wykształcenie rolników-właścian.

1) Wniosek Jana Dąbskiego, delegata Kółka rolniczego w Kukizowie).

Uchwalona rezolucya.

Wezwanie do Zarządu powiatowego, aby udał się do Zarządu głównego i do Towarzystw gospodarskich o przyznanie stypendyów rocznych dla synów właściańskich w celu zawodowego kształcenia się za granicą.

2) Wniosek dra Bronisława Dulęby).

Uchwalona rezolucya.

Uważa się za wielce pożądane urządzenie przez Towarzystwo Kółek rolniczych dłużej trwających kursów, obejmujących całość kształtowania, potrzebnych właścianinowi-rolnikowi, a mających na celu rozpowszechnienie wśród członków Kółek rolniczych potrzebnych wogóle w gospodarstwie wiejskiem wiadomości, które ułatwią wystrzeżenie się błędów, a nakłonią do stosowania poprawnych sposobów gospodarowania.

IX. Akcja w sprawie składnicy towarowej Kółka rolniczego w powiecie lwowskim.

(Wniosek delegatów Kółka rolniczego w Prusach Piotra Preisa i Feliksa Żyszkiewicza).

Uchwalona rezolucya.

Uznaje się ze wszech miar pożądanem podjęcie co rychłej akcji, w celu założenia składnicy towarowej w powiecie lwowskim na podstawie wzorowego statutu, wydanego przez Zarząd główny dla składnicy towarowych Kółek rolniczych.

X. Akcja Kółek rolniczych dla poparcia rozwoju przemysłu domowego.

(Wniosek członka Zarządu głównego Tomasz Rylskiego).

Uchwalona rezolucya.

Celem popierania przez Kółka rolnicze, w myśl żądania wnioskodawcy przemysłu domo-

wego, uznaje się wskazanem propagowanie tej sprawy przez Oddziały kobiece Kółek rolniczych, którą po sprawdzeniu, iż są warunki w danej miejscowości do rozwoju pewnej gałęzi przemysłu domowego, odnieść się mają przez Zarząd powiatowy lub też wprost do Towarzystwa Ligi Pomocy przemysłowej o wysyłanie instruktorek lub instruktorów zawodowo wykształconych, dla stosownego podjęcia sprawy przy udziale Oddziału kobiecego Kółka rolniczego.

XI. Akcja Kółek rolniczych w celu organizowania spółek dla sprzedaży zboża i innych artykułów gospodarskich.

(Wniosek Franciszka Mendychowskiego, delegata Kółka rolniczego w Siemianówce).

Uchwalona rezolucya.

Uznaje się wskazanem propagowanie wśród Kółek rolniczych tworzenia tak zw. spółek rolniczych, projektowanych przez wnioskodawcę dla sprzedaży zboża i innych produktów rolniczych, jak i innych spółek i związków, wskazanych w §§ 2 i 12 statutu Towarzystwa Kółek rolniczych, a w pierwszym rzędzie melioracyjnych, hodowlanych i mleczarskich.

Prócz tego w wykonaniu uchwały Zarządu powiatowego z dnia 8. marca 1912 r., na przedstawiony wniosek dra Bronisława Dulęby powzięta została uchwała następującej treści:

„Zgromadzenie powiatowe Kółek rolniczych, zwołane po myśli § 23 i 24 statutu Towarzystwa Kółek rolniczych, uchwała na wniosek Zarządu powiatowego Kółek rolniczych we Lwowie przystąpić na członka Związku ekonomicznego Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną odpowiedzialnością z udziałem w kwocie 500 K. i poleca Zarządowi powiatowemu wykonanie tej uchwały“.

Zarząd powiatowy, na posiedzeniu dnia 14. maja 1912. rozpatrywał poruczone mu do załatwienia uchwały Zgromadzenia i poruczył je do wykonania Prezydium i wydziałowi wykonawczemu.

Łańcut.

Zarząd powiatowy urządzuje od 19 czerwca 1909. W skład prezydium wchodzi:

Bolesław Żardecki, prezes;
Zygmunt Sulimirski, I. wiceprezes;
Józef Jachowicz, II. wiceprezes;
Wojciech Rybak, sekretarz;
Jan Kolek, skarbnik.

Instruktorem powiatowym jest mianowany p. Szymon Chmiel jednak w roku sprawozdawczym był nieczynny.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 1.877 K. 51 hl. przychodu a 1.654 K. 83 h. rozchodu.

W roku sprawozdawczym odbyły się 4 posiedzenia Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Za współudziałem Zarządu powiatowego odbył się w Łańcucie kurs pożarniczy w kwietniu 1911.

Zarząd powiatowy pośredniczył w zakupnie węgla, tudzież rozwinął żywą akcyę w organizacji handlu materiałem rzeźnym.

Zorganizował wycieczkę do Częstochowy, w której wzięło udział 342 osób.

Dla popierania sadownictwa w powiecie założono powiatową szkółkę drzewek owocowych; w roku sprawozdawczym rozlosowano między członków Kółek 345 jabłoni, 65 orzechów, 85 trześni, 183 krzewów porzeczek, 180 malin.

Mielec.

W roku sprawozdawczym urządował Zarząd wybrany w r. 1909.

W skład prezydium wchodził:

Ignacy Kosiński, prezes;
Tomasz Kłoda, I. wiceprezes;
Gustaw Szaszkievicz, II. wiceprezes;
Kazimierz Piątkowski, sekretarz;
Jan Haładej, skarbnik.

Od 31 marca 1912 urządzuje nowo wybrany Zarząd; w skład prezydium wchodzi:

Gustaw Szaszkievicz, prezes;
Stanisław Śliwiński, I. wiceprezes;
Tomasz Kłoda, II. wiceprezes;
Konstanty Popiel, sekretarz;
Jan Haładej, skarbnik.

Czynności instruktora spełnia Konstanty Popiel za zwrotem kosztów podróży.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 534 K 93 h. przychodu, a 190 K. 50 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 4 posiedzeń Zarządu powiatowego i 1 zgromadzenie powiatowe i 1 zjazd okręgowy. Staraniem Zarządu powiatowego urządzono w dniach od 27—29 grudnia trzydniowy kurs gospodarsko-weterynaryjny w Mielcu przy udziale 80 uczestników.

Członkowie Zarządu powiatowego przeprowadzili lustracyę w 6 Kółkach rolniczych, a instruktor powiatowy w 10.

Za wpływem Zarządu powiatowego założono pole doświadczalne w 9 Kółkach rolniczych. Urządzono też wycieczkę rolniczą do Rzemienia, w celu zwiedzenia obory i chlewni zarodowej.

Nadwórna.

Kierownik Delegacyi powiatowej Dr. Wincenty Markiewicz, adwokat krajowy z Nadwornej.

Zastępcy:

Zygmunt Marynowski, dyr. kasy zaliczkowej Nadwórna;

Ks. Jan Pokrywka, Nadwórna.

Nisko.

W roku sprawozdawczym urządował Zarząd o następującym składzie prezydium:

Ks. Wojciech Sapecki, prezes;
Michał Fornelski, I. wiceprezes;

Stanisław Marchud, II. wiceprezes;
Bolesław Chmielewski, sekretarz;
Stanisław Tychoniewicz, skarbnik.

Dalsze dane o działalności Zarządu powiatowego, podajemy na str. 167, gdyż odnośne sprawozdanie otrzymaliśmy w trakcie druku bieżącego arkusza.

Nowy Sącz.

W skład prezydium Zarządu powiatowego urzędującego w roku sprawozdawczym wchodzi:

Jan Skąpski, prezes;
Wincenty Myjak, I. wiceprezes;
Adam hr. Stadnicki, II. wiceprezes;
Władysław Mazur, sekretarz;
Jan Piskorski, skarbnik.

Dalsze dane o działalności Zarządu powiatowego podajemy, na str. 167, gdyż odnośne sprawozdanie otrzymaliśmy w trakcie druku bieżącego arkusza.

Nowy Targ.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy w następującym składzie:

Ks. Jan Bułat, prezes;
Jędrzej Kamiński, wiceprezes;
Jan Dziedzic, sekretarz;
Tomasz Buła, skarbnik.

W styczniu 1912 przeprowadzono nowe wybory Zarządu powiatowego, który ukonstytuował się w następujący sposób.

Ks. Jan Bułat, prezes;
Jędrzej Kamiński, I. wiceprezes;
Zygmunt Wasiewicz, II. wiceprezes;
Jan Dziedzic, sekretarz;
Tomasz Buła, skarbnik.

Instruktora powiatowego niema, a czynności te spełniał dorywczo sekretarz Zarządu powiatowego p. Jan Dziedzic.

W roku sprawozdawczym odbyło 7 posiedzeń Zarządu powiatowego i 3 zjazdy powiatowe.

Zarząd powiatowy zorganizował przy składnicy biuro porady prawnej dla członków Kółek rolniczych, które w roku sprawozdawczym załatwiło 354 spraw.

Wielką pieczę otaczał Zarząd powiatowy składnice powiatowe w Nowym Targu, Czarnym Dunajcu, Zakopanem, Krościenku i Szczawnicy.

Pilzno.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany w roku 1907.

W skład prezydium wchodził:
Dr. Wiktor Lewicki, prezes;
Maryan Deisenberg, wiceprezes;
Władysław Gawroński, sekretarz;
Leopold Jacobi, skarbnik.

W styczniu 1912 wybrano nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Adam Krężel, prezes;
Jan Krajewski, I. wiceprezes;
Józef Frenkel, II. wiceprezes;
Włodzimierz Kradyń, sekretarz;
Dr. Mikołaj hr. Rey, skarbnik.

Instruktorami powiatowymi zamianowano pp. Włodzimierza Kradyń, Franciszka Wielgusa i Jana Krajewskiego.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 777 K. przychodu, a 372 K 31 h rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 posiedzenia Zarządu i 2 Zgromadzenia powiatowe.

Za staraniem Zarządu powiatowego odbył się 3 dniowy kurs hodowlano weterynaryjny.

Lustrację Kółek oprócz instruktora przeprowadzali również członkowie Zarządu.

Zarząd powiatowy rozwinął działalność rolniczą przez zakładanie pól doświadczalnych wspólnie z Towarzystwem rolniczym, a także przez odpowiednie odczyty w czasie lustracji Kółek, a z własnych funduszy zakupił dla 15 Kółek po 60 sztuk drzewek owocowych.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków Kółek rolniczych.

Podhajce.

W skład prezydium urzędującego od roku 1909 wchodzi:

Mieczysław Zajączkowski, prezes;
Jan Żubr, I. wiceprezes;
Julian Wójcik, II. wiceprezes;
Michał Wójcik, sekretarz;
Jan Żubr, skarbnik.

Funkcję instruktora powiatowego spełnia p. Michał Wójcik za wynagrodzeniem 400 K. rocznie.

Prócz tego jest czynnych z ramienia Zarządu powiatowego 10 mężów zaufania. W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 posiedzenia Zarządu i jedno zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbył się kurs pożarniczy w Podhajcach przy udziale 18 uczestników.

Członkowie Zarządu przeprowadzili lustrację w 8 Kółkach rolniczych, a instruktor we wszystkich Kółkach, a w niektórych po 2 razy.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady prawnej dla członków Kółek rolniczych.

W ubiegłym roku sprowadził Zarząd powiatowy prelegenta z Towarzystwa gospodarskiego, który przez 4 dni miał dla Kółkowców wykłady o sadownictwie i suszeniu owoców.

Przeworsk.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany w styczniu 1909.

W skład prezydium wchodzi:
Książę Andrzej Lubomirski, prezes;
Dr. Bolesław Zborowski, I. wiceprezes;
Witold Łoziński, II. wiceprezes;
Stanisław Anaszkiewicz, sekretarz;
Jan Mąceński, skarbnik.

Czynności instruktora spełnia p. Józef Kieciar za wynagrodzeniem 1.200 K. rocznie.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 2.760 K. 24 h. przychodu, a 118 K. 10 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbył Zarząd 3 posiedzenia, tudzież jedno Zgromadzenie powiatowe i jedno Zgromadzenie okręgowe w Monastercu.

Ze współudziałem Zarządu powiatowego odbył się kurs dla gospodyń wiejskich w Mikulicach w czasie od 9/10 do 22/12 1911 przy udziale 35 uczestniczek.

Instruktor powiatowy przeprowadził lustrację w 5 Kółkach rolniczych.

Przemysły.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany dnia 17 maja 1909. W skład jego prezydium wchodzili.

Władysław ks. Sapieha, prezes;
Ks. Władysław Sarna, I. wiceprezes;
Józef Midowicz, II. wiceprezes;
Karol Jakubowski, sekretarz;
Ks. Jakób Federkiewicz, skarbnik.

Czynności instruktora powiatowego spełniali pp. Michał Ukleja i Emil Malec. Równocześnie czynny był z ramienia Zarządu powiatowego instruktor obrony pożarnej p. Wiktor Szczepański.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 3.148 K. 09 h. przychodu i 3.108 K 83 h rozchodu.

W roku sprawozdawczym odbył Zarząd 13 posiedzeń, na których załatwiono wiele ważnych spraw.

Zarząd powiatowy rozwinął gorącą akcję w kierunku podniesienia rolnictwa, a to podniesienia uprawy roli i melioracji pól. Zachęcał do urządzania pól doświadczalnych ze zbożem, do dobrego obchodzenia się z obornikiem, do zaprowadzania wzorowych gnojowni, do zwiedzania wzorowych gospodarstw.

Meliorację gruntów przeprowadzono w Bachórcu i Ostrowie. Pola doświadczalne z żytem i pszenicą przeprowadziły Kółka rolnicze w Bachórcu, Drohobycze, Kosztowej, Krzywcy, Tarnawce, Żurawicy. W Bachórcu i Ujkowicach przeprowadzono doświadczenia z nawożeniem łąk.

Za pośrednictwem Zarządu powiatowego sprowadziły Kółka rolnicze nasienia koniczu za kwotę 2.077 K. 40 h.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono w roku sprawozdawczym 5 wycieczek naukowych a mianowicie do Prałkowic, Kniażyc, Niżankowic, Sielnicy i Nienadowej.

Przy współudziale Zarządu powiatowego urządzono 2 kursa hodowlano-weterynaryjne, a mianowicie w Babicach w dniach 6, 7 i 8 czerwca i Bachórcu w dniach 6, 7 i 8 listopada, tudzież kurs dla gospodyń wiejskich w Krasieczynie przy udziale 40 uczennic.

Działalnością swoją objął Zarząd powiatowy nowy dział pracy w kierunku zaprowadzenia po gminach wzorowych gospodarstw rybnych. Pierwsze gospodarstwo rybne założył Zarząd powiatowy w Drohobycze u p. Wojciecha Banasia.

Działalność handlową skierował Zarząd powiatowy głównie w kierunku pośrednictwa przy zakupie nasion, drzew owocowych i nawozów sztucznych.

Sprowadzono też nasion za 2.707 K. 40 h. nawozów pięć wagonów i 900 sztuk drzew owocowych.

Czyni też Zarząd powiatowy usilne starania około założenia składnicy towarowej.

Instruktor powiatowy zlustrował w roku sprawozdawczym 14 Kółek.

Sekretarz Zarządu powiatowego zlustrował 10 Kółek, a wiceprezes Towarzystwa zwiedził 4 Kółka.

Przemysłany.

Do listopada 1911 urzędował Zarząd o następującym składzie prezydium:

Stanisław Kędziński, prezes;
Roman Tyzenhaus, wiceprezes;
Edward Reicher, sekretarz;
Dr. Stanisław Hyżycki, skarbnik.

Dnia 21 listopada 1911 wybrano nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Roman Tyzenhaus, prezes;
Leon Jasiński, I. wiceprezes;
Dr. Stanisław Hyżycki, II. wiceprezes;
Edward Reicher, sekretarz;
Franciszek Jezuit, skarbnik.

Czynności instruktora pełni p. Edward Reicher, który za czynności instruktora i prowadzenie biura pobiera 500 K. rocznie.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 730 K. 62 h. w przychodach, a 706 K. 30 h. w rozchodach. W okresie sprawozdawczym odbyły się 3 posiedzenia Zarządu i jeden zjazd powiatowy.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyły się dwa kursa hodowlano-weterynaryjne a mianowicie w Przemyslanach i Świrzu. Instruktor powiatowy zlustrował wszystkie Kółka w powiecie, których jest 24.

W roku 1911 zorganizowano 2 Kółka rolnicze, a 3 są w toku.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków i biuro porady prawnej.

Wielką wagę kładł Zarząd powiatowy na działalność rolniczą Kółek, tudzież na podniesienie sadownictwa i pszczelnictwa w powiecie. Za pośrednictwem Zarządu powiatowego sprowadziły Kółka rolnicze 1217 sztuk drzewek, a także nasiona i narzędzia rolnicze.

Rawa ruska.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Antoni Skibniewski, właściciel dóbr z Ulicka.

Rohatyn.

W skład prezydium urzędującego w roku sprawozdawczym wchodzili:

Franciszek Biesiadecki, prezes;

Apolinary Jamrógiewicz, wiceprezes;
Maryan Malawski, sekretarz;
Dr. Kazimierz Pawlikowski, skarbnik.
Od 3/11 1911 urzęduje nowy Zarząd, o następującym składzie prezydyum:
Franciszek Biesiadecki, prezes;
Jan Hoffman, I. wiceprezes;
Apolinary Jamrógiewicz, II. wiceprezes;
Maryan Malawski, sekretarz;
Dr. Kazimierz Pawlikowski, skarbnik.
Funkcye instruktora spełnia p. Maryan Malawski za wynagrodzeniem rocznem w kwocie 400 K.

Sprawozdanie kaşowe wykazuje 851 K. 38 h. przychodu, a 567 K. 53 h. rozchodu. W okresie sprawozdawczym odbyło się 9 posiedzeń Zarządu, z tego 2 w roku 1912.

Lustrację przeprowadzono w 14 Kółkach. Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków, tudzież biuro porady prawnej.

Zarząd powiatowy pośredniczył w zakupnie węgla i drzewa opałowego, tudzież w sprowadzaniu nasion.

Ropczyce.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd, w którego skład prezydyum wchodzili:

Tadeusz Skołuba, prezes;
Ks. Józef Piechowicz, wiceprezes;
Jan Kwiatkowski, sekretarz;
Franciszek Ścibor, skarbnik.

Z końcem roku 1911 wybrano nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Tadeusz Skołuba, prezes;
Michał Jedynak, wiceprezes;
Jan Kwiatkowski, sekretarz;
Ks. Michał Jeż, skarbnik.

Lustratorami Kółek są pp.: Jan Chmiel i Michał Matysek za zwrotem kosztów.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 1017 K. 12 h. przychodu, a 1012 K. 02 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu, z tego jedno w r. 1912 i 2 Zgromadzenia powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbył się kurs weterynaryjno-hodowlany w Niedźwiadzie, tudzież szereg kursów pszczelarskich w okręgu sądowym dębickim i ropezcym, prowadzonych przez pp. Dr. Kołasa z Dębicy i Bajora z Witkowiec.

Z ramienia Zarządu powiatowego urządził p. Ignacy Kosecki w Zagorzycach dwudniowy kurs o przeróbce owoców.

Lustratorzy przeprowadzili lustrację we wszystkich Kółkach rolniczych.

Zarząd powiatowy wpłynął na założenie drugiej mleczarni spółkowej w Nockowej, na ustanowienie powiatowego instruktora rolniczego przy Wydziale powiatowym w Ropczycach i doprowadził do założenia składnicy towarowej w Ropczycach.

Rudki.

W skład prezydyum urzędującego w roku sprawozdawczym wchodzili:

Karol Surówka, prezes;
Eugeniusz Skorupski, wiceprezes;
Kazimierz Maziak, sekretarz, który był równocześnie instruktorem.

W kwietniu 1912 przeprowadzono nowy wybór Zarządu, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Karol Surówka, prezes;
Ks. Michał Wojtas, wiceprezes;
Eugeniusz Skorupski, sekretarz.

Czynności instruktora powiatowego po wyjeździe p. Maziaka, spełnia czasowo prezes Karol Surówka.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 415 K. 37 h. przychodu, a 428 K. 60 h. rozchodu.

W roku sprawozdawczym odbyło się 7 posiedzeń Zarządu i 3 Zgromadzenia powiatowe. Prezes Zarządu powiatowego zlustrował osobiście wszystkie Kółka w powiecie, a niektóre po dwa razy.

Przy Zarządzie powiatowym, jest zorganizowane stałe biuro porady dla członków Kółek. Wiele starań czynił Zarząd powiatowy, by przyczynić się do poprawy rolnictwa i sadownictwa w powiecie. W tym celu pośredniczył Kółkom w zakupnie nasion zbóż, roślin pastewnych i drzew owocowych. W roku sprawozdawczym sprowadzono 700 sztuk drzewek, 10 cnt. koniżyny czerwonej, 35 beczek lnu.

Pracę oświatową spełniał Zarząd powiatowy wspólnie z Towarzystwem Szkoły ludowej.

Rzeszów.

Zarząd powiatowy urzęduje od 13 lutego 1911. W skład prezydyum wchodzą:

Jan Gumiński, prezes;
Ks. Stanisław Siara, I. wiceprezes;
Antoni Smagała, II. wiceprezes;
Edward Zabłocki, sekretarz i skarbnik.

Czynności instruktorów pełnią pp. Jan Kolanek, Jan Stempek i Edward Zabłocki.

Prócz tego w razie potrzeby przeprowadzają lustrację Kółek pp. członkowie Zarządu: Andrzej Pluta, Antoni Smagała i Karol Merklinger. W roku sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu i 2 Zjazdy powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyły się w roku sprawozdawczym kursa: rolniczo-pszczelarsko-sadowniczy w Rzeszowie, oraz gospodarsko-weterynaryjne w Trzebowisku, Łukawcu górnym, Lubeni i Chmielniku.

Urządzono wycieczki dla zwiedzenia szkoły rolniczej w Miłocinie, gospodarstwa w Boguchwale, tudzież zwiedzono szkołę mleczarską w Rzeszowie.

Zarząd powiatowy zorganizował biuro porady dla członków Kółek rolniczych i porady prawnej.

Lustratorzy powiatowi byli czynni: p. Zabłocki w 25 Kółkach, p. Stempek w 7 Kółkach, i p. Kolanko w 8 Kółkach.

Zarząd powiatowy rozwinął żywą działalność około organizacji nowych Kółek, których w roku sprawozdawczym założono ośm.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 1085 K. 20 h. przychodu, a 918 K. rozchodu.

Sambor.

Obecny Zarząd powiatowy urzęduje od dnia 17 listopada 1910.

W skład prezydium wchodzi:

Ks. Ludwik Bikowski, prezes;

Stanisław Stefanowski, wiceprezes;

Antoni Dominikowski, sekretarz;

Antoni Nadybski, skarbnik.

Funkcję instruktora spełniali członkowie Zarządu powiatowego, którzy zlustrowali 7 Kółek.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 400 K. dochodu, a 250 K. 72 h. rozchodu. W międzyczasie odbyło się 5 posiedzeń Zarządu powiatowego z tego 2 w roku 1912. Zgromadzeń powiatowych odbyły się trzy, z tego jedno w r. 1912.

Zarząd powiatowy czynił starania o założenie składnicy towarowej Kółek rolniczych w Samborze i ma nadzieję, że sprawa ta w krótko dojrzeje.

Chcąc wpłynąć na poprawę sadownictwa, założył Zarząd powiatowy w r. 1909 na przedmieściu Blichu w ogrodzie wiceprezesa Stefanowskiego szkółkę drzewek, z której będą korzystalni członkowie Kółek rolniczych.

Sanok.

Zarząd powiatowy urzęduje od 24 listopada 1909 r. W skład prezydium wchodzi:

Ks. Franciszek Matwijkiewicz, prezes;

Dr. Jacek Jabłoński, I. wiceprezes.

Adam Pytel, II. wiceprezes;

Józef Kłapa, sekretarz;

Adam Bratro, skarbnik.

Czynności instruktora powiatowego spełnia p. Stanisław Krogulski.

Prócz tego z ramienia Zarządu głównego jest czynnych 8 mężów zaufania.

W okresie sprawozdawczym odbyło się jedno posiedzenie Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe. Członkowie Zarządu przeprowadzili lustrację w 6 Kółkach a instruktor powiatowy we wszystkich.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków.

Podczas lustracji zachęcano ludność do tworzenia spółek mleczarskich i spółek wodnych.

Zarząd powiatowy pośredniczył w zakupie nasion i nawozów sztucznych.

Skałat.

Prezydium Zarządu powiatowego, urzędującego w roku sprawozdawczym stanowili:

Ks. Franciszek Mynarski, prezes;

Józef Gadzicki, wiceprezes;

Klemens Chłędowski, sekretarz;

Dr. Władysław Wiśniewski, skarbnik.

Funkcję instruktora powiatowego spełniał do 1 października 1911 p. Piotr Cześnikowski za zwrotem kosztów podróży. Od 1 października z powodu wyjazdu p. Cześnikowskiego brak instruktora.

W okresie sprawozdawczym odbyło się jedno posiedzenie Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Instruktor przeprowadził lustrację w czterech Kółkach.

Śniatyn.

Kierownik Delegacji powiatowej:

Dr. Mikołaj Krzysztofowicz, właściciel dóbr w Załuczu.

Sokal.

Kierownik Delegacji powiatowej: vacat.

Stanisławów.

W okresie sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy w następującym składzie;

Maryan Jaroszyński, prezes;

Tadeusz Burzyński, I. wiceprezes;

Roman Chlebowski, II. wiceprezes;

Stanisław Siarkiewicz, sekretarz;

Tadeusz Burzyński, skarbnik.

Przy końcu roku sprawozdawczego dokonano nowego wyboru a skład prezydium przedstawia się następująco:

Józef Sigmund, prezes;

Tadeusz Burzyński, I. wiceprezes;

Ferdynand Rydel, II. wiceprezes;

Mateusz Kowalski, sekretarz;

Adela Domiczkowa, skarbniczka.

Czynności instruktora powiatowego spełnia p. Mateusz Kowalski.

W roku sprawozdawczym odbył Zarząd powiatowy 5 posiedzeń i urządził jeden zjazd powiatowy. Sprawozdanie kasowe wykazuje w dochodach 5.352 K. 35 h. a w rozchodach 5296 K. 54 h.

Zarząd powiatowy zwracał baczną uwagę na działalność rolniczą Kółek.

Przeprowadzono w całym okręgu 136 lustracji, połączonych z wykładami o rolnictwie. Rezultatem tych odczytów i pogadanek było urządzenie prawie we wszystkich Kółkach pól doświadczalnych z nowymi odmianami zbóż, roślin pastewnych i nawozów sztucznych, oraz kilkunastu wzorowych gnojowni.

Urządzono zbiorową wycieczkę do jednej mleczarni spółkowej pod Lwowem.

Z inicjatywy Zarządu powiatowego odbył się kurs gospodyń wiejskich w Delejowie.

Stary Sambor.

Kierownik Delegacji powiatowej: vacat.

Stryj.

Kierownik Delegacji powiatowej :
Julian Nowakowski, c. k. inspektor szkolny
w Stryju.

Strzyżów.

Zarząd powiatowy wybrany w d. 15 czerwca 1909. W skład prezydium w roku sprawozdawczym wchodził :

Dr. Ignacy Wołkowicki, prezes ;
Józef Wyżykowski, I. Wiceprezes ;
Wincenty Tęczar, II. wiceprezes ;
Grzegorz Niemiec, sekretarz ;
Dr. Józef Patryn, skarbnik.

W międzyczasie zrezygnował sekretarz p. Niemiec, a miejsce jego zajął p. Jan Bogdański. Wreszcie Zarząd powiatowy ukonstytuował się w następujący sposób :

Władysław hr. Michałowski, prezes ;
Józef Wyżykowski, I. wiceprezes ;
Wincenty Tęczar, II. wiceprezes ;
Roman Harmata, sekretarz ;
Dr. Józef Patryn, skarbnik.

Funkcje instruktorów powiatowych spełniają pp. Jan Bogdański i Karol Burghard za zwrotem kosztów podróży i 5 K. dziennych dyet.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 1046 K. 77 h. przychodu i 1046 K. 77 h. rozchodu. W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 posiedzenia Zarządu i jedno zgromadzenie powiatowe.

Zarząd powiatowy urządził w roku 1911 trzy kursa a mianowicie dwa hodowlano-weterynaryjne w Niebylcu, Łączkach i 4 miesięczny gospodarczo-oświatowy w Dobrzechowie przy udziale 35 uczestników.

Przy Zarządzie powiatowym zorganizowano biuro porady, w którym urzęduje codziennie od 10 do 12 sekretarz Zarządu.

Lustratorzy przeprowadzili lustrację w 17 Kólkach.

Zarząd powiatowy rozwinął żywą działalność między Kólkami na polu gospodarczym i ekonomicznym. Zwiedzono 4 wzorowe gospodarstwa, a przy 3 Kólkach zawiązano Spółki mleczarskie.

Czyni też Zarząd powiatowy starania około założeń składowej towarowej.

Tarnobrzeg.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd wybrany 26 lutego 1910. W skład prezydium wchodził :

Zbigniew Horodyński, prezes ;
Dr. Walery Momidłowski, wiceprezes ;
Antoni Bielewicz, sekretarz i skarbnik,

Funkcje instruktorów spełniali w pierwszej połowie roku sprawozdawczego, Jan Kaczek, Marcin Maziarz i Andrzej Sielecki za zwrotem kosztów.

Dnia 28 lipca 1911 mianowano instruktorem powiatowym p. Franciszka Pietrzaka.

Z ramienia Zarządu powiatowego jest czynnych 70 mężów zaufania. W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu i jeden zjazd powiatowy.

Sprawozdanie kasowe wykazują 2840 K. 95 h. w przychodach, a 607 K. 06 h. w rozchodach.

Staraniem Zarządu powiatowego, odbył się czterodniowy kurs pożarnictwa w Zaleszanych przy udziale około 30 uczestników. Instruktorowie powiatowi zlustrowali wszystkie Kółka rolnicze i wygłosili tam wykłady przeważnie treści rolniczej.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków.

Tarnopol.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd, w którego skład wchodził :

Dr. Celestyn Podlewski, prezes ;
Bogusław Cieński, wiceprezes ;
Grzegorz Ciczimirski, sekretarz ;
Antoni Zajączkowski, skarbnik.

Dnia 15 marca 1912 wybrano nowy Zarząd, który ukonstytuował się w następujący sposób :
Dr. Celestyn Podlewski, prezes ;
Józef Jurystowski, wiceprezes ;
Józef Mroczkowski, sekretarz ;
Stanisław Tyczyński, skarbnik.

Czynności lustratorów powiatowych spełniali pp. Zdzisław Kirchner, Leonard Turski i Karol Kłapa. Z ramienia Zarządu powiatowego jest czynnych 15 mężów zaufania.

W roku 1912 funkcje instruktorów objęli p. Leonard Turski i Aniela Wilczek dla oddziałów kobiecych.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 6 posiedzeń Zarządu i dwa zjazdy powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbył się kurs pożarnictwa w Zbarażu przy udziale 33 uczestników i kurs gospodarsko-weterynaryjny w Tarnopolu przy udziale 22 uczestników. Lustratorzy przeprowadzili lustrację 12 Kółek w powiecie tarnopolskim i 6 Kółek w powiecie zbaraskim.

Przy Zarządzie powiatowym jest prowadzone biuro porady prawnej. Rok 1911 zaznaczył się w rozwoju Kółek rolniczych w powiatach tarnopolskim i zbaraskim, które przydzielono Zarządowi powiatowemu w Tarnopolu, powstaniem kilku oddziałów kobiet, a mianowicie w Czernielowie mazowieckim, Borkach wielkich, Poczapińcach i Draganówce. Zarząd powiatowy zajmował się pośrednictwem w kupnie nawozów, maszyn, węgla i drzewa opałowego, tudzież sprzedaży miodu. Niezaniedbał też organizacji nowych Kółek, których powstało 4, w Myszkowicach, Stryjówce, Seredynkach i Toustołuğu.

Dużo starań poczynił Zarząd powiatowy dla urządzenia kursu gospodyń wiejskich w Poczapińcach, który odbył się z początkiem roku 1912.

Staraniem Zarządu powiatowego wysłało Towarzystwo gospodarskie prelegenta, który zachęcał do założenia Spółki mleczarskiej w Poczapincach.

Tarnów.

Zarząd powiatowy wybrany dnia 4 kwietnia 1911. W skład prezydium wchodzi:

Wincenty Witos, prezes;
Ks. Aleksander Siemiński, I. wiceprezes;
Filip Włodek, II. wiceprezes;
Władysław Przybylkiewicz, sekretarz i skarbnik.

Czynności lustratora powiatowego spełnia p. Antoni Kurowski za zwrotem kosztów podróży. Sprawozdanie kasowe wykazuje w dochodach 1861 K. 18 h., w rozchodach 474 K. 77 h.

W okresie sprawozdawczym odbyły się 3 posiedzenia Zarządu powiatowego i jedno zgromadzenie powiatowe. Zarząd powiatowy czynił zabiegi o utworzenie składnicy powiatowej w Tarnowie i zorganizowanie kursu dla gospodyń wiejskich w Szywnaldzie.

Przy Zarządzie powiatowym istnieje biuro porady prawnej, lecz członkowie Kółek bardzo mało z porad tych korzystali.

Tłumacz.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Władysław Dolais, notaryusz w Tłumaczu.
Lustracye Kółek w powiecie przeprowadza instruktor powiatowy ze Stanisławowa.

Trembowla.

Skład prezydium Zarządu powiatowego, urzędującego w roku sprawozdawczym był następujący:

Ks. Stanisław Korzeniowski, prezes;
Julian Buciewicz I. wiceprezes;
Franciszek Szczepan, II. wiceprezes;
Ks. Władysław Żak, sekretarz;
Ks. Walenty Puchała, skarbnik.

Dalszych danych o działalności Zarządu powiatowego nie podajemy, gdyż nie otrzymaliśmy sprawozdania z czynności za rok 1911.

Turka.

Kierownik Delegacji powiatowej: vacat.

Wadowice.

W skład prezydium Zarządu powiatowego wybranego w roku 1908 wchodzi:

Stefan hr. Borkowski, prezes;
Franciszek Dziobek, wiceprezes;
Stanisław Drobniewicz, sekretarz i skarbnik.

Instruktora powiatowego niema, natomiast jest czynny z ramienia Zarządu powiatowego jeden mąż zaufania.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 332 K. 50 h. przychodu, a 89 K. 50 h. rozchodu.

W ciągu roku sprawozdawczego interesował się Zarząd sprawami Kółek, a z powodu kłeski

posuchy, brał czynny udział w komitetach ratunkowych ze skutkiem bardzo dobrym.

Pośredniczył również Zarząd powiatowy Kółkom rolniczym przy zakupnie rozmaitych artykułów, a sklepy nakłaniał do zakupna jak najlepszego towaru.

Wieliczka.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd powiatowy wybrany w roku 1908. W skład prezydium wchodzi:

Dr. Stanisław Larysz Niedzielski, prezes;
Henryk hr. Mieroszewski, wiceprezes;
S. Małuja, sekretarz.

Z początkiem roku 1912 wybrano nowy Zarząd powiatowy, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Dr. Stanisław Larysz Niedzielski, prezes;
Dr. Kazimierz Szczepański, wiceprezes;
Jan Kanty Tatar, sekretarz;
Dr. Stanisław Larysz Niedzielski, skarbnik.

Funkcyje lustratorów spełniają członkowie Zarządu pp. Jan Kanty Tatar, który zlustrował 14 Kółek, Franciszek Hełpa 5 Kółek, Jakób Jamka 2 i Seweryn Niemcewicz, wszyscy za zwrotem kosztów.

Sprawozdanie kasowe wykazuje 1512 K. 21 h. dochodu i 784 K. 93 h. rozchodu.

W roku sprawozdawczym odbył Zarząd powiatowy 4 posiedzenia i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbył się w Wielicdze kurs pożarniczy przy udziale 18 członków Kółek rolniczych.

Zarząd powiatowy kładł wielki nacisk na działalność rolniczą Kółek, a przez lustratorów zachęcał członków Kółek do przeprowadzenia melioracyi pól i łąk. Za współudziałem Zarządu powiatowego powstała w Bierzanowie włościańska obora zarodowa z 10 krów i buhaja. Taka sama obora zostanie założona w Grabiu.

Zaleszczyki.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Feliks Narolski, c. k. radca sądowy w Zaleszczykach.

Zbaraż.

Kółka rolnicze powiatu zbaraskiego, pozostają pod opieką Zarządu powiatowego w Tarnopolu. Z jego też ramienia były podejmowane lustracye Kółek w tym powiecie.

Złoczów.

Z początkiem roku sprawozdawczego urzędował Zarząd wybrany w r. 1908. Skład jego prezydium stanowili:

Ks. Wincenty Czajkowski, prezes;
Julian Garlicki, I. wiceprezes;
Adam Bartkiewicz, II. wiceprezes;
Jan Nabelski, sekretarz;
Antoni Dregiewicz, skarbnik,

Dnia 29/9 1911 wybrano nowy Zarząd, który się ukonstytuował w następujący sposób:

Ks. Wincenty Czajkowski, prezes;
Antoni Dregiewicz, I. wiceprezes;
Kazimierz Obertyński, II. wiceprezes;
Jan Nebelski, sekretarz;
Adam Bartkiewicz, skarbnik.

Funkcye instruktora spełnia p. Antoni Czechowski za zwrotem kosztów podróży i 6 K. dziennych dyet.

Z ramienia Zarządu powiatowego jest czynnych 2 mężów zaufania. Sprawozdanie kasowe wykazuje 897 K. 62 h. przychodu i 740 K. 40 h. rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 11 posiedzeń Zarządu i jedno Zgromadzenie powiatowe.

Staraniem Zarządu powiatowego odbył się kurs gospodarsko-weterynaryjny przy udziale 72 członków i kurs sadowniczy w Białym kamieniu przy udziale 40 członków.

Sekretarz Zarządu powiatowego przeprowadził lustrację w 4 Kółkach a instruktor powiatowy w 12.

Przy Zarządzie powiatowym jest zorganizowane biuro porady dla członków.

Zarząd powiatowy zorganizował kilka wycieczek dla zwiedzenia gospodarstw włościańskich w Pietrzycach, Skwarzawie, Kniażem, Jelechowicach, Uszni i Woroniakach.

Za staraniem Zarządu powiatowego zlustrował instruktor pszczelnictwa Zarządu głównego pasieki w Hucisku oleskiem, Bzowicy, Olejowie, Jelechowicach, Jeziernej i Wicyniu i udzielał na miejscu pouczeń.

Żółkiew.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd o następującym składzie prezydium:

Stanisław Śnieszko, prezes;
Ks. Albin Acela, wiceprezes;

Uzupełniające sprawozdanie z powiatów, nie objętych poprzednim wykazem.

Nowy Sącz.

W roku sprawozdawczym urzędował Zarząd o następującym składzie prezydium:

Jan Skąpski, prezes;
Wincenty Myjak, I. wiceprezes;
Adam hr. Stadnicki, II. wiceprezes;
Władysław Mazur, sekretarz;
Zygmunt Kosowski, zast. sekr.;
Jan Piskorski, skarbnik.

Dnia 5. stycznia 1912. wybrano nowy Zarząd powiatowy, który ukonstytuował się w następujący sposób:

Jan Skąpski, prezes;
Antoni hr. Stadnicki, I. wiceprezes;
Jan Potoczek, II wiceprezes;
Władysław Mazur, sekretarz;
Zygmunt Kosowski, skarbnik;

Ludwik Gliński, sekretarz;
Władysława Kamberska, skarbnik.

Dalszych danych o działalności Zarządu powiatowego nie podajemy, gdyż nie otrzymaliśmy sprawozdania z czynności za rok 1911.

Żydaczów.

Kierownik Delegacji powiatowej:
Stanisław Orski, naczelnik sądu w Żurawnie.

Żywiec.

W skład prezydium wybranego w kwietniu 1911 wchodzi:

Władysław Kępiński, prezes;
Ks. Jan Sadowski, I. wiceprezes;
Stanisław Szczepański, II. wiceprezes;
Jan Ziemiecki, sekretarz;
Karol Ringer, skarbnik.

Obowiązki instruktora spełnia p. Józef Barcik za zwrotem kosztów podróży i dyet 4—8 K. Sprawozdanie kasowe wykazuje 1741 K. 82 h. przychodu, a 1649 K. 08 h rozchodu.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 posiedzeń Zarządu, jedno zgromadzenie powiatowe i jeden zjazd okręgowy.

Przy współudziale Zarządu powiatowego urządzono 13 i 14 stycznia 1911 kurs rolniczo-hodowlany, w którym wzięło udział 70 osób.

Instruktor powiatowy zlustrował wszystkie Kółka, niektóre po 2 razy. Przy Zarządzie powiatowym zostało zorganizowane biuro porady dla członków Kółek, tudzież biuro porady prawnej. Zarząd powiatowy rozwinął żywą działalność około podniesienia rolnictwa w powiecie i starał się przez odczyty, wykłady i pogadanki zachęcić ludność do zakładania pól doświadczalnych z nowymi odmianami zbóż i nawozów, uprawy roślin pastewnych, tudzież w sprowadzaniu ulepszonych narzędzi rolniczych i lepszego obchodzenia się z nawozem stajennym. Przy odczytach posługiwano się skioptikonem.

Funkcye instruktorów spełniali pp.: Anton Brandys i Jakób Bodziory. Zarząd powiatowy urzędował po całym powiecie odczyty i pogadanki, poruszył sprawę zakładania wzorowych sadów, stworzył fundusz na sadzenie szkółki drzewek, i zorganizował wycieczkę do Limanowej, celem zwiedzenia tamtejszej szkółki drzewek.

Staraniem Zarządu powiatowego urządzono 2 kursa oświatowo-rolnicze i powstało kilkadziesiąt wzorowych gnojowni, z tych 20 premiowanych.

Za staraniem Zarządu powiatowego przyszła do skutku szkoła gospodyń wiejskich w Podegrodziu i trzymiesięczny kurs gospodarstwa domowego w Piwnicznej.

Przy Zarządzie powiatowym zorganizowano stałe biuro porady dla członków Kółek, tudzież biuro porady prawnej.

Sprawozdanie

o stanie i działalności Kółek rolniczych

w roku 1911.

A.

Statystyczne zestawienia

z poszczególnych Kółek rolniczych, w ugrupowaniu według powiatów, opracowane na podstawie sprawozdań, złożonych przez Zarządy Kółek rolniczych.

Zestawienie z Kółek rolniczych, które nadesłały sprawozdania po wyznaczonym terminie, jednak przedłożyły je jeszcze w czasie, gdy druk statystyczny nie był ukończony, zamieszczone są dodatkowo na końcu niniejszego zestawienia.

Uwaga : W rubryce: „*Kółko rolnicze posiada na użytek wspólny maszyny*“ oznacza litera „s“ siewnik rzędowy, lit. „t“ tryer, lit. „ml“ młocarnię, lit. „z“ żmijkę, lit. „p“ pług, lit. „b“ bronę, lit. „wl“ walec, lit. „w“ wagę bydłą, lit. „o“ ogartywacz lub płużek, lit. „wp“ wypielacz, lit. „pl“ plewnik, lit. „sk“ sieczkarnię, lit. „tr“ trokar, lit. „pm“ pompę, lit. „m“ młynek, lit. „zn“ żniwiarkę, lit. „kt“ kartoflarkę, lit. „r“ rurę przetykową, lit. „k“ kultywator, lit. „z“ znacznik, lit. „rd“ radło, lit. „wln“ wialnię, lit. „e“ ekstyrpator, lit. „sz“ suszarkę, lit. „tm“ taśmę mierniczą, lit. „wz“ wagę zwyczajną, lit. „kr“ kierat, lit. „sb“ siekacz do buraków, lit. „gr“ grabarkę, lit. „wr“ wirówkę.

Liczba porządkowa	Powiat i siedziba Kółka rolniczego	Ilość członków	Ilość kobiet w Kółku	Ilość zebranych	Wartość własnych budynków	Czynel. Kółka roln. liczący:	Kółko rolnicze sprawdziło w r. 1911				K. r. posiada na wspólny użytek maszynny	K. r. wpro-wadziło				Drenowano na morgach	Jest członkiem c. k. Tow. gospod. lub rolniczego	własnym zarz.		wypierzaw.	Z dzierżawy sklep wpiętego koron	Udziały członków w koronach	Przy stałe-nie Kółka roln. znaj-duje się		Sprzedaż wina	Napiój słod.	Ubezpieczen-od ognia		Przy K. r. zawię-zano	Złożono na cele ogólnego dobra
							Nasion	Nawozów sztucznych	Maszyn rolniczych	Drzew owocowych		Pasz trzęsących	Węglu	odmiany zbóż	nawożenie łak			rośliny pastwne	zmiany w upraw				robotę krowami	Własnym zarz.			Własnym zarz.	Domu		
149	Jablonka	24	1	12	—	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
150	Jasionica	32	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
151	Jasionów	104	13	18	—	—	—	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
152	Matinówka	118	17	4	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
153	Niebocko	60	25	36	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
154	Noz drzec	36	7	36	—	50	—	436	2282	350	111	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
155	Orzechówka	160	7	36	—	172	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
156	Przysietnica	39	49	23	—	40	—	600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
157	Stara wieś	79	49	23	—	70	—	600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
158	Temeszów ¹⁾	27	7	7	250	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
159	Turzepole	50	6	45	—	10	—	330	1700	210	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
160	Wesoła ²⁾	53	28	28	—	50	—	324	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
161	Wzdów	114	25	41	—	60	—	324	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
162	Wydrna	51	12	17	—	32	—	198	700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
163	Zmiennica	62	8	26	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
10. Buczacz.																														
164	Barysz	96	6	68	10000	—	—	90	985	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
165	Bobulince	50	—	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
166	Buczacz	30	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
167	Duliby	31	—	59	—	300	—	55	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
168	Dźwinogród	9	—	29	—	—	—	80	225	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
169	Folwarki	48	—	68	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
170	Huta nowa	75	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
171	Jazłowiec	69	—	30	13000	143	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
172	Koropiec	50	1	7	2000	160	—	—	400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
173	Korościatyn	37	57	57	—	2000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
174	Kowalówka	21	—	57	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
175	Monasterzyska	34	63	63	11000	232	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
176	Nagórzanika	60	—	60	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
177	Nowostawce	10	—	7	—	10	—	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
178	Petlikowce stare	24	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
179	Podzameczek	33	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
180	Porchowa ³⁾	43	1	52	600	300	—	1080	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
181	Potok złoty ⁴⁾	60	—	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
182	Pyszkowce	29	—	48	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
183	Rzepińce	32	—	40	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
184	Stobódka dol.	20	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

185	Trybuchowce	33	—	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
186	Zaleszczyki m.	35	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11. Chyranów.																															
187	Alwernia	11	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
188	Babice k. Alw.	22	—	62	—	15	—	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
189	Brodla	53	—	—	—	—	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
190	Byczyna ⁵⁾	116	2	14	—	30	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
191	Ciężkowice	36	—	13	—	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
192	Dąbrowa nar.	18	3	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
193	Długoszyń	20	—	34	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
194	Grojec	36	1	94	—	11	—	1500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
195	Gromiec	40	—	20	—	21	—	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
196	Jankowice	26	—	58	—	—	—	120	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
197	Jeleń ⁶⁾	27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
198	Krzyszowice	62	—	23	—	—	—	700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
199	Kwaczata	27	—	57	4500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
200	Libiąż wielki	27	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
201	Mętków duży ⁷⁾	36	2	54	—	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
202	Mętków mały	31	1	54	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
203	Okleśnia ⁸⁾	152	6	15	—	54	—	580	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
204	Paczółtowice	45	—	56	500	—	—	780	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
205	Sanka	17	—	20	—	—	—	300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
206	Siersza	56	—	17	—	50																									

Statystyka Zarządów Kółek rolniczych.

W 1641 Kółkach rolniczych, których sprawozdania podaliśmy
spełniali obowiązki:

Przewodniczącego: właściciele dóbr w 77 (5 prc.), duchowni w 359 (22 prc.), nauczyciele w 133 (8 prc.), włościanie w 920 (56 prc.), osoby innych zawodów w 126 (8 prc.), nieobsadzone w 26 (1 prc.);

Zastępcy przewodniczącego: właściciele dóbr w 10 (1 prc.), duchowni w 47 (3 prc), nauczyciele w 51 (3 prc), włościanie w 1368 (84 prc.), osoby innych zawodów w 119 (7 prc.), nieobsadzone w 36 (2 prc.);

Sekretarza: właściciele dóbr w 2 (0 prc.), duchowni w 14 (1 prc.), nauczyciele w 321 (20 prc.), włościanie w 1048 (64 prc.), osoby innych zawodów w 220 (13 prc.), nieobsadzone w 36 (2 prc.)

Zestawienie maszyn,

które Kółka rolnicze posiadały na wspólny użytek członków:

Plewników 13,
Bron 91,
Siewników 111,
Sieczkarni 16,
Trieurów 117,
Wag 24,
Pługów 13,
Młocarń 83,
Kierat 7,

Wialni 2,
Żmijek 1,
Suszarek 1,
Radeł 1,
Trokarów 8,
Ogartywaczy 30,
Znaczników 2,
Kultywatorów 11,
Siekacz do buraków 4,
Wirówka 1,

Rur przelykowych 8,
Młynków 53,
Walców 5,
Pomp 1,
Kartoflerek 2,
Żniwiarek 1,
Taśma miernicza 2,
Waga zwyczajna 7,
Grabarka 4.

Ogółem w roku 1911 Kółka rolnicze 644 maszyn.

Powiat autonomiczny	Ilość sprawozdań Kółek	Ilość zebrań			Wartość własnych budynków	Czytelnie liczą		Kółka sprowadziły						
		ogólnych	zwyczajnych	Zarządu		dział	czasopism	za koron		sztuk	ctn. mtr.			
								nasion	nawozów sztucznych		maszyn	drzewek owocowych	pasz treściwych	węgla
1. Biała	26	1766	151	309	229	49000	613	45	12224	20412	2466	446	4550	10000
2. Bochnia	43	1898	237	690	405	30027	2675	100	4060	6747	1474	180	552	13796
3. Bóbrka	4	187	13	134	37	12200	247	8	486	1737	—	135	—	—
4. Bohorodczany	1	23	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
5. Borszczów	4	201	4	104	24	—	141	1	—	—	—	—	—	—
6. Brody	8	223	14	242	38	1000	839	18	213	389	40	270	—	200
7. Brzesko	40	1620	228	555	282	33550	1058	81	7331	10227	334	1071	180	6971
8. Brzeżany	10	323	40	215	8	2000	468	28	—	—	1250	170	—	—
9. Brzozów	26	1665	118	461	217	1625	1159	68	7528	9822	1610	1041	—	468
10. Buczac	22	929	82	605	107	36600	1743	53	170	2290	500	123	—	1522
11. Chrzanów	25	1057	79	427	158	5000	463	50	3050	1613	200	16	21785	572
12. Cieszanów	19	624	126	388	155	8400	920	37	2017	7276	230	1328	—	—
13. Czortków	7	300	121	239	58	66000	634	20	—	—	—	55	—	—
14. Dąbrowa	36	1443	197	779	218	51240	1764	96	4706	9582	1420	270	1622	7545
15. Dobromil	8	214	20	162	65	28300	279	17	2030	4480	250	76	—	—
16. Dolina	1	200	7	50	40	10000	—	1	—	1220	—	30	—	—
17. Gorlice	23	1427	101	551	144	25488	1272	63	15707	47073	854	360	—	9852
18. Gródek	12	372	42	283	73	6200	429	28	486	1356	635	360	750	314
19. Grybów	17	855	66	177	127	14200	563	30	8709	14748	730	112	1056	3290
20. Horodenka	3	120	9	93	18	—	186	5	—	1500	—	70	—	300
21. Husiatyn	11	303	26	403	84	18250	337	28	48	—	27	230	—	3116
22. Jarosław	44	1683	337	986	260	3250	2474	100	6072	10166	300	1020	861	4460
23. Jasło	48	2059	334	753	738	63837	3058	97	8933	20769	1132	413	300	8078
24. Jaworów	7	213	67	193	84	—	386	15	15	4339	56	238	—	1437
25. Kałusz	7	216	32	213	35	8600	206	19	125	—	—	—	—	360
26. Kamionka strum.	9	365	32	445	48	3400	1148	31	136	1560	60	—	—	—
27. Kolbuszowa	11	400	86	126	80	16000	302	27	230	2300	—	210	—	520
28. Kołomyja	6	398	20	91	70	—	255	16	2700	696	600	470	—	—
29. Kossów	2	135	2	77	9	1850	213	5	—	—	—	50	—	—
30. Kraków	34	1151	153	532	192	33000	2082	87	6936	2446	620	536	3500	6875
31. Krosno	35	2091	162	749	338	18028	1085	68	12124	12418	2968	1066	23687	8348
32. Limanowa	28	867	98	560	223	10200	1045	60	5847	31569	280	100	10050	1130
33. Lisko	4	270	14	124	26	9000	420	13	780	2367	200	—	—	—
34. Lwów	49	1676	316	1190	522	7900	1627	115	5211	4105	1184	1233	8867	9109
35. Łańcut	36	2216	169	482	307	56500	1209	64	14193	8224	762	1268	—	31377
36. Mielec	26	963	158	315	198	4200	1222	50	4805	5408	578	366	160	2766
37. Mościska	23	985	119	506	126	6700	2292	52	2246	2626	145	437	65	6178
38. Myślenice	25	1885	60	305	136	52696	554	48	10183	45136	50	120	2100	3280
39. Nadwórna	4	94	10	31	25	—	50	7	—	—	—	—	—	—

K. mają na wspólny użytek maszyn	Ilość Kółek, które wprowadziły					Drenowano na morgach	Ilość Kółek, które są członkami ck. Tow. gospod. lub roln.	Sklepy		Z dzierżawy sklepów wpłynęło koron	Udziały w koronach	Przy sklepach znajduje się			Ubezpieczono		Przy Kółkach		Kółka rolnicze złożyły na cele ogólnego dobra	
	nowe odmiany zbóż	nawożenie łąk	rośliny pastewne	zmiany w uprawie	robotę krowami			we własnym zarządzie	wydzierżawione			trafik	sprzedaży wina	sprzedaży napoi stozdonych	domy na kor.	towary na kor.	zawiazano straży	mają sikawek		
																				Przy Kółkach
13	8	6	9	15	8	1357	12	8	3	990	2654	5	8	2	18700	25005	7	14	260	
32	12	14	19	29	12	325	9	9	6	2125	1842	17	15	5	11930	7400	15	15	111	
2	1	—	1	3	3	—	1	2	2	1000	1375	1	3	3	—	1500	1	1	8	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	—	—	—	—	1	1	2	100	9720	—	3	1	—	17000	—	—	—	—
1	1	1	2	3	—	—	2	6	1	60	17413	1	4	1	—	5063	2	1	100	
21	17	12	18	22	15	373	15	12	8	333	6681	10	16	7	13800	23500	10	19	25	
10	2	1	3	6	2	—	1	4	3	250	716	4	2	3	1000	2500	3	2	2	
16	10	9	6	13	16	238	2	17	3	417	12337	11	9	5	6445	18788	16	15	2812	
6	9	1	6	5	—	—	9	9	8	641	1524	6	6	6	31100	8500	5	4	18	
8	4	2	6	11	3	—	3	10	11	1447	11880	6	15	5	3200	30864	3	3	654	
10	8	4	2	4	—	—	2	7	1	60	4267	4	5	—	4000	4800	4	1	—	
—	—	—	1	1	1	—	2	1	—	—	250	—	—	—	—	—	2	2	—	
22	8	6	18	22	13	35	11	9	7	1455	22518	2	14	1	21200	49000	11	11	44	
4	2	1	3	4	2	—	2	3	4	370	1110	2	5	—	8800	28000	2	2	4	
2	—	1	1	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	14000	—	—	—	—	
17	11	7	8	15	13	97	15	6	10	2536	13291	12	12	4	23100	33400	6	7	146	
10	6	4	6	6	1	1415	7	—	6	119	—	3	5	5	1200	10	3	1	7	
9	4	1	4	6	5	—	3	8	4	430	16530	7	10	2	5600	36650	1	1	—	
—	1	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	1	1	4	2	—	—	4	—	2	760	—	—	1	2	400	—	2	2	—	
14	9	4	2	25	12	—	11	12	9	2010	6603	13	7	4	1400	9404	16	12	150	
30	17	10	15	29	13	1816	18	16	17	3651	21035	19	15	13	48500	82082	21	20	50	
1	2	1	4	2	2	—	1	2	2	70	1105	4	1	1	—	—	—	—	—	—
1	4	2	1	2	—	—	—	2	2	948	13569	2	3	1	7600	29000	1	—	—	
5	2	1	3	2	2	—	2	3	5	977	7755	1	4	4	1400	9700	1	1	—	
—	2	3	2	2	3	—	—	5	4	124	1672	2	4	1	6000	5140	—	—	—	—
6	4	—	3	2	2	—	4	1	—	—	—	1	1	—	—	45000	—	—	—	—
2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1200	—	1	1	—
17	7	11	8	25	7	441	11	7	14	3308	5213	13	14	10	9380	2300	8	5	100	
31	8	7	14	24	16	440	6	15	11	1911	21216	20	21	4	15900	45673	11	11	1321	
4	10	7	11	15	14	—	5	3	7	460	1036	7	7	6	10400	15600	2	2	—	
1	1	1	—	3	—	—	1	4	—	—	1950	2	4	1	8000	22000	—	—	—	—
18	22	9	18	27	5	40	14	9	17	998	4026	16	9	11	700	8347	19	16	143	
25	8	3	12	15	5	2213	7	24	3	370	30273	11	20	12	20400	22634	8	5	41	
14	10	7	8	11	8	—	5	3	4	530	1484	2	5	—	3080	3170	5	5	500	
9	8	2	13	16	2	—	7	5	10	1249	1464	6	9	5	4600	800	18	1	106	
19	6	2	4	13	2	180	13	11	9	2530	7951	17	16	5	19900	6930	2	3	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	700	—	1	—	—	—	—	—	—	—

Powiat autonomiczny	Ilość sprawozdań Kółek	Ilość zebrań			Wartość własnych budynków	Czytelnie liczą		Kółka sprawdziły							
		Ilość członków	ogólnych	zwyczajnych		Zarządu	dział	czasopism	nasion	nawozów sztucznych	maszyn	drzewek owocowych	pasz treściwych	węgla	
															za koron
40. Nisko	24	850	126	321	113	7300	911	37	916	6749	—	273	—	—	
41. Nowy Sącz	39	1135	177	653	235	7900	1685	82	5395	9297	437	2786	—	800	
42. Nowy Targ	33	1737	107	466	238	69354	1906	66	43732	49237	105	200	23307	3800	
43. Oświęcim	19	1268	96	232	132	39100	452	32	17010	6966	700	50	5735	9110	
44. Pilzno	28	1216	160	595	230	4500	1434	78	11526	22631	2203	231	70	2805	
45. Podhajce	20	604	138	573	197	4700	477	33	1637	—	—	794	—	1766	
46. Przemyśl	28	1524	242	723	233	7059	3013	79	3660	6150	—	1122	714	600	
47. Przemyślany	16	500	124	617	250	1500	1210	42	1146	4081	361	1348	—	500	
48. Przeworsk	31	2036	168	545	214	8600	286	71	10010	13207	6500	189	2650	10485	
49. Rawa ruska	5	146	1	67	27	6000	353	10	56	—	—	250	—	—	
50. Rohatyn	12	462	36	304	83	4715	763	30	705	1042	76	372	—	560	
51. Ropczyce	45	1844	332	679	266	16200	1588	79	8453	19785	851	1583	3998	13188	
52. Rudki	10	532	43	442	110	29400	397	39	580	—	200	660	—	2640	
53. Rzeszów	55	2727	502	1155	351	33650	3696	130	14232	31287	2983	822	1375	16476	
54. Sambor	23	1130	98	596	169	20309	1423	54	1738	2800	500	380	—	2022	
55. Sanok	31	1729	100	636	203	46476	2131	72	4773	6766	145	150	—	330	
56. Skałat	25	745	100	845	142	6600	1764	59	196	1858	—	358	—	1880	
57. Śniatyn	2	49	14	95	6	—	100	7	—	—	—	—	—	—	
58. Sokal	4	63	20	94	21	—	105	11	—	—	—	—	—	—	
59. Stanisławów	17	504	84	402	93	2110	2618	31	847	110	552	14	1165	435	
60. Stary Sambor	3	86	10	70	13	6400	94	4	—	560	—	40	—	—	
61. Stryj	3	137	8	52	16	2000	80	6	575	1134	530	—	—	278	
62. Strzyżów	38	1696	188	385	299	23259	1184	66	8243	28929	381	543	1350	1867	
63. Tarnobrzeg	53	1663	306	1022	449	14700	2451	118	5428	1496	990	796	132	2565	
64. Tarnopol	34	1571	182	982	417	38600	1149	81	624	664	30	264	421	8719	
65. Tarnów	42	1773	247	685	281	12300	2047	88	7805	31407	240	682	4346	8374	
66. Tłumacz	12	452	52	245	84	120	592	18	2849	10	—	352	—	440	
67. Trembowla	12	757	96	260	98	13800	641	31	143	1400	840	125	—	1260	
68. Turka	2	35	4	37	7	—	40	4	44	—	—	40	—	—	
69. Wadowice	39	2320	200	452	310	91570	829	75	2517	25702	400	180	21075	6906	
70. Wieliczka	41	1362	146	380	227	19600	1958	62	7808	17699	1086	1260	760	6561	
71. Zaleszczyki	7	253	33	138	39	—	319	21	—	—	—	—	—	—	
72. Zbaraż	15	568	120	250	156	4800	1195	43	277	7395	193	200	—	7751	
73. Zborów	13	55	102	418	76	—	708	20	54	248	—	30	—	600	
74. Złoczów	12	500	55	178	59	6400	779	21	65	612	760	56	510	—	
75. Żółkiew	7	174	26	150	33	7000	165	10	—	—	—	—	—	—	
76. Żydaczów	8	348	27	109	57	800	98	16	1635	940	—	140	—	1400	
77. Żywiec	42	2918	226	348	282	33000	1107	74	40958	40906	1840	1096	5644	10548	
		1641	71189	8605	31809	10996	1325064	79666	3536	379189	643179	43898	31286	158157	267230

maszyn	Ilość Kółek, które wprowadziły					Drenowano na morgach	Ilość Kółek, które są członkami ck. Tow. gospod. lub roln.	Sklepy		Z dzierżawy sklepów wpłynęło koron	Udziały w koronach	Przy sklepach znajduje się			Ubezpieczono		Przy Kółkach		Kółka rolnicze złożyły na cele ogólnego dobra
	nowe odmiany zbóż	nawożenie łąk	rośliny pastewne	zmiany w uprawie	robotę krowami			we własnym zarządzie	wydzierżawione			trafik	sprzedaży wina	sdrzedzaży napoi słodzonych	domy na kor.	towary na kor.	zawiazano straży	mają sikawek	
1	3	8	5	9	6	400	2	4	11	1350	1189	7	10	2	7300	2200	10	10	—
10	20	5	16	23	16	40	11	4	9	1340	3761	5	9	6	6000	5680	2	3	6
12	4	3	2	3	6	25	7	23	11	845	85849	14	21	1	42000	171200	2	3	—
19	3	3	5	6	2	578	4	4	7	1850	1168	6	10	3	3500	—	4	4	—
8	11	5	13	18	8	300	19	1	8	810	500	4	5	1	4000	6400	7	10	—
—	6	—	8	6	2	—	3	17	2	140	3113	4	5	—	4600	2800	5	6	—
2	7	—	6	14	4	120	4	8	4	482	8272	5	8	3	5000	8700	10	8	—
5	7	5	7	8	3	—	2	5	5	210	320	7	7	1	—	3900	2	3	—
23	8	3	11	23	8	—	12	1	14	1630	743	7	4	3	5700	1600	10	10	—
—	—	3	—	—	2	—	1	—	2	330	—	—	2	1	—	—	—	—	—
4	5	2	8	5	3	—	2	5	4	542	1094	4	3	3	3000	1650	—	—	—
29	13	10	15	21	9	—	14	8	6	295	12248	5	7	4	8400	28400	11	10	—
5	3	—	2	2	—	—	4	9	2	700	3500	4	8	8	4700	8290	9	7	150
22	18	11	25	40	13	60	37	15	9	680	21127	15	16	6	22800	9400	23	29	182
5	5	1	7	10	5	200	6	11	11	1972	16093	18	15	9	14780	9480	8	8	308
2	3	2	6	2	6	390	—	18	11	2714	13384	17	14	7	22067	18100	9	7	10
6	5	1	6	8	1	—	5	7	7	750	2009	6	9	8	1600	4700	3	2	80
—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—
—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	5	1	8	1	1	—	3	4	7	746	604	1	—	—	1780	4530	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	440	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	1	1	—	—	1	2	1	20	2151	2	3	1	2000	3400	—	—	—
10	7	3	12	9	6	180	—	18	5	916	19655	12	13	10	13730	32160	13	20	120
77	13	12	18	21	6	—	7	13	21	1295	4036	22	25	6	10400	29181	11	11	—
5	11	2	10	4	1	—	8	7	13	1310	15532	9	6	6	1600	43600	1	1	—
12	15	5	16	17	11	430	8	4	6	1415	3619	6	3	1	12500	5900	14	21	450
1	3	1	2	1	1	—	2	8	3	176	6526	5	5	1	120	26800	2	1	—
2	2	—	4	3	1	—	3	2	7	1770	3512	6	6	4	3700	4800	2	5	210
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	7	6	10	15	8	—	10	10	20	5237	21109	17	22	8	34600	73630	8	6	—
21	10	2	8	22	10	124	9	5	13	1376	2840	8	9	2	7000	7600	6	8	—
—	—	—	2	—	—	—	1	3	1	120	9386	—	1	2	—	6600	1	1	—
2	4	2	8	8	1	—	3	6	7	158	3098	5	4	5	4800	5908	2	1	—
—	4	—	4	3	1	—	1	5	4	246	507	1	1	1	—	2900	—	—	30
8	5	1	3	4	1	—	—	7	4	222	3510	2	5	5	6300	7022	2	2	40
—	—	—	—	2	1	—	2	1	2	174	—	1	1	1	3000	500	1	1	—
—	1	—	2	2	1	—	2	5	3	1305	1426	4	4	1	800	2550	1	1	—
12	27	12	11	25	13	180	27	8	6	560	36470	6	10	2	25000	57000	3	4	—
644	470	251	498	717	345	11997	428	484	454	67155	572812	462	546	252	605712	1225990	389	408	8188

Ogólne zestawienie ze sprawozdań Kółek rolniczych.

Złożyło sprawozdanie z czynności za rok 1911 z 77 powiatów (w r. 1911 1536)	1.641 Kółek rol.
Wyżej wyszczególnionych 1641 Kółek roln. liczy członków	71.189
odbyły w r. 1911 zebrań:	
ogólnych	8.605
zwyczajnych	31.809
zarządu	10.996
Razem zebrań	51.410
Wartość własnych budynków Kółek roln. wynosiła	K 1,325.064
„ „ „ wzrosła w porównaniu z r. 1910 o kwotę	„ 196.588
Biblioteki Kółek rolniczych liczyły dzieł	79.666
Kółka roln. prenumerowały czasopism	3.536
Kółka roln. sprowadziły w r. 1911:	
nasion za kwotę (w r. 1910 za K 226.465)	„ 379.189
nawozów sztucznych za kwotę (w r. 1910 za 552.384)	„ 643.179
maszyn i narzędzi rolniczych za kwotę (w r. 1910 za 48.593)	„ 43.898
drzew owocowych sztuk	31.286
pasz treściwych za kwotę	158.157
węgla za kwotę	267.230
Kółka rolnicze przeprowadziły drenowanie na morgach	11.997
Ilość Kółek, które są członkami c. k. Tow. gosp. lub. roln.	428
Z 1641 Kółek roln. wprowadziło w r. 1911:	
1. odmiany zbóż	470
2. nawożenie łąk	251
3. nowe rośliny pastewne	498
4. zmiany w uprawie	717
5. robotę krowami	348
Kółka rolnicze posiadały maszyn do wspólnego użytku członków	644
Kółka rolnicze posiadały w r. 1911:	
Straży pożarnych	389
przy których było sikawek	408
Sklepów prowadzonych we własnych zarządzie	484
„ oddanych w dzierżawę ;	454
Udziały, złożone na przedsiębiorstwa handlowe wynosiły (r. 1910 — 540.269)	„ 572.812
Z dzierżawy sklepów wpłynęło do kasy Kółek roln. (r. 1910 — 57.040)	„ 67.155
Przy wyżej wyszczególnionych sklepach było trafik	462
„ „ „ „ „ sprzedaży wina	546
„ „ „ „ „ sprzedaży napoi	
słodzonych	252
Ubezpieczono od ognia:	
własne budynki Kółek rolniczych na kwotę (w r. 1910 — 548.430)	„ 605.712
towary w sklepach Kółek r. na kwotę (w r. 1910 — 1,005.025)	„ 1,225.990
Kółka rolnicze złożyły na cele ogólnego dobra	„ 8.188

Protokół

z XIII. Ogólnej Rady Towarzystwa Kółek rolniczych w Przemyślu

w dniach 22 i 23 sierpnia 1911 r.

PROTOKÓŁ

z XIII. Ogólnej Rady Towarzystwa Kółek rolniczych w Przemyśle

w dniach 22 i 23 Sierpnia 1911 r.

XIII. Ogólna Rada, zwołana wskutek uchwały Zarządu głównego do Przemyśla na dnie 22. i 23. sierpnia 1911 r. zgromadziła na swe obrady następujących uczestników: 28 członków Zarządu głównego, 49 delegatów organizacyi powiatowych, 526 delegatów Kółek rolniczych i 135 gości; cyfry powyższe są podane na podstawie kontroli kart wstępu.

Obecnością swą zaszczylicili zebranie: J. E. Ks. Biskup Pelczar, J. E. Pan Marszałek kraju Stanisław hr. Badeni, radca dworu Bogumił Szeligowski w zastępstwie J. E. Pana Namiestnika, wiceprezydent c. k. Rady szkolnej krajowej dr. Dembowski, — tudzież reprezentanci następujących instytucyi i stowarzyszeń: c. k. Towarzystwa gospodarskiego, c. k. Towarzystwa rolniczego, Towarzystwa rolniczego dla księstwa cieszyńskiego, Rady miejskiej miasta Przemyśla, Towarzystwa oświaty ludowej, Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, Patronatu Spółek oszczędności i pożyczek, Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, Syndykatu rolniczego, kraj. Związku och. straży pożarnych, Towarzystwa chowu drobiu i królików w Jarosławiu, Towarzystwa chowu drobiu we Lwowie, Polskiego Towarzystwa emigracyjnego, Ligi pomocy przemysłowej, przemyskiego Zarządu powiatowego Kółek rolniczych, Rady powiatowej w Przemyśle, c. k. Starostwa w Przemyśle, przemyskiego oddziału c. k. Towarzystwa gospodarskiego, T. S. L. w Przemyśle, Towarzystwa pedagogicznego w Przemyśle, Związku Polek, „Gwiazdy“ przemyskiej, lwowskiej Rady powiatowej i w. i.

Z członków Zarządu głównego usprawiedliwili swą nieobecność i nadesłali życzenia pp.: Malczewski, Pawlikowski i Podlewski; oprócz tego następujące instytucje i osoby nadesłały życzenia pomyślnych obrad: Centralne Towarzystwo gospodarskie w W. Ks. Poznań-

skiem, Patronat Kółek rolniczych w W. Ks. Poznańskim, Towarzystwo higieniczne we Lwowie, Towarzystwo Szkoły Ludowej, Polskie Towarzystwo pedagogiczne, Redakcja „Niewiasty Katolickiej“, J. E. Pan Minister Zaleski, J. E. dr. Głabiński, dr. T. Pilat, J. E. Zdzisław hr. Tarnowski, poseł Długosz. Ks. Hanusiak, Bohdanowicz, radca dworu Struszkiewicz, ks. Andr. Lubomirski i w. i.

Obrady toczyły się w obszernej sali „Sokoła“; reprezentanci władz i instytucyi, tudzież delegaci uprawnieni do głosowania zajęli salę, goście zaś i inni uczestnicy nie mający prawa głosowania galeryę i łoże.

Przewodnictwo obrad spoczywało w ręku prezesa Towarzystwa, Artura Zaremby Cieleckiego, na sekretarzy obrad powołał przewodniczący delegatów pp.: hr. Tadeusza Łubieńskiego, posła do Rady państwa dr. Antoniego Matakiewicza i Tadeusza Śmiglewskiego, prezesa Zarządu pow. Kółek rolniczych w Krośnie.

Ogólna Rada rozpoczęła się — po wysłuchaniu mszy św. w kościele katedralnym — dnia 22. sierpnia o godz. 10 przed południem. Przewodniczący, prezes Cielecki, otworzył pierwsze posiedzenie następującem przemówieniem:

Pierwszą czynnością naszego Zjazdu było, w wspólnej modlitwie u stóp ołtarzy Wszechmocnego błagać Go, aby błogosławił naszej pracy.

Sprawozdanie za r. 1910 zostało Kółkom wcześniej rozesłane i mieliście Panowie Delegaci dość czasu dokładnie je przejrzeć, nie będę się więc bliżej niem zatrudniał. Zaznaczę tylko, że rok ten ubiegły był jednym z najpomyślniejszych dla naszego Towarzystwa. Postęp wykazać możemy we wszystkich kierunkach naszej tak różnorodnej działalności. Przygotowani jednak jesteśmy na liczne głosy krytyki, bo zadewolić wszystkich trudno i nie mamy się

za nieomylnych działaczy. Szczególną uwagę naszą skierowaliśmy na organizacje powiatowe i już mamy zorganizowanych zarządów powiatowych 51, delegatur zaś jest jeszcze 18. Z zadowoleniem podnoszę, że dobre skutki wychowawczej, kulturalnej działalności Towarzystwa Kółek rolniczych u ludu naszego coraz więcej uwidoczniają się. To jest właśnie najważniejsza zasługa naszego Towarzystwa. Lud uświadomiony coraz więcej poczuwa się do swych obowiązków wobec Towarzystwa, tem samem wobec kraju i społeczeństwa. Temu należy przypisać, że liczba Kółek, przysyłających swe sprawozdania, wzrosła już do cyfry 1.536 Kółek, oraz, że suma dochodów własnych naszego Towarzystwa w r. 1910 doszła kwoty 85.694 koron, t. j. do $47\frac{1}{3}\%$ wysokości sumy wszystkich subwencji krajowych i rządowych, razem zliczonych. Tym wynikiem żadne z pokrewnych nam Towarzystw poszczycić się nie może.

Organizacja Oddziałów kobiecych przy Kółkach rolniczych, którą popieramy energicznie, przyczyni się tem bardziej do szybkiego uświadomienia ludu naszego. Obok dzielnych włościan, których zastępy coraz bardziej rosną, widzimy czynnymi w naszym Towarzystwie licznych zacnych duchownych i nauczycieli, także inteligencja miejska i małomiejska w poczuciu patriotyzmu popiera nas silnie. Jeżeli jednak nasze zarządy powiatowe nieraz nie domagają, to dlatego, że współpracownicy nasi z miast nie dają często tych znajomości fachowych i tych wpływów, jakie miejscowi, zamożni i inteligentni ziemianie miećby niewątpliwie mogli, gdyby nas popierać chcieli. Lecz niestety, oprócz kilkunastu obywateli ziemian, dobrych pracowników w naszym Towarzystwie, ogół właścicieli ziemskich zachowuje się zupełnie obojętnie wobec naszych Kółek i dla nich sympatyi nie ma. Jeżeli jest grzechem czynić źle, to nie mniej jest grzechem także opuszczać sposobność czynienia dobrze.

Mieliśmy i mamy różnych przyjaciół, jednych prawdziwych, innych mniej szczerych. Dawano nam w przeszłości różne rady, jedni chcieli, abyśmy się wyzuli z działu rolniczego, choć jesteśmy Kółkami rolniczemi, inni radzili nam porzucić znowu dział handlowy, niemniej agencję handlową i oddać zapotrzebowanie naszych Kółek na łaskę i niełaskę innych instytucji. Ale my wierni statutowi Towarzystwa, poczuciu naszego obowiązku i naszemu przekonaniu, staramy się uprawiać i rozwijać wszelkie działy, od początku istnienia przez nasze Towarzystwo prowadzone. Nawet stworzyliśmy niektóre nowe, jak n. p. dział pożarniczy i możemy już wykazać 373 straży ochotniczych, zorganizowanych przy naszych Kółkach. Mamy to przekonanie, że w naszym Towarzystwie musimy skupiać całe życie i wszelkie potrzeby naszych włościan i mamy

to przeświadczenie, że naszemu Towarzystwu nie obceni być nie może i być nie powinno, co dotyczy włościan naszych.

Każdy z panów referentów złoży sprawozdanie z odrębnego działu naszych czynności i na żądanie Pp. Delegatów da odnośne wyjaśnienia. Preliminarz budżetowy na rok 1911 wykazuje w dochodach i w rozchodach kwotę 253.200 K. Oprócz tego, na początku r. b. otrzymaliśmy od ministerium rolnictwa, tytułem odszkodowania za traktaty bałkańskie kwotę 86.667 K. Czy to dużo, czy dosyć, czy może za mało w porównaniu z tem, co otrzymały inne towarzystwa rolnicze, zwłaszcza ruskie, od tak nie dawna istniejące? Nie wchodzi w to. Ale jeżeli rozdział tych subwencji czy bonifikacji, przeprowadza ministerium we Wiedniu a nie organa krajowe, to już jest winą tych, którzy swego czasu możność przeprowadzenia organizacji rolniczej krajowej udaremnili, biorąc wobec przyszłości kraju ciężką odpowiedzialność na siebie. Lecz tej sprawy nie dotykajmy bliżej.

Powracając do sprawozdania ostatniego, proszę Panów porównać je z poprzedniemi, a przekonacie się Panowie Delegaci o postępie i rozwoju w każdym z naszych działów. Zdawałoby się przeto, że możemy spokojnie patrzeć w przyszłość, zwłaszcza wobec mnóstwa objawów życzliwości dla nas, ze wszystkich tak poważnych stron. Tymczasem niestety tak nie jest i ja widzę niejedną czarną chmurę na widnokręgu naszego Towarzystwa.

Stosunek nasz do Związku krajowego straży ochotniczych i do Towarzystwa Szkoły ludowej jest najlepszym, do pewnego stopnia wspieramy się nawzajem w naszym działaniu. Miło mi bardzo, że mogę tu z tego miejsca wyrazić krakowskiemu Towarzystwu Wzajemnych Ubezpieczeń szczerą naszą wdzięczność za tak wydatną pomoc, jaką nam udziela przy organizacji straży ochotniczych. Natomiast z pewnym żalem i pewnem zaniepokojeniem powiedzieć muszę, że stosunek nasz do pokrewnych nam Towarzystw: Galicyjskiego gospodarskiego i Krakowskiego rolniczego, na pozór wprawdzie zupełnie dobry, w rzeczywistości pozostawia nieraz dużo do życzenia. Towarzystwa, rozszerzając swą działalność, wkraczają nieraz na pole naszej pracy i powstają pewne kolizye, spowodowane brakiem dostatecznego rozgraniczenia zakresu działania naszych Towarzystw, a winą tego znowu, że nie mamy organizacji krajowej rolniczej, któraby normowała stosunek nasz wzajemny. Broń Boże, nie czynię żadnego zarzutu z tego powodu Komitetom Towarzystw rolniczych, lecz nieraz organizacje ich powiatowe okazują mało życzliwości dla nas, niektóre nawet, zwłaszcza w zachodniej części kraju, przy działaniu handlowem objawiają niekiedy chęć wsiąknięcia w siebie naszych Kółek. Obecnie mówią u nas też

dość dużo o połączeniu wszystkich trzech naszych Towarzystw rolniczych w jedno. Sam, temu lat 30, gdy jeszcze u nas nie było ani jednego Kółka rolniczego, przedłożyłem Komitetowi Towarzystwa galicyjskiego gospodarskiego projekt tworzenia Kółek rolniczych, zależnych od Rad rolniczych okręgowych, jako dalszy szczebel organizacji Towarzystwa gospodarskiego. Ale swego czasu mój projekt nie znalazł uwzględnienia. Jednak teraz po 27 latach istnienia Towarzystwa Kółek rolniczych, gdy się ono tak silnie rozwinęło i w swym zakresie działania o tyle dalej sięga od dwóch tamtych Towarzystw, myśleć o połączeniu wszystkich trzech Towarzystw w jedno, to myśl śmiała i nie łatwa do urzeczywistnienia. Co do mnie, osobiście zgodziłbym się na takie połączenie, jeżeliby Kółka nasze stały się organizacją podstawową i jeżeliby ta nowa organizacja i te Kółka spełniały to samo zadanie, jakie spełnia dziś nasze Towarzystwo; przytem interesa naszych włościan, które my teraz zastępujemy, musiałyby być pod każdym względem zabezpieczone.

Ale największą troską o naszą przyszłość napawa mnie to tak gwałtowne rozpolitykowanie się naszego całego społeczeństwa, to rozpadnięcie naszego ludu, naszego całego narodu w tej dzielnicy na tyle wrogo ku sobie usposobionych stronnictw politycznych. Czyż już nie można być dobrym Polakiem, kochać swego kraju i dla niego pracować, nie należąc do żadnego ze stronnictw politycznych, ze sobą walczących? Czy każdej działalności naszej trzeba koniecznie nadawać cechę partyjną? Czy każda instytucja nasza krajowa musi to piętno nosić?

Główną siłą Towarzystwa Kółek rolniczych było i jest właśnie, że się żadną nie trudni polityką. Jeżeli położyłem wogóle jakąś rzeczywistą zasługę w naszym Towarzystwie, to tę, że nie pozwoliłem nigdy żadnemu ze stronnictw politycznych opanować naszego Zarządu lub Wydziału wykonawczego, że niezależność Tow. Kółek rolniczych umiałem zawsze utrzymać. Nasze Towarzystwo owładnięte przez jakiegokolwiek stronnictwo, przestałoby absolutnie być czynnikiem dodatnim pracy społecznej, a wyzyskane stronnictwo, szerzyłoby tylko demoralizację i truciznę społeczną.

Mawiamy często, że pokładamy nadzieję i przyszłość naszą w ludzie uświadomionym, tak, ale w ludzie uświadomionym prawdziwie, który potrafi kochać Ojczyznę szczerze, który się nie da bałamucić nikomu, który nie będzie służył zachciankom prywatnym, ale Ojczyźnie i dobru powszechnemu. — W pracy nad podniesieniem moralnym i materialnym naszego ludu, nad uświadomieniem jego bardzo ważnym czynnikiem jest nasze Towarzystwo, tem samem jest tym ważnym czynnikiem w pracy naszego odrodzenia narodowego. Chodzi więc

o to, aby to nasze Towarzystwo pozostało zawsze takim, jakim jest, t. j. apolitycznym, nie skalanem polityką i mogło zawsze dla dobra i pożytku, bez różnicy, wszystkich włościan i małomieszczan pracować.

Stoicie Panowie Delegaci przed wyborami do nowego Zarządu, dajcie dowód, że umiecie kochać Ojczyznę dla niej, że jesteście już rzeczywiście uświadomieni. Precz więc wszelkie walki stronnice. Wybierajcie do nowego Zarządu tylko ludzi, którym na sercu leży dobro naszego Towarzystwa, którzy dali dowód, że w niem pracować umieją, niezależnie od tego, czy do jakiego stronnictwa należą.

Co do mnie, wysoko cenię godność prezesa Towarzystwa Kółek rolniczych, którą dzierżę od lat 13-tu, ale Wam się nie narzucam zupełnie: przemęczony i chory, chętnie cofnę się w Wasze szeregi, bylebym mógł w dobre ręce oddać to przewodnictwo. Zaklinam Was, Panowie Delegaci, w imię dobrej sprawy, aby walki przy wyborach nie było, lecz porozumienie dobrowolne, wszechstronne.

Jeżeli potrafimy się wznieść ponad ten niski poziom partyjny do wyżyn prawdziwej, szlachetnej miłości Ojczyzny, zawsze tak w życiu postępować będziemy i zachowamy nie-skazitelną, tak ważny czynnik naszego odrodzenia, jakim jest Towarzystwo Kółek rolniczych, to Bóg nam pozwoli jeszcze doczekać się lepszej przyszłości.

A teraz, dziś jak zawsze w latach poprzednich, świadomi łask doznanych i pełni wdzięczności, wykrzyknijmy trzykrotnie: Najjaśniejszy Pan, Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I. niech żyje, niech żyje, niech żyje!

Radę Ogólną XIII-tą Towarzystwa Kółek rolniczych ogłaszam za otwartą.

Nastąpiły powitalne przemówienia reprezentantów władz i instytucji.

K s. b i s k u p P e l c z a r dał w swem powitanii słowa serdecznej życzliwości dla Towarzystwa, którego działalność uważa za bardzo pożyteczną i, gdzie może, skutecznie popiera. Wobec ogólnej biedy ludu wiejskiego pożyteczna działalność Towarzystwa powinna cieszyć się powszechnem uznaniem; gorące słowa uznania należą się przedewszystkiem Zarządowi głównemu za jego skuteczną i wytrwałą pracę. Mowca wyraża trzy życzenia, — aby Towarzystwo pracowało w duchu religijnym i w harmonii z duchowieństwem, aby nie włączało ani nie wpuszczało do swej działalności żadnych wpływów politycznych, które mogą tylko osłabić pracę na neutralnem polu gospodarzem, — i wreszcie, ażeby dbało nie tylko o podniesienie samej uprawy roli, lecz także o inne gałęzie gospodarki wiejskiej, a szczególnie o sadownictwo, które jest w kraju bardzo zaniedbanem. — Kółka rolnicze są wogóle formą rozwoju życia wiejskiego; powinny więc dbać o postęp rzetelnej pracy i usuwać

przeszkody rozwoju, a szczególnie pijaństwo, które jest największym źródłem mroków i zacołania.

Towarzystwo powinno znaleźć w tej zbożnej pracy poparcie wszystkich stanów i zawodów, gdyż tylko wspólna praca i wspólne chęci zdołają zapewnić pełną skuteczność tej działalności.

Podniosłe swe przemówienie zakończył ks. biskup udzieleniem arcybiskupiej benedykcyi.

Przewodniczący powitał reprezentantów władz i instytucji na wstępie wymienionych, dziękując im za życzliwość okazaną przez przybycie na Ogólną Radę.

Prezydent miasta dr. Doliński wyraził radość, że może, jako gospodarz miasta powitać zebranych, i zapewnienie, że zaproszenie Ogólnej Rady do Przemyśla nie było wyrazem zwykłej grzeczności, lecz wyrazem uznania dla rzetelnej pracy na polu dobra ogólnego. Z rozwoju tej pracy cieszy się tem bardziej, że istnieje ścisła wspólność pomiędzy interesami wsi i miast, które powinny się nawzajem wspierać, gdyż harmonijne współdziałanie tych czynników jest warunkiem rozwoju dobra powszechnego.

Ks. kan. Sarna wita zebranych imieniem przemyskiego Zarządu powiatowego Kółek rolniczych, wskazuje na pomyślne wyniki dotychczasowej działalności Towarzystwa i widzi w tem wskazówkę, że należy iść dalej tą drogą, która na doświadczeniu okazała się dobrą i zapewniającą pomyślne skutki pracy.

Ks. Czartoryski zaznaczył w swem powitaniu, że Komitet c. k. Tow. gospodarskiego cieszy się szczerze z rozwoju Towarzystwa Kółek rolniczych i że żywi równie przychylnie uczucia dla małej jak i wielkiej własności rolnej, gdyż działalność obu Towarzystw odbywa się w imię wspólnych haseł, w imię miłości dla posiadanej ziemi, i jest sprężnięte poczuciem obowiązku do utrzymania tej ziemi i doskonalenia pracy na tym gruncie; w imię tych haseł mowca życzy pomyślnego wyniku obrad.

Przewodniczący zapewnił, że ustęp jego przemówienia odnoszący się do wzajemnego stosunku Towarzystw nie zawierał krytyki, lecz tylko szczerze życzenia harmonijnego współdziałania.

P. Konopka złożył imieniem c. k. Towarzystwa rolniczego życzenia pomyślnego wyniku obrad.

P. dr. Stefczyk przemawiał imieniem krajowego biura Patronatu Spółek oszczędności i pożyczek; zaznaczył, że Patronat dąży zawsze do przyjaznego współdziałania z Towarzystwem i wyraził nadzieję, że zrozumienie dla ważności tego współdziałania pogłębiać się będzie coraz więcej dla dobra i powodzenia idei współdzielczej. Obie instytucje łączą wspólny cel i obowiązek, dążenie do podniesienia dobrobytu i oświaty i zapewnienia lepszej

przyszłości dla całego narodu. Metody pracy muszą być do pewnego stopnia odrębne, ale dwie powinny być wspólne zasady: obie instytucje powinny łączyć w swej pracy wszystkich ludzi dobrej woli bez względu na różnice w zapatrywaniach politycznych, obie też dążyć powinny do wciągnięcia w koło swej pracy jak największych rzesz ludności włościańskiej i do obudzenia w tych rzeszach jasnego poczucia obowiązków wobec instytucji i kraju. Patronat śledzi ze szczerą sympatją postępy Towarzystwa i szle „szczęść Boże“ w pracy i w obradach.

P. dr. Wróblewski przynosi powitanie i życzenia pomyślności od Rady nadzorczej i Dyrekcyi Syndykatu rolniczego, który współdziała w pracy nad tem ogromnym zadaniem, ażeby usunąć niezaradność i słabość jednostki z dziedziny rolnictwa, a z handlu rolniczego wypełnić wyzysk.

Syndykat uważa się za towarzysza w tem dążeniu, ażeby stosunek właściciela ziemi do tej ziemi jak najbardziej uszlachetnić i wzmocnić i dziękuje Towarzystwu, że za pośrednictwem Kółek rolniczych może dotrzeć do ludności włościańskiej; prosi też o przychylnie poparcie celem osiągnięcia tych zadań.

P. Nowakowski, reprezentant Zarządu głównego Towarzystwa pedagogicznego podkreślił w swem powitaniu analogię w dążeniach i celach obu towarzystw; stan nauczycielski skupiony w Towarzystwie pedagogicznym, nie usuwa się od pracy w Kółkach rolniczych, lecz przeciwnie bierze w niej udział żywy i gorący, idąc w tem za głosem sumienia obywatelskiego i za poczuciem obowiązków wobec społeczeństwa.

P. Dr. Lubecki składa słowa powitania i życzenia od Tow. Oświaty lud., które odczuwa szczerzy podziw dla pracy Tow. Kółek rolniczych i jej plonów i szczerą radość, że naczelnym kierunkiem jego działalności są zgodne z pracą Towarzystwa.

Przewodniczący poświęcił gorące słowa wspomnienia tym pracownikom na różnych stopniach organizacji Towarzystwa, którzy ubyli w ubiegłym okresie jednorocznym: odeszli ś. p. Henryk Max, ś. p. Stefan Sękowski, ś. p. Piniński, ś. p. Borkowski i ś. p. Stefan Malczewski: byli to ludzie pełni szczerzego uczucia, ukochania swej pracy i pełni miłości dla kraju. Cześć ich pamięci!

Zgromadzeni uczcili przez powstanie ich pamięć.

Po zagajeniu obrad deleg. Wojciech Piątek (Trzciana k. Rzeszowa) postawił wniosek, aby przyjąć protokół z poprzedniej, XII. Ogólnej Rady, bez czytania. Wniosek został przyjęty, wskutek czego przystąpiono do następnego punktu porządku obrad.

Dr. Dulęba pozdrawia zgromadzonych delegatów, których liczny zastęp świadczy o

przejęciu się zadaniami i celami Towarzystwa. Zebranie Ogólnej Rady jest niejako świętem zbierania plonów żmudnej i wytrwałej pracy; obecne zebranie jest tem ważniejsze, że ma przez wybór Zarządu głównego wytyczyć na przeciąg lat 3 naczelné kierunki pracy nad odrodzeniem ekonomicznem i kulturalnem.

Mowca apeluje więc do zgromadzonych delegatów, ażeby w wyborze swym kierowali się tylko względami na dobro Towarzystwa, a wszelką politykę zostawili na boku. Od kandydatów należy żądać przede wszystkim jednej zalety, ażeby każdy z nich był szczerym kółkowcem, ażeby ukochał sprawy Towarzystwa i dążył do najpełniejszego ich rozkwitu. Ze względu na techniczną stronę sprawy należy złożyć wybór Zarządu głównego w ręce komisji-matki; do tej komisji zaś obecny Zarząd główny, kierując się zupełną bezstronnością, zadaniami i dobrem Towarzystwa, proponuje na członków następujących pp.:

Chruściel Stanisław, ks. Dziedzic Józef, Franczyk Józef, Rybczyk Ludwik, ks. Głowiński Kazimierz, Kucik Franciszek, Morowicz Szymon, Nebelski Jan, Podczaski Jan, Pudło Wojciech, Pytel Adam, Reicher Edward, ks. Sarna Stanisław, Skorupski Eugeniusz, Sobek Jan, Soboń Piotr, Średniawski Andrzej, Szafranski Ludwik, dr. Tałasiewicz Zygmunt, Zalański Stanisław.

Mowca prosi usilnie o przyjęcie tej komisji-matki, ażeby jej skład i obrady żadnymi wpływami politycznymi nie były zamacone.

Del. Kubik (białski zarząd powiatowy) stawia wniosek, ażeby do komisji-matki powołać jeszcze na członków pp. Kędziora, hr. Reya i Witosa.

Del. Smagała (Woliczka) proponuje utworzyć komisję-matkę przez powołanie po jednym członku z każdego powiatu.

Przewodniczący podnosi w odpowiedzi, że ta propozycja jest technicznie za trudna i że względu na wielką ilość zastąpionych powiatów niepraktyczna.

P. Grabski zastrzega sobie głos celem postawienia wniosku ze swej strony w razie, jeżeliby zaszły jakie zmiany w składzie komisji-matki.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wybór komisji według wniosku dra Dulęby.

W głosowaniu przez podniesienie rak został przyjęty bardzo znaczną większością postawiony przez dr. Dulębę wniosek Zarządu głównego. — poczem członkowie komisji-matki opuścili salę obrad i zbrali się w osobnej sali na posiedzenie. Skład komisji-matki, powyżej podany, uległ następnie zmianie, a mianowicie na propozycję komisji, wyrażoną przez jej przewodniczącego ks. kan. Sarne wybrano do komisji w miejsce nieobecnych pp.: Chruściela, Sobonia, Średniawskiego i Tałasiewicza następujących pp.: dr. Hyżyckiego

Stanisława, Jampolskiego Kazimierza, Karcińskiego Leona i hr. Reya Mikołaja.

Dalszy przebieg obrad, po tym wyborze komisji-matki był następujący:

Del. dr. Langer (Mościska) zarzucił, że głosowanie nad wyborem komisji-matki nie odbyło się, jak należy, tudzież, że na sali są i głosują osoby, które nie mają wcale uprawnienia do oddania głosu. Na liczne wezwania o podanie konkretnych faktów przytoczył jeden tylko fakt, że z Zarządu głównego nadesłano rzekomo komu innemu kartę uczestnictwa zamiast temu, kogo mościski Zarząd powiatowy na swego delegata przedstawił.

Dr. Dulęba zbił powyższy zarzut oświadczeniem, że rozsyłanie wszelkich kart uczestnictwa odbywa się z jak największą skrupulatnością i tylko na podstawie wyraźnych i formalnie niewadliwych pisemnych zgłoszeń uprawnionych do uczestnictwa stopni organizacyi. Uprawnienie zaś poszczególnych delegatów jest badane przy wejściu ich na salę w ten sposób, że się żąda okazania legitymacyi.

Del. Majka (Zaborów) podniósł, że jeżeli ktokolwiek miał jakieś uzasadnione wątpliwości co do odprawienia kogoś z obecnych na sali, — to powinien był odnieść się z tem zaraz do Prezydium. Ponieważ del. Langer tego nie uczynił i ponieważ nie skonstatował słuszności swego zarzutu, przeto mowca żąda, aby Prezydium udzieliło mu nagany.

Po tem oświadczeniu powstało pewne zamieszanie na sali i przez dłuższą chwilę trwały wrzawa i hałasy tak, że przewodniczący był zmuszony zagrozić zamknięciem posiedzenia; po tej groźbie jednak nastąpił wkrótce zupełny spokój.

Zabrał głos prof. Mieczyski i wygłosił następujący wykład „O spółkach jednolitej uprawy zbóż“: Prelegent prosi na wstępie o życzliwe wysłuchanie jego poglądów na tę sprawę czysto rolniczą, która zaczyna nabierać coraz więcej doniosłości i stała się już aktualną.

Towarzystwo zamierza przystąpić do tej akcji podniesienia uprawy i zbytu zboża jako do dalszego stopnia zrzeszonej działalności; przystępuje zaś do niej dopiero obecnie z tego powodu, że w całej swej działalności musi się liczyć z faktycznymi potrzebami ludności i nie może przeskoczyć żadnego szczebla w zrzeszonej pracy.

Prawo najbardziej naturalne każe zająć się przede wszystkim tą potrzebą, która najprędzej wymaga zaspokojenia. Gospodarstwo włościańskie jest zaś w bardzo znacznej mierze konsumentem różnych towarów; wydatki na tę konsumpcję dawały się dawniej najbardziej odczuwać, gdyż rolnik, pozostawiony sam sobie, był zupełnie nieporadny wobec zjawisk w handlu, i był zdany bezwzględnie na łaskę i wyzysk pośredników handlowych. — Potrzeba zorganizowania handlu włościańskiego by-

ła większa i dawała się silnie odczuwać. Z tego powodu Towarzystwo przystąpiło do organizowania swego handlu, które pożarło dużo czasu i wysiłku, ale też wydało pożądane wyniki, zwarta organizacja handlową u dołu, u góry i w ogniwach pośrednich.

Ważnym również zadaniem było zorganizowanie obrotu pieniężnego. Zadanie to rozwiązały Spółki oszczędności i pożyczek, które działały do pewnego stopnia wspólnie z Kółkami rolniczymi i doszły, dzięki umiejętnej pracy dr. Stefczyka, do świętego również rozwoju.

W ten sposób została wydarta ze szponów wyzysku jedna grupa interesów gospodarstw włościańskich; oszczędność na wydatkach i taniim kredycie pieniężnym zwiększa pośrednio przychody gospodarstw, dalszem źródłem ubocznych przychodów jest gotówka nadsyłana przez wychodźców i inne zarobki uboczne poza właściwą uprawą roli. Wszystkie te przychody płyną zatem ze źródeł zewnętrznych. Ani jednak te przychody nie są dotąd właściwie zużytkowane, ani też nie jest otwarte właściwe dla rolnictwa źródło dochodu, które leży w ulepszeniu produkcji i w umiejętnem jej wyzyskaniu. Gospodarz wiejski jest nie tylko konsumentem, on jest i powinien być przede wszystkim producentem. Gospodarstwo wiejskie wtedy dopiero pomyślnie się rozwija, jeżeli jest oparte o silną i wydatną produkcję, jeżeli wytwarza pewien nadmiar produktów surowych nieużytkowanych w sobie samem, przez gospodarza i członków jego rodziny; nie wystarczy wcale wytwarzać tyle, ile wymagają własne potrzeby; trzeba jeszcze coś odłożyć, coś schować, oczywiście nie w formie produktów surowych, lecz w formie gotówki z ich sprzedaży uzyskanej.

W naszych warunkach gospodarczych produktywność gospodarstw włościańskich jest na ogół bardzo mała. Składa się na to szereg przyczyn: rozdrobnienie gruntów przy nie dość forsownem ich wyzyskaniu, nieumiejętność produkcji i jej rozdrobnienie, wreszcie brak korzystnej organizacji zbytu wielu produktów. Szczególnie daje się odczuwać brak organizacji i brak planu w zbywaniu produktów. Gospodarstwo wiejskie sprzedaje w ogóle swe produkta surowe tylko w celu opędzenia podatków i innych ciężarów, i w tym względzie uważa tylko pewne gałęzie gospodarcze za nadające się do uzyskania dochodu, a inne pozostawia w pewnem zaniedbaniu. Włościanin sprzedaje trzodę chlewną, cielęta, drób, jaja, mleko — a zatem produkta już przerobione z samych ziemiopłodów. Włościanin jest więc nieświadomie zamiłowanym hodowcą, i forsuje gospodarzkę hodowlaną, której brak jednak zawodowych wiadomości, jako podstawy. Istnieje zatem pewna jednostronność w produkcji na zbyt. W zaniedbaniu leżą bezpośred-

nie płody rolne, płody roślinne, których nie produkuje się w ten sposób, aby ich zbytnie zapewnić rzeczywiste korzyści. Płody uprawiane zwykle na większą skalę, zboże, ziemniaki i t. d. wychodzą z gospodarstw włościańskich na targ zawsze w drobnych ilościach i nienależytej jakości. — Faktem jest więc, że produkcja nie zawsze porusza się w odpowiednim kierunku i że nie zawsze odpowiada potrzebom targu i warunkom korzystnego zbytu.

Wskutek tego nie dziw, że trzeba sięgnąć do pomocy w formie zrzeszonej pracy stowarzyszeń, gdyż zagadnienia tak skomplikowane, jak dostosowanie produkcji do zbytu i uregulowanie zbytu przechodzą siły jednostki.

Przy organizowaniu zbytu chodzi oczywiście o te korzyści zbiorowego działania, które daje stowarzyszenie: mianowicie o operowanie wielką ilością dobrego, wyrównanego i jednakożowego towaru i o uzyskanie zań ceny najlepszej, a w pewnych razach też o umożliwienie wczesnego zaliczkowania towaru, ażeby producent nie musiał koniecznie, przyciśnięty potrzebą gotówki, sprzedawać produktu właśnie wtedy, gdy cenę ma lichą. W dalszym ciągu dążeniem stowarzyszeń jest osiągnięcie coraz lepszej jakości produktu dla uzyskania cen coraz lepszych. W razie przeciwnym, w braku organizacji przez stowarzyszenia, producent staje się zależnym od drobnego i najdrobniejszego pośrednika, który wyzyskuje jego przymusowe położenie i poprostu dyktuje ceny lokalne, krępowany w tem co najwyżej przez podobnych sobie współzawodników, o ile wogóle wszyscy ci pośrednicy nie porozumieli się już ze sobą w formie zmowy co do cen.

Organizowanie zbytu na poszczególne produkta gospodarstw włościańskich rozpoczęło się niedawno i doprowadza do pomyślnych wyników. Istnieją już organizacje zbytu trzody chlewnej i cielat, jest Spółka zbytu jaj, mleka i masła, mnożą się spółki mleczarskie; organizowanie tego zbytu jest ujęte w formę osobnych stowarzyszeń, z którymi jak najściślej współdziała i grunt dla nich przygotowuje Towarzystwo Kółek rolniczych.

Natomiast zbyt zboża i ziemniaków jest pozbawiony wszelkiej organizacji; zboża sprzedaje się jak dawniej od niepamiętnych czasów, na targach małomiasteczkowych małemi ilościami do rąk pośredników, którzy gromadzą je, sortują i następnie w większych partjach sprzedają, ciągnąc z tego znaczne zyski.

O tem, żeby rolnik włościanin sprzedawał większe partje zboża do młynów, do browarów, do zakładów wojskowych lub publicznych — jeszcze dotąd zupełnie głucho; cały ten wielki handel spoczywa dotąd w rękach szeregu pośredników: rolnik niezorganizowany traci cały zysk pośrednika, któryby mógł zatrzymać dla siebie przy bezpośredniej sprzedaży konsumentowi, — a za zaniechanie gro-

madzenia większych ilości zboża, wyrównania i sortowania towaru płaci drogo obniżoną ceną.

Pomyślny zbył zboża wyprodukowanego w gospodarstwach włościańskich zależy od dwóch warunków: od zaistnienia doborowego i równego towaru we większej ilości i od umiejętnego pozbycia na targu. Pierwszy warunek dotyka samej istoty produkcji i może być spełniony tylko po odpowiednim jej przekształceniu; to dostosowanie produkcji do wymagań targu zbożowego jest właśnie głównym przedmiotem niniejszych rozważań.

Przedewszystkiem dążyć należy do tego, ażeby mieć zboże w odpowiedniej jakości, a więc równe i czyste. Obecnie produkcja zboża przedstawia niesłychaną rozmaitość. W jednej i tej samej wsi każdy gospodarz wysiewa inny zazwyczaj gatunek, co więcej na jednym i tem samym polu rośnie sobie wielka rozmaitość najrozmaitszych odmian o bardzo różnem i nierównem ziarnie. Według dat z powiatu nowosądeckiego waga 1.000 ziarn pszenicy uprawianej w jednej wsi wahała się w bardzo dalekich granicach od 28—45 gr. Obecnie niema wprost możności zebrania w jednej wsi jednolitego gatunku zboża; natomiast mamy wielką obfitość przeróżnych odmian, które posiadają rozmaitą jakość, wygląd, właściwości i zmieszane razem nie mogą dać doborowego produktu. — Zewnętrzna jakość towaru, idącego na sprzedaż przedstawia również bardzo wiele do życzenia; towar jest zazwyczaj bardzo źle oczyszczony, pomieszany z chwastami, owadami, kamyczkami, piaskiem i t. d. Wszystkie te wady: brak jednolitego ziarna i zanieczyszczenie towaru, są skutkiem nieodpowiedniego podlewania lichem ziarnem; dlatego pierwszym krokiem do poprawy może być tylko podniesienie i ujednostajnienie produkcji.

W tym względzie pierwszym środkiem jest wprowadzenie na wieś doborowych nasion; Towarzystwo Kółek rolniczych czyni to już od wielu lat i zaznajamia włościan z doborowymi odmianami zbóż i ziemniaków przez ciągłe, w setki idące doświadczenia polowe, podobnież działa wydatnie w tym kierunku stacya doświadczalna Uniwersytetu Jagiellońskiego; akcyja ta sprowadziła już bezsprzecznie znaczne korzyści, gdyż nauczyła cenić doborowe ziarno siewne i uszlachetnione zbóż odmiany.

Stosowanie doborowego nasienia nie jest jednak jeszcze wyrównaniem produkcji, ani go nie zastąpi. Doborowe nasiona zapewnią plon obfity, pełny i zdrowy, ale nie koniecznie równy. Potrzeba zatem koniecznie jeszcze jednego czynnika, któryby prowadził do wyrównania i ujednostajnienia produkcji. Tym środkiem ujednostajnienia produkcji mogą być tylko osobne stowarzyszenia lokalne, spółki zbożowe. Rozmaitość uprawy, będąca wyni-

kiem rozbieżnej, indywidualnej uprawy roli, da się usunąć tylko przez zastosowanie wspólnego sposobu uprawiania roli. Takie spółki zbożowe mają więc zrzeszyć w sobie pewną ilość rolników, którzy się zobowiążą uprawiać na pewnym obszarze zboża dostarczane przez naczelną organizacyę, czy nią będzie Zarząd główny, czy Zarząd powiatowy, czy też może ekspozytura. Zrzeszenia takie mogą się wcale dobrze zacząć od małego; wystarczy na początek, jeżeli w jednej gminie da się uzyskać n. p. 2 wagony jednolitego zboża, na co potrzeba 25—30 morgów obszaru; wystarczy więc zrzeszenie się tylu gospodarzy, którzy będą mieli razem taki obszar i będą na nim uprawiać wyłącznie jeden gatunek i odmianę, n. p. jedną odmianę żyta, jedną odmianę pszenicy. Z chwilą, gdy kilku gospodarzy tak się zobowiąże, będzie można przystąpić do zawiązania spółki. Cały ruch i obrót spółki będzie się oczywiście odbywał w umiarkowanych z początku granicach bez zbyt kosztownych narzędzi do czyszczenia, bez kosztownych składów na zboże.

Należy się spodziewać i życzyć sobie, aby tworzenie takich spółek lokalnych odbywało się łatwo i na szerszą skalę. Korzyści bowiem takich spółek są same przez się widoczne. Najpierw bowiem spółka usunie pośredników i ich zyski. Włościanie, zrzeszeni w spółce, rozporządzając większą ilością jednolitego, wyrównanego towaru, będą mogli występować jako oferenci przy zapotrzebowaniu większej ilości produktów zbożowych przez spożywców, przez młyny, browary, zakłady wojskowe i t. d. Wyrównanie towaru w spółce, zgromadzenie zboża, oczyszczenie, zmieszanie, przechowanie, szufłowanie, przedsięwzięte przez spółkę wypada znacznie taniej, aniżeli w wykonaniu przez pośrednika; tem większy więc będzie zysk i korzyść ze spółki, występującej jako samostojny oferent.

Odpadki przy czyszczeniu zboża zostaną też w spółce odpowiednio użyte; gospodarze zużyją je u siebie, w swych własnych gospodarstwach jako poślad i nie wypuszczą ich w świat na zanieczyszczenie pól i roli, handlarz zaś nawet i na tych odpadkach zarabia ze szkoda dla drugich, mieszając n. p. kakał i dziką gorczycę do makuchów, lub sprzedając nasiona różnych chwastów na specjalne cele (lepnicza jako domieszka do koniczyny).

Członkowie spółki nie mają dalej kłopotu ze szukaniem zbytu, zwożą jeno zboże do składu spółkowego, a spółka sama, względnie przy pomocy wyższych organów załatwia się ze zbytem zboża.

Spółka może się łatwiej zaopatrzyć w maszyny do czyszczenia zboża, a w miarę powodzenia i środków może nabyć dla członków i inne narzędzia, wpływające pośrednio na wyrównanie zboża, jak n. p. dobre siewniki, młocarnie i t. d. Spółka może też działać podnieca-

jąco na ogólne podniesienie produkcji, gdyż rolnicy widząc płynące z niej korzyści, sami będą się starali odpowiedzieć jak najlepiej wymaganiom konsumpcji. Otwiera się też, przy sposobności sortowania, możność wytwarzania własnego, doborowego ziarna na siew, a zatem uwolnienia się od importu zagranicznego przez poprawę i uzyskanie własnych ras zbożowych.

Ogólny zarys organizacji spółki zbożowej tak się przedstawia:

1. Rolnicy jednej, lub sąsiednich gmin zawierają spółkę zbożową udziałową; obszar reprezentowany przez spółkę musi wynosić przynajmniej 25—30 morgów obsiewu zboża tak, ażeby można zebrać najmniej 2 węgony jednego towaru;

2. Członkowie Spółki zobowiązują się nie siał innej odmiany danego zboża, lecz tylko ten, który okazał się dobrym z poprzednich doświadczeń w danej okolicy i jako taki został uznany przez Zarząd główny;

3. Spółka otrzymuje od Zarządu głównego, lub za pośrednictwem jego organów, doborowe nasienie po zwykłej cenie targowej, a więc z opustem zwykłej nadwyżki za lepsze ziarno siewne;

4. Spółka otrzymuje maszyny do czyszczenia zboża, a mianowicie młynek i tryer do sortowania, ewentualnie także siewnik i młocarnię, po cenie niższej na spłaty ratalne;

5. Spółka przyjmuje od członków zboże oznaczonej jakości i gatunku, dobrze zebrane (nie zrosnięte) w komisową sprzedaż;

6. Spółka musi się zaopatrzyć w tymczasowy skład na zboże, suchy, bezpieczny i dobrze pokryty; wystarczy wynajęcie dobrej szopy, osłoniętej, w suchym miejscu położonej i dość obszernej (16×6 m.); w składzie spółkowym zboże, o ile nie będzie zaraz sprzedane, musi być dobrze przechowane i suszone na wspólny koszt Spółki, przyczem tworzy się kategorie ziarna, ziarno nasienne, browarniane i t. d.

7. Wartość zboża oddanego Spółce będzie wypłacona członkom dopiero po sprzedaży z uwzględnieniem uzyskanych cen, podobnie jak to się robi obecnie ze sprzedażą trzody chlewnej;

8. Należy jednak dążyć do wytworzenia dalszych stopni organizacji, w szczególności do oparcia spółek o jakąś instytucję kredytową, któraby dawała zaliczki w wysokości mniej więcej $\frac{1}{3}$ wartości oddanego Spółce zboża.

Spółki podobne nie są rzeczą nową, istnieją już i rozwijają się znakomicie zagranicą, w Bawarii i Tyrolu, pracują tanio i ze znaczną dla członków korzyścią. Naturalnie spółki lokalne musiałyby mieć być zapewniony w sprzyjających stosunkach miejscowych i musiałyby opierać się o jakąś wyższą formę organizacji, któraby ułatwiała ich założenie, byt

i funkcyjne; wyższą tego rodzaju instytucją w stosunku do spółek lokalnych byłby Zarząd główny.

Prelegent wyraża silne przekonanie, że należy iść w tym kierunku. Produkcja zboża nie jest wprawdzie u nas dominująca, ale w niektórych okolicach przeważa; rzecz naturalna, że tworzenie spółek tam by tylko następowało, gdzie właśnie warunki miejscowej produkcji sprzyjają ich powstaniu i utrzymaniu.

Prelegent zakończył wykład następującymi wnioskami:

Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, aby:

1. przystąpił jeszcze w roku bieżącym do zakładania, po szczegółowym opracowaniu statutów i regulaminu, spółek jednolitej uprawy zboża w okolicach, gdzie stosunki będą temu sprzyjały;

2. postarał się o odpowiednie środki na ułatwienie osiągnięcia celu spółek, jako to na subwencyonowanie maszyn rolniczych do czyszczenia i sortowania zboża i kosztów urządzenia składów spółkowych.

Nad tym referatem rozwinęła się następująca dyskusja:

Del. Lubowiecki (krakowski Zarząd powiatowy) wyraża przekonanie, że na urzędywistnienie takich spółek trzeba będzie długo czekać, gdyż liczne okoliczności stoją im na przeszkodzie. Pierwszą przeszkodą jest, że nie ma ustalonego gatunku zboża, drugą, że rolnicy nie posiadają odpowiedniego kapitału i że potrzebują zaraz pieniędzy, a wreszcie organizacja i utrzymanie takiej spółki byłyby za drogie, gdyż na przechowanie zboża w porządku nie wystarczy zwykły szpichlerz lub szopa. Spółki musiałyby więc rozporządzać od razu większym kapitałem na zaliczkowanie zboża i na dobre magazyny. Od drobnego rolnika trudno wymagać takiego wysiłku; mowca dziwi się, że obszary dworskie, rozporządzające potrzebnymi na ten cel środkami, nie zaprowadziły u siebie jednolitej uprawy zboża, lecz każdy siebie inne zboże, takie, które mu się właśnie najlepiej nadaje.

Del. Tatarski (wielicki Zarząd powiatowy), zgadza się z wywodami poprzednika. Przytacza na poparcie nieprzychylnego podobnym spółkom stanowiska tę okoliczność, że inne instytucje nie zdołały dotąd zorganizować takiego zbytu zboża. W szczególności Towarzystwa rolnicze okręgowe, które zorganizowały dostawę nasion i nawozów sztucznych, nie zdołały jeszcze ująć zbytu płodów rolniczych.

Mowca występuje przeciw wnioskowi prelegenta, ażeby Zarząd główny objął zakładanie i wspieranie podobnych spółek, gdyż funkcje te podniosą znacznie wydatki na admini-

stracę; wobec tego mowca stawia konkretny wniosek, ażeby Zarząd główny wcale nie przystępował do tworzenia podobnych spółek, ani też wogóle nimi się nie zajmował.

Del. Karczewski (delegacja na powiat jaworowski) oświadcza, że pewna ilość obszarów dworskich wprowadziła już selekcję zbóż i uprawę jednolitych gatunków na większe rozmiary; zresztą obszary muszą wpierv zboże wypróbować. Natomiast małorolni gospodarze powinni całą forszą dążyć do jednolitej uprawy zboża przez zakładanie odpowiednich spółek, gdyż korzyści jednolitej uprawy są dla nich nazbyt widoczne. Jeżeliby Zarząd główny nie przystąpił do tworzenia takich spółek, to trzeba go owszem przynaglić. Mowca popiera jak najusilniej wniosek p. Miczyńskiego.

Del. Mazur (nowosądecki Zarząd powiatowy) popiera wniosek prof. Miczyńskiego, widząc w nim praktyczny sposób niezależnienia produkcji rolniczej od wpływu pośredników handlowych. Nie widzi przyczyny, dla czego by też włościanin miał zawsze dorywczco i w drobnych ilościach pozbywać zboże: jeżeli handlarze mogą składać zboże do spichrzów i przechowywać je do lepszych cen — dla czegożby i drobny rolnik nie mógł wspólnie siłami tego osiągnąć. Mowca popiera więc usilnie wniosek prof. Miczyńskiego i wnosi, aby zamknąć dyskusję w tej tak jasnej sprawie i przejść do następnego punktu obrad.

Del. Lubowiecki łągodzi swe poprzednie wystąpienie i oświadcza, że sam jest zwolennikiem selekcji, nie wierzy jednak w rychłe urzeczywistnienie projektów prof. Miczyńskiego, które uważa za ideał; na zrealizowanie go trzeba będzie bardzo dużo jeszcze czasu i pracy.

Prelegent prof. Miczyński wyczuwa w tych głosach, które sprzeciwiają się uchwaleniu jego wniosku, zupełne zwątpienie we własne siły i skrajny pesymizm. Wszyscy zgadzają się na to, że położenie włościanina jest ciężkie i że sposoby jego produkcji są częstokroć bardzo lichy, skoro jednak przyjdzie się z jaką inicjatywą, z najlepszą chęcią poprawy tych stosunków, zaraz wylania się czarny pesymizm i wątpi z góry o powodzeniu. Przy takim traktowaniu wszelkiej inicjatywy rzeczywiście nic się nie robi. Zamiarem Zarządu głównego nie jest wcale sztuczne wywoływanie takiej organizacji spółkowej, lecz tworzenie jej tam, gdzie grunt jest podatny, gdzie są osobiste i rzeczowe warunki, jednym słowem nie forsować sprawy, lecz tam próbować, gdzie pójdzie, i dlatego mowca wniosków swych nie cofa, lecz podtrzymuje w całej pełni.

Zgromadzeni nagrodzili referat rześistymi oklaskami, oświadczając się tem samem za przyjęciem wniosków prelegenta, prof. Miczyńskiego.

Na tem zakończono pierwsze posiedzenie.

Drugie posiedzenie rozpoczęło się o godz. 3-ciej popoł.

Del. ks. Sarna (przemyski Zarząd powiatowy), jako przewodniczący komisji-matki przedstawił listę członków Zarządu głównego na trzechlecie 1911—1914 r., ułożoną przez komisję-matkę i prosił o dokonanie wyboru przez przyjęcie bez żadnej zmiany tej listy, która proponuje wybór następujących osób:

1. Adamski Telesfor,
2. Babicz Jan,
3. Bernadzikowski Szymon dr.,
4. Bohaczek Maryan,
5. Cielecki Zaremba Artur,
6. Dalkiewicz Mieczysław dr.,
7. Dulęba Bronisław dr.,
8. Grabski Stanisław dr.,
9. Jaroszyński Maryan,
10. Karaś Adam,
11. Malicki Mikołaj,
12. Miczyński Kazimierz dr.,
13. Pawlikowski Jan Gwalbert dr.,
14. Plezia Michał,
15. Podlewski Celestyn dr.,
16. Rylski Tomasz,
17. Siara Stanisław ks.
18. Skarbek Aleksander hr.,
19. Sobek Jan,
20. Stefczyk Franciszek dr.,
21. Tworek Michał,
22. Wiącek Wojciech,
23. Wielgus Franciszek,
24. Wójcik Franciszek.

Powyższa lista komisji-matki wywołała bardzo żywą dyskusję, która przechodziła chwilowo w fazy bardzo burzliwe, grożące poważnym naruszeniem dalszego trwania obrad.

Zabrał głos del. Kubik, około mowcy jednak potworzyły się grupy, które ścierając się w przeciwnych sobie poglądach, wytworzyły gwar dość silny, zagłuszający pierwsze słowa del. Kubika.

Dopiero energicznym usiłowaniami przewodniczącego udało się przywrócić spokój, po czem del. Kubik wygłosił swą mowę. Zaznaczył, że nie kieruje nim żaden partyjny interes, lecz interes tych, którzy go jako delegata posłali. Na 48 wszystkich członków Zarządu gł., razem z delegatami i z kooptowanymi, mowca żąda przynajmniej 16 miejsc dla włościan, i nie może się zadowolić liczbą ośmiu, którą proponuje komisja-matka. W propozycji komisji-matki jest za wiele osób z inteligencji, które — choć mogą być ożywione najlepszymi chęciami — to jednak nie znają doli i potrzeb ludu wiejskiego. Mowca nie posądza wcale Zarządu głównego o złą wolę, lecz tylko o niezajomość stosunków — i ponawia swój wniosek, ażeby w skład Zarządu głównego weszło z wyboru przynajmniej 16 włościan.

Po tem przemówieniu wybuchła znów wrzawa, którą jednak zdołało opanować prze-

mówienie del. J a w o r s k i e g o (Krasieczyn). Mowca apelował do powagi Ogólnej Rady, z którą nie licuje wcale hałaśliwe sprzeciwianie się poszczególnym mowcom; spokoju i powagi można i należy domagać się od tak poważnego zgromadzenia. Mowca wskazał dalej na wielki rozwój Kółek rolniczych i przyrównał Zarząd główny do wozu, który niejako stanął na tych poszczególnych kółkach. Obecnie rozchodzi się o wybór Zarządu na dalsze trzecie i w tym względzie ścierają się przeciwne sobie propozycje. Słuszność może być po stronie Zarządu głównego, ale i po stronie del. Kubika. Należy więc sprawę rozważyć spokojnie, w drodze wzajemnego porozumienia się. Mowca oświadcza się za wnioskiem del. Kubika w ten sposób, aby do Zarządu głównego przeszło z wyboru 12 włościan i 12 z grona inteligencji.

Dr. D u l ę b a stanął w obronie propozycji komisji-matki, która, wybrana prawie jednomyślnie, powinna też znaleźć przychylne przyjęcie dla swej propozycji. Przy wyborze Zarządu głównego należy patrzeć tylko na to, czy proponowani kandydaci mają chęć i możliwość do pracy w Towarzystwie, które obejmuje tak szerokie pola i tak znacznego wymaga natężenia; komisja-matka zaś na to przede wszystkim zwraca w swej propozycji uwagę. Obecnie wybiera się tylko 24 członków Zarządu głównego, a reszta miejsc należy do delegatów i kooptacji. Praca społeczna wymaga jedności i zgody, którą też należy okazać przez zgodny wybór Zarządu głównego.

Hr. S k a r b e k. Od rana rozlegają się słowa miłości i zgody, a tymczasem przy wyborze Zarządu głównego występuje na jaw jakieś różniczkowanie na panów i chłopów. Minęły jednak czasy takiego podziału; obecnie niema panów i chłopów, są tylko kółkowcy. Mowca zapytuje, dlaczego jako „pan“ nie może brać udziału w szczerzej pracy Kółek rolniczych, jeżeli zna również dobrze potrzeby ludności włościańskiej, jak kto inny. Zgody potrzeba i jedności, bo niezgoda gubi i rujnuje; wszyscy powinni z równą chęcią przykładać rękę do pracy nad dolą włościan. Płoną jest rzecza dyskusowanie nad tem, kto lepiej może służyć sprawie powszechnej, pan czy chłop; ten tylko jej służy, kto chce pracować nie dla osobistego interesu, lecz dla sprawy powszechnej. Szkoda czas tracić na bezpłodne dyskusje i dlatego mowca stawia wniosek formalny zamknięcia dyskusji.

Podczas przemówienia następnego mowcy, prof. G r a b s k i e g o, wznowiły się hałasy i wrzawa, przygłuszające słowa mowcy, który przemawiał za dokonaniem wyboru podług propozycji komisji-matki. — Gdy wrzawa trwała dalej i nie chciała się uciszyć, przewodniczący zarządził przerwę w posiedzeniu.

Po przerwie del. K u b i k cofnął swój wnio-

sek, wskutek czego Ogólna Rada dokonała jednomyślnie wyboru członków Zarządu głównego na trzecie 1911—1914 podług propozycji komisji-matki, i bez żadnych zmian w przedstawionej przez nią liście członków.

Nastąpiło sprawozdanie dr. D u l ę b y, jako referenta Zarządu głównego, o stanie ogólnej organizacji Towarzystwa. Referent wskazał przede wszystkim na wzmocnienie spójności organizacji wewnętrznej przez dokładne określenie poszczególnych stopni organizacji, tudzież przez oznaczenie podstaw ich bytu, zakresu działania, praw i obowiązków. — Powyższe określenia złożone są w zreformowanym statucie, który zabezpieczył zupełnie własność poszczególnych Kółek rolniczych, umocnił organizację pośrednią i wogóle przyczynił się do różnego rozwoju Towarzystwa. Dopełnieniem zaś statutu, nieodzownem i bardzo pożytecznym są różne regulaminy, instrukcje, normy, wskazówki, — które regulują normalny bieg czynności i objaśniają dokładnie organizację poszczególnych kierunków działalności Towarzystwa. — Zarząd główny, którego czynności są również określone dokładnym regulaminem, unika jak najstaranniej wszelkiego szablony i kieruje się w swych czynnościach względami na pożytek Towarzystwa; dba też o pilne i płynne załatwianie wszelkich spraw, co należy przypisać wydajnej pracy centralnego biura i stałemu kontaktowi Prezydium z biurem.

Organizacja powiatowa rozwinęła się bardzo pomyślnie. Głosy, które żądają większej decentralizacji na tem polu i lepszego dotowania, opierają się na widocznej nieznamości istotnego stanu rzeczy. W organizacji pośredniej istnieje 41 czynnych Zarządów powiatowych, 18 Delegacji powiatowych, a 7 powiatów pozostaje pod bezpośredniem kierownictwem Zarządu głównego. — Organizowanie powiatów nie odbywa się dowolnie, lecz z najdalej idącą starannością i z uwzględnieniem rzeczywistych stosunków, przyczem dostarcza się wszelkich możliwych udogodnień. W organizacjach powiatowych jest czynnych 79 instruktorów, których nie wciągnięto do tej pracy bez żadnego przygotowania, lecz przeciwnie wyszkolono ich na osobnych kursach. Jeżeli jaka organizacja powiatowa w nielicznych wypadkach nie dopisuje — to powód leży tylko w stosunkach miejscowych, w nieznamości ustaw i kierunków działalności Towarzystwa, lub w braku energii, bez której żadna wogóle robota nie może naprzód postąpić. Zresztą organizacje powiatowe mają statutowo i regulaminowo zapewniony obszerny zakres działania, który jest przez Zarząd główny ściśle respektowany.

Co do dotowania organizacji powiatowych jest ono dostosowaniem do rozporządzalnych funduszy, — Zarząd główny czyni zaś,

co tylko może, dla powiększenia tej dotacyi; niestety jednak odnośna niedawna petycja do Sejmu nie została uwzględniona.

W organizacyi podstawowej dba się również o jej umocnienie; przedewszystkiem wydano wskazówki do zawiązywania Kółek rolniczych i regulamin ich czynności; przestrzega się też ściśle, ażeby sklepy nie były identyfikowane z Kółkami rolniczymi, wreszcie zaopatrzone członków Kółek rolniczych w karty legitymacyjne.

Towarzystwo musi w swem dążeniu ogarniać wszelkie potrzeby ludności włościańskiej w dziedzinie oświaty, moralności i dobrobytu; musi objąć całość życia włościańskiego, gdyż poszczególne funkcye tego życia pozostają w jak najściślejszym związku ze sobą i poprawa w jednej dziedzinie nie da się osiągnąć bez podniesienia innych. Dalszą właściwością jest rozszerzenie działalności na całość ludności włościańskiej; dba się usilnie o wciągnięcie młodzieży wiejskiej do tej działalności, aby się z wczesną przysposabiała do pracy na oczekującym ją warsztacie. Reforma statutu pozwoliła też wciągnąć do pracy i gospodynie wiejskie, które tworzą osobne oddziały i przyczyniły się już znacznie do podniesienia poziomu gospodarstw włościańskich. Dla gospodyń wiejskich urządzono 7 kursów gospodarstwa kobiecego, które cieszyły się wielką frekwencją i uznaniem ludności włościańskiej. Urządzenia tych pożytecznych kursów na większą skalę domaga się żywiolowo i ustawicznie sama ludność włościańska; niestety jednak poważną przeszkodą jest brak sił nauczycielskich; może ankietą, którą Zarząd główny zwoła w porozumieniu z Wydziałem krajowym, znajdzie lekarstwo na ten brak, hamujący postęp w tym kierunku.

W ubiegłym okresie sprawozdawczym Zarząd główny miał do zwalczenia gorączkę szynkarską, związaną ze zniesieniem prawa propinacyi, która nie ominęła też Kółek rolniczych. Zdecydowane jednak stanowisko Zarządu głównego w tej sprawie i zrozumienie zadań Kółek rolniczych wśród rzeszy członków Towarzystwa zapobiegło nabywaniu szynków przez Kółka rolnicze. Jako pozytywne uzupełnienie tej sprawy Zarząd główny rozważył prowadzenie gospód chrześcijańskich przy Kółkach rolniczych, ułożył odpowiedni regulamin i przedstawił go c. k. Namiestnictwu celem poparcia.

W odniesieniu do funduszy Towarzystwa mowca stwierdza pomyślny objaw zwiększenia się własnych dochodów, natomiast subwencye pozostają — mimo wzrostu potrzeb i działalności — na dawnym poziomie. Podnieść należy, że petycja do Sejmu o zwiększenie krajowego funduszu bezprocentowych pożyczek na podniesienie działalności przemysłowej i na budowę domów Kółek rolniczych, nie została dotąd załatwiona.

O stosunku do Towarzystw rolniczych referent nadmienia, że Towarzystwo Kółek rolniczych pragnie jak najlepszych stosunków wzajemnych, wzajemnej sympatyi i poparcia w zasadniczo-wspólnej pracy; Towarzystwo musi jednak dążyć przedewszystkiem do jak największego rozwinięcia wszystkich swoich sił dla dobra ludności włościańskiej i całego społeczeństwa; nie wolno więc Towarzystwu poniechać żadnego objętego już terenu pracy, ani też pól działalności, na których może ono najlepiej trafić do ludności włościańskiej. Siła i powodzenie leży orzedewszystkiem w członkach Towarzystwa, u których świadomość praw i obowiązków wobec instytucyi coraz bardziej się szerzy i pogłębia.

Referent zakończył sprawozdanie wezwaniem, ażeby członkowie Towarzystwa oddali się szczerze jego sprawom, starali się o gruntowną znajomość i rozwinięli potrzebną do powodzenia w działaniu energię.

Del. Michno (Czarna) wyraził życzenie, ażeby referenci skracali swe sprawozdania, celem pozostawienia więcej czasu delegatom na wyrażenie ich poglądów i życzeń.

Del. dr. Matakiewicz (Brzozowa) poruszył doniosłą sprawę budowy dróg wodnych, zagwarantowanej ustawą państwową z r. 1901. Mowca przedstawił pokrótce najważniejsze korzyści jakie wypłyną dla kraju, jego przemysłu, handlu i rolnictwa z budowy i wybudowania kanałów spławnych, będących najdogodniejszą drogą dla taniego eksportu i importu. Przedewszystkiem pozostaną w kraju miliony, przeznaczone na budowę dróg wodnych, dając zarobek ludności. Z budową kanałów jest ściśle połączoną regulacja rzek, im prędzej więc nastąpi ta budowa, tem prędzej doczekamy się regulacyi rzek, tak potrzebnej dla należytego rozwoju rolnictwa. Drogi wodne jako najtańszy środek przewozowy, ułatwią sprowadzanie węgla, rudy żelaznej, maszyn, nawozów sztucznych, tudzież wywóz krajowych produktów, dzięki czemu otworzą się dla nich korzystniejsze rynki zbytu. W związku z tem ułatwieniem handlu wytworzą się też nowe ogniska przemysłu, które uzyskają tanio węgiel i surowce, a z drugiej strony będą miały zapewnioną tanią drogę dla wywozu swych wyrobów. Ze wzrostem zaś handlu i przemysłu podniosą się bogactwo i zasoby kraju i zatrzymają w kraju te liczne rzesze wędrowców, które, nie mając obecnie oparcia na ziemi rodzinnej, ciągną na zachód do ognisk przemysłu, ażeby tam swą pracą i poniewierką wzbogacić obcych fabrykantów. Wobec tego, że Towarzystwo ma pośród swych zadań dbanie o melioracye tudzież o rozwój handlu i przemysłu, — jest rzeczą wskazaną, aby zabrało głos w tej doniosłej sprawie i dlatego mowca przedstawia do uchwalenia następujący wniosek:

„I. Ogólna Rada T. K. r. uznaje wykonanie dróg wodnych i regulację rzek w Galicyi, zabezpieczoną ust. z r. 1901, za jeden z najważniejszych postulatów kraju.

II. Poleca Zarządowi głównemu T. K. rol. wygotowanie do Koła polskiego w Wiedniu i ministra Galicyi memoriału z żądaniem dokończenia wszelkich starań, aby prawa Galicyi do uzyskania dróg wodnych i regulacji rzek nie zostały przez projektowaną nowelę w niczem uszczuplone, oraz aby budowa dróg wodnych bezwarunkowo nie doznała dalszej zwłoki.

Wniosek powyższy bez dyskusji jednomyślnie został przyjęty i przekazany Zarządowi głównemu do wypełnienia.

Hr. Re y (członek-założyciel) podniósł zasługi Towarzystwa i Zarządu głównego w 3-letnim okresie jego urzędowania około podniesienia kultury wsi naszej. Z niektórych sfer padają w ostatnich czasach słowa, że Towarzystwo Kółek rolniczych jest niepotrzebnem, mowca jednak jest o tem głęboko przekonany, że te słowa są zupełnie bezpodstawne i nie liczą się z rzeczywistością. Już ten liczny udział wszystkich warstw ludności w zebraniu Ogólnej Rady świadczy wymownie o szerokim zainteresowaniu dla działalności Towarzystwa; wglądniejszy zaś bliżej w treść tej działalności, musi się nabrać przekonania, że Towarzystwo jest niezbędne dla rozwoju i podniesienia ogólnej kultury kraju, gdyż praca jego uzupełnia działalność innych Towarzystw w bardzo wielu kierunkach, których one nie podejmują i które wskutek tego musiałyby leżeć odłogiem. Zorganizowanie i rozwój handlu wiejskiego, rzecz tak ważna dla dobrobytu ludności wiejskiej, jest wyłączną zasługą Towarzystwa; gdyby się ono nie było tego podjęło, ktoby zrobił? z pewnością nikt. Rozwój kas Raiffeisena został przez Towarzystwo przygotowany, które i obecnie niemi się opiekuje, gdyż w skład dyrekcji i rad nadzorczych tych kas wchodzi najczęściej członkowie Kółek rolniczych. Podobnie i rozwój wiejskich ochotniczych straży pożarnych jest wyłączną zasługą Towarzystwa; krajowy Związek och. str. poż. nie zdołał pozakładać straży pożarnych na wsi; trzeba było dopiero pracy i inicjatywy Towarzystwa, aby urzeczywistnić na wsi myśl obrony przed pożarem; trzeba też być na wsi i widzieć sprawność tych straży pożarnych i zasługi ich około ratowania mienia ludzkiego. Szerzenie zawodowej oświaty rolniczej wśród ludności małorolnej spoczywa też prawie wyłącznie na barkach Towarzystwa; jest to wielką zasługą Kółek rolniczych, że podjęły tę pracę wśród ludności i zastępują te czynniki, które czy to z ośpałości czy to z niechęci nie podejmują tych prac. Kursa dla gospodyń wiejskich są rzeczą nieoceniczoną, odpowiadają istotnej potrzebie i przyczyniają się do rozwoju gospodarstwa domowego, zupełnie dotąd zaniedbane-

go. — Przeszedłszy w ten sposób najważniejsze pola działalności, musi się mieć wdzięczność i uznanie dla tej pracy i można tylko wyrazić prośbę, aby w tej pracy nie ustawano, lecz postępowano w niej dalej, gdyż wszyscy uważają ją za potrzebną i nieodzowną w naszym społeczeństwie i za taką, której nikt inny wykonać, ani zastąpić nie zdoła.

Mowca kończy na tem swe przemówienie, winszując Towarzystwu i Zarządowi głównemu, że zdołał wydobyć od rządu subwencje traktatowe i życząc, ażeby ta subwencja wzmocniła dobroczynną działalność Kółek rolniczych dla ludności włościańskiej.

Del. dr. Borowiec Przedmieście łańcuckie) omawiał ważną i przez wszystkie Kółka rolnicze i ich członków odczuwaną sprawę organizacji handlowej. — Na wsi musi istnieć jakieś miejsce, drobny sklepik, do zaopatrywania mieszkańców w niezbędne towary. Sklepiki te jednak będą dopiero wówczas pożyteczne i łatwe do utrzymania, jeżeli będą oparte o większe składy okręgowe, w którychby pobierały wszelkie, na miejscu, na wsi, potrzebne artykuły. Organizacja taka da się łatwo przeprowadzić, trzeba tylko zrozumienia tej myśli i przypomnienia jej szerszym warstwom, wśród których oddawna istnieje. Mowca postawi więc wniosek, zmierzający do urzeczywistnienia takiej organizacji, nie w ten jednakże sposób, ażeby cała praca spoczęła wyłącznie na barkach Zarządu głównego, lecz ażeby Zarząd główny oddziałał na Zarządy powiatowe i na Kółka rolnicze, w kierunku jak najszybszego podjęcia i wykonania tej myśli. Mowca wyobraża sobie w następujący sposób urzeczywistnienie tego planu.

W centralnym punkcie danego okręgu Kółka rolnicze powinny utworzyć skład powiatowy. Takie składy mogłyby łatwo obliczyć zaopatrzenie najrozmaitszych towarów dla całej okolicy i zaopatrywać się w nie u źródeł krajowych, czy to w fabrykach, czy to u rękodzielników. W ten sposób składy zetknęłyby drobny sklepik wiejski z pierwszym źródłem nabycia, dzięki czemu cena towarów byłaby umiarkowana i niższa, niż obecnie, gdyż nie trzebaby opłacać zysku grosistów i innych pośredników. Myśl przewidująca wybiega jednak jeszcze dalej. Gdyby te składy zorganizowały się same w jeden wielki związek, można by stworzyć własne fabryki, wielkie rękodzielnice i faktycznie popchnąć kraj na drogę przemysłowania. W całym świecie rozgrywa się walka pomiędzy wielkim kapitałem, a drobnym przemysłem i rękodzielnictwem; kapitał zwycięża, a to tylko dlatego, że przeciwnik jest słaby i niezorganizowany. Należy więc skupić się w organizacjach powiatowych przez składy, a w dalszym ciągu tworzyć przez te składy własne ogniska produkcji. W ten sposób bez krzyku i bez szumnych haseł można się zwolnić od ob-

cej przemocy i stanąć o własnych siłach. Mowca żąda więc, ażeby Zarząd główny rozszerzał wśród Kółek rolniczych przekonanie o potrzebie takiej organizacji tembardziej, że Kółka rolnicze gdziekolwiek będą się do takiej pracy, a gdzie powstanie taki impuls, można już zacząć robotę na tem polu. — Wniosek mowcy, podany na piśmie i podpisany przez 39 delegatów, opiewa:

XIII. Ogólna Rada Kółek rolniczych, zebrana w dniu 22. sierpnia 1911 r., poleca Zarządowi głównemu, ażeby skierował swą działalność na organizacje współdzielcze składnic powiatowych dla dostarczenia towarów sklepikom Kółek rolniczych, a następnie na organizowanie składnic w wielkie związki krajowe i dążył do tworzenia fabryk, przemysłów, rzemiosł i popierania produkcji polskiej we wszystkich dziedzinach.

Del. Koczur (Milówka) poruszył trzy sprawy, a mianowicie: szerzenia zawodowej oświaty rolniczej przez instruktorów powiatowych, agencji handlowej i kursów rolniczych. Celem Kółek rolniczych jest przede wszystkim podniesienie rolnictwa, które propagowane dotąd przez urządzenie kursów, odczytów, zgromadzeń i t. d. powoli tylko naprzód postępuje. Ilość kursów rolniczych, obecnie urządzanych, jest w porównaniu z obszarem kraju i z liczbą Kółek rolniczych nie wystarczająca i za mała; inspektorów rolnictwa przy Zarządzie głównym jest za mało, ażeby mogli wszystkie Kółka objechać i do każdego wglądać zakątku. Wskutek tego rozwija się po Kółkach handel rolniczy i t. d., ale cel najważniejszy, oświata rolnicza, schodzi z braku ludzi na dalszy plan. Mowca uważa więc za obowiązek wziąć pod rozwagę, ażeby przy każdym Zarządzie powiatowym był instruktor rolnictwa, któryby dbał o podniesienie rolnictwa w swym powiecie; do niego więc należałoby przeprowadzanie prób z nasionami i z nawozami, objazdy gmin, badanie właściwości gruntów i produkcji miejscowej, obmyślenie środków podniesienia uprawy roli; po wprowadzeniu takich instruktorów możnaby naprawdę mówić o postępie rolnika. Wprawdzie mówią, że brak na to funduszków, ale nie należy o tem zapominać, że Galicya jest krajem rolniczym i że pierwszym obowiązkiem jest wobec tego podniesienie rolnictwa. — Mowca oddaje tę sprawę Zarządowi głównemu, ażeby zbadał, w jakiby sposób można pozyskać, takich powiatowych instruktorów rolnictwa; jeżeli wydatek na to będzie bardzo wielki, — to kraj powinien udzielić funduszków i oddać Zarządowi głównemu przeprowadzenie tej organizacji rolniczej.

Drugiem życzeniem mowcy jest, by Agencja handlowa utworzyła w Krakowie ekspozyturę handlową celem nawiązania stosunków z tamtejszymi hurtownikami i z właścicielami dóbr w zachodniej części kraju; w ten sposób

Kółka rolnicze na zachodzie mogłyby nabywać towary z bliższych miejscowości w zachodniej części kraju a więc, taniej o całą różnicę w kosztach przewozu z dalekiego wschodu, — która czasem jest bardzo znaczna. Kursa rolnicze, hodowlano-weterynaryjne są urządzone przez Zarząd główny przeważnie w miastach powiatowych, wskutek czego korzysta z nich tylko ludność z najbliższych gmin okolicznych, a dalsze gminy nie mają w nich udziału. Pożytek z takich kursów jest bardzo wielki, mowca sam się przekonał, że rozszerzają ogromnie zakres zawodowych wiadomości; wskutek tego mowca wyraża życzenie, ażeby takich kursów urządzać jak najwięcej i w mniejszych miejscowościach. — Mowca zgłasza więc następujący wniosek:

Uprasza się Zarząd główny do wzięcia pod przychylną rozwagę następujących spraw:

1) sprawy wprowadzenia powiatowych instruktorów rolnictwa;

2) sprawy utworzenia biura handlowego w Krakowie dla zachodniej Galicyi;

3) sprawy urządzania kursów rolniczych we większej liczbie nie tylko w miastach powiatowych, ale także w gminach mniejszych.

P. Witos, członek komisji rewizyjnej, przedstawił zamknięcie rachunków za rok 1910 i sprawozdanie ze skontrum kasy na dniu 2. czerwca 1911 r. — Zamknięcie rachunków zostało przez komisję szczegółowo zbadane, szczegóły porównane z księgą główną i z księgami pomocniczymi; komisja znalazła wszystkie pozycje i gotówkę w kasie zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Wobec tego mowca jako referent komisji rewizyjnej, wnosi udzielić Zarządowi głównemu absolutoryum z rachunków za r. 1910.

Absolutoryum z rachunków zostało udzielonem, poczem delegat Śmiglewski (krośnieński Zarząd powiatowy) postawił wniosek, aby do komisji rewizyjnej wybrać na r. 1911 tych samych członków t. j. pp. d'Abancourt'a, Wilimowskiego i Witos.

Ogólna Rada dokonała wyboru podług powyższej propozycji.

P. Jaroszyński wyjaśnił poruszoną na porannem posiedzeniu przez del. dr. Langera sprawę rzekomo niewłaściwego udzielenia karty uczestnictwa w obradach Ogólnej Rady. Del. Langer zarzucił, że z Zarządu głównego nadesłano komu innemu kartę delegata Zarządu powiatowego w Mościskach, aniżeli tenże Zarząd podał; del. Langer miał rzekomo jeszcze na kilka dni przed Ogólną Radą widzieć taką kartę w niewłaściwych rękach. Otóż sprawa ma się całkiem inaczej; ów uczestnik, którego dotyczy zarzut del. Langera, jest lustratorem mościskiego Zarządu powiatowego i na podstawie swej przynależności do tej organizacji otrzymał kartę uczestnictwa, jako gość, a więc kartę, która go wcale nie uprawniała do głosowa-

nia; nie otrzymał zaś żadnej karty delegata, któraby mu nadawała prawo głosowania. Nie głosował też wcale, o czym zapewnia pod słowem honoru. Wobec tego mowca jest zdania, że del. Langer nie powinien był podnosić takiego zarzutu, nie przekonawszy się najpierw, czy jest słusznym i uzasadnionym.

Del. Matakiewicz poruszył sprawę szkół dla gospodyń wiejskich.

Przy sposobności egzaminu w szkole gospodyń wiejskich w Szywnaldzie, która powstała dzięki inicjatywie i poświęceniu tamtejszego proboszcza ks. Siemińskiego — zauważył, że odpowiedzi uczeń były bardzo dobre i pewne, że jednak sam kierunek nauczania nie jest ustalony i skupiony na właściwe tematy, na właściwe domowe gospodarowanie wiejskie. Należałoby więc zastanowić się nad ujednostajnieniem nauczania w szkołach gospodyń wiejskich. Znacznym brakiem jest też brak specjalnie wykształconych nauczycielek, wskutek czego trzeba się obecnie posługiwać przygodnymi siłami: należy więc zastanowić się i nad tego braku usunięciem. Wreszcie urzędzenia szkoły dość kosztowne wymagają znacznej stosunkowo opłaty od uczennic, przeciętnie po 30 kor. na miesiąc, co zmniejsza frekwencję szkoły ze szkołą dla gospodarstw włościańskich, koniecznie więc trzeba postarać się o jakie subwencje na uprzystępnienie tej nauki. Mowca wyraża przekonanie, że Zarząd główny jest powołany i powinien się zająć uregulowaniem tych kwestyi nauczania o gospodarstwie domowym w drodze ankiety. Wobec ważności i doniosłości tej sprawy dla rozwoju wsi, mowca wnosi następującą rezolucję:

Ze względu, że nauka w szkołach dla gospodyń wiejskich w naszym kraju udzielana jest niejednostajnie, oraz że dla istniejących już i powstać mogących w naszym kraju szkół gospodyń wiejskich potrzeba coraz więcej w rozmaitych działach gospodarstwa fachowo ukwalifikowanych sił nauczycielskich, XIII. Ogólna Rada Towarzystwa Kółek rolniczych wzywa Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych, aby jak najspieszniej: 1) zwołał w porozumieniu z Wydziałem krajowym i c. k. Radą szkolną krajowąankietę, któraby zreformowała naukę w szkołach gospodyń wiejskich, 2) zastanowił się nad sposobem pozyskiwania fachowo uzdolnionych sił nauczycielskich a w szczególności, aby wziął pod uwagę, czy istniejąca już i wzorowo funkcjonująca szkoła dla gospodyń wiejskich w Szywnaldzie w powiecie tarnowskim, położona w okolicy zdrowej, mieszcząca się w wygodnym i obszernym gmachu piętrowym, posiadająca wszelkie potrzebne, najnowszym wymaganiom odpowiadające urządzenia, nie nadawałaby się na to, aby w niej kandydatki na nauczycielki dla szkół i kursów dla gospodyń wiejskich czerpać miały wstępne wiadomości, po ukończeniu zaś tej

szkoły mogłyby się wyspecjalizować w innych wyższych zakładach dla nauki gospodarstwa w państwie austriackiem lub za granicą.

P. Dr. G r a b s k i omawiał ważność dobrze funkcjonujących Zarządów powiatowych, które z natury rzeczy powinny być osią wszelkich spraw kółkowych w powiecie. Podnoszą się jednak żale i narzekania na słabą dotację Zarządów powiatowych, które z braku funduszków nie mogą podołać swym zadaniom. Zarząd główny subwencyonuje Zarządy powiatowe, ile tylko może; poprawę dotacji można więc widzieć tylko w rzutkości samych Zarządów powiatowych, które powinny starać się o subwencję Rad powiatowych, instytucji i stowarzyszeń miejscowych. Należy też wyrobić w sobie jasne zrozumienie tego, że przecież Kółka rolnicze i całe Towarzystwo, to własna i wspólna w wszystkich członków sprawa, o którą też wszyscy dbać powinni. Nie należy liczyć tylko na subwencje, trzeba się starać i o własne fundusze. Zapewne, myśl nałożenia na siebie dobrowolnych opłat może nie być popularną, jeżeli jednak coś jest rzeczywiście dobrem, to warto na nie łożyć. Jeżeliby członkowie wszystkich Kół. r. w powiecie składali na rzecz Zarządu powiatowego choćby tylko po 20 hal. rocznie każdy, jużby można zebrać — fundusz na utrzymanie stałego biura przy Zarządzie powiatowym, bez którego niema mowy o należytem pełnieniu funkcji.

Na te sprawy należy zwrócić tem bacniejszą uwagę, że od należytego funkcjonowania Zarządów powiatowych zależy pełny rozwój działalności Towarzystwa. Zarząd główny organizuje dostawy handlowe dla Kółek rolniczych, ale niemniej ważną rzeczą jest zorganizowanie zbytu produktów gospodarstwa wiejskiego, a w tym względzie decydująca rola może przypaść tylko organizacji powiatowej. Lustratorowie handlowi Zarządu głównego badają sklepy i Kółka rolnicze, ale badanie to nie może być zupełne, gdyż mogą zwiedzić tylko drobną stosunkowo część Kółek rolniczych; ta kontrola i pomoc musi być też do pewnego stopnia dorywcza, gdyż lustrator Zarządu gł. nie może często odwiedzać jednych i tych samych Kółek rolniczych. Stały zaś lustrator Zarządu powiatowego, mając tylko swój powiat oddany swej pieczy, może często i przeto wydatniej badać stan Kółek rolniczych, może stale nad nimi czuwać, mieć pełny obraz ich stosunków i zaradzać skutecznie dostrzeżonym brakom. Takie są ważne zadania i funkcje Zarządów powiatowych, o których wzmocnienie jak najwięcej dbać należy.

W rozwoju Towarzystwa odgrywa najważniejszą rolę stan jego komórek podstawowych t. j. Kółek rolniczych. Kółka rolnicze zaś, jako zrzeszenie ludzi dobrej woli, chcących pracować wspólnie nad doli swej poprawą, stoją właśnie i przedewszystkiem tą wspólną, zbio-

rową pracą, a wyrazem tej wspólności pracy jest ilość i jakość zebrań wszystkich członków danego Kółka rolniczego. Ze sprawozdania wiadać, że ilość zebrań członków w poszczególnych Kółkach rolniczych jest znaczna, oczywiście jednak nie może mówić o tem sprawozdanie, jakie są te zebrania; przypuszczać należy, że nie są dorywczym skupieniem, lecz poważną naradą. Na tę doniosłość zgromadzeń członków Kółek rolniczych należy szczególny nacisk położyć; należy starać się usilnie o to, żeby tych zebrań było jak najwięcej, i żeby treść ich była pełna i ważna; najlepiej przygotować na każde zebranie jakiś referat lub temat do dyskusyi, bo w ten sposób, przez wspólną wymianę zdań, najlepiej się zbiera potrzebne wiadomości i wskazówki.

Mowca zwrócił dalej uwagę na sklepiki Kółek rolniczych i zachęcał do oparcia ich na prawdziwie współdzielczych podstawach. Obecnie sprawa tak się ma, że powodzeniem sklepiku są najbardziej zainteresowani ci, którzy mają w nim udziały, a z udziałów dywidendy.

Należy temu zapobiedz i zastosować zasady współdzielczości, dzięki którym w innych krajach tysiące podobnych sklepików świetnie się rozwija.

Należy odebrać kierujące stanowisko wszelkiemu kapitałowi i rozdzielać zyski tylko według ilości dokonanych przez każdego członka za gotówkę zakupów. Sprzedaż za gotówkę jest bowiem drugim głównym warunkiem powodzenia; nadmierne kredyty rozluźniają całe przedsiębiorstwo i hamują jego rozwój. Zakupno za gotówkę zapobiega temu i nakłania do popierania własnego przedsiębiorstwa, gdyż sprowadza te dziwne na pozór zjawiska, że im więcej wyda się na towary, tem więcej się oszczędzi — przez zwrot zysku według ilości dokonanych zakupów.

Na te sprawy mowca zwraca szczególną uwagę, ażeby nad nimi w każdym powiecie i w każdym Kółku rolniczem zastanawiano się i pracowano.

Del. dr. Biały (brzozowski Zarząd powiatowy) poruszył dwie sprawy: szerzenia akcji oświatowej przez intensywne urządzenie kursów gospodarstwa kobiecego i ważną sprawę zwalczania pijaństwa i pieniactwa. Zadaniem Kółek rolniczych jest oświatowe, moralne i ekonomiczne podniesienie ludu, powinny więc też dążyć do powstrzymywania ludzi od niepotrzebnych, a wielkich wydatków. Galicya wydaje na napoje alkoholiczne rocznie około 250 milionów, a na procesy najmniej 20 milionów, razem 270 milionów. Takim olbrzymim wydatkom trzeba przeciwdziałać, trzeba jakąś akcyę wdrożyć i przeprowadzić. Towarzystwo jest do tego powołane ze względu na swe zadania i na bezpośredni swój stosunek do ludności wiejskiej. Mowca poddaje propozycyę utworzenia przy Zarządzie głównym stałej Komisyi,

której celem byłoby opracowanie środków zwalczania tych 2 wad: pijaństwa i pieniactwa. Komisya powinna też zastanowić się nad wydaniem i rozpowszechnieniem popularnych dziełek o zgubnych skutkach tych wad. Wreszcie Komisya powinna zwołać na zebranie delegatów powiatowych celem zaznajomienia ich z tą sprawą i pozyskania w ten sposób dobrze przygotowanych referentów, którzyby ze swej strony urządzali podobne zebrania i zaznajamiali tą drogą ludność ze zgubnym wpływem alkoholu i pieniactwa.

Odnośny wniosek, zgłoszony przez mocwę, brzmi jak następuje:

W uznaniu, że pijaństwo i pieniactwo niszczy najwięcej moralnie i materialnie nasze społeczeństwo, uchwalamy, że Kółka rolnicze mają się zająć zwalczaniem tych wad. W tym celu polecamy Zarządowi głównemu, aby wybrał osobną komisję z prawem kooptacyi, której zadaniem będzie, po porozumieniu się z istniejącymi Towarzystwami wstrzeźliwości, obmyśleć środki, prowadzące do zwalczania powyższych wad, i wprowadzić w życie tę akcyę wśród społeczeństwa.

Del. L u b o w i e c k i i zwrócił na to uwagę, że działalność oświatowa wśród Kółek rolniczych zasadza się przedewszystkiem na odczytach i pogadankach. Dość jest chętnych prelegentów, częstokroć jednak brak we wsi miejsca na wygłoszenie odczytu. Zaradzić temu może budowa domów ludowych po wsiach, w którychby skupiały się instytucye miejscowe i któreby miały większe sale na liczniejsze zebrania. Uważając tę sprawę za bardzo ważną, mowca stawia następujący wniosek:

Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, ażeby się zajął sprawą budowy domów ludowych a mianowicie wydostaniem funduszków na nie, silną zaś agitacyą tam, gdzie te domy jużby mogły powstać.

Na tem zakończono drugie posiedzenie i pierwszy dzień obrad.

Drugi dzień obrad rozpoczął się otwarciem trzeciego posiedzenia o godzinie 9-tej przed południem.

Del. N a d a c h o w s k i (brzeski Zarząd powiatowy) rozpatrywał rolę sklepów wiejskich Kółek rolniczych i ich niedomagania. Sklepów we własnym zarządzie jest zwyż 400 ale nie wszystkie prosperują, jakby należało. Powodem jest brak dobrych sklepikarzy, a często także brak i zmienność kontroli. Lustratorów handlowych jest za mało, ażeby mogli skuteczny wszędzie przeprowadzić nadzór. Pewnym środkiem zaradczym może być: podzielenie kraju na pewne okręgi lustracyjne i przydzielenie każdemu lustratorowi jednego okręgu na lat kilka przynajmniej.

W ten sposób da się zwiększyć szybkość i dokładność nadzoru, gdyż dany lustrator pozna dobrze swój okręg i pracujący w nim per-

sonal sklepowy, — co pozwoli ustrzedz się od wielu obecnie doznawanych szkód. Mowca zgłasza następujący wniosek:

Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu postarać się o wyszkolenie sklepikarzy wiejskich, oraz o powiększenie liczby lustratorów handlowych i wyznaczyć im okręgi lustracyjne pod ich osobistą odpowiedzialnością.

Del. Gąsior (Babice k. Alw.) poruszył myśl ubezpieczenia bydła, podobnie jak się obecnie ziemiopłody przed szkodą ubezpiecza. W tym względzie należałoby dążyć do stworzenia przy Wydziale krajowym funduszu i banku, któryby objął ubezpieczenie ziemiopłodów i żywego inwentarza; kasy Raiffeisena mogłyby w takim razie objąć funkcje agentów okręgowych; należy się spodziewać, że ludzi chętnych do poparcia takiej instytucji nie brakuje, i że członkowie Kółek rolniczych chętnieby się przyczynili do jej powstania. Odnośny wniosek mowcy opiewa:

Uprasza się Zarząd główny, aby podjął starania o rozszerzenie działalności kas Raiffeisena, jako okręgowych agencji większych instytucji przy Wydziale krajowym, któraby objęła ubezpieczenie ziemiopłodów i żywego inwentarza.

Del. Słęk (Mokra strona) uskarżał się na zarządzenia kolei, która nie dozwala na podział i rozważanie węgla pomiędzy poszczególnych odbiorców bezpośrednio przy wyładowywaniu z wagonu, — i zgłosił następujący wniosek:

Zarząd główny postara się u władz kolejowych, ażeby czynność podziału i wyważania węgla i innych produktów dla Kółek rolniczych w Galicyi mogła być uskuteczniąna na dworcach towarowych kolei państwowych a w szczególności w Przeworsku.

Mowca ilustrował swój wniosek przykładami ze stacyi kolejowej w Przeworsku. Do jakiegoś czasu Kółko rolnicze w Mokrej stronie pobierało węgiel ze stacyi w sposób następujący: Węgiel wybierano z wagonu koszami, ważono kosze i rozdzielano tak zważony węgiel pomiędzy poszczególnych członków, którzy mieli udział w zbiorowym zakupie. W ten sposób rozdzielano węgiel na miejscu wyładowania bezpośrednio przy wybieraniu go z wagonu. Sposób taki był bardzo dogodny, gdyż oszczędzał pracy i kosztów; inaczej bowiem trzeba by było hurtem wyładować, zwieźć na miejsce przeznaczenia i tam dopiero rozdzielać, co naraża i na niepotrzebną stratę czasu i na wzrost kosztów nabycia, gdyż w czasie transportu sporo węgla na miał się zetrzeć i ubędzie. Sposób ten w niczem nie przeszkadzał ruchowi na stacyi kolejowej w Przeworsku, gdyż rampa towarowa jest bardzo obszerna, na 200 wozów, a sama czynność podziału odbywała się w czasie, gdy rampa była zupełnie pusta, — i nie trwała dłużej niż 4 godziny. Spo-

sób ten jednakże nie podobał się tamtejszym handlarzom węgla, którzy nie mogą utrzymać przy sobie klienteli Kółek rolniczych. Dlatego wnieśli zażalenie do Dyrekcyi kolejowej we Lwowie, która też wydała na ręce jednego z nich zakaz podziału węgla bezpośrednio przy wyładowywaniu z wagonu. Obecnie więc urząd stacyiny zabrania Kółkom rolniczym takiego podziału, — handlarze zaś mają zupełną swobodę i jeżeli jakie Kółko rolnicze lub inni klienci, sprowadzają przez nich węgiel, — to mogą całkiem wygodnie przedsięwziąć podział i wyważanie węgla bezpośrednio przy wybieraniu węgla z wagonu, na rampie. — Właśnie, ażeby zapobiedz takiej nierówności, mowca zgłosił powyższy wniosek.

Del. Wachal (Białobrzegi k. Krosna) poruszył sprawy handlowe a szczególnie dostrzeżone w nich usterki, prosząc, ażeby słowa jego uważać za życzliwą krytykę.

Mowca zauważył, że Kółka rolnicze otrzymują niektóre towary taniej od handlarzy prywatnych, konkurencyjnych, aniżeli przez Agencję handlową; konkurencja prywatna bowiem wysiła się jak najbardziej, aby składać Kółkom rolniczym korzystne oferty i przeciwdziałać szerzeniu się kooperatywy. Wrażenie takiego stanu rzeczy jest dość silne; Kółka rolnicze bowiem nie znają wcale tych wszystkich czynników, które wpływają na ofertę i widzą tylko towar w niektórych wypadkach tańszy gdzieś indziej, niż w Agencji handlowej. Należałoby więc w tym kierunku wyteńczyć wszystkie siły, ażeby można Kółka rolnicze zupełnie zadowolili.

Ważną też jest usterką, że Kółka rolnicze otrzymują często faktury w jakiś czas po nadejściu towaru, zamiast przedtem, lub przynajmniej równocześnie; częstokroć także odpowiedzi na zapytania Kółek rolniczych nie są dość szybkie, jak handel tego wymaga.

Pożądaną rzeczą byłoby też jakieś stałe rozmieszczenie lustratorów handlowych Zarządu głównego, których czynność jest bardzo dobrą i niesłychanie ważną, a może być o wiele intensywniejszą, jeżeli lustratorzy będą tracić mniej czasu na podróże, jeżeli więc nastąpi jakaś stała ich dyslokacja.

Wnioski zgłoszone przez mowcę brzmią:

1. Zachodzi potrzeba ulepszenia działalności Agencji handlowej Kółek rolniczych w tym kierunku, aby towary sprowadzane za pośrednictwem Zarządu głównego nie przychodziły drożej niż od konkurencji; gdy Kółko rolnicze sprowadzając towary ma tańsze oferty od konkurencji, zraża się i traci ten ścisły moralny związek.
2. Należy ulepszyć działalność biurową Zarządu głównego w ten sposób, aby zawsze zaraz przychodziły odpowiedzi na listy, i aby równocześnie z towarem nadchodzi-

ły faktury, któreby umożliwiały sprawdzenie ilości i ceny.

3. Należy dążyć do takiej dyslokacji lustratorów, aby częściej mogli przeprowadzać lustracje i więcej czasu poświęcać lustracyjnej i instrukcyjnej działalności.

Dr. D a l k i e w i c z przedstawił faktyczny stan sprawy ubezpieczenia bydła. Kwestya ubezpieczenia bydła jest już prawie że załatwioną i przesądzoną; rozchodzi się właściwie o inicjatywę, która powinna wyjść od Kółek rolniczych. Sam projekt jest już zupełnie wypracowany i byłby już zapewne wszedł w życie, gdyby normalny bieg obrad sejmowych nie był zatamowany obstrukcją, stosunki ułożyły się wogóle pomyślnie dla sprawy ubezpieczenia bydła tak, że na najbliższej sesji sejmowej sprawa zostanie według wszelkiego prawdopodobieństwa załatwioną. Rzecz główna, pieniądze na ten cel, już istnieją; z odszkodowania za traktaty handlowe zbierało się już za rok ubiegły i obecny razem 300.000 K.; fundusz ten na razie spoczywa, aż Wydział krajowy sprawę ubezpieczenia bydła załatwi. Ponieważ jednak jest to fundusz wyznaczony przez rząd centralny, a nie przez kraj, przeto możnaby z niego, przy wprowadzeniu odpowiedniej organizacji, już obecnie czerpać, nie czekając na uregulowanie sprawy przez ustawę krajową. Stowarzyszenia ruskie już się zakrzętały około tej sprawy i tworzą lokalne spółki ubezpieczenia, licząc na poparcie owego funduszu. Sprawa ta powinna wejść przez Kółka rolnicze na podobne tory. Należy więc stworzyć związki organizacji ubezpieczenia bydła pod postacią spółek lokalnych, któreby się oparły o ów fundusz na ubezpieczenie bydła. Sprawa nie jest wcale trudna; dowodem podobne spółki lokalne w Dolnej Austrii, które bardzo pomyślnie zajmują się i przeprowadzają ubezpieczenie bydła. Wobec tego mowca stawia następujący wniosek:

XIII. Ogólna Rada uznając potrzebę organizacji na polu ubezpieczenia żywego inwentarza cd szkód spowodowanych chorobami i nieszczęśliwymi wypadkami wzywa Zarząd główny, aby jak najrychlej obmyślił środki, zmierzające do zakładania w łonie Kółek rolniczych spółek lokalnych opartych na wzajemności, zajmujących się tym działem ubezpieczenia przy pomocy przeznaczonych na ten cel dla Galicyi funduszków traktatowych.

Del. P i r ó g (łańcucki Zarząd powiatowy) zwraca uwagę na następujące kwestye. W całej działalności Towarzystwa i Zarządu głównego należy wytknąć sobie główne punkta, podług których będzie się dalej postępować, ażeby wystarczyło sił do pracy. Przedewszystkiem trzeba ruszyć sprawy najważniejsze, a mniej ważne odsunąć na dalszy plan; wytknąwszy zaś cel na dalszą metę i obrawszy pe-

wne sprawy należy dążyć trwale do ich urzeczywistnienia. — Subwencye i wogóle fundusze Towarzystwa są w stosunku do celów, oczekujących spełnienia, bardzo małe, dlatego należy z jak największą starannością czuwać nad właściwem ich użyciem. W sklepikach wiejskich dzieją się często nieprawidłowości; często są to spółki udziałowców, które służą nie dobru powszechnemu, lecz jednostkom; sklepy wiejskie popierają też często obce, niemieckie produkty. Takie sklepiki, prowadzone tylko dla osobistej kilku jednostek korzyści, należy ściagać i znosić. Mowca stawia następujące wnioski:

Zarząd główny raczy wobec olbrzymiego zakresu działania Kółek rolniczych uwzględnić przedewszystkiem najważniejsze postulaty, a w szczególności te, które już dawniej uznano za ważne i pilne, — zanim nowe kwestye postawi się na porządek dzienny. — Zarząd główny raczy dopilnować, aby udzielane subwencye zużywane były na cele, na które były przeznaczone.

Zarząd główny raczy wglądać w istotne podstawy sklepów Kółek rolniczych, które nieraz są źródłem zysku „cichej spółki“, a nie instytucjami opartymi na zasadach współdzielczych, a dalej raczy Zarząd główny cały nacisk wyrzucić na to, ażeby sklepy Kółek rolniczych zaopatrywały się przedewszystkiem w produkty krajowe, jeżeli one mogą zaspokoić nasze potrzeby.

Del. G r u s z e c k i (Świerchowa) konstatuje ze smutkiem, że chęć do pracy przez wspólne obradowanie niknie; wczoraj sala była pełna, — obecnie szeregi delegatów są przerzedzone; zapewne delegaci mają dobre chęci i chcieliby coś zrobić, ale znacznej części ich brak potrzebnego wyteżenia woli.

Objaw ten nie jest dodatni; delegaci powinni dawać dobrą inicjatywę, materyał do dalszej pracy, a Zarząd główny musi się nawet przeciwstawić nieodpowiednim dążeniom z dołu, — jak to było gdzieś niedzie z ubieganiem się o koncesye szynkarskie.

Mowca żąda też wydatniejszego zajęcia się sprawami Kółek rolniczych we wschodniej części kraju, gdzie jest znakomity do wykształcenia materyał; mowca czuje żal do Zarządu głównego, że urządził kursa handlowe w Ciężkowicach, zamiast nad wschodnią granicą kraju; nastrój ludności na wschodzie jest dla pracy w organizacjach narodowych bardzo przychylny i ochoczy; należy go więc popierać i otoczyć opieką.

W tem miejscu mowca poruszył polityczną sprawę wyborów, ale przewodniczący mu przerwał uwagą, że te sprawy nie mogą być na obradach poruszane.

W dalszym ciągu mowca zwrócił się z apelem do delegatów, aby pracowali jak najwięcej nad sobą i nad spełnieniem zadań Towarzystwa

stwa; własna siła jest najlepszym poparciem uprawnionych dążeń.

Wniosek mowcy w sprawie kursów handlowych opiewa:

Uprasza się Zarząd główny, aby zechciał wziąć pod uwagę założenie kursów handlowych dla sklepikarzy we wschodniej Galicyi.

Del. T a t a r a rozważał przyczyny słabego funkcjonowania Zarządów powiatowych: brak im pomieszczenia i brak im ludzi, — wskutek czego muszą szukać oparcia o jakąś instytucję. Z tych instytucyi wchodzi zaś pod uwagę tylko Towarzystwa rolnicze okręgowe i Rady powiatowe. — Towarzystwa rolnicze jednak należy wyłączyć od rozważania, gdyż okazują dążność do wchłonięcia Kółek rolniczych, choć to, zdaje się, nie prędko nastąpi i niewiadomo, czyby przyniosło jaką korzyść ludności. Wobec tego powstaje siła rzeczy myśl, ażeby Zarządy powiatowe skłoniły się ku Radom powiatowym i u nich szukały środków pomieszczenia i ludzi nadających się do pracy w Kółkach rolniczych. Każda Rada powiatowa ma lustratorów, którzy przez czas wolny poza lustrowaniem majątków gminnych mogliby działać jako instruktorzy Kółek rolniczych i kierownicy Zarządów powiatowych.

Wniosek mowcy opiewa:

Zarząd główny odniesie się do Wydziału krajowego z przedstawieniem, ażeby wpłynął na Wydziały Rad powiatowych, by przy mianowaniu lustratorów powiatowych majątków gminnych miały na względzie fachowe wykształcenie kandydatów w kierunku rolnictwa i sadownictwa, ażeby ci lustratorowie mogli w przyszłości spełniać obowiązki powiatowych instruktorów Kółek rolniczych.

Del. Urban P ł o n k a (Frydrychowice) zwraca się do Zarządu głównego z życzeniem, ażeby się zajął zarządzeniami wydawanymi z powodu pryszczycy. Obecnie stan jest taki, że z ukazaniem się pryszczycy weterynarze zamykają ogromne obszary przed wszelkim obrotem, na czem ludność bardzo wiele cierpi. Hodowla jest gałęzią gospodarstwa, która dostarcza potrzebnej na opędzenie koniecznych wydatków gotówki, — a tymczasem gmina jest nieraz bezwzględnie zamknięta na 3 lub 4 miesiące; skoro zaś zamknięcie zostanie zdjęte i skoro otworzy się targ w jakim miasteczku, to spęd bydła z całego zamkniętego obszaru jest tak wielki, że obniża niesłychanie ceny, prawie do połowy wartości. Przez Kółka rolnicze szerzy się racjonalna hodowla bydła, ale cóż z tego, jeżeli zarządzenia weterynaryjne z powodu pryszczycy niszczą cały obrót handlowy. Pryszczycza sama nie jest wielką klęską, ale te zarządzenia, które zamykają całe ogromne okręgi, zamiast jednej nawiedzionej wioski; weterynarze powinni zjeżdżać na miejsca, badać stan choroby, doradzać i zwalczać chorobę, ale nie odrazu zamykać całe okręgi.

Mowca wyraża dalej zadowolenie, że Zarząd główny nie został pochłonięty przez politykę; gdyby jedno stronnictwo opanowało Zarząd, mogłaby się powtórzyć historia z innymi instytucjami, które rychło upadały.

Wreszcie mowca nawoływał do zgody i jedności, która jedynie posuwa naprzód wspólną pracę.

Wniosek mowcy opiewa:

Zarząd główny zechce wpłynąć na odpowiednie organy urzędowe, aby c. k. Starostwa nie zamykały targów w miastach, jeżeli w danym powiecie tylko w pewnych miejscowościach panuje pryszczycza.

Del. ks. B u l i c h o w s k i (przeworski Zarząd powiatowy) rozpatrywał nieprzychylnie dla wiejskich odbiorców stanowisko zarządów kolejowych, które w pewnych razach może wprost uniemożliwić zbiorowe sprowadzanie towarów. Na dowód mowca przytoczył przedstawioną już przez del. Słęka sprawę wyładowywania węgla. O wiele więcej jednak szkodzi manipulacya z uwiadomieniem o nadejściu towaru. Kolej zostawia na to uwiadomienie 4 godziny czasu od nadania awiza na pocztę i uważa uwiadomienie za dokonane po upływie tych 4 godzin; od tej chwili zaś zostawia tylko 24 godzin na wyładowywanie i odebranie towaru; razem więc cały czas na dokonanie odebrania towaru wynosi zaledwie 28 godzin. Rozporządzenie takie jest dobre i korzystne dla kupców mieszkających w miejscu stacyi kolejowej, ale jest okropnym obciążeniem dla odsuniętych daleko od kolei mieszkańców wsi, do których awizo pocztowe wędruje znacznie dłużej, aniżeli wynosi cały czas na wyładowanie towaru; po upływie tego czasu, tych 28 godzin, kolej ściąga bardzo wysokie kary za przetrzymanie wozu. — Jeżeli więc wartość ładunku wynosi np. 200 kor. a przyjdzie płacić 50 kor. za przetrzymanie wozu, to w rezultacie towar jest, według całego kosztu nabycia, bardzo przepłaconym. — Regułą zaś jest, że awizo się spóźniają, bo jest przecież widoczną niemożliwością, ażeby awizo dostało się w ciągu 4 godzin od nadania na pocztę do wsi odległej o kilka mil od kolei i nie mającej nawet poczty w miejscu.

Mowca chcąc się ustrzedz od takiej szkody w postaci kary za przetrzymanie wozu, prosił w urzędzie stacyjnym, aby go zawiadomiono telegraficznie o nadejściu wozów z węglem; urzędnik przyrzekł, że to zrobi. Skoro jednak nadszedł wóz węgla, posłał awizo pocztą; awizo wędrowało sobie powoli, a wóz stał; rezultatem była kara 50 kor. — za przetrzymanie wozu; Dyrekcyja kolejowa karę zatwierdziła. — Wobec takiego postępowania mowca zgłasza następujący wniosek:

Ogólna Rada wzywa Zarząd główny do energicznego zajęcia się sprawą nieprzychylnego stanowiska Dyrekcyi kolejowych do Kółek rolniczych, nie wykluczając przytem nawet interpelacyi Koła polskiego w Wiedniu.

W dalszym ciągu mowca zalecał rozpowszechnienie używania drobnych wirówek w poszczególnych gospodarstwach włościańskich. Rozwój hodowli bydła i idące za tem potanie mięsa zależne są w znacznej mierze od rozwoju mleczarstwa, które podniesie dochód i uciążliwi korzyści hodowli bydła. Na podniesienie więc mleczarstwa należy szczególnie bacznie zwrócić uwagę; ramy organizacji silnie osadzonych spółek mleczarskich już istnieją, zanim jednak zostaną wypełnione, należy stosować inny sposób, a mianowicie wprowadzać drobne wirówki do poszczególnych gospodarstw. Bardzo dobrym typem jest wirówka „Domo“, która kosztuje zaledwie około 60 kor. i nie podlega zepsuciu, gdyż budowa jej tak prosta, że niema się w niej co zepsuć. Wirówki takie dadzą się wprowadzić już do gospodarstw rozporządzających 3 krowami; zapewniają łatwe i dokładne oddzielenie i zebranie śmietany i wogóle zupełne wyzyskanie wartości mleka, czem mogą bardzo skutecznie oddziaływać na poprawę hodowli.

Wniosek mowcy opiewa:

Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu subwencyonowanie i rozpowszechnianie wirówek „Domo“ dla podniesienia mleczarstwa.

Del. C z e c h (N. Targ) podniósł zasługi dr. Dulęby, który od samego założenia Towarzystwa pracuje w niem, jako sekretarz, a następnie I. wiceprezes, z niezmierną energią, której nic ugiąć nie zdoła, mimo, że praca jest trudna, wyężdżająca i nieustanna. W uwzględnieniu tych wielkich zasług mowca zgłasza następujący wniosek:

Zarząd główny postara się, aby w jaknajbliższym czasie portret dra Dulęby ozdobił salę posiedzeń Zarządu głównego.

Wniosek ów został poparty i przyjęty jednomyślnie, powszechnym poklaskiem.

W dalszym ciągu swej mowy del. Czech wykazał na przykładzie składnicy nowotarskiej ważną funkcję agencji handlowej przy Zarządzie głównym. Składnica w N. Targu osiągnęła w pierwszym roku istnienia pół miliona obrotu i zaopatruje w towary 70 sklepów Kółek rolniczych wśród ludności mało uświadomionej i łatwo podejrzanej, — sprowadza zaś składnica wszystkie towary za pośrednictwem Agencji handlowej. — Widocznie więc ta Agencja dobrze swych odbiorców obsługuje. Rozwój Agencji zależy wyłącznie od samych przedsiębiorstw handlowych Kółek rolniczych; skoro one ją poprą przez skupienie w niej zamówień, ułatwią jej i sobie zadanie.

Faktury przychodzą prawie zawsze na czas; przeoczenie jednak zdarzyć się może. Wprowadzanie obcych towarów jest przeważnie winą ludzi, którzy na miejscu, w poszczególnych Kółkach rolniczych pracują i z braku ciągłej kontroli obojętnieją. Przeciwdziałać mogą temu składnice, które ciągle stykają się z przedstawicielami sklepów wiejskich i dostar-

czają im towaru. Składnice powinny jednak kierować się w tym względzie wyrozumiałością i w razie usterki nie odrzucać bezwzględnie i na zawsze produktu krajowego, lecz żądać poprawy i wpływać na nią.

Na współdziałanie z Towarzystwami rolniczymi i z Radami powiatowymi mowca zapamiętuje się sceptycznie, gdyż nie chcą uznawać pożytecznej działalności, a często i racyi bytu Towarzystwa, nie chcą uznać tego, że „my som jest“, jak to mówią górale.

Del. S z a f r a ń s k i (Bronowice wielkie). Kółka rolnicze prowadząc do dobrobytu powinny się starać o osiągnięcie tego zadania wszelkimi możliwymi środkami; dobrym sposobem jest bezpośrednio oddziaływanie i w tym względzie można wziąć pod uwagę ozdabianie sal w domach Kółek rolniczych. Ponieważ Kółka rolnicze są szkołą rolnictwa, przeto ich sale powinny być ozdabiane rycinami, z zakresu nauk o uprawie roli. Przy masowem wytworzeniu takich rycin dla zaopatrzenia w nie wielkiej liczby Kółek rolniczych koszt byłby niewielki.

Wniosek mowcy opiewa:

Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu zająć się wydawnictwami dekoracyjnymi sal kółkowych, jak rycin, obrazów, tablic poglądowych, przykazań rolniczych itp., służących do poglądowego nauczania gospodarstwa wiejskiego.

Del. M i c h n o (Czarna) wyraził życzenie, ażeby Zarząd główny wpłynął na c. k. Tow. gospodarskie, iżby ułatwiło włościanom hodowlę bydła przez zniesienie tych warunków i ograniczeń, które są obecnie przywiązane do udzielenia buhajów. Dalej poruszył sprawę organizacji handlu materiałem rzeźnym, bardzo ważnej, gdyż podnosi dobrobyt rolnika, a przeto i całego kraju; w tym względzie wyraża życzenie, aby ta akcja była z całą dokładnością przez Zarząd główny prowadzona i stawia propozycję, ażeby rachunki i pieniądze za wysłane sztuki były rozdzielane przez Zarządy powiatowe, a Zarząd główny, żeby miał tylko naczelną kontrolę: w ten sposób bowiem manipulacja zyska na szybkości i pewności, gdyż każdy hodowca będzie mógł łatwo sprawdzić nadesłane rachunki.

Wniosek mowcy opiewa:

Wzywa się Zarząd główny, ażeby organizację handlu materiałem rzeźnym ujął w swoje ręce i uważał ją za najważniejszy kierunek swej pracy.

Del. Ks. Kan. S a r n a (przemyski Zarząd powiatowy) poparł usilnie wniosek del. dra Białego o zwalczanie pijaństwa i pieniactwa, nie łatwych do wykorzenia i przeto tem większego wymagających wysiłku; mowca zwraca się do Zarządu głównego, aby zajął się usilnie spełnieniem wniosku del. dr. Białego i krzewił na gruncie Kółek rolniczych zamiłowanie do trzeźwości, wzajemnej przychylności i spokojnej pracy.

Del. Wielgus (Dulcówka) przedstawiając ważność posłannictwa Kółek rolniczych zauważył, że pomiędzy nią a formą obrad niema odpowiedniego stosunku. Obecna forma obrad przy równoczesnym udziale setek delegatów, nie jest odpowiednią, gdyż psychologia większego zebrania i poszczególne sangwiczne temperamenty mogą łatwo obniżyć powagę obrad do poziomu jakiegoś agitacyjnego wiecu, tem więcej, że prądy polityczne nie dadzą się prawdopodobnie nigdy usunąć. Przeciw obecnej formie obradowania przemawia też bardzo wielki zakres działania Towarzystwa, wskutek czego różne sprawy są chaotycznie poruszane i ważniejsze muszą częstokroć ustąpić miejsca mniej ważnym. Dlatego mowca sądzi, że należy wprowadzić podział Ogólnej Rady na sekcye, dostosowane do głównych kierunków działalności; w działalność Towarzystwa wchodzi sprawy oświatowe, rolnicze, handlowe, gospodarstwa kobiecego itd. — otóż możnaby utworzyć poszczególne sekcye dla tych spraw; w sekcjach obrady toczyłyby się spokojniej i z większym zapewne pożytkiem, gdyż każdy delegat obrałby sobie sekcye spraw najlepiej mu znanych; sekcye przedstawiałyby następnie dobrze przygotowane wnioski całej Ogólnej Radzie.

Wniosek mowcy opiewa:

XIII. Ogólna Rada Kółek rolniczych poleca Zarządowi głównemu, ażeby opracował regulamin obrad Ogólnej Rady na zasadzie podziału na poszczególne komisye.

Ks. Sz elest (Łany k. Lwowa) wskazał w podniosłym przemówieniu na znaczenie i konieczność wyrobienia w sobie siły ducha, która jedynie potrafi dobrze pokierować sprawami ludzi tak dla dobra jednostki, jak i całego społeczeństwa; najpiękniejszym objawem siły ducha jest zaparcie się samego i praca nad dobrem ogółu z odsunięciem własnego tylko interesu. Społeczeństwo nasze poddaje się łatwo wzniosłym porywom, ale to nie wystarczy, trzeba jeszcze ciągłej, wytrwałej i z zaparciem się prowadzonej pracy. Zgoda i jedność w działaniu może zapewnić pożądane pracy tej owoce; szczególnie potrzeba tej jedności i wytrwałości w pracy, która się odbywa w pośród nieprzyjaznego otoczenia, jak to się dzieje na wschodzie; praca w takich warunkach wymaga największego napięcia i zaparcia się. Mowca pragnie, ażeby te idee wsiąkły w duszę pracowników na niwie Kółek rolniczych dla osłonięcia i rozwoju pracy nad odrodzeniem ludu. Pracownikom, którzy działają w imię tej myśli przewodniej, a szczególnie niestrudzonemu dr. Dułęb i należy się szczerza wdzięczność.

Dr. Duł e b a składa oświadczenie, że jeżeli położył jakie zasługi około rozwoju Kółek rolniczych, to jedynie dlatego, że ukochał tę instytucję, dla której nie żał poświęcać swe siły; z radością spostrzega, że zrozumienie działalności wspólnej pracy rozszerza się szybko w

szeregach członków Kółek rolniczych, idea Kółek rolniczych jest zrozumiana i przyjmując się trwale na ich gruncie zapewna im stały rozwój i pbowodzenie.

Następnie mowca, jako referent Zarządu głównego, rozstrząsał poszczególne wnioski, życzenia i postulaty, jakie się wyloniły z dyskusyi nad jego sprawozdanem — i stanowiąc będą cenne dyrektywy dla Zarządu głównego.

Wniosek del. Białego o zwalczanie pijaństwa i pieniactwa należy powitać z prawdziwą radością, gdyż Kółka rolnicze są przedewszystkiem powołane do zwalczania tych dwóch największych wad ludności; Zarząd główny objął już w tym względzie inicjatywę przez przygotowanie wprowadzenia gospód chrześcijańskich.

Z równą radością należy powitać wniosek del. Matakiewicza o utworzenie szkoły dla nauczycielek na kursa gospodarstwa kobiecego, gdyż utworzenie takiej szkoły jest nieodzownym warunkiem rozwoju tych pożytecznych kursów. Ludność sama woła o takie kursa i żywiłowo ich się domaga; przy takim stanie rzeczy trzeba by tych kursów jak najwięcej równocześnie urządzać, ale brak sił nauczycielskich stoi na przeszkodzie. Szkoła w Szywałdzie, utworzona i prowadzona dzięki nieustannym zabiegom ks. Siemińskiego, nadaje się istotnie na szkołę dla nauczycielek i Zarząd główny weźmie sprawę utworzenia takiej szkoły pod dokładną rozwagę.

Cenną wskazówką jest wniosek del. Nadachowskiego o potrzebie wyszkolenia sklepikarzy i wzmocnienia kontroli nad sklepami, jak również wniosek del. Gruszeckiego o utworzeniu kursów dla sklepikarzy i del. Borowca o składnicach towarowych, dążenie bowiem do wzmocnienia i rozwoju działalności handlowej jest wyrazem istotnych potrzeb.

Wniosek del. Koczura o utworzenie biura handlowego w Krakowie, będzie w miarę możliwości uwzględniony, jakkolwiek można go uważać tylko za nieobowiązującą dyrektywę, gdyż przekracza kompetencję Ogólnej Rady; wniosek zaś o urządzenie kursów rolniczych na większą skalę zbliża się ku urzeczywistnieniu dzięki subwencyjom traktatowym, które pozwolą na szersze podjęcie tej akcji.

Wnioski del. Sł e k a i del. ks. Bulichowskiego o stosunku Zarządu kolejowego do Kółek rolniczych będą wzięte pod rozwagę na komisyi handlowej i utwierdzą Zarząd główny w zapatrywaniu, że Zarząd kolejowy powinien się liczyć z interesami ludności, która w umowie o przewóz jest drugim kontrahentem i ma z niej pewne prawa i obowiązki.

Wniosek del. ks. Bulichowskiego w sprawie mleczarstwa będzie przedmiotem dokładnego rozważania dla referenta tych spraw i ewentualnego porozumienia się z krajowym biurem mleczarskim.

Za wnioskiem del. Szafrąńskiego o wydaniu tablic poglądowych z zakresu uprawy roli można się z całym spokojem oświadczyć, jako za bardzo wskazanym i pożytecznym.

Wnioski del. Płonki o zarządzeniach z powodu pryszczycy i del. Gąsiorka o asekuracji bydła, będą oświetlone przez fachowego znawcę tych spraw, przez dra Dalkiewicza.

Wnioskowi del. Piroga o bliższe wglądnięcie w podstawy sklepów Kółek rolniczych można tylko przyklasnąć; Zarząd główny występuje już energicznie przeciw samozwańczym sklepom, nie mając jednak egzekutywy, może to robić tylko za pośrednictwem władz przemysłowych.

Wniosek del. Tatary o wytworzenie współdziałania ze strony lustratorów majątków gminnych, można uważać za ceną dyrektywę, ale trzeba uznać, że przechodzi on kompetencję Towarzystwa; przedewszystkiem trzeba dążyć do oparcia się na własnych siłach.

Wniosek del. Michny, ażeby Zarząd główny ujął organizację handlu materiałem rzeźnym jest już spełniony. Zarząd główny prowadzi już tę akcję i wysłał już przez swą organizację w samym pierwszym półroczu 1911 zwyż 15.000 sztuk. Ważność tej akcji znajduje coraz więcej zrozumienia; przy pomocy rządu utworzyła się Spółka zbytu bydła i nierogacizny, która reguluje i skupia dostawy.

Wniosek del. Wielgusa o zmianę formy obradowania Ogólnej Rady nie nadaje się łatwo do urzeczywistnienia ze względu na cel Ogólnej Rady. Z materiałem obrad można sobie dać radę; obradowanie w sekcjach nie różni się niczem istotnem od obradowania w pełnem gronie. Jeżeli obrady są czasem burzliwe, to tylko przy takich sprawach, które muszą wejść na pełną Ogólną Radę; zresztą nastrój obrad jest bardzo podniosły. Jeżeli tylko będą dobre chęci do spokojnego obradowania, to wynik obrad będzie zawsze pomyślny i wielki.

Nastąpiły sprawozdania dyr. *D a m s k i e g o* z działalności rolniczej i handlowej.

Referent zaznacza na wstępie, że z kilku stron podniesiono zarzuty, iż cała praca Towarzystwa spoczywa tylko na Zarządzie głównym, a natomiast organizacje powiatowe i lokalne są mało czynne. Tak jednakże nie jest. Zarząd główny może tylko wówczas rozwijać swą działalność, jeżeli znajduje oddźwięk u niższych stopni organizacji; inaczej możliwość działalności Zarządu głównego nie dałaby się pomyśleć. Działalność Zarządu głównego faktycznie rozwija się i wzrasta, — stąd prosta droga do wniosku, że i w niższych stopniach organizacji kwitnie praca i że całość interesów i zadań Towarzystwa postępuje naprzód w swym rozwoju.

Sprawozdanie z działalności rolniczej przedstawia referent w zastępstwie prof. Miczyńskiego, który, zmuszony do wyjazdu, usprawie-

dlił swą nieobecność. Odnośnie do działalności rolniczej podnoszą się zarzuty, że jej postępy są powolne. Wynika to jednak najpierw z właściwości samejże pracy i z braku potrzebnych, rzeczywistym wymaganiom odpowiadających funduszy. Wyniki pracy na roli okazują się powoli, po pewnym czasie, i zależąc prawie bezwzględnie od sił przyrody są też z natury rzeczy niepewne. Z doświadczeń nawozowych np. można zdać sprawę dopiero w roku przyszłym i to z zastrzeżeniem, że klęska elementarna nie zniszczy wyników. Następną przeszkodą jest brak środków na to wszystko, coby trzeba i można zrobić; gdyby pomoc ze strony kraju i rządu była większą — działalność na polu rolnictwa byłaby większą i wydawniejszą. Obecnie musi się jednak sięgać do innych źródeł na prowadzenie koniecznych doświadczeń n. p. z nasionami. Sprawozdawcę spotkał w roku ubiegłym na Wydziale wykonawczym zarzut, że preliminarz doświadczeń z ziemiakami został przekroczony z uszczerbkiem dla innych gałęzi działalności; trzeba jednak było sięgnąć po taką pomoc, bo doświadczeń z ziemniakami nie można było w żaden sposób poniechać.

Poszczególne kierunki działalności rolniczej przedstawiają się jak następuje:

Wiedzę rolniczą krzewi się głównie zapomocą kursów gospodarskich, weterynaryjnohodowlanych, których typ okazał się w doświadczeniu najlepiej dostosowanym do gospodarstw wieśniaczych. Podniesiono zarzuty, że kursów tych za mało. Należy jednak uwzględnić brak czasu i sił. W jednym tygodniu można obecnie tylko jeden kurs urządzić; z 52 jednak tygodni w roku przypada połowa na porę, kiedy rolnik nie będzie słuchał żadnych wykładów, bo niema na to czasu. Pozostaje więc około 24 tygodni na kursa i Zarząd główny urządziłby jak najchętniej kursa przez cały ten czas, ale natrafia po części na brak należytego przygotowania na miejscu, a po części na brak sił. Zarządy powiatowe zgłaszają się często dość późno o urządzenie kursu, lub odwołują ustalone już terminy; w tym względzie jest pożądanem podawanie dogodnych i całkiem już pewnych terminów kursu. Następnie 4 inspektorów rolniczych nie może nastarczyć wszystkim wymaganiom działu rolniczego; oprócz wykładów na kursach należy do nich urządzenie doświadczeń polowych, objazdy w sprawach melioracji, prace biurowe, pisanie artykułów do Przewodnika, dostawa nasion, narzędzi rolniczych i t. d., a więc tak obszerny zakres pracy, że można w nim wyznaczyć nie wiele tylko miejsca dla kursów rolniczych. Obecnie stosunki na tem polu się poprawią, gdyż dzięki subwencyjom traktatowym biuro rolnicze będzie miało więcej sił do rozporządzenia. Ważnym środkiem szerzenia zawodowej oświaty rolniczej jest „Przewodnik Kółek roln.“, w którym ukazują się bardzo często artykuły

włościan, świadczące o znacznem zainteresowaniu się sprawami uprawy roli.

O podniesienie wartości gospodarstw starał się Zarząd główny przez popieranie dążeń do melioracyi. Jeżeli tylko zebrano wiadomości, że ludność jest chętna n. p. drenowaniu i odczuwa jego potrzebę, inspektor rolniczy wyjeżdżał zaraz do danej miejscowości, objaśniał, zachęcał i starał się rzecz doprowadzić do zgłoszenia jej w krajowym biurze melioracyjnem. Wysiłki, aby wpłynąć na poprawę pastwisk pozostają niestety najczęściej bezskuteczne, z powodu niechęci zwierzchności gminnych, mimo że instruktor rolniczy urządza cały plan, zapewnia pomoc w nawozach sztucznych i w nasionach traw; zaledwie dwie gminy skorzystały z tej pomocy: Czukiew w całości a Czarna k. Łańcuta w części. — Sprawy mleczarstwa doznają poparcia przez współdziałanie z krajowym biurem mleczarskiem. Zarząd główny sam spółek mleczarskich nie zakłada, gdyż to należy do kompetencji krajowego biura mleczarskiego, dąży jednak do rozbudzenia chęci zakładania tych spółek. Wskutek tego też Zarząd główny nie może zajmować się propagandą małych wirówek w myśl wniosku ks. Bulichowskiego, gdyż krajowe biuro mleczarskie zdąży przedewszystkiem do zakładania silnych spółek mleczarskich. Dalszym środkiem podniesienia uprawy roli są doświadczenia polowe, które wykazują stały postęp. — W okresie sprawozdawczym urządzono wiele prób z nawozami sztucznymi dzięki pomocy Wydziału krajowego, który dostarczył bezpłatnie kainitu tudzież poparcu Syndykatu fabryk nawozów fosfatowych, który użyczył innych nawozów.

Przy premiowaniu gnojowni Zarząd główny trzyma się tej zasady, że przyznaje nagrody dopiero po dokładnem zbadaniu gnojowni przez inspektorów rolniczych; nagrody te więc są raczej częściowym zwrotem poniesionych na urządzenie gnojowni kosztów. Za rok 1910 przyznano nagrody w łącznej kwocie K. 1645.

Dalszym sposobem zachęty jest premiowanie gospodarstw w ich całości. Przeprowadzono je w miejscowościach, które leżą w pobliżu szkół rolniczych i dzięki temu mogły być łatwo przez profesorów tychże szkół zbadane; z konieczności więc premiowanie ograniczało się do niektórych tylko powiatów. Obecnie zmienia się zasadę i przeprowadza się badanie gospodarstw w drodze bezpośredniej. W tym celu rozesłano kwestyonyusz, obejmujący dokładny opis gospodarstw. Z nadesłanych dotąd 121 kwestyonyuszów z odpowiedziami uzyskuje się ogólny obraz stanu danych gospodarstw i pewną miarę, o ile wybijają się nad inne; następuje w dalszym ciągu badanie zgłoszonych gospodarstw przez inspektorów rolniczych; dotąd zbadano 70. Po zbadaniu wszystkich nastąpi dokładna ocena i rozdanie nagród.

Podniesiono zarzut, że akcja na polu rolnictwa jest scentralizowana w Zarządzie głównym; jeżeli się jednak rozporządza tylko czterema inspektorami rolniczymi — nie można obdzielić nimi wszystkich powiatów; obecnie będzie można przystąpić do pewnego rodzaju decentralizacyi; skoro subwencye traktowe pozwoliły zaangażować więcej sił zawodowych, będzie można część ich wydelegować na powiaty i przydzielić im pewne stałe okręgi. Utworzenie takich ekspozytur nastąpi, gdy nowozaangażowane siły zapoznają się dobrze z pracą Towarzystwa i ułożą stały plan działania.

Zresztą o ile chodzi o cyfrowe wyniki działalności na polu rolnictwa, — sprawozdawca wskazuje na sprawozdanie roczne rozesłane do Kółek rolniczych i znane wszystkim delegatom. Dział handlowy obejmuje ogromny zakres pracy; wyróżnić w nim należy następujące kierunki: działalność organizacyjną, która zdąży do organizowania handlu, aby jedna część uzupełniała drugą; działalność wychowawczo-kształcącą, którą się prowadzi przez kursa handlowe, praktykę po składnicach, objaśnienia instrukcyi, pouczenia udzielane przez lustratorów i przez informacye handlowe w „Przewodniku Kółek rolniczych“; działalność kredytową, ważną bardzo dla większych sklepów, przez wyrabianie kredytu głównie towarowego; działalność rewizyjną przez lustracye handlowe i wprowadzenie ksiązkowości, jednolitej i łatwej; wreszcie działalność pośrednictwa handlowego w artykułach rolniczych, jak i w dziale kolonialno-spożywczym.

W zakresie działalności wychowawczej lustracye handlowe mają oddziaływać przede wszystkim na polepszenie stosunków. Lustrator handlowy ma nie tylko zbadać stan sklepu i ułożyć bilans, lecz udziela też wskazówek, jak przedsiębiorstwo ma być prowadzone, jak ma unikać dostrzeżonych wad i błędów. Niestety Kółka rolnicze stosują się często nazbyt niedbale do tych ważnych wskazówek. Lustrator, skończywszy kontrolę przedsiębiorstwa, pozostaje jeszcze kilka dni; zakłada księgi, wskazuje, jak kierownicy mają sklep kontrolować, gdzie towar zakupywać, poucza o kalkulacyi i odjeżdżając poleca stosować się ściśle do tych pouczeń i wskazówek. Po roku Kółka rolnicze wzywa lustratora, bo w sklepie źle się dzieje i zdaje się, że jest niedobór. Lustrator przyjeżdża i spostrzega z przerażeniem, że wszystko jest jak dawniej; że wszystkie jego pouczenia i wskazówki na wiatr się obróciły. Zamiast przeprowadzić szybko lustracyę na podstawie przygotowanego już materiału, musi przeglądać wszystkie faktury, kwitki, i poprostu przesłuchiwać całą klientelę sklepu, aby jakoś dojść do ładu; naturalnie, że w takich warunkach pobyt jego przeciąga się niepotrzebnie o kilka dni. Stąd też pochodzi brak lustratorów

handlowych. Fundusze nie pozwalają na zaangażowanie więcej, jak 5 lustratorów, którzy mogliby też podołać zadaniom; gdy jednak lustrator z przytoczonych powodów może zamiast 150 lustracji przeprowadzić tylko 100,— nic dziwnego, że zgłoszenia o lustrację nie mogą być zaraz uwzględniane. Okazuje się więc potrzeba, wpływać nieustannie na Zarządy Kółek rolniczych, aby trzymały się wskazówek lustratorów i prowadziły księgi i kasę według ich poleceń. Działalność kształcąca w ścisłym znaczeniu odbywa się zapomocą szkoły dla sklepikarzy. Dawna szkoła w Czernichowie musiała być zwinięta. Szkoła w Czernichowie została założona przez dra Stefcyzka; dopóki on był na miejscu, wszystko było we wzorowym porządku; on szkołę zorganizował, wy starał się o fundusze, utrwalił jej byt i zajmował się nią z całą usilnością i poświęceniem. Z chwilą jednak, gdy się przeniósł z Czernichowa, szkoła zaczęła upadać. Przedewszystkiem zaczęła się oddalać od potrzeb i wytycznych punktów działalności handlowej Towarzystwa Kółek rolniczych. Bazar czernichowski przestawał być pożądanym przedmiotem demonstracyjnym, dostosowanym do organizacji i potrzeb sklepów Kółek rolniczych; był prowadzony na zupełnie innych podstawach, aniżeli organizacja sklepów Kółek rolniczych. Z powodu zaprzestania czynienia zakupów u różnych firm, zabrakło sposobności wprawienia uczniów do korespondencji handlowej; całej praktyki sklepowej prawie że nie było; zakorzenione wśród uczniów wady i nadużycia stały się chronicznymi z powodu, że nowi uczniowie napływali na niższy kurs, gdy starsi byli jeszcze na wyższym kursie. Te wszystkie braki i niedogodności mogły być usunięte tylko przez zamknięcie szkoły i przeniesienie jej dokąd indziej. Urządzono więc kursa handlowe w Ciężkowicach przy tamtejszej składnicy Kółka rolniczego, na zasadach, które odpowiadają jak najściślej potrzebom organizacji handlowej Towarzystwa; — istnieje też uzasadniona nadzieja, że te kursa handlowe wydadzą pożądane wyniki.

Właściwej istoty pośrednictwa handlowego znaczna część Kółek rolniczych jeszcze nie rozumie i uważa sam Zarząd główny za dostawcę towarów. Zarząd główny jednak, tak w dziale handlu rolniczego jak i spożywczego, jest niczem innym, jak tylko pośrednikiem pomiędzy Kółkami rolniczymi a wielkimi dostawcami i podjął się tego pośrednictwa dla dobra Kółek rolniczych, ażeby im zaoszczędzić czasu i pracy i przysporzyć korzyści materialnych. Środkiem ku temu jest przeprowadzanie pertraktacji i korespondencji z dostawcami, tudzież skupiania zamówień, które pozwala uzyskać przystępniejszą cenę. Cała ta działalność jest wyłącznie pośredniczącą; w dziale handlu rolniczego nie opiera się na żadnych magazy-

nach i składach, lecz polega na zwracaniu zamówień przedewszystkiem do tej organizacji, która jest najsilniejszą organizacją zbiorową tj. do Syndykatu rolniczego. Zarząd główny uważa za konieczną potrzebę popierać tę instytucję dlatego, że skupienie handlu po stronie zakupna jest konieczne dla dobra rolników. Nie można jednak iść w tem za daleko, tak ażeby uznać Syndykat rolniczy za swą wyłączną organizację handlową; tego zrobić nie można — nie pod wpływem jakiejś niechęci, lecz poprostu dlatego, że jedna instytucja nie zdoła we wszystkim dobrze obsłużyć. Syndykat rolniczy n. p. nie zdoła dostarczyć za dużej na jego urządzenia ilości nasienia koniczyny w odpowiednim czasie wszystką, nie zdoła dostarczyć maszyn i narzędzi z różnych fabryk, bo ma zastępstwo tylko jednej, podczas gdy jedne Kółka rolnicze chcą jakiejś maszyny z tej fabryki, a drugie takiej samej maszyny z innej fabryki; okazuje się więc konieczność nawiązania stosunków z różnymi dostawcami, gdyż Zarząd główny musi stosować się do wymagań Kółek rolniczych. O ile jednak można — Zarząd główny kieruje do Syndykatu rolniczego zamówienia nate wszystkie artykuły, których on może dostarczyć na dogodnych warunkach.

W pewnym piśmie ludowem była wzmianka, że ilość nawozów sztucznych zakupywanych za pośrednictwem Zarządu głównego stale się zmniejsza. Rzecz ma się wprost przeciwnie. Podczas gdy w r. 1909 dostarczono 369 wagonów nawozów sztucznych, dostarczono ich w r. 1910 — 446 wagonów, a zatem dużo więcej. Odnośnie do nawozów sztucznych wspomnieć należy, że włościanie używają ich dotąd bardzo jednostronnie, stosując prawie wyłącznie nawozy fosforowe. Z zakupywanych nawozów sztucznych przypada na żuźle 73,5 proc., sól potasową $\frac{1}{2}$ proc., na saletrę chilijską $\frac{1}{10}$ proc. Stosunek nawozów fosforowych, potasowych i azotowych wynosi więc: $92\frac{1}{2}$: $7\frac{1}{2}$: $\frac{1}{10}$, czyli, że na zakupiony 1 kg. saletry chilijskiej przypada 36 kg. potasowych i 461 kg. fosforowych. Świadczy to o wielkiej jednostronności w używaniu nawozów sztucznych. Przeciwdziała się temu przez pouczenia i doświadczenia polowe i zwraca się w ten sposób uwagę na potrzebę stosowania nawozów potasowych i azotowych. W owem piśmie ludowem był też zarzut, że zakupno nasion za pośrednictwem Zarządu głównego się zmniejsza, co ma świadczyć o rzekomej nieudolności w prowadzeniu tej akcji. Faktycznie ilość zakupionych nasion jest też mniejsza, ale w interesie ludności rolniczej należy właśnie pragnąć, ażeby zakupna nasion nie były zbyt wielkie. Wielkie bowiem zakupna nasion przychodzą do skutku po latach klęski i nieurodzaju; wówczas ludność musi kupować więcej nasion, gdy płody wygina. Tak było z nasieniem koniczyny. — W r. 1909 wpłynęło ogromnie dużo zgłoszeń

o nasienie koniczyny dlatego, że w poprzednich latach wielki nieurodzaj umniejszył jej zbiory; wówczas też dostarczono Kółkom rolniczym 15 wagonów nasion koniczyny. Rzecz więc naturalna, że w następnym roku, po normalnym zbiorze koniczyny umniejszyło się zapotrzebowanie tego nasienia do połowy, gdyż włościanin miał dość z tego, co sobie wyprodukował i nie potrzebował już kupować. Faktem jest także, że w r. 1910 dostarczono tylko 28 q nasienia lnu, podczas gdy w r. 1909 dostarczono 176 q. Pochodzi to stąd, że przedtem Zarząd główny miał do dyspozycji znacznie większą ilość subwencyonowanego przez c. k. Towarzystwo gospodarskie nasienia lnu; w r. 1910 jednak Towarzystwo gospodarskie oświadczyło, że może subwencyonowane nasienie lnu dostarczyć tylko do terenu swej działalności, a więc tyle, ile go potrzebują Kółka rolnicze z wschodniej części kraju; do zachodniej zaś części kraju, którą c. k. Tow. rolnicze obejmuje swą działalnością c. k. Tow. gospodarskie już subwencyonowanego lnu dostarczyć nie chciało. Tymczasem subwencyonowanego lnu potrzebuje najwięcej zachód, a szczególnie powiat nowotarski, gdy więc c. k. Tow. gosp. wstrzymało udzielenie lnu na zachód, a c. k. Tow. rolnicze nie chciało przyrzec subwencji na len dostarczony na teren jego działalności, musiały się umniejszyć dostawy lnu pod naciskiem tych faktycznych okoliczności.

W maszynach i narzędziach rolniczych znać ubytek zamówień w porównaniu z rokiem poprzednim. Należy jednak otwarcie powiedzieć, że przyczyną tego umniejszenia się był stosunek do Syndykatu rolniczego, którym Zarząd główny był skrepowany. Syndykat rolniczy zaś nie był wprowadzony w te maszyny, których mały rolnik najwięcej potrzebuje; warunki kredytowe Syndykatu rolniczego były też uciążliwsze, niż fabryki samej, która udziela kredytu bez gwarancyj wekslowej, podczas gdy Syndykat rolniczy żąda tego zabezpieczenia. Pod wpływem takich żądań wiele Kółek rolniczych wycofało swe zamówienia. Obecnie jednak stosunki zmieniają się na lepsze, gdyż są widoczne starania Syndykatu rolniczego o łatwe dostawianie maszyn przydatnych dla małego rolnika. Co do pasz treściwych — pośrednictwo w ich zakupie się nie cofa, lecz nawet zwolna wzrasta, aczkolwiek nie dochodzi do wyżyn zapotrzebowania w latach klęsk elementarnych, kiedy to i pasz więcej potrzeba i handlarze śrubują ich ceny; w normalnych latach jest też obrót w zakupie pasz treściwych normalnym.

Wogóle zakupna w dziale rolniczym przedstawiają wartość 800.000 kor., a zatem kwotę bardzo poważną, której znaczenie oświatli najlepiej porównanie z obrotem powszechnego Związku rolniczych stowarzyszeń austriackich, który skupia w sobie zamówienia 161 związkowych stowarzyszeń (a więc nie po-

szczególnych stowarzyszeń) niemieckich, czeskich i słoweńskich. Związek ów dostarczył w roku 1908 wszystkich towarów ogółem za 4 miliony, a w roku 1909 spadł na 2 miliony. W porównaniu z tym obrotem, który obejmuje związki stowarzyszeń, jest obrót Zarządu gł., który obejmuje poszczególne stowarzyszenia, wcale poważnym.

Dział pośrednictwa w towarach spożywczych i kolonialnych, od 3 lat dopiero wprowadzony, rozszerza się coraz więcej. Podczas gdy w pierwszym roku dostarczono towarów za ćwierć miliona, w drugim już za pół miliona, w tym roku za milion, a w przyszłym przekroczy się z pewnością dwa miliony. Dział handlu spożywczego jest już zupełnie ugruntowany; są już sklepy Kółek rolniczych, składnice towarowe, które objęły hurtową dostawę towarów dla wiejskich sklepów Kółek rolniczych w swych powiatach, wreszcie agencja handlowa przy Zarządzie głównym, która skupia zapotrzebowanie składnic. Obrót tej organizacji handlowej przedstawia się już w ogromnych cyfrach. Obecnie więc, gdy organizacja handlowa jest już faktycznie przeprowadzona i ugruntowana, należy przystąpić do oparcia jej na zasadzie wzmocnienia wzajemnej łączności.

Sprawozdawca stawia więc następujący wniosek: Dla umocnienia istniejącej już i wydającej się rozwijającej kooperatywy Tow. Kółek rolniczych i oparcia jej na silniejszej podstawie assocyacyjnej Og. Rada poleca Zarządowi głównemu podjęcie odpowiednich kroków celem spieszego wprowadzenia w ramach Towarzystwa organizacji na ustawie o stowarzyszeniach z r. 1873.

Po tem sprawozdaniu dr. Dalkiewicz omówił wyczerpująco kwestyę szerzenia się i zwalczania pryszczycy. Zagadnienia z tem związane stanowią tak dla rolników jak i dla ludności miejskiej, kwestyę pierwszorzędnej wagi. Jest to choroba ważna nie tylko ze względów handlowych, lecz także ze względów politycznych; można ją po prostu nazwać chorobą polityczną, gdyż służy państwu za dogodny środek do regulowania importu i eksportu bydła. Z tego to właśnie powodu istnieją owe srogie zarządzenia policyjno-weterynaryjne, na które cały kraj obecnie narzeka. Zarządzenia te stoją w ścisłym związku z traktatami handlowymi w stosunku do państw ościennych, które używają pryszczycy i urzędzeń do stłumienia jej za parawan dogodny dla regulowania importu i eksportu bydła. Dopóki obecne traktaty istnieją — dopóty ostre zarządzenia policyjno-weterynaryjne muszą być stosowane i pryszczycy musi być tłumiona przy zastosowaniu przepisanych w nich środków, gdyż ościenne państwa traktatowe, odwołując się do istnienia pryszczycy, zamykają swe granice przed importem bydła. Obecnie więc rozchodzi się tylko o to, żeby złagodzić srogość tych zarządzeń

weterynaryjnych. Jedyną na to radą może być zwiększenie sił weterynaryjnych w kraju. Jeden weterynarz na cały powiat, który musi przeprowadzić rewizję we wszystkich zagro-żonych gminach, nie może podołać szybko nad-miarowi pracy i musi z natury rzeczy działać powoli. Ludność cierpi na tem, gdyż wetery- narz może wyłączyć te gminy, z których nie ma doniesienia o zarazie, dopiero wówczas, gdy wynik rewizji potwierdzi istotnie nieistnienie zarazy. W obecnym więc stanie rzeczy można upatrywać środek zaradczy tylko w pomno- żeniu sił weterynaryjnych.

Niezależnie jednak od tego można i należy podjąć kroki celem złagodzenia treści ustawo- wych zarządzeń policyjno-weterynaryjnych, które są większą plagą od samej pryszczycy, i nie stoją w żadnym stosunku do łagodnego przebiegu choroby i jej skutków. W tym wzglę- dzie może pomódz zrewidowanie istniejących już traktatów handlowych z państwami ościen- nemi w ten sposób, ażeby z nich usunąć te dra- końskie zarządzenia dla tłumienia pryszczycy, które nie wynikają wcale z samej choroby. W związku z tem mówca stawia następujące wnioski:

1. Z uwagi, że przewidywane w ustawie z r. 1909 środki policyjno-weterynaryjne odno- szące się do pryszczycy są zbyt ostre i nie sto- ją w żadnym stosunku do łagodnych objawów i przebiegu choroby, i z uwagi, że prowadzą one do ruiny ludności wiejskiej i miejskiej, a mi- mo tego są na razie konieczne ze względu na istniejące konwencje weterynaryjne z sąsied- niami państwami —

XIII. Ogólna Rada poleca Zarządowi głów- nemu poczynić na właściwej drodze starania u Wys. Rządu, ażeby w jak najkrótszym czasie zwołał międzynarodową konferencyę delega- tów państw związanych z Austryą konwencjami weterynaryjnymi, w celu omówienia sprawy zwalczania pryszczycy na zasadzie łagodniej- szych i racjonalniejszych, niż dotąd, przepi- sów policyjno-weterynaryjnych.

2. XIII. Ogólna Rada wzywa Zarząd głów- ny, ażeby z uwagi na znaczne straty, jakie powoduje w Galicyi pryszczycy, której przy braku sił weterynaryjnych w kraju nie można rychło stłumić, odniósł się do Wys. Rządu z prośbą o jak najrychlejsze pomnożenie państwo- wego personalu weterynaryjnego w Galicyi.

Del. ks. Wołanin (Jeżowe) zwraca uwagę na pewne zaniedbanie łąk i pastwisk. Usiło- wania rolnika zmierzają głównie ku poprawie gleby, ku zwiększeniu wydajności roli, zapro- wadzeniu lepszych gatunków bydła, a zapomi- na się o poprawie łąki, która w gospodarstwie wiejskiem jest czemś fundamentalnem; obecnie gospodarz wiejski wydaje zarobioną gotówkę przeważnie na podatki i na paszę, a na ulepsze- nia w produkcji nic mu nie zostaje. Łąka jest uważana za jakąś skrzynię, z której gospodarz ma zawsze brać, a wkładać nic nie potrzebuje;

to też ogromne obszary łąk naszych, większe niż w Czechach i Morawach, niosą znacznie mniej, a na tem cierpi całe gospodarstwo.

Wprawdzie Zarząd główny nie pominął tej dziedziny i zajął się nią, ale natrafia na brak zrozumienia i zainteresowania się tą sprawą wśród ludności wiejskiej. Dlatego mówca chciałby, aby wszyscy delegaci poruszyli w swych Kółkach rolniczych sprawę melioracyi łąk i pastwisk i nakłaniali do wprowadzenia dobrych gatunków traw, do nawożenia i prze- prowadzania prób łąkowych. Zarząd główny urzędu już takie próby, ale natrafia na obo- jętność i nie otrzymuje nawet sprawozdań. Mo- wca przypomina, że sprawa melioracyi łąk i pa- stwisk była poruszona w Sejmie przez posła hr. Skarbka, który w debacie nad podziałem sub- wencyi traktatowych żądał przeznaczenia pół miliona na ten cel — ale ten pożyteczny wnio- sek wówczas się nie utrzymał. Obecnie więc mówca wyraża życzenie, ażeby Zarząd główny wywierał na Kółka rolnicze nacisk w tym względzie, że melioracya łąk jest nieodzowna, ażeby szerzył zrozumienie dla tej sprawy przez artykuły i ponczenia, i ażeby się postarał o po- trzebne na melioracyę subwencje; zgromadzo- nych zaś delegatów mówca prosił, aby sprawę melioracyi poruszali w swych Kółkach rolni- czych.

Na wniosek del. Czecha zamknięto po- siedzenie ze względu na to, że są jeszcze wa- żne punkta w programie obrad.

Czwarte posiedzenie Ogólnej Rady rozpo- częło się o godz. 3^{1/2} popołudniu.

Del. Sierakowski (Wilkowice) poru- szył sprawę składnic towarowych ważnych nie tylko ze względu na korzyści materyalne przez dostarczanie dobrych towarów po niskich ce- nach, lecz także ze względu na to, że mogą się przyczynić znakomicie do urzeczywistnienia dalszych celów współdzielczości. Drobnie skle- piki wiejskie, puszczone luzem, pokrywają swe zapotrzebowanie z konieczności u bliskich ob- cych grosistów, którzy dostarczają przeważnie obcego towaru. W ten sposób pieniądz ludności płynie do obcych krajów, a szczególnie do Niemiec, za wyprodukowane tamże towary; na tem cały kraj traci, a ludność jego chcąc choć w części odebrać wysłane za granicę pieniądze, musi emigrować do Niemiec na roboty polne.

W ten sposób zyskuje na tem przemysł ob- cy, a traci krajowy, gdyż nie ma pola zbytu. Dopóki więc handel nie będzie w naszych wła- snych rękach, dopóty i przemysł krajowy nie zdoła się podźwignąć; położenie zaś kraju jest takie, że nie tylko istniejące fabryki mogą się rozwijać i nowo powstawać, potrzeba je- dnak poparcia społeczeństwa, potrzeba ażeby odbiorca krajowy pobierał krajowe tylko towa- ry; wówczas przemysł krajowy się rozwinie i da zarobek tym masom ludu, które szukają go obecnie w obcych krajach. Podźwignięcie handlu przez objęcie go we własne ręce ma tak-

że wielkie znaczenie moralne. Handel spoczywający w rękach obcych wytwarza niebezpieczeństwo lekkomyślnej krydy, która jest niebezpieczeństwem po miastach i zaczyna się wkładać na wieś. Niesumienny i nieuczciwy handlarz udziela z nadzwyczajną łatwością kredytu, lecz podnosi przy tem niestosunkowo ceny towaru; handlarz obcy czyni to nieraz z rozmysłem, a żeby doprowadzić do upadku sklep chrześcijański. Argument ten przemawia też za tworzeniem składnic towarowych, które zaopatrując się w towar przez Agencję handlową, będą ze swej strony zaopatrywać w towary wiejskie sklepy Kółek rolniczych.

Warunkiem jednakże takiego wyzwolenia sklepów jest wykupienie sklepów wiejskich, które częstokroć siedzą w kieszeniach obcych handlarzy i muszą przeto brać od nich towary, a żeby uniknąć skarg i upadku. Dopiero po zrzućeniu tych więzów kredytowych mogą sklepy Kółek rolniczych przystąpić do zakupu w składnicach. Dlatego mowca stawia następujący wniosek:

Ogólna Rada uchwała utworzenie przy Zarządzie głównym ewentualnie przy Związkach powiatowych specjalnego funduszu pożyczkowego celem wykupienia sklepów Kółek rolniczych z zależności handlarzy prywatnych tam, gdzie powstają składnice powiatowe Kółek rolniczych.

Del. Łukowicz (Żerebki królewskie) wyraża w sprawie zwalczania pryszczycy przekonanie, że należy ją zwalczać nie oglądając się na zarządzenia weterynaryjne, gdyż te zarządzenia są częstokroć po to wydawane, a żeby pryszczycy trwała jak najdłużej. Można ją zwalczać tak, jak zwalczają obszary dworskie: gdy pryszczycy pokaże się u jednego bydła, zarażają wszystkie, choroba szybko przemija i cała obora w porządku. Przy obecnych stosowanych zarządzeniach i środkach weterynaryjnych pryszczycy może trwać latami, gdyż środki te nie zwalczą jej rozszerzenia, tylko je opóźniają z wielką szkodą dla ludności. Należy więc odnieść się do czynników decydujących, a żeby bydło całej wsi było przymusowo zarażane, skoro tylko w jednej zagrodzie okaże się pryszczycy, gdyż w ten sposób zaraża w całej wsi szybko przemienie.

W sprawie maszyn rolniczych, a szczególnie młocarni, mowca zauważa, że maszyny na śrutach lekko chodzą, ale szybko się psują, maszyny na panewkach są dobre, ale chodzą ciężko i psują się łatwo przy zaniedbaniu obsługi; najlepsze są zaś maszyny na tak zwanych rolkach, o których rozpowszechnienie należy więc najwięcej się starać.

Mowca proponuje wreszcie zwiedzenie szkoły pasiecznictwa w Przemyśle, gdyż to wchodzi w zakres rolnictwa.

Del. Nawrocki (Cergowa) poruszył sprawę podrożenia nafty, która wydobywana z naszej ziemi nie powinna być drogą dla jej

mieszkańców. Należy zmanifestować to stanowisko ludności wobec producentów. Dlatego mowca stawia wniosek:

1. Ogólna Rada wzywa Zarząd główny, a żeby wpłynął na rafinerie nafty, iżby zaniechały podniesienia cen nafty dla Kółek rolniczych. 2. Zarząd główny zechce odnieść się do odnośnych czynników, aby nie dopuściły do powstania kartelu naftowego.

Del. Baranowski (Jezierzano) reasumuje wrażenia z przebiegu obrad. Krytyka czynności Zarządu głównego jest pożądana, ale krytyka obiektywna, życzliwa, twórcza, która ma na celu rozwój Towarzystwa; niestety jednak słyszy się często zarzuty o rzekomych krzywdach, zwykle nieuzasadnione; taka metoda nie jest wcale odpowiednią. Zgłaszano projekta zreformowania obrad Ogólnej Rady, — ale podział na sekcye i t. p. nie wiele pomoże; jeżeli natomiast uczestnicy będą przejści wzajemną życzliwością i chęcią szczerą, wspólnej pracy — to dotychczasowa forma obrad zupełnie wystarczy.

Z poruszonych w sprawozdaniach i dyskusjach kwestyi, mowca zwraca uwagę na organizację handlu materiałem rzeźnym, bardzo ważną dla rolnika i zwiększającą jego dochody; tą organizacją trzeba zająć się jak najwydatniej, gdyż podobne organizacje ruskie rozwijają żywszą i bardzo energiczną czynność.

Zwalczanie pijaństwa jest również rzeczą bardzo ważną i dla dobrobytu ludności wiejskiej bardzo doniosłą. Wskutek tego mowca stawia następujący wniosek:

Ogólna Rada wzywa posłów i tych członków Towarzystwa, którzy mają szersze pole działania, aby wpłynęli na to, iżby rząd wydał ustawę o zamykaniu szynków w niedziele i święta.

W dalszym ciągu mowca podnosi, że sprawozdania z czynności Zarządu głównego wypadły po myśli zgromadzonych i stawia wniosek o udzielenie absolutorium Zarządowi głównemu. Wniosek ów został jednogłośnie przyjęty.

Del. Michno nawiązując do wniosku dr. Dalkiewicza, o zwalczaniu pryszczycy, wyraża przekonanie, że pomnożenie personelu weterynaryjnego nie wiele pomoże. Pryszczycy jest chorobą przejściową, najlepiej więc dążyć do tego, aby wszystko bydło w zagrożonej miejscowości się zaraziło.

Wobec tego mowca sprzeciwia się drugiej części wniosku, dra Dalkiewicza, a przemawia za pierwszą.

P. Adamski odpowiedział na poszczególne życzenia i wnioski. Co do wniosku przeciwdziałania kartelowi naftowemu — Zarząd główny może wprawdzie wystąpić z przedstawieniem do rządu, — ale z góry można przewidzieć, że skutek będzie słaby, albo żaden. Podobnie jest prawie niemożliwym do spełnienia wniosek o stworzenie funduszu na wywi-

kłanie sklepów Kółek rolniczych z zależności obcych grosistów, gdyż funduszków trzeba przede wszystkim na tworzenie samych składnic. Sprawę pryszczycy przedstawił już wyczerpująco dr. Dalkiewicz i owiany najlepszą chęcią ulżenia ludności wiejskiej i miejskiej, poddał pod rozwagę środki zaradcze, zmierzające do złagodzenia zbyt ostrych zarządzeń ustawy.

Głównym powodem niezadowolenia są owe ostre zarządzenia policyjno-weterynaryjne; być może jednak, że gdzieś tam weterynarze robią większe utrudnienia i zapewne pod wpływem tego powstają różne zapatrywania na tę sprawę. Żądanie, aby przy wybuchu pryszczycy stosować od razu przymusowe zarażenie — jest słuszne i usprawiedliwione postanowieniami dotyczącymi ustaw.

Co się tyczy melioracji łąk i pastwisk, Zarząd główny dba o nie i będzie nadal, jak dotąd, dążyć do podniesienia ich stanu przez dostarczanie nawozów sztucznych, nasion i przez odpowiednie pouczenia i wykłady. Mowca prosi o przekazanie tych wniosków Zarządowi głównemu.

Del. *Brennenszuhl* (Susarno) żali się na jednostronne postępowanie władz wojskowych przy zakupie koni dla wojska. Konie przedstawiane wprost przez hodowców zostają zazwyczaj przez komisję asenterunkową uznane za niezdolne do wojska; po upływie niedługiego czasu kupuje handlarz tego samego konia od jego właściciela, gospodarza, prawie za bezcen i z największą łatwością sprzedaje go wojsku, — koń więc staje się naraz po upływie kilku tygodni zupełnie przydatnym do wojska. Podobnie ma się rzecz z dostawami zboża. Wobec tego delegat zgłasza wniosek, ażeby Zarząd główny i w tym względzie przychodził z pomocą członkom Towarzystwa, iżby władze wojskowe uwzględniały przy zakupach naprawę na pierwszym miejscu rolnika-producenta.

Del. *Ks. Bulichowski* prosił o udzielenie dyrektywy Zarządowi głównemu, że ma się w odpowiedni sposób o to postarać, aby zasiłki rządowe, przyznawane ludności, nie były rozdawane przez Starostwa, lecz ażeby ich podział następował przez Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych, gdyż inaczej mogą się dostać niepowołanym.

P. Adamski przedstawił następnie w dłuższym referacie organizację handlu materiałem rzeźnym.

Wszelkie organizowanie handlu obejmuje w sobie pewne istotne momenta, które wpływają stanowczo na stopień łatwości, z jaką dana organizacja da się przeprowadzić. Do tych istotnych momentów należy przede wszystkim gwarancja pewności w obrocie, od niej to zależy łatwość wprowadzenia organizacji, utrzymanie jej i dalsze postępy. Ze względu na to organizacja zakupów jest wśród ludności włościańskiej łatwiejszą do przeprowadzenia od organizacji zbytu. W organizacji zakupów

czynnik pewności jest bowiem silniejszym; przy zakupie, towar wchodzący do obrotu w średnim gatunku i jakości, jest prawie całkiem dokładnie znany; kupno następuje po zupełnym porozumieniu się co do ceny i warunków nabycia; zgoda obu stron porozumiewających się łatwiejsza; kupujący otrzymuje towar dostawy na miejsce, sprzedający ma zapewnioną wypłatę dokładnie oznaczonej należności; różnic po stronie kupujących niema, gdyż jakość, cena i warunki nabycia towaru są dla wszystkich równe. — Przy zakupie zatem uzyskanie pewności w obrocie jest stosunkowo dość łatwym.

Inaczej ma się sprawa z organizowaniem zbytu, przy którym interes strony ofiarującej nie nosi już w sobie takiej pewności, jak przy zakupie.

Przedewszystkiem sam towar jest niejednolity i nierówny; cena i warunki sprzedaży są nieznane; sprzedaż odbywa się poza miejscem pobytu sprzedającego, wskutek czego wysuwa się konieczność użycia nieznanego pośrednika; wypłata nieznanego z góry należności następuje dopiero po dokonaniu sprzedaży i to nieraz nawet warunkowo.

Ów brak momentu zupełnej pewności sprawia, że organizację zbytu jest dość trudno wprowadzić pośród konserwatywnie usposobionej ludności włościańskiej, która jest zazwyczaj niechętna nowym drogom z powodu niejednokrotnych poprzednich zawodów. Nieraz już bowiem organizowali zbyt, różni spryciarze, aby się przytem obłowić, lub też instytucje handlowe, szukające na tem polu łatwego i wielkiego zarobku. Wobec tego organizowanie zbytu może nastąpić tylko w drodze wytworzenia własnej organizacji producentów, gdyż tylko w takiej własnej organizacji jest wykluczona chęć osiągnięcia zysków i jest zapewniona zupełna kontrola. Ale i wytworzenie własnej organizacji zbytu nie jest wcale rzeczą łatwą, braknie bowiem producentom wyrobienia handlowego, braknie im zupełnie kapitału, wybucha silna walka konkurencyjna z wszystkimi, których zyskowe interesa mogą być naruszone przez powstanie organizacji, a wreszcie nie małą przeszkodą są wygórowane, żądania stowarzyszonych, którzy wymagają zazwyczaj natychmiastowego przewrotu w danej dziedzinie handlu.

Pomimo tych trudności zdołano wytworzyć w minionem trzyleciu pośród ludności wiejskiej organizację zbytu jaj, zbytu masła i zbytu materiału rzeźnego. W organizacji zbytu materiału rzeźnego bierze bezpośredni udział Towarzystwo Kółek rolniczych i dlatego należy ją szerzej przedstawić.

Przedewszystkiem skonstatować trzeba — ku niewielkiej chwale rolników — że inicjatywa do urządzenia tej dla rolnika korzystnej organizacji, nie wyszła od rolników, lecz od konsumentów, mieszkańców miast. Po roku posuchy 1904 poczęła wzrastać drożyzna mięsa.

Blіższe badania cen zakupna i cen sprzedaŹy wykazały, Źe przyczyną podroŹenia mięsa są wielkie zarobki pośredników; przystąpiono zatem do ograniczenia roli pośredników. Poprzedni burmistrz miasta Wiednia, Lueger powołał je więc do Źycia miejskie biuro odbiorcze, mające na celu zbliŹyć producenta do konsumenta. SprzedaŹ w tym biurze odbiorczem odbywa się przez komisjonerów powołaanych do czynności przez magistrat wiedeński, wypłata następuje przez kasę targową. Aparat został więc stworzony, zbliŹenie przeprowadzone — brakło jednak dostaw. Wówczas to Ministerstwo rolnictwa wdało się w t spraw i poruczyło akcy dostarczania towaru powszechnemu Związkowi (Allgemeiner Verband) rolniczych stowarzyszeń austriackich, który jednoczy w sobie związki rolniczych stowarzyszeń niemieckich, czeskich i słoweńskich. Powszechny Związek utworzył po pewnym czasie w swem łonie, przy pomocy subwencji rządowej t. zw. landwirtschaftliche Viehverwertungsstelle (biuro spienięzania bydła), której zadaniem było pośredniczyc pomiędzy rolnikami-producentami, a miejskim biurem odbiorczem, a więc zbierac dostawy, kontrolowac czynności targowe, załatwiac rachunki. Organ ten utworzył teŹ ubezpieczenie bydła i nierogaczyny we własnym zarządzie.

Od tego, od stworzenia w r. 1907 owego biura spienięzania bydła rozpoczęła się szersza akcja na zachodzie Austrii. Powszechny Związek zaczął szukać towaru za pośrednictwem swego organu, owego biura spienięzania bydła, w gospodarstwach niemieckich rolników, ale nie wiele mógł go wydobyć, gdyŹ lokalne zapotrzebowanie jest tam bardzo silne; duŹo miast fabrycznych, miejsc kapielowych — a dowozy wskutek tego bardzo słabe.

Pod wplywem tych okoliczności powszechny Związek zwrócił swe oczy na właściwy spichlerz Austrii, — na Galicy. Pierwsza próba, wysyłka rzeszowska wypadła pomyślnie. Akcja więc zapowiadała na terenie galicyjskim rzeczywiste powodzenie i została poruczoną c. k. Towarzystwu gospodarskiemu i rolniczemu, a Zarząd gwny Towarzystwa Kółek rolniczych objął dostawy nierogaczyny na terenie c. k. Tow. gospodarskiego, jako jego sekcya w tym względzie.

Działalność Zarządu gwnego w tym kierunku przedstawia się w następujący sposób. Zarząd gwny dostarczył na targ wiedeński:

w r. 1909	4255 sztuk za	308.735 K.
w r. 1910	7373 sztuk za	634.649 K.
w r. 1911	21459 sztuk za	1,795.485 K.

Wspomniane wyŹej moment niepewności jest do pewnego stopnia przeszkod w pełnym rozwoju organizacyi. Za towar zupełnie prawie taki sam, o zupełnie równej dobroci, uzyskuje się raz wyŹsze, raz niŹsze ceny. Wskaźnikiem dla cen jest tu bowiem stosunek popytu do podaŹy na targu wiedeńskim. Gdy spd wlekl —

kupujący ma w czym przebierac i moŹe placić niŹsze ceny, przy spdzie małym — ceny są wyŹsze. Za przykłałd niech posłuŹy zestawienie dwóch bliskich targów z lipca i sierpnia br. W dniu 25 lipca b. r. spd nierogaczyny z Galicyi na targu wiedeńskim wynosił 10060 sztuk, a ceny były 108—112 hal. za 1 kg. Źywej wagi, w dniu 8. sierpnia b. r. spd wynosił tylko 6808 sztuk, a ceny były 126—130 hal. Strata Galicyi w dniu 25-go lipca b. r. wynosi więc 18 hal. na 1 kg.

Przyjmując więc spd sztuk galicyjskich w dniu 25-go lipca b. r. na okrągło 10000 sztuk i przeciętną wagę jednej sztuki na 90 kg. — otrzymamy na 900.000 kg. 162.000 K. straty. Wobec tego dalszem dążeniem organizacyi musi byc dążenie do uregulowania obsyłania targów na nierogaczyn.

Dostawy organizacyi id dotąd na targ wiedeński naleŹytcie zorganizowany. Krajowe targi są zupełnie niezorganizowane, niema na nich takiego aparatu, któryby regulował sprzedaŹ z całą dokładnością, na krajowych targach odbywa się sprzedaŹ i wypłata z ręki do ręki, niema więc dowodu, po ile opłacano, a z tego wzrasta podstawa do podejrze; we Wiedniu zaś wypłata następuje po umówionej cenie przez kasę targową, a z niej idzie do biura spienięzania bydła, które nadsyła do organizacyi krajowych pieniądze i dokładne wykazy.

Drugi targ w Pradze musi byc omijany z powodu braku dostatecznej gwarancyi w obrocie; na tym targu niema podobnej, jak we Wiedniu, dozorujucej organizacyi, niema kasy targowej — a zresztą targ jest urządzony na martwą wagę i na towar specjalnie szynkowy.

Z podobnych przyczyn nie moŹna teŹ podjąć dostaw dla poszczególnych handlarzy, do poszczególnych stacyi kolejowych; niedogodności byłyby za wielkie; potrzeba zanadto rozgałęzionych stosunków i sortowania materiału, brak stałych umów o ceny, a wreszcie brak dokładnych dowodów, po ile płacono, co wzbudza podejrzenie u hodowców. Głównym jednak powodem jest asekuracya, którą ma targ wiedeński, a inne jej nie mają.

Dostawy c. k. Towarz. gospodarskiego tak się przedstawiają; dostarczyło ono na targ wiedeński:

w 1908 r.	1447 sztuk bydła i 887 Źwi, owiec i cieląt.
w 1909 r.	1374 sztuk bydła i 705 Źwi, owiec i cieląt.
w 1910 r.	609 sztuk bydła i 817 Źwi, owiec i cieląt.

Agencya zaś c. k. Towarzystwa rolniczego dostarczyła 36 wołów i 6678 sztuk nierogaczyny.

Wszystkim tym organizacyom galicyjskim, obsyłajcym targ wiedeński, brakło jednak naleŹytej i koniecznej podstawy finansowej, któraby pozwoliła rozwinc pierwotne pośredni-

ctwo, będące niejako podawaniem towaru z ręki do ręki, na szerszą skalę. Działanie to było raczej dorywcze i nie miało cechy stałości. W organizacji zbytu zaś nie chodzi o chwilowe wybawienie dostawcy z kłopotu, na krótki czas, w którym go pośrednik wyzyskuje, lecz o stałe uregulowanie zbytu, o odpowiedni w interesie producenta wpływ na targi. Silna organizacja producentów musi przeto patrzeć w przyszłość i kierować odpowiednio nie tylko zbytem, ale także wywierać wpływ na produkcję. Zwróciło na to uwagę c. k. Ministerstwo rolnictwa, a przedewszystkiem zajął się gorącą tą sprawą Eks. Minister Zaleski, tudzież szef sekcji Ertel i referent tych spraw nadradca Kadich.

Stworzono przedewszystkiem przy pomocy funduszów traktatowych centralę spieniężania bydła (Zentrale für Viehverwertung) której zadaniem nie było już samo pośrednictwo w sprzedaży, lecz organizowanie spółek dla zbytu materiału rzeźnego.

Z inicjatywy tej centrali podjęto w Galicyi utworzenie ogólnokrajowej organizacji rolników dla sprzedaży materiału rzeźnego. Rokowania w tym względzie nie doprowadziły do pełnego skutku, gdyż hodowcy rusczy utworzyli samodzielną organizację spółek, złączonych w jeden Związek, który rozpoczął swe czynności z końcem 1910 r. i dostarczył do maja r. 1911 na targ wiedeński w 139 transportach 11084 sztuk za 1,150.090 kor.

Organizacye hodowców polskich stworzyły wówczas galicyjską spółkę zbytu bydła i trzody chlewnej, jako spółkę na ustawie z 1906 r. W skład spółki wchodzi: c. k. Tow. gospodarskie, c. k. Tow. rolnicze i Tow. Kółek rolniczych, każde z udziałem K. 30.000, uzyskanym od c. k. Ministerstwa rolnictwa w drodze subwencji, — Spółka Ziemiaków, instytucja finansująca i 7 osób prywatnych.

Zadaniem Spółki jest organizowanie zbytu i sam zbytek wszelkiego bydła i trzody chlewnej, ze szczególnem uwzględnieniem interesów produkcji i potrzeb aprowizacji. Obecnie więc gdy organizacja zbytu została oparta o trwałe podstawy finansowe, należy mieć nadzieję, że rozwinię się silnie i że interesa producentów na targach będą całkiem odpowiednio zastąpione. — Referent zakończył swój wykład postawieniem następujących wniosków:

Ogólna Rada, przyjmując do wiadomości sprawozdanie o utworzeniu Gal. Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej:

1) składa c. k. Ministerstwu rolnictwa i J. Eksk. p. Ministrowi Zaleskiemu wyrazy podziękowania za daną w tej sprawie inicjatywę i za pomoc finansową, która umożliwiła wprowadzenie w życie Spółki.

2) poleca Zarządowi głównemu T. K. r., ażeby po myśli Art. II. lit. d. kontraktu Spółki zajął się organizowaniem małych rolników, celem wspólnego zbytu materiału rzeź-

nego, tworząc powiatowe Spółki na ustawie z r. 1873.

3) poleca Zarządowi powiatowym Kółek rolniczych, aby przy każdej sposobności informowały ludność włościańską o powstaniu galic. Spółki zbytu bydła i trzody chlewnej, objaśniały ją o celach i zadaniach tej Spółki i zachęcały ludność włościańską do sprzedaży materiału rzeźnego wyłącznie przez Spółkę, za pośrednictwem jej powiatowych i lokalnych organizacji, gdyż tylko w ten sposób uzyskać mogą rolnicy odpowiedni wpływ na targi i zapobiedz ciągłym fluktuacyom cen na targu mięsnym, przynoszącym nieobliczalne szkody tak producentom-rolnikom jak i konsumentom.

4) poleca Zarządowi Kółek rolniczych i ich członkom, aby podjęły intensywne prace nad racjonalną hodowlą materiału rzeźnego i przez produkcję odpowiedniego towaru wspierały organizację sprzedarzy w spełnianiu jej zadań, a przedewszystkiem starały się, aby przez stosowanie odpowiednich środków sanitarnych usunięte zostały wielkie straty, wyrządzone przez wagrzycę.

Powyższe sprawozdanie wraz z wnioskami, zostało przez Ogólną Radę jednomyślnie przyjęte i zatwierdzone.

Dr. Dułęba omówił wnioski z przeszłorocznej Ogólnej Rady i wnioski zgłoszone pisemnie na obecnej Ogólnej Radzie. Nad wnioskiem dr. Lewickiego zmierzającym do zmiany składu Ogólnej Rady Zarząd główny zastanawiał się i rozważał różne propozycje, nie przychodzi jednak z żadnym konkretnym wnioskiem ze względu na to, że ta sprawa bardzo ważna sięga głęboko w organizację i wymaga bardzo dokładnego rozważenia. Mowca prosi więc o upoważnienie Zarządu głównego do przedstawienia stanowczych wniosków co do odpowiedniej zmiany statutu, o ile okaże się rzeczywista w tym względzie potrzeba.

Co do wniosków zmierzających do uzyskania wyższych subwencji tak ze strony rządu jak i kraju, mowca oznajmia, że Zarząd główny działał w ich duchu; nie ulega wątpliwości, że podwyższenie subwencji ze względu na wzrost agend jest bardzo pożądanem i wskazanem; organy Towarzystwa jednak nie mogą uchwalać subwencji i dlatego trzeba się zadowolić stwierdzeniem, że zachodzi gwałtowna potrzeba podwyższenia subwencji kraju i rządu centralnego.

Wnioski w sprawie wychodźstwa zostały oddane do załatwienia samemu wnioskodawcy p. Wasungowi, który jednak nie opanował jeszcze całego tak obszernego materiału w tej sprawie, dotyczącej przeróżnych kwestyi całego gospodarstwa ogólnokrajowego; wobec tego praca nad kwestyami poruszonymi we wnioskach musi być dalej prowadzona.

Następnie mowca przeszedł do omówienia wniosków zgłoszonych pisemnie na Ogólną Radę. Mianowicie Zarząd powiatowy Kółek rol-

nicznych w Gorlicach zgłosił następujący wniosek:

„Zważywszy, że cele Kółek rolniczych i Towarzystwa rolniczego względnie gospodarskiego są identyczne, że pomoc niesiona rolnictwu po złączeniu tychże Towarzystw będzie o wiele skuteczniejszą i wydatniejszą, aniżeli obecnie, że administracja jednego Towarzystwa będzie o wiele tańszą, Ogólna Rada odbyta w r. 1911 w Przemysłu uchwali złączenie Towarzystwa Kółek rolniczych z Towarzystwem rolniczym, względnie gospodarskiem w jedno Towarzystwo“. Mowca odpowiada na ten wniosek, że Towarzystwo Kółek rolniczych złożyło w ciągu swej 29-letniej działalności dostateczne dowody swej żywotności i silnego i skutecznego pielęgnowania interesów ludności włościańskiej, którą, — jak to poważni delegaci w swych przemówieniach stwierdzili — nikt inny się nie zajmował i nie zajmuje. Jeżeli zaś instytucja jakaś okaże się w społeczeństwie żywotną i pożyteczną — to ma w tem najlepszy tytuł do swego istnienia i bytu. Zarząd główny kierując się tem spostrzeżeniem i przekonaniem, poddaje następujący wniosek pod uchwałę Ogólnej Rady:

Ogólna Rada uważa myśl zjednoczenia trzech Towarzystw rolniczych, a mianowicie gospodarskiego, rolniczego i Kółek rolniczych za aktualną z zastrzeżeniem, że Kółka rolnicze zachowają w całej pełni swą indywidualność i że w razie zjednoczenia, Kółka rolnicze stanowią podstawę organizacyi od dołu, tudzież że żadne z zadań, objętych obecnym statutem Towarzystwa Kółek rolniczych i przez nie w interesie ludności włościańskiej podejmowanych, pod żadnym względem nie doznają uszczerbku“.

Powyższy wniosek Zarządu głównego został jednomyślnie wśród oklasków przyjęty i uchwalony. — W dalszym ciągu mowca przedstawił następujące wnioski Zarządu powiatowego Kółek rolniczych w Białej.

Rada Ogólna uchwała:

1. Zważywszy, że ruch kooperatywy ma dla naszego włościanina ogromne i żywotne znaczenie. Rada Ogólna poruszy wszelkie czynniki, zajmujące się sprawą włościaństwa naszego, by w tym kierunku współdziałać.

Wobec tego, że w zachodniej części kraju powstał cały szereg spółek rolniczo-handlowych z przeważnym lub nawet wyłącznym współudziałem włościan, uznaje Rada Ogólna za konieczne, aby Kółka rolnicze w takim okręgu wspólnie z taką spółką pracowały, a Zarząd główny ma w tem dopomagać i Kółka rolnicze w takim okręgu z ich zapotrzebowaniem do danej spółki odsyłać, w przeciwnym razie kooperatywy zamiast pożytku, tylko chaos pomiędzy włościaństwem zgotują, a uznaje się, że kooperatywa powinna się zaczynać od dołu.

2. Zważywszy, że luźne organizacje naszych rolników i rozpadnięcie się ich na trzy towarzystwa rolnicze polskie, a dwa ruskie, osłabia znaczenie rolnictwa, wywołuje szczególnie wśród pracujących częste nieporozumienia a w sprawach agrarnych wielką szkodę naszemu rolnictwu przynosi (rozdział odszkodowania za traktaty), Rada Ogólna poleca Zarządowi głównemu usilnie dążyć do stworzenia jednolitej organizacyi w kraju.

3. Uważa się za konieczne rozszerzyć kompetencyę Zarządów powiatowych i lepsze ich dotowanie, zatem znaczną decentralizacyę Zarządu głównego. Centralizacya niepomiernie podraża administracyę, a przy tak słabem dotowaniu (500 kor.) Zarządu powiatowego o należytem jego funkcjonowaniu mowy być nie może.

Ponieważ znaczna część Kółek rolniczych prowadzi sklepy, które wymagają pilnej i ścisłej kontroli, Zarząd główny postara się o rozmieszczenie lustratorów handlowych po kraju, a nie centralizowanie ich we Lwowie, przez co koszta lustracyi będą tańsze, a i lustratorowie będą częściej w Kólkach i na każde zawołanie będą mogli lustracyę przeprowadzić.

Z chwilą, gdy Zarządy powiatowe będą tak dotowane, że będą mogły utrzymać swego instruktora (sekretarza) to będzie mógł lustracye handlowe przeprowadzić.

Powyższe wnioski nie nadają się do uchwalenia. Towarzystwo Kółek rolniczych wytworzyło już wielkim nakładem pracy własną organizacyę handlową, która się znakomicie rozwija i znajduje poparcie wśród ogółu członków, czego dowodem najlepszym postulaty i rezolucye zgłoszone przez poszczególnych delegatów w czasie obecnych obrad. Towarzystwo życzy powodzenia wszelkim innym organizacyom, ale może działać tylko na własnym gruncie, w ramach swojej organizacyi, dla dobra swych członków. Co do jednolitej organizacyi rolnictwa w kraju Zarząd główny na to może wskazać, że opracował w porozumieniu z innymi Towarzystwami projekt krajowej Rady rolniczej, który jednak nie został urzeczywistnionym. W tym względzie więc żaden zarzut nie może dotyczyć Zarządu głównego; gdyby jego projekt został przyjęty — podział subwencyi traktatowych byłby inaczej nastąpił. Wobec tego, że Zarząd główny zrobił wszystko w tej sprawie, co do niego należało, dyrektywa bialskiego Zarządu powiatowego jest spóźnioną.

Co się tyczy zakresu działania i dotacyi Zarządów powiatowych — to zakres ich działania, według obecnie obowiązujących norm i przepisów, jest tak obszerny, że Zarząd powiatowy może w swym okręgu działalności prześcignąć nawet Zarząd główny; w sprawie dotacyi Zarządów powiatowych mowca może tylko przypomnieć, że Zarząd główny wniośł

swego czasu do Sejmu petycją o zwiększenie subwencji dla organizacji pośredniej, niestety jednak petycja nie została przychylnie przez Sejm załatwioną. Zarząd główny w miarę możliwości dzieli się jak najchętniej swymi dochodami z Zarządami powiatowymi i oprócz normalnych subwencji rocznych udziela im, o ile tylko można, zasiłków na intensywniejszą pracę, na różne urządzenia, które organizacje pośrednie pomyślnie i z pożytkiem przedsięwzięją. — W dalszym ciągu mowca przedstawił wniosek wielickiego Zarządu powiatowego, który opiewa:

Ogólna Rada uchwała zaopatrywać bezpłatnie członków Kółek rolniczych w karty legitymacyjne i, ażeby owe karty legitymacyjne posiadały ważność nie na lat 3, lecz na czas nieograniczony, względnie na czas należenia członka do danego Kółka rolniczego.

Na wniosek ów trudno się zgodzić, gdyż karty legitymacyjne w obecnej formie służą do utrzymania koniecznej ewidencji i wzmocnienia organizacji Towarzystwa, tudzież do wykazania, że dana osoba ma rzeczywistą chęć i wolę przynależenia do Towarzystwa. Mowca zakończył swe sprawozdanie wezwaniem, ażeby powszechnie Kółka rolnicze i członkowie ich rozwinęli intensywną działalność, bo na tej działalności spoczywa w przeważnej mierze rozwój Towarzystwa, — Zarząd główny zaś ułatwi najchętniej spełnienie wszystkich zadań, gdyż powołanym jest do wykonywania poleceń ogółu członków Towarzystwa. Powyższe sprawozdanie Ogólna Rada przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Z obecnych delegatów następujący zgłosili jeszcze na piśmie swe wnioski, które opiewają jak następuje:

Wniosek del. B o r o w c a:

XIII. Rada Ogólna delegatów Kółek rolniczych wyraża życzenie i prosi Zarząd główny o wydanie wskazówek, że

a) wielką dziedziną gospodarstwa jest prowadzenie sadów;

b) sadownictwo ma być prowadzone, o ile można jednolicie, a to celem umożliwienia zbytu owoców;

c) należy organizować Spółki współdzielcze dla zbytu owoców.

Wniosek del. F u d a ł y (Pantalowice) i towarzyszy:

Z powodu ogólnych w tym roku szkód w materiałach paszy dla bydła, będą włościanie prawie bezradni w potrzebie utrzymania stanu swego inwentarza żywego.

Wobec tego stawia podpisany z towarzyszami wniosek:

Zarząd główny T. K. r. raczy jak najrychlej obmyśleć sposoby i wyszukać środki wydatnego i spieszego zaradzenia na tę

klęskę, bądź przez zapewnienie otrąb i makuchów po niższej cenie, bądź w inny sposób, jaki się odpowiednim okaże.

Wniosek del. O r ł o s i a (Smolarzyny):

Wzywa się Zarząd główny, ażeby na ogromne zapotrzebowanie rozpowszechnionego przemysłu cementowego wśród włościan t. j. wyrobu dachówek betonowych i cementowych, poczynił stosowne kroki u fabryk krajowych i zagranicznych o wykluczenie pośredników tak, ażeby cement sprzedawać można za pośrednictwem Zarządu głównego.

Powyższe wnioski zostały przekazane Zarządowi głównemu.

Nastąpił referat dr. Opieńskiego, reprezentanta Towarzystwa higienicznego, „O środkach podniesienia zdrowotności wśród włościaństwa“, wygłoszony w zastępstwie nieobecnego z powodu wyjazdu Dra P a n k a.

Rezolucje, jakie prelegent postawił na podstawie wykładu są następujące:

Ogólna Rada uchwała:

1. Podjąć pracę w kierunku wydatnego tak materialnego, jak i moralnego poparcia działalności Lwowskiego Tow. higienicznego i jego sekcji higieny ludu i wsi.

2. Podjąć wspólnie z Tow. higienicznem energiczną akcyę celem wprowadzenia do wszystkich szkół ludowych nauki „Wiadomości z higieny“.

Następnie prelegent odczytał propozycyę posła p. Klaudyusza Angermana z Boguchwały, który nie mogąc sam przybyć na Ogólną Radę, nadesłał pisemnie następującą propozycyę:

„Uprasza się naszą Reprezentacyę w Radzie państwa, by uzyskała u c. k. Rządu polecenie dla lekarzy powiatowych, nakazujące im obowiązkowo objazdy po wsiach.

Ilość dni w miesiącu przeznaczonych na objazdy i wynagrodzenie za leczenie chorych oznaczy nasza Reprezentacya wspólnie z Rządem“.

Umotywowanie. Statystyka wykazuje, że śmiertelność z 13.000 w czerwcu i lipcu dochodzi w listopadzie do 18.000, w grudniu 19.000, w styczniu 20.000, w lutym 19.000, w marcu 19.000. W miesiącach zimowych wzrasta więc o 50 proc.

Przeludnienie i bieda na wsi nie pozwala na opłatę lekarza z miasta i dlatego dzieci i starzy w porze zimowej mrą w zastraszający sposób.

Przez spowodowanie takich stałych objawów lekarza powiatowego i taniej pomocy lekarskiej, możnaby bodaj w części przynieść pomoc tej najbiedniejszej części ludności, która nie jest w stanie szukać pomocy lekarskiej. Lepsza taka częściowa pomoc, niż żadna.

Prelegent przyłącza się do tej propozycji i stawia następujący wniosek:

„Ogólna Rada odniesie się do Wydziału krajowego w celu jak najrychlejszego zorganizowania służby zdrowia w gminach wiejskich na podstawie ustawy z 1891 r.“

Powyższy wykład dra Opieńskiego wzbudził powszechne zainteresowanie i uzyskał powszechny poklask, poczem rozwinęła się nad nim następująca dyskusja:

Del. Ks. S a p i e h a (członek-założyciel) poruszył sprawę uzyskania dobrej wody na wsi, która jest jednym z głównych warunków pomyślnego stanu zdrowotności. — W tym względzie Wydział krajowy uzyskał od rządu centralnego nieznaczny fundusz 6.000 K. na urządzenie studni, a sam może chętnie delegować technika do poszczególnych miejscowości, celem zbadania stosunków i orzeczenia, gdzie studnia będzie najodpowiedniejszą.

Otóż mowca stawia wniosek, ażeby Zarząd główny wziął tę sprawę pod uwagę i ażeby wpłynął przez posłów na rząd centralny, iżby fundusz udzielony na ten cel został znacznie podwyższony.

Co do samych studni mowca zauważa, że wiercone są lepsze od kopanych, gdyż studnie kopane dostarczają wody, na którą się odrazu natrafia, a jest to woda powierzchniowa, zaskórna i mniej zdrowa, studnie zaś wiercone dostarczają wody lepszej, z głębi gruntu, a ponadto odpada przy nich cembrowanie.

Del. P i r ó g (łańcucki Zarząd powiatowy) wnosi, ażeby przy układaniu planów na budowę domów ludowych uwzględniono w nich także łazienki, tak, aby były one w każdej wsi; następnie zwraca się z prośbą do Zgromadzenia Delegatów, ażeby popierali jak najusilniej sadownictwo, gdyż spożywanie owoców może wyprzeć konsumpcję wódki.

Del. M a j k a (Zaborów) wnosi, ażeby referat Dra O p i e ń s k i e g o ogłosić drukiem i rozesłać we większej ilości po wsiach. Następnie zwraca na to uwagę, że wnioski zgłoszone podczas obrad powinny być traktowane formalnie, podług regulaminu i załatwiane przez głosowanie. Ogólna Rada musi bowiem zachować swa indywidualność wobec Prezydium. Do Prezydium w obecnym składzie mają wszyscy zaufanie, ale stosunki mogą się zmienić i dlatego mowca domaga się dokładnego przestrzegania regulaminu obrad Ogólnej Rady.

Dr. D u ł e b a stwierdza, że referenci Zarządu głównego przedstawili wyczerpująco swe sprawozdania, że każdy punkt, i każdy wniosek był osobno przedstawiony do aprobaty Ogólnej Rady i że nad każdym z nich Ogólna Rada wypowiedziała swe zdanie i uchwałę. Zresztą zapewnia del. Majkę, że Ogólna Rada jest naj-

wyższym stopniem organizacyi i że jej uchwały są rozstrzygające.

Przewodniczący p. Prezes Cielecki konstatuje, że porządek obrad został wyczerpany. Zanim jednak zamknie posiedzenie, wyraża imieniem Zarządu głównego i całego zgromadzenia podziękowanie Szan. Radzie miejskiej, która podejmowała gościnnie zgromadzonych delegatów, przemyskiemu Zarządowi powiatowemu Kółek rolniczych, który zajął się urządzeniem i przeprowadzeniem przyjęcia, Komitetowi przyjęć, Oddziałowi Towarzystwa gospodarskiego, Radzie powiatowej i wreszcie gniazdu sokolemu, które użyczyło życzliwie swej sali. — i wszystkich tych, którzy podjęli się trudu przyjęcia, prosi o przyjęcie szczerego podziękowania.

Obrady w dniu poprzednim były bardzo ożywione, była to ogniowa próba, ale czysta i prawdziwa idea Towarzystwa wyszła z niej zwycięsko. Zgromadzeni delegaci, którzy obecnie rozjadą się z wrażeniami z Ogólnej Rady, niech będą apostołami tej czystej idei, która ma na celu tylko pracę dla ludu, a tem samem pracą dla kraju i ojczyzny. Wszystkie wpływy polityczne niech nadal pozostaną obce tej pracy, gdyż należy dążyć do zgody i połączenia wszystkich razem na jednym polu wspólnej pracy dla dobra powszechnego.

Ks. K a n o n i k S a r n a (przemyski Zarząd powiatowy) składa imieniem przemyskiego Zarządu powiatowego i wszystkich zgromadzonych podziękowanie przewodniczącemu p. Cieleckiemu za trud przewodniczenia, za cierpliwość i za wytrwałość, którą udaremnił zakusy naruszenia powagi i skuteczności obrad; — również składa podziękowanie niestrudzonemu Wiceprezesowi p. Dułęb i wszystkim członkom Zarządu głównego, którzy mogą wynieść z obrad to wrażenie i przekonanie, że cieszą się zasłużoną sympatją wszystkich kółkowców w kraju.

P. L u b o w i e c k i wyraża radość, że mimo obaw, obrady dobiegły, dzięki umiejętnemu przewodnictwu, pomyślnie do końca i nie obniżyły powagi zgromadzenia.

Zgromadzeni delegaci, wybór Towarzystwa, sa pionierami, którzy mają roznieść ziarno oświaty pomiędzy lud, by go dźwignąć i uszczęśliwić. W tej pracy ustawać nie można i nie wolno; mowca życzy jej zupełnego powodzenia i ma silną nadzieję, że celowa i zgodna praca wyda pożądaną plony.

Del. W ę d a (Tłumacz) zapewnia, że włościanin umie ocenić należycie rzetelną pracę i Zarząd główny może być pewnym, że członkowie Towarzystwa oddają swe sprawy z całym zaufaniem w jego ręce; całe sprawozdanie wykazało, że Zarząd główny ma w troskliwej opiece wszystkie sprawy Towarzystwa. Pracę tę powinni wszyscy wedle sił popierać, mowca

zachęca przedewszystkiem do czytania „Przewodnika Kółek rolniczych“ a do odrzucenia pism waśnie roznoszących. Wreszcie mowca składa na ręce Prezydenta miasta Przemyśla podziękowanie za gościnne przyjęcie.

Del. Nawrocki składa podziękowanie ks. Biskupowi Pelczarowi i ks. kanonikowi Sarnie za życzliwe przyjęcie zgromadzonych.

Przewodniczący ogłasza Obrady XIII. Ogólnej Rady za zamknięte.

Przewodniczący.

Artur Zaremba-Cielecki m. p.

Sekretarze:

Tadeusz Łubieński m. p. Dr. Antoni Matakiewicz m. p. Tadeusz Smiglewski m. p.

Grafikony.

Tegoroczne sprawozdanie uzupełniamy kilku grafikami ułatwiającymi pogląd na działalność Towarzystwa w pewnych kierunkach.

Grafikony te poprzedzamy kilku objaśnieniami:

Tab. I. Kursa gospodarczo weterynaryjne. Rozwój zupełnie normalny, w miarę rozporządzalnych funduszów i liczby prelegentów. Ilość przeciętna słuchaczy w roku 1905 większa aniżeli później. Pierwsze kursa były niejako ogólnie krajowe, stąd ilość przeciętna słuchaczy większa. Następnie ograniczono rejony, ilość słuchaczy się zmniejszyła, wzrasta jednak stale. Skok z r. 1909 na 1911 spowodowały fundusze traktatowe i podwyższona liczba prelegentów.

Tab. II. Nie wymaga objaśnień.

Tab. III. lewa. Nierównomierny rozrost działalności w kierunku ulepszenia gnojowni ma wytłumaczenie w nierównomiernych zasobach pieniężnych Towarzystwa z jednej strony, w braku sprzyjających warunków atmosferycznych z drugiej, a w rejonach działalności z trzeciej strony. Ilość tylko 25 gnojowni, nagrodzonych w r. 1908 a tylko 26 gnojowni w r. 1910, wynika stąd, że słoty nie dozwalały zająć się pracą koło gnojowni. W r. 1911 fundusze traktatowe pozwoliły rozszerzyć działalność na cały kraj, stąd też ten nagły rozrost akcyi.

Tab. III. W r. 1911 wzmożło się zapotrzebowanie drzewek osobiłwie w środkowej i wschodniej części kraju. W porównaniu do roku 1910 wzrost ten wynosi 48%. Zapotrzebowanie to bardzo chlubnie świadczy o rozwoju uświadczenia ludności rolniczej o pożyteczności sadownictwa.

Tab. IV. Pośrednictwo w zakupnach. W nawozach rozwój zupełnie normalny z bardzo nieznacznymi wahaniami, z wyjątkiem 1907 r.; obniżkę tego roku spowodowały klęski elementarne lat poprzednich i ciężka zima r. 1906/7. Podobnie w nasionach, lata klęskowe 1905 i 1906 r. wyraźnie się zaznaczają, podczas gdy nagły wzrost obrotów w nasionach w latach 1903, 1904 a osobiłwie 1909, tłumaczy się zupełnym nieurodzajem koniczyzny na zachodzie kraju, które to nasienie stanowi główny artykuł naszego pośrednictwa. Dostawy narzędzi rozwijają się normalnie. Wysoka pozycja 1902 roku tłumaczy się zakupem w likwidującej fabryce maszyn w Krakowie; w fabryce tej nabyliśmy znaczny zapas (1500 szt.) narzędzi rolniczych i puściliśmy je między ludność rolną, mimo dobrej jakości narzędzi po bajecznie niskiej cenie. Gwałtowna niżka dostawy narzędzi w 1909 r. ma wytłumaczenie w gwałtownej wyżyce działu nasionowego. Kieszon rolnika nie jest niewyczerpaną studnią; zmuszony klęską nieurodzaju do rzucenia tysięcy na nasienie koniczyzny, musiał zaoszczędzić się w zakupnie narzędzi.

Tab. V. przedstawia dostawy całowagonowe pasz treściwych, zboża i ziemniaków. Pasz treściwych dostarczono najwięcej w latach klęsk elementarnych, 1904 i 1907 przy pomocy zasiłków rządowych, z których pokrywano przeciętnie $\frac{1}{4}$ część kosztów zakupna; w latach urodzaju na paszę ilość dostaw się obniża, — na ogół jednak jest widocznym wpływ akcyi ratunkowych, które zaznajomiły lepiej rolnika z paszami treściwymi i wywołały stały wzrost popytu.

Powyzsze uwagi można odnieść w całej pełni do zakupna zboża w ładunkach całowagonowych; przytem należy podnieść tę trudność w zakupnach całowagonowych ładunków zboża, że najpierw niełatwo zebrać zamówienia na cały wagon jednolitego ziarna, a następnie, przy małym popycie nie można nawiązać szerszych stosunków handlowych w różnych częściach kraju.

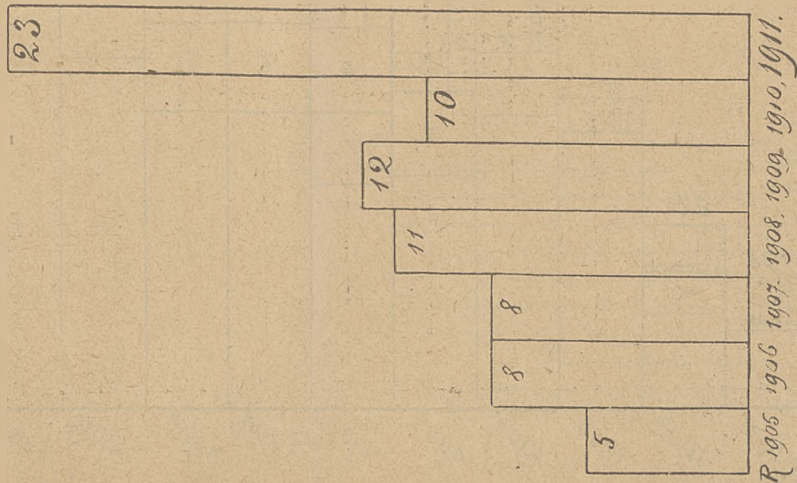
Zakupno ziemniaków jest w swym rozmiarze zawisłe zupełnie od lokalnych urodzajów; w razie zebrania miernego plonu popyt i dostawy są większe, — przy dobrych plonach ilość dostaw spada znacznie, tem bardziej, że ziemniaków dostarcza się tylko do sadzenia.

Tab. VI. przedstawia wahania w dostawach węgla; co do ilości odznacza się dostawa w r. 1907 w którym — przy najwyższych na ogół cenach węgla — uzyskaliśmy pewne opusty i mogliśmy dostarczać towaru znacznie taniej; skutkiem tego był bardzo silny popyt. W przedstawieniu wartości dostarczonego węgla uderza także rok 1907, w którym dostarczono węgla o 103 wagony więcej; powyzsze różnice tłumaczy się właśnie tem, że ceny węgla były w r. 1907 w okresie lat 1903—1911 najwyższe.

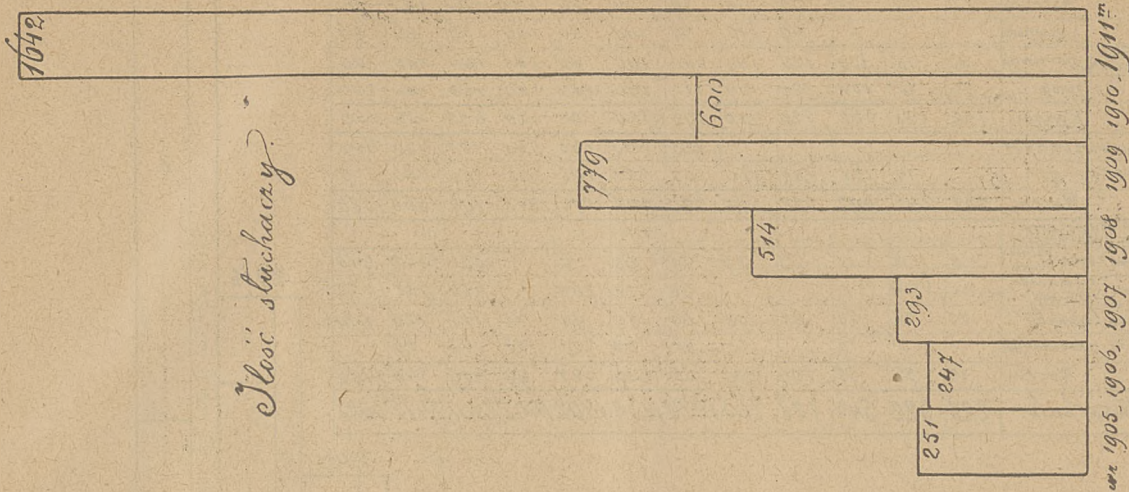

Wzrost gospodarczo-weterynaryjny.

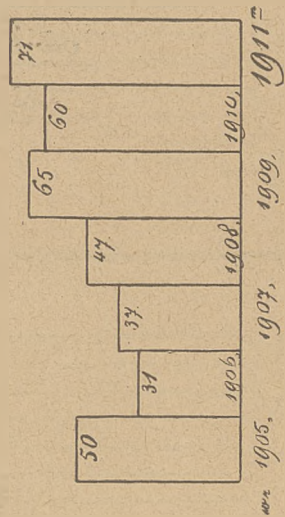
Łość kursów.

Łość słuchaczy.

Przebieg łość słuchaczy na 1 kursie.

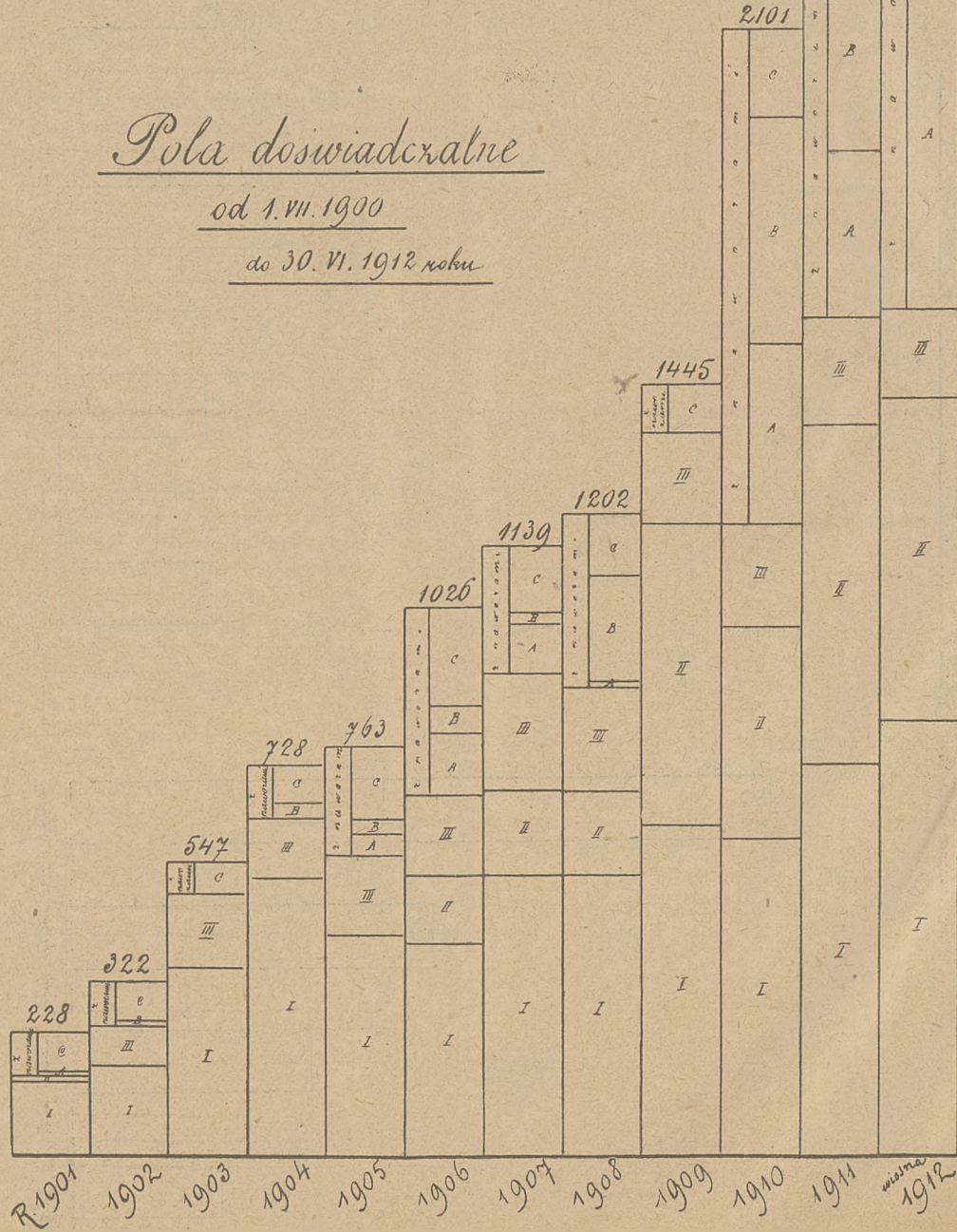
Łość słuchaczy
1905-1911
1042

№ odmianami	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912
zboż. żyta	11	15	36	70	50	50	50	50	100	100	160	160
jęczmienia	7	16	35	70	50	50	50	50	100	100	160	160
jęczmienia	-	-	-	40	110	76	100	100	100	72	96	96
zboż. jęczmienia	53	65	130	120	100	110	160	160	160	164	168	200
owsa	75	75	150	220	100	111	160	160	160	166	160	200
I Razem	146	171	351	520	410	397	520	520	520	602	736	816
II ziemniaków	5	-	-	-	-	123	160	160	561	400	620	600
III pastewnych	-	74	141	108	150	150	220	195	165	190	200	170
Razem	151	245	492	528	560	670	900	875	1346	1192	1566	1586
IV nawozami i siewnymi												
A pod zboża i pastewne	2	6	-	33	73	119	95	6	-	332	312	610
B pod i okopane	-	-	-	-	-	50	20	200	-	416	388	772
e) na łakach	75	71	36	67	98	106	80	98	78	118	120	100
na pastwiskach	-	-	19	-	32	81	44	23	21	43	26	-
Razem	75	71	55	100	203	356	239	327	99	309	346	1482
Wszystkich	228	322	547	728	763	1026	1139	1202	1445	2101	2412	3068

Pola doświadczalne

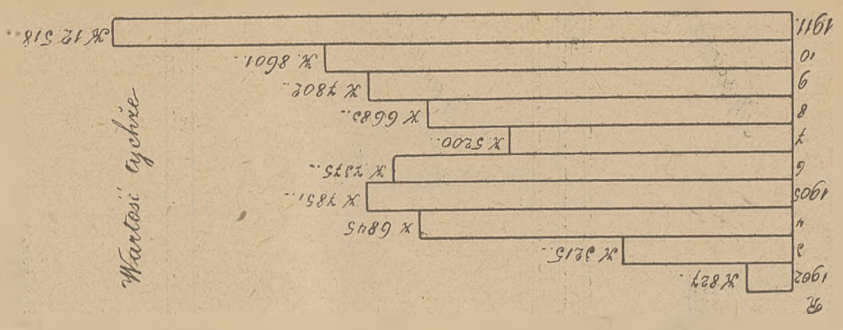
od 1.VII.1900

do 30.VI.1912 roku

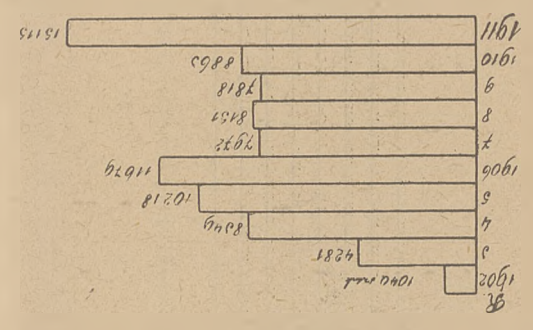

Handwritten signature and date: 4.10.12

1911
1910
1909
1908
1907
1906
1905
1904
1903
1902

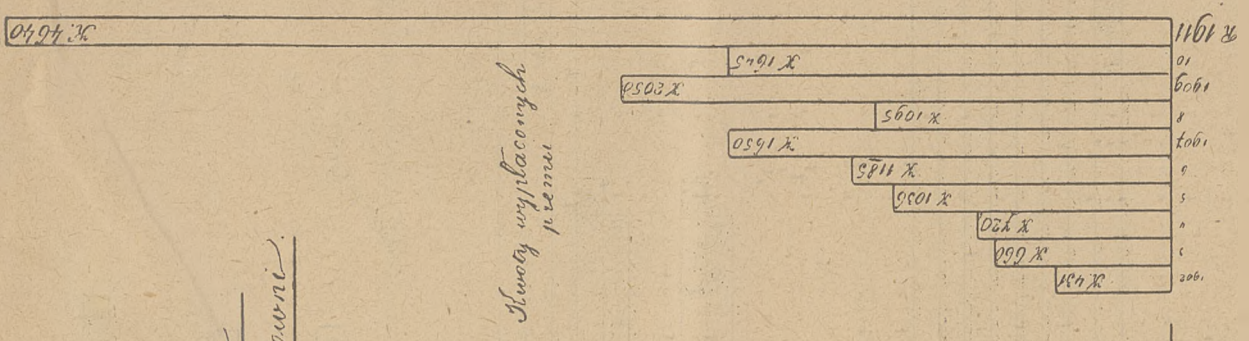

Wartosci cychar

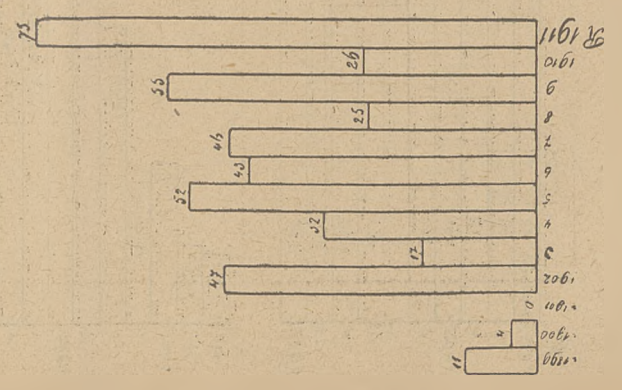
Subwencjonowane
drzewka i brzozy oswocone

Prumicwanie
ulepszonych gnojowini

Stwozy wypłaconych premii

Stosc gnojowini

Naukowy.

Nasionala.

*1911 1912
1913 1914
1915 1916
1917 1918*

1902	impresario 127	£ 44,544
3	125	£ 72,705
4	209	
1905	364	
6	374	£ 149,000
7	241	
8	301	
9	369	
10	446	
1911	454	£ 176,280
		£ 241,298
		£ 255,309
		£ 262,802
		£ 327,252
		£ 344,480

1902	£ 12,735
1903	14,204
1900	30,233
1	26,920
2	£ 56,304
3	£ 104,206
4	£ 110,417
5	£ 63,204
6	£ 55,543
1907	£ 104,644
8	£ 111,289
9	
10	
1911	£ 149,806
	£ 186,546

1902	£ 82,769
3	£ 52,269
4	£ 49,496
5	£ 69,062
6	£ 82,466
7	£ 55,268
8	£ 59,723
9	£ 22,232 f. naciona
10	£ 51,134
1911	£ 89,929

*Puseednictwo
w
zakupach.*

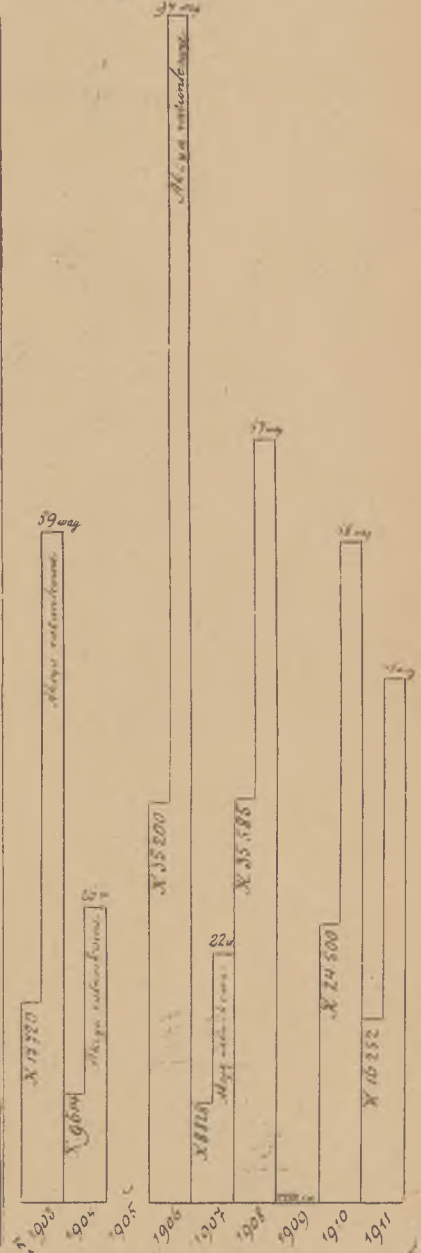
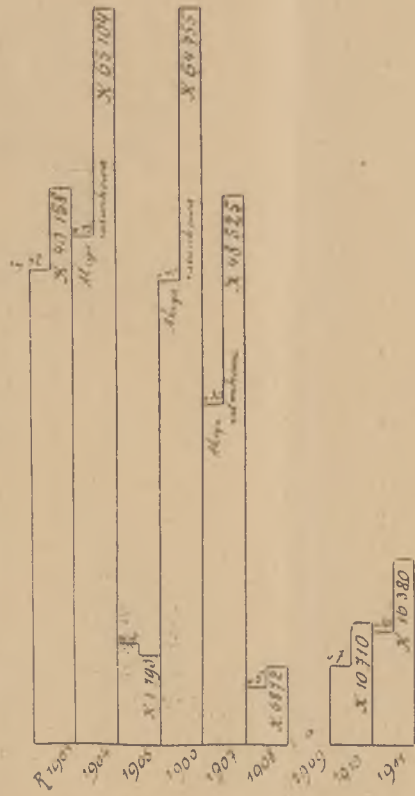
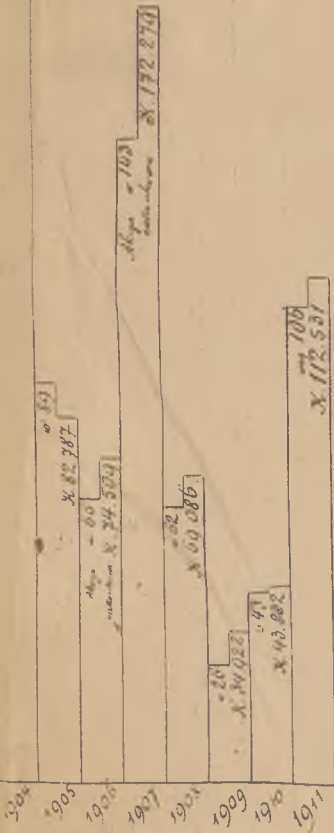
Naukowiec

Dostawy
całowagonowe

pasz trzciwanych,

zboża,

ziemiaków,

Magazyn rolniczy X 263 012

Dotawy
węgla kamiennego.

Wycenienie.

Łasi wagonów 10 tonowych.

Handwritten signature and date:
1910 9 12

SPIS RZECZY.

	Strona
Słowo wstępne	I—XVI
I. Sprawozdanie z czynności Zarządu głównego:	
A) Sprawy ogólne: I. Stan obecny Towarzystwa; II. Fundusze; III. Zarząd główny i biuro. Kronika pośmiertna	1—7
IV. Wykaz członków protektorów, członków założycieli, członków wspierających Towarzystwa, Zarządu głównego i Biura Towarzystwa	8—19
a) Protektorowie Towarzystwa	—8
b) Członkowie założyciele	8
c) Członkowie wspierający	9—16
d) Zarząd główny Towarzystwa i biuro Towarzystwa	17—19
B) Sprawy rolnicze:	20—52
I. Nauczanie żywym słowem, piśmem i drukiem	20—29
II. „ demonstracyjne	29—47
III. Sądownictwo	47—49
IV. Pszczelnictwo	49
V. Pośrednictwo w zakupach	50—52
C) Działalność handlowa	53—74
I. Uwagi ogólne	53—56
II. Pośrednictwo handlowe:	
1. Organizacja handlu materiałem rzeźnym; 2. Dostawa pasz treściwych, zboża, ziemniaków i t. d.; 3. Dostawy węgla; 4. Dostawy towarów do składnic; 5. Ogólne zestawienie dostaw uskuteczionych przez Zarząd główny	56—67
Składnice Kółek rolniczych	68
III. Lustracje sklepów Kółek rolniczych	69—72
IV. Praktyczne kursa handlowe	72—74
D) Działalność oświatowa	75—81
I. Uwagi ogólne	75
II. Biblioteczki i czytelnie	75
III. Wydawnictwa Towarzystwa	75—76
IV. Przewodnik Kółek rolniczych	76
V. Kalendarz „ ”	76
VI. Teatry i chóry włościańskie	77—81
E) Sprawy gospodyń wiejskich	82—91
I. Sprawozdanie z kursów gospodyń wiejskich za rok 1911	82—89
II. Sprawozdanie z ankiety w sprawie kursów gospodyń wiejskich	89
III. Kurs gospodarski dla ziemianek w Starej wsi	90
IV. Oddziały kobiece Kółek rolniczych	90—91
F) Sprawy obrony pożarnej	92—107
I. Uwagi ogólne	92
II. Powiatowe kursa pożarnictwa	93
III. Lustracje straży pożarnych	94
IV. Subwencje Tow. wzaj. ubezpiecz. w Krakowie	94
V. Wykaz straży pożarnych Kółek rolniczych	95—104
VI. Sumaryczne zestawienie ze sprawozdań ochotniczych Straży pożarnych według powiatów	105—107
G) Sprawy organizacyjne	108—132
I. Karty legitymacyjne dla członków K. r.	108—129
II. Nowo zawiązane Kółka rolnicze	130—132
H) Sprawozdanie z rachunków Zarządu głównego Tow. Kółek roln. za rok 1911	133—149
I. Zamknięcie rachunkowe za czas od 1 stycznia 1911 do 31 grudnia 1911.	134—135
II. Rachunek »Przewodnika Kółek rolniczych«	136
III. Objaśnienia do zamknięcia rachunków za rok 1911	137—143
IV. Preliminarz budżetu Towarzystwa Kółek rolniczych na rok 1912	144—146
V. Rachunki budowy domu Tow. Kółek roln.	147—148
VI. Rachunki administracji domu	148
VII. Sprawozdanie ze szkocum kasy w dn. 2 czerwca 1912 r.	149
II. Sprawozdanie o organizacjach powiatowych Kółek rolniczych	150—167
III. Sprawozdanie o Kółkach rolniczych	169—218
A) Statystyczne zestawienie według sprawozdań nadesłanych przez Kółka	169—212
B) Statystyka Zarządów Kółek rolniczych	213
C) Sumaryczne zestawienie ze sprawozdań Kółek rolniczych według powiatów	214—217
D) Ogólne zestawienie ze sprawozdań Kółek rolniczych	218
Protokół z XIII Ogólnej Rady w Przemyślu	I—XXXIII
Grafikony przedstawiające rozwój niektórych agend Towarzystwa	

